

Si. No. 030462

کردید •

گریه شریک خوانمت ای شاه کین روان
 زین گفته حاجتم بدلیل و به آیه نصبت
 تو سایه خدائی و عاین همپو آفتاب
 روشن بود که هیچ یکی را دو سایه نصبت
 ای کرده خدا مراد شاهانت • میزان فلک مگر بسنجد شانت
 همه بخت تو در جهان نه یند و صورت • آئینه مگر نهند در میزانت

 تمام شد

دوست به هیچ فروخت با همه یاری
یار فروشی دوش زمانه همین است
رهی

جانمایی اگر ای دل گله بیجا چیست
تو که پروانه بزنی هوس ایها چیست
سرور را بنامه یکی بدش نطق با ربه
این قدر خاک نشین در پی آن بالا چیست
ایات

طولی آن روز که مقدار بخون رنگین کرد
گشت روشن که چه روزی سخن پرداز است

چرا بگرد بنگوش او نمی گردد
اگر زبانی گهر رشته بر نیامده است

چه دل موزی کنی چون رقم از دست
کسی از کشته پیکان بر نیارد
میان رقم گیسوان موزم از غم
چون از کشتی که در دنیا بسوزد

میر یحیی کاشی اگر چه از علم بهره ندارد اما به موزونیت
طبع معانی تازه را لباس نظم می پوشاند و بمطابق طرازی این
مولف آملان مولف میانه امده این ماهر از بتایع خاطر

علم اعم وزیر خان و حکیم مدیح الزمان مقدم نگاشته عدد هر چند
در عمل رجحان دارد •

حکیم الملک حکیم مومنا حکیم فتح الله احوال اینان در جلد
اول شرح و به طهر مرقم گفته • *

طبقة شعرا

طالب علم شرح حال او با برخی از اشعارش در اولین جلد
گزارده آمد این چند بیت نبرزاده طبع اوست • • ابیات •

دنبال اعک انزاده ام جویم دل آزده را
از خون توان برداشت پی نخچیر پیکان خود را

هر کس اگر بقدر هنر بهره یافتی
بانیست آب بحر نصیب گهر شود

زخمهای شانه از زلفت فراهم میشود
بخت اگر یاری نماید هک مرهم میشود

خنده بد مصمت امت دوا یام ماهیار باش
محتصب هو میکند ابلجا دهان جسته را

پی دیده راه اگر نتوان رفت پس چرا
چشم از جهان چوبختی ازو می توان گذشت

والد خود ملا محمد که از فضایی آن دیار بود اندوخته پدرگاه
 گزینان جاء آمد و بقلاوی اختراص معبود دلائل بلندگان سعادت آیدین
 گردید و پس از چندی بخدمت افتاد از قوی کیهان پوی
 فوازش یافت :

طبقه حکما

وزیر خان و حکیم مسیح الزمان چون احوال ایشان به تفصیل
 در نهمین جلد نگارش پذیرفته مکرر آن را ننوشتیم
 حکیم محمد داود مخاطب به تعرب خان پسر حکیم عنایت الله
 است که در فن طبابت شاگرد رشید حکیم مرزا محمد پدر حکیم
 مسیح الزمان بود و طبیب معتمد معتبر شاه عباس او بعد از
 گذشتن پدر مرام حکماء ایران شد کمال قرب و محرمیت در
 خدمت شاه داشت بعد از فوت شاه چندی منزوی گشته به
 حرمین شریفین شتافت و پس از اجازت زیارت آن دو مکان
 منیف معاودت نموده به بغداد و از بغداد به بصره و از آنجا به
 بندر لاهی آمد و بفروغ طالع و پیشوای بخت به مستقر الخلافت
 اکبر آباد رسیده هفدهم صفر سال هفتم از دوم دور جلوس میمنت
 مانوس دولت آستان بوس مقدس اندوخت و از فرط حداقت و
 مهارت درین فن و دنور حدس و تجربه به منصب هزار و پانصدی
 دو صد سوار بلند پایگی یافت و مکرر معالجات خوب نموده به انواع
 عنایات و مرهم خاقانی سر بر افراخت اکنون به منصب سه
 هزار و سیصد سوار سرافراز است نظر به منصب و فنون

به مذهب عالیله فایز گشته بنائیده والی وزارت کل رسیده است
و شرح احوال آن عالی مرتبت و ارتقاء بمراتب دولت در
طی وقایع سال چهارم از درم دور جلوس عالم آرا نگاشته آمد •
علامی افضل خان او بذریعۀ دانش و کمالات عقلیه و نقلیه
و اراده صابیه و حکم ثاقبه و خیر کالی برپا فاطمه و نیکب بسپیری
انام عاده و مزاج هابی و شیوا زبانی به مدارج علیای وزارت مبرقی
گنمه مشمول نوازش پادشاه دانا نواز بود چنانچه به تفصیل در
اولین جلد آیین نامه والا رقم پذیر خامۀ حقایق نگار گردیده •

ملا عبد الحکیم سیالکوٹی به فضایل و کمالات یادگاری است
از پدیدنیان و اکثر تصانیف او بنام خاتان دانش نواز مفید و مقرر
و است چون احوالش در آخر جلد اول ثبت شده مکرر آن را
گزارش نه نموده •

ملا علاء الماک توی جامع معقول و منقول است و در الهی
و طبیعی و ریاضی بیش از دیگر علوم غور نموده او بیمن بندگی
این درگاه آسمان جاه که جمع فضلی روزگار است بخدمت
مدیر سامانی عز افتخار دارد •

میرک شیخ هروی پس از تحصیل علوم متداوله و ادراک
زیارت حرمین محترمین دولت بندگی آندان افضال اندوخته
بخدمت تعلیم درازی به دفعه سربلند گشته بود اکنون بغزنی
اعتماد و راستی و درستی بخدمت عرض مقرر برادر است •
سید احمد سید موطئش از توابع موبه بهار است علوم
عربیت خبصرها علم نقه که در آن نیک مستحضر است نیز •

مید جلالت آراستگی موروثی و معنوی و طرز دانی و رنگینی
و شایستگی ندیمی خواتین عظیم الشان بیشتر داشت چنانچه
مکرر بر قدسی لسان رفته که او شزارار مصاحبت مایه بود و لهذا
او را به انواع مراحم و عواطف پادشاهی سرافراز ساخته بخدمت
جلیل القهر مدارت کل و منصب عالی بر تاخته بودند عقده
کشای مملو امض اشعار معرفت *

ملا شاه بدخشی که در نزهت آبان کشمیریة ایزد پرستی مشغول
است و احوال غریب مالش در خاتمه جلد اول این نامه مفاخر
گزارش یافته شایع رموز حقیقت *

ملا خواجه که بغرغ ریاضایات و انوار مجاهدات بودی معرفت
پیموده در کمال ازادی در دار الماطنة لاهور بسر می برد و احوال
آن را نور تجرد در اواخر نخستین جلد به تفصیل مرقوم گشته
- به هیچ مناهج اطلاق شیخ *

ابو المعالی که چگونگی احوال او نیز در جلد اول این
کتاب میمنت نصاب نگارش پذیرفته *

طبقه علما

علامة الزری نهامة العصر محمد الله خان باعتماد فنون علوم
معقوله و منقوله و استقصاء معروف دانش و حفظ قرآن مجید
و جود قریحت و اضاءت ذهن و اصابت فکر و فرط معلومات
و فصاحت زبان و حسن تقریر و تصب العبق از دانشوران
روزگار بوده و بمیان انظار خاتانی و برکت توجهات جهانبانی

گذارش مجملی از احوال مشایخ و غیرهم و آن مشتمل است بر طبقات چار گانه

طبقه مشایخ کبار

آغاز دران به نتیجه دودمان بهالت که تقدیم آن بر دیگر
اصحاب طهارت و ارباب تقی لازم و منتهی امت نموده می آید •
لقاوت خاندان نبوت پید جمع فرستادن خلف صدر الصدور سید
جلال بخاری که به اندوختن فضایل و آگهی بر مصطلحات طایفه
مشیخه صوفیه و حفظ احوال ایزد پرستان باستانی خصوصا احوال
عظام خویشر موصوف امت و بتوفیق ایزدی و به عنایات خاتان
حق شناس در احمد آباد کجرات بر سجاده نیلکن گرام خود
نشسته بر ریاضت و طاعت میگذرانند و به جمعیت تمام بدعا
فزوننی عمر و دولت پادشاه خویشر نواز رطب اللسان امت
او در اقتناء علوم متداوله و افتاد آن بطلبه بر ولد و جد خود
مزیت دارد •

- عسکری ولد آصفخان جعفر بیگ پانصدی مد سوار •
 - میرک حسین خوانی پانصدی مد سوار •
 - قاضی نظاما پانصدی مد سوار •
 - اسماعیل بیگ زیبک پانصدی مد سوار •
 - سید شهاب باره پانصدی مد سوار •
 - کیمسرحه سنگه راتپور پانصدی مد سوار •
 - میر صالح قره‌ول بیگی پانصدی هشتاد سوار •
 - محسن صفاهانی پانصدی هشتاد سوار •
 - شیخ معین الدین راجگری پانصدی هشتاد سوار •
 - محمد صالح خوانی پانصدی هشتاد سوار •
 - میر صالح خوشنویس پانصدی شست سوار • رازونم کتیب خان
 - عسکری بخشجی احدیان پانصدی شست سوار •
 - فتح الله ولد نصر الله پانصدی پنجاه سوار •
 - خواجه نور الله ولد خواجه عبد الغفار پانصدی پنجاه سوار •
 - مدائی بیگ شاملو پانصدی پنجاه سوار •
-

الله ولد سعيد خان بهادر ظفر جنگ پانصدی مد و بیست

ز پنج سوار *

محمد رشید پانصدی مد و پانزده سوار - در سال دوم ازین

دور بگذشت *

سخی برادر زاده فدائی خان پانصدی مد و ده سوار *

میر نعمت الله ولد میر ظهیر الدین یزدی پانصدی مد سوار *

سید ولد موسوی خان پانصدی مد سوار *

بدیع الزمان ولد آقا ملا پانصدی مد سوار *

سید بهادر ولد سید ملا بخشوان پانصدی مد سوار *

سید خضر ولد سادات خان پانصدی مد سوار *

شیخ معظم ولد اسلام خان پانصدی مد سوار *

بهادر بیگ عرب پانصدی مد سوار *

شیرانگن ولد شیرزاد پانصدی مد سوار *

عطاء الله خوانی پانصدی مد سوار *

عمر ترن پانصدی مد سوار *

محمد حسین تیراهی پانصدی مد سوار *

یعقوب بیگ ولد شاه بیگ خان پانصدی مد سوار - مال نهم ازین

دور بگذشت *

محمد مراد ولد ملا بت خان پانصدی مد سوار *

غازی بیگ پانصدی مد سوار *

دوستکام ولد معتمد خان پانصدی مد سوار *

ارحمان بیگ بلوچ پانصدی مد سوار *

- عبد النبی ولد خان دوران پانصدی دو صد سوار *
- ابوالبقا ولد قاضی خان پانصدی دو صد سوار *
- فتح الله برلاس پانصدی دو صد سوار *
- جواهر خان پانصدی دو صد سوار *
- عبد الله ولد حاجی منصور پانصدی دو صد سوار *
- دلیر همت ولد مهابت خان خانخانان پانصدی دو صد سوار *
- طفعل ارسلان برادر زاده قلیم صدی دو صد سوار *
- ابراهیم حسین ترگهان پانصدی دو صد سوار *
- عنایت برادر بهادر روهیله پانصدی دو صد سوار *
- اوگرمین نبیرا راجه مانسنگه کچهواہ پانصدی دو صد سوار *
- مانسنگه ولد راجه بکرماجیت پانصدی دو صد سوار *
- منوهر داس برادر بیتللداس پانصدی دو صد سوار *
- کلہی ولد بلبندر سکھارت پانصدی دو صد سوار *
- امیر بیگ ولد شاه بیگ خان پانصدی یکصد و هفتاد سوار *
- خدا دوست ولد سردار خان پانصدی یکصد و پنجاه سوار *
- علی بیگ زریک پانصدی صد و پنجاه سوار *
- میر جمال الدین پانصدی صد و پنجاه سوار *
- مظفر ولد باقر ہرنی پانصدی صد و پنجاه سوار *
- حسن سعید پانصدی صد و پنجاه سوار *
- مطلب ولد معتمد خان پانصدی صد و پنجاه سوار *
- میر قاسم ممثانی پانصدی صد و پنجاه سوار *
- بار بیگ جاسی پانصدی صد و پنجاه سوار *

دو صد و بیست سوار - سال پنجم ازین دور بگذشت

نجف علی ولد قزلباش خان پانصدی دو صد سوار *

یعقوب بیگ منقط پانصدی دو صد سوار - سال چهارم ازین دور

• رخت هستی بردست *

ببینداس ولد راجه پرسنگدیو بندیله پانصدی دو صد سوار - سال

سیوم از دور مذکور بدست رنج پوتی کشته شد *

جمال بنگشی پانصدی دو صد سوار - سال هفتم ازین دور بگذشت *

عبد المومن پانصدی دو صد سوار - سال هفتم از دور مسطور بگذشت *

صیر فزاح صفاغانی پانصدی دو صد سوار *

دریای افغان پانصدی دو صد سوار - سال هشتم ازین دور بگذشت *

ملک امان پانصدی دو صد سوار - سال نهم از دور مذکور ره سپر

آخرت گشت *

قباد ولد شجاع کبلی پانصدی دو صد سوار *

ناد علی پانصدی دو صد سوار *

هالیم بهک جلایر پانصدی دو صد سوار - در سال هفتم ازین

دور بگذشت *

میر اعظم کشغری پانصدی دو صد سوار - سال دهم از دور مذکور

• در گذشت *

ایرج ولد قزلباش خان پانصدی دو صد سوار *

نرهاد جلوج پانصدی دو صد سوار *

داراب ولد آقا اصل پانصدی دو صد سوار *

مهد نجابت ولد سید شجاعت خان باره پانصدی دو صد سوار *

ذوالقرنین ارمنی پانصدی سه صد سوار *

ابوالفالی ولد میرزا والی پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

الله دوست کاشغری پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

حسن علی ولد الله ویردیخان پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

صیر ابالیل عرب پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

حاجی بیگ برلاس پانصدی سوار و پنجاه سوار *

بلنگ حمله پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

سید امجد پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

شهاب خان ولد ملک علی پانصدی دو صد و پنجاه سوار - سال

چهارم ازین دور درگذشت *

سید علی برادر زاده سید خانبهان چاربه پانصدی دور

و پنجاه سوار *

گویند داس راتهور پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

جسونت برادر مهیس داس راتهور پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

هر کدام پرتوی سنگه و کشن سنگه نبرهائی راجه ماسنگه

کچهوایه پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

سکت سنگه چوهان پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

بسونت نبیره شیخ ابو الفضل پانصدی دو صد و پنجاه سوار - در

سال پنجم ۱ دور مزبور چیری گردید *

میر مقتدای غزنوی پانصدی دو صد و بیست سوار - در سال

دوم ازین دور *

نعیم بیگ ولد اخلاص معروف به همین بیگ پانصدی

- قاسم علي پانصدی پانصد سوار •
- راجه کشن سنگه تونور پانصدی پانصد سوار •
- چتر بهوج سونکرا پانصدی پانصد سوار •
- سید عبد الصمد مانکپوری پانصدی چار صد و پنجاه سوار •
- عبد الرسول ولد عبد الله خان بهادر پانصدی چار صد سوار •
- قراتان ولد در الفقار خان پانصدی چار صد سوار •
- محمد زمان ارلات پانصدی چار صد سوار •
- بهادر گنبد پانصدی چار صد سوار •
- راجه جگمن جادون پانصدی چار صد سوار •
- میر مراد ولد میر موسی پانصدی سه صد و پنجاه سوار •
- سید اختیار الدین پانصدی سه صد و چهل سوار •
- میر احمد ولد سادات خان رضوی پانصدی سه صد سوار •
- میر گلان پانصدی سه صد سوار •
- میر علی ولد میر موسی پانصدی سه صد سوار •
- سید راجی مانکپوری پانصدی سه صد سوار •
- مقصود بیگ علی دانشمندی پانصدی سه صد سوار •
- میر لطف الله شیرازی پانصدی سه صد سوار •
- یوسف خویش محمد خان نیاززی پانصدی سه صد سوار •
- حبیب کرانی پانصدی سه صد سوار •
- علی اکبر سوداگر پانصدی سه صد سوار •
- همیر سنگه - میردیه پانصدی سه صد سوار •
- بلو چوهران پانصدی سه صد سوار •

جعفر بلوچ ششصدی سه صد سوار - مال هفتم از در مذکور در گذشت.

میدان ایلیمان ولد حیدر قاسم بارهه ششصدی نه صد سوار.

باگه ولد شیر خان تونور ششصدی سه صد سوار.

مر مست ولد اعتماد رای بدکوجر ششصدی سه صد سوار.

ماه یار ولد الله یار خان ششصدی سه صد سوار.

درویش بیگ قاقمال ششصدی سه صد سوار.

نذر بیگ سالدوز ششصدی سه صد سوار.

محمد یوسف ششصدی سه صد سوار.

مید قطب ولد شجاعت خان ششصدی دو صد و پنجاه سوار - در

مال پنجم ازین دور بگذشت.

احمد بیگ داماد باقر خان نجم ثانی ششصدی دو صد و پنجاه سوار.

پهلوان درویش سرخ ششصدی دو صد سوار.

جلال الدین محمود نواسه مخدوم الهاک ششصدی صد و هشتاد سوار.

هوشدار ولد ملتفت خان ششصدی صد و پنجاه سوار.

حسین بیگ اباکش ششصدی صد و بیست سوار.

خواجه حسن ده بیدی ششصدی صد سوار.

خواجه محمد شریف ده بیدی ششصدی صد سوار.

خواجه قاسم حصارى ششصدی صد سوار.

پانصدی

اسد الله ولد رحمت خان معروف بغیض الله پانصدی پانصد سوار.

حسین قلی آغر پانصدی پانصد سوار.

شرنجان بیگ ترکمان پانصدی پانصد سوار.

مشکمی بیگ ولد تاتار خاق مفرچی هفتصدی هشتاد سوار *

ابوالقاسم ولد شیخان هفتصدی شست سوار *

رشیدای قزوینی هفتصدی شست سوار *

میر محمد امین هفتصدی سی سوار *

ششصدی

محمد شاه یکده ششصدی ششصد سوار *

محمد شریف تولکچی ششصدی ششصد سوار *

اسفندیار ولد همت خان معروف بالله یار ششصدی ششصد سوار *

پرتاب سنگه چوهان ششصدی پانصد سوار *

محمد شریف قدیمی ششصدی چار صد بیست سوار *

عبد الله پارهه ششصدی چار صد سوار - مال دوم ازین

دور در گذشت *

محمد امین ولد شاه قلی خان ششصدی چار صد سوار *

محمد جعفر ولد میر حاج ششصدی چار صد سوار *

خوشحال پسر خوانده میرزا رحیم صفوی ششصدی چار صد سوار *

عبد الغفور ولد عرب خان ششصدی چار صد سوار - مال اول از دور

میزبور در گذشت *

وگرمین ولد متر مال کچهواوه ششصدی چار صد سوار - او نذر

درین سال پیری گشت *

میر چغتای نبیره رای مظهر ششصدی چار صد سوار *

روح الله ولد یوسف محمد خان تاشگندی ششصدی سه صد و

پنججاه سوار *

سید میرزای - جزایری هفتصدی دوم سوار •
جمال خان قراول هفتصدی دوم سوار - سال ششم از دور مذکور
در گذشت •

مظفر حسین ولد میر ابو المعالی هفتصدی دوم سوار •
غایت الله نبیرا خواجه ابو یحیی هفتصدی دوم پنجاه سوار •
خواجه عبد الرحمن ولد عبد العزیز خان نقشبندی هفتصدی
دوم و پنجاه سوار •

یزدانی ولد مخلص خان هفتصدی دوم و پنجاه سوار
محمد عبد الله نبیرا سید مرتضی خان بن سید صدر جهان
هفتصدی دوم و پنجاه سوار •

یوسف آقا هفتصدی دوم و پنجاه سوار •
بهرام ولد صادق خان هفتصدی دوم و سی سوار •
عارف ولد تاتار خان سفرچی هفتصدی دوم سوار - در سال ششم
ازین دور گذشت •

میر محمود صفاهانی هفتصدی دوم سوار •
غیر خواجه داماد سعید خان بهادر ظفر جنگ هفتصدی
دوم سوار •

مهدی خواجه اسمعیل اتائی هفتصدی دوم سوار •
غایت خان هفتصدی دوم سوار •
کظم خویش وزیر الملک هفتصدی دوم سوار •
روز بهان خواجه سرا هفتصدی دوم سوار •
رای سببا چند هفتصدی دوم سوار •

- امجدی بیگ برادر یادگار حسین خان هفتصدی سه صد سوار •
- گرشامپ ولد مهابت خان خانانان هفتصدی سه صد سوار •
- یادگار ارلات هفتصدی سه صد سوار •
- تولک بیگ کاشغری هفتصدی سه صد سوار •
- عبد الوهاب خودیش لشکر خان هفتصدی سه صد سوار •
- جلال الدین محمود دروازی هفتصدی سه صد سوار •
- محمد طاهر خودیش شهاب الدین احمد خان هفتصدی سه صد سوار •
- حصار - در سال دهم ازین دور درگذشت •
- محمد بیگ اباکش هفتصدی سه صد سوار •
- نصیرالدین محمود هفتصدی سه صد سوار - سال چهارم ازین دور درگذشت •
- محمد سعید پسر خوانده مرتضی خان بخاری هفتصدی سه صد سوار •
- نیکنام عم بهادر خان ورهیل هفتصدی سه صد سوار •
- سعید مروانی هفتصدی سه صد سوار - در سال هفتم مزبور بگذشت •
- نرایی داس میصودی هفتصدی سه صد سوار •
- مصام الدوله هفتصدی دو صد و پنجاه سوار •
- سعید بهادر ولد لطف علی بکری هفتصدی دویست و پنجاه سوار •
- مرشد قلی هفتصدی دو صد و پنجاه سوار •
- شاه علی هفتصدی دو صد سوار •
- محمد برادر اندرز هفتصدی دویست و پنجاه سوار •

- امام قلی ترکمان هفتصدی شصت و پنجاه سوار •
 راجه بهروز ولد راجه روز افزون هفتصدی پانصد و پنجاه سوار •
 سید چارون ایرجی هفتصدی پانصد سوار •
 سید صدر خان هفتصدی پانصد سوار •
 نصر الله عرب هفتصدی پانصد سوار - سال هوم ازین دور
 در گذشت •
 بهوجراج کچهوازه هفتصدی پانصد سوار •
 چلدر بهان نروکا هفتصدی پانصد سوار •
 راورت دیالداش جهالا هفتصدی پانصد سوار •
 چتر بهوج چوهان هفتصدی پانصد سوار •
 سید شاه علی ولد سید سیدا هفتصدی چار صد و پنجاه سوار •
 سید باقر ولد مصطفی خان بخاری هفتصدی چارصد سوار •
 بهتر نوحالی هفتصدی چار صد سوار •
 بابوی خورشکی هفتصدی چار صد سوار - در سال هفتم ازین
 دور بگذشت •
 جنگلاته راتهور هفتصدی چار صد سوار - در سال هیوم ازین دور
 بساط زندگی در نوردید •
 سفکرم کچهوازه هفتصدی چار صد سوار •
 متهراداس کچهوازه هفتصدی چار صد سوار •
 راجه اودیبهان هفتصدی چار صد سوار •
 کریمداد قاقشال هفتصدی سه صد و پنجاه سوار •
 سید عالم هفتصدی سه صد و پنجاه سوار •

نهم ازین دور بگذشت •

حسن خان برادر خدمتگار خان هشتصدی سه صد سوار - نیز
درین مال در گذشت •

عجب سنگه ولد متر سال کچهواغه هشتصدی سه صد سوار •
وانا زاده زمیندار امرکوت هشتصدی سه صد سوار - در سال
ششم ازین دور بگذشت •

محمد الله ولد سعید خان بهادر ظفر جنگ هشتصدی دو صد سوار •
میر فاضل میخدوم زاده هشتصدی دو صد سوار - در سال هفتم
ازین دور سپری گردید •

شیخ موسی گیلانی هشتصدی دو صد سوار •
خواجه رحمت الله هشتصدی دو صد سوار •
عبد الرزاق ولد امیر خان هشتصدی دو صد سوار •
صالح اشهری هشتصدی دو صد سوار - در مال دهم ازین دور
بگذشت •

رای مکند داس هشتصدی دو صد سوار •
بی بدال خان گیلانی هشتصدی صد سوار •
عقیدت خان هشتصدی پنجاه سوار - مال دوم ازین دور رخت
هستی بر بست •

هفتصدی .

محمد مالار باره هفتصدی هفتصد سوار دو صد سوار •
مظفر جردانی هفتصدی هفتصد سوار •

(۷۴۰)

میفت الله عرب هشتصدی پانصد سوار *

بهادر بابی هشتصدی پانصد سوار *

خضر سلطان کبیر هشتصدی پانصد سوار - حال هشتم از دور

دوم در گذشت *

لکھمی سبزی پورخان هشتصدی پانصد سوار - در سال چهارم ازین

دور - پیری گشت *

مید باقر ولد مید حامد بخاری هشتصدی چار صد سوار *

محمد علی خان خویشر قلیچ خان هشتصدی چار صد سوار *

فضلفر ولد الله ویرد بخان هشتصدی چار صد سوار *

رنباز خان ولد شهباز خان کلبور هشتصدی چار صد سوار *

مید عبد المجید اسرویه هشتصدی چار صد سوار - سال دوم از

دور دوم در گذشت *

آئی محمد تاشکندی هشتصدی چار صد سوار *

شمس الدین ولد مختار خان هشتصدی چار صد سوار *

کور دهنه راتهور هشتصدی چار صد سوار *

اندر حال هادا هشتصدی چار صد سوار *

تاج مروانی هشتصدی چار صد سوار - در سال دوم ازین دور

پیری گشت *

ناهر مولنگی هشتصدی چار صد سوار *

میر اسحق ولد اعظم خان هشتصدی سه صد سوار *

محسن ولد حاجی منصور هشتصدی سه صد سوار *

بهادر بیگ ولد بیرم ترکمان هشتصدی سه صد سوار - در سال

عنایت خان ولد سلاح خان نهصدی دو صد و پنجاه سوار در
مال هشتم ازین دور بگذشت .

جعفر ولد الله ویرده خان نهصدی دو صد سوار .

خواجه عبد الخالق داماد نذر محمد خان نهصدی صد و پنجاه سوار .

غنی محمد الکریم تهاذیسری نهصدی صد و پنجاه سوار .

محمد شریف ولد اسلام خان نهصدی صد و پنجاه سوار .

فتح ضیا نبیرا حکیم ابوالفتح نهصدی صد و پنجاه سوار .

نامدار ولد جعفر خان نهصدی صد سوار .

حکیم فتح الله نهصدی پنجاه سوار .

هشتمصدی

میدد لطف علی بهکری هشتمصدی هشتصد سوار .

سید حسن خویش میدد دلیر خان هشتمصدی هشتصد سوار .

مجاهد چالوری هشتمصدی هشتصد سوار .

پرسنگه داس ولد راجه دوارگاداس هشتمصدی هشتصد سوار .

قطب الدین ولد نظر بهادر خودشگی هشتمصدی هشتصد سوار .

کرهاترام کور هشتمصدی هشتصد و پنجاه سوار .

سید بهکر برادرزاده مرتضی خان بخاری هشتمصدی شش صد

و پنجاه سوار .

ابو البقا ولد شریفخان هشتمصدی ششصد سوار .

سید صادق قدیمی هشتمصدی هشتصد سوار .

اوگرین کچهره هشتمصدی ششصد سوار .

معتمد الملک هزاری مد موار •

نہصدی

راجہ مازنگہ گوالیاری نہصدی ہشتصد و پنجاہ موار •

مونی بہادر نہصدی ہشتصد موار •

جعفر قدیمی نہصدی ہفتصد و پنجاہ موار •

جگرم کچھواہ نہصدی ششصد موار •

خواجہ عبد الہادی ولد سفدر خان نہصدی ششصد موار •

خواجہ عنایت اللہ نہصدی پانصد موار •

جلال برادر بہادر خان روہیلہ نہصدی پانصد موار

شمسیر ولد شیر خان تونور نہصدی پانصد موار - سال ششم از

دور دوم بگذشت •

علی قلی برادر ترکمان خان نہصدی چار صد و پنجاہ موار -

در سال پنجم از دور دوم بگذشت •

عادل ولد قاسم خان میربحر نہصدی چار صد موار - سال میوم

ازین دور رہ گزین عقبی گشت •

سلطان حسین ولد اصالت خان نہصدی صد صد موار •

احمد اللہ ولد شیرخواجہ نہصدی صد صد موار •

محمد تقی تفرشی نہصدی صد صد موار - سال پنجم ازین دور در گشت •

محمد زمان ولد حاکم خان نہصدی در صد و ہفتاد موار •

دانا دل ولد شاہ نواز خان بن عبد الرحیم خانخانان نہصدی دو

صد و پنجاہ موار •

(۷۳۷) .

مدید علی ولد مدید جلال بخاری هزاری دو یست سوار *

محمد اشرف ولد اسلام خان هزاری دو یست سوار *

محمد صفی دیگر پسر اسلام خان هزاری دو یست سوار *

مبارک رو ولد حیف خان هزاری دو یست سوار *

میر برکه هزاری دو یست سوار - جمال ششم از دور دوم و گرامی
آخرت گردید *

خواجه عبد الوهاب و بی بی هزاری دو یست سوار *

رحمت خان هزاری دو یست سوار *

حکیم خوشحال ولد حکیم همام هزاری دو صد سوار - سال چهارم
از دور دوم و گذشت *

امانت خان برادر افضل خان هزاری دو صد سوار - سال هشتم
از دور دوم و بیعت حیات مهرد *

ندائی خان معروف بطریق هزاری دو صد سوار - سال چهارم از
دور دوم و گذشت * . .

یکدلخان حواجه سرا هزاری دو صد سوار - سال سیوم از دور دوم
میری گردید *

رای وایان هزاری صد و پنجاه سوار *

رای بهار همل هزاری صد و پنجاه سوار *

حکیم هدایت الله قادری هزاری صد سوار *

قاضی محمد احلم هزاری صد سوار *

میرک شیخ هروی هزاری صد سوار *

حکیم مومنا هزاری صد سوار *

نورالدوله ولد مرتضی خان انجو هزاری چار صد سوار - سال

دهم از دور دوم شهید شد •

نورالحسن هزاری چار صد سوار •

ملطان نظر بوادر خرد سیف خان هزاری چار صد سوار •

لطیف خان نقشبندی هزاری چار صد سوار - سال هفتم از دور

دوم در گذشت •

ترکناز خان هزاری چار صد سوار - سال دهم از دور دوم ازین

جهان رخت بردست •

باقی بیگ که بخدمت مهین پور خلافت می پردازد هزاری

چار صد سوار •

مید مقبول عالم هزاری چار صد سوار •

شفیع الله برلاس هزاری چار صد سوار •

راجه کورمین زمیندار کشتوار هزاری چار صد سوار •

راجه پرنهی چلد زمیندار چابده هزاری چار صد سوار •

آدم خان تبتی هزاری چار صد سوار •

شانی ولد حیف خان هزاری سه صد و پنجاه سوار - سال دهم

از دور دوم در گذشت •

یحیی ولد خان مزبور هزاری سه صد سوار •

مید بشیر زمان ولد مید خان جهان برده هزاری دویست و پنجاه سوار •

مید منور دیگر پسر مید خان جهان هزاری دو صد و پنجاه سوار •

فراست خان خواجه مرا هزاری دویست و پنجاه سوار •

رامی کلپی داس هزاری دو صد و پنجاه سوار •

کهن سنگه بهدوریه هزاره عشصد سوار - سال هفتم از دور دوم
سپهری گردید •

محبت غلزی هزاره شصصد سوار - سال چهارم از دور دوم
درگذشت •

حیدر مظفر ولد حیدر شجاعت خان بارهه هزاره پانصد سوار •
خواجه برخوردار داماد مهابت خان خانخانان هزاره پانصد سوار •
میر خان هزاره پانصد سوار - ملخ جمادی الاولی سال هفتم
از دور دوم شهید شد •

خلیج خان خویش قلیچ خان هزاره پانصد سوار •

محمد هاشم کاشغری هزاره پانصد سوار •

همت خان کبلیج هزاره پانصد سوار - سال هفتم از دور دوم درگذشت •
طاهر خان هزاره پانصد سوار •

حسین بیگ هزاره پانصد سوار •

میر خلیل ولد اعظم خان هزاره پانصد سوار •

حاجی محمد بار اوزبک هزاره پانصد سوار •

محمد علی کامرانی هزاره پانصد سوار •

حیدر خادم بازه هزاره پانصد سوار - رمضان سال نهم از دور دوم
درگذشت •

حیدر نورالعیان ولد حیدر بیگ خان بارهه هزاره پانصد سوار •

رای تلوکچند کچهواه هزاره پانصد سوار •

احمد مهملد هزاره پانصد سوار •

بهوجراج دکنی هزاره پانصد سوار •

(۷۳۴)

فضیله سرائی قدیمی هزاری ششصد سوار - سال هشتم از دور
دوم در گذشت .

مید دیندار خان هزاری ششصد و پنجاه سوار - سال نهم از دور
دوم ره گزای مفر آخرت گشت .

مید شهاب ولد مید غیرت خان هزاری ششصد سوار .

شجاع ولد همصوم خان کابلی هزاری ششصد سوار - سال دهم از
دور دوم بساط حیات بعالم بقا کشید .

عبد الرحمن ترنابی هزاری ششصد سوار - در پهل اول از دور
دوم رخت هستی بر بخت .

قلندار خان چیله هزاری ششصد سوار - سال سیوم از دور دوم
در گذشت .

مید محمد ولد مید افضل بارهه هزاری ششصد سوار .

اردشیر نبیره احمد بیگ خان هزاری ششصد سوار - سال هشتم
از دور دوم پیری گشت .

راجه امرنگه نروری هزاری ششصد سوار .

مهیس داس راتهور هزاری ششصد سوار .

راجعلنگه ولد کهیوان راتهور هزاری ششصد سوار - سال چهارم
از دور دوم در گذشت .

اختیار ولد مبارز خان روهیله هزاری ششصد سوار - او نیز درین
سال در گذشت .

بهگوانداس ولد راجه نرسنگدیو بندبیله هزاری ششصد سوار - سال
پنجم از دور دوم بدست راجهوتی کشته شد .

بهرترب چهره هزارى هزار سوار *

بهرام خان ولد جهانگیر قلی خان هزارى نهصد سوار - سال هشتم
از دور دوم در گذشت *

مید سیخن باره هزارى نهصد سوار *

شمس الدین ولد نظر بهادر خوشه گي هزارى نهصد سوار *

شادمان پکھلیوال هزارى نهصد سوار *

عبد الله ولد سعید خان بهادر ظفر جنگ هزارى هشتصد سوار *

خلیل بیگ هزارى هشتصد سوار *

مید حسن مساعد هزارى هشتصد سوار *

گیردهر داس کور هزارى هشتصد سوار *

قباد بیگ اوزبک هزارى هشتصد سوار *

عثمان خان هموی بهادر خان روهیله هزارى هشتصد سوار *

جبار قلی ککهر هزارى هشتصد سوار *

رحمان یار برادر الله یار خان هزارى هفتصد و پنجاه سوار *

دادوست ولد سرانراز خان هزارى هفتصد سوار *

صفی قلی ترکمان هزارى هفتصد سوار *

محمد شریف خویش باقر خان نجم ثانی هزارى هفتصد سوار -

در سال دوم از دور دوم بگذشت *

مید ذلیرخان هزارى هفتصد سوار - سال چهارم از دور دوم شهید شده

رایسنگه نبیره راجه گجسنگه راتهور هزارى هفتصد سوار *

ارجون ولد راجه بینهلداس هزارى هفتصد سوار *

رایسنگه جهالا هزارى هفتصد سوار *

- خوشحال بیگ کاشغری هزار و پانصدی پانصد سوار •
- نوازش خان ولد میر میران یزدی هزار و پانصدی پانصد سوار •
- تاج سنگه سیسودی هزار و پانصدی پانصد سوار •
- میرزا محمد ولد میر بدیع مهدی هزار و پانصدی چار صد سوار •
- بیض الله ولد زاهد خان کوکده هزار و پانصدی چار صد سوار •
- مرحمت خان ولد صادق خان هزار و پانصدی چار صد سوار •
- سال دهم از دور دوم رخت زندگی بر بست •
- حکیم حائق ولد حکیم همام گیلانی هزار و پانصدی سه صد سوار •
- میر عبد الکرم هزار و پانصدی دو صد سوار •

• هزاری

- آگاه خان خواجه سرا هزاری هزار دو صد سوار •
- سید محمد ولد خاندوران بهادر نصرت جنگ هزاری هزار سوار •
- کرم الله ولد عالمردان بهادر هزاری هزار سوار •
- سلطان یار ولد همت خان معروف بالله یار هزاری هزار سوار •
- لطیف الله ولد لشکر خان هزاری هزار سوار • سال پنجم از دور دوم پدر گذشت •

سید اسد الله بخاری هزاری هزار سوار •

- هادی داد برادر رشید خان انصاری هزاری هزار سوار •
- گذر رام سنگه ولد راجه جی سنگه کچهوا هزاری هزار سوار •
- گوپال سنگه ولد راجه منروب کچهوا هزاری هزار سوار •
- راجه بدین سنگه بهدوریه هزاری هزار سوار •
- زول سر-ی زمیندار بانحواله هزاری هزار سوار •

دولت مند پسر بهرجی مرزبان بگلانه هزار و پانصدی هزار حواری •
 سکندر دوتانی هزار و پانصدی هزار حواری - سال پنجم از دور
 دوم درگذشت •

هریضنگه برادر خرد راجه مورجسنگه راتپور هزار و پانصدی
 نهصد حواری - بیست و سیوم صفر سال هفتم از دور دوم پیمانگه
 عمر او برآمد •

الله قلی خان ولد یلنگتوش هزار و پانصدی هشتت صد حواری •
 چندر من بندیه هزار و پانصدی هشتصد حواری •
 ولی محملدار خان دگنی هزار و پانصدی هشتصد حواری
 ملتفت خان ولد اعظم خان هزار و پانصدی هفت صد و
 پنجاه حواری •

حسام الدین خان هزار و پانصدی ششصد حواری •
 آقا افضل هزار و پانصدی ششصد حواری •
 میام سنگه ولد کرم سی و اتپور هزار و پانصدی ششصد حواری •
 منگرام زمیندار کنور هزار و پانصدی ششصد حواری - سال پنجم
 از دور دوم درگذشت •

علاول ترین هزار و پانصدی ششصد حواری •
 رابیا برادر جادون رای دگنی هزار و پانصدی شش صد حواری •
 خدمت خان خواجه سرا هزار و پانصدی پانصد حواری - سال
 چهارم از دور دوم بساط هستی در نوردید •
 میرزا سلطان نجیره میرزا مظفر مغوی هزار و پانصدی پانصد حواری •
 جمال خان نوحانی هزار و پانصدی پانصد حواری •

• بهرام خان ولد آصف خان جعفر بیگ هزار و پانصدی هزار و

دریست - سوار - حال سیوم از دور دوم در گذشت •

• مراد از خان قلماق چیله هزار و پانصدی هزار و دریست سوار - سال

نهم از دور دوم در گذشت •

• میرزا مراد کام لبریز میرزا رحیم مغوی هزار و پانصدی هزار - سوار •

• معتمد خان ولد هاشم خان هزار و پانصدی هزار سوار •

• جانباز خان هزار و پانصدی هزار سوار •

• افتخار خان ولد احمد بیگ خان هزار و پانصدی هزار سوار - سال

نهم - از دور دوم - سیر گزین آخرت گشت •

• لطف الله ولد - سید خان بهادر ظفر جنگ هزار و پانصدی هزار

سوار - نهم جمادی الاولی سال دهم از دور دوم در جنگ اوزبکان

که نزدیک آتشی شده بدلیرنی جان فشانی نمود •

• محمد صالح ولد میرزا عیسی توخان هزار و پانصدی هزار سوار •

• انروده ولد راجه بیتلداس هزار و پانصدی هزار سوار •

• میوزام کور هزار و پانصدی هزار سوار •

• راهتی - نگه چندراوت هزار و پانصدی هزار سوار - حال هفتم از دور

دوم در دکن - پری گردید •

• راه - نگه چندراوت هزار و پانصدی هزار سوار •

• بهیم راهور هزار و پانصدی هزار سوار - در حال هشتم از دور

دوم در گذشت •

• مراد قلی سلطان حکیم هزار و پانصدی هزار سوار •

• بهرست خان قیام گانی هزار و پانصدی هزار سوار •

محمد حسین برادر همت خان هزار و پانصدی هزار و پانصد

سوار هشتصد سوار دو اسب به اسب •

سید عبد الوهاب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار هشتصد

سوار دو اسب سه اسب - سال نهم از دور دوم درگذشت •

یکه تاز خان هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار پانصد

سوار دو اسب سه اسب - در سال هشتم از دور دوم درگذشت •

سید محمود ولد شاندورزان بهادر نصرت جنگ هزار و پانصدی

هزار و پانصد سوار •

امان بیگ هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار •

رتن راقچو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار •

اسفندیار ولد حسن بیگ شیخ مری هزار و پانصدی هزار

و پانصد سوار - سال ششم از دور دوم سپری گردید •

محمد الرحمن ولد شهباز خان روحیله هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار •

او نیز درین سال رخت حیات بر بست •

اکبر قلی سلطان کتھر هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - سال هشتم

از دور دوم درگذشت •

راول پونجا مرزبان دنگر پور هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار •

افتخار خان برادر زاده عبد الله خان بهادر فیروز جنگ هزار

و پانصدی هزار و چار صد سوار •

خانه زند خان ولد سعید خان بهادر ظفر جنگ هزار و پانصدی هزار

و در بست سوار - نهم جمادی الاولی سال دهم از دور دوم در

نبرد اوزبکیمکه در نواحی آقچه شده بود مردانه جان در باخت •

رحمت خان فیض الله نام دوهزارى هزار و پانصد سوار - سال

اول از دور دوم ودیعت حیات مپرد *

احمد بیگ خان دوهزارى هزار و پانصد سوار *

سبیل سنگه ولد راجه سورجسنگه راتهور در هزارى هزار و پانصد

سوار - سال دهم از دور دوم درگذشت *

راو کرن بهورتیه دوهزارى هزار و پانصد سوار *

راجه جیرام بدکوجر - دو هزارى هزار و پانصد سوار

جلال کاکر دو هزارى هزار و پانصد سوار *

میرزا دالی دوهزارى هزار سوار *

صف شکن ولد میرزا حسن صفوی دوهزارى هزار سوار *

زبردست خان دو هزارى هزار سوار *

روپ سنگه نیدیر کشن سنگه راتهور در هزارى هزار سوار *

رام سنگه ولد کرمسی راتهور دوهزارى هزار سوار *

سید فیروز خویشتن سید بجامجهان باره دوهزارى هزار سوار *

سید عالم باره دو هزارى هزار سوار *

حاجی منصور دو هزارى هزار سوار - سال دهم از دور دوم

زخت هستی بر بخت *

عبد الرحیم بیگ اوزبک دوهزارى هزار سوار *

قپچاق خان دو هزارى هزار سوار *

اکرام خان فتحپوری دو هزارى هزار سوار *

کاکرخان دو هزارى هزار سوار *

لغاص خان دوهزارى هزار سوار سال دهم از دور دوم درگذشت *

دو هزاری

- عرب خان دو هزاری دو هزار سوار پانصد سوار دو اسبه سه اسبه
- اوزبک خان دو هزاری دو هزار سوار پانصد سوار دو اسبه سه اسبه
- قزاق خان دو هزاری دو هزار سوار
- باقی تمان قلماق دو هزاری دو هزار سوار
- مبارک خان بگازی دو هزاری دو هزار سوار
- محمد زمان طهرانی دو هزاری دو هزار سوار
- پرتیبرایج راتپور دو هزاری دو هزار سوار
- راجه راجرب دو هزاری دو هزار سوار
- ذوالفقار خان دو هزاری هزار و پانصد سوار پانصد سوار دو اسبه سه اسبه
- سعادت خان دو هزاری هزار و پانصد سوار
- اخلاص خان دو هزاری هزار و پانصد سوار
- جان بهار خان برادر زاده نقیب خان دو هزاری هزار و پانصد سوار
- مال هاشم از دور دوم در مندمور بگذشت
- زاهد خان کوکه دو هزاری هزار و پانصد سوار - بیست و چهارم
- رجب سال نهم از دور دوم پیمانه عمر او برآسود
- اعتمام خان دو هزاری هزار و پانصد سوار - سال دهم از دور دوم در گذشت
- هدایت الله ولد میرزا عبدی ترخان دو هزاری هزار و پانصد سوار
- نهمشیر خان قرین دو هزاری هزار و پانصد سوار

تقرب خان سه هزارى سه صد سوار *

دو هزار و پانصدى

مرشد فليخان تركمان فوجدار مهترا و مهابن دو هزار و پانصدى

دو هزار و پانصد سوار پانصد سوار پيو اسپه سه اسپه - ماه رجب

سال اول از دور دوم دران نواجى رخت زندگى پرهست *

احمد خان نيازي دو هزار و پانصدى دو هزار و پانصد سوار *

جان نثار خان دو هزار و پانصدى دو هزار سوار - سال دوم از دور

دوم در راه بهكر در گذشت *

مف شكن خان ولد سيد يوسف خان رضوى دو هزار و پانصدى

دو هزار سوار - سال نهم از دور دوم بساط حيات در پيچيد *

عوض خان قاقشال دو هزار و پانصدى دو هزار سوار - سال چارم از دور

دوم پيري گشت *

راجه ديبى سنگه ولد راجه بهارته بنديله دو هزار و پانصدى

دو هزار سوار *

تربيت خان دو هزار و پانصدى هزار و پانصد سوار - سال ششم

از دور دوم در گذشت *

دلور خان دكنى دو هزار و پانصدى هزار و پانصد سوار *

التفات خان دو هزار و پانصدى هزار سوار *

حيات خان دو هزار و پانصدى هزار سوار *

سرور خان دكنى دو هزار و پانصدى هزار سوار - سال هفتم از

دور دوم در گذشت *

شاه قلیخان سه هزاري دو هزار سوار • سال چهارم از دور دوم

ره گراي عقبی گشت •

مرتضی خان ولد سيد صدر جهان سه هزارى دو هزار سوار •

ظفر خان ولد خواجه ابو الحسن سه هزارى دو هزار سوار •

راجه چگت سنگم ولد راجه بانو سه هزارى دو هزار سوار - ماه

ذی الحجه سال نهم از دور دوم در پشاور پيري گردید •

حسن خان حبشي سه هزارى دو هزار سوار •

کار طلب خان دکنی سه هزارى دو هزار سوار •

اوداجي رام دکني سه هزاري دو هزار سوار •

شيخ نريد ولد قطب الدين خان کوکله حضرت جذت مکانی

سه هزاري هزار و پانصد سوار •

نیروز خان خواجه سوا سه هزارى هزار و پانصد سوار •

پرتوجی بهونسله سه هزارى هزار و پانصد سوار •

جادون رای دکني سه هزارى هزار و پانصد سوار •

حبش خان سه هزارى هزار و پانصد سوار •

منکوجی بدالکر سه هزارى هزار و پانصد سوار •

راوت رای دکنی سه هزارى هزار و پانصد سوار •

سيد وزیر خان باره سه هزاري هزار سوار •

سال اول از دور دوم ره چپر آخرت گردید •

عاقليخان سه هزاري هزار سوار •

دتاجی دکنی سه هزارى هزار سوار •

هکیم مهديع الزمان سه هزاري پانصد سوار •

سپهس داس ولد دلپت راتهور سه هزارى دو هزار و پانصد
سوار - نهم صفر حال دهم از دور دوم پيمانگ عمر از لبريز
گردید •

قطر بهادر خويشكي سه هزارى دو هزار و پانصد سوار •
مير نور الله سه هزارى دو هزار و پانصد سوار • سال دوم از دور دوم
در کوچ حاجو سپري گشت •
پيرجي مزربان بگلنه سه هزارى دو هزار و پانصد سوار - او نيز در
سال مذکور بگذشت •

ذو القدر خان ترکمان سه هزارى دو هزار سوار پانصد سوار دو
اسپه سه اسپه •

ميرزا حسن دك ميرزا رستم صفوى سه هزارى دو هزار سوار •
لهر اسپ خان ولد مهابت خان خانخانان سه هزارى
هزار سوار •

ميرزا خان ولد شاهنواز خان بن عبد الرحيم خانخانان سه
هزارى دو هزار سوار •

مغلخان ولد زين خان كوكه سه هزارى دو هزار سوار •
غيرمخان برادر زاده عبد الله خان بهادر فيروز جنگ سه هزارى
(دو هزار سوار - سال چارم از دور دوم در محبوه دارى تته مراحل زندگي
در نورديد •

الله يار خان سه هزارى دو هزار سوار •
امير خان سه هزارى دو هزار سوار - ماه ربيع الاول سال دهم از
دور دوم در تته بگذشت •

موسوی خان چار هزارى هفتصد و پنجاه سوار - هزار هم مقرر

مال هفتم از دور دوم وديعت حيات - پرد •

خواجه طيب جويبارى چار هزارى چار صد سوار •

• سه هزارى •

راجه پهاڑ - تنگه پسر راجه نرسنگديو بنديله سه هزارى به هزار

سوار دو هزار سوار در اسبه • اسبه •

يوسف محمد خان تاشكندى سه هزارى سه هزار سوار دو اسبه سه

اسبه - مال دوم از دور دوم در صوبه دارى ملتان درگذشت •

قزلباش خان تر كمان به هزارى سه هزار سوار پانصد سوار دو

اسبه • اسبه •

• مير شمس سه هزارى سه هزار سوار •

• راور ستر سال هادا سه هزارى سه هزار سوار •

• مالهو سنگه هادا سه هزارى سه هزار سوار •

• پردل خان بربچ سه هزارى سه هزار سوار •

• جوهر خان دكنى سه هزارى سه هزار سوار •

• سزادار خان ولد لشكر خان سه هزارى دو هزار و پانصد سوار •

• ميرزا نوذر صفوي سه هزارى دو هزار و پانصد سوار •

• ممدت خان نديرگ زينخان كونه سه هزارى دو هزار و

پانصد سوار •

• عزيز الله خان سه هزارى دو هزار و پانصد سوار - مال هفتم از

دور دوم در قلعه بست درگذشت •

(۷۲۲) .

• مبارز خان ردهیلہ چار ہزاری چار ہزار سوار - ماہ جمادی الثانیہ

آغاز سال ہشتم از دور دوم در گذشت •

خلیل اللہ خان چار ہزاری سہ ہزار سوار •

فدائی خان چار ہزاری سہ ہزار سوار - بیست و چہارم

جمادی الاولی سال نہم از دور دوم رخت ہستی بر بست •

مردار خان چار ہزاری سہ ہزار سوار •

• شاہ بیگ خان چار ہزاری سہ ہزار سوار •

• سرافراز خان چار ہزاری سہ ہزار سوار - سال دوم از دور دوم در

پتن گجرات در گذشت •

• رشید خان انصاری چار ہزاری سہ ہزار سوار •

• سرافراز خان دکنی چار ہزاری سہ ہزار سوار •

• راز امر سنگہ ولد راجہ گجسنگہ چار ہزاری سہ ہزار سوار - ساخ

جمادی الاولی سال ہفتم از دور دوم بجنون و بی ادبی مر

بیاد مذا داپ • • •

صلابت خان میر بخشق ولد صادق خان چار ہزاری دو ہزار

سوار - در تاریخ مزبور بدست امر سنگہ شہید شد - چنانچہ در

• طی وقایع سال مذکور نداشتہ آمد •

• راجہ رایسنگہ ولد مہاراجہ بہیم سیمو دیہ چار ہزاری دو ہزار سوار •

• محملدار خان دکنی چار ہزاری دو ہزار سوار - سال چارم از

دور دوم در بنگالہ در گذشت •

✓ معتمد خان چار ہزاری ہزار و دویست سوار - بیست و ششم شعبان

سال سیوم از دور دوم رخت حیات از سہنجی مرا بر بست •

صفدر خان پنج هزاری پنج هزار سوار - ماه صفر سال هشتم از

دور دوم سفر گزین عقبی گردید •

راجه بیتهداس کور پنجهزاری پنج هزار سوار •

مهدار خان پنجهزاری پنجهزار سوار - ماه ربیع الثاني سال

هفتم از دور دوم رخت هستی بر بست •

الله ویردی خان پنجهزاری پنجهزار سوار •

خواص خان پنجهزاری پنجهزار سوار •

مالوجی دکنی پنجهزاری پنجهزار سوار •

جعفرمخان پنجهزاری چار هزار سوار •

امالت خان پنجهزاری چار هزار سوار - بدست و دوم ربیع الاول

سال دهم از دور دوم در بلخ و دیعت محیات سپرد •

چهار هزاری

• سید شجاعت خان سید جهانگیر بن سید محمود خان باره

چار هزاری چار هزار سوار دو امده سه امده - رمضان سال ششم

از دور دوم در صوبه داری الهابان ازین جهان بگذشت •

مکرمست خان چار هزاری چار هزار سوار سه هزار سوار دو امده

سه امده •

• نجابت خان چار هزاری چار هزار سوار •

• معتقد خان چار هزاری چار هزار سوار •

• صیف خان چار هزاری چار هزار سوار - محرم سال سوم از دور

دوم بساط زندگی در پیچید •

پنج هزاری

شایسته خان خلف یمین الدوله پنجهزاری پنجهزار سوار دو
اسپه سه اسپه *

بهادر خان روحیله پنجهزاری پنجهزار سوار دو اسپه سه اسپه •
میرزا عیسی تهرخان پنجهزاری پنجهزار سوار دو اسپه سه اسپه •
راجه جسونت سنگه ولد راجه گجسنگه پنجهزاری پنج هزار سوار
دو هزار و پانصد سوار دو اسپه سه اسپه •

رستم خان پنج هزار پنجهزار سوار دو هزار سوار دو اسپه
سه اسپه •

راجه جیسنگه پنجهزاری پنجهزار سوار دو هزار سوار دو اسپه
سه اسپه •

قلیچ خان پنج هزار پنجهزار سوار دو هزار سوار دو اسپه •
سه اسپه •

وزیر خان پنجهزاری پنجهزار سوار هزار سوار دو اسپه سه اسپه -
در صوبه داری اکبر آباد ماه جمادی الاولی سال چهارم از دور
دوم بساط حیات در نوردید •

راجه گجسنگه پنجهزاری پنجهزار سوار - دوم محرم سال اول از
دور دوم پیمانان عمر برامود • •

شاه نواز خان صفوی پنجهزاری پنجهزار سوار •

رانا جگت سنگه پنجهزاری پنجهزار سوار •

اعتقاد خان پنج هزار پنجهزار سوار •

پنجاه هزار حواری دو اسب سه اسب - ماه جمادی الاولی سال هشتم

از دور دوم بدرجه والی شهادت نایز گردید .

علی مردان خان امیر الامرا هفت هزاری هفت هزار - حواری

پنجاه هزار حواری دو اسب سه اسب .

سعید خان بهادر ظفر جنگ هفت هزاری هفت هزار حواری

پنجاه هزار حواری دو اسب سه اسب .

اسلام خان هفت هزاری هفت هزار حواری پنجاه هزار حواری دو اسب

سه اسب .

علامه محمد الله خان هفت هزاری هفت هزار حواری .

افضل خان هفت هزاری چهار هزار حواری - دو از دهم رمضان مال

دوم از دور دوم برحمت حق پیوست .

شش هزاری

سید خان جهان باره شش هزاری شش هزار حواری دو اسب سه

اسب - بیست و دوم شوال مال نهم از دور دوم دائمی حق

را لیدیک گفت .

اعظم خان شش هزاری شش هزار حواری .

عبد الله خان بهادر فیروز جنگ شش هزاری شش هزار حواری -

هفدهم شوال سال هشتم از دور دوم ره گرای سفر آخرت گشت .

صدر الصدور سید جلال بخاری شش هزاری دو هزار حواری - ستم

ربیع الثانی مال دهم از دور دوم ازین جهان انتقال نمود .

محسرو ولد نذر محمد خان شش هزاری دو هزار حواری .

مناصب پادشاه زاده‌های کامکار و امرای نامدار و دیگر منصبداران تا پانصدی نگارش می یابد پادشاه زاده‌های بخت بیدار

پادشاه زاده محمد دارا شکوه مهین پور خلافت بیست و هزاری بهمت
• هزار سوار ده هزار سوار در اسب سه اسب •

پادشاه زاده محمد شاه شجاع بهادر دویمین فرزند گیتی خداوند پانزده
هزاری ده هزار سوار هشت هزار سوار در اسب سه اسب •

پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بهادر میومین خلف اورنگ
نشین اقبال پانزده هزار ده هزار سوار هشت هزار سوار
• دو اسب سه اسب •

پادشاه زاده مراد بخش چارمین دوهزار و پانصد سوار
نه هزار سوار •

نویسنان والا مکان

نه هزار

یمین الدوله آصف خان خاننایان سیه سالار نه هزار نه هزار سوار ✓
• دو اسب سه اسب • هفدهم شعبان سال پنجم از دور دم بعالم
بقا رحلت نمود •

هفت هزار

خاندوران بهادر نصرت جدک هفت هزار هفت هزار سوار

و شادمانی - بجناب سلطنت و حضرت خلافت که روزگار پیشکار
و زمانه فرمان بردار آن آستان گویون مکان باد ارزانی گشته - ایزدگار
ساز این شوکت و جاه و حشمت و دستگاه - را تاروز نشور در تریاید
دارد - لله الحمد که به یمن توجه فرزندد انیسر جهان بانی برارندد
- بربر کمرانی حضرت صاحب قران دانی نگارش وقایع دور دوم
از ادوار جلوس ابد مانوس بهزاران فرخی در سال هزار و پنجاه و هشتم
هلالی حسن انجام گرفت •

• شعر •

• بسر - بزئی شاه گردون سریر •

• به نبروی فرنگ فرمان پذیر •

• یکی - یزد پذیرا حتم در چمن •

• که با یاد او می خورد انجمن •

امید که ایزد کار ساز بمیان بندگی و خدمت گذازی این درگاه
• کام بخشی و کامگاری توفیق نوشتن • حوائج ادوار آئیده که چون سلسله
لیالی و ایام - و سر رشته شهر و اعوام - تا قیامت روی انقسام مبیناد
کرامت فرماید - بکرمه العظیم - و لطفه العظیم •

اکنون نگارندد محمّد خافانی خاتمه این دور را بنحیر
مناصب کواکب سماء خلافت - ازهار حدایق سلطنت - و نونقذان
والا مرتبت - و دیگر منصب داران تا پانصدی منصب - و بتذمیق
نبدی از احوال مشایخ و علما و حکما و شعرا محلی میگرداند •

بیان مواکب کواکب شمار

لشکر علوفه خوار این دولت پایدار موابی جمعی که برای عمل پرگفت با فوجداران و کروریان و عاملان معین اند موافق ضابطه داغ چهارم حصه که شرح آن در طی وقایع نهم سال این دور خجسته نگاشته شد دو لک سوار است - هشت هزار منصب دار - و هفت هزار اعدی و برق انداز سوار - و یک لک و هشتاد و پنج هزار سوار دیگر تابندگان پادشاهزاده‌های کامگار و امرای عظام و سایر منصب داران - و چهل هزار پیداد تغلکچی و توب انداز و گواه انداز و باند ارامت - که ازان میان ده هزار در رکب سعادت می باشند - و ده هزار در صوبجات و قلاع - تغلخواه مهین پور خلافت چهل کرور دام است که محاصل آن موافق دوازده ماه صد لک روپیه است - و تغلخواه هرکدام دو یمین پور عظمت و سیو مدین نتیجه سلطنت بیست و چهار کرور دام که دوازده ماهه شصت لک روپیه میشود - و تغلخواه چار مدین فرزند دولت دوازده کرور دام - که دوازده ماهه سی لک روپیه میشود - و تغلخواه سرآمد امرای و الاشان سعد الله خان و نونین بلند مکان علی مردان خان امیر الامر نیز دوازده کرور دام است - و تغلخواه دیگر امرای و منصب داران بر طبق منصبی که نگاشته آمد بمقایسه واضح میگردد زهی موهبت جلیل سبحانی - و فضل نبیل ربانی - و کرم جزیل یزدانی که مملکتی چنان و مبع و خزانه چنین بی پایان - و لشکری بی کران - و مواد موفوره تنعم و کامرانی - و اسباب نا محصوره عشرت

بهي اندازه یافته و احداث روضه‌های فردوس نما و حیرت‌گام‌های
 داکش و شکار گاه‌های خوش گرد آمده بمراتب ازان افزون امت
 و حقیقت فزونی جواهر از آنچه در مطایع حوائج رمضان هشتم
 سال این دور نگارش پذیرفته بوضوح می پیوندند - و مجله آنچه در
 سرکار مقدس از افراد کامله اقسام زواهر جواهر و زر سرخ و سفید و
 طلا آلات و نفیسه آلات جمع شده غالباً بحسب کمیت و کیفیت
 نزد کل فرمانروایان عالم نباشد - مبلغ دو کروڑ و پنجاه لک روپیه بر
 عمارات خرچ شده - يك کروڑ و ده لک روپیه بر عمارات مستقر
 الخلفه اکبر آباد - از انجمله شصت لک روپیه بر مسجد تنگ مرمر
 که اندرون قلعه مبارک بهمان بیت المعمور عبادتگاه قدمیان امت
 و دولخانه مقدس و دیگر بقاع و باغات - و پنجاه لک روپیه بر
 روضه مدفون که بقای مانند آن مبروی زمین دیده آسمان ندیده -
 و بخشی از شگرفی آن مکان خلد نشان در تضاعیف حوائج سال
 ششم این دور گذارده آمد - پنجاه لک روپیه بر عمارات دار الخلفه
 شاه جهان آباد سواى مسجد جامعى که درینولابانی مبانى دولت
 و اقبال احساس نهاده - و چگونگی این عمارات و قدر مبالغ خرچ
 هر یکی از مغانى آسمانى آن در نخستین سال در سیموم گزارش خواهد
 یافت - و قریب پنجاه لک روپیه بر عمارات و باغات دار السلطنة
 لاهور - و دوازده لک روپیه بر عمارات کابل از مسجد و دولت خانه
 معلی و قلعه ارک و قلعه دور شهر - و هشت لک روپیه بر عمارات
 و متذرات کشمیر - و هشت لک روپیه بر حصار قندهار و بخت و
 زمینداور - و دوازده لک روپیه بر عمارات اجمیر و احمد آباد و غیرها •

سابق و لاحق مد و بیست و کرور دام خالصه مقرری امت که موافق دوازده ماه سه کرور روپیه حاصل آنست - محصول باقی برین قیاس باید نمود - پیشتر این قدر خالصه نبود درین عهد ابد پیوند از وسعت مملکت قرار یافته *

شرح خراجین موفوره و ذخایر ناممصوره

خزانة که امروز درین دولت خدا داد ابد بنیاده فراهم آمده محاسب و هم و خبال در درک اندازد آن بعجز و تصور معترف است - اگرچه خزانة که حضرت عرش آشیانی در مدت پنجاه و یک سال فرمانروائی و سلطنت رانی جمع نموده بودند - و اکثر آنرا حضرت جنت مکانی در سلطنت بیست و دو سال خرچ نمودند - هیچ یکی از سلاطین هندوستان را میسر نشده تا بفرمان روایان دیگر ولایت چه رسد - اما آنچه درین عهد میمنت عهد بمیامن نیک عالم آرا و برکت معذات گیتی پیرا باوجود فراوان اخراجات عمارتگاه شمار و مهمانی که دران کرورها بخرچ رفته و انعامات متکثره که در هیچ عهدی نصف بل ربع آن نه هده باشد چنانچه از آغاز سریر آزائی پادشاه ابر نوال بحر افضال تا این وقت مبلغ نه کرور و پنجاه لک روپیه از نقد و جنس قریب به نصف نقد و بیش از نصف جنس انعام شده - و بر انراختن عمارات فلک فرما از معابد عرش گرا و دولخانهای فیض آما و قلاع چرخ ما و ترتیب باغات دلگشا که زیب افزای کیهان و زینت افروز جهان است و هندوستان بهشت نشان بآن رونقی

سیوم جلوس مقدس تا آخر سال پنجم دران ولایت عصرت آورد
جمعی رو بغزنی نهاد - بل بحالت اصلی باز نگشت - و لهذا در
جمع این چار صوبه تخذیف داده آمد - سه کرور دام دیگر بران
افزایش یافت - و مجموع هشتصد کرور دام شد - و جمع ولایاتی
که درین عهد میمنت مپه کهایش یافته هشتاد کرور دام است
بدین تفصیل - از صوبه دولاباد که پنجاه و دو کرور دام جمع آنست
چنانچه نگاشته آمد - بیست و نه کرور دام جمع محالی است
که درین دولت مگردون صولت انفتاح پذیرفته - مجال باقی پیشتر
داخل ممالک محروسه بود - صوبه تلنگه سی کرور دام - صوبه بلنج
هشت کرور دام - صوبه قندهار هفت کرور دام - صوبه بدخشان چار
کرور دام - ولایت بگلانه دو کرور دام - صوبه دولت آباد و برار و
تلنگه که بنظام الملک تعلق داشت از قدیم باز ولایت دکن
نهرت یافته - چون سابقا قلعه دولت آباد با تمامی ولایتش
تصرف در نیامده بود و قلعه احمد نگر از توابع آن معنوج گشته
نابران صوبه دولت آباد را صوبه احمد نگر می نامیدند - پس
از آن که درین دولت ابد مقرون پیشتر محال صوبه دولت آباد
دادن ملک تمثال آن وصی و سه حصن حصین از مضامین که
همه بر شوامخ جبال واقع شده و بر نعمت و متانت و دشوار کشائی
زبان زد روزگار است و از حال چارم جلوس مقدس تا سال نهم
تسخیر پذیرفته بنصرف اولیای مملکت جاوید طراز در آمد
چنانچه در نخستین جلد بشرح و بسط نگارش یافته حکم شد که آنرا
در دنباله صوبه دولت آباد ثبت می نموده باشند - از هبگی ولایات

صوبه احمد آباد پنجاه و سه كرور دام

• صوبه بنگاله پنجاه كرور دام

• صوبه آله اباد چهل كرور دام

• صوبه بهار چهل كرور دام

• صوبه مالوه چهل كرور دام

• صوبه خاندیس چهل كرور دام

• صوبه اوده می كزور دام

• صوبه تلنگانه می كرور دام

• صوبه ملتان بیست و هشت كرور دام

• صوبه ارديسه بیست كرور دام

• صوبه كابل شانزده كرور دام

• صوبه كشمیر پانزده كرور دام

• • صوبه تده هشت كرور دام

• صوبه بلخ هشت كرور دام

• صوبه قندهار شش كرور دام

• صوبه بدخشان چار كرور دام

• ولایت بگلانه دو كرور دام

جمع تمامی مملکتی که از دیر باز باین دودمان والا شان

متعلق است - هنگامی که اعلیٰ حضرت بر اورنگ خلافت جلوس

فرمودند هفتصد كرور دام بود - درین مدت بیست سال از فرط

رعیت پروری و زور آبادانی و كثرت معموری ولایت سوامی چار

صوبه دکن و احمد آباد که بمنوج آفات حماری و ارضی که از حال

معظم معموره عالم بیست و دو است که هر یکی چندین مرکز دارد - و هر مرکزی چندین مرکز - و هر مرکز هزاران مرکز - عدد مرکزات چار هزار و سیصد و پنجاه است - شمار قریبات عالم دهان و اشکار نیکو داند - از جمله مرکزات صوبه دارالملک دهلی که اکنون بقایم قلعه گردون احاطی که با امر عامر جهان خانان گیهان بر گزار فرمای چون بر انراخته شده و بشاه جهان آباد موصوم است و محدوی است بر دولتخانه والا و دیگر عمارات آسمان گرا و سعادت سعادت آسمی نزول مملی دران صفائی فلک فرسای بیست و یکم ربیع الاول سال بیست و یکم جاوس عالم آرا مقرر گشته - چنانچه در جلد سیوم گزارش خواهد یافت - بصوبه دار الخانیه شاه جهان آباد بر زبان روزگار مذکور است - و در صوبه مستقر الخانیه اکبر آباد و صوبه دار السلطنه لاہور چندین مرکز است که هر یکی ده لک روپیه حاصل دارد برابر خراج تمامی ولایت بدبخشان - و از قریات چندین قریه است که حاصل هر کدام بیست هزار روپیه است جمع تمامی ولایت هشت صد و هشتاد کرور دام است - که هشت ارب و هشتاد کرور دام باشد بدین تفصیل •

• صوبه دار الخانیه شاه جهان آباد صد کرور دام •

• صوبه مستقر الخانیه اکبر آباد نود کرور دام •

• صوبه دار السلطنه لاہور نود کرور دام •

• صوبه اجمیر شصت کرور دام •

• صوبه دولتاباد پنجاه و پنج کرور دام •

• صوبه برار پنجاه و پنج کرور دام •

فیروزی داشت با بهادر خان قلعه همراه نبایستی ساخت. بلکه در
معمله و میخوره نیز قسمت نبایستی کرد. تا هر کسی غلیم مقابل
خود را زده بر میداشت. و چشم زخمی که در جانب معبد خان
و معبد بروی کار نمی آمد. و پسرانش بقتل نمی رفتند. خطای دیگر
آنکه بعد از معلومت بلخ پادشاهزاده محمد اورنگ وزیر بهادر را
زیاده از یک دو روز توقف نبایستی کرد. و یک هفته جمعی که نظر
بر اغراض خود داشتند و چشم از حقوق تربیت و نمک خواری
باز پوشیده بودند کار بند نبایستی شد. و بعد از اجتماع خبر
فرار عبد العزیز خان جریده شده تعاقب او نبایستی نمود. برین
تقدیر عبد العزیز خان یا ماسور می گشت و پهلوی سه برادر خود
که در درگاه معطل اند می نشست. و یا در دریای چین چون غرق
می شد. و بهمین تکامشی تمامی ماوراء النهر مفتوح میگردد.
چون گزارش فسحت ممالک محروسه و نگارش مجمعی
از حقیقت صوابات و اظهار فراوانی خزانه و ابراز کثرت مواکب
فیروزی که از آلاء جمیع ربانی و نعماء جزوئله سبحانی است
ناگزیر مقام بود راقم این نامه بمفخر بذر بر آن پرداخت.

ذکر مملکت روز افزون

طول این مملکت که از لاهی بددر تا بهلت (سلطه) است قریب
دو هزار کوه پادشاهیست. هر کوهی بمجهز از درام و هر ذراعی
چهل و دو انگ است متساوی الخلقه و عرض که از قلعه بهشت
تا قلعه اوبه است نزدیک هزار و پانصد کوه است. صوابات این.

امینک بصاحت بلخ آورده ببایند - و مرغه آن مملکت از وجود بی
 خود اشرار نا بکار و فجار تیره روزگار اوزبکان تنگ چشم ظاهر و باطنی
 و المانان بی ایمان را پر داخته آید - و رعایا و کشاورزان احتمالت
 یابند - درم تعاقب نکردن بهادر خان و ایهالت خان نذر محمد خان
 را و مراجعت آنها بدون ضبط و ربط حدود شهرخان و اندخود و
 چکنو و هیمنه و بی آنکه خاطر به نشانند تهانه در هر مغانی
 فراهم آرند و جمعی از مردم آن سرزمین را که قابلیت بلدنگی
 عتیقه والا داشتند در سلک بندگان درگاه آسمان جای منجلیک سازند
 و الوسات و اویماقات آن نواحی را تسلیم و احتماله نمایند - میوم
 شدادن پادشاهزاده والا تبلو محمد ادرنگ زیب بهادر از بلخ بصوب
 پیش بفرستد مالش غنیمت - و این اول خطائی بود که ازان
 مامور رفت - چه آن کامگار را در نداشتی شقامت بل در چار پنج
 گروهی توقف بایستی گزید - که هم تردد از لشکر بشهر ماسر میشود
 و هم احوال و ائصال زاید در شهر می بود - و بجهت جریده شدن
 احتیاج بمعادوت بلخ نمی افتاد - و در نزدیکی شهر منتظر پیکار بایعتهی
 شست - اگر غنیم جنگ صف میکرد - زای کردار نابکار در کنار
 خود می یافت - و اگر جنگ صف نمیکرد یقین که المانان بی دین
 و ایمان که بیشتر لشکر غنیم ایقان اند چون علوفه ندارند و به نهب
 و تاراج اموال مسلمین اوقات میگذرانند در ایام معدوده متفرق
 میگشتند - و در اینصورت اموال قاهره را ازان رو که جریده می بودند
 تعاقب آنها بصی آسان بود - دیگر هنگام قسمت انواج همگی لشکر
 بلخ را که بر لشکری که در خدمت پادشاهزاده اختیار رسیده بود

زدند - و از هراس تعاتب لشکر فیروزی شهرت دادند که بر خر
پدخشان میرویم - و از خلم راه را چپ کرده در یک روز از آنجا
بهاجل جیحون که نزدیک بیست کوه پادشاهی است شتافتند
و سلخ جمادی الاولی که غره فیروزی پناه نصرت دستگاه بود و
منتهای دور دوم از ادوار جلوس والا عبد العزیز خان بهزاران
بدنامی و فراوان پشیمانی و سرگردانی بر جال که فرور بسته بودند
نقشه بگذر ایواج از جیحون گذشت - و دیگران هرجا راه یافتند
بنهجي که مالوف و مانوس این طایفه بی الف و انحر است
بصد اضطراب و اضطراب عبور نمودند - و بسیاری غریق آن دریای
خونخوار گشتند - و ازین پیدا است که این قوم بی رای و رویت
چه قدر مغلوب باس و مغلوب هراس گشته بودند - خردمند دیده ور
دانند که آنچه بر زدن حقیقت بدان گذشته و اکثری ازین در
مطایع و قایع جا بجا نگارش پذیرفته محض صورت است - و آن این
است که در ساق بلخ چندین امور ناشایسته روی نمود - اول التماس
کردن شاهزاده مراد بخش معاروت خود را از بلخ پیش از آنکه این
ملک نوکشوده بضبط دراید - و حصون و ثغور آن استحکام و انسداد
یابد - و تهاتجات جا بجا بنشینند - و خاطر از حصول انتظام و اتساق
بجهمیت گراید - و معامله نذر محمد خان منقح گردد - و لشکری
که بتعاتبش رفته مراجعت نماید - و الوحات و اویمات چغنائیه
که پس از فراوان سال بدیرین آرزوی خویش که فرمان روائی
صاحب و ولی نعمت قدیم دران دیار باشد رسیده بودند - و صاحب
زاده گویان بهزاران شادمانی به تمنی دریافت ملازمت لوروی

فراهم گشته بملک پادشاهی آمده تمام بالا گهات و پایاں گهات را
 بتصرف در آورده برهانپور را در محاصره داشتند بیرهانپور رسیده
 لشکر ظفر بیگر را از احمال و ائقال را برداشته و پنج فوج بصر
 کردگی پنج سردار جد کار کارگزار تعیین فرموده دسار از روزگار دکنیان
 فیکار برآوردند - و روز اول سوارانی آنها را پیش انداخته دو هزار کس
 را عاق تیغ خونخوار ساختند - تا آنکه دکنیان را مجال آن نماند
 که یروش خود جنگ فرزانده توانند نمود - و فتوحات عظیم نصیب
 لولبایی دولت روز افزون گردید - چنانچه در نخستین جلد این
 نگارین نامه در تضاعیف وقایع نهم سال بشرح و بسط گزارش یافته
 مقرر ساختند - که اردو و احمال و ائقال را با محمد سلطان خاف
 خویش در بلخ گذاشته جریده بمالش و لعاقب مخالفان بد مال
 برانید - بعد از شروع در تقدیم این تدبیر هائب عبد العزیز خان و
 مران لوزبکیه که در جمیع حروب لشکر گرانبار این دولت نیروزی
 آثار روی ظفر ندیده و جمعی را بکشتن و برخی را بختن داده
 بادیه پیمای ناکامی گشته بودند چون برین معلی آگهی یافتند
 و دیدند که المانان بی دین و ایمان از شدت آذیزه گاه و بیگاه این
 امروزندگان آتش قتال با امید شده و از غارت مال مسلمانان که
 موت حلال و قوت بال این اصحاب ورز و وبال امت مایوس گشته
 قشون قشون بمساکن خود بر میگرددند - روی جنگ صف کجا
 که نیروی مدامت تراناه در خود ندیده و دستخیز و احمه گشته
 درون روی آب زده برین توفع صلاح کار نمانستند - و از موقع
 شهاب بجانب شهرک شتافته بعضی زراعت آن حدرد را آتش

تفصیل آن بی تدوین نامی جداگانه صورت پذیر نیست - بعد
 الله بیگ برای نبیره شکور بی اتالیق امام قلیخان که در جمیع
 مراتب پیگار و مدارج کارزار همراه اوزبکیده بود - و از مکنون بواطن
 این طبقه خبیث ضمایر - و مذکور السنه این طایفه قبیل مفاظر - از
 قرار واقع آگاه است - و بعد ازان که عهد العزیز خان از خجیون
 گذشت برهنمونیکختی و معادت منشی با چندی باران
 بندگی این بارگاه گیتی پناه نزد پادشاهزاده والا گوهر آمد - و آن
 عالیمقدار بآستان خواقین پناه فرستاده - و بار اول بمنصب هزارری
 ذات و چار صد سوار سر بلندگشته برگزارد - که بیگ اوغلی میگفت
 که با این تدبیر و تلاشی که از ما درین یساق بروی کار آمده جز
 ناموس پرستان حمیت دوست هندوستان هر لشکری که می بود
 چه قزاقاش و چه غیر آن برهم میخورد - و چون تدبیه این گروه
 نفع پرده و تادیب اینجماعه و خیم العاقبت چنانچه باید و بفرجی
 که شاید بی آنکه عساکر منصوره احوال و انتقال در شهر بلخ
 وا گذاشته و جریده شده به پیگار به پردازند صورت پذیر نبود - چه ایشان
 در جنگ قزاقانه مثل دکنبان اند - و در سپاهیگری و تاب محنت
 و مشقت از آنها بمراتب در پیش - پادشاهزاده ظفر آماده که بمیامن
 تربیت و برکت ترشیخ پادشاه مرشدان و مرشد پادشاهان بر مدارج
 حقه داری و نبیرد گزاری نیک آگاه اند بآئین اورنگ آرای اقبال
 فرمان فرمایی جلال خدیو دوزخین خداوند ضوایب گزین که در ایام
 خجسته آغاز فرخنده انجام پادشاهزادگی بار دوم در حین که
 قریب پنجاه هزار سوار یکدل و یک روز همه دنیا درازان

بوده بعد ازان روی آزادى بحريم حرم احترام جهان بانى
 آورده اند برگذارند - كه جميعت اوزبك درين معارف نيز از
 صد هزار سوار بيشتر بود - ليكن پس ازان كه عساکر جهان گها
 برگريد از تقرير بعضى بندگان معتمد راحت قبول كار كرده پيگاردیده
 بعد از استقامت خديو حق پزوه ظاهر شد كه از انچه اوزبكه ميگفتند
 كتر بوده - هم از انجا كه حماة دين را گمان غالب آن بود كه اوزبكه
 از غرور و فزونى - پناه به پندار صف نبرد ارا خواهند گشت -
 از دوى بزرگ را با احوال و انتقال همراه داشتند - چون بنديم با وجود
 بسيارى جنگ صف نتوانست كرد - به قزاقى گرديد - هم
 بمحاربت اردو و هم بمحاربت غنيم مي پرداختند - و هميشه
 از چار چو هنگامه قتال گرو داشته و بانداختن توپ و تفنگ
 و بان دزدن تير و تاخت و سنان مناكيب را ره گرايى هزيمت ساخته
 برخى را مقتول و لختى را مجروح ميگردانيدند - درين حروب
 از مخالفان قريب پنج شش هزار كس بيشترى بزم توپ و تفنگ
 و بان پاديه پيمای نديستني گشتند - و از غزاة دين همگي پانصد
 شش هفت كس پدايه والي شهادت رسيدند - غره ناصبه جهان بانى
 پادشاه زاده محمد اوزنگ زيب بهادر درين ايام هفت كنگه قتال
 با آنكه فيل سواره بودند حفظ الهي و اتبال شاهنشاهي را در ع اقوى
 و ترس اوفى دانسته بجوشن پوشيدن و - پير داشتن پرداختند -
 و هرگاه طغاة كار بر حماة ايس و دولت تلگ مي گردانيدند
 بسان عهاب ثاقب رجم آن شياطين صورت و معنى مي نمودند -
 الحق درين معركه مرد آزما لبردي بروى نگر آمده كه گزارش

بلخ - و فرقه در اماکن دیگر که پیش ازین بهرح و بسط نگارش
 یافته - پادشاه زاده واقدر پس از رسیدن بلخ هیچ کدام را نزد خود
 نطلبید - و از امرائی که بآن کامگار بخت بیدار معین شده بودند -
 لا حکم جهان مطاع صادر گشته که از تیول و مواطن خود آمده در
 رکب آن شهسوار میدان حمیت باشند - بمضی بندهای جمعیت
 وار مانند راجه جی - نگه که دو هزار سوار همراه داشت و چندی
 دیگر در رسیدن درنگ نمودند - و برخی مثل الله و یردی خان
 و فحابت جان ولد میرزا شاه رخ و میرزا نوذر صفوی و غیر ایمان
 از بی توفیقی بکابل فیارمند رسید - چه جای لاحق شدن
 پادشاهزاده و الا نزد - و ازین رو در همگی پیگاری این کتیبه نصرت
 نصیبه از نصف اشکری که سال گذشته باین ولایت معین
 شده بود زیاد نبود بل کمتر بود - و از اوزبیکه عبد العزیز خان با
 هردو برادر و همگی اوزبکان چه علونه خوار و چه آب خوار و علف
 خوار توران و بلخ و بدخشان فراهم آمده بودند - چنانچه آق سقانی
 پیگار دیده این طایفه می گفتند که در هیچ یساقی سپاه ملوراء النهر
 این قدر نبوده - حضرت گیتی ستائی فردوس مکانی لمار الله
 رهانه در گرانی صحیفه که بواقعات بابری موصوم است - و آن
 ط اشرف در کذاب خانه خامه پادشاهی موجود - بتقریبی
 رشن نموده اند که در محاربه که میان عبدالله خان والی توران
 شاه طهماسب دارای ایران بروی کار آمد لشکر اوزبیک یک
 صد پنج هزار سوار می گفتند - و سپاه قزلباش چل هزار سوار
 از معتبران اوزبیکه که در همگی مصعبا همراه عبدالعزیز خان

سه گانه المان فراوان اسب بمسگر میوزی آورده می فروختند -
چنانچه دوسه هزار اسب را مبارزان نبرد آرا خریدند - آخر کار
پادشاه زاده ظفر شمار حزم دثار منع آن گروه غدار نموده فرمودند
که با وجود جنگ و پیگار آمدن این گروه ادبار لشکر اقبال
مصلحت نیست .

هزارش بنامش کمی سپاه اقبال - و فیروزی این فیه قلیله درین
معارک ابطال و مجامع رجال - و فزونی لشکر نکبت اثر اوز بکیمه
ناگزیر دانسته ضمیمه دیگر وقایع این شگرف نامه می گرداند -
تا دیده در انصاف گزین را دلیلی واضح و شافعی لایح باشد
برین که فیروزی بتائید یزدانی و بهروزی به تبحیر آمانی
است نه بتدبیر انسانی - بیان این معنی برسم اجمال
آنکه از جمله پنجاه هزار سوار که در حلقه ماضیه با پادشاه زاده
والا نسب مراد بخش بتسخیر بلخ و بدخشان معین گشته بودند
بعد از آنکه آن ملک داخل ممالک محروسه شد گروهی حسب
الطلب بعتبه فلک رتبه برگردیدند - و سپاهی که بامباده خان
و اسالت خان دران ولایت ماند بیشتری بضبط حدود و حفظ
ثغور و محارست قلاع می پرداختند - و تا آمدن پادشاه زاده کامگار
محمد اورنگ زیب بهادر هر کدام در محل خود بخدمت مانور
اشتغال داشت - چنانچه قتیچ خان با گروهی در طالقان و آن حدود
و رستم خان با لشکری در اندخود - و سعادت خان با جمعی
در ترمذ - و شاد خان با فریقی در میمنه - و راجه راجرپ با جوتی
در قندز - و خلجی خان با فوجی در املاق - و طلیفه در شهر و

و آن روز موضع یانکوک مسقط را با تفریزی گردید. آخر روز باز
 بخیماری از مخادیل از ریاضی که محاذی لشکرگاه بود بیرون
 آمده باراد نبرد ایستادند. و تفریحیان پادشاهزاده نصرت‌مید
 و امیرالامرا بضرب تفنگ ره سپر گریز گردانیدند. روز دیگر باز
 اوزبکی هنگام کوچ آمده معروض داشت که محمد یار سرای
 و نظر قطغان و رحیم پروانچی و میرک شاه از قبل عبدالعزیز خزان
 آمده بیرون اردو ایستاده اند. شخصی معین گردد تا مطلب را
 دریافته بسمع عالی برساند. دیگر بار میر محمد امین مأمور گشته
 نزد آمدها رفت. برگزاردند که خان می خواهد که پادشاهزاده
 بخت بیدار امروز در همین منزل توقف نمایند تا یلنگتوش و بیگ
 اوعلی بملازمیت آمده برخی سخنان مانگیز بعرض برسانند.
 پاسخ شد که چون لشکر بیه نوردهی درآمده است پس از رسیدن
 شهر هر کرا خواهند بفرستند که با دای مدعیات بپردازد. و آن
 روز یولهوغه سخیم گشت.

روز دیگر شبیه هجدهم جمادی الاولی در ظاهر بلخ نبرد
 آمدند. اگرچه اوزبکان درین دو روز بجنگ و پرخاش نپرداختند
 اما همه جا همراه بودند. و بموضع شهاب رفته سه روز در آن مکان
 گذرانیدند. و ازین گفت و شنود در لشکر مخالف شهرت یافت
 که کار بصلح می گراید. و حال آنکه از تدبیرات سقانی اوزبکیه
 بود که چون دیدند که المانان از آنچه باصید آن جمع شده بودند
 جایوس گشته می خواهند که از دریا بگذرند چنین عمده
 برانگیختند تا روزی چند توقف نمایند. بنابرین درین مقام

شهر خرام آمده هر دو را منهدم ساختند بودند پادشاهزاده والا قهر
مستقیم خان میر آتش را با توخانه پادشاهی و برق اندازان خود
و تفنگچیان امیر الامرا تعیین نمودند - که بضرر توپ و تفنگ
و بان ضلالت پیشگان را از کنار آب بردارند - چون آوای جان نزاری
توپ و تفنگ هوش از سر مخالفان برده رستخیز دیگر بر انگلخت
ده هزاره از بک دران حوی جو عمامها برگرفته گردانیدند - معتمد
خان میر آتش کس بخدمت پادشاهزاده نگمار فرستاده حقیقت
معروض داشت - آن بخت بیدار امر نمود که اگر کسی از انجانب
برای ادای مقصودی قصد این صوب نماید منع نکنند - بعد از
حصول اطمینان دو هزار نزد پادشاهزاده بخت بیدار آمده از قبل
عبد العزیز خان برگزاردند که معتمدی معین شود تا برخی کلمات
شفقتیه بخدمت برگزارد - آن والا گهر میر محمد امین را با قباد
ملازم خود روانه ساختند - از انطرف میرک شاه که سابقا دیوان
امام قلی خان بود آمد - ایلمان بدین عالمسکرین یک دیگر را
دوستانند - میرک شاه پیغام خان برگذار که چون شنیده شده
که پیش نهاد همت فلکی مرتبت اعلیٰ حضرت ظل الهی
آنست که بلخ باز به نذر محمد خان عنایت فرمایند - سبحان
قلی پسر خان است - و من او را قتل خانیه داده ام امیندوار
آنست که بلخ بدو مرحمت شود - پس از مراجعت میر محمد
امین و قباد پادشاهزاده جهانیان گفتند که رفته برگزاریه که
بني حکم معذرتی بر امری اقدام نمی توانیم نمود - حقیقت
و تصدیق فرموده داشت می تمایم - هر چه حکم شود فرمان برداریم -

داخت به نیروی بسیاری طایفه دولخواهانی که درین فوج بودند
آواره دشت ادبار گردید - و جمعی از مخالفین بکوی عدم قتل رفتند -
روزی دیگر که چهار شنبه پانزدهم جمادی الاولی بود همین که عساکر
جهانکشا از ینکی آرق کوچ کردند - فتنه پزهران افواج ادبار را توزک
نموده از هر جانب جنگ کتان بره نوریدی در آمدند - و چون روز
گذشته از دست بهادران پیگار همرمت مالش یافته مغلوب و
مایوس گشته بودند هیچ جا جلونینداختند - و در نزدیکی منزل
گروهی از فوج خود برآمده بزمین قلبی که کنار بلخاب بود
ایستادند - راجه بهار - نگه و معتد خان میر آتش و نیکام هم بهادر
خان تاخته مخدوفان را از پیش برداشتند - چنانچه جوقی از آسمه
سری و تنگی راه فرار خود را در آب انگذده به پنهان الهیه
شدانند - آن روز بل دوست بیگ دایره گاه شد .

روز پنجشنبه شانزدهم [جمادی الاولی] چون لشکر عدو مال
از انجا کوچ نمود از یکبه در پناه اشجار و جدر ریاضی که بر سر راه
بود تیر اندازی آغاز نهادند - و معدودی از تغلکچیان که
با این جماعه بودند بانداختن تفنگ چندی را از گنداوران
عسکر منصور زخمی ساختند - امیر الامرا از دید این حال تاخته
مقاهیر را از درخت زار بر آورد - و جوقی را بضرب تیر و تفنگ
و نیزه و شمشیر از هم گذرانیده بقیه القتل را پرا گنده گردانید -
در اثناء نبرد بانی بدست راست میونج بی دیوان بیگی عبد العزیز
خان رحیده به انگشت او را پرا نید - چاشنگا چون عساکر قاهره
بنیر آبی رسیدند که در معبر داشت و مقهوران آب پخش .

پیش آمده جنگ میگردند . نخست یادگار مکریت که پیش از آن در
 خان توقابه که درین دولت جاوید هزارمیر توژک ددر ایران
 از یک اقلی باقی نامند بود . و سردار پیگاردیده آزمون کر - با فوجی
 در یکه تازان بر امیر امرا دلبران تاخته نزدیک بود که خود را
 بدر رساند . امیر امرا از دیدن این جرات و جسارت بخشم در شده
 تیغ خون آشام از نیام انتقام بر کشید . و تکرار همت بجوان در آورد
 و گنداوران هر دو جانب به تیر و تیغ و تیغ در آویخته آتش جنگ
 هلتهب گردانیدند . آخر کار یادگار بزخم شمشیری که بر رو خورد و
 اسب او بزخم تیغ از پا در آمدند . غلامان علیمردان خان امیر
 امرا او را دستگیر نموده نزد خان آوردند . و گروهی از همراهانش
 را به پیر نیستی گردیدند . از سپاهان لشکر منصرف نیز برخی جان
 در باختند . و بعضی چهره حماقت بگلگون جراحات بر آراستند . و
 امیر امرا که دران معرکه جانبازی و سر اندازی از فرط شجاعت
 کمال استقامت و استقلال ورزیده غنیم را هکسته بود یادگار را بملازم
 پادشاهزاده والا گهر آورده مورد تحسین و آمرین گردید . چون غفوزات
 و صفح جرایم از ندایل خصایل و جلال شمایل این دودمان خوانین
 نشان است یادگار را بعنایت پادشاهی مستمال ساخته مطمئن
 گردانیدند . عبد العزیز خان و سران لشکر او ازین هزیمت دل باپی
 داده و تاب ضرب مجاهدان نبروزی دثار نیاروده دیگر بار دلبران
 خود را ترغیب تاختن نمودند . اما تا پایان روز که افواج نصرت
 امتزاج بموضع یکنی ارق نزول نمود اطراف لشکر وارد را نگذاشته
 هر کوچه و گریز بودند . و نوجی که با هزاران عسکر ظاهر پیروز آید

هفتم سال (۹۹۷۰)

گشته بود راهی گردیدند - از آغاز خوارزمی - مهاجر منصوره گشته جا
افواج اوزبکان خیره چشم تیره دل که میبندد موز و ملح همراه آمده
بودند از اطراف و اتجا به نبرد می پرداختند - و هر بار فوجی از آن
طایفه دلیری نموده می تاخت - و جمعی طعمه نهنگ توپا و
تغنگ می گشتند - چون در اثناء مراجعت از شیخ آبابه بصوب منزل
تند بادی گرد انگیز بر خاسته روی هوا را بسان روز بد العیاشان این
دولت تیره گردانید - جوقی از فتنه سالان بارد در آمده برخی از
سوته را مقتول و مجروح ساختند - و چند قطار شتر با بار گرفتند
امیر الامرا واقف گشته با مردم خود تاخت - و شتران را و راهزنان
جمعی را بضرب تیغ مر افشان و سنان بجان ستان روانه ملک غلام
گردانید - پس از لحظه بقدر بارانی شد - و غبار فرو نشست - اوزبکیه
که دران روز بتازگی پی هم مالش یافته جوقی گشته و جمعی
زخمی گشته بودند ازین جسارت مرابا خسارت خود را باز داشته
تا وصول افواج قاهره بمنزل گرد پیکار نکردیدند *

چهاردهم [جمادی الاولی] مطابق بیست و هشتم خرداد
که عساکر منصوره از نواحی فیض آباد بحرکت در آمدند - گروه
اوزبکیه مقرر گردانیدند که تمامی لشکر خود را هفت فوج
ساخته هر هفت با عساکر جهان کشا بجنگ بپردازند - و در میدان
های نجات فشرده نایب قتال بر افروزند - از انجمله سه فوج بر قتل و
بر انتقام لشکر روند - و باشلیقی افواج سه گانه عبدالعزیز خان و
سبحان قلی و بیگ اوغلی بر خود گرفتند - اما عبدالعزیز خان و
برادرانش با زبون اسپه فوجی آراسته درو ایستادند - و خوش

از بلخپان و المانان بآن لشکر پیوسته و ازین رهگذر از تمام منافعی
پیش از پیش بوده - شب دوشنبه سیزدهم جمادی الاولی عبدالعزیز
خان نیز با یلنگنوش که آن سقال اوزبک به است و فوجی که با او
مانده بود به لشکر خود پیوست - یلنگنوشی برگزارد که در مواری
نقاره ننوازند - چه اگر گنداوران عسکر پادشاهی باو ای نقاره دریابند
که شما در کدام فوج اید غالب آنکه توپخانه را پیش رو داشته
همه یک مرتبه بدان سوراخ شوند - ازین صورت اگر به نبرد
پردازید نمی توانید مقاومت نمود - و اگر برگردید غلبه و استیلا
آه لشکر رو بغزونی خواهد نهاد - عبد العزیز خان آنرا پسندیده
اصلا نزدیک لشکر نیامد - و چنان دور استاد که بودن او در فوج معلوم
نشد - شهبنگام درین منزل خبر رسید که شاد مان پهلوال از آنچه
و محمد طاهر برادر فرخ حسین از منج آباد بطلب پادشاهزاده
جهانبان روانه شده بودند : و در راه یکدیگر پیوسته چون بموضع
شیخ آباد رسیده اند گروهی از منته پزوهین اوزبک به اینان را در یکی
از ریاض آن موضع که دران فرود آمده بودند محاصره نموده اند - و از
بیم تغلچیان خراسانی که قریب صد کس همراه محمد طاهر اند
دلیر در نمی توانند آمد - فردایی آن پادشاهزاده کامکار بخت پیدار
بهادران را با همراهم چنداول ساخته خود با امیر الامرا بدان
صوب متوجه گشتند - معاهیر خبر توجه پادشاهزاده نامدار شنفته راه
فرار پیش گرفتند - و شادمان و محمد طاهر که آنچه لازم تردد بود
بتقدیم رسانیده بودند سالما بملازمت آن والا گهر رسیدند - و اختر
برج دولت بمنزلی که در حوالی فیض آباد برگزار بلخاب مقرر

علویه گذشته باینجانب آمده - و گمان آنست که بر شهر بلخ رفته
گردد فسادى برانگیزد - پادشاهزاده والا مقدار بصوابدید اولیاء دولت
روز افزون از موضع پشائی ببلخ مراجعت فرمودند - در حوالی علی
آباد مخالفان فوج موج از میان عمارات و ریاض آن قریه بیرون آمده
بآئین نکوهیده خود از ارجاء عساکر منصوره در آمدند - و جمعی
بهراول روبرو شده و از روی جسارت تاخته به تیراندازی پرداختند
گنداوران لشکر فیروزنی آتش قتال بر افروخته آریزش سترگ
نمودند - مقاهیر پس از فراوان جد و جهد جوقی بکشتن داده
قریب یاس و ناکسمی خود را عقب کشیدید - و از آنجا که در افتاد نبرد
بهادر خان جمعی از مقاهیر فرصت یافته از پیش رو باراده نهب و
غارت بارو در آمده بودند او بعد از آگهی بسرعت هرچه تمامتر
در رسیده فتنه پژوهان را مدهزم گردانید - و چون فوج عظیم بر قول
و برانغار عسکر ظفر پیکر تاخته بستیز و آریز اشتغال نمودند پادشاه
زاده والا گهر بمردم توپخانه خود و تفنگچیان امیر الامرا امر نمودند
که بضرب بادلیج و ضرب زن و بار و تفنگ اساس هستی آن گروه
بی فرهنگ از بین براندازند - و بذات خود در مراتب سپه داری و
آگهی و معی و ثبات و تقویت جنک آوران ناموس جو و بهادران
نبرد خود کار فرمائی و پیکار گرایی فرو گذاشتی نه نموده سلک
جمعیت مقهوران از هم گسیختند - و امیر الامرا نیز داد مردی و
مردانگی داده تردادات نمایان بروی کار آورد - از کثرت و هجوم
مقاهیر تمام روز بقتال و جدال گذشت - شاهگاهان آنصوبی علی آباد
دایره گاه گشت - و ظاهر شد که درین تاریخ مباحان قلی باجهری

روژگار جلو انداختند - درین هنگام پادشاهزاده بخت بیدار بکومک
 نرسیده بهانوان عرصه شهادت را مستظهر گردانیدند - به
 نیرنگی انبال عدو مال جمعی از خداوندان زرو مال بخاک
 هلاک افتادند - و بیگ اوغلی و دیگر بقية السیف مانند
 روزگار خبیثین پراکنده شدند - و چون دریامتنده که این مرتبه
 دینز لغزیده مرگ هرلوح خواہش چنانچه باید نہ نہست جوق
 جوق از هم جدا شدند - و دور اردو را احاطه نموده جنگی بگریز
 میکردند - و هرگاه قابو می یافتند تاخته بر برخی از لشکریان
 تیر میزدند - و چندی را بکشتن داده ناکم برمی گشتند - افواج
 قاهره هم بمقاتله و مجادله و هم بصیانت و پاسبانی اردو و دواب
 و بقای لشکریان پرداخته ره می نوریدند - تا آنکه بمعمر بیگ اوغلی
 رسیدند - از آنجا که مقادیر از طعن و ضرب دلاوران خونخوار
 دستخوش رعب و هراس شده بودند در دایره خود نیارستند ثبات
 ورزید - و تمامی خیمه و اسباب با اسب و شتر و سایر درایی که
 در نگاه مخازیل بود بدست مجاهدان ظفر شعار افتاد - و هزاران
 نفوس از محال و مواضع آن فواحی که اسیر ظلمه شده بودند
 بحضرت اقبال جهانکشا رهایی یافتند - و اختر سماء عظمت فوجال
 با افواج قاهره در معسکر اوزپکان نزول فرموده روز دیگر بجهت
 استخبار مدابیر که بهزاران خواری آواره گشته بودند توقف نمود
 درینوقت خبر رسید که قتل محمد و بیگ اوغلی و دیگر لوزبکیه
 بصوب علی آباد شتافته اند و مبعان قلی که عبد العزیز خان او را
 قتلخانی داد به خان غرد موسوم ساخته بود با گروهی البره از آسمانه

دستبردنی نموده آید - پادشاهزاده جهان بصوابدید امیرالامرا از آن منزل کوچ فرمودند - و انواع فیروزی را ترتیب داده و مسافطت جانب چپ اردو بعهده راجه رایسنگه و راو متر مال و برخی از واپوتان و جمعی از برق لندازان خویش مقرر نموده وارد را از چار طرف درمیان گرفته به نگاه بیگ اوغلی که در موضع پشائی از مضائق آنچه بود روانه گشتند - گروه خوش اسب اوزبکده فوج فوج از پیش و پس و یمن و یسار نمایان شده از هر جانب شوخی می نمودند - و هر بار که بناخت می پرداختند جمعی بضرب توپ و تفنگ و بان و تیر و تیغ و سنان جنگ آوران نصرتمند هلاک میگرددند - برخی از دلیران لشکر فیروزی نیز مجروح و مقتول میگشتند - انجام کار ادبار پژوهان ضلالت انتما که درین تگادو جز یاس و نا کمی نصیبه نداشتند - گروهی را در یمن و یسار انواع قاهره گذاشتند - تا از دور خود راسی نموده باشند - و بعیاری را گرد آورده همه یکمرتبه بفوج همراه رو نهادند - و چون مردم توخانه و دیگر بندهائی پادشاهی که با بهادر خان دوان فوج بودند در دفع اشرار مصاعمی جمیله بتقدیم رسانیدند - مخادیل جمعی را بکشتن داده از عرصه پیگار رخ بر تافتند - و به نگاه خویش راهی شدند باشد که اندوختنهای خود را از نهب و غارت بهادران ظفر لشان مسافطت توانند نمود - درین اثنا بیگ اوغلی از برابر پیدا شده صافیر را از راه برگردانید - و جوتی بروی فوج هزلول نگذاشته خود با سایر لشکر بر فوج امیرالامرا هجوم آورده تیر اندازی نمود امیرالامرا و همراهانش شولت قدم ورزیده بیکبار بران گروه تیر

از تابیدن خان ظفر جنگ فرصت غنیمت دانسته او را با خانه زاد
 خان که هنوز رمقی داشت از آوردگاه برداشته بمنزل او رسانیدند
 و خانه زاد خان اول شب در گذشت - و چون بعد از توجه گوهر
 اکیلی خلافت بکرمک سعید خان بهادر از خوجی که برابر آن فرزند
 لوبی فیروزی بود قریب چهار پنجهزار سوار دلیری نموده
 بنقشه بر مردم توخانه پادشاهی حمله آوردند - و ایشان ثبات
 قدم ورزیدند - بهادر خان که غنیم خود را برداشته معاودت نموده
 بود تاخته آن مخدولان را از پیش برداشت - اگر بهادر خان که تمام
 لشکر بلخ با او بود همچنین که کرمک اینجماعه نمود کرمک سعید
 خان بهادر و پهرانش که ممکن بود میکرد یا نصف جمعیتی که
 با او بود بکرمک میفرستاد کار آنها باینجا نمیرسید - و غنیم منگوب
 و مقهور بر میگرددند - و از آن رو که افواج قاهره از بام تا نصف الفجار
 رو نور دیده و از آن تا شام بقتال و جدال پرداخته از هر سو غنیم
 را آواره ساخته بودند سوار سپاه اقبال هفتان یکران بمنزل منعطف
 گردانید - و امیرالامرا نیز بعد از نماز مغرب مظفر و منصور رسید - و
 باغاره آن والاگوهر مرداران ظفر آئین کوه تمکین بر دور اردو سلجقها
 مقرر نموده و در هر جانب با سپاهیان نبرد گزین مراسم حفظ
 و حراست بتقدیم رسانیده شب گذرانیدند - روز دیگر که دهم جمادی
 الاولی مطابق بیست و چهارم خرداد بود امیرالامرا خبر توقف
 عسکر گیتی که در تیمور آباد شنفته بخدمت پادشاهزاد جهانیان
 معروض داشت که درین هنگام اقامت نمودن مصلحت نیست
 اولی آنکه سرعت هرچه تمامتر خود را به بنگاه مقاهیر رسانند

جمعیتی نبود از فوجی که مقابل بهادر خان بود طایفه طایفه بی هم جدا شده بدینصوب تاختند. و چون هجوم بسیار شد شیران بیشتن هیچا داد نبرد دادند. و جمعی کثیر نقد جان در باختند - سعید خان خود نیز با جماعتی که نزد او مانده بودند سوار شده مانند برق و باد در رسید. و با وجود رنج و ناتوانی میگریه بچینقشهای سردانه مناکیب را پراکنده گردانیده چندان کوشش نمود که بذات خود چند کس را مجروح ساخت. و نه زخم برداشت. آخر کار دست اسپش بسوراخی در شد. و او از زمین بزمین آمد. و از پسرانش لطف الله خان از وفور حمایت و حمیت ترددات نمایان نموده بزخمهایی منکر بر پشت امپ در میدان گذشت. و بجای زندگانی فانی حیات جاردانی که نیکنامی در جهانی امت اندوخت. و خانه زاد خان نیز بعد از کشتش و کوشش بسیار بزخمهای متواتر بیهوش شده از امپ افتاد. درین اثنا پادشاهزاده مرید کامگار که از شنیدن خبر هجوم اوزبکی ادبار شعار بر سعید خان بهادر توپخانه سرکار خود را برابر فوج مقابل خویش گذاشته فیل سوار با گروهی بکومک خان مذکور متوجه گشته بودند در رسیدند. مقهوران بدیدن زیاده نیروزی بدین جانب تاختند. آن گوهر افروز نصرت و اقبال دو فیل صحت را که پیش پیش میرفت بر مقاهیر درانیده بجمعی از دلوران عرصه مبارزت حکم فرمودند که از دنبال انبیا در آمده بقتل بپردازند. بکمر تلاش و پرخاش غنیم را پای ثبات از دست رفت. و از میدان پیگار بواقی فرار افتاد. دران هنگام که عصا بد قرجام بفوج پادشاهزاده بخت بیدار رو نهاده بودند برخی

لشکر فیروزیه بمهده او باز گذاشته بودند از ضعف بیماری برنیامده
صادق بیگ بخشی خود و جهان افغان را که نوکر شمشیر گذار
جمعیت دار او بود با چارصد پانصد سوار فرستاد - که درین طرف
جوی که از کنار اردو میگذشت پای نبات استوار داشته غنیم را از
قصد این سو باز دارند - و نگذارند که هیچ یکی از نهر بگذرد - و بدین
قلیاتی از اوزبکینه فریب نخورده خود نیز از نهر عبور ننمایند - چون
این جماعه بموجب قرار داد بر کنار نهر رده بسته ایستادند گروهی
از اوزبک تاخته دران سوی جوشوخی و خیرگی بنیاد نهادند -
گند اوزان عسکر فیروزی از فرط شجاعت اندرز ظفر جنگ را فراموش
کرده و تاب دلیری غنیم حبه گلیم نیاورده بچستی و چالکی از
آب گذشتند - و پس از آن که بر مقاهیر جلو انداخته پیردکنان قدری
پیش شتافتند از اطراف و اینجا جوق جوق مقهوران از کمپکه برآمده
بمردم خود ملحق گشتند - و مبارزان جان نشان را دایره وار احاطه
نمودند - سعید خان بهادر برین ماجرا آگاهی یافته خانه زاد خان
و لطف الله خان را با فوجی به کمک روانه گردانید - اینان بسرعت
هرچه تمامتر خود را رسانیده دلیرانه بر مقاهیر تاختند - و بباد حمله
جمعیت مخالف را متفرق ساخته جمعی را از هم گذرانیدند
مقهوران باز گرد آمده در پناه دیواری که دران سمت بود تیراندازی
نمودند - از اینجا که مخاذیل در تقابل افواج قاهره خصوصا فوج
بهادر خان که با وجود فرزندی مجاهدان ناموس پرست توپخانه
پادشاهی نیز همراه داشت نمیتوانستند کاری ساخت - و درین
جانب جمعیت کمتر مشاهده نمودند چه جز جمعیت خان مزبور

بودند توجه نموده توپخانه مرکز خود را سه چهار تیر انداز پیش
 راهی ساختند - تا بآن آتش افروز دشمن سوز خرمن میدان
 احیاء اموات را خاکستر گردانند - از اطراف آتش قتال زیاده برکشید
 هر بار دو سه هزار سوار اوزبک بر هر فوجی از افواج سپاه ظفر
 دستگاه حمله میکردند - و ابطال نبرد کثر رجال صفدر صفدار جمعی
 را به تیغ جانحور و برخی را بشتان دل دوزخ گرای نیدستی
 ساخته باز ماندگان را رهنمای هزیمت میگرفتند - مخاذیل که قرار
 بی درنگ را غنیمت روز جنگ دانند باز گرد آمده بپشتی و
 چالاکي بعرصه ستیز می آمدند - از افواج نصرت امتزاج بهادر خان
 غنیم خود را از پیش برداشته ببردادن توپ و تفنگ و بان
 آتش در نهاد آن گروه بد نزاد بر می زد - اشرار بی هنجار به پشت
 گرمی بیشتر در زد و خورد بوده برخی مقتول و لختی مجروح
 میگشتند - و امیر الامرا با جمعیت خود و چندی از بندهای
 پادشاهی پیش از آنکه کوسک فرماده پادشاهزاده کامگار باو برسد
 خصم خود را چون بنات الغمش متفرق گردانید - و هر بار که جمعی
 از ان بخت برگشتگان در انقاي ستیز گریز آمیز امپ ناکامی در
 عرصه بدنامی می تاختند بعضی کشته میشدند - و لختی خسته
 بر میگفتند - تا آنکه بعون آسمانی دلیران معرکه قتال آن ستیزندگان
 لتهال را تا منزل قتل محمد که از دایره بیدگ اوغلی پاره دور بود
 رسانیدند - و در آنجا نیز قرار نداده پیشتراوانند - و خیمه قتل محمد
 با بسیاری از دواب و اسباب او و رفقای او تاراج نموده حالما غانما
 برگردیدند - و سمیک خان بهادر ظفر جنگ که حفظ جانب چپ

از روی علی آباد کوچ شد بمظنه نردیگی اوزبک امیرالامرا
 ساقه لشکر فیروزی ساختند - و بر بهادرخان که بدستور سابق مقدمه
 بود حراست پیش روی اردو مقرر گردانیدند - و خود از چپ و
 راست اردو را در میان گرفته راهی شدند - و چون بموضع تیمورآباد
 که یک گروهی فتح آباد است رسیده به ترتیب فرود آمدند - لشکر
 ابدار اثر اوزبکيه از اطراف بر اردو هجوم آورد - از افواج اقبال هر که
 بطرفی فرود آمده بود بفوج مقابل گرم پیکار گشت - بهادرخان ها
 رفقا بگروه انبوه که از پیش رو می آمد - باویزه در آمد - و امیرالامرا
 چون بمواضع اردو رسید و باغستان دران سمت از سپاه اوزبکيه
 آمده دید پس ماندگان لشکر را بار دو رسانیده مستعجلی برای
 ابلاغ حقیقت حال نزد پادشاهزاده بخت بیدار فرستاد - و بدستباری
 تائید ایزدی و پا سردی تیغیر سردی بمکارنه مقاهیر متوجه
 گشت اوزبکان نیز از باغستان برآمده رده آرا گردیدند - پادشاهزاده
 عالمیان چون دریافت که بسیاری از سپاه اوزبکيه بر امیرالامرا
 هجوم دارند - راجه رایسنگه و او ستر سال و غضنفر و الله ویردی
 خان و مرشد قلی بخشی لشکر فیروزی را بکومک فرستادند - و
 به سعید خان بهادر ظفر جنگ که در بلخ بیمار شده بود
 و میخواستند که او را بحراست شهر بگذارند - و او از بسالت و امالت
 بیرون شهر تن در نداد - مقرر ساختند که بنگاهبانی جالب چپ
 اردو که مکن نزول او بود پرداخته نگذارد که طفاة از بطرف
 بار دو در آمده دست غارت که پیشه این فساق امت دراز کنند - و
 خود پمالش جمعی کثیر که روی دانه آن شیر بیست هجرا

بود معسكر ساختند - روز ديگر قلعه درون و حصار بيرون را ملاحظه نموده خاطر از بقا و بخت آن فراهم آوردند - و اكبر و اهالي آن شهر را در خور حال باكرام و انعام كامياب گردانیده از خواجگان خواجه عبد الغفار ولد صالح خواجه كه برادر هاشم خواجه ده بيدي و پير عبد العزيز خان است و خواجه محمد الولي را كه پسر اولاد خواجه محمد پارسا است بمظلة نفاق از روي احتياط كه ناگوي سرداري است در خدمت گرفته بمعسكر برگردیدند - و مادهو سنگه ولد راو رتن هادا را بمجاړحت قلعه - و شمشير خان ترين را با جمعی از منصبداران و احديان و تغنگچيان حوار و پياده بنگاهباني شهر گداخته سه روز برای تنخواه مواجب سپاه و سرانجام بعضي مهم ديگر توقف کردند - و ترتيب لشكر پيشين و پسين بصوابديد خير اندیشان چنين مقرر شد كه فوج قول بوجود نصرت آسود پادشاهزاده كمسار استظهار يابد - و بهادر خان با قمام سپاهي كه همراه او در بلخ بود هراول باشد - و امير الامير برانغار - و سعيد خان بهادر ظفر جنگ جو انغار - و پنجم اين ماه بآرايش و تزوك لشكر پرداخته كوچ نمودند و موضع يولبوغه مركز رايات نصرت گردید - خطاهائي كه از ان نامدار در بين ركضت رفت عنقریب گزارش خواهد یافت - روز ديگر براي بهترن جمورانهاري كه در پيش بود مقام کردند - و بحد وكن تمام تا شب بر هر نهری پل بسته شد *

هفتم جمادي الاولى از انجا كوچ کردند - و بدو روز حوالی علي آباد رفتند *

روز پنجشنبه نهم [جمادي الاولى] موافق بيست و نهم خرداد كه

رسیدن دره الناج خلافت پادشاهزاده محمد

اورنگ زیب بهادر بلخ و توجه نمودن به تنبیه

بیک اوغلی و غیره که با حشری در نواحی

آقچه فراهم آمده بودند و حروب ان وللا کهر با

عبد العزیز خان و برادران او

شرح این مقال آنکه عبدالعزیز خان از قرغی رو بکنار جیحون

نهاده بیک اوغلی را با گران لشکر توران از نوکروالمان پیش از

خویش فرستاده بود - و مقرر ساخته که از آب جیحون بگذر کلیف

عمره نماید - و بهادر خان بزمین معنی آگهی یافته محافظت قلعه

بلخ را برام سنگه راتهور و حراسه شهر را به شیخ فرید باز گذاشته

خود با دیگر بندهای درگاه خلایق پناه یک کره از بلخ پیشتر

شتافته در سمت گذر کلیف آماده کارزار نشسته بود - درین هنگام

که فهرست صحیفه مفاخر و معالی پادشاهزاده والا کهر بسیار

بوقت بلواهی بلخ رسیدند - خان یک منزل پذیره شده صلح ربیع

الثانی در کنار پل نذر محمد خان ملازمت نمود - و چون کیفیت

گذاره شدن بیک اوغلی با اوزبیک مذکور از آب آمویه و گرد آمدن

این پراگندگان دین و دینی در حوالی آقچه و رسیدن قتل محمد

نزد بیک اوغلی پس از فرار جنگ دره کزیر گزارد - پادشاهزاده والا

کهر بارشاد پادشاه دوربین حزم گزین مدافعت آن مخاذیل را اهم و

اهم دانسته غره جمادی الاولی به بلخ رسیدند - و بشهر در نیامده

یک گروهی آن قریب مکلفی که بهادر خان برای اقامت گزیده

خوابی شدید بروی طاری شد و تا آخر شب بیدار نشد. تمام گزینانید - و پنج گهری شب مانده رخت هستی بر بست - و از خلوص اخلاص و رموخ عقیدت جان بر آستان جانان سپردن که نهایت آرزوی نیاز ملذذان جانباز امت نصیب او شد - و چون این معنی بعرض اقدس رکبید رضامندی که مرمایه رضوان الهی است و پیرایه غفران نامتناهی ظاهر ساخته متمم گشتند - و مبلغی برای مرانجام مصالح این سفر واپسین از سرکار مرحمت نموده فرمودند که قاضی محمد اسلم و جمعی از فضلا و صلحا حاضر گشته در دامن کوه عقابین که جنوب رویه کابل امت و مدفن اخبار و ابرار بطرز شایسته در نخستین منزل بطریق امانت نگاه دارند و پس از چندی بموجب وصیتش بدار الخلافه اکبر آباد برده در مقبره که پهلوی مسجد خود برای خویش بنا نموده بگذرانند • بیست و هیوم [جمادی الاولی] در اسب از طویل خاصه یکی عربی موسوم به جینی ظفر با زین طلایی میثا کار - دیگری عراقی مسمی بفتح بوز با زین طلایی ساده بهادشاهزاده کامکار محمد شاه شجاع بهادر عنایت شد •

بیست و پنجم ماه مذکور محمد زمان طهرانی و بختیار خان دکنی را بعنایت خلعت و اسب نوازش فرموده ببدخشان رخصت نمودند - و پنج لک روبیه با اینان نزد قلیچ خان فرستادند •

مستحب او بیعت لک رویه نزد پادشاهزاده والا گهراورمال نمودند
 رتن ولد مهیس داس راجپور که در ماه ربیع الثانی از جالور باحثان
 معلی رسید و بعد بعنایت خلعت و اسب - و هریک از همیگر سنگه
 سینودی و بلوی چوهان و جسونت بولد مهیس داس و برخی
 دیگر از راجپوتیه بمرحمت اسب سربلندی یافتند با راجه مرخص
 گشتند - سپر هدایت الله ولد سید احمد قادری را که بدیوانی
 قندهار سرانراز است چون مکرر ملوک شایسته او دران صوبه
 بعرض حجاب بارگاه آسمان جاه رسیده بود بمنصب هزارگی ذات
 و صد سوار از اصل و اضافه بر نواخته به پیشگاه توایم سریر
 جهانپایی طلبیدند .

شب سیزدهم [جمادی الاولی] شیخ ناظر که نبذی از احوال او در
 خدمت دور اول گزارش یافته به نزهتگاه آخرت شتافت - ارا از بختمندی
 و سعادت روزی بعد از کشیدن ریاضات و پیمودن مناهج عبادات
 از دیر باز حضور سده حلیه را و میله حقیول برکت نشاتین و ذریعه
 وصول سعادت دارین دانسته التزام دوام تلازمیت نموده بود - و دیدن
 دیدار فیض آثار قبله مرادات قوت جان و قوت روان او گشته
 چنانچه از نخستین روزی که بدولت خدمت فایز شده تا حال
 در حضور شبا روزی او در دولتخانه خاص فتور نهده - و پیوسته در
 ازمنه پنجگانه صلوات مکتوبه بتنادین می پرداخت - و نماز مغرب
 و عشا با پادشاه دین پناه خدا آگاه ادا می نمود - و از شام تا بام
 باگهی تمام در دولتخانه خاص بمر می برد - درین شب که لیلة
 الوداع او بود در دولتخانه خاص فیض اختصاص پس از نماز خفتن

زنده گرفتند - قایم بیگ مداروغه نغار خانه که بدیدن راه
خواجه زید رخصت یافته بود برگردیده سنگریزه چند که فی
الجملة صفائی داشت آورد - و بمسامع جهانبائی رسانید که دو گروه
آنسوی غوربند در طرف یحیی راه نزدیک ده قلیچاق کوهی است و
از آن آبشاری به بگندی دو و نیم گز درزیش - پائین آن از ریختن
آب گوها بهمرسیده - آبی که در کوه می ماند بمروار ایام سنگریزه
بزرگ میشود - و آنچه در اطراف و جواب ترشح می نماید سنگریزه
خرد - چون خالی از غرابتی نبود نوشته شد •

هفتم [جمادی الاولی] میرزا سلطان ندیرا مظفر حسین
میرزای صفوی را که به نسبت مظاهره اسلام خان همراه
خان مذکور بدکن معین گشته باضافه پانصدی ذات و دو صد
سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار مباهی گردانیدند -
خواجه عبد الرحمن پسر عبد العزیز خان نقشبندی را که
بخدمت بخشیدگرمی بدجشان سرفرازی دارد باضافه منصب
مفتخر گردانیده خدمت داروغگی توپخانه بدخشان نیز بار
مفوض ساختند •

یازدهم [جمادی الاولی] راجه چیسنکه را که با دوهزار سوار
بملازمت اقدس رحیده بود بمرحمت خلعت خاصه و جمدهر مرصع
با بهولکناره برنواخته و هزار سوار دیگر از جمله سواران منصب او دو
اسپه سه اسپه گردانیده او را بمنصب پنج هزار و پنج سوار دوهزار
سوار دو اسپه سه اسپه سرفراز ساختند - و اسپ از طویله خاصه با یراق
طلا و دولک زرپیده مساعدت عنایت نموده ببلخ رخصت دادند - و

چند ماه بحرمانده - بزرگتر مید جمع کرده از استحقاق و استعداد در حیات

پدر بسجاده آبای کرام نشسته پیش از فوت پدر بیکمال هر دو
پایش بر تختن براده فالج از حص و حرکت بازمانده بود - و بعد
هر دو دست راه میرفت - بعد از فوت پدر بچندی ازین بیماری
رهائی یافت - و اکنون بپایه نوریدی مینماید - سلام مید علی که از
بخش بیدار بدولت حضور کامیابست - پس از در گذشتن مید
مرحوم او را منظور نظر تربیت ساخته و ذات و سوارش ده بیست
افاضه نموده بمنصب وزارت دروست سوار سر فراز فرمودند - مید
مید صومی - چون مید علی بعرض مقدس رسانید که او از دوام
ضعف و بیماری التماس مینماید که در وطن مالوف بوظیفه نیاکان
خویش بپردازد وجه معیشتی که حسب فراغت مالی و رفاهت حال
او گردد مقرر ساخته حکم فرمودند که از دار السلطنه لاهور بکجرات
رفته با همین برادر بدعای ازدیاد دولت ابد مدت مشغول باشد •
دوم [جمادی الاولی] بهمنیار ولد یمین الدوله که بعد از
انتهاض رایات نصرت آیات از دار السلطنه روی ارادت بکعبه
مرادات نهاده بود به تلقیم عتبه فلک رتبه سر بر افراخت -
و بانعام بیست هزار روپیه کامیاب گردید •

چهارم [جمادی الاولی] بشکار رنگ که در طرف ده یعقوب
قمرغه کرده بودند متوجه گشتند - دوازده به تیغک خاصه
مید فرمودند - و یازده را هادشاهزاده نیک اختر محمد شاه شجاع
بهادر و برخی از اهل تقرب بحکم اقدس شکار نمودند -
و بیست و یک را دیگر سماعت افروزان حضور حرا - ر نور

بآستان خواقین مکمل نهاده بادرآک شرف ملازمت فایز گشت
و هر یکی ازین دو نور حقیقه خلعت هزار مهر نذر گذرانید
خدیبو دین و دولت پادشاهزاده جوان بخت محمد شاه شجاع بهادر
را بمرحمت خلعت خاصه با نادری و تسبیح مرارید و سرپیچ
لعل و جیقه مرصع بالماس و برخی مرصع آلات که مجموع یک
لک روپیه قیمت داشت مرمر از گردانیدند - در همین تاریخ راجه
جیسنگه که بحکم ارفع از دکن روانه آستان کیوان مکان شده بود
دولت ملازمت اندوخت - و جعفر خان تلثیم عتبه علیه نمود - و
یک کرور و بیست لک روپیه و سه لک مهر که راجه جیسنگه هنگام
آمدن از دکن بامر معلی از خزانه عامره دار الخلافه اکبر آباد
آورده در دار المطنه لاهور بخان موسی الیه سپرده بود و او آنرا
با مردم خود به پشاور رسانیده و از آنجا بموجب یرلیغ والا در خدمت
پادشاهزاده کامگار آورده بود پآستان عرش مکان رسانید - او را
بمرحمت خلعت خاصه و بیاضانه پانصد سوار پنجهزاری چار هزار
سوار مربرافراخته میر بخشید گردانیدند *

غره جمادی الاولی از وقایع دار السلطنه لاهور بعرض مقدس
رسید که صدر الصدور سعید جلال بخاری که بعروض مرصع شدید
از احرار سعادت حضور والا محروم گشته بود در دار السلطنه
رخت همتی ازین جهان برپست - خاقان مهر گستر بر رحلت
آن حلاله دردمان سیادت که مجملی از محامن احوال
او گزارده آمد تاسف نموده از جناب ایزدی آمرزش خواستند -
و باز ماندگان او را بعنایت پادشاهانه نوازش فرمودند - از

سوار بمنصب هفت هزاري هفت هزار سوار پانچ هزار سوار در
اسپه سه اسپه بلند پایگی بخشیدند •

چهاردهم [ربیع الثاني] ذو القدر خان از غزنوی رسید و تلغیم
عقبه فلک رتبه نمود - از را بعنایت خلعت و خنجر مرصع و
باضافه پانصدی ذات بمنصب سه هزاري دو هزار سوار بالصد
سوار دو اسپه سه اسپه و بمرحمت اسپ با زین نقره سرافراز
ساخته رخصت بلخ فرمودند - و پانزده اک ردهیه همراه او روانه
آنصوب نمودند - خدمت نوجرداری برده بسلطان یار و اسفندیار
پهران همت خان مفوض گردید - و منصب سلطان یار هزاری ذات
و هزار سوار از اصل و اضافه مقرر گشت - و اسفندیار نیز باضافه
منصب برابر اراخت •

پنجم [ربیع الثاني] از اصل و ضاده قهچاق خاں را بمنصب
دو هزاری ذات و هزار سوار و معتمد خان را بمنصب هزار و
پانصدی هزار سوار بر نواختند •

بیست و دوم [ربیع الثاني] به دره التاج خلافت بادشاهزاده
محمد شاه شجاع بهادر که حوالی کابل رسیده بودند چهار
اسپ از طویله خاصه یکی ازان با زین طلا ارسال داشتند •

بیست و چهارم [ربیع الثاني] با شاهزاده بلند قدر محمد
شاه شجاع بهادر که حسب الحکم الاشرف علامی معتمد الله خان
باحتفال آن والا گهر شتافته بود با شاهزاده عالی نسب
مراد بخش که بوسیله درخواست آن والا گهر اجازت دریافت دولت
کورنش حاصل نموده مصحوب گرامی برادر از پشاور زوی نیاز

پنجاد اعرفی باغد - و بخواجه عبدالوهاب مداحرفی - و محمد مقیم
 حیفستانی هزارروده - مرحمت شد - علامی سعد الله خان بهمنابست
 خلعت خاصه و باضافه هزاری ذات و هزار سوار بمنصب هفت
 هزاری ذات و هفت هزار سوار و مرحمت اسب عربی از طوقه
 خاصه با زین طه - و خواص خان صوبه دار قندهار باضافه هزاری
 ذات و هزار سوار بمنصب پنجهزاری پنجهزار سوار - و پودخان قلعه
 دار بصت باضافه پانصدی ذات و پانصد سوار بمنصب سه هزار
 سه هزار سوار - و عاقلخان باضافه پانصدی ذات بمنصب سه
 هزار سوار و بهرحمت علم - و تقرب خان باضافه
 پانصدی ذات بمنصب سه هزار سوار - و حیات خان
 باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزار و پانصدی هزار سوار
 و سید فیروز باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزار
 هزار سوار و بهنایت علم - و نوازش خان باضافه پانصدی ذات
 بمنصب هزار و پانصدی - پانصد سوار - و از اصل و اضافه ارجین
 ولد راجه بیتهداس بمنصب هزار سوار ذات و هفتصد سوار - و فراست
 خان بمنصب هزار ذات و دو صد و پنجاه سوار سرافراز گشتند
 و احدی الله ولد شیر خواجه و رای مکندهاس دیوان بیوتات و سید
 بهایر و مظفر حسین کوتوال و پیم چند نذیره رای منوهر و سرمرست
 و نذیر بیگ سلدوز و پلنگ حمله و حاجی بیگ برلاس و محمد
 حسین تیراسی و محمد محمد کرمانی و میر صالح داروغه
 کتابخانه والا باضافه منصب نوازش یافتند - و محمدین رز نهضت
 فیروز اسلام خان ناظم صوبه دکن را باضافه هزار سوار ذات و هزار

گشتن حقیقت تفاوت او از عرضه داعیه پادشاهزادان و نیز
منصب او بر طرف نموده جاگیرش تغییر فرمودند - از تعینات
محمد ابنه سید شلخن بمنصب هزاری ذات و نهمصد صواب از اصل
و اضافه صرافراز گشت .

سلح ربيع الاول بماءبخت مختار نزهتگاه کابل بلور ماهیچه اسلام
ظفر انجام خیم و سنا پذیرفت .

غرة ربيع الثانی راجه جگمن جادون را بمرحمت امپ
فوازش فرمودند .

سینوم [ربيع الثانی] بمزار ذایض الانوار حضرت فردوس
مکانی و ضریحه منیع خدیجه الزمانی رقیه سلطان بیگم که
لختی از حال شریف آن تدویر مطهرات در نخصتین سال دور اول
نگارشی یافته است رفته بعد از ادای اداب زیارت ده هزار روپیه
بخشید و دیگر اصحاب استحقاق مرحمت فرمودند .

فرخنده جشن گرامی وزن قمری

روز سه شنبه هشتم ربيع الثانی سال هزار و پنجاه و هفتم
مواقق بیست و چهارم اردی بهشت در درگاه خاص دولت
جرامی کابل خجسته بزم وزن مقدس انتهای سال پنجاه و هفتم
و ابتدای سال پنجاه و هشتم قمری از زندگانی جادانی خاتون
زمان ترتیب یافت - و آن ذات پاک بطا و دیگر اجناس مقرو
سجسته آمد - و گروهی از اهل احتیاج دارالملک کابل کمیاب
اسید گردیدند - و از زر نثار بطولاجه طیب پانصد دهن که دو صد و

و از فرط بنده پروری باز ماندگان او را بغایات پادشاهانه برنواخته
 سلطان حسین پسر گلان او را که در حضور سزاسر نور سعادت اندوز
 بود باضافه منصب - و دو پسر دیگر او را بمنصبی در خور سر بلند
 گردانیدند - و چون خلیل الله خان که درگرمی خدمت فہرست
 مفاخر و معالی پادشاهزادہ محمد ادرک زیب بہادر روانہ بلخ
 بود در ضحاک این خبر وحشت اثر شنیده از بہہاری علاقہ
 محبت و فزونی رابطہ مودت باوجود چنین خدمتی کہ در انصرام
 آن قطع نظر از جان و مال و عرض و ناموس کردہ باید کوشید دل
 از اسباب تعلق برگرفته بخانہ نشینی و زاویہ گزینی قرار داد - با
 آنکہ اختر برج خلافت خود بتعزیہ او رفتہ و مواعظ دلگشا و نصایح
 صبر انزا گزارشن نمودہ فرمودند کہ آدمی ہمیشہ مورد نوازل و
 موقع دواہی است خصوصاً قضیہ ناگزیر مرگ کہ از دیگران دہدنی
 است و بخود رسیدنی طریقہ ہر دمند آنکہ این زہرابہ را بصبر و
 و شکبائی بر خود شیر پیچ گرداند - و نیز گفتند کہ اگرچہ دیگری
 بقام بخشی است اما کار لشکر پرورزی بشما کہ در حضور میر بخشی
 بودید باز گذاشتہ اند - بیکبار دست از چنبر کار عمدہ باز کشیدن از
 عقیدت بغایت دور است - در جواب برگزار کہ اکنون خود اینمعنی
 بر روی کار آمد - و در ضحاک نشست - چہ عقالی کہ در مصایب
 عظیمہ و نوابیہ جسیمہ رهنمای شکبائی شود نداشت - والا بایستی
 کہ گذشتن برادر را در کار ولی نعمت و خداوند دین و دولت
 عمر ثانی بل زندگانی جاودانی می انگاشت - و چنین مہر
 را ولعت دوم می پنداشت - خاقان اہب آموز ہن از ہمرہ رفت .

بعضی و خاشاک باز دارند - و چون از آرزو بکیه ادبار هزاره کاری که
آبی جروی کارشان باز آرد بروی کار نیامد ناگزیر قتلش محمد را
پرده افشانند و بیک او غلی بردند .

الفصل فی تفصیل بقیه کارنامهائی که در نبرد جنود نامشود

لوزبکیه و اغرایین سال از شهسوار معرکه پیکار پادشاهزاده

والامقداد و علمیردان خان امیر الامرأجلو ظهور یافته

بجایش بازگذاشته بنگارش سوانح حضور اقدس می پردازد .

چون کیفیت درگذشتن امالتخان از مرضه داشت بهادر

خان بمسامع جهانداری حمید خدیو ملک و ملت بر رحلت

این بنده نجیب بر کار گزار جدکار مزاج دان آداب شناسی که

بکمال جوانی رسیده بود بر چهل مرحله از منازل زندگانی

نور دیده تاحف نموده فرمودند که اگر چه سر کردگی لشکر بلخ

بهادر خان مفوض بود اما او نیز سلجیوگی و فهمیدگی همگی

معاملات دیوانی و بخشیدگری و محترمت قلعه و خزانه و داد

و متد عمارت ملک و خوشنودی رعایا و خرسندی سپاه و غیر

آن به نیکو روشی سرانجام می نمود - درینوقت که پادشاهزاده

سعادت مند نصرت پیوند برای انجام مهم ملک گیری و ملک

داری خصوصاً نبرد آرائی و پیکار گزاری بآنصوب رفته کاش آن

ندوی جانباز زنده می بود تا مصدر خدمات جلیله و مظهر شیون

نهیله که از تربیت بیست ساله او متوقع بود می گشت - اگر چندی

مهلت می یافت بر مدارج علیه ارتقا نموده خدمات سدیبه که

از جوهر اصالت و بحالت او چشم داشت بود آرد بفعل می آمد

مؤیدیمت امیرالامرا روح داشت و برای مقتضی آن که غنیمت را
 هب هنگام پهلوی عسکر فیروزی نباید گذاشت و جزای جرات و
 جسارت این گروه خسارت پروه بنهچی در گذار شان نهاده آید که
 بعد ازین گرد پیگار نگردند - ناگزیر همگنان باتفاق تیغها آخته
 دولت دوات پادشاه ممالک ستان گویان و نعره زنان جلوریز
 تاختند - غریوکوس و غلغلہ کرنا و خروش فغان صف شکنی - و جوش
 دلبران شیر اوزن - زلزله در خاک - و دلوله درانلاک - افکند - غنیمت
 مرز شنه صبر و ثبات از دست داده و هزیمت را غنیمت پنداشته
 رو بگریز نهاد - مبارزان عسکر اقبال تعاقب نمودند - در اندامی تکامبی
 جمعی از مخالفین اوزبیکه ره گرای نیدستی گشتند - و باز ماندگان
 بروز سیاه تفرق و تبدد نشستند - امیرالامرا با همراهان نزدیک دو
 گروه پشتهای دشوار گذار و زمینهای نا هموار عقب آن پادیه
 نوردان ادبار نور دیده چون اثری و خبری از آن پی گم گردگان
 دشت ناکمی ندید و نیابت مظفر و مذکور بر گردید - و از مجاری
 مقاهیر که در اثناء فرار از اسب افتاده بودند جمعی را فتحگیر
 نموده نزد پادشاهزادہ کاهگار آورد - چون در اول درآمد پادشاهزادہ
 عالی گهر بولایت بلخ نخستین فتحی بود که بداند آسمانی و
 اقبال حضرت صاحب قران ثانی و تلاشهای مردانه و حملهای
 گردان امیرالامرا نصیب اولاد دوات خداداد ازل بنیاد گردید
 پادشاهزادہ مظفر آساده هزاران آفرین و فراوان تحسین بر امیرالامرا
 و دیگر مبارزان نمودند - از دین کوتا و خرد تدا بهر آن بودند که بعد
 چند روز بعضی یا جوچی از پا در آمدند - و میل پخته بر انداخته

با سید خان بهادر نظر جنگ عقب اردو بلوچی غایبته و این
گفتند. این روی آب مردم پیش اردو بهر فوجی از امواج مخلایل
که میرعیدند آن خس ملهترا بهاد تیر و آتش تفنگ از راه
بر میداشتند. چنانچه مخدولان هیچ جای امان تماسک بدست
نیارفتند و ایشیت - و آن روی آب بعد از آنکه جلوت مسعود اصعب
تلگانی که در پیش بود گذشتند - اوزبکیه نمودار شده بغوج هر اول
در آویختند. در اثنای گرمی هنگام نبرد - پ شمس الدین پسر
نظر بهادر خوبشکی بزخم پیکان از پا در آمد - و چندی از تابستان
فوج مقدمه نیز به تیر مجروح گشتند - درین اثنا فریدون و نرهاد
با همراهان باشاره امیر الامرا بمدد فوج هر اول در رسیدند - بهادولان
نبرد کار و مبارزان پیکار گزار بضررب تیغ آبدار - و سنای آتشبار - و زخم
پیکان دل دوز - و تفنگ جان سوز - امواج غلیم را در اثناء آویزه از
پیش برداشته به تیپ آنها رسانیدند - درین هنگام امیر الامرا نیز
رسید - و چون دریامست که اوز بکان - بخت قشون شده هرقشونی
به هشت برآمده است و میخواستند که شب در باغی که عقب آن
هشت برآمده است فرود آمده بامدادان بهاد شقاق آتش نبرد هر افزودند
صلاح وقت آن دید که در گرمی بایره زد و خورد بتفاق سرداران
فوج هر اول بمحملهای مرد امن و آویزهای صف هکن بنیاد
احتیاط این گمراهان راه سلامت چنان بر کند که دیگر هوس
توقف و خیال قلمت دران نواحی در هوس هرزد این گروه
هرزه گرد نماند - اگرچه مصلحت دید دیگران آن بود که بهمان
تلاش و تودعی که آهروز هروی کار آمده خبرند باید بود لیکن چون

الوقن گروه ناموس پزوه بودند با تفنگچیان سرکار خود بموسک تیفان
 معین گردانیدند - تا رسیدن کوسک هنگامه کشتن و خستین گرم بود
 پس ازان که آخرهای روز صباهی لشکر کوسک نمایان شد اوزبیکه
 بد مسجد بسوی بنگاه خویش رفتند - و چون بامداد روز بیست و ششم
 ربیع الثانی موانعی یازدهم خرداد هنگام کوچ ظاهر شد که بسیاری
 از اوزبیکه آن روی آب یکه اولنگ و آب دره ملکان که بهم پیوسته
 و از دره کز گذشته بجانب بلخ میروند و ببلخاب شهرت دارد شناخته
 و تخته آن قشون قشون شده در درها و کربوهای این روی آب که
 گذرگاه عسکر ظفر اثر است جا بجا در کمینگاه ایستاده اند - پادشاهزاده
 جهان بعلمیردان خان امیر الامرا فرمودند که چون جمیع مقامات
 دران جانب آب پیش ازین طرف نشان میدهند شما از آب بگذرید
 و فوج هر اول مبارا همراه گرفته مقدمه خویش کنید - و خود قول
 گشته همه جا بحداء مقدمه اردو هیرفته باشید - خان بر طبق فرموده
 از آب گذشت - و از شیران و بجیر خا و دلبران جوشن قبا - و بهادران
 نبرد پرداز - و تفنگچیان حکم انداز - لشکری که همراه داشت نصف
 را با خود داشته قول شد - و راجه رایسلکه و راجه سال و نظر پندار و
 دیگر میارزان فوج هر اول را پیش کرد - و از نصف دیگر نیمه را
 با فریدون و نیمه را با فرهاد که غلامان معتمد تربیت کرده او اند
 معین گردانیده آنها برانغاز و این را جوانفار ساخت - و بنحی که
 شایسته سرداران کار دیده پیکار گزیده باشد رو برآه نهاد - و پادشاهزاده
 جهانیان تفنگچیان سرکار خود را با چندی بحراست پیش آورد
 معین نمودند - و انبال صاحب وقتار مریده کار را پیش رو داشته

الاجتماع بقراولی جنود عاقبت محمود معین گشت - پیست و پنجم
 رابع الثانی از موضع کشن ده خرد کوچ نموده از جمعیت و
 تنگی مملک موضع بونی قرارا که از کشن دو گروه است مرکز
 الوبه نصرت گردانیدند - و چون جمعی بر گزارند که برخی از
 لوزبکیه بخیل آنکه در تنگنای دره کز بحماة دین آریز و سدیزی
 نمایند نزد یک رسیده اند و خلیل بیگ برای خبر تحقیق این
 و خصصت گرفته پیش رفت - غره ناصیه خلافت قیچق خان را که
 پهنه شده روز گذشته بملازم آں والا قدر رسیده بود با طاهر خان
 که حقیقت دانان این ملک اند و عطاء الله بخشی خود و جمعی
 از ملازمان خویش از عقب خلیل بیگ راهی ساخته بتاکید تمام
 فرمودند که زرد تر خبر مشخص بفرستد. اتفاقا خلیل بیگ با همراهان
 سر و شنه حزم و احتیاط از دست داده بسیار پیش رفت - و لوزبکیه
 از دهنة تنگی دره کز برآمده و لین گروه فیرد پڑوه را قایل دیده
 دلیرانه تاختند - بندهای درگاه خوانین پناه که ظفر را از تیسیر
 آسمانی دانند نه تدبیر انسانی تا آنکه زیاده از پانصد سوار نبودند
 بتلاشهایی گردانده جوهر اصالت و نسالت خویش بروی روز امکندند
 و از طرفین برخی دهکرای هلاک گشتند - در اثناء زد و خورد خلیل
 بیگ محتاج نزد پادشاهزاده بخت بیدار فرستاد - تا حقیقت
 کفر نموده طلب کمک نماید یکپدر روز مانده بود که این خبر رسید
 پادشاهزاده فیروز مند فوج هر اول را که دران راجه رایسنگه ولد
 مهراجه و راو ستر سال و نظر بهادر و راو روپ جنگه چندراوت و
 راجه امر جنگه کچهواجه و بلرام هادا و اندر سال و چندی دیگر

وفق حاصل جاگیر داغ کرده باشد موافق چهارم حصه معصومین
تبدیل که سه ماه باشد باو برسم مساعدت و بمنصبداران معصومین و
احدیان تبرانداز و برق اندازان حواری و تفنگچیان پباد و دیگر
ماهیان داران سه ماه بطریق پیشگی زر از خزانه والا در پیشاور
تبر نمایند - آن کامکار سه روز توقف نگزیده بر طبق امر معلنی
تنخواه نمودند - و بیست و سیوم از پیشاور کوچ کرده هشتم ربیع الاول
دخل دار الملک کابل گشتند - و سه روز در کابل توقف نموده و از
سپاه ظفر دستگاه هر که زر طلب داشت باو زر داده و اگر مهمی
دیگر داشت بانصرام آن پرداخته دو از دهم مقارن تائید یزدانی و
تیسیر آسمانی رو بمقصد نهادند - و تا بعضی از مبارزان لشکر اقبال
و پسر ماندگان متوابع آن در درج جلال باسانی برآمدند منازل را
بآهستگی پیمودند - در موضع آق رباط که ازان تا کهمر دو منزل
است خلیل بیگ از کهمر استقبال نموده آن والا گهر را ملازمست
نمود - و از باجگاه مرخص گشت - تا خاطر از بند و بست قلعه کهمر
فراهم آورده پانزده لک روپیة خزانه را که پیش ازین با امر
مقدس ذو القدر خان از قلعه کابل بقلعه کهمر رسانیده بود
تا بهادر خان جمعی فرستاده از کهمر بدیخ طلب نماید -
و بهادر خان را برای اشتغال فرو نشاندن گرد شورش المانان
جمعی را از لشکر جدا ساختن صلاح کار ندیده بآوردن آن لپرداخته
بود همراه برداشته بمبارزان دین و دولت به پیوندن او روزی که
سرقتل بدر حمید مضرب خیام غزنه نصرت اعتصام بود به خزانه
مذکور بخدمت آن نور حدقه عظمت رسید - و بر طبق امر واجبه

ہفت - و از باجگاہ تا رباط و نابیک تو لگی بیست و شش - و از اینجا تا موضع ہونی ترا کہ آغاز درہ گز است ہفدہ و نیم - و از اینجا تا بلخ یازدہ - بلخ راہ میدان کہ بباجگاہ سر بر می آرد - درین راہ نسبت براہ ہای دیگر برف کمتر است - اگرچہ آمد شد لشکر میروزی ازین راہ واقع نشدہ اما آنچه از حقیقت دانان معلوم شدہ اینست کہ هنگام تردد درین راہ همان هنگام تردد براہ طول امت و آن صد و چارہ کردہ است - از کابل تا تکانہ چارہ - و از اینجا تا پای کذل صد و برگ ہفدہ و نیم - و از اینجا تا شہر غلغل کہ نزدیک ضحاک است ہفت - و از اینجا تا باجگاہ بیست و چہار - و از باجگاہ تا بلخ پنجہ و یک و نیم - چنانچہ گزاردہ آمد - چون بسرعت شذافن شیر بیشہ شجاعت پادشاہزادہ محمد اورنگ زیب بہادر با اہلر الامرا علی مردان خان و سید خان بہادر ظفر جنگ و دیگر پندہا کہ با آن اختر برج اہمت و جلال معین گشتہ بودند ناگزیر بود بذبران هنگام رخصت آن کامکار مقرر گشت کہ لشکر میروزی از راہ آب درہ کہ نسبت بہ جمیع طرق آسان گذار است روانہ شود - و آن والا گہر کہ پانزدہم محرم در دار السلطنۃ لہور مرخص شدہ بودند چنانچہ گزارش یافت - ہوزدہم مہ صفر موافق چارم فروردین بہ پدشاہ در آمدند - و چون بنابر ضابطہ کہ در سال نہم این دور در تضاعیف شرع تمین مواجب جہانکشا بہ تسخیر بلخ و بدخشان بسرکردگی پادشاہزادہ و اعتبار مراد بخش نگارش یافتہ پادشاہزادہ محمد اورنگ زیب بہادر حکم اقدس بحرف صدر پیوستہ بود کہ آن والا گہر و امرا و سایر منصبداران تیولدار ہر کس بہر تہجی کہ بر

و از اینجا تا قندز پنجاه و دو - و از قندز براه گذار جلیجور تا بلخ چهل و هفت - و شرح مراحل این راه در داستان رفتن پادشاهزاده والا تبار مراد بخش به بدخشان و بلخ گذارش یافته - و ازین مبلغ اگر برف کتل طول که آبرا هندو کوه نیز نامند بردارند یا بگویند غره تیر ماه میتوان رفت - و اگر نه تا انجام این ماه هرگاه برف آب شود راه آمد شد میکشاید - دوم راه خواجه زیگ است که از کابل بغوری و از غوری ببلخ میرود - و آن صد و سه کروه است تا غور بند بیست و دو - و از اینجا تا غوری سی و چهار - و از غوری که ازان راهی بقندز نیز سر بر می آرد تا بلخ چهل و هفت کروه - تا ایبک شانزده و نیم - و از اینجا تا بلخ سی و نیم - و این مسلک را بر تقدیری که برف کروه بر دارند یا بگویند اوایل امرداد میتوان نوردید - و الا او اخر آن - سیوم راه خنجان که آن جاده نیز از کابل بغوری و از غوری ببلخ میرود - و آن نود و هشت کروه است - تا غوری پنجاه و یک - و از اینجا بلخ چهل و هفت - اگر چه نزدیک ترین مسالک است اما از تغلی راه و بسیاری دشواری و فراز بغایت دشوار گذار است - عبور ازان در اواسط امرداد بعد از برداشتن برف میتوان کرد - چهارم راه آب دره و ازین راه در چله بزرگ گذشتن لشکر میسر نیست - اگر بارش و شورش نباشد یکه مواری بصعبیت میگذرد - و بعد از چله اگر لشکر کمتر هم باشد بجهت زیادتی آب بمحضت میتواند رفت - و آن صد و بیست و سه کروه است - از کابل تا قرا باغ نه - و از اینجا تا چاریکاران چار - و از اینجا تا غور بند ده و نیم و از غور بند تا مسالک بیست و یک و از اینجا تا باجگله بیست و

از متعبران را که پدر همراه کرده بود با اختیار یا اجبار با خود برده
و از آن میان محمد قلی ولد کلباک و محمد بیگ او پرات بزرگوار
بنانی دیوان بیگی را از سه شنبه قام جائی که نزدیک شهر غازی
است رخصت مراجعت داد - و بعد از آن که به پل خطیب
رسید قریب ده هزار سوار المان که با محمد بیگ قنچاق
و محمد منیراد کنکس و کوچک چوره اقلسی و غیرایمان از
طرف بیگ اوغلی بقراولی آمده بودند از رسیدن او آگاه گشته
آورا دیدند - و گفتند عبدالمعزخان سبحان قلی را با سی چل
هزار سوار فرستاده که از راه بدخشان آمده در تنگین دره کز سر راه
بر شاهزاده بگیرد - چون او هنوز نرسیده اگر شما این قابو را
غلیمت شمرده دست بردی نه انید هر ایذه پیش برادر
بافتی اعتماد خواهد بود - و آورا برداشته بصوب دره
گزراهی گشتند .

گزارش صبل و مسالک از کابل به بلخ و

و قتر گوهر اکلیل خلافت پادشاهزاده محمد

اورنگ زیب بهادر از راه آب دره بجانب

بلخ و نبرد دره کز

از طرق دارالملک کابل ببلخ یکی راه طول است که در حینه
جانیه عساکر قیووزی از آن بقندوز و از قندوز ببلخ رفته و آن
صدها چل کرده پادشاهی است - از کابل تا بلخ کتل طول چهل

همراهان خود محمد قلی ولد کلبان و محمد بیگ و یادگار
چوق برادران باقی دیوان بیگی را به عبد الله سرای و غاشور
قلی حاجی و قورچی بیگ والله یار بیگ پسران اوراز بی همراه
ساخت - بعد از رسیدن قتلغ محمد به کرزوان که از هیلچراغ یک
روزه راه است میبگ سعید پدر کفش قلماق بخان گفت که
اوزبکان بخاری که به قتلغ محمد همراه کرده اید اعتماد را نشاید
نزدیک است که او را با مسون و افسانه راضی سازند - و وسیله
دولت خواهی، خود ساخته نزد عبد العزیز خان برند - شایسته
آنکه کس فرستاده او را به کرزوان باز دارید - و خود با مردمی
که همراه اند رفته باو برسید - چه این جمعیت کم هزار
تجزیه و تبصیر نیست - تا برخی با شما و پاره با او باشند - اگر
همه یکجا شده رو بکار زار نهد شاید کاری ساخته شود - خان این
کنش بگوش قبول شفته عابد خواجه را که سابقاً نقیب قتلغ
محمد بود و نزد خان صانده پیش پسران فرستاده پیغام
داد که در همان جا باشد و پیش نرود - من نیز باو می پیوندم.
باتفاق بصوب مطلبی که وجهه همت است روانه خواهد شد
جماعتی که همراه قتلغ محمد بودند بر گزارند که دولت از خان
روی گردانیده است - بقول او عمل نباید کرد - بهبود کار شما درین
است که نزد برادرگان رفته انباز دولت او باشد - بعد از پذیرفتن
او این معنی را عابد خواجه برگشته نزد نذر محمد خان آمد
و او بانخواست این گروه شورش پزوه از اطاع پدر رو بر تافته با آنها
جماعتی ضال پیشه از کرزوان برسم این غار راهی گشت - و چندی

امت - و با مصلحت این دولت بپمثال کمر عداوت بستن در بلا بروی
خود گشادن - و نیز صیت رسیدن شهنشاه میدان و غا پادشاهزاده
محمد اورنگ زیب بهادر با عساکر فیروزی دور و نزدیک را در گرفته
بود ناگزیر بهزاران آسینه سری و دل شکستگی کوچ نموده
به بیلچرخ نام جانی از مضامین میمنه که می گزیده آن کوهی
که بگوشتان نجرستان پیوسته امت واقع شده رفت - و کفش
قلماق با الوش خود نیم گزیده میمنه فروی آمد - تا بعد راه
آذوقه و گاه و آمد شد مردم کار بر اهل قلعه تنگ سازد - و بعد
از آنکه نذر محمد خان و همراهان او از فتح قلعه میمنه مایوس گشتند
فا کرده کران اوزبک و سرداران احشامی که همراه بودند برگزیدند
که چون درین هنگام بهادر خان در بلخ نیست اگر با این چار
پنج هزار سوار از سپاهی و غیر آن که همراه دارید بیک نگاه
بر سر بلخ روید ظن غالب آنست که مردم بلخ چون شما را
می خواهند بشهر در آورد حصار را بتصرف شما باز گذارند
نذر محمد خان پاسخ داد که گزین بلخ دشوار است و نگاه
داشتن آن از آن دشوار تر - رفتن خود را درین وقت لایق نمی
بینم - اگر مصلحت دانید قتل محمد را با جمعی روانه کنم
همراه مردم بلخ با و در آیند و او را بشهر در آورده قلعه را محافظت
کنند من هم طرز کار دیده خواهم آمد - پس ازن که این رای
نا صواب همگان پسندیدند خان از بیلچرخ قتل محمد را
با قریب پانصد سوار بخاری که از عبد العزیز خان رنجیده هنگام
محاصره قلعه میمنه نزد او آمده بودند ببلخ تعیین نمود - و از

قتل محمد بر قلعه درو شدند - و اینکه پیریدن دیوار از اساس
خروج راهی بهم رسیده بود گنداوران نیز جوی بدستگیری
همت مردانه و هماردی عزیمت گردانده ثبات ورزیده به شهید
تیر و تفنگ اصحاب شهادت را بقلعه راه ندادند - و تابک پای
مبارزان طرفین در کشتن و خستنی کمال سعی بتقدیم رسانیدند -
چون تأیید ربانی و تبصیر آسمانی همگان اولیای این دولت روز
افزون است از اهل شقاق جمعی مقتول و اختری متجروح شده
بازماندگان بکام ناکسی بادیه پیمای فرار گشتند - و از اواب وفاق
هشت کس در ثله دیوار ماندند - و دو کس در انقاء زد و خورد جان
در باختند - و بندهای آستان فلک نشان تا دو بهر روز دیگر بجد
و کد تمام کار جدار را نزدیک بانجام رسانیدند - چون دیوار از
بنیاد تر بر آمده بود نرو غلطید - اوزبکان فرصت بجو افتادن
دیوار را بکام خود دانسته بر قلعه یورش نمودند - از طرفی نذر
محمد خان و از جانبی قتل محمد پسر او سپاه را بر جنگ
تحریر می نمودند - شادخان با بندهای پادشاهی از منصبدار
واحدی و تفنگچی و تابینان خود پای همت فشرده تا نیم
شب با گروه بدسگال راه قتال - پرده پیش از پیش در جان
مقتولی و سرانشانی کوشش نمود - از جمله معتبران اوزبکیه
که درین کارزار مقتول گشتند خوجم قای دیوان بیگی است
و چون نذر محمد خان جان بهاری جنود این دولت دیر بنیاد
مکرو امتحان نموده دریانت که باین اندیشهایی ناستوار
و نهرهای دور از کار بولیاپی این اقبال بی همال در افتادن بر افتادن

گذاری شاه خان حارس قلعه میمنه و تلاش و پرخاش مبارزان
جانباز و گلدوران نبرد پرداز تسخیر حصن صورت پذیر نیست
کفش قلماق نزد محمد خان که بعد از تعیین ایشان در نواحی
چپکنو فرکش کرده بود رفته گفت که بی شما این مهم بانصرام
نخواهد رسید - و او را برداشته بمیدنه آورد - بعد از رسیدن خان یک
ماه دیگر محاصره کرد قلعه بصودایی تسخیر سرگردان بودند
در مدت محاصره دو بار بندهای پادشاهی از تغنگچیان سوار
و پیداهای بندبیل و مردم شاه خان پیاپی مردی جسارت
و جلالت از قلعه بر آمده بر ملچارهایی اوزبیکه ریختند -
نخستین بار جمعی را کشته و خسته منصور و معرور
مراجعت نمودند - در همین دفعه که خسرو بیگ و باقی خواهر
زادهای شاه خان همراه بودند در ملچار یادگار برادر باقی دیوان
بیگی کارزاری بروی کار آمد - و یادگار و باقی بیگ در او ریختند -
باقی بیگ به ضرب شمشیر دست حب او را از بدخ جدا ساخت
و خود مردانه جان در باخت - و دیگر مبارزان کار طلب برخی
از مناکیب مقتول گردانیدند - و ازین گروه نبرد پزوه نیز چندی
مجرور گشتند - و از انقب چهار گانه که اوزبیکه در مدت محاصره
از چهار سوی قلعه به ته دیوار رسانیده بودند سه نقب را بندهای
پادشاهی از درون بانته برهم زدند - نقب چهارم که در شرقی
سوی قلعه از ملچار کفش قلماق بصلاصت پیش رفته بود نغنه
سکال هفتم ربیع الاول بباروت انباشته آتش دادند - و بیست
و پنج گز دیوار پرند - مشاهده کردیم که در کمینگاه آمده بیکار بودند باهتمام

آید. بسازو خان که روزی چند پادشاه از او بمشهد مقبض رحیده بود گفت که من براه سرو راهی میفهم. این جمعیت را با خود بآن راه که چول کم آب است نمیتوانم برد. شما با همراهم خوبین به راه رفته لشکر خراسان را بنیز در اینجا فراهم آرید. هرگاه کس بطلب شما فرستاده آید هر جا باشم خود را بفرستاید. و پنج روز در مشهد معالی بوده روز ششم با پسر و نبیره و جمعی که همراهش بودند بنور راهی گشت. و آزان رو که هنگام رفتن از بد ملوکی و درشت خوئی خود از علی قلی خان حاکم سرو رنجیده بود بمرور در نیامد. و در کنار بند خان که چهار فرسخی سرو است فرود آمد. و سه روز در اینجا مقام کرد. درین اثنا کفش قلماق از حوالی چپچکتو و میمنه رسیده و نمود که اوز بکیه از روی غدر خطوط مشتمل بر ابراز وفات و اتفاق نزد شما ارباب داشته اند و می خواهند که شماره باین طرز بدست آورده هلاک گردانند. مبادا بغصبون و فریب این جماعه عزم بخارا کنید. خان گفت که من نیز اندیشه این قوم دریافته ام لیکن برای دفع حجت و آگهی بر منون بواطن خبیث موطن این قوم درون طیلمت دنی فطرت بدین صورت آمده ام. و با کفش قلماق از کنار بند خان در پنج روز بمارو چاق و آزان جا بدو روز بقور ماچ آمد. از قور ماچ قتلک محمد و کفش را فرستاد تا از الوس قلماق هر قدر جمیعتی که مقدر باشد گرد آورده قلعه میمنه را محاصره نمایند. اینان با قلماقان و بعضی اشخاص دیگر حصار مذکور را مدت دو ماه قبل نمودند. و چون دریافتند که از هرعباری و کار

دیگر از ارکان دولت را بدیدن خان فرستاد - و فرمای آن خود رفت
و از روی مراحم و اشفاق گفت که چون عزیمت رفتن تصمیم یافته
از لشکر و غیره هر چه ناگزیر باشد همراه خواهم نمود - و خان را وداع
کرده از نقد و جنس مبلغی دیگر بوی ارحال داشت - از نوشته
چان نثار خان که بسفارت ایران رفته بود ظاهر شد که تکلیفات شاه
به نذر محمد خان از اول تا آخر از نقد و جنس دوازده هزار تومان
بود که چار لک روپیه باشد - اگر خان بر همتائی بخت بیدار و
پیشوائی دولت کار گزار بدرگاه خواقین پناه که مآب اقبال و مآل
آمال امت ملتجی میگشت هراینه طمن زینهار بمخالف مذهب
بل عار التجا به کسی که پدر خان در جنگ نیاکانش بکشتن رفته
داغ منت چار لک روپیه بر قبیلۀ چنگزیه نمی ماند و شاه سارو
خان تالش را با جمعیتی از سپاه خراسان و عراق همراه او روانه
گردانید - و باینان امر نمود که از هر اقامت پیش نروند - و او روز چهارم از باغ
قوشخانه راهی گشته بشاره خان گفت که چون هوا سرد شده و زمیره
من از فزونی ضعف بیماری تاب سرما ندارد من از راه مازندران
میروم شما لشکرها گرفته بخراسان روید - که در آنجا یکدیگر را خواهیم
دید - و قتل محمد پسر خود را با برخی از مردم خود برای راست
روانۀ مشهد گردانید - و قاصد ولد خسرو را همراه گرفته بسیر فرخ آباد
رفت - و از آنجا با حترابان شناسه از بسطام - سربرآورد و از آنجا برای
متعارف بمشهد متوجه شد - و بعد از رحیدن بآن شهر سعادت بهر
چون حقیقت کار را دریافته دانست که این کومک نامی پیش
نیست و جمعیتی نیست که با تظاهر و استعانت آن مکرری ساخته

اصداق و اعانت شاه از پسر غدار و اوزبکان نابکار که بسپهرن راه بغی و طغیان و پیموده جاده دورنگی و نمک حرامی مرا باین حال تهاه و روز میاه انگذده اند انتقام بکشم - اکنون که شاه از مدد و معونت من چشم باز پوشیده اند من نیز از مطالب و مآربی که توقع داشتم در گذشتم - چون بیماری معارض گشته و مزاج از قوت افتاده لایق آنست که بدستوری شاه مشتی استخولنوا بمن من اخلاف خود برحانم - شاه در جواب این پیام گفته فرماید که درین نزدیکی داخل صفاهان شده آید - و قدوم شما را گرامی میداریم خواهش اینست که بسیر باغات و گشت عمازات این ملک خاطر شما را از انقباض بر آورده چندی باهم بانبساط و نشاط بگذرالیم روزی چند که بتسایش و آرامش بسر برید آنچه پیش نهاد خاطر شما است به نیکو روشی انجام خواهد پذیرفت - خان در پاسخ این سخن بمحمد علی بیگ گفت که زیاده برین طانت بودن ندارم - کام و ناکام ازین ملک برمی آیم - روز دیگر خلیفه سلطان آمده از طرف شاه اصناف مهر بانی ظاهر ساخت - و چون دریانت که خان بهیچ رویی بودن ایران ندارد گفت اختیار بدست شما است - اگر عزم مراجعت نسخ نموده روزی چند توقف گزینید بهتر خواهد بود - و اگر خواهش سفر مصمم است انصب آنکه برخاست شاه روانه شوید - جواب داد که من در بند رضای کسی نیستم فردا روانه میشوم - و روز دیگر که پانزدهم روز از در آمد او بصفاهان بود از شهر برآمده بیرون دروازه طوغچی در همان باغ قوشخانه فرود آمد - دوم روز شاه خلیفه سلطان و تورچی باشی و بعضی

برگشت - پس از یک روز شاه خان را برهم مهمانی خوانده موجب آمدن باز جست - او دبورئی اوزبکيه وئی وئائی پسر و آنچه پرو رفته بود گزارش نمود - و خواهش کومک ظاهر ساخت - شاه گفت آنچه از سپاه مقدر باشد همراه خواهم کرد - و دیگر مدد نیز بقدر میسر و بفعل خواهد آمد - خلیفه سلطان برگزارد که هرگاه پسر و اوزبکيه بچکومت و ایالت خان دران ملک بهیچ وجه رضامند نباشند معلوم نیست که از فرستادن کومک فایده بروی کار آید خان پانچ داد که شما لشکر همراه نمائید - و صلاح و فساد معامله بمن باز گذارید - و مجلس آنروز بهمین گفت و شنید بانجام رسید شب ششم از روز در آمد میفاهان خان را بتفرج چراغانی که در میدان میفاهان بر آفروخته بودند طلبیدند - او بانجا رفته در تالار سردروازه منزل شاهي با شاه نشسته بخاطر آشفته و دل گرفته بنماشایی چراغان پرداخت - و بعد از آن باهراز مرضی که نزد برخی تمازش بود خانه نشین گشته نزد شاه نرفت - روزی شاه بدیدنش آمد چون خان استقبال نکرد و پسر و پسرزاده را نیز نفرستاد و بعد از ملاقات تواضعی که در خور حال باشد هم بجا نیاررد شاه رنجیده بمخلصان خود گفت که این مرد با من چنان پیش می آید که گویا پدر خانه او در یوزه رفته ام - و از سودای روزنزدن پس از آن نیز بعضی امور خارج از منهج قویم عقل از بروی کار آمد - و ازین رو شاه باحوال او نپرداخت - روز دوازدهم از تاریخ ورود محمد علی بیگ مهماندار را نزد خود خوانده پیغام کرد که آمدن من برای خوردن طعام و دیدن چراغان نبود بل برای آنکه بومیلۀ

خان از مرتضی قلی خان زنجیده بی طلب فرمان رواپ ایران
 از سفید مکرر روانه صفاهان شد - پس از وصول به بسطام محمد
 علی بیگ که در سلطنت شاه صفی برسم رسالت بعثت علیه
 جهانداري آمده بود چنانچه در وقایع سال پنجم از نور اول
 گزارش یافت برای مهمانداری مبانامه و برخی از تقود و
 اجناس رسیده خان را دید - و در چهل روز از راه کاشان به صفاهان
 فرود - روز در آمد بلده مذکور اعیان قزلباش و اکبر شهر بفرموده
 شاه پذیره شدند - هر که باو میرسید از امپ فرود آمده برسم
 متعارف قزلباشیه تواضعی بجا می آورد - و جز خلیفه سلطان
 اعتماد الدوله که لقب وزیر فرمان رولی ایران است هیچ یکی
 در خانه زین در نیانست - یک فرسخی صفاهان که از در خانه تا
 آنجا پا اندازی که بیشتر آن پارچه رنگین و باقی قطنی و دارائی
 و مخمل و مبلک زربفت بوه گسترده بودند - شاه نیز استقبال
 نموده بر پشت امپ دریافت - هر دو دستی بدوش یکدیگر
 رسانیدند - و از گرد راه بباغ قوش خانه که بیرون دروازه طوغچی
 است رفته بر یک مسند نشستند - و ما حضری که در سرکار شاه
 سرانجام یافته بود خورده حواری شدند - و تا میدان صفاهان باهم بودند
 از انجاگاه بمنزل خود رفت و خان را بخانه مار و تقی وزیر پهبان که
 برای بودن او قرار یافته بود فرستاد - و فردای آن محمد می باز شاه
 بدینش رفت - او از مسند خود گامی چند پیش آمد - و بدستور روز
 گذشته هر دو بر یک مسند نشستند - و بعد از ماعتی شاه بخانه بر
 گردید - روز دیگر خان بی طلب بدین شاه شامه و طعام خورده

گذارش رفتن نذر محمد خان از اند خود بصفا خان
نزد والی ایران بامید کومک - و از انجا بخسبت
و خسارت بچپکنو و میمنه آمدن - و محاصره
نمودن حصار میمنه و از آن مایوس برگردیدن

چون نذر محمد خان بعد از عزیمت شهر خان چنانچه گذارده
آمد با قتلای محمد پسر خود و قلیلی از اوزبک و غلام که از
چنگ مرگ رهایی یافته بودند باند خود رسیده قاصم نبیره
او پسر خسرو با اتالیق خود محمد قلی بن کلباد و جوقی دیگر
از اوزبک و ترکمن و قلماق بوی پیوستند - پس از آنکه از اند خود
راهی گشت نزدیک سه صد حوار که سر آمد آنها محمد قلی
مذکور و برادر پامی دیوان بیگی یکی محمد بیگ ایشک
آناباشی و دیگری یادگار و عاشور قلی حاجی شقار و محمد
امین بیگ کوکلتاش پسر صالح بیگ کوکلتاش و دین محمد
خان و عبد الله بیگ سرامی و قتلای اویتاق ترکمن و قربان
علی سمیر آخور باشی ترکمن بودند باو همراهی گزیدند - و
باین جماعه از اند خود براه چول در هفت روز بمرورفت - بعد
از توقف هفت روزه در مدت پانزده روز بمشهد مقدس شتافته
پانزده روز در انجا اقامت کرد - و چون مرتضی قلی خان
ناظم مشهد منور شنید که خان می خواهد که از انجا
گریخته باز بحوالی میمنه رود از دور بینی و حزم گزیلی
سه صد چار صد تفنگچی بر گرد خانه او به کیشک نهاند

مرتب و با زور و بان و دیگر ناگزیر نگاهبانی تهنه جان آید مراسم
دادن و از اینجا کوچ کرده میان دره سز و کوه مال مول که قرارگاه
استام آن حوالی است فرود آمد - مخاذیل بشنیدن این خبر
فهی عزیمت آن سو نموده بادیه پیمایی گریز گشتند - و از آن رو که
اثری از آن قوم فرست جوی فرار خو بو فرار ظهور بر نیامد بهادرخان
سرپل امام بکری مقام کرده هر طرف جوامیص فرستاد - درین اثنا
خبر رسید که اصالت خلن بعارضه که ماده آن در یساق دره سز بهم رسیده
بود بیست و دوم ربیع الاول برحمت حق پیوست - پس از شنیدن
این واقعه رام سنگه راتهور و عجب سنگه کچهواوه را فرستاد که
مراسم صیانت ارک بلخ باتفاق محکم سنگه میسودیه و پهلوان
درویش سرخ پدشین حارس آن بتقدیم رسانند - و محافظت
حصن شهر را باهتمام شیخ فرید ولد قطب الدین غان کوکه
مقرر گردانید - و چون از گفتار جاسوسان آگاهی یافت که
المانان از جیحون گذشتند عبد العزیز خان از قرشی باین صوب
راهی گشته بیگ اوغلی را با بسیاری از اوزبک و المان پیشتر
بصاحل جیحون روانه ساخته عنان عزیمت از آن سو برگردانید
و یک کوره از بلخ گذشته بجانب گذر کلیف منزل گزید - و استعداد
نبرد نموده قرار داد که اگر بیگ اوغلی با گران حشری که با او
نشان میدهند از آب گذشته باین صوب بیاید نبردی که در قرون
آینده از آن باز گویند و حروب گذشته را فراموش کنند بروی کار آرد *

بهاء نصرت دستگاه و جهان فانی بملک جاردانی انتقال نمودند و
 بسیاری از اور بکیه بد مسجد علف تیغ گشتند - چون روز نزدیک
 چانجام رسید و نگاهبانی تهاذه ناگزیر بود مجاهدان لشکر فیروزی
 از روی دور بیلی و حزم گزینی پرخاش کنان خود را به تهاذه
 رسانیدند - و مداخل آبرا به نهاندن تفنگچیان حکم انداز محکم
 گردانیدند - مخالفان تهاذه را احاطه نمودند - و شباروز از درون و
 بیرون بازار جالبازی و سراندازی گرم بود - چون نهم ربیع الاول این
 خبر بهادر خان رسید اصالت خان را چنانچه نکاشته آمد
 با استعجال تمام از دره کز طلبید - دهم که اصالت خان به بلخ آمد
 محافظت شهر را باور باز گذاشته با دیگر بندهای درگاه
 بدفع اهل خلاف روانه شد - مخاذیل بهشتن خبر توجه بهادر خان
 از چیرگی هراس دل بای داده روز سوم دست از محاصره باز
 گشیدند - و ذل از پیگار بر گرفته بادیه پیمایی فرار گشتند -
 بهادر خان بخان آباد رسیده ایک روز برای دریافتن خبر بمقاهیر
 مقام کرد - و چون از گزارش جواسیس دریافت که آن
 گروه بخدر اندیش از هراس تعاقب لشکر اقبال پراکنده شده
 جمعی زیون اینان پسوی گذر کلیف رفتند تا بگشستن آب جیحون
 از آتش تیغ جانسوز در این باشند - و جماعه بجانب چول
 و ریگستان شتافتند - و گروهی با مرداران که آسامی شان گزارده
 آمد مضروب چشمه علی مفل رفته قصد آن دارند که باخوئی
 لب چاک و حق نظر مینک که در دره کز از اصالت خان فرار
 نموده بودند اتفاق کرده باز بتاراج حدود دره کز بروند - بهادر خان

شب اتفاق را در گرفتار دزدان در فرود آمد - و از آنجا که همگی روز با عجیبه تردد کرده بود و درین هنگام برای وضوء نماز مغرب و عشا عجیبه بر آورده برهنه شد - بتصرف هوا آن شب اثر تب در خود یافت - بامداد بعد از رسیدن نکاشته بهادر خان مشتمل بر تاکید مراجعت بنابر سببی که نگارش خواهد پذیرفت بشهر معارفت نمود .

واقعه دیگر آنکه

هشتم ربیع الاول قریب پانزده هزار سوار بسرکردگی خنجرالمان و جنت المان و نولاد سرای و امان یسلول و محمد یار و قریق و مراد قرغز و غیر ایشان بر خصمت عبد العزیز خان بر سر تهاغه خان آباد رسیدند - و هزار سوار از روی غدر ظاهر گشته بقیه برسم کمپون جابجا پنهان گردیدند - شمشیر خان و مراد قلی سلطان و دیگر یزدیهای پادشاهی که در آن تهاغه بودند بر آمده بران گروه غدار که یک تفنگ انداز نزدیک شده بودند تاختند - و جمعیت این حیل گران را برگنده گردانیدند - گروه مختال جنگ بگریز کزان اینچاه را بصوی خود کشیدند - ناگاه جمعی از کمپن گاه بر آمده ایشان را گرد گرفتند - و آتش پیکار مشاعل گشت - با آنکه جمعیت آن تهاغه عشر سپاه مخالف نبود چون نبرد پزوهان این درگاه جانبازی را جان درازی میدادند عمان تمامک بدست داشته هنگامی سرانسانی و بجان جتانی گرم نمودند - مید سادات پسر سید صدر خان بخاری و یسلول برادر شمشیر خان و چندی از منصبداران با جمعی از

و چندی کشته و لختی زخمی گشتند. و اشکر ظفر پیکر منصور و
 مرور بر گردیده شب باند خود رمید. و اسپان و شهران بخداوندان
 آن عاید گشت.

از وقایع حوالی بلخ آنکه

ششمین بیع الاول بهادر خان از گذارش جواسیس و نگاشته شمشیر
 خان تپانه دار خان آباد دریافت که خوشی لب چاک و حق
 نظر مینک با پنج شش هزار سوار المان بدستور عبد العریز خان
 از کلیف گذر گذشته بطرف چشمه علی مغول رفته اند. و آهنگ
 آن دارند که بصوب دره کر و شادیان که دران هنگام مرتع افراس
 سیاه ظفر اساس بود رفته بر اسپان مزبور و مواشی رعایا و احشام
 آن سرزمین دمت تاراج برکشایند. خان مذکور آماده نادیب آن
 گروه غدر پزوه گشته خواست که بدان هو راهی شود. درین میان
 امالتخان از جد کاری و کارگزاری گفت که این مرتبه شما بحراست
 شهر به پرداید. و تنبیه مقاهیر بعهده من باز گذارید. بهادر خان
 آرزوی او را پذیرا شده راجه پهار سنگه و راجه جیرام و معتمد
 خان و جمالخان نوحانی و محمد حسن ولد منصور حاجی و برخی
 دیگر از بندهای پادشاهی را ب همراه نمود. امالتخان بسرعت هرچه
 تمامتر او اخر روز بمقاهیر در اثنای آنکه پاره از مواشی آن حدود
 پیش انگذده می بردند رسید. و بعد از گلزار بسیار جمعی را به
 تیغ خونریز از هم گذرانید. باز ماندگان مال مسلمانان باز گذاشته
 و پیکر زنهاند. امالت خان پاره بتعاقب شتافت. و چون ظلمت

و چون نانی که نزد آن تهری دستان تنگ چشم از جان گرامی تر است پیش آن فرومایگان دون همت فرستادند - اتفاقاً برخی از پیاده‌هایی که بدست آن معاهیر مامور شده بودند گریخته آمدند و کیفیت حال بشاه بیگ‌خان باز نمودند - او هر دو منافق پست فطرت را نزد خود طلبید - و پس ازان که بکمتر تهدید و ترهیب بمکثون خاطر فساد ناظر خود معترف گشتند هر دو را با یک پسر قاضی خواجه کلان درین کار بی هنجار انباز پدر بود بباسا رسانید .

صاحبه چهارم آنکه

نهم ربیع الاول جمعی از طوایف المانان اسپان و شتران لشکر فیروزی را که در چراگاه میان ده قیچاق و ده قاضی که پنج گروهی اند خود است بودند پیش انداخته و از نوکران مبارزان اقبال که برای نگاهبانی دواب مذکور باز داشته بودند چندی را هلاک و برخی را اسیر گردانیده بقرارگاه خویش بر گشتند - رستم خان برین ماجرای آگهی یافته بسیاری از منصبداران و ابدیان را با تابینان خود بتعاقب آن گروه خدلان پرتو فرستاد - اینان چند گروه تاخته بآن مدابیر رسیدند - و مال را با اساری از دست طغاة گرفته قصد مراجعت نمودند - درین هنگام جمعی دیگر از گرد راه بکومک مختایل رحیده نایره پیگار بر افروختند - غزاة دین پای استقامت فشرده و دشت جصارت کشاده جمعی از باطل ستیزان راه گرای نیستی گردانیده باز ماندگان را پراگنده ساختند - از حماة اسلام بهادر بیک ضرب بعد از چپقلشهای مردانه سه زخم تیر و شمشیر برداشتی

رسیدند - از معاویه نیز جوتی مجروح و چندی مقتول گردیدند
 در اثنا التهاب نایره نبرد خبر رسید که نزدیک دوهزار سوار از
 جانب دیگر قصد قلعه دارند - خان از بیم آنکه مبادا حصار را
 متصرف شوند پیکار کنان خود را بقلعه رسانید - درین کارزار نیز از
 جالبین لختی کشته و برخی خسته گشتند - و ادبار پیشکن بلامکی
 معاودت نمودند .

واقعه سیوم آنکه

بیست و پنجم ربیع الاول نزدیک دوهزار سوار از امانان نمودار
 شده نیمه بسوی محال طرف راحت غوری و نیمه دیگر بجانب
 کدلمی و مرخاب که از توابع غوریست راهی شدند - و از آن
 رویه مردم آن سر زمین از پیشین غارت مخاذیل متنبه
 گشته اموال و عیال خود را بشعب جبال کشیده بودند
 مناکیب مایوس برگشتند - و فراهم شده بر قصبه غوری که
 بیرون قلعه است تاختند - و انجام کار بجد و جهد مبارزان جسارت
 شعار و تفتنگچیان قدر انداز از آنجا نیز مردود و مطرود پر گردیدند
 چون پیش ازین قاضی خواجه کلان و قاضی تیمور و لختی دیگر
 از شقاوت پیشکن غوری ره گزایی مخالفت اولیای دولت بی فوأل و
 موافقت اوزبیکه بد سگال گشته نهانی فامه و پیغام با وزیریکه که
 مکتوبی متضمن تحریض بر دو روشی با بندهای درگاه و یگرنگی
 با خوبش و اقسام امید و بیم باینان نوشته بودند میفرستادند
 درین هنگام آن بد سگال قلعه سرشت نیز دوکس خود را با مکتوبی

توقف نموده لشکر نویسن خود را پیش فرستاد که اگر چنانچه از کمین گاه بر آیند او بکومک برسد - مخاضیل که مواشی را با ایشان و بون راهی ساخته خود توقف نموده بودند ایشان را کم پنداشته و لیرانه تاختند - گند اوزان لشکر فیرزی پای ثبات از دست نداده تلاشهای مردانه بروی کار آوردند - و المان راه فرار که برمایه زندگی و پیرایه پایندگی میدانند پیمودند - فوج اقبال روز اینروز تعاتب نموده مال مسلمانان را از تصرف آن قوم بی دین و دولت کشیدند و لختی را مقتول و برخی را مجروح گردانیده مظفر و منصور برگردیدند *

فصل دوم آنکه

هزدهم ربیع الاول پیش از طلوع آفتاب بشاه بیگ خان خبر رسید که مذاکب مواشی حوالی غوری می برند - خان جمعی به نگاهبانی قلعه گذاشته سوار شد - بعد از نور دیدن نیم کوه از غارتگران قریب دویست سوار ظاهر شدند - خان خنجر بیگ خویش خود را با جوتی پیشتر روانه کرد - و خود از عقب بآهستگی راهی گردید چون سپاه نصرت دستگاه که بفتح و پیروزی خوگر شده بودند بی درنگ تاخته مواشی را گرفته آن سراق را پیش انداختند - نزدیک هزار سوار که در کمین جا نشسته بودند برآمده هنگامه پیکار گرم گردانیدند - پس از زلف خورد بسیار خنجر بیگ و نظام بیگ و میر فرخ از بند های منصبدار و برخی از احدیان و جمعی از تابینان خان پتلهای گردانه جان مانی در باخته بزندگانی جاردانی

ربیع الاول با خسران روز افزون - و خدایان گوناگون - بجانب ساحل آب رفتند - اگر چلد روز دیگر در دور شهر توقف مینمودند از بی آبی کار بر قلعه نهینان تنگ میشد - بعد از خلواطراف شهر ازین قوم فتنه پزوه راجه راجروپ و نور الحسن بقلیج خان برگزاردند که آب طالقان بآبماد را بشاید انسب آنکه شما نیز در قندز فروکش کنید - قلیج خان بموجب گفته واقفان حقیقت آن مرزمین قرار داد که بغرخار رود - و راجه از بیم آنکه مبادا در غیبت از اینجماعه حیلله پرداز با حفاظ قندز غدیری بروی کار آرند یصوب قندز راهی گشت - و چون اکثر مردم او درین زد و خورد جان در باختة قلیلی مانده بودند نور الحسن فبز برسم بدرقه با او همراهی نمود - و قلیج خان حسین قلی آغرا را با جمعی در طالقان گذاشته بغرخار رقت و چون آنرا نیز شایسته بودن ندید به اشکمش آمد - و قلعه قدیمه آنرا بعد از مرمت و احکام برای اقامت برگزید .

از سوانح غوری اول آنکه

چهارم ربیع الاول در اوایل روز خبر بشاه بیگ خان رسید که برخی از مخالفین امانان به گروهی غوری بموضع قراباغ آمده همگی گله و رمه مردم اویماقات و رعایا را که در آن جمع بود رانده می برند - او بشنقتن این واقعه جمعی را بمحافظت قلعه گذاشته بمالش مقابله سوار شد - بعد از آنکه نزدیک رسید لختی از قطان آن سرزمین گزولش نمودند که از کمین این گروه بدآیین غافل نبوده راه را باجتهایط باید نوردید - شاه بیگ خان

و محمد خواجه و خواجه یادگار و صالح بیگ نیز داد. دلوری داد و
 زخمها برداشتنند - و جمشید بیگ برادر کامل بیگ اجراجات
 متوالیه پیاپی شهادت برآمد - انجام کار از آویزهای سخت پی
 در پی و شدت باران و کثرت غنیمت بهبود کار در رسیدن بمکه شهر
 دیده نبرد کتان بسوی شهر روان گشتند در اثناء معاودت از بسیاری
 آویزه و آمیزه طرفین جمعی کثیره گرای نداشتی شدند - اتفاقاً
 کوچه باغی پیش آمد از تنگی راه و هجوم مردم مخاذیل قابو
 یافته بسیاری را بشیبه تیر از پا در آوردند - بعد از آنکه کوتوال
 راجه با پیادهای کماندار از پس دیوار باغ برآمده تیراندازی و تفنگ
 اندازی نمود مقاهیر از دور راجه و بوزاچسن پراکنده شدند - اینان
 بشهر درآمدند - و اوز بکیه برگردیده مغرب رویه شهر بر دو کوره فرود
 آمدند - و بتمنی آنکه درجه یافته بشهر در آیند تا بامداد نبرد شهر
 گشتند - از استحکام مداخل و مخارج و گاهی دلاوران ظفر شعار از هیچ سو
 راه در آمد نیافتند - و به ناامیدی که همیشه نصیب بد اندیشان
 این دولت خداداد است از آنجا برخاسته مشرق رویه طالقان بر سر
 بند آبی که از میان شهر میگذشت رفتند - و بند را شکسته آب را
 بطرف دیگر سردادند - چنانچه در شهر آب نماند - و گروهی بتاراج
 نواحی طالقان فرستادند - و باز ماندگان در دو روزی که آبجا بودند
 هر روز گرد شهر دست و پا میزدند - و بندگان درگاه در پا بای
 سبی بلیغ نموده جمعی از باطل ستیزان را به تیر و تفنگ ره گرای
 جهنم میگردانیدند - و از لشکر اقبال نیز چندی مقتول و مجروح
 میگشتند - مخدولان از کهایش شهر نا امید شده بیست و دوم

تغلب بردند - و خرمن زندگانی جمعی بآتش توپ و تفنگ خاکستر گردیدند - بقیه النار فراهم شده با مبارزان اقبال در آمیختند - و کار از مقابله بممانعه و از مقاتله بمصارعه افتاد - و از جانبین ترددات سترگ بروی کار آمد - امواج جسارت شعار جمعی از کنداوران خسارت فشار را کشته و برخی را خسته گردانیدند - و از لشکر نیروزی محمد مراد داروغه و محمد زمان مشرف توپخانه و چندی دیگر بدرجه شهادت رسیدند - و از آنجا که جمعی کثیر از ملاکیب تلف گردیدند محاذی توپخانه صرغ پیکار ندیده ایمان نیز بجماعه که با راجه و نور الحسن سرگرم نبرد بودند پیوستند - و چون در یافتند که کار به پیکار پیش نمیدود دست بحیل سازی و سحر پردازی که پیشه عجایز بی دست و پا است زده شروع دریده نمودند (؟) تا آنکه صحایب مترکمه فراهم آمده آفاق را تیره ساخت - و از باران هم در جمعیت این شیوان زنجیر گسل و دلیران سراپا دل فتور افتاد و هم باروت و نقیله بتری و انصرودگی از کار باز ماند - و چون سپاه خدایان دستگاه را خاطر از بان و تفنگ لشکر منصور فراهم آمد بر سوراچه و نور الحسن و احدیان و جمعی که بگومک ایمان آمده بودند ریختند - و کار از تیرو پیمان بشمشیر و خنجر افتاد - و بحملهای صف شکن مردان از هر دو طرف بسیاری مقتول و مجروح گشتند - و هراول راجه ادیا نامی که از قوم راجه بود با جمعی کثیر از مردم راجه جوهر مردانگی باز نموده جان در باخت و راجه نیز سه زخم برداشت - و امپش بجراحت پیکان در میدان افتاد - و نور الحسن و احداد مهماند و از گرز برادران کامل بیگ و قمر بیگ

بر اعداد مهند افتاد او با مردم خود برینها تاخت - کامل بیگ
 گرز بردار با جمهید بیگ برادر خود و برخی از گرز بر داوران با او
 مرافقت نمود - مقاهیر از حیلہ سازی و غدر پردازی رو بگریز نهادند
 تا این ناموس پرستان را دلیر ساخته بمیدان کشند - و چون بمقاب
 پاره راه نور دیده آمد جوتی دیگر ازین گروه غدر پزوه تا ایذان را
 در میدان گیرند جلو ریز رسیدند - راجه را جرورپ پس از دبه این
 حال از حماست و حمیت بی توقف با مردم خود و نور الحسن
 با احدیان بکومک راجه تاختند - و کومک اعداد و گرز برداران
 نموده جنگ کنان میدان در آمدند - قلیچ خان بر جرأت و جصارت
 این فدویان پیگار طلب آگاه گشته پیام نمود که از کنار شهر این همه
 دوری گزیدن مصلحت وقت بر نمی تابد - چه هر طایفه در ملچار
 خود بغوجی از مخاذیل به زد و خورد اشتغال دارد - اگر مدد
 فرستاده آید هر جانبی که خالی شود غنیم هجوم آورده از انطرف
 بهمر خواهد در آمد - صلاح آنست که پیش از هجوم مقاهیر آریزه
 کنان بآهستگی برگردیده بملچار برسید - این گفتار در دلهای نبرد
 گرامی ابطال هنگام قتال کار گر نیفتاد - مقاهیر از هر جانب فوج
 فوج برینان تاخته بکار زار می پرداختند - و دلیران جانباز و دلاوران
 نبرد پرداز بتلاشهای مردانه هر بار این فابوچیان جان دوست را
 ده گرامی هزیمت میگردانیدند - و مخاذیل بی آرم بخیره روئی و
 شوخ چشمی باز هجوم میکردند - خواجه عبد الرحمن بطنی و
 محمد مراد داروغه توخانه میز با رنقا بغنیم خود آریزشی نمیلان
 نمودند - و حریفان خود را بهدیه تبر و تنگ یک تنگ الیاد

به سرداری ترکبانی قطان و شاه مراد کلچنی و محمد کبلسی
 چچاوت و محمد بدای و محمد جان درمان و شاه مراد بابور
 آویزه حاجی بوز و خدا قلی الچین و قرچق مرای و بایم قشقاچ
 آمده بودند شش هفت هزار سوار محبت مجستہ شهر را گرد گرفتند -
 و پس ماندگان فوج نوح آمده بانجماعه می پیوستند - نخست آغاز
 پیگار از جانب شرقی شد و نزدیک دوسه هزار سوار یکبار بدانصوب
 جلو انداختند - ابو البقا و مقصود بیگ با بندگان پادشاهی و طغرل
 ارسلان با تابیدان قلیچ خان که بحراست آن سوار می پرداختند
 جمع می را که بحسارت قصد در آمدن شهر داشتند بشیبه تیر و
 تنگ رگرای نیستی گردانیدند - و از مبارزان اخلاص شعار قاصم
 بیگ معذر خانی جان بمردانگی در باخت - و چون راجه راجروپ
 بیرون قلعه که در انجا نرود آمده بود فوج خود آراسته ایستاده بود - و
 متصل راجه نور الحسن بخشی احدیان فوج احدیان توزک ساخته
 و پیش روی ایشان میدان بود جوقی گرا با بندگان روبرو شد - و سه
 چهار هزار سوار دیگر با احداث مهمند و خواجه عبدا الرحمن بخشی
 با لغتی منصبدار و محمد مراد با مردم توپخانه که بیرون
 قلعه دست راست راجه و نور الحسن بودند در آویختند
 و سایر ادبار پیشگان قشون قشون دور تر بر پشتها برآمده ایستادند
 درین هنگام که مردان ناموس پرست دل از جان بر کلمه بکارزار
 می پرداختند جوقی از ان فصاق از جمله فوجی که بر راجه و نور
 الحسن روبرو بود از کنار شهر اسبی چند را که سپاه نامرزی برای
 خوردن علف گذاشته بودند گرفته راه می شدند - و چون گذار اینجماعه

بقلیچ خان رسید که المان بیماری در قبادیان فراهم آمده قصد
بمغور از آب جلیکون دارند - قلیچ خان راجه راجروپ را که از قندرز بدیدان
او آمده بود و نور الحسن بخشی احدیان و چنددی دیگر از
بندهای آستان خواتین مکان را نزد خود خوانده استهارة نمود
که اگر مقاهیر بسوی طالقان آیند مصلحت برآمده جنگ کردن
است یا حرارت شهر نمودن - بعد از رد و بدل چنین علاج دیدند
که چون غنیم را بسیار نشان میدهند آنکه در استحکام
حصار شهر و ضبط مداخل و مخارج آن کوشیده بمداغنه طایفه
ضاله باید پرداخت - قلیچ خان بانحاء شهر درون حصار گلین که بر
دوران کشیده بود ملچارها قرار داده ضلع غربی حصن را بر راجه
راجروپ که دران جانب بیرون قلعه دایره داشت و بنور الحسن که
با احدیان پهلوی او فرود آمده بود - پرد - و گفت که مردم خود را گرد
آورده آماده کار باشید - و حرارت سمت شرقی بابو البقا ولد قاضی
خان و مقصود بیگ عالی داشمندی و جمعی از بندگان درگاه که
با مشار الیه بودند و طغرل ارملان برادر زاده خود و گروهی از تابینان
خویش مقرور نمود - و باحداد مهمند و خواجه عبد الرحمن بخشی پسر
عبدالعزیز خان نقشبندی و محمد مرادگز بردار که داروغه توپخانه
بدخشان بود و دیگر بندهای پادشاهی قدغن کردند هر کدام
از ضلع خود آگاه بوده راه در آمد جماعه بدنگال مسدود دارد -
و هیچ یکی بجمارت بی هنگام از ملچار خود بر نیاید •

نوزدهم ربیع الاول بعد از پنج گری روز المازان مخنول شروع
در آمدن نمودند - و از لشکر ایقان که قریب ده دوازده هزار سوار

هزار موار دیگر از آب گذشته هنگامه نبرد گرم ساختند - و بعد از خستگی و آویز بسیاری بگوی نیستی فرورفتند - دیگران جانی بصد جان کردن بدر بردند - از کنداوران سپاه تیروزی نیز چندی پروانه دار خود را بر آتش همکار زده جان در باختند - در میان رؤس مقاتیل المافان ضربی از اوزبیکه بدتجینه که خون را در سلك بزدگان درگاه خواتین پناه منسلک ساخته و بهمت پست برای غارت مال مسلمانان باجماعه بد سگال پیوسته بکیفر افعال بد مال خود رسیده بودند هویدا گشت - و سر نظر مینگ سردار آن فوج را که در قوم اوراژی و الوس مینگ بنهور و اعتبار شهرت داشت شناختند - و اولیای دولت بلند موالف مظفر و منصور معادت نمودند .

از حوادثی که در حدود بدخشان نبوی

کار آمد نخستین آنکه

ششم صفر گروهی از اوزبک و المان بنواجی رستاق آمده مواشی رعایه و دراب سپاه از چمگاه گرفته راهی گشتند - خنجر خان حارس رستاق آگاه گشته بصرعت تمام با جمعیت خود بمخازیل رسید - و بعد از تلاشهای گردانه آجماعه بی آزر را مغنم ساخته برخی را مقتول و چندی را مجروح گردانید - و دواشی را که بغارت رفته بود گرفته برستاق آمد .

دیگر

از وقایع ندیه بدخشان جنگ طالقان است

بفصل ربيع الاول مکتوب حمید قلی آفر از دشت قلعه

بودند بیلج بر گردیدند - ثانی الحال از نكاشتهٔ معانت خلق ظاهر شد
که این گروه فتنه پزوه را سبحان قلی از موضع بویه که سیان قلعه
کلیف و ترمذ است بصوب کتله و کزگان فرستاده بود چون آنجماعه
کاری نساخته برگشتند از کنار آب بجانب حصار رنت م

صانحه دیگر آنکه

بیست و پنجم محرم جمعی از المانان بگذر نیلگران که از
کلیف پائین ترامت از جیحون عبور نموده و از نزدیکی شهرخان
گذشته بجانب شبرم و سر بل رفتند - بهادرخان پس از آگاهی راجه
دیپی سنگه و راجه جیرام و ردپ سنگه راتهور و رامسنگه راتهور و
معتمد خان میر آتش و گوکلداس سید سوید و علول ترین و گوپال
سنگه و مهدیس داس راتهور و جگرام کچهواغه و نیکنام غم خود را
با دو هزار سوار از تابندگان خود به تنبیه مخاذیل فرستاد - و
اواخر روز که لشکر فیروزی به آنچه رسید المانان مذکور که احشام
نواحی شبرم و سر بل را غارت کرده و امپ و شتر و گاو و گوسفند
فرلوان گرفته بجانب جیحون راهی شده بودند از گزارش قراولان
خود حقیقت حال دریافته راه چول پیش گرفتند - مبارزان جد کار
نیم شب برین ماجری آگاه گشته بی مقاهیر گرفته روانه شدند - و
دو بهر شب و دو نیم بهر روز بر اثر شگفته بآن زیانکاران دین و دنیا
رجیدند - و جمعی را راه گرای هلاک گردانیدند - بقیه الصیف راه فرار
پیمودند - دقوزان عرصهٔ دعا تا پایان روز تعاقب نموده و از اسب و
شتر و گاو و گوسفند آنچه بغارت رفته بود گرفته شب در همان چول
فرود آمدند - اتفاقاً پس از گذشتن یک گری از شب پنج شش

برقین برسم استعمال بکابل و از اینجا بغور بند شتافتند از پندهاکی که در خدمت پادشاهزاده فیروز مند محمد اورنگ زیب بهادر بلخ معین شده اند هر که بآن کامکار نه پیوسته باشد سزاولی نموده او را بخدومت آن قرا باصره جهانندایی بزودی روانه گردانند .
 اکنون سوانج باخ و بهنجان و مضامین آن که درین دو سه ماه برودی کار آمده و از عرایض اولیاء دولت ابد بنیاد بکرامت استماع جهانبنایی رسیده برمی نگار تا سلسله سخن از هم نگسلد .
 بعد از نگارش آن بگزارش در آمدن رایات نصرت ایات بدارالملک کابل و دیگر وایع حضور اقدس خواهد پرداخت

از سوانج بلخ نخستین آنکه .

.. درازدوم ماه محرم بصیاری از المانان فتنه نشان سه پهر شب گذاشته ناگهان بر سر تهانه کشته آمدند - اگر همین کچهواغه فروکا تهانه دار کشته و کرکان خبر ببلخ فرستاده خود پستپاری عبودیت راسخ و پامی مردی عقیدت صادق باجمعی از منصبداران و تفنگچیان بدشاهی که برسم کومک همراه او بودند مخالف از نواحی قلعه کله وانه و بهادر خان بعد از اطلاع برین ماجری راجه جیوام و روپسنگه راتهور و گولکداس سیمسودیه و برخی دیگر از بندگان درگاه و دوهزار سوار از تابینان خود را بسرکردگی نیکقام عم خود بدنع مقاهیر روانه ساخت - مبارزان کار طلب بعد از رسیدن کله بصوی مومین آبان که ملاکیب بدانصوب رفته بودند شتافتند - و از آنروز که بادیه خوزدان ابدبار بشنیدن خبر روانه شدن افواج قاهره از آب جیسون گشته ..

و خطه و نیل از حلقه خاصه با ساز نقره و ماده نیل مرحمت نموده
 رخصت دادند که بسرعت هرچه تمامتر باختر برج جهان بانی
 پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر رحیده در خدمت آن بلند
 قدر روانه بلخ گردن - و خانه زاد خان را بخلعت و اسب - و دیگر
 پسران و برادر زادهای خان ظفر جنگ را بخلعت نوازش فرموده
 همراه او مرخص گردانیدند - و حکم شد که لطف الله خان خلیف
 او که بحراست قلعه کابل میپردازد نیز با پدر روانه آن صوب شود -
 و نگاهبانی قلعه مذکور به سیورام کور تفویض یامت - و او را بمرحمت
 خلعت مرافراز گردانیده روانه کابل ساختند - و بخان ظفر جنگ
 و پسران او سه لک روبیه برسم مدد خرچ عنایت شد - راجه بیتل
 داس بمناییت اسب از اصطبل خاصه با زمین مطلق نوازش یامت •
 هژدهم [ربیع الاول] چون بعرض اقدس رحید که امیرخان
 صوبه دار تنه •
 • مصرعه •

• رخت همتی ازین جهان بر بست •

مغل خان پسر زین خان را که از خانه زادن معتمد لایق تربیت
 است و در دکن بخدمت قلعه دار و اود گر می پرداخت ناظم
 آن صوبه گردانیدند - و باضافه پانصدی ذات بمنصب سه هزار
 ذات و در هزار سوار برنواختند •

بیست و یکم [ربیع الاول] باغ صفا به نزول مقدس صفای
 تازه یافت - و هرکدام از ماده و سنگه وک لو رتن هادا و ورپ سنگه
 واتهور ورام سنگه واتهور را که در بلخ بودند بارحال اسب با زمین
 نقره مقبخر ساختند - و حکم معلی صادر گشت که شفیع الله

و باکانه پانصدی ذات بمنصب هزار و پانصدی چهارم هزار
خر بلند گردانیدند *

ششم [ربیع الاول] باغ و عمارت حسن ابدال بفزول نبض موصول
نصارت فرزدوسی یافت *

هشتم [ربیع الاول] کوچ فرمودند - و سعید خان بهادر ظفر
جنگ که برای بعض کارهای ناگزیر چندی در دار السلطنه
مانده بود استقام سده منیع جهانداري نمود *

دهم [ربیع الاول] از پل کشتی که بردریایی نواب بسته بودند
بقرهی عبور کردند - ملتفت خان را از اصل و اضافه بمنصب هزار و
پانصدی ذات و هشت صد سوار نوازش نموده حکم فرمودند که
تا رسیدن پادشاهزاده والا گهر محمد شاه شجاع بهادر در اتک باشد -
و ده اسب یکی با زین طلا و بیست استر که پادشاهزاده بخت
بیدار مرحمت شده بود بدر حاله شد - تا بان نور حدیقه
سلطنت برساند - و در ملازمت آن بلند اختر بکابل بیاید *

یازدهم [ربیع الاول] مبلغ مقرر بر باب استحقاق
رسید - و نردای آن ساخت پشاور مرکز الوبه اقبال گشت -
و در باغ ظفر که دران عمارتی از مرکز خاصه بروی کار آمده
نزول اجمال فرمودند *

پانزدهم [ربیع الاول] از انجا نهضت نمودند *

شانزدهم [ربیع الاول] در علی مسجد سعید خان بهادر
ظفر جنگ را خلعت خاصه با نادرین طلا درزی و شمشیر
یراقی طلای میفاکر و در اسب از طوبیله خاصه با زین طلا

مید خان جهان را با سید علی خورشید از عنایت خلعت میبای
مهاخته بحر است قلعه دار السلطنه معین گردانیدند بملا علاء الملک
میرمامان که برای سرانجام برخی مهم بودند او در لاهور مقرر
گشت و بهرام ولد صادق خان که بخدمت بخشیدگرمی و واقعه
نویسی صوبه پنجاب نوازش یافت خلعت مرحمت فرموده
از نخستین منزل رخصت نمودند *

بیست و پنجم [صفر] که موکب اقبال از دریای چناب گذاره
فرموده بود مہدی پور خلافت که صوبه مذکور بدیشان مرحمت شده
دمتوری معارفت دار السلطنه یافتند - و حکم شد که آن غره ناصیه
خلافت تا مراجعت رایات جلال از دار الملک کابل در دار السلطنه
باشند و هنگام رخصت بآن والا گهر خلعت خاصه با نادری و در اسپ
از طویل خاصه یکی با زین طلایی میناکار دیگری با زین طلایی
ساده عنایت فرمودند - و هر کدام از سلطان سلیمان شکوه و ممتاز
شکوه و پیر شکوه را فیل عطا نموده با والد ماجد مرخص
گردانیدند - فیل دار خان از جمله هفتاد و سه فیل که در حدود
رهود و نواحی نعل چاندانیر از مضامات صوبه گجرات مید
نموده بود چل و شش فیل نر و ماده بنظر کمی اثر در آورد *

دوم ربیع الاول که روز شرف آذتاب بود بعلامی شمشیر با یراق
میناکار و اسپ از طویل خاصه با زین طلا مرحمت فرمودند - و حکیم
محمد داود را بخطاب تقرب خان - واللہ قلی ولد یلنگتوش را
بجانی و عنایت اسپ با زین نقره مفتخر ساختند - و معتمد خان
را بفرستادن علم بلند پایگی بخشیدند - فیض الله ولد زاهد خان

جهانداري رسيد كه عبد العزيز خان والي توران كه بخود تپاه و عكر
موتاه در تهيه اسباب زيانكاري بوده ميخواهد كه با لشكر ديوار اتر
اوزبكده از علوفه خوار و علف خوار در اوایل بهار كه خزان روزگار آن
ناكار باد بر سر بلخ بياید بذابران پانزدهم محرم پادشاهزاده والاگر
محمداورنگ زيب بهادر را با جمعی از بندگان نبرد كلو و مبارزان
جلالت شعلو به بلخ رخصت نمودند چنانچه گزارده آمد - و بنفس
نفیس هزدهم ماه صفر بعد از دو پير و چار گري روز * ع *

ب ساعتی كه توانی كند بدو تقويم .

از دار السلطنه لاهور بصوب دار الملك كابل نهضت فرموده
هائي ملك سا در ركاب اشهب شهاب ركضت برق سرعت در آوردند
تا بقرب اعلام نصرت طراز جهانداري والويه ظفر پيرداز فرمان گزاري
دلمهوان خون ريز و شيران اجل ستيز مستظهر بوده بتدفع آب دار
و سنان جوشن گذار آب نخورد والي توران بخاك مذلت
برآمیزند - و به سم اچيان بادپا گيرد از قعر جيحون بر
انگیزند - و سرگرم تسخيرات تازه و كشایشهای بی اندازه باشند -
چون مقرر شده بود كه هر سه پسر نذر محمد خان تا مراجعت
مواكب كواكب شمار در دار السلطنه در خدمت مهين پادشاهزاده
والا قدر باشند اينان را بمرحمت خلعت فاخر نوازش نمودند
رخصت دادند - صدر الصدور سيد جلال را بسبب بيماري
كه درينوا عارض شده بود در دار السلطنه گذاشته سيد علی
دويمين پسر او را در ركاب معادت گرفتند - تا بنيابت پدر مراسم
خدمت مملوك بتقدیم رساند - سيد شير زمان و سيد منصور پسران

معاذ الله هزار روپيه مقرر گشت - بمدير فضل الله كرماني. كه تازه از
ایران آمده در ملك پندهای درگاه بمنسلک گشته بود شش هزار
روپيه - و بنگارنده این صقیفه دولت چهار هزار روپيه - و بخواجه
قاسم نقشبندی حصارى دو هزار روپيه انعام شد - درین روز
بساعت مختار انجم شناسان پیشخانه را با بامر معلی بجانب
دار الملك کابل بر افراخته آمد - سید بهادر بهمانیت
خلعت و بداروغگی فیلخانه از تغیر مرحمت خان مباحی
گشت - اواخر این روز مسعود باغ فیض بخش و فرح بخش را که
نمونه فردوس برین است بقدم عشرت لزوم طراوت تازه و نصارت
بی اندازه بخشیدند - و بحکم قضا توام برگذار حوضهای کوثر آسا و
جوههای دریا نهی آن چراغان برافراخته شب را فروغ روز دادند
پهران نذر محمد خان و اعیان بلخ و بدخشان که در پیشگاه یوایم
سریر فلک نظایر دولت دین و دینی می اندوزند حاضر شده از
گشت باغ و تماشای چراغان مسرت اندرختند

بر افراختن رایات فیروزی بصوب دار الملك

کابل نوبت میوم

در سنه ماضیه که بعدایت صمدی و لطف مرمدی فتح بلخ
و بدخشان نصیب اولیای دولت قاهره گشت - و این دو ملک وسیع
با مضافات ضمیمه دیگر ممالک محرومه گردید - بهادر خان و اصالت
سخن را برای حفظ ولایت و ضبط معاملات گذاشته بودند - چون از
عرایض این دو بنده جداکار پیگار گزار بکرامت استماع متابع

مقرر فرمودند هفت طایف را به بیت الشرف برافراخت
 و چهار نفیض آثار چهار زمین و زمان را بگلهاي رنگ و سبزه‌ای
 گولگون بر افروخت - فردای آن که روز نوروز عشرت امروز بود ابر
 افضل بی‌همال پادشاه دریا نوال ریاض آلهال جهانی میراب سلامت
 درین روز خجسته هزار سوژ دیگر از منصب پادشاهزاده والا قدر
محمد شاه شجاع بهادر که بفرمان طلب از بنگاله احرام حریم حرم
 احترام جهانبانی بسته روانه شده بودند دو اسپه سه اسپه مقرر
 نمودند که منصب آن والا گهر پانزده هزاری ذات و ده هزار حوار
 هشت هزار سوار در اسپه سه اسپه باشد - علامی سعد الله خان
 گزین پیشکشی از جواهر و مرصع آلات و دیگر نفایس اتمشه بنظر
 کیمیا اثر در آورد - و متاع یک لک روپیه شرف پذیرائی یافت - و
 آن نوین بلند قدر را بعنایت فیل از حلقه خاصه با یراق نقره
 و ماده فیل سر بلند گردانیدند - سعید خان بهادر ظفر جنگ از صوبه
 ملتان آمده باحراز دولت ملازمت فایز گشت - و هزار مهر نذر گردانید
 و باضانه هزاری ذات بوالا منصب هفت هزاری ذات و حوار پنج
 هزار حوار دو اسپه سه اسپه سرافراز گردید - و از اصل و اضافه الله
 قلی ولد یلنگتوش بمنصب هزار و پانصدی هشتصد سوار - و میرزا
 محمد ولد میر بدیع مشهدی بمنصب هزار و پانصدی چار
 صد سوار - و قباد بمنصب هزاری ذات و هشتصد سوار - و سلطان نظر
 بمنصب هزاری ذات و چار صد سوار - و هر یکی از میر صفی ولد
 اسلام خان و خواجه عبد الوهاب بمنصب هزاری ذات و دو صد
 سوار مفتخر گشتند - الیانه بالقون پروانچی خسر نذر محمد خان

جویبار جبهانداري مراسم پا انداز و نثار بتقدیم رسانید پیشکشی از جواهر و مرصع آلات و اقسام افشیه بنظر اشرف در آوردند - رای بهاریمیل دیوان آن والاگهر از اصل و اضافه بمنصب وزارت ذات و صد و پنجاه هزار سرفرازه گردید - میرصفي پسر اسلام خان از دکن آمده بسماعات ملازمت فایز گشت - و سه نیل با یراق نفیسه و لختی مرصع آلات و بسیاری از امتعه دکن که خان موسی الیه برسم پیشکش همراه او فرستاده بود از نظر انور گذرانید *

نهم [صفر] پیمانه زندگی مهیس داس ولد دلپت راتهور برادر راجه سورج سنگه برآمده - چون از بندگان معتمد کار دیده پیکار ورزیده بود چنانچه هرگاه در دولخانه خاص عز حضور می اندوخت حسب الحکم پس تخت اقدس پهلوی سندلی که بران شمشیر و ترکش خاصه می باشد و از اورنگ سپره آهنک همواره بفاصله ده گز نگاه میدارند می ایستاد - و در وقت سواری اعلی حضرت بفاصله دو برابر این از عقب می آمد - بر زبان مقدس رفت که بایستی در معرکه بکار می آمد که با او بسیاری کشته میشدند - و باز ماندگان او را بمرحمت خلعت برنواخته رتن پسر کلانش را که در جالور است و چار صدی در بخت سوار منصب دارد از اصل و اضافه بمنصب هزاره پانصدی هزار و پانصد سوار نوازش فرمودند - تا جمعیت پدرش رو بتفرقه نهد *

گزارش نوروز

بعد از پانزده گرمی و چهار پل از شب پنجشنبه چهاردهم ماه

هژدهم [محرم] بمهدی خواجه اسمعیل اتائی در بیست مهر
انعام شد - و چون قوم ترکمن باو ارادت می داشتند و او التماس نمود
که امید وارم که عیال و اطفال را در اینجا نگاه داشته مرا دستوری
دهند تا در دولتخواهی کوشیده این الوی را بجاده خرمان پذیریم
در آرم - پس از چندی بعزایت خلعت و خنجر طلا و اسب با
زین نقره بی انعام دوهزار روبیه سر بر امرارخته بخدمت پادشاهزاده
کامگار مرخص گردید - او پس ازان که لشکر ظفر اثر ولایت بلخ
و بدخشان بحکم اقدس بنذر محمد خان باز گذاشته مراجعت
نمود از بد طینتی و بدکهری از اطعال و اموال دل برگرفته
نزد خان ماند •

بیستم [محرم] بشکار گاه تلوندي توجه فرمودند •

بیست و ششم [محرم] دولتخانه والا را فروغ آمود گردانیدند
و در شش روز رفتن و آمدن و یک مقام که در تلوندي واقع شد
به قلاعه شیرو هشت نیله گاو و بیست و هفت آهو صید نمودند •
بیست و هفتم [محرم] ملتفت خان را بخلعت و خدمت
بخشیکتری اهدیان سر بلندي بخشیدند - راجه پرتوی چند
زمیندار چنده را بعزایت خلعت و اسب با زین نقره بر نواخته
بوطن مرخص ساختند - چون حلیله جلیله مهین پور خلعت هنگام
انتهاض عساکر جهانکشا بصوب دارالملک کابل در جهانگیر آباد
بیمار شده بود چنانچه نگاشته آمد و بعد از انقضاء یازده ماه درون
وقت رو بصحت نهاده بنجم صفر اورنگ آرای جهانبانی برسم
عیادت بمنزل پادشاهزاده بیدار بخت تشریف فرمودند - آن سر

خاصه یکی یوز فتح نام عربی با زین - مرصع - دیگری هفتی هندو
 قام عراقی با زین طلایی مینا کار - و صد ترکی - و فیل از خلعت
 خاصه با یراق نقره و ماده فیل و انعام پنج لک روپیه نقد نوازش
 نموده دستوری دادند که به پشاور شناخته ایام نوروز دران حدود
 بگذرانند - اوایل بهار که هوای کوهستان رو باعث حال نهد و
 علف بروید و طرق شایسته آمد شد عساکر ستاره شما بگردد - با
 امیرالامرا علیمردان خان و جمعی از راج پوتیه و غیرهم مانند
 راجه رایسنگه مر راو مترمال و نظر بهادر خویشگی و راو روپ ملکه
 چندراوت و راجه امر ملکه راجاوت و غیر اینان که از بی توفیقی
 از بلخ و بدخشان به پشاور آمده بودند و هم شده بود که متصدیان
 اتک نگذارند که اینان از دریا بگذرند روانه بلخ شوند - و هر کدام
 از نجوم سماء معالی محمد سلطان و محمد معظم را تسبیح مرورود
 مرحمت نموده با پدر والا قدر موخص ساختند - و خلیل الله خان
 را بعنایت خلعت و اسب با زین مطا و هر یکی از خواجه عنایت
 الله و غضنفر ولد الله و یرد بخان و آبی محمد تاشکندی و راوت
 دیال داس جهالا و مرشد قلی و میر محمد امین و شرف جان بیگ
 ترکمان و ابراهیم حسین ترکمان و عطاء الله خوانی و آقا علی
 مستوفی را بعنایت اسب سربلند بگردانیده با جمعی دیگر از
 بند های درگاه عرش اشتباه در خدمت پادشاهزاده والا گهر رخصت
 فرمودند - و بخشیگری این لشکر بمرشد قلی - و خدمت توزک
 به خواجه عنایت الله - و دیوانی باقا علی تقویض یافت - سلطان
 قلی مستوفی هزار عرب به انعام دو هزار روپیه کامیاب گشت .

غره محرم [سنه ۱۰۵۷] خاقان جود ص ب پر حمت خان که و شمول شفقت و فیض عام و کرم تام سی هزار را را بسبب قرابت معتمد حواله فرمودند - تا بجمعی مانووی که از پیده بود در آورد - و بصورت میگذرانند قسمت نمایند - سبحان ثمت روز یکشنبه باضافه پانصدی ذات بمنصب هزار و پانصدی پانده عاشر و ده تا افتخار الدرخیزت •

سیوم [محرم] سید منصور ولد سید خانبهان را که بسزای اعمال نکویده و اعمال نا پسندیده که تفضیلش در سال نوزدهم رقم پذیر گشته تا حال محبوس بود به درخواست اختر برج خلانت پادشاهزاده محمد اردنگ زیب بهادر از زندان برآورده بآن غره ناصیه اقبال سپردند که داخل ملازمان خود نموده ببلخ برند - طبیب خواجه را بمعنایت خنجر مزع - و فیک میر آخور را بمرحمت فیل سریلند گردانیدند - روز عاشورا ده هزار روپیة مقرر این ماه باصحاب احتیاج بذل فرمودند سید محمود ولد خاندوران بهادر نصرت جنگ را باضافه پانصدی ذات و پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - و محمد صالح ولد میرزا عیسی را باضافه پانصدی ذات بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار مفتخر ساختند •

پانزدهم [محرم] در ساءت مسعود پادشاهزاده بخت بیدار محمد یک زیب بهادر را بمعنایت خلعت خاصه بانادری و دوتیج مید که در یکی لعل و در دیگری زمره از ظام یافته بود و شمیر و در ساءت اسب و تپتی الزل میان دو اسب و طویله

هفتم از واقعه دختر بود گذشت گفت انفسم تکلمی
خاصه یکی یوز فتم را متغیر می بینم - و از اعتداد آن حال حکیم
قام عراقی با زیر که قرابت - سببی داشت طلبید - و پس از اعتقاد
خاصه با یراق نغم او فرود آورده همین که مربر داشت به پهلوانان
نموده دستوری هنوز حرکت داشت تا در گری جنیم و رحمت
بگذرد چون بسا هنوز حرکت داشت تا در گری جنیم و رحمت
حان بگمان غشی در پی مداوا بودند - بعد از سکون نفوس ظاهر شد
که ازین جهان در گذشته •

سالم ذی الحجه شش امپ عراقی پیشکش الله ویرد بخان
تولد او ایلیچپور که از انجا بدرگاه معلی فرستاده بود بظنر انور در
آمد - و در اسپ به پذیرائی رسید - ازان میان کمیت آبی
لعل فام خوش خرام باد پای جهان پدما برق آسای متناسب
الاعضا فکو منظر کوه پیکو پسندیده طبع دشوار پسند افتاد - و به
پادشاه پسند موسوم گردید - و سرآمد ا-پان خاصه عراقی مقرر
گشت - و بر لسان حقیقت بیان گذشت که در رنگ و صورت بفتح
اشکر که چگونگی آن بتقریب لعل بی به در طی سوانح رمضان
این سال نگارش یافت مانان اسف - اما فتح اشکر در بلندی
و بهنائی و تنومندی یک دانگ از چار دانگ بل بیشتر زیاده بود
و بجابت آن برین رحجان دارد چه آن عربی نژاد بود و این
عراقی نهاد - اگر چه پیش ازین حکم معلی بصدر پیوسته بود
هر روز آتش مبالغ در یصت رویه از سرکار خاصه شریفه در ده
طبع نموده بمحتاجان میداده باشند چنانچه در تضاعیف
و قایع محرم نهم سال این دور نگاشته آمد •

در دختر او را بفروندی برگرفت - گمان را بعقد ازدواج و اقل خان
و بخرد را بحال نکاح حکام ضیاء الدین مخاطب برحمت خان که
پسر حکیم قطبا برادر دیگر حکیم رکن است و خانم او را بحسب قرابت
حبوبه برخاست بندگان اعلیٰ حضرت از ایران طلبیده بود در آورد -
اتفاقاً دختر کوچک که خانم بار کمال صحبت داشت روز یکشنبه
سیزدهم ذی الحجه بمرضی که در اثناء وضع حمل عارض شده تا
یکسال ممتد گشته بود رخت هستی برمی بنده - خانم با آنکه
بناگهی و فهمیدگی موصوف بود از افراط صحبت سر رشته شکیبائی
از دست و اشته تا یازده روز در مغزی که بیرون ارک دار السلطنه
لاهور داشت بماتم داری و سوگواری اشتغال نمود *

روز جمعه بیست و پنجم [ذی الحجه] پادشاه بنده نواز
خانم را به مغزی که درون محل اقدس داشت طلبیده بنفس نفیس
و شخص قدیس با نوب خورشید احتیاج ملک زان و مالک
دوران بیگم صاحب بدان منزل تشریف فرموده خاطر برگزیده و
دل الم آگنده آن عقیقه را بالطف گوناگون و اعطاف روز افزون
از غم و درد اخفتند - و بزندگانی جاودانی خود که سرمایه کاسرانی
و پیرایه امن و امانی است تسلیم نموده بدو اتخان و همراه بردند
صبح روز شنبه بیست و ششم [ذی الحجه] که از خوراندن ماعصر خاصه
بجهت خدمت مفره چینی که از قدیم با او بود فارغ شد - و برآزنده
انسر جهانبانی بشمار توجه فرمودند - او برای بعضی کارهای ضروری
مرخص شده بمنزل بیرون رفت - بعد از خوردن طعام و اندامی نملو
مغرب و عشا بخواندن کتاب مشغول شد - و چون چار پنج گری از

او بطریق امانت سپرده آمد - و پس از یک سال و کمتری بدارالخلافه
اکبر آباد برده در مقبره که غربی روضه منوره حضرت مهد علیا
متصل بچوک جلوخانه روضه مذکوره بمبلغ سی هزار روپیه از زرسرکار
والا انجام یافته دفن نمودند - و دهی که حاصلش سه هزار روپیه است
بجهت ماهیان سده و خرچ مقبره مرحمت شد - او از اولاد اهالی
مازندران است - و همشیره طالبای آملي که در صغی طرازی و
سخن پردازی یگانه روزگار بود - و در زمان حضرت جنت مکانی
پدایه ملک الشعرائی مرتقی گشته - چون شوهر او نصیرا برادر حنیم
رگنای کشی در هندوستان پیمانۀ زندگی برآمود او بقلاوژی بخت
بیدار در سلک خدمتگزاران مشکوی اقدس منتظم گردید و از
کاردانی و شیوا زبانی و شناسائی آداب بندگی و رسوم خانه داری
و آشنائی بفن طب و طرق معالجات در پیشگاه تقرب صدر نشین
وردوس اعلی حضرت مهد علیا ممتاز الزمانی کار خود از جمیع
خوادم قدیمه گذرانیده بدرجۀ مہر داری رسید - و چون از علم قرائت
آگاه بود و کلام الهی نیکو تلاوت میکرد و مواد فارسی نامهای نظم
و نثر چنانچه باید داشت ادب آموز دبستان الهی تدویر محتاجات
عصمت - اسرار مبتغیات عفت - نور حقیقه خلافت - نور حقیقه سلطنت -
پیگم صاحب نزد او تلمذ نمودند تا چنانچه در کمتر فرصتی مواد
مصحف و کتب فارسی بهم رسانیدند - و بعد از آنکه حضرت مهد
علیا مفر گزین ملک تقدس گشتند چون رسوخ عقیدت و خلوص
ارادت او بروی روز افتاده بود گیتی خدیو مدارت محل مقدس پدر
تغویض نمودند - و از آن رو که فرزندی نداشت بعد از فوت طالبان

بطلیمت و جیفه مرصع و منصب هزارچی ذات و پادشاه سوار و خطاب
 یخانی و اسب با زین و نقره - و هر یکی از قاضی محمد اسلم و
 میرک شیخ بمنصب هزارچی ذات و صد سوار بمنز افتخار انداختند
 جمیع این مناصب از امل و اضافت است چون مقرر شد بود که پانجاه
 لک از پیه را نیز حدقه سلطنت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر بیلیغ
 بفرستند پوتو براج راتهور را بمرحمت خلعت و اسب با زین نقره
 نوازش نموده و محافظت مبلغ مسطور بمهد او مغفوض ساخته
 دستوری دادند که خزانه همراه گرفته پیشتر راهی گردد - بمیر عهد
 الله صفوی چهار صد مهر انعام شد - مهتر یوسف سرآمد غلامان
 علیمردان خان راجه الاماس او در سلک بندهای درگاه منسلک
 ساخته بمنصب پانصدی ذات و صد سوار بر نواختند - اهل نهاط
 و طوب بانعام مقرر نوازش یافتند •

بیست و هفتم [ذی الحجه] در اندای آنکه اورنگ آرای
 جهانبانی در سمت باغ فیض بخش نشاط خندوز نخچیر بودند
 بعرض اقدس رسید که عصمت نصاب عفت مآب سنی النصار
 خانم بدفر آخوت رخت هستی بر بخت مظهر رحمت الهی و
 ملشاء رافت فامتناهی از استماع این سائحه تاسف نموده حکم
 فرمودند که ملا علاء الملک میر مامان که در شهر بود ده هزار
 روپیه از خزانه عاصره برای تجهیز و تکفین آن مغفوره داده و
 سرانجام کارهای فاگیر این امر نا گذران نیکو نموده همراه چندی
 از پلسهای درگاه با حکیم مسیح الزمان و عاقل خان و رحمت
 خان در راهیدن آن نقاب گزین عدم بمنزل نخستین رفیق باشد

پیشکش گذرانیدند - خدیو آفاق آن کامگار را بعطای ولایت بلخ و بدخشان سر عزت برافراختند - و از سواران منصب آن قریب با صرغ جلالت هزار سوار دیگر دو اسبه سه اسبه مقرر فرموده آن رفیع مقدار را بمنصب پانزده هزار بی ذات و ده هزار سوار هشت هزار سوار دو اسبه سه اسبه بلند پایگی بخشیدند - صدراصدور سپید جلالت باضافه پانصد سوار بمنصب شش هزار بی در هزار سوار نوازش یافت - پانصد سوار راجه جسونت سنگه دو اسبه سه اسبه گردانیده او را بمنصب پنجم هزار بی پنج هزار سوار دو هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه برنواختند - جمعفر خان باضافه پانصد سوار بمنصب پنجم هزار بی سه هزار و پانصد سوار - و علیب خواجه بمنصب چهار هزار بی ذات و چار صد سوار و اعدام هزار مهر - و خلیل الله خان بمعنایت فیل - و سعادت خان تپانه دار ترمذ که در مدافعۀ سبحان قلی مصدر خدمت شده بود چنانچه گزارش یافت باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار بی دو هزار و پانصد سوار - و لهراسپ خان و راجه راجروپ بمرحمت نقاره - بلند پایه گشتند - و حکیم محمد داود بمنصب دو هزار و پانصد بی ذات و سه صد سوار - هر کدام از ملا علاءالملک میر سامان که بعتاء قلمدان طلای میثاکر نیز سر براراخت - و حقیقت خان بمنصب دو هزار بی ذات و سه صد سوار و زای تودومل بمنصب هزار و پانصد بی ذات و هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و فیل - و لطف الله ولد سعید خان بهادر ظفر جنگ بخلعت و خدمت حراست قلعه کابل و منصب هزار و پانصد بی ذات و هزار سوار و خطاب خانی و علم - و ظاهر شیخ

مفتخر گشتند - و محمد سلطان و محمد معظم پسران آن کامگار نیز
شرف ملازمت اقدس انبوه گشتند - درین تاریخ از عرایض نگارندگان
و نایب توران بمسامع جهان بالی رسید که حسن خواجه جوینباری
پدر طایب خواجه که از بخت بیدار بحضور پیشگاه قوانیم سریر اقبال
کمر وای صورت و معنی است بعلت دبا در بخارا رخت هستی
برنست - و در وصف خواجه پسر گلان اسجاده گزین و جانشین گشت -
پوشیده نساند که پیش از وصول لشکر اسلام به بلخ از کثرت
ظلم اوزبکیه و شیوع مظلومانه امانیه و بائی عظیم در اینجا شایع
شده بود چنانچه هر روز جمعی تدیر ره گرامی یدستی می گشتند -
بمیان ورود الویله فیروززی بیکبار منقطع گشت - و این بلائی نام
بر سگان بد انجام بخارا مسلط گردید *

گرامی جشن وزن شمسی

روز پنجشنبه بیست و چهارم ذی الحجه سال هزار و پنجاه
و ششم موافق دوازدهم بهمن خجسته مجلس وزن انجام سال
پنجاه و پنجم و آغاز سال پنجاه و ششم شمسی از زندگانی ابد
طراز حضرت خاقانی ترتیب یافت - و آن گرانبار عظمت و جلال
برسم هر سال بطلا و دیگر اجناس مقروءه وزن نموده آمد - پادشاه
با فر و فرهنگ بعد از وزن اقدس در ایوان سپهرمان دولت
خاص بر سریر مرصع جلوس فرموده بزر و میم نثار جهتی
احتیاج برآوردند - درین روز میمنت امروز پادشاهزاده والا گهر محمد
اورنگ زیب بهادر لختی جواهر از لعل و یاقوت و مروارید نمین

اب مذکور مشرف است توتیب یافته. بون مصرت افزای نظارگیان
گشت - و هسران نذر محمد خان که چیدن تماشا بخواب ندیده
بودند تا به بیداری چه رخد بحیرت افتادند *

چاردهم [ذی الحجه] بلرام وکیل رانا جگت سنگه که به
تهذیب گزائی فتوحات جدیده با پیشکش و عرضه پداشت او
آمده بود باستلام سده اقبال سرافتخار برافراشته - و اسپ
با ماز طلا بابت پیشکش رانا بخسرو مرحمت شد - و بلرام
پس از چندی بعنایت خلعت و اسپ مباهی گشته رخصت
معاودت یافت - و مصحوب او بهریکی از رانا و راج کثور پسر
بزرگ او خلعت فاخر و اسپ با زین طلا عنایت نموده فرستادند
مهدی خواجه اسماعیل اتائی پیر اویماق ترکمن را که بجهت
احتمال صدور فتنه ازو علامی سعد الله خان بحکم اقدس در بلخ
برسم نظر بند یحید فیروز میپرده روانه درگاه والا گردانیده بود
و تا حال بهمین طریق نگاهبانی می نمودند - از مراحم پادشاهانه
که مطیع و عاصی را شامل است از تنگ نائی قید پرورده
بعنایت خلعت و منصب هفت صدی ذات و صد موار و
انعام دو هزار روپیه مرینند گردانیدند - چون اختر برج خلافت
پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بهادر بعد از ورود یرلیغ طلب
از کار بروهی و رضا جوشی پادشاه ظل الله بکمتر زمانی از گجرات
بدار السلطنه رسیده بود علامی بامر اقدس استقبال نموده شب
بیست و هیوم در ماعت مسعود بدولت ملازمت رسانید - آن دره
التاج خلافت هزار مهر نفر گذرانیدند - و بمرحمت خلعت خاصه

محمّدان قلی و برادر زاده ادرازی بی با چندی دیگر ره‌گرای نیستی
گشتند - بقعة السیف های ثبات از دست داده از هرسو بهزنان
جان کندن بدیوار بر آمده خود را بیرون حصار افکندند و تا دوازده
کروه هیچ جا توقف نگزیده در موضع بویه فرود آمدند *

انگور محمّدان گلگون قلم بهاء راه نگارش وقایع حضور برتافته

گزارش معائنات و موانع بلخ و بدخشان بهنگام آن باز می گذارد

بیست و ششم ذی القعدة محمد حسین برادر همت خان

بخدمت ضبط بگلانه و منصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار

هشتصد سوار در اسب سه اسبه از اصل و اضافه سر بر افراخت *

سیوم ذی الحجة بهو یکی از حکیم محمد داؤد و طاهر شیخ

ماده فیل بجهت سواری عنایت شد - هفت فیل که اعتقاد

خان صوبه دار حائق بهار از مرزبان معصوم گرفته بدرگاه

آسمان جاه فرستاده بود بنظر اشرف درآمد *

هفتم [ذی الحجة] بنفول خواجه پسر سبکتی خواجه دو هزار

روپیه - و به خواجه عبد الرحمن پسر شاه خواجه هزار روپیه -

و بهر یکی از ملا صالح بدخشی از علماء بلخ که درین ایام بادرک

دولت ملازمت فایز گشته بود - و سید محمد عرب - صد مهر

انعام شد *

دهم [ذی الحجة] بمیدگاه رفته نماز به نیاز تمام ادا فرمودند -

و بعد از مراجعت دست قربان پرداختند و در ذهاب و ایاب

نیازمندان بآئین مقرر از زر نثار بکام دل رسید شامگاهان آتش

باز مع که بر کنار دریای زلوی محاضرات دولتخانه معلی که بر

دولتخواهان بصوب کرزدان و غرجهستان روانه شد - که در مقام محکم
رحل اقامت افکنده او یماق خود را گرد کند - و لختی احصام دیگر را
که با قلمایان محطور باختیار و بی اختیار متفق شده بودند بالطاف
پادشاهانه امیدوار ساخته ملز همراهی شوریده بختان فتنه اندوز باز
آرد - و هزاره دهنه زنگی را که از میمنه کوچ نموده مائل بصوب
بلخ منزل گزیده بودند باخود موافق گرداند - و چون حقیقت یکرویی
و یکرنگی امان بیگ و منصوبی که برای او تجویز یافته بود از عرضه
داشت بهادر خان و اصالت خان بمسامع جهانپانی رحید آبراهه مقرر
داشته بخطاب قبیح اخانی سر بلند گردانیدند *

ساحه دیگر آنکه

سبحان قلی با پنج شش هزار اوزبک که سابقا در بلخ میبودند
و المانان که نزد او فراهم آمده بودند آخر شب ششم ذی القعدة
بر ترمذ هجوم آوردن - اوزبکیه از اطراف و جوانب حصن بیرونی قلعه
نزد بانها نهاده بدرون ریختند - میرزا کوهاتی با پانصد پیاده افغان
بنگش پایان که برسات او بنگاهبانی حصار سی پرداختند لزهمت
مردانه هنگامه زد و خورد گرم گردانید - و پس از کشتن و کوشش
بسیار بزخم سنان پیاده گرانمایه شهادت سید - درین اثنا سعادت
خان مهابدیا برانروخته با تفنگچیان سرکار والا و تاپیدن خود از
مارک برآمد - نذران طرفین تا پیاده صبح در تلاش و پرخاش
بودند - و چون از مخاذیل های محمدایشک آقا باشی و شاه کوچک
میرای و دین محمد یساول و الله ویردی پسر حاجی محمد اتابقی

سوار و منصب آتش هر چند از سوخ بندگان بی بهره بود هفت
صدی ذات و چار صد سوار تجویز کردند - و بالتماس امان بیگ
محال میمنه درائی قلعه و چیچکتو و غرجستان و کرزدان و ناریاب
و خیراب بجاگیرش مقرر گردانیدند - و چون آتش مناصب بزرگ
برای مینکب سعید پدر خود و نقش قلماق و دیگر برادران خواهش
نمود و التماس کرد که قلعه میمنه و شهرغان برای گذاشتن عیال
و احوال مرحمت شود تا حاضر فراهم آورده یکان یکان برای مهمسازی
بدلج بیایند - اولیای دولت پاینده که برین گروه اعتماد نداشتند
گفتند که بالفعل همه را منصبی در خور حل تجویز نموده غیر
آن دو قلعه هرجا خواهند بجا گیر تن کرده میشود تا الوس خود را
از سرحد آورده در آن محال نگاهدارند - و هر کدام که بدلج آید فراخور
حال ممدن خرج یافته مرخص خواهد شد - اگر مبهمی در میان آید
همه با اویماق خود حاضر شوند - و هرگاه با تمام قبیله بصدر خدمات
پسندیده ایلی و بدای خود را بروی روز اندازند التماس آن دو
قلعه در بارگاه آسمان جاه شرف پذیرائی خواهد یافت - و مناصب
نیز افزوده خواهد شد - آتش پس از استماع پاسخ رخصت شده رفت
که باستقالت پدر و برادر و احشام برداخته این معنی را باینان
قرار دهد - و از بخت شوریده و خرد رسیده نه خود برگردید - و نه دیگر
شقاوت منشان را به بندگی رهنما داشت - و با پدر نابکار و برادران
بی هنجار بسر انجام مواد شورش و فساد برداخته مصدر بعضی
کارها که بعد ازین گذارده آید گردید - و زر سرکار والا را بر هرام
خواری صرف نمود - و امان بیگ فرزندان را در بلخ گذاشته برخست

میمنه غبار شورش برانگیخته بودند فرستاده بود بعد از رسیدن سپاه
ظفر دستگاه بحوالی بلخ اورا نزد خود طلبید - او که از قوم چغتای است
خیر اندیشی و نیک گویی این دولت روز امروز بخود قرار داده
پیش او نرفت - و در شهرغان نیز نزد او نیامد - و چون پس از روانه
شدن خان به سوی ایران با اوس خود در یورتی که دژ حدود
چیچکتو و میمنه داشت فروکش کرد - و کفش قلماق نیز لختی
از اوسات حدود چیچکتو فراهم آورده و با خود موافق
گردانیده با مینگ سعید پدر خویش و برادران و قلماقان
اویماق خود میان چیچکتو و حدود ماروچاق چراگاهی اختیار نمود
و اولیای دولت آسمان صولت بامر مقدس از بلخ و اندخود
امتمالت نامجات به آنها ارسال نموده به بندگی آسمان خواندین
مکان و همنمون گشتند - امان بیگ غاشیه عبودیت بردوش کشیده
روانه بلخ شد - و کفش قلماق که از بخت بیدار بی نصیب بود برادر
خود آتش قلماق را با امان بیگ فرستاد که طرز پرداخت معامله
ملاحظه نموده برخی مقاصد التماس نماید - اگر بانصرام رسد پذیرا
دولت شده در سلک غلامان بارگاه جهانبانی منتظم گردد *

بیست و پنجم شوال امان بیگ و آتش قلماق با برخی از روسای
اویماقات نواحی چیچکتو و میمنه ببلخ رسید بهادر خان و اصالت خان
را دریافتند - ایشان از سرکار والا بهر یک خلعت - و با امان بیگ شصت
هزار شاهی و آتش قلماق که نامش محمد سعید است می هزار
شاهی برسم انعام دادند - و منصب امان بیگ که مرد فهمیده کار
دیده بود نظر بعقیدت و چغتای بودن او دو هزار بی ذات و هشتصد

از وقایع

رفتن خسرو بیگ ترکمن است از اندخود بخراسان
چون اودرین هرج و مرج از احشام حوالی اندخود و چپچکتو و میمنه
و شهرخان اسپ و شتر و گاو و گوسفند فراوان فراهم آورده بود و المانان
از تنگی چشم و فراخی آرز دل بر مال او نهاده چند مرتبه تاخت
آورده بودند چنانچه یکبار بنجی که گزارده آمد رستم خان با همراهان
رسیده مواشی او را از دمت المانان خلاص کرد - در رمضان که از شیوع
خبر قصد آن مقاهیر بصوب اندخود مردم آن ملک باندیشه هر
افتاده عزم بر آمدن داشتند و رستم خان همه را از توزع خاطر و
تشت باطن بر آورده نگاهداشت ازین توهم که نخست مال مرا
غارت خواهند کرد به تسلیه رستم خان متسلی نگشته در اراده رفتن
و اسب ترکشت - و بر رستم خان گفت که علف این سرزمین بمواشی
من کفایت نمیکند - و رخصت گرفته بچراگهی که پنج گروهی
اندخود بود رفت - و روزی چند در آنجا فرودکش نموده از بی سعادت
و بد فاتی فرصت یافته بسرحد خراسان شتافت .

از سوانح

آمدن امان بیگ شغاول رئیس سفید الوس قباچاق
و آتش ملماق برادر کفش قلماق است ببلخ نزد
بهادر خان و امالتخان

گزارش این ماجری آنکه نذر محمد خان امان بیگ را که در
اول امر عهد خود بتأبیده جمعی از المانان که در نواهی چپچکتو و

بجنگ گریز تا جائی که جمعی کثیر در کمین نشسته باشند برده
 در میان گیرند بیشتر باعث دست انداز و ترکناز این جماعه این
 است که مقر این طایفه را سامانی و هرنجاسی در کار اینست یک
 خیمه کهنه عشرتگاه ده دولتمند است - و طعام لذیذ و شراب
 گوازی ایقان تلقان جو و قمیز ترش است - اگر پارچه گوشت گندیده
 بیابند الذ اطعمه انکارند - گیاه اسپان شان درمنه خود ریاضت و با
 این خورش روزی چل پلجاء کروه راه روند - چندین اسب و آدم از
 سخت روانی و سگ جانی بهرجا خواهد برمد - بسیار بوده که از
 بلخ و بخارا بخراسان و یزد تاخته مال را بدر برده اند - و قزلباش
 برچنان اسپان اصیل بدو بگرد شان نیارهند رسید - و از ژرف
 دریائی مانند جبجون اگر خواهند روزی چندین دفعه بسان سگ
 آبی با سافی بگذرند - و هنگام عبور زینها را که چوبی چند است بهم
 پیوسته بر بسته و جلو سر اسب را بر دم دیگری مضبوط ساخته یکی
 چندین اسب از آب میگذراند - بر سواری از نی که بر ساحل دریای
 مذکور فراوان می رود پشتواره ساخته و بر آن نشسته از آب می
 گذرد - همگی اعمال شان وزر و ضلال است - و زندگانی برین گروه
 وبال - بآنکه از مور و مار بیشتر اند و درآمدن و رفتن مانند خلقت
 مگس و پشه دفعی هرگاه باران قتال و جدل معرکه آرای گشتند
 از دستبرد مبارزان لشکر فیروزی هزیمت را غنیمت دانسته فرار
 نمودند - و اگر احیانا چندی از دید حمیت و هماست این جماعه
 بغیرت افتاده پای ثبات نشدند علف تیغ خونخوار مجاهدان
 خلاص سرشت گشتند •

قلعه را ندند - و تا از شیرخان خاطر فراهم گردد چندی در آنجا توقف نمودند - و چون از مذاویر خبری شنفته نیامد ببلخ راهی گشتند - و همین که بکنار پل خطب رسیدند مقاهیر که کنار پل چمنال را تاخته معارفت نموده بودند بدلیران برد آرا بر خورده مانند مهر و ملخ هجوم آوردند - مبارزان لشکر منصور قدم استقامت نموده بسیاری جان در باختند - و جمعی از مقاهیر به نرس الهمیر شتافتند .

گزارش احوال بد مال المانان

اگرچه دامن این گواهی نامه را که چون آهتین مریم وجیب مسمیج از معایب پاک است بذکر گروه بی شکوه المان که آلودگان نقایص و پالودگان ذمایم اند ملوث ساختن شایستگی ندارد - اما از آنجا که درین صحیفه شریفه بتقریبات اسم این طایفه بدسگال نکوهیده مآل مذکور شده نبذی از احوال شقاوت اشتمال این طایفه ضلالت اندوز فتنه پزوه می نگارد - کار این مذاکیب خونریزی - شعار این مخاذیل فتنه انگیزی - راه بیداد سپردن پیشه این ناکسان - اندوخته مردم بردن اندیشه این بد منشان - نبود این مغایبیس که چون بوم شوم بام جمعیت را شام پریشانی گردانند همه غدر و مکر بیک ناگاه بز جمعی با آگاه بریزند - و هرچه بیدانند برداشته بگریزند برای گرگین خری ده بهادر را بکشتن دهند - و تا بدست نیارند دمت ازان باز ندارند - از غرولای پیرامون جنگ صف نکردند - و اگر اندک قوتی در غنیمت به بینند بگریزند چندی نمایان شده غنیمت را

جماعه که بفتح آباد آمده بودند تاب تغذگ فرج حسین خرامانی و همراهان او نیاورده و برخی را بکشتن داده بدای احوال فرار نمودند .

سائحه دیگر آنکه

گروهی از مخاذیل المان بقاضی نفاق پدیده شبرغان که پنهانی بانجماعه سازش نموده بود پیغام دادند که بحیله سازی چنان کند که حصار شبرغان بتصرف ما در آید - او بجبار قلی کهر قلعه دار شبرغان برگزارد که بستن بند آب شبرغان که پیشتر اوزبکان شکسته اند و عمارت ولایت و فزونوی زراعت بآن باز بسته است ناگزیر است - و بی آنکه خود بیرون آمده بر انجام این کار همت بگمارد صورت نمی بندد - جبار قلی از حصار بر آمده بدان صوب راهی گردید - مقهورانی که در کمین فرست آمده نبرد بودند بقصد پیگار نمودار گشتند - چون جبار قلی بر آهنگ این گروه بی فرهنگ آکنهی یافت باندیشه آن که اگر به نبرد پردازد مبادا طائفه دیگر بر سر قلعه شتافته آنرا متصرف گردند - بجاذب قلعه برگشت - و جمعی کثیر از همراهان او تلف گردیدند - مخاذیل روز دیگر حصار را دایره وار احاطه نمودند - درینوقت از شگرنی اقبال مجدد مال راجه دیبی سنگه و ترکناز خان که بی دستوری رستم خان از اندیشه بدلیخ روانه شده بودند بشبرغان آمده قلعه نشینان را مستظفر گردانیدند - و با محسن قلی برادر جبار قلی که از قلعه برآمده المانان را مالش بستر داده گروهی را از هم گنوا لیدند - و بقیه را از دور

و از گریختگان نیز اثری پیدا نیست به خلم رفته تا رسیدن خزانه
منتظر نشست بیست و چهارم که خزانه رسید ببلخ مراجعت نمود
و برای تفحص احوال ننگه پزرهان چندی در یک گروهی شهر
توقف گزیده یازدهم رمضان ببلخ درآمد *

از سوانجی که درین ایام در دیگر

جوانب بلخ بروی کار آمد آنکه

چهار دهم شعبان حشری از المانان بگذر کلیف از آب
عبور نموده موضع آخته چی و قروچی و دیگر مواضع را تا پنج
گروهی بلخ تاخته فراوان مواشی رعایا و برخی اسب و شتر
لشکریان را که در چراگاه مرده بودند بردند - چون شمشیر خان
تهانه دار خان آباد خبر گذشتن طایفه خاله از آب شفته
آماده پیگار گشته بود بمجرد آگاهی برین ماجری با همرها
مبار شده در دهر خود را بمقاهیر رسانید - و بار خراز تن گروهی
ازین مقاهیر برگرفته و دواب سپاه و رعیت را برگردانیده از آنجا
عبور نمود - و در همین ایام سه فوج دیگر از مدابیر بآستانه علویه و
آنچه و فتح آباد تاخت آوردند - جمعی که بآستانه رفته بودند آنها را
نظام میوانی تهانه دار آنجا و اسحق بیگ بخشی صوبه کابل که
بفرمان قضا نفاذ از بلخ روانه شده استان گشته بود و آن روز
بدان مکن رسیده و چندی دیگر از بندهای پادشاهی که از
اتفاقات حسنه بآنجا وارد شده بودند مالش بجزا دادند - و طایفه
که بآتیجه رونهاده بودند شادمان بکلیوال به نبرد آنها پرداخته
جمعی را از هم گذرانید - و چندی از نوکران هم نیز کشته شدند - و

و شاه غوان بیگ مرد قوش بیگی و غیر هم بودند از لشکر ادیار جدا شده هر سرداری با جمعی بطرفی رفته و فیض اراده آن دارند که هر راه جماعت که از بجهت آوردن خزانه از غوری ببلخ فرستاده بگیرند - بنا بران از رفقای خود راجه جبرام و گوبال منگه را به تلو کچند و جگرم و چندی دیگر از راجپوتان و خوشحال بیگ قاضال و قاضی نظاما بخشی بلخ و میر مقتدی را بمدد مردم خزانه روانه ساخت - و خود بعزم آنکه بکنار جیچون رسیده امتعه مسلمانان را از دست یغماچیان کشیده بخداوندان آن عاید سازد بایلغار راهی شد - پاره راه نور دیده بود که سواری چند از ینگه ارق رسیده برگزارند که جماعت مخاذیل که مانند روزگار خود پراگنده شده بودند بموضع مذکور آمده اطراف آرا تنگ گرفته اند بنابران روانه آنصوب گردیدند مقاهیر بدیدن افواج قاهره بجای کوه شمر که مشرق رویه ینگه ارق بغاصله شش هفت کروه واقع است غرار نموده بکروه کوه مذکور که آنرا پناه جای خود تصور نموده بودند برآمدند - نیکنام عم بهادر خان که هراول لشکر نصرت پیکر بود با عنایت برادر خان مزبور و دیگر همزمان برق وار خود را رسانیده آتش افروز نبرد گردید - و مخالفان ضلالت انتمارا باوجود غزونی و سختی جا بقلیه و امینا برداشت و بضرب تیر و تفنگ بسیاری را مقتول و مجروح گردانید - مقاهیر از کوه پایان آمده بادیه پیمای فرار گشتند - و فرین گیرودار برخی از تابعان بهادر خان نیز نقد جان در باحققتد هاسگاهان بهادر خان مظفر و منصور به ینگه ارق برگشت - و چون درحالت که المانان اموالی را که بفارصه بوده بودند از آب گذرانیده اند -

و چون از اخبار جواحیص دریافت که ضلالت پیشکش در حوالی
مومن آباد اند چاشنگه ششم شعبان راهی شده باستعمال تمام درجه
بهر روز خود را بمومن آباد که شانزده کروهی بلخ است رسانیده
اتفاقاً مخاذیل یک بهر پیش از وصول لشکر فیروزی از اسبها برآمده
بودند. بنابراین بهی گرفته تا آخر روز در بیابان چول و بی آب تعاتب
نمود. و هنگام فرونشستن آفتاب بمقاهیر رحیده جوتی را طعمه نهنگ
خون آشام گردانید. ادبار پروهان از دستبرد شیران بیشه کززار و
هی هم آمدن مجاهدان ظفرشمار عنان تغبت از دست داده شد! شب
ره سپهر فرار گشتند. بهادر خان با سایر دلیران افواج قاهره برخی دیگر
بدنهای شتافته نصف شب بمومن آباد مراجعت نمود. و اموالی را
که طغاة بد فرجام از محال آن نواحی گرد آورده لژ نهیب دلیران
هرچه و غا باز گذاشته بودند همراه آورده روز دیگر بخداوندان آن
رسانید. و بجهت استخبار اشرار سه روز در مومن آباد توقف نمود
درین اثنا خبر آوردند که قریب ده هزار سوار ضلالت دثار از گذر
قبادیان گذشته به نهیب و غارت خلم و محال انحاء آن که از مواضع
معموره نواحی بلخ است شتافته اند. دهم شعبان از مومن آباد
یلتغار نموده روز دیگر به خلم آمد. و چون از سکان آن مکان آگاهی یافت
که مخفی پزوهان شش روز در موضع ینکی آرق بودند و برخی
از محال که در صوب آستانه و سمت ایبک واقع شده تاخته
آنچه فراهم آورده بودند از اجتماع خبر وصول مسکر انبال گروهی
آنها بردند که بسرعت هرچه تمامتر از آب بگذرانند. و فوجی دیگر
که سرآمد آن شاه محمد قطغان و قاسم بای و قل محمد جیبه چی

مستورده حضرت و احیاناً مخدور خدرو و معجز و اعتلا
شکر نسا بیگم عمه محترمه خاقان ممالک ستان که برخصت والا
هرای تهنیت گزاری فتح بلخ و بدخشان از دار الخلافه اکبر آباد
روانه دار السلطنه لاهور شده بود نزدیک دار السلطنه رسید •
نوزدهم [ذی القعدة] بفرمان اقدس مهین گوهر بجمع عظمت
پادشاهزاده محمد دارا شکوه پذیره شده بمشکوی ذوات آورده
و آن مخدور تقی معالی لعلی که چهل هزار روپیه قیمت داشت
گذراید - خانبان مهرپرور جود گستر قدم میمنت لزوم آن صفاور
دودمان جلال را گرامی داشته اصناف اعطاف مبذول فرمودند -
و یک لک روپیه نقد دادند •

بیست و هفتم [ذی القعدة] بعرض ملتزمان پیشگاه حضور
رسید که مقرب خان ولد شیخ بهینا که قریب به نود سال عمر
داشت در موطن خویش کیرانه بساط حیات درنورید - او و پدرش
در فن جراحی مهارت تام داشتند •

اکنون سوائی که پس از معاونت مدار المہامی علامی
سعد الله خان از بلخ دران صوبه رو نموده بزمیگزارد •

سوالج صوبه بلخ

چون بهادر خان آگهی یافت که پنج شش هزار سوار المان
درین روی آب جیگون نزدیک گذر کلیف فراهم آمده در فکر
بزنایگیختن گردن نصاب اند مالش آن فتنه گرایان ظلم هزوه پیش نهاد
مجدد ساخته غرق شعلات با گروهی از بندهای پادشاهی از بلخ همراهی

حکیم شهر ذی القعدة محمد بدیع ولد خضر را بمقامت مادر
فیل بازی نقره مباحی گردانیدند .

ششم [ذی القعدة] پادشاهزاده مراد بخش را که بمنصب
دوازده هزاری ده هزار سوار دو هزار سوار در اسبه مع اسبه مرافراز
بود و بسهی که در آغاز این سال گزارده آمد از منصب باز داشته
بودند باز از روی کرم و تفضل بمنصب دوازده هزاری ذات
ونه هزار سوار بر نواختند - و حیات ولد علی خان قرین را
بخطاب شمشیر خانی - و محمد قاسم پسر هاشم خان را که
داروغه توپخانه لشکر صوبه بلخ امت بمعتمد خان مخاطب
گردانیدند - حسین قلی بیگ آغر را که در زمره بندگان
آستان دیوان مکان منخرط گشته بود خشان دستوری یافته
بود بمخدمت تهاه داری امام و دشت قلعه و اضافت منصب مرافراز
ساختمند - بخواجه زین الدین نقشبندی دویست مهرانعام شد - خواجه
قاسم نقشبندی حصار ی که در اواخر دولت نذر محمد خان رئیس
بلخ بود بدرگاه آسمان جاه آمده شرف اندوز ملازمت اقدس گردید
و بمقامت خلعت و منصب ششصدی ذات و صد سوار و انعام دو
هزار روپیه مرافراز بر افراخت - قندزی بیگ ولد عبدالرحیم بیگ
برادر عبد الرحمن دیوان بیگی نیز از بلخ آمده دولت تقبیل عتبه
اقبال افروخت - و بمهرمت خلعت و انعام هزار روپیه نوازش یافت .
دوازدهم [ذی القعدة] باقی بیگ را که از قبل مهین هر
خلعت بضبط صوبه اله آباد می پردازد بمنصب هزار ی ذات و چار
صد سوار از اصل و انعام بر نواختند - چون قندهار مطهرات - اسبه

هشتصدی چهار صد سوار - و چوچک بیگ بمنصب هشتصدی دروست
سوار - و حسن سعید بیگ بمنصب پانصدی صد و پنجاه سوار -
و خواجه نور الله ولد خواجه عبد الغفار بمنصب پانصدی پنجاه
سوار - مفتخر گشتند *

نوزدهم [شوال] پرتیراج راتپور قلعه دار سابق دیار الخلفه
مبلغ صد لک روپیه که از خزانه عامه آنجا طلب شده بود آورده
پیشانی طالع باسلام آستان معلی بر افروخت *

ملیخ ماه [شوال] ملتفت خان که بر طبق منشور مقدس ایلچی
نفر محمد خان قریب دو هزار سراز ماک و امهار خرد و کلاں از
بلخ آورده بمتصدیان صوبه کابل حواله نموده بود و خود روی ارادت
بدروگاه آسمان جاه نهاده بشرف اهرار دولت ملازمت رعید - قاضی
محمد اسلم و خواجه ابو الخیر میر عدل بحکم معلی طیب خواجه
ولد خواجه حسن خواجه جویباری را که از بلخ آمده بود استقپال
نموده بسعادت ملازمت اکمیر مرتبت رسانیدند - خواجه دو تغوز
اسپ و پانزده شتر بر سبیل پیشکش گذرانید - و بعزایت خلعت
و انعام هزار مهر سر بلندی یافت - بابراهیم کنس حمزه ملک میدستان
که پیشکش آورده بود چار هزار روپیه مرحمت فرمودند - چون نظم
صوبه پنجاب بعنوان محیفه مفاخر مهین پادشاهزاده بلند قدر
تعلق گرفته بود مبلغ دو کروڑ دام از محال دامن کوه کلنکوه در
وجه انعام آن دره التاج خلعت مقرر گردید - و امر معلی بشرف
صدر رسید که جماعه از مهابه خود بسرگردگی یکی از ملازمان
محمد به خط این محال معین سازند *

بهالتون برانچی سه صد مهره و به چوپچک بیگت دیوبند مهره انعام شد - هزار سوار دیگر از منصب مکرمتخان دو اسپه سه اسپه گردانیده اورا بمنصب چار هزاری چار هزار سوار سه هزار دو اسپه سه اسپه بر نواختند - گرد هر داس کور را بعنایت خلعت و منصب هزاروی ذات و هشتصد سوار از اصل و اضافه و تفویض خدمت قلعه داری دار الخلافه اکبر آباد بشرکت بقیلخان نوازش فرموده سرخص ساختند - آگاه خان فوجدار نواحی دار الخلافه از اصل و اضافه بمنصب هزاروی هزار سوار دو اسپه سه اسپه نوازش یافت *

یازدهم [شول] حسن سعید بیگ خواهر زاده و داماد عبد الرحمن دیوان بیگی با محمد باقی و چار کس دیگر از خویشان خود از بلخ آمده به تلنیم ساحت جهانداري مهر افراخت - و با اقرباء پنجگانه بعنایت خلعت و انعام پنج هزار رزقه کامروا گردید - بخواجه ماه صد مهر - و بهریگی از خواجه بدخشی و خواجه عبد العزیز هزار روپیه عنایت شد - و تکچیان نذر محمد خان ملا سلطان محمد دیوان و ملا عبد اللطیف مستوفی سابق و ملا عبد الرؤف مستوفی حال و ملا عاشور دیوان بیوتات بتقبیل صد هفتاد و سه متانی ناصیه بخت بر امروخته بعنایت خلعت و انعام چار هزار روپیه کام اندرز شدند *

پانزدهم [شوال] عبد الرحمن بمرحمت ماده فیل با زمین فقره و خواجه عبد الوهاب بمنصب نهصدی دیوبند سوار - و خواجه عبد الخالق بخلمت و خلجیر سرمع و منصب نهصدی حد و پنجاه سوار - و ظاهر شیخ بعنایت صد و بیست و هشتاد و پنج سوار و منصب

به تقیید عتیقه اقبال بر انور وخت - و بعنایت خلعت و خنجر
مرصع و انعام ده هزار روپیه مفتخر گردید - از ساحل چناب
تا دار السلطنت که پست و مه کروه زاده است بنه کوچ نوریدند -
و بخش مقام کردند *

آغاز روز هشتم [شوال] در ساعت مختار قرین بخت بیدار
و دولت کار گزار در دولتخانه سعادت آشیانه نزول اجلال نمودند -
درین روز نرخده بخسرو پنجاه هزار روپیه نقد که دو لک شاهی باشد
و به بهرام بیست و پنج هزار روپیه که یک لک شاهی است - و به
عبد الرحمن ده هزار روپیه که چهل هزار شاهی باشد - انعام نمودند -
جملة الملکی علامی سعد الله خان را باضافه هزار سوار بمنصب شش
هزاری ذات و سوار و راجه بیتملداس را باضافه هزار سوار
بمنصب پنج هزار ذات و سوار - و نوازش خان را بمنصب هزار سوار
ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه - مفتخر ساختند - شفیع الله
برلاس که بحراست قلعه دار السلطنت می پرداخت باز بخدمت
توزک سرانراز شد - خواجه عبد الوهاب پیشین رئیس بلخ و نواله
خواجه پسر سنگی خواجه و خواجه طاهر خواهر زاده هاشم خواجه و
خواجه بغا خواهر زاده محمد صادق خواجه و خواجه نور الله ولد
خواجه عبد الغفار و خواجه ذکریا برادر زاده خواجه عبد الغفار و
دیگر خواجه زاده از بلخ آمده باستلام حریم حریم احترام جهالباسی
مستعد گشتند - همه را بعنایت خلعت - و خواجه عبد الوهاب را
پنجم چار صد مهر - و دیگران را بمطای شصت مهر کامیاب
گردانیدند - و بهرام از خواجه عبد الخالق داماد نذر محمد خان و

و افتاده بمنصب هزاره پانصدی ذات هزار و چار صد سوار و فوجدار و
هر گزات نواحی اکبر دیگر سواران را گردید.

بیست و - یوم [رمضان] جنود بیروزی از آب چغاب که از کنار
دریای بهت تا ساحل آن چارده و نیم کوه است و یکروز مقام
نموده به چهار کوچ رسیده بودند برادر جسر سفین گذاره نمودند -
راجه جیرام باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزار و پانصد
سوار غوازش یافت *

بیست و پنجم [رمضان] جعفر خان از دار السلطنه لاهور که بضبط
آن می پرداخت باعتان کیوان مکان آمده شرف اندرز ملازمت
اقدس بگشت - بخواجه عبد الخالق داماد نذر محمد خان
چار صد مهر - و بهر یکی از پخواجه محمد شریف ده بیدی و بالتون
هر و انچه در بیست مهر - و ده یعقوب بیگ توپچی باشی هزار
روپیه انعام شد - و درین ماه مبارک مبلغ سی هزار روپیه مقرر باریاب
احتیاج بذل فرمودند *

چهارم شوال که کنار آب دیک مضرب خیام گردون احتشام
بود همرا شجره مفاخر و معالی سلطان سلیمان شکوه نغمه تین
خلف موهن پور خلافت از دار السلطنه آمده دولت تلیم توایم
اورنگ جهانبانی اندوخت - و خسرو بهرام پسران نذر محمد خان
که پیشتر روانه شده بودند نیز باسلام حده سفید فایز گشتند -
و هر کدام بمرحمت اسپ از طویل خاصه با ساز طافرق مباحث
مهر افراخت - و جای ایستادن هر دو برادر در جناب خلافت بجانب
چپ پهلوی هم مینهد - طاهر شیخ از بلخ آمده ناصیه بلخ

خیال پانزدهم نگاشته آمد بوساطت او بدست آورده بغیر از سابقه
 حکم قضا نفاذ مانده گشته بود که در بهرمالیدن اسپان عربی قایل
 هوارچی خاصه فراوان جد و جهد بتقدیم رساند که بعزایات پادشاهانه
 نوازش خواهد یافت - او بامداد طالع و اسعاد بخت درین سال
 خپول عربی بهمرسانیده بدرگاه آسمان جاه آورد - ازان مبلن کمیت
 اسپانی که علی اکبر بمساعی موفوره و ارسال تسووقات از پاشایی
 مزبور گرفته بود پسندیده طبع دشوار پسند خاتان جهانیان افتاد - و
 بلعل بی بها موم شد - و سر طویل همگی اسپان عربی خاصه
 گردید - و بر زبان مقدس رست که بعد از اورنگ آرائی چلین اسپ
 عربی داخل اصطبل معلی نشده - در ایام سعادت انجام پادشاهزادگی
 هنگامی که برهانپور بورود موکب بگیتی کشا امن و آرامش
 داشت عنبر حبشی اسپنی کمیت فام ابر خرام فتح لشکر نام بر راجه
 بکرماجیت تکلف نموده بود که هر نکوئی منظر و تناسب اعضا
 و کلانی و پهنائی و تنومندی بهتر ازین بود - پس ازان که راجه از
 نظر اشرف ما بعنوان پیشکش گذرانید آنرا زیاده از ده روز نگاه
 نداشته بخدمت حضرت جنت مکانی فرستادیم - بهای این شش
 اسپ بیست و پنج هزار روپیه مقرر شد - قیمت لعل بی بها پانزده
 هزار - و پنج دیگر ده هزار - و علی اکبر را ازان رو که سوداگر است و
 هر شفاعت جواهر و اسپ وقوف دارد بحتمل که خدمت بندر
 بآئین شایسته بتقدیم رساند بخلعت و منصب پانصدی سه صد سوار
 پیر خواسته بضبط بندر صورت و کتبایت رخصت فرمودند - درین تاریخ
 انبختار خان بزرادر زاده عبد الله خاں بهادر غیور جنگ از اهل

پسر او بمنصب هزارگی ذات و هالند سوار از اهل و اقامت و غیر
احق پسر دیومش باضافه منصب سزافراز گشتند - و حکم شد که
میرخلیل پیشتر به پتله رفته تا رسیدن اعظم خان بصیانت آن
پدر دازد - و نور الدوله میرحسام الدین داماد خان مزبور نیز
بهمراهی او دبستوری یافت - و چون از محال تیول گوهر بحر خلافت
پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر که یرلیغ طلب آن والا گهر
بصدور پیوسته بود هشت کرور دام که دوازده ماهه آن بیعت لک
روپیه باشد بخالصه شریفه تعلق گرفته بود رای کامیداسی را بدیوانی
بلکاله مفتخر گردانیده خدمت دیوانی دار الخلافه اکبر آباد از تغیر
او بشیخ عبدالکریم تفویض نمودند.

نوزدهم [رمضان] مہدی پور خلعت که از اتک بجهت دیدن
بیمار خود بدار السلطنه مرخص گشته بودند باحرار سعادت ملازمت
مستعد گشتند - بعد الرحمن ولد نذر محمد خان اسپ از طریقه
خاصه با مازلا عنایت شد .

بیستم [رمضان] علی اکبر با زرگان به تقبیل آستان عرض
مکن تارک بختمندی بر افراخته شش اسپ عربی از نظر
اکسیر اثر گذرانید - او پسر حاجی کمال صغاهانی امت -
در سال بیعت و یکم جلوس حضرت جنت مکنی بعنوان تجارت
بهندوستان آمده در پندر کلبایت اقامت نمود - و جہازی چند
ترتیب داده بتجارت پرداخت - و چون جہازات او به بصره و
دیگر بنادر آمد شد دارد - و او به علی پاشا حاکم بصره راه آشنائی
نمود چنانچه معز الملک اسپ از نعل غز که حقیقت آن در اول

شش هزار روپيه سرامراز گردید . میرزا نادر صفوی از بلخ آمد به طبر
شکاری نذر محمد خان را که دول پنج باز طویغون بود از نظر انور
گیرانید . و باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزارى دوهزار و پانصد
سوار نوازش یافت . هاشم بیگ کاشغری که در اندخود بود بالتماس
روستم خان از اصل و اضافه بمنصب هزارى پانصد سوار سرامراز
گردید . مبلغ بیست و یک روپيه که درینوا از دار الساطنة ظهور رسیده
بود منسوب مید بهادر ولد مید لطف علی و جلال برادر بهادر خان
و محمد امین ولد شاه قلی خان روانه کابل ساختند که بذکر القدر
خان قلعه دار آنجا نموده برگردند . در اوده کرده راه که از کنار نیلاب تا
حسن ابدال است در سه روز نور دیده پنجم رمضان باغ بهشت آئین
آبرابنزل مقدس فیض آمود گردانیدند . و سه روز بعشرت و کامرانی
گذرانیده نهم مقارن دولت پایدار رکعت نمودند . و مسافت مابین
حسن ابدال و رهناس را که سی و یک گز است به هشت کوچ قطع
نموده شانزدهم در باغ رهناس که از باغ جزینای ندارد بفرخی
و فیروزی فرود آمدند .

هفدهم [رمضان] کنار آب بهشت که از رهناس سه و نیم
گزه است مسقط ریات جهانکشا گردید .

هشدهم [رمضان] از دریای مذکور عبور فرمودند . درین روز
اعظم خان که بفرمان والا تابستان در کشمیر گذرانیده باحتان معلی
روانه شده بود سعادت الدوز ملازمت گشت . و هزار مهر نذر
گیرانید . و بمرحت خلعت خاصه و جمدهر مرمع با بهولکناره
و موه دارچ بیمار نوازش یافته مرخص شد . میر خلیل درویش

بنامه راجه مانینگه بود بمرض استعفا از سرای غانی بعالی
چاودانی شتافت - آن مکتوبه رحمت الهی در طاق ایوانی از
ایوانهای دور گنبد روضه مقدسه حضرت عرض آشیانی که هنگام
درآمد روضه مذوره جانب راست واقع شده و از خدیو زمان در زندگنی
خوبش برای مدفن خود التماس نموده بود مدفن گشته طاق ایوان
جانب چپ روضه مطهره باستدعای مستوره تنق رعیت مخدوم
هودج عزت شکر نما بگیم برای ضریح آن عصمت قباب مقرر شده •

نوردهم [شعبان] رایات عالم آرا از باغ صفا نهضت نمود •

بیمت و ششم [شعبان] ساحت پشاور را که از باغ صفا تا
آنجا سید و یک کروه است و بهشت کوچ طی شد بلمغان ماهچه
آذاب اشراق منور گردانید •

بیمت و هفتم [شعبان] مقام شد - چون یرایغ طلب راجه
چیسنگه از دکن بآستان جهاداری شرف صدور یافته بود
کنور رامسنگه پسر گلان او را خلعت و اسب با زمین مطلا داده
برطن رخصت نمودند - به صالح دستار خوانچی دویست مهر
هنایت کردند - و از پشاور پانزده و نیم کروه راه بچهار کوچ نور دیده
غره رمضان بر ساحل دریای نیلاب محاذی قلعه اتک نزول
انجال فرمودند •

سبوم [رمضان] اردوی کیهان هو از جسر نی که بسفاین
ترقیب داده بودند عبور نمود - درین تاریخ محمد محسن
کرمانی که ملازم جانی خان قوزچی باشی بود و بعد از قتل او از
ایران آمده در زمره بندگان بارگاه جهانپانی منخرط گشته بانعام

دهم سال

(۹۶۳)

۴۴۹۹۹۹

هزاران جات کابل خلعت و دیوخت مهر - و چند مهر و هزاران مهر
خلعت و صد مهر مرصعت نموده همه را مرخص ساختند •
پانزدهم [شعبان] از بگرامی قرین هزاران مسرت و شادگامی
کوچ شد •

شب پانزدهم [شعبان] ده هزار روپیۀ مقرر باصجاب نیاز
مرحمت فرمودند •

هفدهم [شعبان] باغ صفا را که از بگرامی برای رامت سی و
دو کروزه است - و برای قلعه تیزی که حضرت جهانبانی تهریف
بروند و بهفت روز نور دیده آمد بیست و نه کروزه و در کمال صفا
و رنگینی است بنزول مقدس فروغ تازه بخشیدند •

هزدهم [شعبان] مقام شد - و هم اندین بصدور پیوست که در موضع
نیمه که مکانی است دلکشا باغی و نشیمنی از حرکار والا احداث
نمایند - و نهری بعرض چهار ذراع از آب موضع مذکور دران باغ و
عمارت جاری سازند - درین تاریخ خزانه که از دار السلطنه لاهور
طلب داشته بودند رسید - و از جمله آن مبلغ ده اک روپیۀ مصحوب
میر خلیل ولد اعظم خان و هوشدار پسر ملتفت خان نزد امیر الاعرا
که بعد از انتهای عساکر جهانکشا داخل کابل شده بود ارسال یافت -
و فرمان رفت که آنرا بمردم خود سپرده نزد شاه بیگ خان روانه
غزنی سازد تا بنادرخان و اصالت خان جمعی را فرستاده از غزنی
پهلج طلب نمایند - از وقایع دار الخلافه اکبر آباد بعرض اقدس رسید
که چهارم شعبان سال هزار و پنجاه و ششم هجری عصبیت قناب
و عصبیت قناب سلطان نما بیگم مهین فرزند حضرت چغتای لکنی که از بطن

دوگاه را بتقدیرات خویش مواظقت بخشید - و بمحض لطف و عنایت
بی غایت و فضل و کرم بی نهایت که شامل حال این رحمت
احسان و انصاف عطا خانه او است - مطلب عظیم و مقصد جسیمی
که پیش نهاد همت عالی - نهمت و میکنون خاطر قدسی برآید بود
صورت انجام و حسن اختتام یافت - و ولایت بلخ و بدخشان با جمیع
توابع و مضافات که از ضرر مر فتنه و فساد اوزبکده خزان بهجت و
نشاط داشت برورد مواکب نصرت قرین گلستان دولت و اقبال - و
بهارستان شوکت و جلال - گشت - و از روز دخول لشکر اقبال بولایت
بدخشان در عرض یکماه چنین فتوحات بزرگ و تسخیرات سترگ
که زبان در ادای سپاسش قاصر است و دل از تصور شکرش عاجز
بمانی هرچه تمامتر و خوبی هرچه زیاده تر نصیب این پیرامر
ستایش سراها نبایش گردید - الله تعالی این فتح نمایان را که
کرنامه روزگار است برین نیازمند درگاه خود مبارک گردانیده
فتح سمرقند و بخارا نصیب گرداند - آمین یا رب العالمین - این نامه
مهر عنوان و این صحیفه نشاط بیان که بیداشش غرر صبح نبض و
انصاف - و موادس خال رخسار دولت و اقبال است مصحوب شجاعت
شعار راسخ الاعتقاد ارسان بیدک که از خانه زادان معتمد این
درگاه آسمان جاه است فرستاده آمد و چون مشار الیه بجز ابلاغ این
کتاب مستطاب بامری دیگر مامور نیست یقین که پس از تبلیغ
بی توقف رخصت انصراف خواهد یافت - جدایی آمال و آهانی
بآبیار جویبار لطف رحمانی مر - جز و شاداب باد •

دوم شعبان که در جلگه بگرامی دایره بود بمیر اسمعیل پیشروی

جوانب بلخ ره مهر وادی فرار گشته آن روی آب جیحون رفتند
 نذر محمد خان که نه یارای ستیز داشت و نه طاقت تحمل در
 جینی که پادشاهزاده موبد بخنبار با عساکر نیروزی شعار بلوچی
 بلخ میرسد بهرام سلطان و سبحان قلی سلطان پسران خود را برسم
 پذیرد آن نوباد بوستان سلطنت با مکتوبی مشتمل بر خواهش
 طواف حرمین شریفین که بآن والا بدر نگاشته بود میفرستد - هرچند
 آن والا گهر بآئین پسندیده و طرز گزیده تلقی نموده بر میگذارد
 که خواهش خان والا دودمان در حضرت خلافت باحسن وجوه
 جلو ظهور خواهد یافت و دلدهی و دلداری کرده آنها
 را رخصت انصراف پیش پدر میدهد اما فردای آن که
 حوالی شهر بلخ مضرب خیام نصرت میگردن خان از استیلا
 هم و توهمات بی جا تمام عیال و اطفال و مال و مزال اندوخته
 مدة العمر گذاشته - و سبحان قلی سلطان و قتلق سلطان پسران خود
 را که نزد او بودند همراه گرفته - و بهرام سلطان و عبد الرحمن سلطان
 دو پسر دیگر را بجهت عدم حضور اینان در آنجا مانده - سرامیده و
 با معدودی از بلخ برآمده بسمت شبرغان میروند - و از آنجا بالذخود
 رحیله از راه چول و بیابان بمرزمی شتاب - پیدا است که آن نثار
 اصحاب طبیین - ملایک اسلاف طاهرین - چنانچه مهین برادرش را
 باعزاز رخصت حرمین شریفین - زاهد هما الله شرفا و جلالا - نموده
 بودند خان مشقت دیدد تعب کشیده را نیز که خواهان این
 معادت است با احترام تمام دستوری طواف اماکن متبرکه خواهند
 داد - و از آن هزار شکر کار ساز بنده نواز را که بدیدار این نواز میزد

قنار بزرگ بینای دوق بود مثل حوصله خوبش و صیغ انگشتان
 و مهر نکرده و انتظار نبرده برف را بچمدن و خنجر گنده بدست
 و سپر برداشتنند و در گرامی خدمت آن رفیع قدر عالی نسب الاکل
 ماه جمادی الاولی داخل ملک بدخشان گشتند و خسرو سلطان
 خلف نذر محمد خان که در قلعه قندز که حاکم نشین بدخشان
 است بود و التجا باین درگاه آسمان جاه که پناه عالمیان است آورد
 چنانچه امروز درین حضرت بانواع عنایات و اصناف تلطفات کامیاب
 است پس ازان جوتی از لشکر ظفر اثر اسلام قلعه کهرم را سرمواری
 مفتوح گردانیده قلعه دار آتجا را اسیر ساخته بغوری که در چار
 طرفش خندق است عویض و عمیق و آبش همه از چشمه سار
 همین خندق بر جمجمه شذافت و جبری بران بسته عبور نمود و قلعه
 بیرون را بچستی و چالایی و جلدی و تیز دشتی مسخر ساخت
 و چون بتسخیر قلعه درون پرمیخت قباد میر آخور که از جانب
 نذر محمد خان قلعه دار آتجا بود بمزید اعتماد و اعتبار موصوف
 از دیدن نیروی اقبال و یقین خذلان و نکال بر تقدیر عدم تسلیم
 قلعه بهواخواهان بارگاه جاه و جلال امان طلبیده قلعه را تسلیم
 دولتخواهان نمود و در ملک بندکان این آستان فلک نشان منظم
 گشت و بنائید ابدی و عون سرمدی دیگر قلاع و بقاع ممکنات
 مضطوره نیز بتصرف دوانی دولت قاهره و احدای سلطنت باهره
 در آمد و پادشاهزاده عالیقدر بدم فتح ولایت بدخشان با امواج بحر
 امواج نصرت امتزاج بسرعت تمام متوجه بلخ گردید و فرق متفرقه
 اوربکیه قاب خدمات شیران بیشت و غا نیارونه از جمیع اطراف و

لوزانی داشته داد دهی مظلومان و فریاد زسی ستم زمینگران بزرگه
 هست والا و فطرت علیا لازم و محترم است عدان نیست حق طوبیت
 و عزیمت حقیقت سریرت هر دهم شهر صفر - ختم الله بالخیر و الظفر -
 از نوز دهم سال جلوس میمیزت مانوس ظفر همعدان و نصرت هم
 زکب از دار السلطنه لاهور بصوب مصر دولت و اقبال - ديار الملک
 مجد و جلال کابل معطوف و مصروف گشت - و پیدست دو دوم نانی
 ربیعین بمبارکی و بهروزی قرین فتح و فیروزی دار الملک مصطور
 از پرتو ماهیچہ اعلام لامعه - و ریات ساطعه - فروغ تازه یافت - از انجا
 لشکری گران بیکران و حشری عظیم بے پایان باسامانی در خور
 این دولت روز افزون خدا داد - و سرانجامی در خورد این شوکت
 ابد پیوند ازل یفیداد - از توپخانه سنگین - و خزائن خارج از قیاس و
 تخمین - بسرداری فرزند سعادت منذ کامگار - مویید منصور بختیار قره
 باهره دوات - غره ناصیه حشمت - نور حدیقہ شوکت - ثمره دوحه
 جلالت - پادشاهزاده مران بخش تعیین فرمودیم - با آنکه راه از کثرت
 نهیب و فراز تلال - و قلال معاب جبال - و فزونی وهاد بیمناکی - و
 بسیاری گیوه و مناک - دشوار گذار بود - و بر کذل طول برف پمربتبه
 که نظرتند در عبور بران کند و گروه انبوه از بیلداران چابک دست
 و کلفت زنان چالاک و چست - در تسویه راه و تصفیه آن از برف جد
 تام و کد تمام داشتند - مبارزان نصرت شعار جلاوت کیش - و مجاهدان
 فیروزی دثار سبقت اندیش - که جانبازی در راه حدیو حقیقی و
 خداوند مجازی - سرزمینه حصول سعادت نشاتین دانند - و معرکه رزم
 در تقدیم خدمت وای نعمت محفل بزم شناسند - راهی که چون

مهرن خلوت برای لی مع الله - بیدار دل حقیقت آگاه - حضرت
 وصال پناه - صلی الله علیه و علی آله و صحبه وسلم - نصیب این
 نیاز مند درگاه بی نیاز شده فرحت انزای خاطر خطیر ثمره شجره
 بخندار عد - شجره ثمره کمکاری - صفوه دودمان صفوی - علاقه خاندان
 مرتضوی - قره العین ابهت - نور حدیقه سلطنت - کوکب مستنیر ممد
 بصالت - فخری برج عظمت - فرزند زاده کمکار نامدار بلند مقدار گردیده
 می آید - شرح این مقال - و تفصیل این اجمال - این است که چون
 درین هنگام سعادت انتظام چنین بمسامع حقایق مجامع رحمت
 که فرقه طایفه و نیکه خاطیه اوز بکده در بلخ و بدخشان سراز گریبانه
 عصیان بر آورده چشم از باز پرس روز میعاد و مطوت رب العباد
 پوشیده دست باطن پرمت از آستین جور و جفا کشیده پا از جاده
 انقیاد و انقیاد خود بیرون نهاده در بر تو تانگ ساخته مصدر ادا های
 ماهنجر و بی اعتدالیهای دور از کار گشته اند - و ضعفای آن اماکن
 و غریبای آن مساکن پامال حوادث و دستخوش قایع گردیده - و عرض
 و ناموس مسلمین بباد فتنه رفته - و امن و امان بالکل مفعدم گشته
 و کار بجائی رسیده که از سادات که اهل بیت نبوت و قره العین
 و صالت اند و وضعه نبی بطحا - و فلذک بتول زهرا - و صحبت ایقان
 اجر تبلیغ اواصر و نواهی و مزد ابلاغ احکام الهی است جمعی کثیر
 و جمعی غفیر بقتل رسیده - تا بدیگران چه رسد - از آنجا که باقتضای
 همیت دین - و حمایت ملت متدین - و ترحم بر حال مسلمین
 و زکوة نصاب مکنت - و شکر نعمت قدرت - که ایزد بی همال و دادار
 بی مثال بفضل کامل و لطف شامل باین مشمول عنایت خود

انتظام حاکمیت کثرت بوحدهای قهری مربوط ساخت - و از انجام کار
 الملک جمعیت بعدالت جبری منوط - تاج خلافت بر سرشایسته
 افسر مقتضای حکمت اذین اوست - و خلعت نیابت دربر صاحب
 فرموده مصلحت عمدی او - مالک الملکی که نواختن یکی بکشور
 کشائی - و برانداختن دیگری از فرمان زائی طغرای غزائی قدرت
 هر کمال اوست - و اعزاز سزاوار عزت و اذلال مستحق مذلت عنوان
 محیفه جمال و جلال او - نه با تدبیرش سهوا کار - نه در تقدیرش
 لغورا بار - اگر نواخت است با مقتضای فضل است - و اگر برانداخت
 است بتقاضای عدل - اسرار مبادی صفاتش از احاطه عقول بیرون
 و رموز آثار و غایاتش از حوصله فحول افزون - خرد از احصای
 نعمایش قاصر - فهم در استقصای الایش حائر - نه همدش مقدور -
 نه شکرش میسر - هیئات بدین دید و دریافت کجا طاقت متایش - و
 باین قوی و آلات کرا استطاعت نیایش - لاجرم رحمت ازان باز داشته
 پادای مطلب گزاینده میشود - پوشیده نماند که چون درمیان از
 خبر نشاط انگیز انبساط آمیز یکدیگر مسرت آگین و بهجت قرین
 گردند - بناء علیه بگزارش عطیه سنیه - و موهبت علیه - و نگارش
 انضال نبیل - و احسان جزیل - که درین زمان فرخنده نشان از دهنده
 بی منت و بخشنده با منت بامداد روح پرفتوح فاتحه کتاب رجالت -
 خاتمه نامه نبوت - نخستین موج دریای قدم - غایت (غایب) وجود
 عالم و آدم - واسطه العقد آمرینش - منتخب مجموعه دانش و بیدش -
 کشف سرایر آسمانی - مفتاح خزاین معانی - مرآة حقایق اشیاء -
 مهدنشین محفل الهیا - شهسوار عرصة قیام توین - رتبه انزائی نشاتین -

فیروزی اقبال جاودانی - که هم بدقتضای - و آما بقیمه ربک
تجدد - سہاس داری و حق گذاری عنایات ایزد بی ہمتاست - و ہم
نہاٹ افزای دل دوستان خلوص انما - شیمہ کریمہ این حضرت
آمان رجت است - درین هنگام کہ ہمدار کراز و افریدگار کام ہون از
چنین بقوہات منیہ - و عطایات سمیہ - کہ بتفصیل نگاشته آمد
بلوچی گولت قاهرہ کرامت فرمود - ہم شعبان ماہ کہ عنان
یکران فیروزی از کابل ہمدار السلطنہ منمطف گردید ارسال بیگ
ولد نرہاد بیگ بلوچ را بعنایت خلعت و جملہ ہر و شمشیر
یراق طلای میماکار و اضافہ منصب و مرحمت اسپ برنواختہ
موصوب او نامہ منبی از کیفیت تسخیر مملکت موروثی بلخ
و بدخشان کہ نقل آن بزبان خامہ و قریع نگار گراش می یابد
با یک قبضہ شمشیر - مرصع گران ارز نا ہر دایہ جواہر نگار ارسال داشتند
و چون از امور نذر محمد خٹن کہ درین فتح - ترگ بتصرف
در آمد چیزہ کہ شایستہ اتحاب - لاطین باشد نبود چہ آلات مرصعہ
آن طلافی است تلکتر از حوصلہ او کہ ہران سنگی چند مانند جواہر
نظر تہ بی آب و رنگ بکار رختہ و همچنین دیگر اشیا بلمبران یک
قبضہ خنجر مرصع کہ مابقا از درگاہ والا برسم ارمغانی بار ارسال یامدہ
ہون از جملہ اموال او انتخاب نمودہ ضمیمہ شمشیر گردانیدند •

نقل نامہ والا کہ علا می سعد اللہ خان حسب
الحکم قلمی نمودہ

سہاس عالی احساس و سنابہر خارج از قیاس حکیمانی را کہ

دوهزاری هزار سوار - و راجه جبرام هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار
از اصل و اضافه - و مراد قلی سلطان کهر باضافه پانصدی ذات
هزار و پانصدی هزار سوار - و گوکل داس سیدودی باضافه پانصدی
ذات هزار و پانصدی هشتصد سوار - و محمد قاسم ولد هاشم خان
باضافه پانصدی صد سوار هزار و پانصدی هشتصد سوار
و خوش حال بیگ کاشغری باضافه پانصدی صد سوار هزار و پانصدی
پانصد سوار - و رای تلوکچند هزاری ذات و پانصد سوار از اصل
و اضافه مقرر شد - و توالک بیگ کاشغری و بهوجراج کهنکار
و سید چاون و سید شاه علی و بهار نوحانی و هاشم بیگ
کاشغری و نراین داس سیدودی و حلال الدین محمود دروازی
و پهلوان درویش سرخ و کیصری سبکد مهابت خانی و پرتیهرج
ولد راجه سارنگدیو نیز باضافه منصب سرانراز گشتند *

ارسال فتح نامه بلخ و بدخشان مصحوب ارسلان بیگ بفرمان روی ایران

خاقان کبیر و پادشاه ممالک گبر پیش از انتهای اعلام
جهان کها از دار السلطنت لاهور بصوب کابل برای تثبیت قواعد
مودت - و تجدید مراتب محبت قدیم که میان خواقین این
دودمان ابد بنیان و سلاطین طایفه صفویه تعلق دارند جان نثار
خان را بقعزیت فوت شاه صفی و تهنیت جنوس مهین خلف
آو برسم سفارت فرستاده بودند - از آنجا که گزارش تأییدات بزدانی
و نگارش تدبیرات آسمانی - و ابراز عطایای سلجانی - و اظهار

معلودت مسكر فيروزي مائراز كابل بدار السلطنة لاهور

فهم همبان اورنگ نشين ابدال - به عظمت و جلال از بلند كابل
بدار السلطنة لاهور ركضت فرمودد - و موضع بگرامي كه دو كروهي
شهرست گه ضرب خيام آسمان رحمت گرديد - در القدر خان بخلعت
فلمه داري كابل و باضافه پانصدي دويست سوار دو اسبه -
اسبه بمذهب دو هزار و پانصدي دو هزار سوار پانصد سوار دو اسبه
سه اسبه سرامراز كشت - و چون ضبط بنكش بالا بدو مفوض بود
درينوا ضبط بنكش پايين بيز بعهده او مقرر شد - مرحمت خان
باضافه پانصدي ذات بمذهب هزار و پانصد چار صد سوار
نوازش يادت - اكرام خان داد شيخ ملا الدين مخاطب بالام خد
بديرة شيخ سليم فتح پوري - روح روي - كه پيشتر نزد ساليه يافته
بدعاي دوام دولت ابد مدت اشتغال داشت بمذهب - ابق دو
هزار و هزار سوار فرق طالع پر افراخت - و موطن او فتح پور باطاعش
مقرر شد - درين تاريخ بذا بر تجويزي كه تلمسي سعد الله خان در بلخ
بوده بود و در آستان حلاوت شرف پذيرائي يافته - منصب
عمادت خان باضافه پانصدي ذات سه هزار و هزار سوار - و اخلاص
هان بديرة قطب الدين خان كوكنه حضرت جنت مكاني باضافه پانصد
هزار دو هزار و هزار و پانصد سوار - و حيات ولد علي خان ترمين باضافه
پانصدي پانصد سوار دو هزار و هزار و پانصد سوار - و هر يكي از روي
ملا بديرة كشي سنگه و اتور دوام سنگه و اتور باضافه پانصدي ذات

ملاقات به روز پنجشنبه که بجهت جلوس آن حضرت درین روز
 بر سریر سلطنت بمبارک شنبه زیاده روزگار بود گل مبارک شنبه^{۱۱}
 می فرمودند - و گل زرد صد برگ^{۱۲} و جز آن درین میان ابتدا
 نمود - گل زرد صد برگ اگرچه در بهاتین شهر کابل خوب میشود
 اما در دامن کوه بیک توت^{۱۳} در غایت خوبی و رنگینی و فزون
 می شکفت - چنانچه زیاده از یک کروه عقب جدران ده و در باغات
 و مزارع آنجا این گلها نظر فریب است - ریواس که پیش از همه
 می رسد در حبال نواحی کابل بسیار می شود - درین سال حکیم
 محمد داود بعرض اقدس رسانید که اگر در مذهبش را بعرض
 شهری خالی نموده به برف پر کنند که نشود نمایی آن از آب برف
 باشد ده بدست ترقی میکند - و چون بنمط مسطور پرورده گشت
 مطابق آنچه گزارش نموده بود بظهور پیوست - توت بی هائ
 کابل که بمرتبۀ نفاحت دارد که در ربع مسکون بهتر ازان چون
 گویم که مثل آن نشان نمیدهند و از دیگر میوها پیش رس است
 بیست و پنجم خرداد آغاز شد - و بعد از یک ماه بانجام رسید شاه
 آکو که آنرا کیلاس نامند درین ملک بصدر است - اما شاه الوی
 کشمیر بهتر ازان است - غره تیر ماه از باغ شهر آرا نو باوه آن بحضور
 اقدس آوردند - و تا نیمه اسرداه در بعضی محال بود - شاه توت
 کابل خوب و دامن است - دوم تیر ماه در باغ شهر آرا آغاز نمود - و یک
 ماه ماند - و الوی بخارا که جز رنگ هیچ ندارد هفتم اسرداه شروع
 شد - انعام زرد آلود کابل بهم می رسد - میرزائی و سفیدچه که
 بهترین آن است پانزدهم تیر ماه سر کرد - و زیاده بر بیست روز نبود

در آمده تا بیست و پنجم اردی بهشت شگفتی داشت .
 شانزدهم ماه مذکور که خداوند انسرودینیم بصیر باغات متوجه شدند
 درختی چلند که در باغ جهان آرا شگفته بود و بقدر رو به پز مردگی نهاده
 بنظر انور درآمد . و چون در یک گروهی بلند کابل پنه است . و سوم
 بجهان نما مشرف بر جلکائی دلکشای نظر را که کولاب بزرگی دارد
 چنانچه اعلیٰ حضرت در بعضی شبهای ماهتاب بکشتی سیر می
 فرمایند . و بر تراز آن پنه جوی آبی و ارغوان زاری است . روز دیگر
 هفدهم اردی بهشت بسیر آن سرزمین فیض آگین که از بعباری
 ارغوان و شگفتگی آن حیرت افزای بینندگان میگردد متوجه گشتند
 و چون تا این زمان گل ارغوان بنظر خورشید اثر در نیامده بود
 تماشای آن باعث انبساط گرامی خاطر گشته . و سون چهارم
 اردی بهشت و با سمن نبود ششم آن بشگفتن درآمد . و در عین
 شگفتگی فیض نظر خورید اثریافت . و این بغزونی و رنگینی
 باغات پادشاهی خصوصا جهان آرا جایی دیگر نیست . شقایقی که
 در کابل اعلیٰ الخصوص در بساتین سرکار والا بسیار شاداب و بزرگ
 و رنگین میشود هنگام قدوم میمنت لزوم بشگفتن در آمده تا پنجم
 خرداد در ترقی یود . بعد از آن رو به تنزل نهاد . گل رعنا و زینا
 بیست و پنجم اردی بهشت شگفته پنجم خرداد بانجام رسید .
 پنجم خرداد گل سرخ برآمد . و آخر آن فروریخت . گل عباسی
 بیستم خرداد و گل جعفری بیست و پنجم آن رو باغاز نهاد . و
 بعضی گلهای دیگر مثل زنبق سفید که مخصوص باغهای
 پادشاهی است . و گل مله که آنرا حضرت جنت مکنی بواسطه

برافرازند - و از آنرو که ارک آب نداشت یرلخ رفت که دیواری
برکشیده بولئی جنوبی سوی ارک را در میان گیرند .

اکنون بفکارش حقیقت ازهار و ریاحین و نواکه این خطه

مینو نما و ابتدا و اختتام هر یک آن بهیچي که درین حال بروی
کار آمده میپردازد - در سنین دیگر اگر بافتضایی تغیر فصل و اختلاف
هوا تفاوتی باشد پیش از ده پانزده روز نخواهد بود - در باغات

سرکار والا بیست و یکم ماه اسفند از شکوفه باقام آغاز نموده
دوازدهم فروردین بانجام رسید - شکوفه زر دالو دوم فروردین

شروع شده بیست و دوم فروردین - شکوفه آلوچه چهارم

فروردین ابتدا نموده پایان این ماه آخر شد - شکوفه شفتالو نوزدهم

فروردین برآمده هشتم اردی بهشت به اختتام رسید - الا شکوفه

شفتالوی مدبرگ در شانزدهم اردی بهشت که خدیو ملک و

ملت قرین دولت بکابل در آمدند پاره بر درخت بود - و از نظر

فیض آنر نصارت تازه گرفت - از شکوفه - یب که شایسته ذکر نیست

قسمی که پیش میسرید بیست و دوم فروردین - سرکرده پانزدهم اردی

بهشت بخیر رسید - شکوفه - یب پاییزی چون در آغاز اردی بهشت

شگفته بود بامتداد کشید - شکوفه شاه آلو و آلو بالو نیز غره ماه

مذکور بشگفتن در آمده شانزدهم آن که - سر زمین کابل بفروغ ماه چله

رایات جهانکها مدور گردید کمال شگفتگی و شادابی داشت - شکوفه

ناتپتی و به که در اوایل اردی بهشت سر کرده بود نیز دران هنگام

پاره مانده بود - بعد از یک هفته بانها رسید - بنفشه در نو روز پیدا شده

تا بیست روز شگفته بود - ارغوان در بیست و ششم فروردین بشگفتن

بزرگ و باران محفوظ باخند - و از آنرو که در دارالملک کابل دولتخانه شایسته نزل مقدس نبود و لهذا حضرت جنت مکانی که دومرتبه در ایام سلطنت بکابل تشریف فرموده بودند در باغ آهو خانه میگردانیدند در خاطر خورشید مآثر برآزنده اورنگ جهانجانی حضرت خاقانی پرتو افکنده و دولتخانه اساس نهاده آید - و چون حضرت جنت مکانی نخستین بار که بکابل تشریف بردند باغ اورده را باعلی حضرت عنایت فرموده بودند چنانچه خافان زمان در آن ایام عمارتی در باغ مزبور مرتب ساخته و التماس مقدم آن حضرت نموده پیشکشی لایق بنظر آن حضرت در آورده بودند بذبران باغ مذکور را با باغ مهتاب که متصل آنست برای دولت خانه برگزیده و آنرا محل معلی و این را دولتخانه خاص قرار داده عمارت عالیله طرح افکندند - چنانچه در سال میمنت اتصال نوزدهم که دارالملک کابل مرتبه دوم بقصد کشایش بلخ و بدخشان مرکز الویه ظفر طراز گشت منازل مذکوره باجمیع عملراتی که در حال درازدهم حکم شده بود بحسن اختتام رسیده بود - و دولتخانه کرامت آشیانه یفزول فیض موصول فروغ تازه یافته - پنج لک روپیه صرف جمیع عمارات شده است - دو لک و پنجاه هزار روپیه بر دولتخانه مقدس - و دو لک و پنجاه هزار روپیه بر عمارات شهر آرا و جهان آرا و چار باغ و دیگر باغات و روضه مقدسه حضرت نردوس مکانی - و چون حصن بیرون کابل بامر حضرت جنت مکانی بکج و آهک مرانجام یافته و قلعه ارک خام بود درین نوبت که اعلی حضرت بکابل تشریف فرمودند فرمان شد که قلعه ارک نیز به کج و آهک

مرتبه پانزدهم از مراتب این مزار خلد آثار واقع شده چپوتر
 محرابی از سنگ مرمر بحکم حضرت جنت مکانی ساخته بودند
 فرمان شد که بر دور آن محرابی از سنگ مرمر بارتفاع سه گز
 نصب کنند - و بموجب وصیت حضرت فردوس مکانی بآفرختن
 عمارتی بران مرتبه غفران موز که در لازجه چهاردهم ست نهی ساخته
 به بناء مختصر مسجدی از سنگ مرمر در مرتبه پائین آن ها مرنمودند
 و در سر آغاز سال هزدهم اساس گذاشته آمد - و آخر سال نوزدهم
 بعد فتح بلخ و بدخشان در عرض دو سال بصرف سی هزار روبه
 در غایت مطبوعیت و نهایت خوش طرحی و کمال لطافت و
 نظافت انجام پذیرفت - و چون جوی آبی که از مرتبه دوازدهم روزه
 بر رسته خیابان جاری است و دوازده آبشار ازان ریزان ازمین جهت
 که از سنگ و آهک ساخته بودند مندرس گشته از صفا افتاده
 بود امر معلی صادر گشت که از سرنو بعمارت آن پرداخته و در ته
 هر آبشاری حوضی مختصر ساخته کناره های جو و آبشار ها و
 حواشی حوضها را همه از سنگ مرمر کابل سر انجام دهند - و در
 مرتبه نهم حوضی یازده گز در یازده بحاشیه سنگ مرمر - و در مرتبه
 دهم حوضی پانزده در پانزده - و در دهم باغ حوضی دیگر پانزده
 در پانزده بحاشیه سنگ مرمر - و در دوازده در خور آن مکان مزین
 بقبهای مطا - و پیش دروازه چوکی مربع که یک ضلع آن دیوار
 باغ باشد و سه جانب دیگر بر حجرهائی که جوی آبی از میان آن
 بگذرد مشتمل بسازند - تا محابیح و مساکن که برای خوردن طعام
 و گرفتن دیگر روزه مبادات گرد آیند در پناه آن حجرات از احباب

آبشار حوضی از سنگ مرمر - و درمیان دیوار پس آبشارها
 صحرایی طاقچه از سنگ مرمر تا روزانه دران کوزه‌های زرین
 مملو بانواع ریاحین بطرح بچینند - و شب هنگام شمعدانهای طلا
 با شمع کافوری بگذارند - و درته آنه نیز حوضی که حاشیه آن از
 سنگ مرمر باشد بسازند - که از ایوان آبشاری دیگر دران بریزد
 و مقرر ساختند که از آنجا تا نشیمن میدان باغ سه آبشار دیگر
 بروی کلر آید که همگی پنج آبشار باشد - و میدان افشار و خیابانها
 و نهر دور نشیمن وسط باغ صد فواره تعبیه نمایند - سیوم میدان باغ
 شهر آرا و جهان آرا عمارتی در کمال زینت که یک ایوان رو بآن
 باغ داشته باشد - و دیگری رو باین - از سنگ مرمر جوئی میدان آن
 جاری - و در باغ جهان آرا برکنار نهری که از مغرب رو می آید
 و شمال سومی رود چنانچه ذکر یافت عمارتی مشتمل بر یک ایوان
 رو به در آمد آب در حیره طوح انداختند - که آبشاری بعرض سی
 و هشت گز مساوی بعرض نهر در برابر داشته باشد - و شمال رویه
 آن نیز عمارتی بطرز عمارت شمال شهر آرا حکم شد - و فرمان رفت
 که در چار باغ دو ایوان محاذی هم که میدان هر دو نهری مسقف
 که سقفش در ارتفاع بسقف ایوانها مساوی بود جاری باشد - و
 عقب هر کدام طبقاتی خانه بسازند - و توجه عالم آرای عمارت انرا به
 ترتیب باغ مرتد اقدس حضرت فردوس مکانی که طول آن هالصد
 گز و زمیفش پانزده مرتبه است و از ارتفاع مرتبه پایین از مرتبه
 نخستین سی گز مبدول داشتند - و چون بر ضریح منیع حضرت
 مغفرت آیات رضوان مآب خدیجه الزمانی رقیه سلطان بیگم که در

جہان بانی بحسن تدبیر چار دنگ ہندوستان را کہ از نظم و نسق انتادہ بود و وسعت آباد این بوستان را کہ رو بہ برگ ریز نہادہ بعمارت و مضارت باز آوردہ حرم زندگانی و حریم کمرانی ساختہ اند فرمان دادند کہ ہمگی حیطان این بساطین و تمام فی نشیمنها کہ لختی کھنہ و برخی درخور این ریاض نبوت از سر بسازند - و باغ شہر آرا خاصہ گردانیدہ باغ جہان آرا بنوای مالکہ درواں بیگم صاحب عنایت نمودند - درین ہردو باغ دلکشی فردوس نما چنارہا نظر فریب بیفتدگان است - علی الخصوص شہر آرا کہ دران چنار بسیاری نشانیدہ حضرت فردوس مکانی است ہمہ در نہایت زیبائی و خوش نمائی و تنومندی بکمال رسیدہ - درین دو حدیقہ انیقہ در ہر مکانی کہ قابل عمارت بود نشیمن دانشین طرح نمودہ جمعی کہ در فن عمارت آگہی داشتند باہتمام آن برگماشتند - در باغ شہر آرا سہ جا عمارت حکم شد - یکی در وسط باغ مربع نشیمنی کشادہ اطراف کہ اہل ہندوستان آہرا چو کھندی گویند تمام از سنگ مرمر نومان مہندان مشتمل بر شانزدہ ستون - چہار در میان - و دوازدہ بر چار طرف آن تا ہر گاہ آن منزل بہشت آئین برورد و مہذبت امود فروغ تازہ گہرود از چار سو چار جو کہ در وسط چار خبابان باغ جریان دارد با آبشارہا و فوارہا در نظر خورشید اثر باشد - دوم در طرف جنوب باغ عمارتی رو بشمال بر دامن کوهی کہ از زمین وسط باغ ہفت ذراع ارتفاع دارد بنہجی کہ از جوی آبی کہ ہواں بلندی جاری است آبشاری درون ایوان عمارت بنی ریختہ باشد - و در تہ

مرز زمین بهشت آئین کابل هنگامی که این نزهت گاه را بانو از عدالت آن پادشاه رضوان بارگاه فرغ تازه بود باغ شهر آرا و چار باغ و باغ جلوخانه و اورده باغ و باغ صورت و باغ مهتاب و باغ آهوخانه و سه باغچه اطرافش احداث نموده بودند - و دیوارهای حمام گره این بساطین کشیده حضرت جنت مکانی که بار اول در - آتماز سلطنت بکابل تشریف فرمودند حکم نمودند که پیوست باغ شهر آرا باغی مهیا سازند - و در آن نهري بمعرض بیعت و هفت ذراع که رود کابل از مغرب سو بآن در آمده رو بهمال براید از گچ و سنگ ترتیب دهند - و چون بانجام رسید آنرا بجهان آرا موصوم گردانیدند - سریر آرای جهانبانی حضرت صاحب قران ثانی که بعد از جلوس ابد پیوند نخستین بار در دوازدهم سال اورنگ نشینی بکابل تشریف فرمودند باغ آهوخانه را که چارها دارد بس بلند برود معلی رشک بهشت برین گردانیدند - و چون عمارات این باغ نواحی آن که در ایام دولیت حضرت جنت مکانی ساخته شده شایسته نزول اقدس نبوت آنرا به پردگیان مشکوی انبیا مرحمت فرموده تا قریب يك ماه درخیمه گذرانیدند - پس ازان منزل سعید خان بهادر ظفر جنگ که متصل باغ مسطور است و بهترین منازل کابل و در عرض این یک ماه برخی جاهای اصلاح طلبش مرمت یافت و لختی ضروری البنا ساخته آمد بنزول ارفع آسمانی پایم شد و تا روز نهفت الوبه ملک گرا از دار الملک کابل بصوب هندوستان بهشت نشان محط دوات و اقبال بود - و چون فرازنده انیسر

راهی کردند - تا از هجوم لشکر ستاره شمار درگذشتن مضایق جهل
و هجوم انهار این راه مجتبت نگشتند - و سلطان نظر برادر سیف
خان را مصحوب خسرو و لهر اسپ خان - و کرشاسپ برادر اورا همواره
بهرام - و جمشید را که از غلامان متمم درگاه عرش اشتباه است
بمحافظت و همراهی توابع نذر محمد خان رخصت نمودند -
لهر اسپ خان باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه قزازی دو
هزار سوار سر برافراخت - چوچک بیگ بمعنایت اسپ با زین نقره
و انعام چارید مهر نوازش یافت •

ششم [شعبان] عاقل خان که بغوری خزانه رسانیده
برگردیده بود احراز دولت ملازمت نمود - نجابت خان و میرزا خان
نبدیر عبد الرحیم خان خانان و ذو القدر خان و برخی دیگر از بندگان
بارگاه جاه و جلال که با خیل و جمال و دیگر اشیاء نذر محمد
خان از بلخ آمده بودند شرف اندوز ملازمت اقدس گشتند -
محمد محسن پسر منصور حاجی را بمرحمت خلعت و انعام
پنج هزار روپیه برنواخته مرخص گردانیدند که ببلخ نزد پلورود
و مصحوب او بهادر خان و اصالت خان دو اسپ از طویله خاصه
با ساز طارسل داشتند - سید اسد الله که با سید باقر برادر خود
حسب الحکم از قندز آمده بود بمعنایت خلعت و منصب هزار
ذات و هزار سوار از اصل و اضافه و اسپ و قاعه داری زمین داور
و سید باقر باضافه منصب مباهی گشته بدان صوب دستوری یافتند -
اکنون حقیقت ریاض و منازل از ممالک دارالملک ببلخ
نگرد - حضرت گیتی ستانی فردوسی بکلی انار الله •

سرکار چونپور از تغیر شاه نواز خان بمیرزا حسن صفوی تقوی یافت - و صف شکن پسرش را باضافه پانصدی ذات و پانصد سوار بمنصب دو هزاری هزار سوار سرلندی بخشیدند - و مصحوب او نقاره بمیرزا حسن عنایت نموده فرستادند - خلیل الله خان باضافه هزاری ذات بمنصب چار هزاری هزار سوار مقتخر گردید چون بموقف عرض اقدس درآمد که علامی سعد الله خان غره شعبان از بلخ براه خنجان که بهمان راه رفته بود روانه آستان خلافت خواهد شد و بایوار و شب گیر بدرگاه معلی می رسد خافان بلده پرور از وفور ماطفت چار اسب راهوار معرج از طویل خاصه بقرا باغ فرستادند - اگر در اسپان سواری او بیرو نماند برین اسپان خود را ببارگاه کیوان مکن برساند *

پنجم شعبان علامی که در چار روز مراقبی و مصعد صعب المرور این راه طی نموده از بلخ بکابل آمده بود سعادت استلام شده جهانبانی اندوخت و از آنجا که بنظم و نسق صوبه برهم خورده بلخ از قرار واقع پرداخته و باراء مایده و افکار ثانیه سپاه رعیت آنولایت را از هراگندگی باز داشته بود و همگی خدمات را مطابق حکم اقدس کما یبغی بانصرام رسانیده از پیشگاه نوازش بعنایت خلعت خاصه و باضافه هزار سوار بمنصب شش هزاری پنج هزار سوار مقرر از گردید - از سواران منصب رستم خان هزار سوار دیگر دو اسبه سه اسبه گردانیده او را بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه برنواختند - درین تاریخ پسران نذر محمد خان را با والدین و همشیره ها دستوری شد که پیشتر بدار السلطنه قهور

و نهري دارد نه آبشار ازان ريزان بغيض نزول نصارت تازه بخشيدهند
و نواب كيوان جناب بمرام نثار و پيشكش پيرداخته شب هنگام
چون بامهای عمارات ده را كه بر دامن پته واقع شده و نشيمنهای
مرتبه بمرتبه آن از دور بغایت خوش نما است چراغان كرده بودند
حضرت جهالبدانی بر كریو مغانی قریه مذکور كه جوی خوشي
و چنار دلگشي دارد و كارگزاران سركار نواب خورشید احتجاب آنرا
ترتیب داده اند و باوای گل و سبزه مملو است و بجهان نما موسرم
بر آمده بتماشای آن انبساط فرمودند *

سیوم ماه [شعبان] از استالیف بموضع ماما خاتون كه از مواضع
مشهوره كابل است تشریف آورده باغ قاضي محمد اسلم را بنزول
مقدس فیض آمود كرانیدند - روز دیگر مقارن دولت و ایال عمان
مراجعت بشهر منعطف ساختند - و یرلیغ طلب گوهر اكليل
سلطنت پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر از بنگاله و اختر
برج دولت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر از گجرات
بآستان خلافت بشرف مدور پیوست - و خدمت صوبه داری
بنگاله باعتقاد خان فاظم صوبه بهار نهایت نموده فرمان دادند
كه بتعجیل از پهنه به بنگاله بشتابند - و حكومت صوبه گجرات
بشایسته خان كه بضبط صوبه مالوه می پرداخت مفاوض فرمودند
و هزار سوار از منصب او دو اسبه سه اسبه گردانیده اورا بمنصب
پنجهزاری پنجهزار سوار دو اسبه سه اسبه سرافراز ساختند - و ایالت
صوبه مالوه بشاه نواز خان مرحمت گشت - و منصب او باضافه
هزار سوار پنجه هزاری پنجه هزار سوار مقرر گردید - و نظم

خانهای مردم متواری شده بودند - هنگامی که بندگان این دولت خدا داد ابد بنیاد بجست وجو پرداختند مخفی از بلخ بدر رخت - و از اجتماع آنکه اوزبکان پسر او را بعد از فرار نذر محمد خان نزد عبد العزیز خان برده اند خود را به پسر رسانید - مادر قتل محمد پنجمین پسر - و مادر هر سه دختر از ازماء قلماق اند که با دختران چوپیش بدرگاه معلی آمده اند - والدۀ عبد الرحمن ششمین پسر نیز اوایی بود - و اورخت هستی بر بسته - نذر محمد خان زوجه عبد العزیز خان را که دختر عبد الرحیم خواجه چوپیشاری است از بطن خواهر باقی محمد خان و ولی محمد خان با دو دختر عبد العزیز خان که از همین منکوخه متولد شده اند و کوچ نظر بروتی و دختر او را در بلخ پیش خود نگاه داشته نزد آنها دستوری نمی داد همین ده طظنۀ وصول افواج قاعره بگوش او رسید سه روز قبل از ورود عسکر منصور بساجت بلخ پیش آنها فرستاد *

غره شعبان ماه پادشاه گیتی پناه بکلیکشت محال دامن کوه کابل که بغزونی ریاض و وفور اشجار و کثرت اثمار و ریانی سبزه و روانی انهار بهشت آثار است توجه فرمودند - و از شکر دره عبور نموده باغ میر یحیی را بنزول اقدس سرسبز و شاداب گردانیدند - روز دیگر در اثناء راه نورددی موضع فرزه را میر فرموده باستالیف که بهر کار ملکه جهان مالکۀ گهیان نواب بیگم صاحب متعلق است و بهترین اماکن کوه دامن - و اقسام انگور فروان دارد - و بیشتر انگوری که به کابل می آرند از اینجا است - تشریف قدوم ارزانی داشتند - و باغ فردوس آئین آن ثمره شجره خلانت را که چنارهاش سر بفلک کشیده

میندول داشته هر کدام را در خور مرتبه از لالی مثالی و پیرایه‌های
مرصع باصناف جواهر و نقود و اقمشه عطا کردند - و بتسلیه خاطر
پراگنده همگان پرداخته فرمودند که دیگر تفرقه بخود راه ندهید
که درین درگاه معدلت و جهانبانی بریختن آبرو و هتک حرمت
مردم درومایه رضا ندهند چه جای دیرین دودمانهای سلطنت - از کرم
عمیم و نقود - حصیم خاقان کریم نزدیکست که به نذر محمد خان
هرجا باشد برسد - و تا اینجا هفتک بعزت و رزاهیت و جمعیت
تمام خواهید گذرانید - و حضرت خاقانی بنات را بارانده آنکه هر که
شایستگی از دواج داشته باشد برای یکی از وزرای مماء خلافت
خطبه نمایند بحضور اقدس طلب داشته مشمول اصناف اعطای
گردانیدند - و بهر یک از جواهر و مرصع آلات و زو نقد و اقسام نفایس
نسیج انعام فرمودند - و هر سه دختر با مادران و سایر پردگیان پدر
بمکانی که برای ایشان مقرر گشته بود دستوری یافتند *

ذکر امهات اولاد نذر محمد خان - والدۀ عبد العزیز خان که
بزرگترین فرزندان مت خانه زاد قاضی تولک اندجانی است -
قاضی سابق بلخ - خواهر نذر محمد خان زوجۀ عبد الکریم سلطان
کاشغری اورا از قاضی ابتدایع نموده بود - نذر محمد خان آن را در خانه
خواهر دیده بشغف تمام گرفته متصرف شد - و اکنون قریب
بیست سال از ممات او می‌ری گشته - والدۀ خسرو از اسافل
مردم بلخ است - مادر بهرام سیومین پسر لولی است و او نیز
در گذشته - والدۀ سبحان قلی چارمین پسر هم لولی است - بعد
از گریختن نذر محمد خان او و برخی از محتجبات خان در

سلطان برادر جانی خان پدر دین محمد خان و ازان دوزن یکی
نخست زن امام قلی خان بود پس از و بنکاح محمد یار در آمد
در جلگای ما هرو فرود آورده دولت اندیز ملازمت گشتند - روز
دیگر صدر الصدور سید جلال بحکم والا تا خیابان پذیره شده بهرام
و عبدالرحمن را با رستم ولد خسرو بآستان سلاطین مکان آورد - خاتان
دریا نوال مہرام را بمرحمت خلعت خاصه با چارقب زردوزی و جیقہ
مرصع و خنجر مرصع با پهلکتاره و منصب پنجہزاری هزار سوار
و دو اسب از طویلہ خاصہ با زین طلا و مطلا و دہ تقوز پارچہ از اقمشہ
نفیسہ و یک لک شاهی کہ بیست و پنج هزار روپیہ باشد نقد
و عبد الرحمن را بعزایت خلعت فاخر و جیقہ مرصع و خنجر مرصع
و اسب با ساز طلا و پنج تقوز پارچہ - و رستم پسر خسرو را بخلعت و
اسب سرافراز ساختند - و خواجہ عبدالخالق داماد نذر محمد خان
و بالتون پروانچی خسرو خان بتقدیمیل عتبہ اقبال ترق طالع برانراخته
بمرحمت خلعت مباهی گردیدند - و از ونور رانست پادشاه مہر
گستر عبد الرحمن را کہ خرد ترین برادرانست بمہین بادشاهزادہ
بخشہ بیدار سپردند تا در ظل عاطفت آن والا گہر تربیت یابد و
روزبانہ او صد روپیہ مقرر گردانیدند - و مستورات خان کہ سہ منکوحہ او
بودند یکی دختر اورازبی - دیگر دختر بالتون پروانچی - میوم
مادر خسرو - و سہ دختر یکی درمن شانزدہ - دیگری درمن چارده
میومین یک سالہ - و سرہای نذر محمد خان را کہ ہمہ قلماق اند
نواب عرش قباب فلک نقاب پردہ نشین مرادق عظمت بیگم
صاحب باعزاز نزد خود طلبیدند - و انواع عواطف و اقسام مہربانی

همراه عاقل خان دستوری یافتند - درین تاریخ میرزا محمد ولد میر بدیع مشهدی بمرحمت فیل بلند پایه گردید - شمس الدین ولد نظر بهادر خوبشگی را بخلعت و فوجداری دامن کوه کانگه از تغیر مرشد قلی عز افتخار بخشیده مرخص گردانیدند .

بیست و دوم [رجب] پادشاهزاده مراد بخش بموضع آدشرای رسید - کورنش آن والا گهر ممنوع گردید - و از پیشگاه جلال فرمان شد که بشهر در نیاید - و تا انتهای عساکر منصور بدار السلطنه قهور همانجا بوده بعد از روانه شدن رایات عالیات به پشاور رفته اقامت گزیند - بمیر نور الله که از بلخ آمده بود هزار روپیه عنایت شد .
 بیست و پنجم [رجب] ماهیپ از طویل، خاصه بایراق طلبه بهادر خان و رستم خان و اصالت خان مصحوب شیر مرد خواجه مید اتائی که بلخ معین شده بود ارسال داشتند - و خواجه بمعنایت خلعت و انعام هزار روپیه نوازش یافت - حسین قلی بیگ آخر را که آق سقال قوم خود و مرد نمیده روزگار دیده است و با خسرو از بدخشان آمده در ملک بندها منسلک گردید بمعنایت منصب و انعام دو هزار روپیه سرافراز ساختند .

شب بیست و هفتم [رجب] ده هزار روپیه مقرر ایلة المعراج در حضور مقدس باصحاب احتیاج عطا فرمودند .

و بیست و هشتم راجه بیهتل داس و خلیل الله خان و لهرامپ خان و مهدی داس راتهور پسران و متعلقان نذر محمد خان و سه دختر او را که از بلخ همراه آورده بودند با دوزن محمد یار که دختر زاد دین محمد خان است و پسر پاینده محمد سلطان ولد ترمون

شانزدهم [رجب] براجہ جسونت سنگہ اسپ از طویلہ خاصہ پا پراق طلا عنایت شد - خلیل اللہ خان و غضنفر ولد اللہ ویردی خان و محمد محسن واد منصور حاجی از بلخ آمدہ کامیاب دولت ملازمت گشتند - چون خلیل اللہ خان مامور بود کہ با راجہ بیتھل داس و غیرہ ہمراہ توابع و اسباب نذر محمد خان بدرگاہ معلی آید و او یلغار کردہ پیشتر رسیدہ بود حکم مقدس صادر شد کہ بسرعت ہرچہ تمامات مراجعت نمودہ بان جماعہ ملحق گردند و بآستان جہانداری ہمراہ آید - و محمد محسن پسر منصور حاجی را بعنایت خلعت و کمر خانجر طلا و شمشیر و اسپ با زین نقرہ سرامراز گردانیدند - و بلہمی شاعر کہ تازہ از دار السلطنہ آمدہ تصدیق در تہنیت فتح بلخ و بدخشان بعرض اندس رسید ہزار روپیہ انعام شد *

یستم [رجب] - سادات خان قلعہ دار ترمذ باضافہ پانصدی پانصد ہزار بمقتضی دو ہزار و پانصدی دو ہزار و صرحمت نقارہ برنواختہ آمد - عاقل خان را بعنایت اسپ و برہ و فراختہ حکم نمودند کہ مبلغ ہانزدہ لک روپیہ و ہفتاد ہزار اشرفی کہ مجموع بیست و پنج لک روپیہ باشد بشاہ بیگ خان قلعہ دار غوری رسانیدہ برگردد - و بہ بہادر خان و اصالت خان فرمان شد کہ آنرا مصحوب جمعہ بلخ طلبدہ با بست و پنج لک روپیہ کہ سابقا سید فیروز بردہ بود و ہمہ پنجاد لک روپیہ می شود در وجہ علوفہ لشکر و دیگر ضروریات صرف نمایند - و سید مسجد کہ بداخ معین گشتہ بود با برادران و ابراہیم حسین ترکمان و بہادر سنگہ ولد راجہ جگت سنگہ و گروہی دیگر

او پدای سریر جهان بانی رسید حکم اقدس بفرمان پیوست که اگر آن سرگردان بادیه اُدبار را نصیب از ملک داری و بهره از کسکاری می بود از دولت وصول این نامه نامی و صحیفه گرامی که دستور العمل سعادت دو جهانی و فهرست برکات جاودانی است محروم نمی شد اکنون در پی آن گم کرده پی رفتن شایستگی ندارند باید که بر میدن منشور مقدس از شاه رخصت شده روانه آستان خواتین پناه گردند

نهم [رجب] بعین علی که تازه از ایران آمده بود چار هزار روپیه عنایت شد *

پانزدهم [رجب] سعید خان بهادر ظفر جنگ را بعنایت خلعت خاصه و اسب از طویل خاصه با زین طلا سرافراز ساخته بحکومت ملتان رخصت فرمودند - منصب اصالت خان باضافه هزاری ذات پنج هزاری ذات و چهار هزار سوار مقرر گردید - خواص خان بحلعت و جمده مرصع و صوبه داری قندهار و باضافه هزاری ذات و هزار سوار بمنصب چار هزاری چار هزار سوار و بمرحمت فیل - و حیات خان بحلعت و خدمت داروغگی مردم جلو از تغیر خواص خان و از اصل و اضافه بمنصب دو هزاری هزار سوار و راجه راجروپ باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزارنی دو هزار سوار - و از اصل و اضافه شادمان پهلوال بمنصب هزارنی نهصد سوار - و چهار فلی کهر بمنصب هزارنی هشت صد سوار - عزافتخار اندوختند - خواجه عبد الرحمن و لد عبد العزیز خان را بخشی پدشاهان گردانیدند - و بعنایت اضافه منصب نوازش یافت *

که در خدمت لازم السعاده مشمول عنايات و اصناف تلطفات اند -
و بکمال احترام و فراغت و جمعيت خاطر مقرون هستند -
تخصيل مريضات - الهی رنيق طريق باد •

مير عزيز باستعجال تمام راهی گشته، آن سوی نثار خان
پيوسته پوليغ قضايفان که از پيشگاه عنايت بخان مزبور ارسال يافته بود
رمانيد - و چون دريافت که نذر محمد خان بصفاهان شاه (؟) ست
از راه تون و طبرس که بصفاهان نزديکتر است پيش از جان نثار خان
روان شد - پس ازان که مير مزبور بصفاهان رسيد ازان رو که نذر محمد
خان که حقيقت رفتن او ازان خود بجانب ايران و مراجعت نمودن
و آمدن بحوالي ميمنه با ديگر مقدمات در محل خود نگارش خواهد
يافت - از فرط سوز در صفاهان نيز توقف نموده بصوب خراسان
برگشته بود در مدد آن شد که از عقب راهی گشته هر جا دريابد
نامه را برساند - فرمان راي ايوان ادرا ازين حرکت باز داشته پيغام
نمود که درين هنگام که نذر محمد خان از شورش دماغ و آشفتگی
طبيعت سر رشته خرد گزینی و عاقبت بينی از دست و اهسته
است رفتن او نزد خان مسطور مصلحت نمی بينم - غالبا از و ملوک
هستنده متوقع نيابد - اولی آنکه چون آمدن جان نثار خان نزديک
است چندی توقف نموده روز عيد الضحی که ساعت ملازمت
او مقرر ساخته ايم همراه او مارا به بيند - و اين معنی را باستان
خلعت معروف داشته تا صدر حکم مقدس منتظر باشد - مير عزيز
بموجب آن کاربند شده حقيقت بدرگاه خواتين پناه عرض داشت
نمود - و تا ورود جواب در صفاهان بنشست - بعد ازان که عرضه داشت

ناموس عباد الله امانه جهنم گشته اند - دران چهار بار ندهند - و همواره لشکری گران با کمال توژک در بدخشان مستعد و مهیا باشد - که هرگاه آن صدر نشین محفل اعلا را در بلخ مهمی رود دهد یا اراده تسخیر ماوراءالنهر مصمم گردد عذالطلب بلا توقف شتابنده لوازم خدمت و همراهی چنانچه باید بتقدیم رسانند - بچه پیش نهاد همت جزر حصول نام نیک مطلبی دیگر نیست - هرچند بعض چهره کشایان اصرار سلطنت فرمان روائی و استیلا و صولت را بگو شناسند - اما پیش همت بلند بهمت این دست پرورد ازای عنایت این معنی بمراتب ازان بکوتر است - درینولا معروض افدس گشت که آن برارنده مسند خانی از شبرغان باند خود رفته فاسم نبیره خود را که در انجا بود همراه گرفته دامعدودی براه چول و بیابان بمرز شتابند - از انجا که از نیکان بجز نیکمی نیابد - و بر ذمه جبلت سراسر اصالت و فطرت سراپا مرورت ما پاس ناموس و حفظ حرمت عوام الناس لازم و متحتم است - فکدیب الخواص - علی الخصوص در حینی که اعتماد بر دینداری و حق پرستی و راستی و درستی ما نموده باشند - بعد مقدس آنست که منسوبان و متعلقان آن بقاوه خویش را به نیکو ترین وجهی و شایسته ترین طرز بی باسامانی لایق و سرالجامی مناسب در هر جا که توقف گزیده باشد فرستاده آید - درین صورت اگر معتمدی بجهت بردن ایدان از انصوب بیاید اولی است والا آگاه سازند تا متدینی ازین طرف بجهت رفاقه اینها معین گردد - تا آن وقت جمیع پردگیان حریم عفت - پیش گراکب سماه رفعت - انوار حقیقه عزت خسرو سلطان و بهرام سلطان و عهد الرحمن سلطان

آن خان و الشان دران که موجب نفرت خاطر و وحشت طبعیت آن
خان بلند مکان تواند بود و استماع آن بر طبع سرشت نفوس
دوست گران آمد هرزده باشد - و طایفه کج گرای دور از دور بلفی
آن رفیع القدر را برین میدارند که از بلخ بر آمده بسمت شهرغان
روند - ذات اقدس ما در اینجا می بایست تا داد قدردانی می شد
قدر خداوندان قدر ارباب قدر شناسند - و فضل اهل فضل اصحاب فضل
لیکن ازان خان منیع الشان باقتضای عقل معامله فهم و خرد
صواب اندیش متوقع این بود که بعد تحقیق ادای نامایم بی
علامات پادشاهزاده از بلخ بجانب این نیازمند درگاه بی نیاز متوجه
میکشند که هم سلامت در گرو آن بود - و هم بهبود کار دران - اما
سبقت تقدیر را که بمقتضای آن هنوز بقدر مشقت و تعب باقی
باعد چه تدبیر بر هر تقدیر انشاء ما فی الضمیر ناگزیر نشاء ضرورت
شناخته برابر ازان پرداخته میشود - مکنون خاطر مهر ناظر آن بود
که ساحت ولایت بلخ را که از آشوب حوادث نزار فتنه و فساد
داشت برفت و رب تدبیرات مایده و انکار ثاقبه پاک نموده و بی
راهه روان کافر ذمت حقوق نشناس را بجرا رسانیده با نقد و جنسیده
که در قلعه بلخ بود بقبض قدرت آن فاعله خاندان عز و علا در آورده
مقرر نموده شود که آن عالم مجد و مکارم طوایف باطل کیش
چفا اندیش تباه کار نموده کردار المان را که به انکار دادار جان
آفرین - و اهانت قران مبین - و جحود رسول امین - صلی الله علیه و
علی آله و صحبه اجمعین - تا باغمض عین از حقوق ولی نعمت
خویش چه رسد - و قتل هزاران نفس بی گناه و هتک حرمتها

تقل نامہ

تا نظام عالم و قوام بنی آدم بوجود تمام سود سلاطین معتمدین
 آئین - و خواتین نصفت گزین - منوط است - و نفاذ اوامر و نواهی
 الهی بقدرت و امتیاز و تلفیذ و اجرای این برگزیده های پروردگار
 و بزرگ کردهای آفریدگار مربوط - ذات خجسته آیات سلاله خوانین
 بلند مکان - علاقه خواتین رفیع الشان - نقاره خاندان دولت - عضاده
 دودمان شوکت - قره باصره عظمت - غره ناصیه حشمت - بدر آسمان
 رفعت شمس فلک عزت - مورد الطاف یزدان - طراوت چمن چنگیز
 خان - باحراز برکت - وادراک معادات - موفقی باد - خامه مشک تمام
 پس از نگارش سلام سلامت انجام بگزارش مطلب میگردید که سابقا
 بمسامع حقایق مجامع رسیده بود که در حلی که دره التاج سلطنت
 کبری خلف الصدیق خلافت عظمی فروغ دودمان دولت و اقبال
 نیر برج ابهت و جلال - پادشاهزاده کامکار نامدار بلند مرتبت عالی
 نسب و الاعتبار مراد بخش بنواهی بلخ میرسد آن صفوه صافه صفا
 دراز می صفا ابهت - لالی دریای بسالت - بهرام سلطان و سبحان
 قلی سلطان گرامی اخلاف را باستقبال آن والا گهر میفرستند - و آن
 موید بختیار بآئین گزیده و طرز پسندیده - پیش آمده وخصت
 انصراف مامی خدمت آن خان والا مکان می نماید - و چون آن
 قره العین خلافت کنار بلخ منزل میگزیند ظاهرا از قدر نهادنی
 آن نوواره بوختان سلطنت که مقتضای حدائق سن و علوفان
 شباب است و از غفلت و مصاهله ریش سفیدان بعضی اداهای
 ناهنجار دور از کار مثل در آمدن رستم خان بقلعه بانج باوجود بودن

بیست و نهم [جمادی الثانیه] پادشاهزاده و اعتبار مراد بخش
را بهری بوجود آمد - و سلطان محمد یار منوم گردید •
غیر از جمیع سپید محمود و آن خان دوران بهادر نصرت جنگ
برای سرانجام مواد ازدواج با مهینة عبد الله خان بیست هزار روپیه
نقد عنایت شد •

دستوری یافتن میر عزیز بصوب ایران نزد نذر محمد خان

• چون نذر محمد خان از شاه راه کعبه مداد رو بر تافته بصوب
ایران شتافت چنانچه گزارش پذیرفت خاقان کرم گستر که شکیمت
والی این برگزیده پروردگار بر اقتناء مفاخر و نشر مآثر مغفور است
بمقتضای عموم خیر سگالی و شمول صواب بهیجی خواستند که او را
بر آنچه پیش نهاد همت ملکی ارتفاع از انواع رافت و عطوفت
و دیگر مراتب مروت نسبت باو بود آگاه گردانند : بنابراین میر عزیز
ملازم مهین خلف خلعت را که سابق از قبل آن کسکار بخت بیدار
نزد نذر محمد خان ببلخ رفته بود بمعنایت خلعت و انعام چهار
هزار روپیه نوازش فرموده هشتم این ماه او را برسالت پیش روی
فرستادند - و گرامی نامه عاطفت مشحون که حسب الحکم علامی
معد الله خان آنها نموده و نقل آن درین نسخه معالی مرقوم
میگردد با مکتوب پادشاهزاده بلند قدر که بشاره والا نگاشته بودند
بصوب او ارسال داغتنده •

نصرت شعار گشت - کیفیت حال آنکه جمعی ازین گروه بی شکوه
که در لباس کنداوران بدزدی و رهنی کار پیش می برند خود را
بدنبال اردو رسانیده یکقطار شتر بار را بردند - راجه بعد از آگاهی
تاخته شترانرا خلاص کرد - پس از طی لختی مسافت بقصد
تعاقب قریب هزار و پانصد سوار ازان نمدر گزینان که در پیش پشته
قیام داشتند بهمدیگر پیوستند - و سه فوج شده راجه را از همه طرف
در میان گرفتند - راجه با آنکه از دویست سوار زیاده همراه نداشت
دران هنگامه حماسه و حمیت داد تهور داده جمعی را مقتول و
برخی را مجروح گردانید - و چندی از راجپوتان که بعضی ازان
خویش او بودند بعد از کوششهای مردانه چنان در باختند - و از
هجوم مقاهر کار بر راجه تنگ گردید ؛ و او قرار بمردن داد - درین
ضمن چاهی لشکر محمد قاسم و همراهان او که در هوای گرم و
ریگ بوم تفته نزدیک سه کرده تاخته خود را بهیار بوقت رسانیده
بودند نمودار شد - مخازیل پای ثبات از دست داده رو بفرار نهادند -
اکثون وقایع حضور بر می نگار

یستم و ششم جمادی الثانیه مهین پور خلانت که بموجب
فرمان طلب از جهانگیر آباد معروف به هرن مناره بشبگیر و ایوار
در شانزده روز قطع مراحل و طی منازل نموده در حوالی کابل
رسیدند سعید خان بهادر ظفر جنگ و صدر الصدور سید جمال
اسکم اتدس پذیره شده به پیشگاه حضور سراپا نور آوردند آب
کامگار پس از احرار شرف ملازمت سراسر معادت هزار مهر
نذر گرفتاریندند - و بمرحمت خلعت خاصه مفتخر گشتند .

گردون جاد بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار بلند گردید.
نهدی از احوال خسرو بیگ آنکه او در من پنج شش
سالگی با سیوی افتاده بود. نذر محمد خان او را خریده در مقام
تربیت شد. و بهرور ایام خان را از حسن صورتی و معنوی
پادشاه محبت بهم رسید. و چون اورکنج چنانچه گزارده آمد
مسخره نظر محمد خان گردید و کدخدایان او یماق ترکمن که
در حدود اورکنج بودند نزد خان آمدند و خسرو بیگ را شلخته
گفتند که این از مبدل مامت و پدرش از معتبران این قوم بود. خان
او را سردار او یماق ترکمن ساخت.

از جوانی آنکه چون رستم خان از دو گروهی خواجه دوکوه
که دران جا فرود آمده بود باند خود راهی گشت خود با لختی
از همراهان قول شد. و راجه بهار. نگه را با مردم او و جمعی
از تفنگچیان هراول ساخت. بر محمد قاسم میر آتش را با مردم
توبخانه نگاهبانی خزانه که برای مواجب بندهای نقدی
همراه بود گماشت. همین که ازان بیابان بی آب سه چهار کوه
نور دیده آمد پیداه خبر آورد که المانان اسپ صاحب مرا از من
کشیدند. و یکی از همراهان مرا به تیر زخمی ساختند. رستم خان
محمد قاسم را با یوق اندازان و هاشم بیگ کاشغری و چندی دیگر
بمدانم قاهره معین گردانیده کس نزد هراول و چنداول فرستاد
که پیش و پس ارد و را نیک پاسبانی نموده لختی تونف
گزینند. درین میان سواری از راجه دیبی. سنگه تاخته رسید که
میان راجه و المانان جنگ در پیوسته بود. و دیروزی نصیب داوران

پیشگان فساد کیش که اویماقات این حدود را تاخته مال و مواشی را بغارت برده اند میخواستند که بر بیروت من بربزند چون مرا جز بندگی و خدمتگذاری بندگان این درگاه در سر نیست امیدوارم که کرمک نموده از هر این اشرار فجار رستگاری بخشدند - و رستم خان که سه گروه نوردیده بود خود نیز آمده خان را دید - اتفاقاً مخاذیل که آساری و اموال بسیار در پناه رباطی که دران حوالی است فراهم ساخته بودند و خود نزدیک آن بر پشتی ایستاده همین که سپاه ظفر دشتگاه نمایان شد بطریقی که دران گروه غدر پژوه متعارف است همه یکبار جلوریز برفوج هراول تاخت آوردند - کندانوران نبرد جوهای غیرت فشرده و دست جرات کشاده بهر دادن بان و تغنگ پرخاکتند - و مبارزان قول نیز در رسیده بضرب تیغ و طعن سنان و زخم تیر و تغنگ جمعی را مقتول و لختی را مجروح ساختند - و تنمه را براه فرار انداختند و تارباط غوطی تعاتب آن فجار نموده همگی اشرار با آنچه از اسب و شتر و گاو و گوسفند و جز آن بغارت برده بودند ازان فداق گرفتند و در رباط آنقدر توقف نمودند که تاراج کشیدههای احصاء آگاه شده از اطراف و جوانب رسیدند - و اموال خود را شناخته متصرف گشتند - المانانی که در حدود شهرخان فراهم آمده بودند بهمدین دستبرد غزاة دین رهگرمی بلایه ناکسی گردیدند - خسرو بیگ دران روز تلاش گردانه نمود - و بقاوری بخت پیدار در سلک بندگان این دولت خدا داد در آمده با قبیلک خود همراه رستم خان به اندک خود رفت و بالتماس رستم خان از بارگاه

مگر اوضاع پادشاه، ممالک متان خوانده جمعی از المانان را که در آن
نواحی بودند رانند - و میر مذکور با پنج ششی از کدخدایان معتبره
همراه جلال الدین محمود دروازی به بلخ شتافته مدارا مهاسی
علامی را دید - علامی این جماعه را نفوازشهای پادشاهانه و عنایت
مناصب شایسته مطمئن خاطر گردانیده رخصت داد که بموطن
رفته در آنچه دولتخواهی و خیراندیشی این دولت سرمدی باشد
مساعی جمیله بتقدیم رسانند - و نگذارند که اهل شورش و فساد تا
رحمدین قلیچ خان دست ظلم پرمت را بجان و مال زیر دستان
دراز کنند *

از وقایع صوب اندخود آنکه بعد از مرجعت بهادر خان
و اصالهت خان حسب الطلب پادشاهزاده مراد بخش گروهی از
المانان فتنه انگیز حوالی اندخود را تاخت نموده بودند - و خواجه
کمال ارباب اندخود که کدخدایی با غیرت آن ملک بود و از سعادت
منشی و بختمندی در دولتخواهی این دیگاه و الاجاه میکوشید
بقصد مدافعه آن جور پرستان با وجود قلت اعوان از حصار برآمده
بدرجه شهادت رسیده بود - درینوا که رحمد خان بآن صوب روانه شد
پانزدهم رجب که از کنار پل خطب کوچ نمود قراون خبر آوردند
که در پنج گروهی بسیاری از المانان فراهم آمده اند - خان مذکور
بشلفتن این خهر خود بادیکر همراهان قول شده محمد قاسم داروغه
توضیحاته را با دو هزار سوار تفنگچی هراول کرده راهی گشت - درین
میان کس خسرو بیگ ترکمن قوش بیگی نذر محمد خان که سردار
ترکمنان بود آمده از جانب او ظاهر ساخت که جمعی از ستم

شهر که بمیان انصاف و احسان اولیای این دولت خدا داد آباد گشته بود و اکثر رعایای ملک بدخشان از بیم جور المانان بآن معموره پناه آورده بودند اهم دانسته جوقی از احدیان و تفنگچیان و پیادهای بندیل را بمحافظت قلعه باز داشت - و از چار طرف هر جا احتمال در آمد این گروه فرصت بزره بود بچوب و خار و غیر آن استوار گردانیده تفنگچیان بحراست باز گذاشت - و مجمعی از راجپوتان را برگماشت که بهر جانبی که مقاهدیر هجوم کنند بکمک برسند - و خود شب و روز آمادگی کارزار می بود •

سیوم رجب مخاذیل قطغان مانند شاه محمد و قل محمد جیده چي وقاصم بای و محمد بدای و قرچه سرای که سردار اکثر المانان اند و بمباری دیگر از اهل فساد که قریب پنج شش هزار سوار بودند سه فوج شده از آنجا شهر در آمدند - تفنگچیان از پنس بارها و دیوارها بسیاری از اسپ و آدم مدایدیر را بتفنگ میجروح گردانیدند - مقاهدیر از هیچ رو بچنگ روبرو پیش رفت کارندیده جابجا ایستاده تیر اندازی میکردند - قریب یک مهر کدوران طرنین هر گرم قتال وجدال بودند - انجام کار مخذولان از استواری بند و بست مهر از جمیع جهات راه در آمد مسدود یافته با هزاران خجالت و ندامت برگردیدند - و از آب خواجه پاک گذشته باز بطرف آستانه امام مراجعت نمودند - و از آوازه رسیدن امیر الامرا آنجا نیز ثبات پا نورزیده با هزاران یاس از جیحون گذشتند - در همین ایام مهرقریش با میر عبد الله و میر حسن و میر کلان و دیگر اعیان کولاب سلفه بندگی درگوش جان کشیده در کولاب خطبه با هم سامی و القاب

از انون بنگارش و قایمی که در بدخشان رو داده بود می بردازد -
 از عرصه داشت راجه راجروپ بمسامع حقایق مجامع رسید
 که بیست و یکم جمادی الثانیه راجه مذکور در قلندر آگهی
 یانت که جمعی از المان از آرد، خواجه پاک که خلیجی است
 از دریای جیجی چون باین موقع می نمایند - بمجرد استماع این خبر
 جوقی از وادیهوتان معتمد را برسم هرول پیشتر فرستاد - و خاطر
 از استحکام قلعه فراهم آورده با سید اسدالله و سید باقر واحدیان
 و جمعی دیگر متعاقب هرول راهی گشت - المانان زبون کش
 فرصت جو که چندی از نوکران - پاهیدن را که برای هیمة و گاه
 بصحرا می رفتند هلاک گز انیده بودند - بعد از رسیدن لشکر فیروزی
 فرار نمودند - راجه با همراهان تعاقب نموده دو کروزه نوردید - درین
 اثنا گروهی دیگر ازان مذاکب که در کوها و تنگناها پنهان بودند
 برآمده بکند اوران اقبال در آویختند - بعد از گرمی هنگامه قتال
 جمعی ره گرای نیستی گشتند - و بقیه از بیم تبغ خونخوار دلاوران
 رو بگریز نهادند - پس از تعاقب ابطال لشکر فیروزی گروهی از آب
 خواجه پان گذشتند - و فربقی تاب آتش شمشیر بیارنده دران آب
 غرق گشتند - و راجه با همراهان مظفر و منصور برگشت - بعد از دو
 سه روز خبر یانت که المانان بخت بر گردیده هزیمت دیده
 بآستانه اسلام رفته اند - و جمعی دیگر بآنها پیوسته اراده دارند که
 باز بقلندر بزنند - و چون جواسیس سپاه المانان را قریب پنج شش
 هزار حواریان میدانند راجه سر رشته تدبیر بدست داشته از قلت
 اعوان خود و کثرت غنیم جنگ صف مصلحت ندید - و بگهائی

توبخانه با دوهزار سوار تغفنگچی و خوشحال بیگ ولد میرزا شریف
الدین حسین و هاشم بیگ کاشغری و مردان و میدانیان که جمعیت
آنها نیز قریب پنج هزار سوار بود باند خود و مضافات آن راهی
گردانید - و شاه بیگ خان و از تغیر اهتمام خان که ملوک نیک
نداشت بغروری تعیین نمود - و حراست میمنه را با نواحی آن به
شاد خان و قلعه دارئ اند خود بعهده دولتخان ولد الف خان و
ضبط خان آباد به حیات ترین - و خبردارئ رستاق به خنجر خان و
کلات شهرخان بجبار قلی ککهر و مراد قلی سلطان ککهر - و مرهل
و سان چار یک بخوشحال بیگ کاشغری با دیگر کاشغریان - و آنچه
بشاهمان پهلوال - و خلم بخواجه عبدالعزیز ولد صفدر خان و درهگز
به بهار نواحانی - و بابا شاهو به محمد شاه قدیمی - و مومن آباد
به شیخ فتح الله خویش مبارز خان - و ابیک و موضع سلطان بایزید
با غلاطون بیگ و ارسلان بیگ ارلات - و رباط ریزگان به پسران همت
خان - و آخذانه تلوی به نظام میواتی - و نارین بشاه محمد کرز بردار -
و خنجان بمیرک بیگ خنجان - و موضع دوشاخ بعبدالغفور بیگ
هکه ارانگی - و فتح آباد بفرخ حسین خراسانی - و کلنه و کرکان
باگرین کچهوا - و قریشک بمحمدزمان ارلات - و اندراب بقام بیگ
میربرار و کولاب بجلال الدین محمود دروازی مقرر گردانید - و از
خلوص اخلاص و رسوخ عقیدت شب از روز و خواب از بیداری باز
ندانسته در عرض بیست و دو روز همگی خدمات مأموره را بنهایی
که از پیشگاه ارشاد پادشاه مرعضان و مرشد پادشاهان تلقین و تعلیم
یافته بود بروی کار آورد .

ملک داری درکار باشد بعلمای ارشاد نموده او را بعنایت خلعت خاصه و جمدهر مرصع باپهلونگاره و شمشیر خامه و در اسب از طویله خاصه با زین طلا و مطلا مر بلند گردانیده شب پنجشنبه بیست و ششم جمادی الثانیه با جمعی از بندگان رخصت فرمودند و بهادرخان را با ارسال شمشیر مرصع مصحوب علمای عزانتخار بخشیدند. و به سید فیروز برادر زاده سید خانجهان حکم شد که با چندی از سادات منصبدار بیست و پنج لک روپیة خزانه برای علوئے سپاه و مصالح دیگر از راه پنجشیر به بلخ رسانیده بر گردد. و خان والا مکان بحکم اقدس از راه خنجان که هر چند دشوار گذار امت اما از جبل دیگونیکنتر امت در عرض یازده روز شتافته شب دوشنبه هشتم رجب بلخ رسید. و باختر بوج خلافت برای فتح عزیمت معادلت که موجب ناراضامندی قبله دین و دنیا بود کلمات نصیحت آمیز هوش انگیز پیدام نمود. و چون اثری بران مترتب نشد تمام بندهای پادشاهی را منع کرد که بخانه پادشاهزاده نروند. و بهادرخان و امالتخان را تسلیم صوبه داری بلخ فرمود. و باتفاق ایقان شروع در انجام مهمات و تعین حارمان قلاع و تهانه داران و انجاز مقاصد آنها نمود. و چون سجاوت خان بعد از گفت و شنید فراوان دل به صوبه داری بدخشان نیارست نهاد قلیچ خان را با نظر بهادر و نور الحسن بخشی احدیان با دوهزار احدی و چندی دیگر که جمعیت شان نزدیک پنج هزار سوار بود به بدخشان. و رستم خان را با راجه بهار سنگه و راجه دینی سنگه و چندرمن بندبیل و دولت خان ولد الف خان و محمد قلم داروغه

الضرب بلخ گذاخته بقدر مسی که دران در آورده اند نقره افزوده
 وزن آنها برابر ربع روبیه مقرر گرداند - و بگراسی مکه پادشاهی و
 بامشاهی مسکوک و موسوم ساخته رواج دهد - اگرچه بندگان این
 درگاه دین پناه ایرانی و غیره آن بمذاهبت خلیفه زمان و مطاوعت
 خدیو دوران بر عقاید حقّه مستقیم اند - و از معتقدات باطله اهل زیج
 و هوا مستتر - لیکن چون از دیر باز میان اوزبک و قزلباش از تخالف
 مذهب عداوت بجائی رسیده که بهیچوجه موافقت و موافقت
 صورت پذیر نیست خدیو دین و دولت تنظیم و تسلیق صوبه
 بلخ را بامیر الاسرا با آنکه بیمن بزدگی این درگاه در زمره اهل
 محنت و جماعه در آمده مذاصب ندانسته باو تفویض نه نمودند -
 و چون از حرکت بی موفع پادشاهزاده مراد بخش و چندی
 دیگر از اشکر ظفر طراز جمعی کثیر از طوایف المان بجمارت پر
 خسارت از آب جیحون گذشته در بعضی حدود بدخشان و محال
 دیگر سرشورش نهاده بفساد برداشته بودند چنانچه رقم پذیر خواهد
 گشت حکم مقدس شد که بعد از رسیدن علامی ببلخ امیر الاسرا
 بقندز شتافته به تدبیر آن گروه فتنه پزوه بپردازد - و خرمن حیات
 گروهی به آتش تبغ آبدار خاکسار ساخته بقیة الحیف را از آب
 جیحون بگذراند - و از آنرو که ناظم بدخشان را برای سر براهی
 مهمات خود و همراهان چندی در بلخ توبه خواهد شد تا رسیدن
 او در قندز باشد بعد از آن که صوبه دار مزبور بدخشان آید بصرب
 بجل که نظم آن بدر تعلق دارد راهی گردد - سخن کوتاه پادشاه دانا
 نواز دانش پرور همگی مراتب مذکوره و دیگر آنچه در کار گزارید و

مرمیت و استواری حصار بیدرونی و قلعه درونی بلخ از بیلدارو دیگر
 عمله هرچه درکار باشد نوکر و اجوره دار از روی تاکید بکار و بار آورد
 و از خواجها و علما و مشاهیر بلخ هرکه سزاوار حضور قوایم سویر
 خلافت باشد و از نوکوان خان هر کس به بندگان درگاه عرض اشتباه
 رجوع آورده باشد یا بدست امتاده مانند طاهر بکاول که از روی
 خلاص و اعتقاد داخل در التخوان گردیده و بالتون پروانچی و
 چوپک بیگ و هردو داماد عبد الرحمن دیوان بیگی که یکی از
 انها برادر زاده ارست قندزی بیگ نام با دیگر برادر زاده اش
 مهد الله بیگ پسران عبد الرحیم بیگ که در ملک بندگان منسلک
 است روانه آستان خوانین مکان گردانیده بدیگران که در آنجا
 ولایت اند نوشتجات استمالت بفرستند - و از بندگان پادشاهی سوای
 جمعی که یرایغ طلب آنها صدور یافته که هرکه خواهش آمدن کند
 به بیم و امید و وعد و وعید ازین اراده باز آرند - و هرکه بمنع او
 ازین آرزو در نگذرد یا از خدمتی که دران صوبه بدو تفویض نماید
 سر باز زند او را بتغییر منصب و جاگیر متنبه گرداند و خدمتگزاری
 و اخلاص مندی و جانپداری هرکه بروز ظاهر شود در باب او اضافه
 منصب و جزان التماس کند - و چون از روانی رویه در آن ملک و
 بر افتادن خانی که از دیر باز مدار بیع و شرای آن دیار بران
 بود اهل بلخ و بدخشان در سواد معاملات با اهل سواد النهر فی
 الجملة هرچ می کشیدند - از آنجا که درین درگاه راستان و راحت
 کاران جزواستی و راحت کاری را روز بازار نیست مقرر شد که
 خانی را که خوانین توران به من آغشته می زدند بودند در دیار

بهادر خان و امالتخان و بجهت ضبط هر کدام از حصون و مواضع
حدود بدخشان باتفاق صوبه دار آنجا یکی از معتمدان را با هر قدر
منصبدار و احدی و برق انداز و پیداد تغذگی که لایق داند تعیین
کند - و باهتمام کان اعل بدخشان نیز یکی از بندگان جد کار دیانت
دار امانات گزار بفرستد - و باحوال سکنه آن دیار پرداخته و تحقیق
جمع و حاصل آن ولایت نموده هر جا در جمع پیشین آن تخفیف
ناگزیران داند بدهد - و برای تلافی نقصانی که بزرگران و باغبانان
و فالیزبانان در زراعت و بساتین و نالیزها از عساکر ظفر متأثر کشیده
باشند زر نقد از خزانه عامره برساند - و بمنصبداران نقدی که در آنجا
خواهند بود سه ماهه پیشگی - و بمنصبداران جایگرددان باندازه جمعیت
هر قدر مناسب داند از خزانه عامره برسم مساعدت تن کند - و
برخی بندگان جایگزین را برطبق دستوری که در حضور اقدس
قرار یافته از امکنه مفتوحه تیول تنخواه نماید - و بهرام و عبدالرحمن
پسران نذر محمد خان را با رستم محمد ولد خسرو که در بلخ می
بود و همگی وابستگان درونی و بیرونی خان مذکور همراه راجه
بیتهداس و خلیل الله خان و لهراسپ خان که پادشاهزاده مراد
بخش پسران و نبیره نذر محمد خان را با و - پرده بود و مهیص
داس را تهوور باستان جهانبانی روانه گرداند - و از اسباب و اسبان و
شتران نذر محمد خان آنچه شایسته فرستادن باشد مصحوب بندهای
معتمد که بحکم اقدس روانه درگاه فلک بارگاه باشند بدعوات احوال
دارد - و ضبط جانوران شکاری از شفقار و باز طویغون و غیرهما و
آوردن آن بمعد میرزا نوذر صفوی قوش بیگی مقرر سازد - و برای

یکی از بندگان معتبر معتمد مزاج شناس کردان که همگان از
 گفتار و کردار او اعتبار برگرفته از رضا و شکایت او راجی و خایف
 باشند منحصر دیدند مدار المهای علامی سعد الله خان را با آنکه
 از وفور رازدانی و شیوا زبانی و کثرت عواطف و عنایات دوری او
 از پیشگاه حضور روا نمیداشتند قرار دادند که ببلخ بفرستند و حکم
 فرمودند که اگر پاشاهزاده ازین اراده بی جا متقدم نگشته باشد او را
 بپند و حکومت صوبه بلخ را به بهادر خان و امالت خان باز
 گذاشته امتیصال اهل تهر و نساد به بهادر خان که بحماست و
 همیت اتصاف دارد و سردار جمعیت در است - و کار سپاه و خزانه
 و داد و ستد و پرداخت احوال رعایا و سکن آن دیار باصالتخان که
 بمزاج آزمای و فهمیدگی و احسن ساوک موصوف است مقرر
 سازد - تا برهنائی پادشاه دور بدین و شهنشاه صواب بگزین در امضای
 امور ملک داری هر چه باید کرد بموافقت و موافقت یکدیگر
 بروی کار می آورده باشند - و اگر نجابت خان ولد میرزا شاهرخ که
 اسلاف او بوسیله نیکو خدمتی این دردمان تاج بخش تخت میان
 بحکومت بدخشان کامروا بودند صوبه داری آن ملک را از عنایات
 عظیمه دانسته بخواهش تمام مستقبل شود این خدمت را بدو
 تفویض نماید - و اگر از سمت فطرتی و بیداری در رفتن بجای آبا
 و اجداد خود که قابلیت آن ندارد استنادگی کند قلیچ خان را با
 سپاهی که در کار داشته باشد بنظم بدخشان و توابع آن و رستم خان
 را با جمعیت شایسته بحفظ اندخود و مضافات آن معین گرداند
 و برای نگهبانی هر یکی از قلاع و محال توابع بلخ بصوابدید

حراس قلاع محال مذکوره و استحکام آن توقف مینمودند و خاطر از ضبط احشام آنجا فراهم می آوردند با خنیل الله خان که بعد از شنیدن فزونیی سپاه نادر محمد خان از بلخ بکوسک این دو سردار معین گشته بود و پس از گلزار در موضع چارباغ که میان اندخود شبرغان است باینان پیوسته از چارباغ مذکور باز گردانیده نزد خود طلبید - که بلخ را بآنها سپرده خود متوجه درگاه عرش اشتباه کردند - و ازین خواهش بی موقع پادشاهزاده اکثر امرا و منصبداران همراه نیز از محبت عزیز می موطن و استیضاس طبائع و خواطر باوضاع مواد اعظم هندوستان و استیضاحش بواطن و ضمائر از اطوار مردم بلخ و بدخشان و مضرت آب و هتوای آن ولایت اراده مراجعت نمودند - و ایندمعنی سبب شکستگی دلهای رعایا و پیریشانی احوال سپاه و توقف احشامی که از اطراف و جوامع رو بدلیج نهاده بودند گشت - و مردم لشکر از دید این تذبذب دست تطاول بمال رعایا دراز نمودند - و چون ایندمعنی مکرر بعرض مقدس رسید انحراف خاطر اقدس رو باز دیان نهاد - و پادشاهزاده را از امرار برین اندیشه ناسزا نخست به تغییر منصب و تیول صوبه ملتان تادیب فرمودند *

ارسال نوئین والا تمکین سعد الله خان از پیشگاه

حضور برای تنسیق ملک بلخ و تنظیم احوال

سپاه و رعایا

چون خدیو دور بدین چاره اصلاح احوال شوریده بلخ در نرسیدن

حال بدترین آرزوی خویش که فرمان روائی صاحب و ولی نعمت
 قدیم دران دیار باشد رسیده اند و صاحب زاده گویان بهزاران شادمانی
 بتمنی دریانت ملازمت او روی امید بصاحت بلخ آورده بدینند
 و عرض آن مملکت از وجود بی سوه اشرار نابکار و فجار تیره روزگار
 . اوزبکانه تنگ چشم ظاهر و باطن و المانان بی ایمان را پرداخته اید
 و رعایا و گشادروزان احتمالت یا بند بس ناپسندیده است - اگر
 طاقت بی التفاتی ما که کوه را از جا درآورد و آسمان را از گردش
 باز دارد در خود می یابد دیگر بار بابر از این ملتمنس پردازد - و الا
 پیرامون این التماس که سرمایه زیانکاری دین و دینی اوست و
 باعث برهم خوردگی گری که بمحض عنایت الهی صورت یافته
 نگردد - و بودن بلخ بخود قرار دهد - و باستصواب امیرالامرا در نظام
 و تحقق آن دیار - و نگاهبانی سکن آن از اهل تمدن و فساد بلهجوی
 که در جمیع امور طریقه ابقه عدالت و احسان مرعی
 و منظور باشد مصلحتی جمیده بتقدیم رساند - با وجود گزارش
 چنین مقدمات هوش انرا پادشاه زاده از خواب غفلت در
 نیامده بار دیگر عرضه داشت نمود که تا یک مرتبه باستلام
 صدقه سنیه کاسرانی و عتبه علمی جهانبانی نرود و مطالب و
 مقاصد خود را بحضور معروض ندارد بهجوجه درین ملک
 نخواهد ماند - و بهلر خان و اصالت خان را که بعد از هزیمت
 نذر محمد خان و آواره شدن اوزبکبه از شبرغان باندخود راهی
 گشته بودند و بایستی یکماه بلکه بیشتر دران سرزمین برای
 بند و بست مهمات شبرغان و چشپکتو و میمنه و اند خود و تعیین

چنانچه تاریخ نامهای باستانی ازان بازگوید بمحض تدبیرات
صایبه و آرای ذاقبه خدیو دور بین و خداوند صواب گزین نصیب
گشته بود بنام آن عالی نسب که جز نام سرداری و پادشاهزادگی
که آن هم بدولت انتساب باین ذات مقدس است باوی چیزی
نبود شد. از عدم تثبیت و ثانی که از لوازم نا آزمونی و معوانی
است و هجوم ملازمان خوش آمد گو که در لباس خیر اندیشان کار
بدخواهان بتقدیم می رسانیدند این نگو نامی ببدنامی مبدل
ساخت. و بعد از در آمدن بلخ نخست مقصدی که بملازمان بصاط
حضور معروف داشت این بود که یکی از بلندگان معتمد بنظم صوبه
بلخ معین گردد تا این ملک را بدو باز گذاشته بسعادت تقبیل
آستان خواقین پناه مستعد گردد. این التماس دور از کار بی جای
بی وقت بر خاطر خورشید مآثر بسیار گران آمد. و در جواب آن
فرمان مقدس صادر گشت که هرگاه مکرر در محفل اقدس مذکور
شده باشد که پس ازان که این ملک که فتح آن مفتاح تسخیر
توران است بعنایت بیفایت دادار کار ساز داخل ممالک محروسه
شود باز عطا خواهیم فرمود و اشکری که برای انجام این مرام باو
همراه است امسال نیز با او دران ملک خواهد بود اظهار این
خواهش ناروا و امنیت فاسز با این زردی پیش ازان که این ملک نو
کشوده بضبط در آید و حصون و ثغور آن استحکام و انسداد یابد و
تهانجات جا بجا بنشینند و خاطر از حصول انتظام و اتحاق بجمعیست
گراید و معامله نذر محمد خان منقح گردد و اشکری که بتعاقبش
رفته معاودت نماید و الوسات و اویمقات چغنائیه که پس از نبروان

مراتراز گشتند - و به عبدالله بیگ پسر دیگر او نیز منصبی در خوز
علاقت شد *

گذارش التماس بادشاهزاده عالی نسب
مراد بخش رخصت مراجعت بدرگاه
کابلطین بنه و آنچه بران مترتب شده

هر که بحلیه رای ثاقب و رویت صائب و تثبیت در امور
ملک و ملت و تانی درشؤون دین و دولت متحلی طمت همگی
افعال او بر نهج سلیم استقامت و طرز تویم سلامت بروی کار می
آید - و هرکه ازین نوع جلدی بی نصیب افتد هر چند برای
انصراف مهمات و انجام معاملات محسن و آلام بنشد روی خود و
بهدود نه بیند - و نتیجه جز ندامت و خجالت بران ترتب نپذیرد
مصدق این مقال احوال پادشاهزاده مراد بخش است - آن
ولا تبار پس ازان که بدائید ایزدی که همواره پیشکار این دولت
ازل بنیاد است - و تیسیر مردمی که همیشه کار گزار این سلطنت
ابد میعاد - چنین ملک دشوار کشا بکمتر ستیز و آریز بتصرف
اولیای دولت قاهره در آمد - و بمیامن نیت داد طوبی پادشاه
فلک شاه مکنه آن دیار که پیوسته دستخوش حور اوزبکده و پامال
ستم المانیه بودند برفاهیت و جمعیت گرائیدند - و چنین فتح بزرگ
و کهایش سترگ که تا امروز به هیچ یکی از سلاطین هندوستان
بهشت نشان میسر نشده بل تا حال اصلا لشکری ازین طرف بآن - و
نرفته تا به جنگ و جدال و حرب و نزال و فتح و کهایش چه رسد

خلیل الله خان بعد از کشایش غوری او را مصحوب ابراهیم حسین ترکمان بدرگاه خلاق پناه روانه ساخته بودند با دو پسر شرف استلام مدد سفیه دریانت - و بعنایت خلعت و خنجر مرصع و منصب هزاری پانصد حوار و مرجیت امپ و انعام بیست هزار روپیه کامیاب گشت *

هفدهم [جمادی الثانیه] سید خان بهادر ظفر جنگ که بحکم معلی از قندهار روانه آستان گردون مکان شده بود سعادت کورنش دریافته هزار مهر نذر و هژده امپ پیشکش گذرانید *

نوزدهم [جمادی الثانیه] بعرض مقدس رسید که فیلدار خان که باصر اقدس با ملازمان غرق ناصیه خلافت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر برای صید فیل به دهود و چانپانیر رفته بود هفتاد و سه فیل از فروماده مید نمود *

بیست و سیوم [جمادی الثانیه] صدرالصدر رسید جلال را بعطای دو اسب از طویل و خاصه با زین طلا و مطا و راجه و راجوپ را بعنایت جمدهر مرصع و گوشواره مروارید و باضافه پانصدی ذات و پانصد حوار بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار - و قباد مذکور را بمرحمت اسب با زین نقره - و شمس الدین ولد مختار خان را بخلعت و بخشیکری اهدیان - و میر صالح ولد میر عبد الله مشکین قلم را بانعام دویست مهر مجاهی گردانیدند - منصور حاجی که قلعه ترمذ را بسعادت خان سپرده ببلنج آمده بود بصدارت بلنج که در زمان نذر محمد خان نیز بدو مفوض بود و منصب دو هزاری هزار حوار - و محمد محمد پسر گلان او بمنصب پانصدی دویست سوار

و کیفیت فیروزی اولیاء این دولت بلند مولت از عرضه داشت
 بهادر خان واصلت خان بکرامت امضاء و اتفاق پیشگاه سریر جهانبانی
 رسید - بهادر خان بخلعت خاصه و باضافه هزار سوار دو اسبه سه
 اسبه بمنصب پنجہزاری پنجہزار سوار دو اسبه سه اسبه و بانعام
 دولک روپیہ نقد از خزائن بلخ - و اصال خان بخلعت خاصه
 باضافه هزار سوار بمنصب چارہزاری چارہزار سوار - و مہیس
 داس راتھور بخلعت و بہ اضافہ پانصد سوار بمنصب سه ہزاری
 دو ہزار و پانصد سوار - و راجہ جیرام بخلعت و منصب ہزار و
 پانصدی ذات و ہزار و دویست سوار از اصل و اضافہ - و ہرکدام
 از روپ منگہ راتھور و وام منگہ راتھور و رام روپ منگہ چندراوت و
 حیات ولد علی خان ترین بخلعت و از اصل و اضافہ بمنصب
 ہزار و پانصدی ہزار سوار - و علاول ترین بخلعت و باضافہ پانصدی
 ذات بمنصب ہزار و پانصدی ششصد سوار - و ہر یکی از سید محمد
 ولد سید افضل و مہیس داس نایب راجہ گچ منگہ بخلعت و از
 اصل و اضافہ بمنصب ہزاری ششصد سوار - و سید مقبول عالم
 بخلعت و منصب ہزاری چار صد سوار سرافراز گشتند - و
 عجب منگہ ولد ستر سال و چند بہوج چوہان و چند بہان نروکا و
 منگرام منگہ نبیرہ راجہ مانمنگہ و نیکنام عم بہادر خان و سید
 چاون و بلوی چوہان و مقصود بیگ علی داشمندی و سید محمد
 ولد سید غلام محمد مہدی و گوہند داس خاندورانی و عنایت
 برادر بہادر خان و نذر بیگ ملدوز باضافہ منصب سرافتخار
 برافراختند - و ہم قلعہ دار غوری تباد میر آخر کہ قلیچ خان و

پوشیده نماند که اگرچه اموالی که اوزبک و المان از رعایا و احشام بذهب و تاراج فراهم آورده بودند غارت زده لشکر اقبال شد لیکن اگر بهادر خان و اصالت خان بفتح قناعت نکرده با انواع قاهره تعاقب می نمودند همانا هم نذر محمد خان با سبحان قلی و قتلوق اسیر می شد - و هم تمامی مال و مبراشی گرد آورده المانان غارت گر با همگی عیال و اطفال ایذان بدست مجاهدان لشکر فیروزی می افتاد - بعد از دو سه روز ظاهر بکاول که از قبل نذر محمد خان بر چیچکنو و میمنه بود - و خواجه کمال ارباب اند خود و میرم جان میرشکار با گروهی که همراه ارنگه بانی گذر کلیف می نمودند به شبرغان آمده این دو سردار جدکار را دیدند - و از گفتار خواجه کمال محقق شد که نذر محمد خان بعد از رسیدن اند خود قاسم پسر خسرو را که آسجا بود با اتالیق او محمد قلی ولد کلباد بهادر که در خدمت حضرت عرش آشیانی آمده بود و جمعی دیگر با خود برداشته برنقاء پیشین و پسین بی توقف و درنگ از اند خود بصوب مر و راهی گشت - بقیه احوال خان در مکشش بتفصیل گزارش خواهد یافت - مجملش این است که ازان باز که خان برفاقت جمعی که در لباس دوستی و یکرنگی همه اصحاب دشمنی و دو روئی سرانجام می نمودند روی امل از متبه علیا و مداه والا برنامت - جز نکبت و مذلت دو چار روز کار او نگشت •

• بیت •

چو واژن شود مرد را روز کار • همه آن کندکش نیاید بکار

و چون هشتم جمادی الثانیه حقیقت جدکاری و جان سپاری

تعلق تمام داشت - و هر دو با خان از بلخ برآمده بودند - و خان
 یا پسر خود قتلوق محمد و چندی از اوزبکان و غلامان و خدمتگاران
 که با او همراهی کردند با مراوان پریشانی بجانب اندخود
 شتافت - و تردیعلی قطغان و اسد بیگ درمان و جمعی از
 اوزبکان بخان قلی را با خود گرفته بجانب چارجو و بخارا گریختند
 مجاهدان لشکر اقبال تا نگاه اوزبکان که قریب چار کوه بود رفته
 چون دریافتند که مذاکب از هراس جان در هیچ جا عنان باز
 کشیده توقف نگزیدند در شیرغان فرود آمدند - که تا رسیدن خبر
 منقح نذر محمد خان و اوزبکان بضبط آن حدود پردازند - و همین
 که خبر توقف ایشان دریابند باز بصرعت شتافته کار این بد
 خاتمت چند را با ختتام رسانند - چون اوزبک و المان اموالی را
 که ماز رعایا و احشام بترکناز و دست انداز گرد آورده بودند - و
 باستماع خبر وصول افواج قاهره آنها پیش انداخته راهی شده بعد
 از هزیمت نیارستند بدر برد - و بدست و پا زدن بسیار عیال
 گریزانیده مال بجا باز گذاشتند - همگی آن اموال بدست مبارزان
 لشکر منصور افتاد - و حاجی بی برادر اوراز بی و جمعی اوزبکیه
 که در جلبچکتو و میمنه بودند خبر هزیمت و فرار نذر محمد خان
 شنیده نیز عنان شکیبائی از دست دادند - و بیشتر اندوخته های
 خود را گذاشته بجانب چارجو گریختند - و از برکت عدالت و
 میامین نصفت پادشاه دین پناه بسیاری از رعایای بلخ و بدشهان
 و هزار جاتی که درین مدت اسیر ستم و کسیر جور این گروه ظلم
 پزوه بودند از گرفتاری برمنگاری رحیدند •

افواج میرزوی بغوطی که هنگام رخصت ده هزار سوار بودند و درینوقت با هر دو سردار زیاده بر چار هزار نرسیده از شهرغان چار گروه پیش آمده سه فوج ترتیب داد - از انجمله یک فوج را که اعیان آن محمد بیگ برادر بانوی دیوان بیگی و عاشورقلی حاجی و عبد الله سرا و محمد بانوی یابو و حاجی بیگ میرزا باشی و دوستم حاجی تَبای و یعقوب چوره باشی تَبای بودند در غول با خود نگاهداشت - و فوج دوم را با فتاح محمد و حاجم دراز اتالیق او و خوشم درمان دیوان بیگی او و شاه محمد بی قرعز و داوچه بی و چنددی دیگر برانغار - و فوج سیوم را با سبحان قلی و تردیعلی قطغان و یادگار دیوان بیگی خودش برادر دیگر بانی دیوان بیگی و احمد بیگ درمان که پیشتر قراول بود و بای محمد ایشک آقا باشی و دین محمد فولادچی و غیر ایشان جوانغار ساخت - بعد از رده ارائی مبارزان طرفین همین که بان اندازان و تغنگچیلر عسکر منصور یک مرتبه بان و تغنگ سردادند و چندی از فوج غنیم بضرب بان ره گرای نیستی گشتند فوج برانغار و جوانغار از شنیدن این صدای مهیب و آوای غریب که زهره شیر را آب کند پای ثبات از دست داده رهگرای فرار که پیشه این گروه بی صبر و قرار است گشتند - نذر محمد خان نیر از دیدن این گریز بی ستیز و پرتامته عذاب گردانید - جوقی از خون گریختگان فوج او که به یکه تازی میان افواج نصرت امتزاج در آمده لختی را مجروح و چندی را مقتول ساختند و بی رستگاری ندیده ره سپر نیستی گردیدند - و از انجمله است ابراهیم بکول و محمد امین کتابدار که خان بدو

کچھ سنگھ می بون و رای تلو کچھند میکہاوت و حکمرام سنگھ راجاوت و گوہند داس خان دو رانی و بلوی چوہان و چندی دیگر را کہ بی رخصت ہادشاہزادہ و امیر الامرا برای اظہار جوہر حماسہ و حمیت ہمراہی گزیدہ بودند - و از سادات حید محمد ولد سید افضل و سید نور العیان پسر سید سیف خان و سید شہاب بن سید غیرت خان و سید مقبول عالم و غیر اینان و جمعی از تابینان خویش را با نیک نام عم خود ہرادل گردانید - و قرار داد کہ نیک نام با ہمراہان پیش روی او و راجپوتان در دست راست و سادات در طرف چپ نیک نام صف کشیدہ می رفتہ باشند - و حیات ترین و عادل ترین و جمال خان نوحانی و بہار نوحانی و جمعی دیگر را بطرک یمین خویش مقرر گردانید - و اصالت خان فیروز راجا نوب چپ بہادر خان با احدى دیگر از ہمراہان فون شدہ راجہ جیرام و جگرم ولد ہردیرام کچہواہہ و عجب سنگھ ولد سر حال و چتر بہوج نبیرہ لکمین سیرن چوہان و چند بہان فروکہ و سید چاون و سید محمد ولد سید غلام محمد مہدی و مقصود بیگ علی مدامندی و نذیر بیگ سلسوز را کہ در فوج او بودند ہرادل ساخت - و ہر در سردار انواج را توزک نمودہ برابر یک دیگر راہی گشتند - و اوزنگ و المان کہ مریب دہ ہزار کس در شہرغان فراہم آمدہ بودند پس از آگہی برسیدن انواج فیروزی بیشری از بیم امہر شدن عیال و بغارت رفتن اموال بہامبانی پرداختہ و عیال و اموال پیش انداختہ بہ اند خود سو راہی گشتند - و کمتری رفاقت خان نمودہ آمادہ پیگار شدند - خان از شیخین خبر وصول

قطغان دیوان بیگی خان مذکور پسران اوزابی و اسد بیگ در میان
 و دیگر نوکران خان و اوزبکائی که در بلخ و نواحی آن بودند و از
 اصغاه صوت قرب و وصول عساکر ظفر مآثر خان را گذاشته رفته باحشام
 آلچین و قطغان و درمان و مینگ و قلماق و غیر ایقان که این روی
 دریایی آمویه توقف داشتند در شبرغان فراهم آمده آند - و همان دران
 گروه بی شکوه درآمده بپتفاق این جماعه خواهش نمود دارند - و باین
 انداز سپاه چپختور میمنه را نیز طلبیده - بهادرخان و اصالت خان
 صلاح کار درین دیدند که بمرمت تمامتر رسیده جمعیت این
 جماعه بی حمیت را پراکنده سازند - و رده آراسته نگذارند که بخان
 کومک رسد - و در شبرغان پای قرار استوار کردند - بذابران یک
 پهر روز مانده سوار شدند - و تا دو روز دیگر هیچ جا عنان باز
 نکشیدند - و چون افراس مبارزان جدکار از نور دیدن راه دراز و
 و مصاعد دشوار گذار و منازل ریگ بوم بی آب و ندیدن آسودگی
 بعد از رسیدن بلخ آن روز زیاده بران یارای حرکت نداشتند در موضع
 غوطی که شش گروهی شبرغان اامت فرود آمدند - و از گفتاریکی
 از قراولان اوزبک که هنگام نزدیک رسیدن کتابت اقبال بغوطی
 گرفتار گشته بود حقیقت لشکر مخالف و خواهش رزم بتازگی
 دریافته فردای آن در شنبه درم جمادی الثانیه بعزم رزم این
 مخالفان عنان بدست فیروزی و پا برکاب بهروزی درآورده راهی
 گشتند - بهادر خان قول شده از راجپوتان مهبیس داس راتهور
 و روپ سنگه راتهور و رام سنگه راتهور و راو روپ سنگه چندراوت
 و راجه امر سنگه راجاوت و مهبیس داس دیگر که پیشتر با راجه

بود باضافه پانصدی ذات بمنصب دوهزاری دریخت سوار
میرلند گردانیدند - میرزا محمد ارباب سمرقند را بمرحمت
خلعت و اسب و انعام دوهزار روپیه برنواخته برای تسلیه بعضی
رعایا و سکن بلخ بدان جانب رخصت فرمودند - بنغمه پردازان
پنج هزار روپیه انعام شد - بقرض بیگ برادر الله دوست کاشغری
دوهزار روپیه مرحمت نمودند *

نبرد نمودن بهادر خان و اصالت خان به نذر محمد خان و شکست یافته گریختن او بصوب خراسان

چون نذر محمد خان از بخت خفته و خرد آشفته و دیگر
بواعث وحشت و سواس روی امید از قبله اقبال و وجهه اعمال که
ملجاء سلاطین جهان امت و مجمع خواقین دوران بر تافته قریب
در بهر روز پنجشنبه بیست و هشتم جمادی الاولی او اخر سال
گذشته عازن فرار برخود پسندیده از بلخ برآمد - و سه بهر روز
مذکور پادشاهزاده و لاتبار و امیر الامرا آگاه گشته بهادر خان و
اصالت خان را بهمهران بتعاقب اوروانه گردانیدند - این کار
طلبان اخلاص منش بر سرعت هرچه تمامتر جریده رو بمقصد نهادند
و از شدت گرمی هوا هر روز بهر آخر سوار شده و بی را دیده
تا پیراول روز دیگری انفصال راه می نوریدند - در هر منزل
لحظی از همهان او گرفتار می گشتند - میوم روز از گذارش
یکی از غلامان خان که اسیر گشته بود دریافته آمد که تردیعلی

مال این تاریخ جهت از عقل دانشور نصیر
گفت باطبعش ز راه تعمیه کلی نکته یاب
والی توران برار از ملک توران و انگهی
ثانی صاحب قران بنشان بجایش کن حساب

روز دوم این بزم خجسته پادشاهزاده گم امی نزار خلعت
خاصه با نادر علی طلا دوزی مصحوب عمر بیگ گرزبردار و با میرالامرا
خلعت خاصه با نادر علی طلا دوزی بدست نجف قلی نوکر او
عنایت نموده فرستادند - و نجف قلی بمرحمت خلعت و اسب
و انعام هزار روپیه سر بر انراخت - درین روز میمنت افروز سلامی
معد الله خان را باضافه هزار سوار بمنصب شش هزاری چار
هزار سوار توازش فرمودند - و خسرو محمد بدیع پسر خود را
شرف اندوز ملازمت سراسر معادت گردانید - مظهر الطاف الهی
او را بمعنایت خلعت و جیق مرصع و خنجر مرصع و اسب با زمین
مطلای بلند پایگی بخشیدند •

پنجم جمادی الثانیه شمس الدین ولد مختار خان از بلخ آمده
تقبیل آستان معلی نمود - و عرضه داشت پادشاهزاده والا تبار با
مفتاح قلعه بلخ بدطر خورشید اثر درآورد •

هشتم [جمادی الثانیه] خسرو صد اسب و دو سی
مادیان و پانزده احتر بطریق پیشکش گذرانید - از آن میان نه اسب
و صد مادیان بهر پذیرائی رسید - حیات خان را بمنصب دو
هزاری هشت صد سوار از اصل و اضافه - و ملا علاء الملک را که از
قواعد نجومی اختراچ این فتوحات نموده بعرض مقدس رسانیده

اساس که برخلاف ماطین دیگر مواد غفلت و غرور را اسباب آگهی حضور ساخته لحظه از درگاه بی نیاز حقیقی غافل نیستند در برابر این عنایت آلهی سجدهات شکر بجا آور دند - و باریاننگان بارگاه خلانت مراسم مبارکباد بتقدیم رسانیدند - صدای تهنیت این نائید پندانی و آوای کوس این تیسیر آسمانی از خاک با فلاک رسیده گوش افروز ادانی و اقامی گشت - و بازمز معلی گرامی جهن این فتح نامی تا هشت روز آرایش داشت - و درین ایام هشتگانه امباب عشرت و شادمانی و ابواب کام بخشی و کامرانی آماده و کشاده بود - اولیاء دولت والا و بندگان اخلاص گرا بعنایت خلعتها و اضافه مناصب کامیاب گشتند - سخن پردازان معنی طراز تصاید غرا در گزارش تهنیت و تاریخ بکرامت اجتماع مصامع جهاندارمی که همواره شاه راه بشایر باد رسانیده - بجوایز گرامند دامن امید برآمودند - از انجمله این تاریخ نصیرای شیرازیست بطریق تعمیه

• بیت •

شکر لله کز عنایات خداوند جهان
کرد فتح ملک توران سرور مالک رقاب
پادشاه غازی عادل شهنشاه جهان
آنکه کرد او را جهان از جمله شاهان انتخاب
گشت در تسخیر عالم ثانی صاحب قران
ایزه او را کرد در کشور ستانی کامیاب
در دلش فزم جهانگیری شبی گر بگذرد
گیرد اقبالش جهان را صبح پیش از آفتاب

دهم سال (۵۴۵) سنه ۱۲۵۹

پانجم سامی و القاب گرامی پادشاه دین پرور آسمانی پایه گردانیدند - و وجوه دراهم و دنانیر را بفروغ نقوش نام نامی شهنشاه عدل گستر برانروخته لختی ازان نقود میمنت آمود بآمتان اقبال فرستادند - در همین تاریخ فرخنده محمد محسن و عبد الله بیگ پسران منصور حاجی چغتای قلعه دار تبریز که سال دوازدهم جلوس مقدس از قبل نذر محمد خان برسم حجابیت بکابل آمده از انعام پادشاه منعم دامن امید برآموده مراجعت نموده بود بملازمت پادشاهزاده والا تبار رسیدند عرضه داشت پدر را که منبری از فرمان برداری و خدمت گزاری اولیاء این دولت بلند صولت بود گذرانیدند - آن والا گهر یار سال خلعت و نشان عطونت با پسر بخرد او و ملازم خود مطبئن و مستمال ساخته قرار داد که تا حارس قلعه ازین طرف برسد او بمحافظت حصار ترمز که آن روی آب آمویه است بپردازد - و متعاقب اینان باستصواب امیرالامرا سعادت خان بن ظفر خان بن زین خان گوگلتاش را که از اخلاص مندی و کار پژوهی پذیرای تعهد این خدمت گشت با تابینان او و پانصد پیاده تفکنچی از سرکار والا - و میرزا کوهانی با پانصد حواری و پیاده افغان که همراه او مقرر بودند بحراست آن قلعه راهی ساخت - و منصور حاجی را بمراحم ملکانه امیدوار گردانیده ببلخ طلبید - و چون روز مبارک در شنبه دوم این ماه مردد تسخیر بلخ از عرضه داشت علیمردان خان امیرالامرا که مصحوب نجف قلی نوکر خود بدرگاه خلیق پناه ارسال داشته بود بمسامع بشایر مجامع رسید - خدیو خداشناس و خداوند حق

آغاز میمنت طراز سال دهم از دوم دور جلوس اقدس

ستایش گوناگون و نیایش از شمار افزون دادار جهان بردار
کریم کار ساز را که نهم سال دوم دور جلوس اقبال مانوس بفروان
خجستگی انجام یادت - و روز یکشنبه غرة جمادی الثانیة سنه
هزار و پنجاه و شش مطابق بیست و چهارم تیر دهم سال این
دور اقبال بفرخندگی آغاز شد *

سیوم این ماه درون شهر بلخ مرکز ایات ظفر گردید - اولیاء
دولت قاهره بوقت خجسته و هنگام مسعود ده مسجدی که
نذر محمد خان خارج دروزة خانة خود بنا نموده است و دران
همگی اشراف و اهالی مانند طیب خواجه - که پسر حسن خواجه
مهیمن برادر عبد الوحید خواجه بن خواجه کلان خواجه جویباری
است - و همه نذر محمد خان خواهر دین محمد خان حلیمه او
است - و والد مشارالیه با پسر کلان خود یوسف خواجه درین هنگام
در بخارا بوده - و مثل سنگی خواجه ده بیدی و محمد صادق
خواجه ده بیدی که هر دو بکبر سن از دیگر خواجهان در عزت و
اعتبار امتیاز دارند - و خواجه عبد الغفار ولد صالح خواجه برادر
هاشم خواجه ده بیدی - و خواجه عبد الوالی معروف بخواجه پارما
که از اولاد خواجه محمد پارما است - فراهم بودند - قوایم منبر را

فهم سال

(۵۳۳)

سنه ۱۰۵۹

نیارود - بلکه از آنچه بود فی الجمله کم شد - و لله الحمد - که درین دولت خداداد ابد مدت ازل بنیاد بندهائی که بمنصب پنج هزاری ذات و پنجهزار سوار در اسبه سه اسبه سرافراز اذن هر کدام بیست و پنج لک روپیه می یابد - تا بهمد الله خان و علی سردان خان امیرالامرا و دیگر بیدش منصبان چه رسد - نوکر علوفه خوار این در برادر هفت هزار سوار بود - چهار هزار سوار از مهین برادر و سه هزار از کپین - یافت مراد نوکران ایمان بدین تفصیل بوده - عبد الرحمن دیوان بیگم هشتاد هزار روپیه - یلنگتوش اتالیق هفتاد هزار - اتالیق بخارا همین قدر بل کمتر ازان - اوراز بی پنجاه هزار - بیگ اوغلی چل هزار - یافت دیگر نوکران ایمان قابل ذکر نیست - چون از نگارش حوادث و وقایع بلخ و بدخشان و چگونگی احوال کثیر الاختلال نذر محمد خان تا احرماه جمادی الاولی که خاتمه نوزدهم سال جاوس عالم آرای خاقان گیتی پیرا است خامه حقایق نگار و پیرداخت - گزارش تتمه سوانح را که بعد ازین بوی کار آمده به خجسته سال بیستم که بفرخی و فیروزی انعام پذیرد باز گذاشت - ایند کار ساز و دادار بی انداز صیت جه نکشائی و صوت کشور گیرم اولیاء این برگزیده خرد را رعب افزای سلاطین روز کار گرداناد •

و جوارق او مقرر ساخته شکر الله عرب را بکوتوالی شهر و ضبط
مملکت و احواق معین گردانیدند - حاصل کل ولایتی که سابقا به
نذر محمد خان تعلق داشت و الحال بتصرف اولیای دولت آید
پیوند درآمده در حین استقلال خان و آبلانی ملک و دمت کوتاهی
ایمان از طهر و غارت با موافقت سال بجمع وجوه نزدیک بیک
کرور شاهی که پیش ازین اهل آن دیار بخانی و تنگه گذارش
می نمودند بود - که قریب بیست و پنج لک روپیه باشد - از انجمه
قریب شصت لک شاهی که نزدیک پانزده لک روپیه امت حاصل
بلخ و مضافات آن - و قریب چهل لک شاهی که نزدیک ده لک
روپیه است - محصول بدخشان - و توابع آن بر تقدیر عدم موافقت
فصول بیست لک روپیه یا چهل زی زاده - و پس از او که نذر محمد
خان در قرشی غارت زده اوزبک و ایمان گشته از انجا سراییمه بدلیخ آمد
و از استبدادی این کفر نعمتان قلعه نشین شد - و بارای بر آمدنش
از قلعه بلخ نماند - تا بضبط چه رسد - مملکت از دراز دستی این
کوتاه اندیشان جفا پیشه رو بوبرانی نهاد - و رفته رفته کار بجائی
کشید که بعد از در آمدن ولایت بتصرف اولیای دولت بلند صوات
حاصل آن در نخستین سال بنصف سابق و در دو یمین برقع رسید
و محصول ماروا الفهر که با امام قلی خان متعلق بود بهمین قدر -
هر چند هنگام قسمت ملک حصه برادر بزرگ با اعتبار وسعت و
حاصل پیش بود اما حاصل بلخ و بدخشان از پرداخت نذر محمد
خان و سعی او در تکثیر زراعت و توفیر عمارت افزون گردید - و
محصول ماروا الفهر از نارحانی و بی پروائی و آن رو بغزونی

صنادیق می نهاد و تفصیل عدد و وزن آن بر قرطاسی بخط خود
نوشته در آنجا می گذاشت - تا هیچ یکی از تحویلداران بران آگاه
نگردد - و نشود که در دفاتر نگارش یابد - مقالید آن در صندوقچه
کرده کلیدش را پیش خود نگاه میداشت - لیکن آنچه از متصدیان
محاسن و تحویلداران که امروز بیدمن بندگی درگاه والا حکم اندوز اند -
از روی تخمین ظاهر شده اینست - که همگی اندوخته‌های او
از نقد و جنس نزدیک به هفتاد لک روپیه بود - از انجمله افزون از
دوازده لک روپیه بسرکار اقدس آمد - و قریب پانزده لک روپیه
در بخارا هنگام فرار او از قرشی به بلخ بتاراج رفت - قلیلی عبد العزیز
خان متصرف گشت - و بیشتری لشکریان و المانان و دیگر غارت
گران بردند - چنانچه گزارده شد - از چل و سه لک روپیه باقی‌پاره وقت
اضطرار در سواحب سپاه خود صرف نمود - و اکثری پیش از داخل
شدن عساکر قاهره در بلخ به ده پانزده روز اوزبکده و المانیه و قلماق
و اروسان بحضور او که در دمع ایقان در مانده بود غارت نمودند - اگر
تیر و کمان گرفته بمحافظت ابواب حبیبرهای خزانه پرداختی
یغماچیان پشت آنرا شکافته بردندی - و اگر بمقرب رفتی دزدکسته
گرفتندی - و پادشاهزاده والا گهر و امیر الاسرا بهرام را که در ارتکاب
مغیرات قریب برادر گلان خود خسرو ارشد اولاد نذر محمد خان است -
و ازین رهگذر بر رفتن پدر واقف نگشته - با او همپائی نداشت نمود
و عبد الرحمن پسر دیگر خان را با رستم ولد خسرو که هر دو در ارک
نزد عیال او بودند طلبیده هر سه را بلهراسپ خان و گرشاسپ
برادر او حواله نمودند - و مردم معتمد بمحافظت از وای و بنات

که همراه ایلان مقرر بودند به استعجال تمام روانه گردانیدند. و راجه
 یلتهلداس را با سایر راجپوتان از جمله فوج هراول پیش
 خود نگاهداشتند. و مهیس داس و روپ سنگه و رام سنگه و الهوران
 و جوتی دیگر از راجپوتان بغزونی کار پژوهی و پیگار طلبی بی رخصت
 همراه این فوج راهی گشتند. و چون پادشاهزاده عالی نصب و
 امیرالامرا از جهت اشتغال بتعمیدن لشکر بقصد تعاقب فرصت گرد
 آوردن اموال نذر محمد خان نداشتند و رحتم خان و محمد قاسم
 میرآتش که درون قلعه بودند از آنرو که تانوستادان خبر پادشاهزاده
 و رسیدن جواب روز آخر شده بود. از بیم آنکه مبادا ضبط از قرار
 واقع بغفل نیاید و موجب بازخواست گردد بآن مقید نشدند.
 لختی اموالش بتاراج اوزبکان فرصت جو و سکنه شهر رفت. روز
 دیگر پادشاهزاده والا تبار و امیرالامرا خلیل الله خان را که همان
 روز از غوری آمده بود با ملتفت خان و شیخ موسی گیلانی و
 محمد مقیم و قاضی نظامای کیریودی برای گرد آوری اموال
 او فرستادند. دوازده لک روپیه از مرصع آلات و طلا آلات و نقره آلات
 و جزآن و قریب دو هزار و پانصد اسپ و مادیان و ست و صد شتر
 نر و ماده بضبط در آمد. او از فزونی اسبک و دانات. و
 فراوانی تنگی و خست. و فرط آز و شره. و کثرت حرص و لوم
 دبی بهرگی از داد و دهش که لازمه سلطنت است. و اخذ
 هرچه هرجا بهر روش یافت. چندان اندوخته بود که هیچ
 یکی از نیاکان و املاش را میسر نگشته. اگرچه قید فراهم آورد
 او از قرار واقع معلوم نشده. چه اکثر منخراث را خود در

تا بزم مکنون ضمیر او آگهی نیابند رفتن خرد بباغ مراد برای تهیه
 مواد ضیافت پادشاهزاد و والدودمان شهرت داده پیشتر خیمه بدانجا
 روانه ساخت - و مرصع کمری که دران لعلی چند اندوخته خویش
 نصب نموده بود از کمال دل به بستگی بر کمر بسته بالای آن زره
 و بر روی زره جامه پوشیده و برخی دیگر اشیای نقد از اهرنی و
 طلا و جنس از قسم لعل و غیره نیز همراه گرفته با دو پسر خود
 سبحان قلی و قتلوق محمد و چندی از اوزبکان و غلامان بوقت
 ظهر به بباغ مراد نهاده ازانجا راه فرار پیش گرفت - و چون حصار
 شهر بلخ بمس وسیع است و پنج و نیم کره دور آن - و رستم خان
 و محمد قاسم میر آتش که بجهت محافظت بقلعه درآمده بودند
 دروازه‌های هشتگانه آنرا چنانچه باید ضبط نکرده بودند - و مردم
 بحراست بعض ایواب نگاهداشته - و برای محافظت برخی در پی
 فرستادن بودند - و سوارچی خان در حالت امن و رفاهیت از دیگران
 امتیاز نداشت - تا بایی هنگام که هنگام هرج و مرج گرم بود و او
 دل نهاده فرار گشته چه رسد - دولتخواهان درون و بیرون برگر بختش
 آگاه نماند - تا آنکه بعد از نماز پیشین مقصود بیک غلی
 دانشمندی بر کیفیت حال مطلع گشته این ماجری بامیر الامرا
 رسانید - و امیر الامرا بخدمت پادشاهزاد جهانیان رسیده حقیقت
 معروف داشت - ازانجا که تنظیم و تنسیق بلخ چنانچه باید نشده
 بود - و درون و بیرون آن از اوزبکیه و دیگر نژده سالان خالی نگشته
 پادشاهزاد و والد تبار رفتن خود را با امیر الامرا و تمامی لشکر
 بتعاقب مصلحت ندیده - بهادر خان و اصالت خان را با گروهی

هراسم ضیانت بتقدیم رساند - و اگر بی تکلفانه همان روز بمنزل
 ما تشریف آرند روز دیگر مارا مهمان خود سازند - اگرچه در ظاهر
 از هر دو جانب سواي آنچه نگاشته آمد مذکور نشد - اما برخی
 نزدیکان نذر محمد خان بعد از احراز سعادت آستان بوس در محفل
 معلی برگزاردند - که چون اسحق بیگ نوبت دیگر بخان پیام
 رسانید در افتاء مجلس متغیر گشته از فرط انقباض خاطر بطعامی
 که فرموده بود حصار محفل را مشغول داشته خود بخوردن آن
 نپرداخت - و مردم او هر چند دور تر بودند و آنچه بر می گزارد
 اصنامی نمودند - لیکن از دیگر گونئی احوال او دریافته اند که غالباً
 از کبر سن متوقع بود که پادشاهزاده والا تبار بمجرد رسیدن یکسر
 بمنزل او رفته همان روز مهمان میشدند - و از آنرو که این معنی بفعل
 نیامد چه بودن خان در بلخ بدین آئین معلوم دل نخواهان نبود -
 و حکمی از پشگاه خلافت حاصل نکرده بودند - و چندان رفتن را
 در شهر تازه فتح شده از حزم و احتیاط دور دیدند - مخان آزرده خاطر
 گردید - بهر حال چون هنگام زوال دولت و زمان انتقال حکومت او
 رسیده بود سر رشته عاقبت بدینی و مواب گزینی از دست وافته
 دل نهاد فرار گشت - و عار گذاشتن زن و فرزند بر خود پسندیده
 از سرزنش و نگوشتن جهانبان تیغدیشید - و خود را مصداق
 مضمون این منظوم *

* شعر *

بدین آن بی حمیت را که هرگز نخواهد دید روی نیک بختی
 تن آسانی گزیند خوشتن را * زن و فرزند بگذارد بسختی
 که بسان مثل مشهور و سمر مذکور زبان زد روزگار امت گردانید - و

روز پنجشنبه پادشاهزاده عالی نسب و امیرالاصرا و دیگر سران لشکر فیروزی با عساکر اقبال و افیال کوه تمثال در کمال شوکت و عظمت بدلیخ راهی گشتند - سکان آن سرزمین که هرگز چنین لشکر گران را بدین گونه آراشی و نمایش ندیده بل شنیده بودند از مشاهده فیلان صاحب صولت برق سرعت با جلال مخمل پزر بفت و برگستوانها و پیرایه های سیمین و انواع دلادوران زره در نبرد گستر با یراقهای مرصع و طلا و خنول باد حرکت با ستام زرین و میمین - و انواع نشانهای زر نگار و نور پیداهای تفتنگچی و بانداز و بسیاری کوس و علم و اینوهای خیل و حشم بشکفت در ماندند - و پادشاه زاده گرامی نژاد رستم خان را با محمد قاسم میر آتش و مردم توخانه تعیین نمود که بقلعه بلخ در شده و بضبط مداخل و مخارج و حراست زیر دستان پرداخته شهر را بتصرف در آورند - و آوای کورگه معدیات و نوای نای درات خاقان جهان پرور و پادشاه عدالت گستر دران بلده که دستخوش جور و طغیان اوزبکان گشته بلندپایه گرا سازند - و خود بجلای چار طاق که پدش دروازه شتر خوار حصار واقع است نزول نموده حکم فرمود - که انواع قاهره بآئینی که در حواری مقرر بود هر کدام بمحل خود فرود آید - و دیگر باره اسحق بیگ را نزد نذر محمد خان فرستاد که چون خاطر مشتاق نگران صحبت مامی است هرگاه از شهر برآیند آگاهی دهند تا پذیره شده گرامی ملاقات دریابد - بعد ازان اگر خواهند آن روز بمنزلی که جهت نزول ایشان معین شده باشد همراه وخته صحبت دارد - و روز دیگر ایشان را بمنزل خود تکلیف نمود -

محمد خان باسقةبال فرستاده بود بی آنکه دواخواهان را پیرآمدن خویش آگاه سازند سرزده داخل معسکر شدند - و متصل دایره اصالت خان رسیده خواجه عبد الولي و خواجه عبد الوهاب و قاضی را نزد مشار الیه فرستادند - خان مزبور گزارش نمود که چنین آمدن لایق نبود بایستی بیرون معسکر توقف گزیده آگهی داد تا پذیره شده بآئین نیکو نزد پادشاهزاده عالمیان آورده می شد - و اصالت خان بخدمت پادشاهزاده والاتبار رفته حقیقت بر گزارد - چون راه دراز نور دیده شده بود و از خیمه هرچه رسیده تمام برپا نشده زمانی در طلب ایشان که در منزل اصالت خان نشسته بودند توقف رفت - پس باز آماده شدن جا اصالتخان بآوردن مأمور گردید - و امیرالامرا باشاره آن والاگهر تا در دیوانخانه پذیره شد - و پادشاهزاده گرامی نژاد اعزاز نموده بر سوزنی که دست راست مسند گسترده شده بود نشاند - و مراسم مهربانی بجا آورده بجهت اطمینان خاطر نذر محمد خان و فرزندی اعتماد او بافضال بی امهال حدیو دوران عنایات و عواطف خاقانی و پایه سنجی و قدر دانج حضرت جهابانای مدین ساخته بر گزارد - که بخان بگوئید که از پیشگاه خلافت لشکر اقبال بامداد و اعانت آن والا شان رسیده هر نوع مددی که مطلوب است از قوت بفعل خواهد آمد - و بعد فراغ ازین کلمات خلعت و خنجر مرصع و اسب با زین طلا به بهرام و خلعت و خنجر مرصع و اسب با زین طلا به سبحان قلی و بهمرهان خلعتها داده رخصت نمود *

بیست و هشتم [جمادی الاولی] مطابق بیست و یکم تیر ماه

اطراف و جوانب او بودند دیده باندیشه آن که مبادا فرصت یافته
خان را از هم بگذرانند - و اندوخته‌های او را غارت نمایند - حقیقت
بگنرامی خدمت پادشاهزاده عالی منصب نگاشته معروف داشت که
پایلغار خود را برسانند *

روز چهارشنبه بیست و هفتم [جمادی الاولی] چون آن‌والا تبار
از موضع قوش رباط کوچ نموده بآستانه امام نزدیک رسید چوچک
بیک اوزبک که معتمد و ندیم نذر محمد خان بود خان او را پیش
از آمدن اسحق بیگ بملازمت پادشاهزاده والا گهر فرستاده بامهدی
خواجه و محمد امین خواجه و شیخ مراد آمده مکتوب نذر محمد
خان رسانید - مشتمل بر آنکه مملکت و اموال از ملتزمان آستان
خلافت است در سه روزی مرا فرصت دهید تا بذاکیر سفر حجاز
پرداخته از شهر برآیم - پادشاهزاده جهانیان و امیرالامرا آنرا خدعه
پنداشته در آستانه امام که اراده نزول آن داشتند فرود نیامدند
و چون عریضه اسحق بیگ نیز منبئی از آنچه نگاشته شد رسید در آن روز
یازده گروه نوردیده موضع پلاس پوش را که دو گروهی بلخ است معسکر
فیروزی گردانیدند - و اسحق بیگ آمده دیده و شنیده خود را مفصل
معروض داشت - بعد از نماز مغرب بهرام و سبحان قلی پسران نذر
محمد خان که خان ایمان را با گروهی از اکابر و اعیان بلخ مثل
خواجه عبد الولی شیخ الاسلام و خواجه عبد الوهاب که سابقا رئیس
بود و خواجه محمد یوسف برادرزاده هاشم خواجه ده بدی و
قاضی احمد پسر میر مومن و بالتوی نیمان پروانچی و یاده‌گر
لوهرات دیوان بیکی سبحان قلی برادر بانی بیگ دیوان بیکی نذر

شدند - و بدست و پنجم پس از انقضای یک و نیم مهر روز بخلم آمدند - دراب چپاه چون از کابل تا این منزل بیشتر در کوه و کتل و سنگلاخ و طرق عسیر العبور ره نوریدی نموده بود - و در برخی منازل که قضیم و علیق دران نایاب بود خوراکی نیافته سختی از زبونی و فیزی سقط گشت - مسافت منازل که نگاشته شد وسی نگارند بکروه پادشاهی است که هر گروهی پنج هزار ذراع پادشاهی و هر ذراعی بعرض انگشت شخص مستوی الخلقه چهل و دو انگشت است - از خلم که سه منزلی بلخ است پادشاهزاده جهانیان و امیرالامرا عطونت نامه خاقان دران مصحوب اسحق بیگ بخشی موبه کابل به نذر محمد خان ارسال داشتند - و بیست و ششم پنج کروه قطع نموده بقوش رباط که راه آن نیز چول و بی آب است - و آب منزل مذکور با کمال قلت گل آلود بود رسیدند - و لشکریان بشدت تمام گذرانیدند - و چون اسحق بیگ بسرعت هرچه تمامتر ببلخ شتافته نامه را به نذر محمد خان رسانید او با احترام تمام آنرا گرفته مطالعه نمود - و از فرط نشاط بر زمین راند که اکنون بمیامن عواطف علیا از بیم فتنه این جور سالان نا محاسن حق نشناس رهائی یافته زندگانی تازه اندوختند - تمامی مملکت با رخیص و ثمین ملک الیمین به بندگان عتبه خلعت تعلق دارد - هرگاه پادشاهزاده نصرتمند تشریف آرند قلعه را چیده روانه کابل میشوم - پس از ادراک دولت حضور دستوری گرفته بحرمدین مکرمدین راهی خواهم شد - اسحق بیگ تشدت احوال نذر محمد خان و شورش ملک و شوخی اوزبکانی که در

گزار است - هرگاه سلاله دودمان مجدد و علا - نقاره خاندان عز و اعتلا
شجره شجره بخنباری - شجره نمره کامگاری - خسرو گرامی خلیف
آن در درج دولت - شایسته فرزند آن کوکب مستنیر جمای
پهالت - بمقتضای مآل سگالی و عاقبت اندیشی بر یکتادلی
که نیمایین است اعتماد نماید - و از پیشگاه حقیقت انولع رافت
و اصناف عطوفت جلوه ظهور دهد - در اعانت آن صدر نشین محفل
اعتلا که عقل دور بین و خرد صوابگزین دارند و سزاوار تر اند به اعتماد
چه منشاء این عاطفت و سبب این شفقت اند چون صورت بلند
که دنیقه از دقایق رفاقت و صدانت غیر مرعی شود - پیدوسته
گلشن دوحته و لا بآبیاری وفا مر سبز و شاداب باد •

اکنون عذاب گلگون خامه بشاه راه وقایع مدعطف میگرداند

پادشاهزاده گرامی نژاد مراد بخش و علیمردان خان امیرالامرا
که با انواع قاهره بیست و یکم جمادی الاولی از قندز بدلیخ راهی
گشته بودند روز اهل چهار گروهی قندز در آقسرائی - و روز دوم سه
گروهی آقسرائی بر ساحل دریای قندز که از جانب غوری آمده
بجای می پیوندند در باغ جیش منزل نمودند - و بیست و سیوم
موضع تفرغان که آن نیز بر ساحل دریای قندز واقع شده و مسافتش
به پنج کروزه است همه چو و بی آب فرود آمدند •

بیست و چهارم [جمادی الاولی] بجکدک که بکنار جیحون
نزدیک است و راهش شش و نیم کروزه که آب دران نایاب است
رسیدند - و چون از جکدک تا خلم که دوازده کروزه است ریگ بومی
است بی آب و آبادانی بعد از یک و نیم بهر شب از آنجا روانه

و لطف كامل باین نیازمند درگاه خویش گرامت فرموده و از
 خواتین روزگار بمزید مکنت و شوکت امتیاز بخشیده - از دارالسلطنه
 لاهور بدارالملک کابل نهضت فرمودیم - چنانچه این بلد طیفه
 بیست و دوم ربیع الثانی مطابق هجدهم خرداد ماه مورد اعلام
 ظفر انجم و مستقر الویله نصرت آیه گشت - و درة الناج سلطنت
 گبرنی - مخالف الصدق خلافت عظمی - فروغ دودمان حشمت و
 نامداری - چراغ خاندان شوکت و بختیاری - موید کامکار - مظفر
 بختیار - منصور نامدار - شاهزاده مراد بخش را با لشکر بی کران -
 و هشر بی پایان - و سامان بسدار - و سرانجام افزون از شمار - که
 لایق این دولت خداداد ازل بنیاد است رخصت نمودیم - که
 به بدخشان در آمده اگر ازون گروه بی راهه رو جمعی را در یابد
 بسوا و باسا رساند - و جزای نكوهیده کردار و ناپسندیده اطوار ایشان
 در کنار نهد - و الا متوجه پیدش شده به تنبیه جماعه فساد کدش
 و نادیب طبقه تباه اندیش چه از المانان بلخ و بدخشان - و چه از
 گروه کانر نعمتان - که بر مهین پور آن ساله دودمان چنگیزی
 فراهم آمده - و تیشه برپای خود زده - غارتگر دین و ملت خود
 گشته اند پیردازد - و هرگونه امدادی که آن در درج دولت
 خواهش کند بانجام آن کماینفعی قیام نماید - آن اختر برج کامکاری
 و داد را در مرتبه قصوی - و اتحاد را در درجه علیا - تصور نموده
 بی حجابانه بارجاع مطلب هنگامه آرای یکجتهی - و باطلاع بر
 مآرب رونق افزای یکرنگی - کردند - که پادشاهزاده کامکار بهر نحو
 که در امداد اشاره رود به موجب حکم اندس و ارشاد مقدس کار

مال واقعی نمی داد - بفرستادن نامه و نانوشتن حقایق و اوضاع
و اطوار آن دیار و بی راه شتابی فرقه نامهای حق نشناس
بیگانگی و بیگانگی فراهم آمده بود - چه بنای اولین بر اتفاق
امت و اساس دیرمیان بر عدم وفاق - و حال آنکه امروز وقت
مصادقات امت نه هنگام محاببت - بهر کیف چون محقق شده
فرقه طاعنه و نیده خاطیه از باز پرس روز جزا سطوت دیرگیر محض
گیر ذی الکبریا اغماض که شیمه قدیمه اینان است نموده - و از
حقوق ولی نعمت خویش چشم پوشیده - سر بعصیان بر آورده اند
و نسبت بآن جذاب از بی راه روی بمساک بی ادبی شنانده
مصدر اداهای ناهنجار روی اعتدالیهای دور از کار شده - و کار بر
ولی نعمت خود بمرتبه تنگ ساخته اند که جز قلعه بلج مملکتی
در تصرف نمانده - وضعفای آن اماکن و غربای آن مساکن
با مال حوادث و دستخوش وقایع گردیده - و عرض و ناموس آنها
بیاد فتنه رفته - و امن و امان بالکل منعدم گشته - و کار بجائی
رسیده که از مادات که اهل بیت نبوت و قره العین رسالت اند و
بجزیت نبی بطحا و عصیبت بتول زهرا متصف - و محبت اینان
لجرتبلیغ اوامر و نواهی - و مزد ابلاغ احکام الهی است - جمعی
کثیر و جمعی غفیر بقتل رسیده - تا بدیگران چه رسد - بنابراین چه
بافتخانی مروت و خلعت جانبین - و فتوت و انعدام شائبه مغایرت
فیما بین - و چه بمقتضای حمیت دین - و رعایت ملت مبین -
و ترحم بر حال مسلمین - و چه از راه ادای شکر نعمت قدرت و
استقلالی که ایزد بی همال و دادار بی مثال بمحیی فضل شامل

غم آگنده اورا از وسوسه‌های بی حاصل و اندیشه‌های لطایل و اپرداخته با فضائل پادشاهانه که دور و نزدیک را در گرفته است مطمئن گردانده و پس از تحریر نامه که نقلش درین نگارین نامه مثبت گشت از تنگی وقت بار سال سفیر معتمد توجه نفرموده آنرا بر عجل تعجیل نزد پادشاهزاده عالی نسب والا تبار فرستادند که با منصوبت امیر الامرا مصحوب یکی از یندهای پادشاهی که سزادار این کار باشد از عسکر فیروزی ببلخ نزد نذر محمد خان روانه سازد *

نقل نامه

تا سحاب قلم از فیض جزوبار عنایت ازلی بابر از مطالب و اظهار مارب مترشح امت - و لوح قرطاس به نگار مقدمات صحبت بار و کلمات صداقت آثار متوشح - ذات فرخنده صفات سلاله خوانین بلند مکان - علاقه خوانین رفیع الشان - نقاره خاندان دولت - عضاده دودمان شوکت - قره باصره عظمت - غره ناصیه حشمت بدر مملای رفعت - شمس فلک عزت - مورد الطاف یزدان - ثمره شجر گلشن چنگیز خان نذر محمد خان - دامت ایام سلاله و عزت - از ناشایست زمان محفوظ - و از بایست دوران محفوظ باد و قیمه الوداد و صحیفه الاتحادیکه مصحوب نذربی ارسال یافته بود در حینی که دار السلطنه لاهور از پرتو ماهیچه ریاض ظفر آیات نروغ تازه تابش - رحید - و بر مضمون خات مشحون آن آگهی پدید آمده اما از مطلب خالی بود - زیرا که خبر از کیفیت جریان حال خجسته

حضرت زبیده بود و او پس از چندی پسران خود اصناف خان و خلیل الله خان را که در آن ایام خردسال بودند در ایران گذاشته و از شاه عباس گریخته به هندوستان بهشت نشان آمد در باب فرستادن پسران او مصحوب خان عالم هنگام روان شدنش بسفارت ایران پیغام دادند - بی چین پیشانی آنها را با خان مرزبوی فرستاد با وجود چنین دواعی انحراف از وفور ثروت مرکوز خاطر ملکوت فاطر بود که اگر درینولا نذر محمد خان بعروہ و ثقای این دولت آسمان صولت اعتصام نماید - بلخ را باو باز گذارند - و گران لشکری با سردار نامدار در بدخشان نگاهدارند - تا دست تظاول نوکران نفاق کیش غدر اندیش و المانان ظلم نشان را که از فروزی بآس آن کین توزان جور پزوه جان و مال خود را در معرض تلف دانسته از یورت خود نیدارستی برآمد - ازو از حایر اهل اسلام آن دیار که دستخوش ستم و تعدی بودند چنانچه گذارش یافت باز دارند - و نیز اگر قصد انتزاع سمرقند و بخارا و انتصار از پسر و اوزبکیه ماوراءالنهر نماید بخزانہ و لشکرو دیگر اسباب استیلا مستظهر گردانند - و زیاده بر آنچه در مکیال خیال و مقیاس قیاس او گنجد از اصناف اعطاف بروی کار آرند - و چون از صلاح پسینچی و سداد مکاری بر پیشگاه ضمیر حق پذیر پرتو انگنده بود که خان بغزونی ارتکاب مفترات عقل و مغیرات دماغ مغلوب راهمه گشته است - پس از نزول اعلام جهانکشا بدار الملک کابل بعاصی سعد الله خان حکم اتدس شد که گرامی نامه عاطفت آسود که نسخه بره العاصه امراض سودا است بر نگارد تا خاطر پراگنده

نزد بادشاہ زادہ جہانلیان ارسال داشته بودند در قندز بآن والا اقبال رسید - مخفی نماید کہ هر چند نذر محمد خان کہ در نخستین سال جلوس عالم آرا بارادہائی بلجیا و اندیشہائی فاسزا کہ مورث بدناسی و ناکامی او بود بکابل آمدہ مصدر شوون ناپسندیدہ گردید : از افعال نامرضیہ خود پدشمان گشتہ باظهار اعداز و ارسال صفرا و اہفار می خواست کہ مبالغی مودت و موالات را استحکام دہد - لیکن در برخی امور کہ سبب رضامندی خاطر اقدس بود تغافل می ورزید - چنانچہ در درازدہم سال جلوس مقدس کہ دارالملک کابل محط موکب اقبال بود اعلیٰ حضرت مصحوب منصور حاجی کہ نذر محمد خان اورا بعنوان سفارت فرستادہ بود پیام نمودند کہ چون وقاص حاجی بآستان معلیٰ پناہ آوردہ در زمرہ زندگان بارگاہ عظمت و جہانبانی منخرط گشتہ اپت - عیال اورا بفرستند - از انجا کہ از خرد دور بین بی بہرہ بود توفیق فرستادن نیانت بل کار بران گرفتاران چنگ بیداد چکان دشوار ساخت کہ زن وقاص حاجی از فرط غیبت خود را و دختر را بزرہر ہلاک گردانید - و حاجی از شفقدن این واقعہ مرگ انگیز بیمار گردید - و بہمان بیماری رخت ہستی بر بست و پس از اجتماع این ماجرای جور انتہا بر زبان اندس رفت کہ اگر آن نا مہربان اندک نصیبہ از مردمی داشتی در فرستادن آنها مضایقہ نمودی - چنانچہ شاہ عباس کہ از مراتب سروت آگاہ بود چون حضرت جنت مکنی بموجب اہتمام میر میران یزدی کہ لولا پدرش میر خلیل اللہ بسعادت آستان بوس آن

و تکمیل بدست آوردند - و مسجد جامع و منازل درون قلعه را سوخته تا چهاردهم جمادی الاولی نایره فساد و آتش بیداد برانروختند - پس از آن که آوازه درود افواج قاهره بگوش این سیفاکان بی باک رسید راه فرار - پدیده از دریای قندز گذشتند - و بصمت آستانه امام متفرق گشتند - و بتائیدات ابدال چندو مال هزاران نفوس - چه از بقية القتل متمکرن ظلم اندیش که در زیر زمینهای شهر و درخت زار انحاء آن متواری گشته بودند و چه از سکنه مضامات قندز که بدرهائی کوهسار در شده از خوف و خشیت مانند بید بر خود می لرزیدند - از چنگ نکل آن گروه پرورز و وبال رهایی یافتند - و از آن رو که بغزونی قتل و غارت امانان فتنه آئین در شهر و ولایت قندز جمعی کثیر از یتامی و اراذل و دیگر جور کشندگان بسجی متشتت الاحوال گشته بودند که از فقدان قوت یومی حبه غله راحه القلب می پنداشتند - پادشاهزاده والا تبار و علی مردان خان امیر الامرا بفرمان اعلی لزال عالیا مبلغ بیست و پنج هزار روپیه که یک لک خدای ریح ماروا النهر اجست از خزانه عاصره که با افواج قاهره بود بمردم دیانت دار امانت گزار - پردند - تا در حور - تحقیق قسمت نمایند - و راجه راجروپ را با سید اسدالله و برادران او و گروهی از برق اندازان بجهت صیالت قندز گذاشته و دو لک روپیه برای سرانجام ناگزیر قبیله راجه حواله نموده بدست و یکم جمادی الاولی با لشکر ظفر طراز به بلخ راهی گشتند - درین تاریخ نامه که اعلی حضرت از روی قدردانی و مهربانی از کابل به یذر محمد خان نگاشته

الغالت خان را با نوج او دستوری داد که پیشتر راهی گشته
 بقندز درآید - و خود با سایر لشکر پانزدهم جمادی الاولی از
 فارین به نبلیر آمد - روز دیگر - در ده خواجه لقمان منزل شد -
 هفدهم [جمادی الاولی] بشورابه که نه گروهی قندز است
 رسیده - روز - در شنبه هزدهم مطابق یازدهم تیر ماه ظاهر
 قندز را محط اعلام نصرت اقسام گردانید - و فضای آن بدو
 که از فزونی ضیم و اعتساف اوزبکان ظلم آئین و المان
 بی دین بر سکان جور دیده ستم رسیده تذکثر از دل مور و تیره
 تر از دیدار کور گشته بود بمیاسن ورود عساکر جهانکشا و ماهچه
 اعلام عالم آرا منفسح و مذور گردید - و دود دل مظلومان
 که در هر طرف تنق بسته بود و آتش سینۀ مهمومان که در هر
 کفاز مشتعل گشته بایاری سحاب هیجا یعنی غبار عساکر نصرت
 هبرا تشکین یافت - و ارباب ظلم و فساد و اصحاب بغی و عناد
 باصفاء اوای لشکر فیروزی آوارۀ دشت اربار گشتند - شرح
 این مقال آنکه چون خسرو دریافت که شاه محمد قطغان و دیگر
 فتنه گران با گروه المان از دریای آمویه گذشته بارادۀ تراج
 قندز روانه شده اند - از انجا پیرون آمده بآستان معلی که ملجاء
 خواقین روزگار است راهی گردید - و شاه محمد و سایر منقهوران
 بقندز رسیده دست مجور و طغیان به نهب و غارت گشادند - و بسخت
 جماد بسیاری از رعایا و دیگر بی گناهان آن مکان پرداخته
 خیال و اطفال ایمان را ماسور گردانیدند - و الواسمه و اموال
 هرچه ظاهر بود غارت نموده مخبئات را با اقسام تعقیب و

مستصل حصار است. فرود آمد - و مشاهیر غوری که پیشتر چمتا بودند سر بر بقیه اطاعت در آوردند - قلیچ خان و خلیل الله خان حقیقت بر کشادن این قلعه نیز بدرگاه گردون جاه معروض داشته بصرانجام ناگزیر قلعه پرداختند - و بفرمان والا نظم غوری و حراست قلعه آن باهتمام خان مغوض ساختند - و قباد را اسیدوار عنایت پادشاهی گردانیده با چهار پسر و سایر اهل و عیال و دیگر همراهان مصحوب ابراهیم حسین ترکمان روانه آستان معلی نموده بیعت و پنجم از غوری برای ایدک بملازمت اختر برج دولت راهی گشتند - و از پیشگاه عواطف خاقانی منصب خلیل الله خان باضافه پانصد سوار سه هزاری ذات و سه هزار سوار مقرر شد. •

تسخیر پذیرفتن قندز و بلخ باقبال جهانکشی خاقان ممالکستان و فرار نمودن نذر محمدخان

چون پادشاهزاده عالی نسب مراد بخش هفتم جمادی الاولی با افواج قاهره از کتل طول گذشته روز دیگر جلکای سراب معبر فیروزی گردانید - و یک روز برای رسیدن و دریافتن خسرو درانجا مقام نموده او را بدرگاه معلی روانه ساخت چنانچه نگاشته آمد - دهم ماه مزبور موافق سیوم تیر ماه بامیر الامرا از جلکای سراب نهضت نموده بقندز رو نهاد - و در سه روز از قریه تاجیکان و ده میرزایان و ده خواجه اولیا گذشته بنارین رسید - چهاردهم ماه مذکور مطابق هفتم تیر در نارین مقام شد - و چون برگزین المانان از قندز چنانچه نگارش خواهد پذیرفت آگهی یافته بود بصواب دید امیر الامرا

غضنفر با رفقا بغوری نزدیک رسید - حارس حصن غوری قباد
میر آخور که بر وصول عسکر فیروزی آگهی نداشت این جماعه
را فوج هزارجات که مکررا به نهب و غارت اطراف غوری پرداخته
بودند انگاشته با سه صد سوار از قلعه برآمد - دلوران لشکر منصور
یک گروهی قلعه او را دیده تاختند - و بکمتر آویز و ستیزه سپر گریز
ساختند - اگر چه اوزبیکه در انحاء گریز دوسه گروه برگشته بر مبارزان
ظفر آئین تیر باران کردند - اما از آنجا که نصرت و فیروزی طلوعه
افواج جهانکشا است و فتح و اقبال مقدمه جنود ظفر انما رهایی
خود از چنگ هزیران پیشه هیجا جز در فرار ندیده بحصار درآمدند
دلبران عرصه کارزار پاشنه کوب در رسیدند - و پیاده شده بر دروازه
قلعه ریختند - و با آنکه آتش پیکار بریزش تیر و تفنگ هردو جانب
زبان بر کشیده بود - شیران خون خوار پیاپی مردی جلالت و
دستیاری شہامت دروازه را شکسته بحصار در شدند - قباد و
انصار او بقدم فرار خود را بارک رسانیدند - و چون جنگ اوران
نصرت مند بعد از گرفتن حصار بیرون بدروازه ارک آمده تختهای
آنها به نجوی و تبریز منظم گردانیدند - قباد بحولی که درون
قلعه ارک داشت پناه برد - دلوران فیروزی نشان پس از درآمدن
بارک بکشایش دروازه حولی مقید گشتند - قباد که با او همگی
قریب پانصد کس مانده بود از دید جلالت و شجاعت بباس و یاس
امداد ناچار امان خواست - و با همراهان بندهای پادشاهی را
در یافت - غضنفر او را پیش خلیل الله خان که نزدیک رسیده بود
برد - درینوقت قلیچ خان نیز نصف النهار آمده در چارباغ غوری که

و استیلائی بهادران ظفر اندام خلیل الله خان نکست و
اینمطلبی بدرگاه خواندین بنام معروض داشته دوازدهم جمادی الاول
کهمره شتافت - و قلیچ خان که از راه باجگاه بموضع
میدادن رسیده اردو و لشکر درانجا گذاشته جریده کهمره
راهی گشته بود - بخلیل الله خان پیوست - و چون خبر تسخیر
کهمره بمسامع جلال رسید خلیل بیگ بخدمت قلعه دار پی کهمره
و ضبط احشام آن نواحی و هزارجاتی که پیشتر به بلنگدوش متعلق
بود حرا را ازگردید - و قلیچ خان و خلیل الله خان دو روز در کهمره
بوده و از قلعه خاطر فراهم ساخته خلیل بیگ را با ناگزیر قلعه
داری از تفنگچی و سرب و باروت و بان و غله در کهمره گذاشتند -
و چهاردهم ازانجا بغوری روانه گشتند - و ازان رو که دربن راه نیز
مضایق و مراقب عسیر العبور بود بموضع میدادن آمده خلیل الله
خان با میرزا نودر و راجه پهاژ مدگه و لهر اسپ خان و سایر
همراهان بطریق راه کهمره یک منزل از قلیچ خان پیش افتاد - و از
میدادن راهی شده بدو کوچ از گنل سمتو که بلند می آن قریب
سه کوه است گذشت - و ازانجا در دو روز بمحل آب غوری که
بسرخاب اشتباه دارد و دوازده کوهی غوری است - رسیده
فضلغور ولد الله وردیخان را با اهدیان و برق اندازان و مراد قلی
سلطان کهمره با سایر کهمران بطریق منفعلی پیشتر فرستاد - قران
آن قلیچ خان که بمفاصله سه کوه از عقب می آمد نیز راجه
پهاژ سنگه و اهتمام خان و خنجر خان را بر مجیل تمجیل
غوری روانه گردانید - روز دیگر چهار شنبه بیستم ماه مذکور چون

و خود با میرزا نوذر بسرای سوخته چنار شتافت - و چون یک گروهی سوخته چنار در سرزمین متعلق بالوس سیقان در راه است که یکی از کتل دندان شکن گذشته بکمرد میرسد - و دیگری که مسلک کاروان است بداجگاه و از اینجا بدلیج می پیوندد - آردو و زواید سپاه را بطریق باجگاه روانه نموده خود با جوتی براه کتل دندان شکن که بضیق ممر و ملسانی احجار دشوار گذار یکن یکن پیاده و سوار بصوبیت تمام آنرا تواند نوردید راعی گشت - بامداد روز یکشنبه عاشر جمادی الاولی مطابق سیوم تیر خلیل بیگ با فوج همراه بکتل مذکور برآمد - حراس قلعه را از وصول مجاهدان نصرت طراز پای ثبات از دست رفت - و بهانه گرفتن مضایق کتل بر دلوران نبرد آرا از خوجم شکور خویش تردیدعلیه قطفان که سر کرد هارسان حصار بود دستوری خواسته برآمدند - و از هر جانبی بدر رفتند - و با خوجم شکور معدودی ماندند - مبارزان قلعه کشا از کتل پائین آمده مانند برق و باد بدروازه حصار رسیدند - و از عدم آگهی بر کمیت قلعه نشینان باستعمال آلات قلعه کشائی پرداختند - حصن گزینان لختی ثبات ورزیده تعدی چند سر دادند - یک سوار و یک اسب از همراهان خلیل بیگ کشته شد - و چندی مجروح گردیدند - آخر کار از درون حصار فریاد برآمد که اگر اسان دهید و جان بخشی نمائید قلعه را می مهاریم - خلیل بیگ تسلیم زینهار پوهران نمود - و بحسب تقدیر هنگام افتتاح در قلعه تغذی زیر بغل خوجم شکور رسید و او را با همراهان نزد خلیل بیگ آوردند - خلیل بیگ قلعه را بتصرف در آورده حقیقت غلبه

دست چپ و الشمس چنانچه گزارش یافت از چاریکاران برای آید دره
 بتسخیر کهمرد و غوری رخصت دادند - بجهت ضیق مبل و
 صعوبت طرق از همانجا خلیل الله خان و میرزا نوذر با همراهان
 یک منزل پیش افتادند - و قلیچ خان و دیگران متعاقب راهی
 گشتند - و خان مذکور از چاریکاران کوچ بر کوچ منازل توتم دره و
 سوخته چنار و سرخ گنبد نور دیده بغور بند رسید - و از اینجا بدوآبه
 و ازان بدو کوچ آنطرف کتل شبر که دشوار گذار است شتافت
 و ازان بضحاک کوچ نمود - و چون راهی که از شبر بضحاک
 میان دره میبرد دو تنگی سخت دارد که نخستین به بللی
 و دومین به تنگی عراق مشهور است و از تنگی ثانی
 آب تند میگذرد - و راهی دیگر که جانب چپ راه دره واقع شده
 اگرچه کتل دارد و بعید است چنانچه بدو کوچ بضحاک میروند
 اما تنگی ندارد - و شتر بآسانی میگذرد - اردو را برای کتل روانه
 ساخت - و خود با جمعی از همراهان و سپاه جریده از راه تنگی
 بضحاک رفت - و پس از آمدن اردو از ضحاک بیامیان و ازان
 بآق رباط رسیده نهم جمادی الاولی از کتل گنبدک که سرحد صوبه
 کابل و ولایت کهمرد است عبور نمود - پس از عبور از گزارش
 لختی بارزگانان که از بلخ می آمدند دریافت که اوزبکان هنوز از
 رسیدن عسکر نصرت پیکر آگهی ندارند - بنابراین خلیل بیگ را
 با اعدیان و تغلچیان که دران فوج بودند و گروهی دیگر فرستاد
 که بصورت هرچه تمامتر شباشب از راه کتل دندان شکن بکهمرد
 رسیده اگر دست دهد حصار را از اوزبکان ادبار مرشت بدست آرند

کامیاب گردانیدند - و بحکم والا در منزل خاندوران بهادر نصرت جنگ که با فروش و اوانی سیمین و دیگر اشیا آرایش داده برای او آماده ساخته بودند فرود آوردند - آنچه تا ادراک دولت ملایمت سراسر میمنت بار مرحمت شد یک لک روپیه نقد بود و همین قدر جنس از ادوات و آلات مذکوره و اسب و فیل و اقمشه و جز آن - او در همین پسر نذر محمد خان است از ابناء ششگانه او که بالفعل زنده اند - بر نائی است بلند بالا ضعیف بنده گندم گون کومج سی و سه ساله مدمن افیون و دیگر مخدرات *

کشایش قلعه کهمرد و حصار غوری بتائید ربانی و تبسیر اسمانی که همواره دستیار این دولت اقبال مال است و پیشکار این سلطنت ابد اتصال

هزاران میاس والا اساس ایزد کار ساز را که ازان باز که بجلوس معادت مانوس جهان را فروغ تازه و جهانیان را فراغ بی اندازه روی نموده - مبارزان نبرد آزما و کنداوران پیکار گرا بهر جانبی که روی توجه نهاده اند بهروزی در استقبال است و نیروزی در دنبال فتح کهمرد و غوری و قندز و کشایش بلخ با مضامین و بلوکات در کمتر فرصتی و مختصر مدتی چنانچه نگارش می یابد شاهد صدق این مقال است - تفصیل این اجمال آنکه چون پادشاهزاده والا تبار مراد بخش و امیر الامرا برونق حکم مقدس قلیچ خان و خلیل الله خان و میرزا نوذر مغوی را با فوج برانگار و طرح

و هتتر ندارند - و در دست پیشخانه مکمل مصحوب او ارسال نمودند - مرحمت خان در موضع گلپهار باو رسیده مثال عنایت تمثال با آنچه از پیشگاه نوازش باو ارسال یافته بود رسید - او در برابر این عواطف جلیه و عنایات سزیه بکمال انکسار و استکانت تسلیمات بجا آورد - و از دید این مزاحم علیه خاطر از تفرقه و اپرداخت - و چون بحوالی کابل رسید مرحمت خان او را در قریه پای منار فرود آورده بدولت تقبیل عتابی سپهر مرتبه فایز گشت - و روز دیگر بیست و پنجم ماه مذکور رفته او را بجلکاری ماهر و آورد - پایان آن روز که ساعت ادراک سعادت جاردانی و دولت دوجہانی او بود بحکم والا مدار المہاسی علامی سعدالہ خان و صدر الصدور سید جلال تا آن سر خیابان پذیرہ شدہ بآستان خواقین پناه آوردند - و در خوابگاه مقدس دولتخانہ میمنت آشیانہ کابل کہ دران مجالس فردوسی ترتیب یافته بود بشرف ملازمت پادشاہ سلیمان جاہ رسانیدند - او اداب ملازمت از کورنش و تسلیمات و پابوس بجا آورد - خدیو قدر دان دست حق پرست را بر سرش گذاشتہ چون گویم سرش را بآسمان برداشتہ باقسام عواطف پادشاہانہ دل غم دیدہ و خاطر محنت رسیدہ او را تسلیم فرمود - و چون مجلس خاص بود نہ عام حکم شد کہ بنشیند - و بعدایات خلعت خاصہ با چارقب طلا دوزی بتکلف و جیقہ مرصع و خنجر مرصع باہنولکنارہ و شمشیر مرصع و پیر بند و بار مرصع و منصب شش ہزاری در ہزار سوار و فیل از حلقہ خاصہ بایراق نقرہ و جل منحل زر بفت مادہ نیل با حوضہ نقرہ و انعام پنجاہ ہزار روپیہ نقد

مجلس آردن - پاشاهزاده عالی نژاد بر وفق هدایت شهنشاه پایه
تغیاس قدردان بعد ازان که او درون خیمه آمد تا کنار بساط رفته
معانقه نمود - و دست او را گرفته آورد - و پهلوی مسند خویش
نشانید - و باصناف شفقت و دلجوئی و انعام مهربانی و خوشخوئی
باعث چمعیت خاطر پراگنده او گشت - و چون خسرو بعد از
انقضای مجلس بمنزل برگزید از طرف خود یک قبضه جمدهر
مرمع و نه تقوز پارچه نفیس و نه اسب و یک فیل و ماده فیل با حوضه
نقره و از خزانه والا نه با لشکر ظفر اثر بود بموجب امر اقدس پنجاه
هزار روپیه برای او فرستاد - و امیرالامرا نیز هفت اسب و هفت
تقوز پارچه ارسال نمود - و بعد از تقدیم لوازم بهمانداری قباد پسر
اسد خان کابلی را همراه او ساخته روانه درگاه معلی گردانیدند - و چون
ایح ماجری از عریض پادشاهزاده والا گوهر و امیرالامرا بعرض حجاب
بارگاه گردون اشتباه رسید - و نیز در یانده آمد که خسرو از هندو
کوه عبور نموده بیابانی بخت بهزاران آرزومندی مرحله پیمای قبله
مراوات و ره گرای وجهه حاجات است -

چهاردهم [جمادی الاولی] مرحمت خان را بهمانداری
و آوردن او بدرگاه عالم پناه - و تعلیم آداب ملازمت و تلقین لوازم
خدمت - و تدبیر مراسم معیشت - رخصت فرمودند - و
بخسرو فرمان عنایت عنوان و چهار اسب مسرج ازان میان یکی
عربی با زین طلا و بسمت تقوز پارچه از نوادر اقمشه هندوستان
و یک پالکی و چهار قوای با چونهایی نقره و غلافهای مخمل برای
سواری عورات چه بعرض مقدس رسیده بود که مرکبی جز اسب

روانۀ آستان خواقین مکان گردانند - و بهر یک از پادشاهزادۀ وال
 نژاد و امیرالامرا و اصال்தخان فرمانی جداگانه صادر فرموده آنچہ
 لایق منزلت و فراخور مرتبت او در ملاقات و اعزاز در مراآۀ خاطر
 قدیمی مآثر منطبع گشت باینان ارشاد نمودند - درین میان عرضہ
 داشت خسرو مصحوب صدیق بیگ نوثر معتبر او نیز بدرکاخلاق
 پناه رسید - در پاسخ آن منہور سعادت گنجور مشتمل بر اقسام
 عنایات پادشاهانہ بشرف حضور پیوست - و صدیق بمرحمت خلعت
 و اسب و انعام ہزار روپیہ مر بر افراختہ رخصت سعادت یافت *
 سیوم جمادی الاولی اصال்தخان کہ در گذشتن کثل طول
 سبقت کردہ بود بر طبق یرلیغ قضا نفاذ خسرو را دیدہ بہ تسلیم
 خاطر شوریدہ و تسکین دل رسیدہ از پرداخت - و بمودع عواطف و
 نوید الطاف پادشاہ عرب پرور عالم پناه مطمئن و مستمال سالختہ
 از نگرانی و پربشانی بر آورد - و با خسرو دیگر متعلقان و نوکران
 مصحوب دوات بیگ قاقشال نزد پادشاهزادہ عالی نسب و امیرالامرا
 کہ متعاقب می آمدند راہی گردانید - و اکثر احشام و رعایا و اہالی
 قندز را کہ با خسرو ہمراہ بودند بحکم معلی پش خود نگہداشت -
 کہ بعد از تشخیص احوال و تغذیش اوضاع ہرکرا شایستہ عبودیت
 داند در سبط بندگان درگاہ آمان جاہ انتظام دہد *

نہم جمادی الاولی پادشاهزادہ والاگہر بموضع سراب رسید و خسرو
 کہ نیم کردہ آن طرف سراب فرود آمدہ بود بدیدن آن اختر برج خلانت
 آمد - امیرالامرا بموجب ارشاد معلی پذیرہ شدہ در میان راہ بر پشت
 اسب ملاقات کرد - و آن امبدوار مراہم پادشاہی را نزد گوہر بحر

بهروز نیز از رسیدن موسم زمستان و انسداد طرق از کثرت برف
 مقاصد خود را بروی روز نیارست انگذد - و چشم انتظار در راه وصول
 بهار داشت - و مکنون ضمیرش آن بود که چون اعلام ظفر اتسام از کبل
 بصوب بدخشان منتهی گشته بفواجی قندز رسد بذریعہ ملاقات
 پادشاهان و گرامی خاندان مراد بخش و سپردن قلعه قندز به بندگان
 این درگاه گردون جاه یکرئی و یکرئی باز نموده و احرام حریم
 حرم احترام جهانبانی بسته رو بقبله اقبال و کعبه آمال نهد -
 لیکن چون پیش از آن که عاقر ظفر مآثر از هندو کوه بگذرند شنید
 که شاه محمد قطغان و قل محمد جیده جی قطغان و قاسم بای
 قطغان با بسیاری از ایمانان از آب آموده گذشته بر سر قندز می
 آیند - و در خود رای ستیز و روی آمیز با این طایفه خیره چشم
 تیره دل نیامت - تا رسیدن لشکر دشمن بند قلعه کشا ثبات پا
 نتوانست ورزید - و با محمد بدیع پسر خود که با او بود و در سه
 هزار خانه دار از احشام و اهل قندز که بیشتر رعایای غارت دیده
 جور کشیده بودند - از قندز بر امده باینجانب اندراب آمد - و مردم
 راجه راجروپ را که در قلعه چوبین بودند از کیفیت حال آگاه
 ساخته آرزوی تلذیم عتبه عرش مرتبه باز نمود - و چون عرایض
 اصالنخان مشعر بر اراده او پیهم بایستادگان پیشگاه قوایم سرور
 عرش نظیر رسید - از جناب خلافت یرلیغ والا شرف صدور یافت
 که خاطر متفرق و ضمیر منبذد آن ستم رسیده محنت دیده را
 بمراهم پادشاهانه که چون طوبی دور و نزدیک سایه نشین او است
 و چون آفتاب خراب و آباد نور آگین او از قفر و تبذد بر آورده

رسیدن خسرو پسر دروم نذر محمد خان از بدخشان بسعادت استلام ماحات جہالبانی و اندوحن اسباب دولت و کامرانی

چون احشام بی احتشام المان کہ ہمت بہت این گپہ نغہ
ہزۂ از جوان مردی و مردمی بیگانہ است فرصت شورش و فساد
یافتہ حدود بلخ و بدخشان را بتاخت و تاراج بسان خانہ دین و
دولت خود و بران گردانیدند - چنانچہ نکلشہ آمد - خسرو در قندز
تا قوت مقاومت و مکنت مدافعت آن بد صورتان دہ میرت داشت
بمحاربت جان و مال پرداخت - بعد ازان کہ از ینمای گاہ و بیدگاہ
و دست انداز راہ و بی راہ اکثر اندوختہای او خصوصاً انسپ و
شتر و گوسفند کہ گزین ترین امتعہ آن دیار است بغارت بردند
و مکان قندز و آن نواحی از دخول و خروج معقل و دواب از خوردن
آب و علف باز ماندند - و خسرو را از هیچ طرف حتی ہدر کہ او
نیز گرفتار تطاول و تعدی این جماعہ سفاک بی باک بود
امید دستگیری نہ اند - راہ سلامت و جادہ عنایت جز آنکہ باین
درگاہ خلائق پناہ ملتجی شود ندیدہ حال گذشتہ عرضہ داشتی
منہی از حقیقت در ماندگی و پریشانی خود - و منہی از کیفیت
ستمکاری و مردم آزاری این گروہ ظلم ہزۂ بملتان قوام ہویر
جہالبانی - و مکتوبی بہ امیرالامرا مصحوب مجہولی پنهانی
بکابل فرستاد - او بحجاب عنیہ فلک رتبہ ارسال نمود - چون آرند
عریضہ و مکتوب شایعست اعتماد نہ برد - چندان التفات نہ نمودند - و

کوشش و تلاش کردند - و تا آخر روز بجد و کد تمام و اهنمام تام تا يك كوره که برف البوه بود بعرض دو گز راه ساختند - و شب بدوایر خویش باز گشته روز دیگر که غره جمادی الاولی مطابق بیست و ششم خرداد بود نیز تا سه مهر بکودن بقیه برف اشتغال نمودند - پایان این روز اصالت خان با همرهاں خود ازان کتل که مفضل قلم رو بادشاهی و ملک بدخشان است گذشته آن جانب کتل که داخل سراب است فرود آمد *

دوم [جمادی اولی] بهادرخان و راجه بیتلداش با کنداوران هر اول از کتل گذشته باو پیوستند - و پادشاهزاده والا گهر و امیرالامرا بیست و نهم ربیع الثانی از گلپهار روانه گشته از کتل آن که هر آغاز دشواری و فاهمواری راه است گذاره نمودند - و پادشاه زاده عالی نسب تا لشکر از مصاعد و مهابط بدشواری نگذرد و هر نوردیدن را درنگ نرود امیرالامرا را با مردم او پیش فرستاده از عقب کوچ بر کوچ منازل رخنه و بازارک و پرنور و سفید چي و چاهي که به مسجد دولت خان مشهور است درنوردید *

هفتم جمادی الاولی مطابق سی و دوم خرداد پدای کتل طول رسید - همان روز امیرالامرا که یک منزل پیش بود و روز دیگر هشتم ماه مزبور مطابق غره تیر پادشاهزاده والا دودمان از کتل عبور نمودند *

جوانغاريک منزل از عقب مي آمده باشد تا لشکر از جسور
انهار و مضایق جبال بآساني بگذرد - و آن روز کنار پل
در بند را مضروب خيام ساختند - و فردای آن برای عبور عسکر
مقام نمودند *

بیست و ششم [ربیع الثاني] در موضع پرولن و بیست و
هفتم در گلبهار که تا اینجا راهها هموار بود دایره شد - روز دیگر تا
مردم به سهولت از پل گذاره شوند در گلبهار توقف نمودند - درین روز
فوج هراول و فوج طرح دست راست که باستعجال راهی شده بودند
پائین کتل طول رسیدند - و اصالت خان بالایی کتل برآمده
دریافت که فراز کتل مقدار یک کوره بارتفاع دو گز پادشاهی و نشیب
آنکه بدخشان رویه است تا نیم کوره بعضی جا نیم گز و برخی جا
کما بیش برف دارد - و بسرعت تمام بیلداران سرکار پادشاهی را
با چندین هزار مزدور که مردم امیرالامرا از بلوکات کابل گرد آورده بودند
تعیین نمود - که برف را از سر راه برداشته باطراف بیندازند -
و کوچه که شتر با بار به آسانی بگذرد بسازند - و باقی را چنان بکوبند
که اسب و شتر بروی تواند گذشت - و چون انجام این کار از بیلداران
و مزدوران زود تر صورت پذیر نبود فردای آن بهادر خان و راجه
بیتهداس و اصالت خان بکتل بر شده و همگی مردم خود را از سوار
و پیاده برپاک کرده راه و کشودن گذرگاه داغته خود باهتمام آن
پرداختند - و مردم لشکر بهر دست افزاری که یافتند برف را
برکنده بدامن و دست بر کنار راه می ریختند - و سرداران اخلاص
شعار و سپاهیان جداکار خصوصاً بهادر خان و تابینان او نهایت

روانه شدن پادشاه زاده عالی نسب مراد بخش
 از چاریکاران بتسخیر بدخشان و راهی ساختن
 سه فوج از افواج هفتگانه از راه آب دره بر کهمرود
 و غوری و عبیره نمودن آن گرامی نژاد و امیرالامرا
 با چار فوج دیگر از کتل طول و در آمدن بحدود
 بدخشان بحراست ذی الجلال بیهمال و کلاآت
 اقبال پادشاه والا اقبال

درین منزل پادشاه زاده والا تبار بر طبق ارشاد معلی قلیچ
 خان را سردار فوج برانغار و خلیل الله خان سرگروه طرح دست
 چپ و میرزا نادر صفوی سرگروه التمش را با افواج سه گانه
 براه آب دره بجانب کهمرود و غوری راهی گردانید - و چون راه آب
 دره در شدت زمستان زیاده از یک ماه برف ندارد تا باین موسم
 بیه رسد - و راه کتل طول که خدیو دوربین بعد از تحقیق آنرا از
 دیگر جبل بدخشان به جمیع جهات بهتر دانسته مقرر فرموده بودند
 که عساکر چهارگشا به تسخیر بدخشان ازین طریق در آیند - از
 کثرت برف کتل مزبور و انبوهی لشکر دشوار گذار بود - مراد قلی
 سلطان کهمر با دیگر کهمران که در جوانغار بودند و چندی دیگر
 نیز از راه آب دره روانه گشتند *

بیسیم و چهارم ربیع الثانی پادشاه زاده والا تبار و امیرالامرا
 از چاریکاران کوچ نمودند - و مقرر ساختند که رستم خان با فوج

پانزده هزار و نه هزار سوار هفت هزار سوار دو اسبه سه اسبه
مقرر فرمودند *

یازدهم [جمادی الاولی] صدر الصدور سید جلال باضافه
پانصد سوار بمنصب شش هزار و هزار و پانصد سوار بلند
پایه گردید - میرخلیل ولد اعظم خان را بمنایت خلعت و
منصب هزار و سه صد سوار از اصل و اضافه و خدمت توزک
سرانراز ساختند - چون عمارات دولت خانه سعادت آشیانه صورت
انجام گرفت و منازل آن بکار پردازش نقاشان چیره دست
باقام نقش و نگار مزین گردید - از منزل علی مردان خان بآن
مغانی رفیعه تشریف فرمودند *

هزدهم [جمادی الاولی] میرشمس باضافه پانصدی پانصد
سوار بمنصب سه هزار و سه هزار سوار و فوجداری و تیولدارانی
بیر - و از اصل و اضافه نوازش خان بمنصب هزار و چهار صد سوار
سرانراز گشتند *

بیست و چهارم [جمادی الاولی] اندلیخان بساط حیات در نور دیده *

امیرالامرا تهریف بردند که تا اتمام همگی مغانی دولت خانۀ والا درانجا بگذرانند - از تعیناتیان دکن سیادت خان بقلعه دارق دولتآباد از تغیر پرهیتراج راتهور معین گردید - و حکم معلی صادر شد که پرهیتراج بدارالخلافت لکبرآباد آمده باتفاق باقی خان بصیدانت قلعه آن بپردازد - کنور رامسنگه ولد راجه جیسنگه بعتاء مالی مروراید نوازش یافت *

غره جمادی الاولی پادشاه حق آگاه به ضریح مقدس حضرت گیتی ستانی فردوس مکانی انارالله برهانه و مرقد مذکور ثانی رابعه رقیه سلطان بیگم برد الله مضجعها رفته بعد از ادای آداب زیارت ده هزار روپیه باهل احتیاج و استحقاق عطا فرمودند - لطف الله پسر سعید خان بهادر ظفر جنگ بعنایت خلعت و امپ مباهی گشته رخصت قندهار یافت - تا خان مذکور آردا نیابة د ر حصار قندهار گذاشته باستلام سده سدره مقام سعادت اندرزه و مصحوب او خلعت خاصه بخان عنایت نموده فرستادند *

دوم [جمادی الاولی] بعرض مقدس رسید که روشن قلم فرمان نویس که از بیماری و ناتوانمندی در حسن ابدال مانده بود بسفر آخرت رخت هستی بریست - خدمت او بمیر صالح برادر او مفروض شد - چون بموقف عرض اندس درآمد که کوکب برج خلافت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر برای تنظیم صوبه گجرات و تنبیه متمردان آنجا جمعی کثیر نوکر گرفته و خرجش زیاده بر دخل امت *

چهارم [جمادی الاولی] از جمله سواران منصب آن گرامی گوهر هزار سوار دیگر دو اسبه سه اسبه گردانیده منصب آن والا تبار

وامالت خان را که از چگونگی راه طول آگاه شده بود با جوتی که همراه داشت برای پاک کردن برف راه مذکور رخصت نمود و خود با دیگر مران انواع نصرت امتزاج بیست و یکم [ربیع الثاني] از پای منار روان شد - و بدو کوچ به قرا باغ و از آنجا بیک کوچ بهار یکاران رسید *

بیست و دوم [ربیع الثاني] علامی و راجه جهورات سنگه و چندی دیگر که پیشتر بکابل آمده بودند و جمعی از منصبداران تعینات آنجا پذیره شده سعادت اندوز ملازمت گشتند - درین روز میمنت افروز پادشاه دین و دنیا در دولت خانه که سال دوازدهم جلوس اقدس هنگامی که کابل بفروغ ماهیچه رایات نصرت سمات منور بود امر جهان مضاع به بنای آن در آورته باغ و باغ مهتاب بصدر پیوسته و از آن باز تا حال کارگذاران آن صوبه در انجام آن میکوشیدند نزول اجلال فرمودند - بحیات خان داروغگی گرز برداران منصب دار و احادی مغوض شد - میرزا محمد پسر گلان میریدیع مشهدی مهر دار شمع ملت شمس حقیقت بضغه الرسول فلهذا المنول امام رضا از مشهد آمده بتقبیل عتبه ممیده فایز گردید - و بعنایت خلعت و خنجر مرصع و منصب هزارئی ذات و چار صد سوار و انعام ده هزار روبیه سر عزت بر امر اراخت - چون لختی منازل دولت خانه معلی تمام نشده بود و بخوشی چنانچه باید صفا نیافته - خدمت داروغگی عمارت بغازی بیک مقرر نمودند *

و بیست و ششم [ربیع الثاني] بمنزل علی سردان خان

رفتن توتف داشت - و انتظار تخفیف برف می کشید - پادشاه
حقیقت آگاه پانزدهم این ماه علامی عبدالله خان را از باغ صفا که بورود
میمنت آمود خدیو عالم آرا نمودار بهشت برین بود برسم استعجال پیدتر
روانگ کابل گردانیدند - و لختی مقالات بزبان وحی ترجمان تلقین
فرمودند - تا آن زواهر جواهر دین و دولت را آویز گوش هوش پادشاه
زاده و الیجار گرداند - و فرمان دادند که بجمعی که به ماه پیشگی
و مساعدت نیانته باشند زر داده و بانجام دیگر مهمام مبارزان لشکر
اسلام پرداخته چنان کند که هیچ کس را عذری در روانه شدن
نماند - و همه را پیش ازان که کابل بورود اعلام ظفر اتسام محط
جلال و مورد انضال شود راهی سازد - و در حین رخصت علامی
را بمرحمت خلعت خاصه و اسپ از طویل خاصه با زین طلا نوازش
نموده مصحوب او برای پادشاه زاده گرامی نژاد بک لعل کلان
منتظم با دو سرورید که بر سر می بندند و پنج اسپ از طویل خاصه
از انجمله یکی با زین طلای میفاکار - و بامیر الامرا علیمردان خان
دو اسپ از طویل خاصه با زین طلا و طلا عنایت نموده فرستادند علامی
از باغ مصطور در دو روز بکابل شتافت - و فراوان جد و جد بکار داشته در
عرض پنج روز که از وصول او بکابل تا نزول اقدس بساحت آن فاصله
بود - همگی مهمات را رو براه کرد - و چون موکب جلال منزل بمنزل
و نور دیده بدوا می نایل رسید همگی کذا و روان عسکر را فرصت نداده
باهتمام روانه ساخت - چنانچه پادشاه زاده و الیجار باتفاق امیر الامرا
بر طبق حکم معلی هژدهم این ماه [ربیع الثانی] بهادر خان
و راجه بیتلنداس را که بادلیران فوج هرول پیدتر راهی گردانید -

پنج هزار سوار هزار حوار بداع برساند - اگر حاصل جاگیرش دوازده ماه است سه صد حوار سه اسبه و ششصد دو اسبه و صد یک اسبه - و اگر یازده ماه است دو صد و پنجاه سه اسبه و پانصد دو اسبه و دو صد و پنجاه یک اسبه - و اگر ده ماهه است هشتصد دو اسبه و دو صد یک اسبه - و اگر نه ماهه است ششصد دو اسبه و چار صد یک اسبه - و اگر هشت ماهه است چار صد و پنجاه دو اسبه و پانصد و پنجاه یک اسبه - و اگر هفت ماهه است دو صد و پنجاه دو اسبه و هفتصد و پنجاه یک اسبه - و اگر شش ماهه است صد دو اسبه و نهصد یک اسبه - و اگر پنج ماهه است تمام یک اسبه - و هر که سواران منصب او دو اسبه سه اسبه مقرر شده باشد بقدر سواران دو اسبه سه اسبه ضعف سواران برار دین داغ کند - مثلاً پنج هزاری پنج هزار سوار تمام دو اسبه سه اسبه که حاصل قبولش دوازده ماه باشد ششصد سوار سه اسبه داغ نماید - و هزار و دویست سوار دو اسبه و دو صد حوار یک اسبه و علی هذا القیاس - و چون هنگام تعیین مواجب جهانکشا حکم معلی صادر شده بود که بمنصبداران نقدی و احدیان تیر انداز و برق اندازان سوار و تفنگچیان پیاده و دیگر شاگرد پیشه سه ماه پیشگی و بجایگزین داران که داغ آنها موافق حاصل جاگیر مقرر است بروفق چارم حصه حاصل قبول که آن نیز سه ماهه می شود برسم مساعدت زر از خزانه والا تلخواه دهند - تا از مخرج عسرت نکشند - و بعضی وجه مذکور در دارالسلطنه نیافته بودند - و لشکر فیروزی چه ازین رهگذر چه بجهت استماع بسیاری برف برگزل طول و دشواری عبور ازان در پیش

نهم [ربيع الثاني] از باغ مذکور نهضت فرمودند - و فرمودند
 شد که راجه جسونت سنگه و کنور رامسنگه ولد راجه جیسنگه و
 گروهی دیگر از بندگان بارگاه خلانت از عسکر فیروزی یک منزل
 پیش می‌رفته باشند - تالشکر بآسانی از کتل خیبر و دیگر مضایق آن
 کهسار عبور نماید - درین تازیخ چون بعرض مقدس رسید - که ایام
 زندگی سرانداز خان قلماق حارس حصن دارالسلطنه لاهور پیری
 گردید - شفیع الله برلاس را بعنایت خلعت و منصب هزاری
 ذات و چار صد سوار از اصل و اضافه بر نواخته بحراست قلعه
 دارالسلطنه رخصت فرمودند - امام ویردی پسر جمشید بیگ از
 ایران آمده بتأذیم سده بنیه دولت اندوز گشت - و بشرف بندگی
 درگاه عرش اشتباه فایز شده بمرحمت خلعت و انعام پنجهزار روپیه
 مفتخر گردید - بخواجه ظریف هزار روپیه مرحمت شد . . .

از ضوابط این دولت والا آنست که از بندگان منصبدار هرکه
 در یکی از صوبجات هندوستان بهشت نشان جاگیرد داشته باشد اگر
 او از تعیناتیان همان صوبه باشد تابیدان خود را مطابق سیوم حصه
 بداغ رساند - چنانچه سه هزار ذات و سه هزار سوار هزار سوار
 داغ کند - و اگر در صوبه دیگر از صوبجات هندوستان بمهمی مامور
 شود موافق چارم حصه چنانچه چار هزار ذات و چار هزار سوار
 داغ نماید - در حدیثی که مبارک قاهره از پیشگاه خلافت به تسخیر
 بلخ و بدخشان معین گشت از انرو که این مملکت از هندوستان
 دور است خدیو دانا مقرر فرمودند که تا این ساق در میان
 است بندها پنجم حصه تابیدان داغ کنند - چنانچه پنجهزاری

جشن قمری وزن

روز پنجشنبه هشتم ربیع الثانی سال هزار و پنجاه و ششم موافق چارم خرداد در باغ مذکور پیشکاران دولت عظمی به ترتیب مواد جشن قمری وزن انجام سال پنجاه و ششم و آغاز سال پنجاه و هفتم از سنین عمر جاوید طراز خدیو هفت اقلیم پرداختند - آن عنصر مقدس را بطلا و دیگر اشیاء معهوده بر سخته آمد - بر از وجوه آن جهانی کامیاب خواش گردید - درین روز نشاط امروز علامی سعد الله خان را باضافه هزار سوار بمنصب شش هزاری سه هزار سوار بلند پایه گردانیدند - و هزار سوار دیگر از منصب راجه جهوقت سلگه در اسپه سه اسپه مقرر فرموده او را بمنصب پنجهزاری پنج هزار سوار دو هزار سوار دو اسپه سه اسپه سرانرازی بخشیدند - و خواص خان را باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری سه هزار سوار - و مهیس داس راتهور را باضافه پانصدی ذات بمنصب سه هزاری دو هزار سوار و بمنایت نقاره - و حکیم محمد داؤد را باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزار و پانصدی دویست سوار هر بر افراتند - بحکیم مسیح الزمان ده هزار روپیه - و بقاضی محمد اسلم چهار هزار روپیه - و بهریکی از میرک شیخ و خواجه ابوالخیر سه هزار روپیه - و بخواجه عبد الرزق صد مهر عنایت شد - میر صالح ولد میر عبد الله مشکین قلم بمرحمت خلعت و از تغییر رشیدی خوشنویس بخدمت داروغگی کتابخانه معلی سرانرازی گردید - لعلخان گن محمد و سایر نغمه طرازان سرکار و لا بانعام مقرر نوازش یافتند .

عرض اخبار هرج و مرج توران و اختلال احوال نذر محمد خان از ماوراء النهر بهرات و از انجا بقندهار و از قندهار براه کابل بایلغار آمده بود سعادت اندوز ملازمت گشت - و بعنایت خلعت واسپ و در هزار روپیه نقد مباحی گردید - درین تاریخ بعرض اقدس رسید که حاجتی محمد جان قدسی مشهدی را که بمفاخر گزاری خدیو اورنگ آرای نرنگ آما عز امتیاز داشت بعارضه امهال در دار السلطنه لاهور پیمانۀ عمر برآمود *

بنجم [ربيع الثاني] ظلال چتر گردون ها بر بلده پشاور گسترده منزل امیر الامرا را که در ارک خطۀ مذکور بنا نهاده است شرف نزول بخشیدند - و چون مکانی که شایستۀ دولتخانه خاص و عام و دولتخانه خاص باشد نبود - و نیز عمارت مذکور از آن رو که بطرز ایران بروی کار آمده پسندیده طبع دشوار پسند نیفتاد *

ششم [ربيع الثاني] از انجا بباغ ظفر خان تشریف فرمودند - و طرح رستۀ بازار مسقف پشاور را که امیر الامرا آنرا بگنج بر آورده با در چار سوی سرباز بطرح مئمن بغدادی ساخته - و هنگام عبور موکب معلی بنظر فیض گستر در آمد - و شرف تحمیل یافت - نزد مکرمتخان ناظم دارالملک دهلی که اهتمام عمارت قلعه مبارک که از محدثات حضرت خاقانی است و ابیۀ فیض امکنه که در آن قلعه طرح فرموده اند بدر مفوض است فرمودند - تا مطابق آن درون قلعه بازاری از در جلو خانۀ دولتخانه خاص و عام تا دروازه که جانب دار السلطنه را شده مرتب گردانند *

والا که بقدر غن تمام بصدرور پیوسته بود - بیست و ششم [ربیع الاول]
 صوافی بیست و چهارم اردی بهشت با امیر الامرا از پشاور کوچ
 نمود - امیر الامرا از نخستین منزل برای انجام بعضی مهم
 ضروریه خصوصاً فرستادن جمعی سربراه جدکار برای ساختن طرق
 و بستن جسور از کابل تا کتل طول و بر گرفتن برف کتل
 مسطور از خدمت پادشاهزاده والا نژاد رخصت شده در پنجم
 روز بکابل رسید و ابدال بیگ و عبد الغنی بیگ را با عمله
 و فعله تعیین نمود که بر سر آب دشوار گذار استوار پلی بر بندند -
 و جمعی کثیر از محال آن حدود بر داشتند برف کتل
 مزبور گرد آورند - و پادشاهزاده عالی تبار نیز کوچ بر کوچ راه
 نور دیده نهم ربیع الثانی بکابل در آمد - پس ازان که بهادر خان و
 راجه بیتهداس با بسیاری از راجپوتیه و قلیچ خان و رستم خان
 و خلیل الله خان و غیر ایدان که براه بنگش شتافته بودند در کابل
 پیادشاهزاده گرمی دودمان پیوستند - آن عالی منصب از کابل
 کوچ نموده موضع پای منار مضرب خیام گردانید •

بیست و ششم [ربیع الاول] رایت اقبال از حسن ابدال
 نهضت نمود •

غره ربیع الثانی از آب نیلاب براه پل عبور فرمودند - میرزا
 محمد ارباب سمرقند که در هفدهم سال اورنگ آرائی از مکه
 مکرمه براه سورت آمده در دارالخلافه اکبر اباد شرف استلام عتبه
 گردون مرتبه اندرخته بود - و مشمول عواطف گشته بموطن خود
 مراجعت نمود - و از هوا پژوهی اولیاء این دولت خدا داد برای

نهم [ربیع الاول] کنار دریای بهت معسکر دولت و عظمت گشت - شیخ یحیی گیلانی را بانعام چهار هزار روبیہ کامیاب گردانیدند *

یازدهم [ربیع الاول] موکب گیہان نورہ براہ پل کشتی از آب بہت عبور نمود - چون محاذی دولت خانہ والا کہ بر کنار آب برہا شدہ بود گلہای پلاس بر ساحل دریا در کمال رنگینی و ابنوہی بنظر انور در آمد - طبیعت اقدس بتماشای آن نشاط اندرخت *

شب دوازدهم [ربیع الاول] مبلغ دوازده هزار روبیہ مقرر بفضلاء و صلحا عطا کردند *

پانزدہم [ربیع الاول] حکیم محمد داؤد و کنور رام سنگہ بعدایت اسپ با زین مطلا بلند پایگی یافتند - میر صالح داروغہ قراولان باضافہ منصب و مرحمت اسپ نوازش یافت *

بیست و سیوم [ربیع الاول] دولت خانہ باغ حسن ابدال بورود اقدس فروغ آمود گردید - و دو روز درین منزل خلد آئین مقام شد - پیداشاہزادہ عالی نسب مراد بخش خلعت خاصہ ارحال فرمودہ فرمان دادند کہ با عہاکر نصرت متأثر از پشاور بسرعت ہرچہ تمامتر جانب کابل و ازانجا بصوب مطلبی کہ وجہ ہمت علیا است بشنابد - پیداشاہزادہ والاتبار کہ پس از دستوری یافتن از پدشگاہ خلانت برای آمودگی لشکر نیروزی بیست روز در مرز صین ککھران و پنج روز در حسن ابدال و بیست روز در پشاور توقف نمودہ بود - بعد از ورود یرلیغ

هزاری ذات و هزار سوار فوق طالع برانراخت - ملا عبد الحکیم
را خلعت و دريست مهر عنایت نموده بسیدالکوث موطن او
رخصت فرمودند *

بیست و هفتم [صفر] اعلام ظفر طراز از جهانگیر آباد بمنزل
پیش بلندی گرا شد - و چون حرم محترم فروغ انزایی دیدمان
خلافت مهین بادشاهزاده بلند قدر را عارضه شدیده طاری گشته
بود حکم مقدس بصدر پیوست - که آن دره التاج جهانبانی
تا حصول صحت بیمار و وصول یرلیغ طلب در جهانگیر آباد توقف
نماید - و حکیم مومنا بمعالجه دستوری یافت - و سلطان نظر
را بجهت وقایع نگاری با مهین پور خلافت گذاشته داروغگی داغ
از تغییر او بمیر محمود صفاهانی مفوض ساختند *

بیست و نهم [صفر] دولت خانه حافظ آباد محط
جلال گردید *

سیوم ربیع الاول از دریای چناب براه پل کشتی عبور فرمودند -
درین تاریخ میرک شیخ را بمنصب هزاره ذات و پنجاه سوار از
اصل و اضافه برنواختند *

چهارم این ماه [ربیع الاول] که بر ساحل آب چناب دایره
بود چهار شیر یکی نر و سه ماده در بیشه نواحی دریا شکار خاصه
شد - درین روز راجه جسونت سنگه بمرحمت جمدهر مرصع با
پهنلختاره و امپ عربی با یراق طلا تارک عزت برانراخت -
و نورالحسن از اصل و اضافه بمنصب هزاره چارم سوار
نوازش یافت *

از اخبار حدائق آمل و آملانی بنمایم یزدانی شگفته و خندان باد *

انتهاض رایات جهان کشا از دار السلطنه

لاهور بدار الملک کابل

روز پنجشنبه هزدهم ماه صفر مطابق شانزدهم فروردین بعد از سپری شدن یازده و نیم گری خاقان ممالک گیر مقارن دولت و اقبال و مقتدرن حشمت و جلال برگلگون نلک خرام فزیا ستام از دار السلطنه لاهور بصوب دار الملک کابل توجه فرمودند *

نوزدهم ماه مذکور از نواحی دار السلطنه جعفرخان بصوبه داری پنجاب و بهرام برادر اراد بخدمت بخشیدگری و واقعه نویسی آنجا و نامدار ولد خان مومنی الیه بمنصب پانصدی ذات و صد سوار سر برافراخته - و هر کدام بمرحمت خلعت نوازش یافته مرخص گشتند - و قلعه داری ارک لاهور بسر انداز خان تفویض یافت *

بیستم [صفر] جهانگیر آباد بنزول اندس منزل سعادت گردید - فردای آن که روز شرف نیر اعظم بود اعظم خان را که پانصد سوار از تابیدنان خویش با پسر خود ملتفت خان بهمم بلخ و بدخشان روانه نموده بود بسبب کبرسن از سفر کابل باز داشته حکم فرمودند که بکشمیر رفته تا معادرت رایات فیروزی دران نزهت کده اقامت گیرند *

بیست و چهارم [صفر] کنور رامسنده ولد راجه جی سنگه با پانصد سوار از وطن آمده دولت تلذیم آستان کیوان مکن اندوخت - و یک نیل پیشکش نمود - و بعنایت خلعت و منصب

و جهات و نصب سابقه را تأییدی و تشنیدی - و موالات و موافقت
 لاحق را تأییدی و تمهیدی - شود - از اینجا که خاطر قدسی
 مظاهر بمبیب تحقق ابوت علیا - نسبت بآن فرزند زاده مالی
 وساده تعلق تمامی باطلاع بر حال خیر مآل دارد - شجاعت نشان
 جان نثار خان را که از خانه زادان معتمد ندوی است - در پیوسته
 بر رجوع خدمات اعتماد طلب هر بلند - و در اکثر اوقات شرف اندوز
 حضور سرامر نور رخصت آن صوب با صواب فرموده شد -
 که این نامه که سر نامه حکمت و موعظت و هدایت
 و نصیحت - و متضمن مقدمات محبت بار و کلمات صداقت
 آثار امت برساند - مترقب این است که از بعد از گذارش آنچه
 بادای آن ماموز گشته مقضی المرام بسرعت تشریف رخصت
 انصراف بیابد - که ضمیر مهر آئین محبت آگین را شوق تمامی و
 اشتیاق تمامی بسوی آنست - که بزودی هر چه زیاده تر و سرعت
 هر چه تمامتر کیفیت احوال خجسته مال و اوضاع و اطوار آن بر
 خوردار نامدار انکشاف یابد - هر گونه امری که باعث زیادتیی
 استقرار آن کامکار بخندیار بر سریر سلطنت آن دیار باشد
 بی حجابانه بدان اشارت رود - و هر نوع معاونت لازم نشاء دوستی
 که بخاطر گرامی رسد بی تکلفانه اظهار آن جلوه استحسان دهد
 که انشاء الله تعالی در انجام آن مساعی مشکوره چنان پرتو ظهور
 خواهد بخشید - که معنی دوستی و حقیقت دوستی دوستی بر
 جهانیان واضح گردد - و سپس مسلك انهای وقایع یومی و منهج
 احوال رسن و رسایل برسبیل تدایع و توالی مسلوک باشد -

معلوم هر قاضی و دانای است که التماس یار وفادار علیمردان بکمال
امیر الامرا بدین درگاه آسمان جاه فطرازی بوده نه اختیاری - چه
از در برابر جمیع احکام صادره ازان مدد سئیه از فرستادن پسر و
غیر آن جز جمع و طاعت و انقیاد و اطاعت امری سر بر نزد - جایی
آن بود که بدیدبانی شناسائی و رهنمائی رسائی آفرین رفتی - و
تجسین جلوه دادی - چون برخلاف آن از یافه دریائی و هرزه
سرائی و گوناگون تزویرات - و رنگارنگ تسویلات - نو دولتان حسد
سرشت - غرض پرست - که رواج خود در کساد عزت یافتها و
بر گشیدهای قدیم شناسند - خاصه چنین کسی که جد امجد آن
قره العین که نقاره سلسله صفویه - وزیده و خلاصه این طبقه علوه

بودند - اورا بآبایی ثانی ~~می بستند~~ بجای تجسین ~~می بستند~~
و در مکان هستی ~~می بستند~~ جزا شگاشش یاسا - قرار گرفت - او اضطرارا بامتصاص
عروقه از دور ~~می بستند~~ بقای این فکر صواب که این سلطنت را ازان دولت هیچگونه
جدائی نیست پناه باین بارگاه که مامن عالمیان و ملجاء جهانیان
است آورد - و این امور اسباب ظهور عنایات نمایان و مراحم بی پایان
در پاره مشار الیه گشت - اگرچه چار پسر خان موسی الیه از خدمت
گزاران این والا درگاه اند - اما چون خواهش خاص قدسی سرایر
این امت که حقیقت یگانگی و محبت فیما بین معلوم جهانیان
گردد - و کالشمس فی رابطة النهار وضوح یابد - متوقع آن امت
اینمعنی برخاست فرزندی که دوان امتان دارد بروی روز افتاد
و اهلیت و یگانگی را روز بازار دیگر گردد - و مبنای یکجهت
یکدگر - و استحکام - و قوایم یکدائی و یکنا دلی و انتظام بدیدبانی

زادہ برخوردار کامگار نامدار بلند مقدار بہترین گوہر درج دولہا و
عظمت - مہین اختر برج شوکت و عظمت - نقادہ اصلاط طیبہ -
سلالہ اصناف طاہرین - پرداختہ می شود - مہینہ بہتعال و قادر
فدا الجلال این جلوس میمون را بران صفوہ دودمان صفوی - علائق
خاندان مرتضوی - مبارک و فرخندہ گرداند - و از شناخت مقدار
و ادای حقوق فریق سپاس گزار - و ترحم و عفوزلات بارشاد بیان عظیم الشان
الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ ارْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمَكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ
و ترک تعصبات و اغماض عین از مآثم بر حسب اقتضاء حکمت
و اعراض و صفح از جرایم بر طبق تقاضای مصلحت - مجملہ ایثار
بمأمورات بہدایت اوامر الہی - و انزجار از منہیات بدالمت کلمات
نواہی - حظی رانی و نصیحتی کافی کرامت فرماید - و از تقدیم
مرام شہانی - و اقدام بر لوازم پاسبانی • کہ مہم نمود از مہمات
و فرمان فرمائی - و معنی ابہت و کشور کشائی - امت - بہرہ کامل
عنایت کند - و چون بموجب کلام با نظام صحیح اللفظ حسن المعنی
منطوق سر دنتہر اہل بیان - اشرف بنی عدنان - کُنُّم رَاعٍ وَ کُلُّکُمْ
مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ - روز پاداش موال بقدر مکنہت شود - و ہر ش
باندازہ قدرت رود - و ستگاری از مخط باری تعالی بہ تنوید حق
آن مربوط باید دانست - و رسیدن بہ برخوردارئی با تقاضای مصدقہ
أَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَنَبُذْهُ فِي الْأَرْضِ - بتادیہ آن - موط باید شلخص -
حمیدہ نماید کہ چون از کمال و داد و اتحاد آن ملک و منصوبان
اندولت را از خود میدانیم - و یقین کہ تحقق این معنی از ان
انہ بطریق اولی خواہد بود - بذہران نگارش باید - کہ

شد - درین ایام مرشد قلی فوجدار دایمی کوه کلکوه قلعه تاراگده را
 حسب الحکم از تصرف منصوبان راجه جگت سنگه برآورده متصرف
 شد ، تفصیل این اجمال آنکه بعد از درخواست هواخواهان دولت
 روز افزون اگرچه معاصی و اجرام راجه مزبور که از ضلالت و
 جهالت چندی سر از طاعت اولیای سلطنت بلند صولت برتافته
 بود بغیر مقرون ساخته قلعه را بعد از انهدام جدران بوی
 محرمیت فرموده بودند - و بالتماس او عمارات درون حصار باز گذاشته
 چنانچه در اندامی وقایع حال پانزدهم نگارش یافت - اما چون
 گذاشتن چنین معقل حصین و مویل متین که از ارتفاع کوه
 و صعوبت راه تسخیر آن متعذر است بدست مرزبانان فرصت
 جوی هوش خو از دور بینی و حزم گزینی بعید بود بعد از فوت
 راجه فرمان معلی بنام مرشد قلی عز صدور یافت که پیش از
 آگاهی متعلقان راجه بقاراگده رسیده آنرا از تصرف منصوبان او
 برآورد - و هفدهم فدائی خان نیز از پیشگاه توایم سریر جهانبنانی
 پایلغار رخصت یافت که در انصرام این مهم کوشیده مردم را از انجا
 گسیل سازد - و حقیقت بایستادگان مدد سلیه معروض دارد تا یکی
 از پندگان معتمد بنگامبنانی آن فرستاده آید - مرشد قلی پیش از
 وصول فدائی خان بدوازده روز قلعه را متصرف گردید و پس از
 پیروختن فدائی خان حصار را با برخی اشیاء بدو سپرده روانه داد
 کوه کلکوه شد و چون اینمعنی از عرضه داشت فدائی خان بمه

پانصدی صد موار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و پانصد
جان نثار خان بلند پایگی یافت *

هفتم [محرم] فدائی خان از گورکپور آمده باسلام
منیه سعادت اندرز گردید - و یک فیل پیشکش گذرانید
عنایت الله ولد ظفر خان بعنایت فیل مربر افرخت - بخواجه
غیض الله برادر خواجه حسن ده بیدی دو هزار روپیه - و بمیر
هاشم و خال محمد و صادق بیگ و فولاد بیگ چار هزار روپیه
عنایت شد - و ده هزار روپیه مقرر این ماه به محتاجان عطا
فرمودند - چون بغرض مقدس رسید که بعضی تهمی دستبان
صوبه پنجاب از گرانی غله اولاد می فروشند مظهر اتم رحمت
الهی فرمان داد که هر که فرزند بفروشد بهارا از سرکار خاصه
شریفه بوداده فرزند را نیز با و گذارند - و بشمول این مرحمت
جمعی کثیر از اندیشه قوت و شدت جوع و محنت جدائی
فرزندان که درین نشاء اصعب مصایب امت رها می یابند - و
حکم جهان مطاع بصدر پیوست که هر روز در ده جا لنگر ساخته آتش
مبلغ در دست روپیه بفقرا قسمت نمایند *

پانزدهم [محرم] منزل مهین پور خلافت بورود میمنت
آمود نمودار بهشت برین گردید - آن والا گهر مراسم پا انداز و نثار
مقدم رسانیده جواهر و مرصع آلات و اقمشه نفیسه برسم پیشکش
انداختند - ازین میان متاع قریب یک لک روپیه شرف
انجام یافت *

سید عالم و شیخ الهدیه و میوزام کورو و پ-سنگه و رام سنگه و اتیه و
وصف شکن ولد میرزا حسن صفوی و سید محمد ولد خاندوراد
بهادر نصرت جنگ و گولکداس سیدسودیه و گردهر داس و راجه ام
سنگه نوروی و رای سنگه جهالا و سید شهاب و سید محمد و حید
نورالعیان سادات باره و ارچن و خوشحال بیگ کاشغری و شادمان
پهکلیوال بمرحمت خلعت و اسپ - و دیگران بعضی بمرحمت
خلعت - و لختی بعدایت اسپ - عزائم و اندوختند - و شیخ الهدیه
باضافه پانصدی ذات بمنصب دوهزاری هزار سوار و بخطاب
اخلاص خان بامرور گردید - و خدمت دیوانی لشکر نصرت اثر
بکفایت خان - و خدمت بخشیکری به ملتفت خان - و داروغگی داغ
و تصحیح به شمس الدین ولد مختار خان مفوض گردید - بهادر
خان را که در پشاور بود خلعت خاصه و جمدهر مرصع با پهلونکاره
و اسپ از طویلۀ خاصه با یراق طلا و فیل از خلعت خاصه مصحوب
اصالت خان فرستاده سر بلند گردانیدند - و دوهزار اسپ از هرکار
خاصه همراه لشکر کردند - که برخی به احدیان و تغلچیان اسپ
طلب و تنه با مراد منصب دارانی که اسپان درکار داشته باشند
برسم مساعدیت بدهند - تا از تا بینان اینان اسپ هرکه سقط شود
عوض بیابد - و از اصل و اضافه منصب را و روپسنگه چندراوت
هزاری ذات و هزار سوار - و منصب رای منگه جهالا هزاری
ذات و هفت صد سوار مقرر گشت - بیده احوال در مجلس گزارش
خواهد یافت •

غرم محرم سنه ۱۰۵۶ یادگار بیگ ولد زبردست خان باضافه

حصار آنرا و بعد ازان حصن غوری را بتصرف در آورند - و بعد از کشایش این دو قلعه بملازمت پادشاهزاده گرامی نژاد برسند. و پادشاهزاده والا تبار و امیر الامرا بانواج چارگانه از راه طول راهی گشته بتسخیر قندز و توابج آن پردازند - و چون ولایت بدخشان بتصرف اولیاء دولت درآید تسخیر بلخ و حبه همت گردانند - هنگام رخصت پادشاهزاده عالی نسب را بعنایت خلعت خاصه با نادرى طلادوزى و یک لعل بیدش بهاباد و مروارید که بر سر می بندند و طره مرصع الماس گران ارز و جمدهر مرصع با پهلوانتاره و شمشیر مرصع و باضاده هزار مور بمنصب دو ازده هزارى ده هزار موار دو هزار سوار دو امده سه اسده و بمرحمت هدا سپ ازان میان دوامپ از طوبیله خاصه یکى با زین مرصع دیگرى با زین طلاى میناکار و فیل از حلقه خاصه با یراق نقره و جل مخمل زربفت و ماده فیل و هفت لک روپیه نقد بعنوان مساعدت سر بلند ساختند - و امیر الامرا علی مرادن خان بعنایت خلعت خاصه و جیفه الماس نمین و خنجر مرصع با پهلوانتاره و شمشیر مرصع و دوامپ از طوبیله خاصه با زین طلا و مصل و بدل از حلقه خاصه با یراق نقره و جل مخمل زربفت و ماده فیل و مقنخر گشت - و به اسمعیل بیگ پسر او خلعت و جیفه مرصع و فیل - و به نه کس از همراهانش خلعت عنایت مرمودند - و بلجی خان و رستم خان و نجاب خان و امالت خان و روسترسال بمرحمت خلعت خاصه و جمدهر مرصع و امپ و نظر بهادر بخلعت و اسپ و فیل - و میرزا نوزر بعنایت خلعت و امپ و نقاره - و شاه بیگ خان و میرزا خان و لهر اسپ خان و

خوشحال بیگ کاشغری و جبار قلی کهر و غضنفر ولد الله و بریدی
 خان و خواجه عنایت الله و خواجه عبدالعزیز ولد مقدر خان و هاشم
 بیگ کاشغری و تولاک بیگ کاشغری و رستم بیگ کولابی و بهو جراج
 و محمد زمان ارلات و میر مقتدی و الله دوست کاشغری و ابراهیم
 حسین ترکمان و هفت صد سوار احدی و تغنچی مستقیم گشت
 و الشمس به میرزا نوذر ولد میرزا حیدر بن میرزا مظفر صفوی
 و لهر اسپ خان واد سہابت خان و سید محمد ولد خان دوران
 بہادر نصرت جنگ و صفی قلی ترکمان و کرشاسپ و خلد دوست
 ولد سردار خان و جمعی دیگر از بندهای منصبدار محکم گردید .
 و روز شنبہ سلخ [شہر ذی الحجہ] مطابق بیست و نهم
 بہمن پادشاہزادہ و اتبہار و امیر الامرا را با اکثر امرائی کہ دولت
 اندوز حضور بودند رخصت نموده مقرر فرمودند کہ در ملک کبکھران و
 حسن ابدال و اتک و آن حدود ہرجا علیہ و قضیم دفر باشد
 فروکش کنند . و بعد ازان کہ نوروز عالم امروز کوہ و سحر سبز گردان
 و ہوائی بابل و کوہستان آن نواحی بانبدال گراید برخی از لشکر
 نصرت پیگر در خدمت پادشاہزادہ جہادیان براہ پشاور و لختی
 براہ پنگش . بالا و پایان روانہ شدہ در کابل . بیک دیگر بہ پیوفدند
 تا ہم کاہ و غلہ بفرارانی می رسدہ باشد و همچنین حشری گران
 و لشکری بہ پایان از مضائق و مزائق . مصالح و مہابط شوامخ
 جبال بآسانی گذارہ شوند . و پسر ازان کہ مواکب کواکب شمار در کابل
 فراہم آیند قلیچ خان و خلیل الله خان و میرزا نوذر . با افواج سہ گانہ
 کہ بمرکز دگی اینان متعلق است از راہ آب درہ بکمرہ رفتہ نخست

گویند اس خاندورانی وید اجمیری و باوی چوہان و راوت فراین
 داس - یسودیہ و ہزار سوار تغنگچی انتظام یافت - و سرداری مسلمانان
 بہ بہادر خان و پیشوائی راجپوتان بر اجہ بیتہلداس مقرر گردید -
 بر لغار بچار صد و شست کس از امرا و منصبداران کہ از انجملہ اسحق قلیچ
 خان و شاہ بیگ خان و راجہ دیبی سنگہ بندیلہ و اہتمام خان و خنجر
 خان و ترکناز خان و مقصود بیگ علی داسمندی با سایر داسمندیان
 و ہفتصد سوار احدی و تغنگچی منتظم گشت - و باشلیقی این فوج
 بقلیچ خان تفویض یافت - و جوانغار بدو صد و پنجاہ کس از امرا
 و منصبداران کہ از انجملہ است رستم خان و دولت خان و لدالف
 خان و مراد قلی سلطان ککھر با اکثر ککھران و نور الحسن بخشی
 احدیان و دو ہزار سوار احدی و تغنگچی انضباط گرفت - و طرح
 دست راست بہ اصالت خان و صد و ہشتاد و نہ تن از امرا و
 منصبداران کہ از انجملہ است راجہ رای سنگہ ولد مہاراجہ و راجہ
 راجرپ و راجہ جیرام ولد راجہ انوپ سنگہ و سید اسد اللہ و شادمان
 پکھلی وال و جگرام و راجہ بہروز و عجب سنگہ ولد مہتر سال و
 سید چاد و چتر بہوج چوہان و کشن سنگہ کچہواہ و نذیر بیگ
 عبد اللہ خاکی و جلال الدین محمود دررازی و خوشحال بیگ
 ولد عوض خان قاشال و سید محمد مہدی و ہفت صد سوار احدی
 تغنگچی منضبط گردید - و طرح دست چپ بخلیل اللہ خان
 و دو دست و پنج کس از امرا و منصبداران کہ از انجملہ است
 راجہ پہار سنگہ بندیلہ و سعادت خان ندیر زین خان و چند مر
 بندیلہ و صف شکن ولد میرزا حسین صفوی و خلیل بیگ و

نواز خان بن عبدالرحیم خانخانان و شیخ فرید ولد قطب الدین
خان کوکله حضرت جنت مکنی و شاه خان و ذوالقدر خان و شیخ
الهدیه ولد کشور خان بن قطب الدین خان کوکله و ملتفت خان
ولد اعظم خان که با پانصد سوار از تابندگان پدر معین گشته بود و
هزار اهدی استقامت گرمی - و قرار یافت که هنگام آرایش
صفوف مبارزت امیر الامرا در یمین و نجابت خان در شمال قیام
نموده نبرد آراگردند - و فوج هرارل به چار صد و هفتاد کس از
امرا و متصداران که از اسبجمله است بهادر خان و راجه بیتلپلاس
و راور ستر سال هاداو مادهوسنگه هاداو و نظر بهادر خویشگی و مهیس
داس ولد دایمت را تهور و سید عالم برادر سید هنر خان و سیورام
کور و روپ سنگه نبیره کشن سنگه را تهور و رامسنگه راتهور و حیث
ولد علی خان ترین و جمال خان نوحایی و محکم سنگه و گوپال
سنگه و گوکلداس سیدسودی و علول ترین و گردهر داس کور و راجه
امر سنگه نروزی و سید شهاب ولد سید غیرتخان و رایسنگه جهالا
و ارجن کور و سید نورالعدیان ولد سید سیف خان و سید محمد
نبیره سید محاسم و مهیس داس دیگر که او نیز را تهور است و محمد
قاسم ولد هاشم خان بن قاسم خان میربحر که بخدست میرآتشی
مقتدر است و احداک مهند و سچان سنگه سیدسودی و کشن سنگه
تونور و راوروپ سنگه چندزوت و کرپا رام کور و اوگر سین و اندر سال
و تلوگچند و چندر بهان فروکا و سنگرام کچهوا و سید شاه علی و
سید مقبول عالم و همیر سنگه سیدسودی و بهار نوحانی و پرتی
سنگه کچهوا و پدم چند نبیره رای منوهر و داینداس میرتیه و

حق ناظر از نظم و نسق - واد اعظم هندوستان بهشت نشان و ضبط
و ربط ممالک و مسالک این چار دلتگ عالم بجهمیت گرائید - و
اوکل امارت نذر محمدخان متزلزل شد - و بنیان حکومتش متذبذب
و در بلخ هرج و مرج پدید آمد - و از قلت استقلال آقا و گذشت
استبداد اینی هر دری در باری و هر - ری سرداری گشت - و گروه
ظلم پروره اوز بکده و المان بی ایمان بسفک دماء ابرار و هلاک استدار
اخبار و کسر ناموس و امر احرار آن دیار دست تطاول و تعدی گشوده
آنچه یهود و نصاری بر اهل اسلام نه پسندند بروی کار آورند -
چنانچه قبل ازین بتفصیل گزارش یافت - و اینمعنی بر پیشگاه
عدالت خدیو اسلام و خداوند انام بشهادت ثقات بثبوت پیوست
باغاثت مغمومان ستم کشیده و اعانت مغمومان جور دیده که بر
ذمت همت پادشاهان والا جاه لازم و متحتم ست پرداخته پادشاه
زاده والا گهر مراد بخشش را با پنجاه هزار سوار نبرد جوی هنر
خو و ده هزار پیاده از تفنگچی و باندار و قوب انداز بتسخیر آن
دیار و تنبیه گروه بی هنجار تعیین فرمودند - و تقسیم اواج فیروزی
در صفوف هفتگانه بحضور اقدس چندین قرار یافت - در هر کدام از
قول و هراول دوازده هزار سوار و دو هزار پیاده - و در هرک از
برانغار و جوانغار شش هزار سوار و دو هزار پیاده - و در هر کدام از
طرح جانب راحت و چپ شش هزار سوار و هزار پیاده - و در
التمش دو هزار سوار - و فوج قول بوجود پادشاهزاده والا گوهر و چار
صد کس از امرا و منصبداران که از انجمله است امیر الامرا علی
مردان خان و نجابت خان ولد مهرزا شاهرخ و میرزا خان پسر شاه

و مرحمت اسب - برلند ساختند - و ضبط چوبین قلعه که پدر او مید
 سراب و اندراب ساخته بود بپهد او باز گذاشته حکم فرمودند
 از جمله هزار و پانصد سوار و دو هزار پیاده که بکمک پدر
 مرحمت شده بود مواجب پانصد سوار و دو هزار پیاده از خ
 کابل تن - بشده باشد .

نهمت و ساکرفیروزی بفتح بلخ و بدخشان

همت جهانکشی خدیو دین و دیات و نهمت عالم آزادی
 خداوند ملک و ملت از مر آغاز جلوس اندس خصوصا ازان باز
 که نذر محمد خان پای خسران پدما از اندازه بیرون گذاشته بقصد
 تاخت کابل آمد - و بهزاران بدنامی و ناکامی برگردید - بر تسخیر
 بلخ و بدخشان که هم ملک موروثی این دردمان خونقین نشان
 است و هم مفتاح کشایش سمرقند که مستقر سریر عرش نظیر قطب
 الدنیا و الدین حضرت صاحب قران امار الله پرهانه بوده مصروف
 بود - و همواره در فکر ترتیب مواد این مهم و سرانجام اسباب این یساق
 می بودند لیکن از آنجا که زمان امضای این امنیت در مشیت
 الهی که هر شانی را بزمانی و هر زمانی را بشانی باز بسته است
 نرسیده بود بسبب ستم بعضی عوامی در حجاب توقف مانده
 بود - و نیز ازین رو که تیغ جهاد این دولت دیر بنیاد بی باعثی
 از بواعث شرعی بر ارباب اسلام از نیام بر نیامده است بتاخت و
 تاراج اوزبکیه که در زی اسلام بودند - و هنوز افعال شلیعه و اعمال
 قبیحه ایشان بر روی روز نیفتاده بود نمی برداختند پدرینو که خاطر

نمود - پیشکش ندر شوایت بیدست و هفت اسب و هژده شتر
و اقدس درآمد - و او بغضایت خنجر مرصع و همرهان او بانعام
بزار روپیه کامیاب گشتند *

پانزدهم [ذی الحجه] شاه بیگ خان بحکم معلی از
یوات آمده دولت استلام سده حنیه دریافت - بیدست و هفت
اسب پیشکش پردل خان از نظر اشرف گذشت - چون محمد
حسین ولد میر فتح صفاهانی تیولدار پنج تومر پیدشان کاشیال
را که پا از دایره اطاعت بیرون گذاشته خراج گزاری نمی نمودند
با جمعی از تعیناتیان صوبه کشمیر مالش به سزا داده بود کاشیال
به جاگیر او مرحمت شد - و بمیر فتح که پدر و برادر او در دولت
مغویه باین اسم موسوم و مشهور بودند ملقب گشت - و بغضایت
خلعت و اسب نوازش یافته بکاشیال مرخص گردید - بخواجه ونا
که باندر شوایت باراده بندگی درگاه خلایق پناه آمده بود دو هزار
و پانصد روپیه انعام شد *

بیدست و چهارم [ذی الحجه] بمنزل امیرالامرا علی مردان
خان تشریف گرامی ارزانی داشتند - او بلوازم پانداز و نثار و سپاس
این نوازش والا پرداخته مرصع آلات و اداس نجیبه و انمشه
نغیسه برسم پیشکش گذرانید - و متاع يك لك روپیه بعز پذیرائی
رسید - چون بمرض مقدس رسید که راجه جگت سنگه در پشاور
درخت هستی برست و اجروپ پسر کلان او را بارمال خلعت و
و منصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار از اصل و اضافه و
خطاب راجگی و انعام محال وطن که به پدرش نیز عنایت شده بود

بافاضانۀ پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصد
و میرزا نوذر صفوی بافاضانۀ پانصدی ذات بمنصب سه هزار
دو هزار سوار - و مهیس داس راتهور بافاضانۀ پانصدی ذات
بمنصب دو هزار و پانصدی پو هزار سوار - و عاقل خان بافاضانۀ
پانصدی صد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی هشت صد سوار
و حیات خان بافاضانۀ پانصدی صد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی
شش صد سوار - و انروده ولد راجه بیتل داس بافاضانۀ پانصدی ذات
بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار - و از اصل و اضافه کرده داس
کور بمنصب هزار و پانصدی هفت صد سوار - و خوشحال بیگ کاشغری
بمنصب هزار و پانصدی سوار - و هر یکی از شفیع الله برلاس و رحمت
خان بمنصب هزار و پانصدی دو سوار مباہی شدند - پیداکش
شایعہ خان الماس بزرگی بوزن صد و شانزده تیرہ بتظرف اندر
در آمد - ازین الماس شانزده رتبی سائیدہ آمد - و وزنش صد رتبی
ماند - و قیمت صد هزار روپیہ مقرر گردید - و خان مذکور بالرسال
خلعت خاصہ و اسب از طویلہ خاصہ با یراق طلا و میل از حلقہ
خاصہ نوازش یافت - و نگارندہ مکالم و معالعی این دولت سام
را بعنایت مادہ فیل سر عزت بر اہمراختند - باصحاب غذا و ارباب
طرب مبلغ مقرر انعام شد •

ہشتم [ذی الحجہ] زبر دست خان بخلعت و فہد
سیوستان سر بلند گردید - روز عید اضحیٰ بعیدگاہ تشریف
فرمودہ بادای نماز پرداختند - و بعد از مراجعت بدولت خان
والا رسم قربان بتقدیم رحید - و درنہاب و ایاب دامن روزگار برون

طبق سیموم پنجم جشن فرخنده شمسی وزن انتهای سال
هجاء و چارم و ابتداء سال پنججاء و پنجم از زندگانی جوادانی
حضرت خانانی منعقد گردید- و آن ذات مقدس بطلا و دیگر اجناس
معهوده منجیده آمد- و بوجوه آن اهل استحقاق و احتیاج کامیاب
گشتند- درین روز نشاط امروز امیرالامرا علی مردان خان بحکم ارفع
از بهادر آمده به تائیم عقبه ملک رتبه دایز گشت - و هزار مهر نذر
گذرانید- و بعنایت خلعت خاصه با بیم آستین سر عزت برافراخت
چون ندر شوایت ایلیچی نذر محمد خان نو'حی دار السلطنه رسیده
بود حسین بیگ و شفیع الله که بخدمت توڑک قیام دارند بحکم
اشرف اقدس رفته او را بدرگاه معلی آوردند - او بعد از استلام سده
سنیه نامه خان را با سه قطع لعل و سی و سه اسپ و بیست و
یک شتر و دیگر اشیا که برسرم ارمنغانی رحمتاده بود و قیمت مجموع
آن سی هزار روپیه شد بنظر اقدس در آورد - و بعنایت خلعت و
بکده مرصع و بیست هزار روپیه نقد و مبلغ چار هزار روپیه دیگر
از زر سرخ و سفید نثار وزن مقدس کلمروا گشت - درین گرمی جشن
علامی سعد الدخان باضاۃ هزاری ذات بمنصب شش هزار
دو هزار سوار و بعنایت فیل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده
فیل - و صدر العصور سید جلال باضاۃ هزاری ذات بمنصب
شش هزار سوار - و راجه بیتهداس باضاۃ پانصد سوار
بمنصب پنجهازری چار هزار سوار سر بلندی یافتند - راجه چهار سنگه
نه بمنصب سه هزار سه هزار سوار هزار سوار دو اسبه سه اسبه هزارراز
ست هزار سوار دیگر او نیز دو اسبه سه اسبه مقرر گشت - نظر بهادر

و ا-پای را بصکرا باز گذاشته زینها را در چاه انداخت - و خود بزی فقر در باغ حافظ رخنه پنهان شد - و آن دو همراه گمراه نیز تغییر لباس نموده بگوشه خریدند - پیر کمان چون از پس رسیده آن بی گم کردهای دین و دولت را ندید به یادگار بیگ که تا سپهرند هیچ جا خبر در نیافته کفایت واقعه معروض داشته بود - و احتیاطا برای تفحص آن شوریده حال صاده - خبر کرد - بعد ازان که باتفاق جست و جوی نمودند مردم یادگار بیگ امانی را که رفیق آن بی توفیق بود گرفته نزد او آوردند - او بعد از تهدید آن بخت برگشته را در باغ حافظ رخنه نشان داد - یادگار بیگ او را گرفته با انغان مقید و مسلسل بدرگاه عالم پناه آورد - و مغلی که با او همراه بود بدر رفت - از روی سیاحت پادشاهانه که قوام جهان و نظام جهانیان بآن باز بسته است او را محبوس گردانند - و یادگار بیگ از اصل و اضافه بمنصب وزارت ذات و چار صد سوار سر بلند گشت •

دوم [ذی القعدة] حیات خان را بقعة بیت اسب با زین نقره بر نواختند - و هر کدام از خواجه عبدالرحیم و خواجه محمد رضا و خواجه محمد بازل و جمعی دیگر از خواجه زادهای اسمعیل اتائی را که با اصالحان از بدخشان آمده بودند داخل بندها گردانیده بخلعت و منصبی مناصب حال سر برافراختند - و همه اینان چارده هزار روبه مرحمت شد •

جشن شمسی وزن

روز مبارک دوشنبه چارم ذی الحجه سال هزار و پنجاه و پنجم

چهارم [ذی القعدة] یادگار بیک منصور مقهور را که در سمرند دستگیر نموده بود بدرگاه والا آورد - گزارش این ماجری آنکه بعد از فرستادن یادگار بیک بتعاقب آن محروم العافیت پس از چندی بعرض مقدس رسید که او بسوی لکهی جنگل گریخته - و بدست کروری آنجا گرفتار آمده - بنابراین فرمان شد که شفیع الله برلاس که بخدمت توژک می پردازد با جمعی از یاوران رفته او را بیارد - و از انرو که کروری مذکور از نسبت بغوت خانجهان که رکن رکن این دولت بلند صولت بود بران بی هنجار آشفته کار که از دولت در گریز بود و با بخت در ستیز در نگاهبانی چنانچه باید تدبیر نگرفته بود - پیش رسیدن شفیع الله از آنجا نیز فرار نمود - پس ازان که شفیع الله بآنجا شتافته کروری مزبور را بجهت غفلتی که ازو بروی کار آمد بغضب پادشاهی که نمونه قهر الهی است تهدید نمود او به پیر کمال عم خود کروری پرگنه تهاره مکتوبی باستعجال تمام فرستاده که درین حادثه جان و مال و عرض و ناموس در مقام تلف است اگر بعد از تجسس و تفحص ظاهر شود که بآنجانب آمده است مراسم جد و جهد بتقدیم رسانیده بهر روشی که داند او را بدست آرند - و خود با شفیع الله بصوب سیوهان که دران مو نیز گمان گریختن بود رفت - اتفاقا پیر کمال بغداد از تگاور بسیار بویله پی شناسان دریافت - که آن رهگرای ضلالت از نواحی تهاره بجانب مهرند شتافته است - بنابراین سرعت تمام باجمعی که داشت از پی او روان شد - و منصور بی شعور با مغلی و افغانی که همراه داشت بمحلت بسیار حوالی مهرند رسید

آن جانب درون هشت نهمین خوشنمای زیب آگین ساخته اند
و جانب بیرون هشت پیهطاق هریکی بطول هفت گز و عرض
چار و ارتفاع یاز ده بطرح نیم منمن - ازاره این عمارت جانب درون
از سنگ مرمر است - و جانب بیرون از سنگ ابری - و روی کارش
الکتری - از سنگ مرمر است و لختی از سنگ ابری و سنگ زرد و
دیگر سنگهای گوناگون - در چبوتره و صورت قبر که بر فراز آن است
انواع احجار رنگین پر چین نموده اند - و آیات قرآنی و اسماء الهی
بطریق پرچینکاری در آن اوتسام یافته - فرش عمارت منپور باحجار
منلونه بآئین گره بندی انجام پذیرفته - بر در کذب چبوتره امت
مؤمن بقطر شصت ذراع که - سراسر از سنگ سرخ امت - و در جهات
اربعة آن چهار حوض - هر کدام بطول نه ذراع و عرض هفت و نیم -
و این عمارت در وسط چار چمنی مرتب گشته که طول و عرض
آن سه صد ذراع است - از جدران اربعة محیط این چار چمن دیوار
شرقی همان دیوار غربی چوک جلوخانه روضه حضرت جنت مکنی
است - در ضلع غربی این مقبره مسجدیست نزه - و شرقی آن
عمارتی قرینه مسجد - در وسط ضلع جنوبی دروازه است رفیع تمامی
این عمارت بصرف سه لک روپیه در عرض چار سال مهیا گشته •
در شهر ذی القعدة عرضه داشت سرو جویدار - ملطنت پادشزاده
محمد شاه شجاع بهادر مشتمل بر نوید تولد پسر خجسته اختر از
دختر اعظم خان و التماس نام با هزار مهر نذر بدرگاه خواقین پناه
رسیده نشاط انزای خاطر خورشید مآثر گشت - آن فلذقه العبد را به
زین المایهین موصوم گردانیدند •

گردید - قاضی طاهر آصف خانی بخدمت بخشیدگویی واقعه نویسی صوبه احمد آباد مباحی گشته دمتوری یافت - یوسف آقای علیمردان خانی بغذایت فیل مباحات اندوخت - بمیر عبد الله ولد میر عارف صفوی مد اشرفی و بخواجه زین الدین علی دویست اشرفی و به شاه محمد ولد شاه بیگ خان کابللی صد اشرفی انعام فرمودند - به لعل خان گن سمندر هزار روپیه مرحمت شد *

بدست و نهم [شوال] لطف الله ولد سعید خان بهادر ظفر جنگ باضافه پانصدی دویست سوار بنصب هزار و پانصدی هفتصد سوار سر بر افراخت - درین تاریخ نور محل زندگانی فانی پدرود نمود - او دختر اعتماد الدوله و همشیره حقیقی آصف خان خانانان سپه الار بود - بعد ازان که بعقد نکاح حضرت جنت مکانی در آمد تصرف مفرط در مزاج آنحضرت کرد - و زمام حل و عقد مهمان ملکی و مالی آنچنان بدست اختیار و قبضه افتادار او در آمد که گزارش تفصیل آن سزاوار این صحیفه مکارم و معالی نیست - و چون خانان ملک طیفنت اورنگ خلافت را بجلوس اقدس زینت بخشیدند بمقتضای شیمه کهریمه سالیانه او دولک روپیه مقرر گردانیدند - او پهلوی مرقد یمین الدوله آصفخان در مقبره که در زندگانی برای خود بنا نموده بود مدفون گشته - مرقد خان مرزبور که غربی روضه حضرت جنت مکانی متصل جلوهخانه که پیش دروازه روضه منوره است واقع شده - گنبدیست که از سطح تا پایکار مذموم است بقطر پانزده ذراع - و از انجا فاشقه قالب کاری - دراضلاع هشتگانه

گستر بعد از آگهی برین واقعه یادگار بیدگ ولد زبردست خان را
با جمعی از گرز برداران بر اثر و سپهرند رویه فرستادند . چه ظن
غالب آن بود که بجانب وطن گریخته باشد و حکم شد که بسرعت
هرچه تمامتر شناسنده هر جا آن گمراه خرد تپاه را بیابد مقید ساخته
بپیایند اورنگ خلافت بیاورند . و چون ازان بی هنجار چنین حرکت
بی جا پیروی کار آمد هر کدام از دو پسر خرد خان مرزور سید شیر
زمان و سید تمور را با وجود صغر سن نظر بر خدمات پدر و عنایت
خاصی که بران خان مرحوم مغفور داشتند بمنصب هزاربی ذات
و در صد و پنجاه سوار سرافرازی بخشیدند . و سید فیروز برادر زاده
اورا باضابطه پانصدی ششصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار
سوار سر بلند گردانیدند . و از تابندگان آن قدیم الخدیومت سی کس در
زمرو بندگان درگاه کیوان جلا منخرط گشتند . ازان میان پهلوانحانی
بمنصب پانصدی ذات و سه صد سوار . و دیگران بمنصب درخور
سرافرازی یابندند .

درین تاریخ سید سالار سید خان جهانی را بفوحدزی برخی
هرگزات خالصه گوالیار که در تیول سید خان جهان مرحوم بود . و شید
عالم برادر اورا بحراست ولعه گوالیار و اضافه منصب افتخار بخشیدند .
بیس و دوم [شوال] بمهین پادشاهزاده بخت بیدار برای خرچ
عمارتی که در دارالملک دهلی نزدیک قلعه مبارک مشرف بزدربای
چون اساس نهاده بودند درلک روپیه انعام شد . و بدراری سماء عظمت
نویغان اخلاص آئین زمستانی عنایت فرمودند . مهیداس
راتهور بمنصب هزاربی ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه منخر

نهم سال (۴۷۳) حقه ۱۰۵۵

فرمودند که باهل استحقاق و احتیاج خصوصا زاویه گزیلان برساند - از اصل و اضافه حیات ولد علیخان ترین بمنصب هزاری ذات و هزار سوار - و رایسگنه جهالا بمنصب هزاری ششصد سوار سر بلندی یافتند •

دوازدهم [شوال] معقند خان بخلمت و صوبه داری اوردیده از تغیر محمد زمان طهرانی سر برافراخت •

چهاردهم [شوال] رای تودرمل بضافه پانصدی دروست سوار دو اسبه سه اسبه بمنصب هزار و پانصدی هزار و دروست سوار دو اسبه سه اسبه مباحی گردید - و بهسوزند مرخص گشت - کشن سنگه - نبیره راجه مانهنگه بمنصب پانصدی در صد و پنجاه سوار سراز شد •

هزدهم [شوال] از اصل و اضافه ذوالقادرخان بمنصب دو هزاری ذات و هزار و هشتصد سوار - و راجه جیرام بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار - و ردپ سنگه را تهوور بمنصب هزاری ذات و هزار سوار و گوگلداس مسودی بمنصب هزاری ذات و هشتصد سوار سر باند گشتند •

شب بیست و دوم [شوال] سید خان جهان که بعازمه مالچ تا دو ماه صاحب فراش بود بسفر واپسین رخت هسنی بریست - پادشاه قدردان بر رحلت آن بنده تمام اخلاص راسخ الارادت تاسف فرموده از جناب اهدیت آموزش مسألت نمودند - چون سید منصور پسر تیره اختر آن مرحوم بی ظهور باعشی بتخیلات باطله و توهمات لطایفه مقارن فوت پدر از درگاه عرض اشتباه فرست نمود خدیو عدالت

درین ماه [رمضان] سی هزار روپیه برسم هر سال بمقتضا
و مستحقان عطا شده .

فرقه شوال خدایو حق . پوست بر فیل آسمان هیکل به نماز گاه
تشریف برده بعد از ادای آن بدولتخانه مقدس مراجعت
فرمودند . و در ذهاب و مجی بزر نثار جهانی کامیاب
گردید . درین روز گوهر بحر خلافت پادشاهزاده والا مقدار
محمد شاه شجاع بهادر را بار سال چهار اسپ از طوبه خاصه
یکی با زمین طلای مینا کار سر بلند ساختند . شصت اسپ
پیشکش پردلخان قلعه دار بصفت بنظر اقدس در آمد . حق نظر
بدلخشی و قلم بیگ میر هزار اندراب و میرک بیگ خنجانی و
دولت بیگ اندرابی و همه کس دیگر از کدخدایان احشام حدود
بدلخشان که با اصالخان باستان عرش مکان آمده بودند هر یک
بخلعت و منصب در خور مراتب گشت . و پنج هزار روپیه بهم
اینان مرحمت شد .

ششم [شوال] محمد جعفر خویش سارو تقی وزیر فرمانروایی
ایران که باران عبودت بدرگاه گردون اشتباه آمده بود دولت کوروش
دریافت . و پانعم دو هزار روپیه سر بر امراخت .

هشتم [شوال] پادشاهزاده والا تبار مراد بخش چهل اسپ
و چهار صد شتر پیشکش نمود . بمیر ابو الحسن ملازم عادلخان
پانزده هزار روپیه و بهمرهان او دو هزار روپیه انعام شد . چون
در پلچلب غله از خشک خالی رو بگرانی نهاده بود مبلغ
دو هزار روپیه از خزانه خیرات بصدر الصدور عید جلی حواله

مهر گردانیدند - درین روز بادشاهزاده عالی منصب سوار پنج هزار
بحکم والا از ملتان آمده شرف ملازمت دریافت - و هزار مهر نذر
گذرانید - و بعنایت خلعت خاصه مر بلند گردید - سید خانجهان نیز
استلام عتبه خلافت نموده هزار مهر نذر بنظر اشرف در آورد - راجه
جهولت سنگه که از وطن آمده بود بدولت زمین بوس رسید -
علامی سعد الله خان باضافه پانصد سوار بمنصب پنج هزار بی ذات
و دو هزار سوار و بعنایت علم و نقاره - و اصالتخان باضافه هزار بی
پانصد سوار بمنصب چار هزار بی سه هزار سوار سر بر افراختند -
بمیرزا نونر صفوی و حکیم محمد داؤد اسپ مرحمت شد - مهیس
داس را تهور قلعه دار ارک لاهور دولت ملازمت اندوخت - عبدالکافی
برادر اصالت خان بخطاب نوازش خان برنواخته آمد *

بیست و یکم [رمضان] مرشد قلی علیمردان خانی بعنایت
خلعت و اسپ و خدمت فوجدار بی دامن کوه کاکره از تغیر خنجر
خان سرانراز گردید - خواجه رحمت الله ده بیدی که برهمنائی
بخت بیدار از نزد عبدالعزیز خان بعزیمت بندگان درگاه آمده بود
معادت کورنش دریافت - و حقیقت ریختن اوزبکان بر عبدالعزیزخان و
تاراج نمودنش که پیش ازین نوشته شد با مقدمات دیگر چون دران
مجلس حاضر بود بتفصیل بعرض معالی رسانید - و بعنایت
خلعت و منصب شصده بی ذات و صد و پنجاه سوار و انعام چار
هزار روپیه مفتخر و مباهی گشت - خواجه فتح الله بنقشبندی از
ماوراء النهر آمده در سلک بندهای درگاه خواتین پناه منسلک
گردید - و بانعام دو هزار روپیه نوازش یافت *

از غمیر بدانجا آمده بودند و برخی از تیول و موطن با تسلیم علیه علیه رسیدند. میرزا نوذر پسر میرزا حیدر بن میرزا مظفر صفوی را بمرحمت خلعت و باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار سرعزت برافراخته قوش بیگی گردانیدند و لهر اهیپ خان را باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - ریادگار بیگ ولد زبردستان خان را بعنایت اسپ مر بلند ساختند *

بیست و ششم [شعبان] از بهنبر داد دهان و صید کنان بدار السلطنه توجه فرمودند *

غره رمضان و حتم خان که حکم شده بود که در رعناست توقف نماید بفرمان اقدس آمده دولت ملازمت اندوخت *

پنجم [رمضان] از دریای چناب برای پل عبور واقع شد - درین روز نجابت خان و اصالتخان و چندی دیگر از بندهای درگاه که همراه ایشان رفته بودند از کابل رسیده دولت ملازمت فایز گردیدند و اصالتخان صد اسپ ترکی پیشکش نمود - و چون ساعت سعادت اشاعت دخول بدار السلطنه لاهور نزدیک نبود سید جلال جعفر خان و دیگر بندها را از راه راست بدار السلطنه رخصت نمودند و بذات اقدس با برخی از ملزمان بساط حضور و جماعت که ناگزیر صید و نخچیر اند روزی چند در نواحی حافظ آباد بهکار پرداخته ازان راه متوجه شهر گشتند *

پانزدهم [رمضان] مایه چتر آسمان را بر بدار السلطنه گسترده دیدند آرزو ملندان قدم مقدس را بتوقیاء غبار موکب معالی

و جمیع ایزدی در هیره پور ابر شروع آغاز فهاده ترشم نمود - شب
 هنگام بارش در گرفت فردا در عین باران کوچ شدو تا وصول پسرای
 سوخته که در آنجا رباط پخته موسوم بخیر مرا از سرگز گردون قیاب
 محفونه الطاب الهی نواب بیگم صاحب بنایامنه باران تند بارید
 بعد از آن برف آغاز باریدن نمود - پس از رسیدن به پای کتل
 پیر پنچال تخفیف یاست - در حین نزول به لدهی که ظفر خان بیگم
 اقدس در وسط بلندی کتل مذکور بتازگی ساخته است برف
 در بعضی جاها یک وجب و در برخی محال یک و نیم وجب حجم
 داشت - جمعی که یک روز پیشتر تا پیشخانه آمده بودند بعضی
 ارفع رسانیدند که از نصف شب تا دو پاس روز پیوسته بالای
 کتل برف یارید - و در آن شب و روز فردای آن که کوچ شه تا فرود
 آمدن از کتل سرمای شدید بود - درین منزل ظفر خان را خلعت
 و اسب با زین فقره مرحمت نموده بکشیر مرخص ساختند *
 . . نوردیم [شعبان] از پوشانه گذشته در بزم کله فرود آمدند *
 بیست و چهارم [شعبان] لدهی که اسلام خان مایین نوشهر
 و بهنبر حسب الحکم ساخته بود منزل اقبال گشت - در اینجا
 مهین پور خلافت که از بهنبر برسم پذیره آمده بودند با دراک
 کواک ملازمت کامیاب گردیدند - علامی - سعد الله خان بعفایت
 اسب از طویل خاصه با ساز طلا نوازش یافت - روز دیگر بهنبر
 مضرب خیام فلک رفعت گشت - اعظم خان که از منهر آمده بود
 و هوب تلیم سده حنیه رسید هزار مهر نذر گذرانید - و صدر الصدور
 پند جلال و جعفر خان و جمعی دیگر که بعضی بحکم اقدس پیشتر

«را با صهرالهند نرسید جلال و چندی دیگر برادر راحت پیشتر به
به غیر راهی گردانیده با دولت جاودانی و سعادت دو جهانی از راه
شاه آباد نهفت فرمودند تا بتماشای یغابیع آن سرزمین بهشت
آنگین پرداخته از شاه آباد به هیروپور و از آنجا به بهنیر متوجه
گردند و مدتیروز از اصل و اضافه بمنصب هزاری چارصد سوار
خبر برانراحت - بطالب کلیم که در ستایش پادشاه دوران قصیده
گفته بود دریخت مهر انعام فرمودند •

نهم [شعبان] بصاحب آباد نزول فیض موصول فرموده سه
روز بعشرت کمرانی گذرانیدند - و از آنجا رکضت نموده شاه آباد را
بقدم ممینیت لزوم نمودار خلد برین گردانیدند •

چهاردهم [شعبان] مقام شد - شب هنگام تماشایی چراغان کنار
هدهد و انهار آن مکان نزه مسرت و نشاط امزود - و ده هزار روپیة مقرر
به نیازمندان رسید •

پانزدهم [شعبان] از آنجا کوچ کردند •

هفدهم [شعبان] هیروپور مرکز اعلام نصرت طراز گردید -
و در انداء راه قماشای آبشار اوهر فرج بخش خاطر اقدس
گشت - چون بعرض ایستادگان پیشگاه حضور رسید که دیندار
نغان حارس قلعه کابل را ایام زندگی بسر آمد قلعه داری
آن بامد الله برادر او تفویض نموده او را از اصل و اضافه
بمنصب هزاری ذات و هفت صد سوار نوازش فرمودند - راجه کورسین
که هزاری را از اصل و اضافه بمنصب هزاری چارصد سوار بر نواخته
بسترون مهرانیت وطن دادند - درین روز بعد از نعلین و مظهر

فریدون پیش از کومکيان ديگر با جمعی از تابینان امیرالامرا
به راجه پیوست - و اوز بکان قابو جو از شنیدن انعداد راه و برگشتن
راجه بقصد جدال و عزم قتال هجوم نمودند - راجه خود در قول
جا گرفته راجروپ پهر گان خود و فریدون را با جمعی دیگر هراول
ساخت - بعد از گرمی هنگام زد و خورد بسیاری از اوزبکيه بی
حمیت به تیغ خونریز و سفان مرگ انگیز مبارزان سپاه نصرت
دحتگاه راه گرای نیستی گشتند - و جمعی از کنداوران دولت ظفر
طراز خصوصا چندی از راجپوتان راجه مردانه جان نشانی نمودند
ادبار پژوهان تاب نیاورده قدم در رادی فرار گذاشتند - و دلاوران
عسکر اقبال بجسارت و جلالت در پی تاخته قریب دو کوره تعاقب
کردند - اوزبکيه از هراس آنگه مبادا مردم قلعه سر راه بگیرند و
جمعی از عقب شتافته راه سپر هلال گردانند - فراز کو بر آمده راه
سلامت بل نداشت پیمودند - و بخواری و زیانکاری رو بامن
نهادند - و راجه آن روز دریای قلعه منزل نموده روز دیگر براه طول
راهی گشته پائین کتل ۵ ایره کرد - و باعداد از کوه برف که دران
دو سه روز برف آن فی الجمله رو بکمی نهاده بود گذشته بخورد
پنج شیر درآمد *

مراجعت موکب معلی از نرمت گاه کشمیر بدار السلطنة لاهور

چارم شعبان رایات اقبال از نرمت آباد کشمیر بصوب دارالسلطنة
لاهور ارتفاع یافت - خدیو هفت اقلیم مهین پادشاه زاد و المقدار

جمعی از غنیمت منقول و لختی مجروح گشتند - ازین طرف نیز چندی زندگانی فانی در کار خدیو دین و دنیا کردند - اوزبیکه از دید حمایت و حمیت این ناموس پرستان سود این تجارت جز خسارت ندانسته بمساکن خویش برگردیدند - و چون راجه حقیقت این ماجری بامیر الامرا فکشته کومک و سرب و باروت بجهت تاختیر قلعه طلبیده بود امیر الامرا سرب و باروت همراه راجه روپ پسر او فرستاده سه چهار هزار سوار از کومکیان کابل و تاجیکان خود مصحوب ذوالقدر خان دلی بیگ و اسحاق بیگ و فریدون غلام خود بکومک تعین نمود .

بیست و سوم رمضان شب هنگام نزدیک دو هزار سوار اوزبیک و پیاده های هزاره با کفش قلماق بر جمعی که راجه بنگاهبانی راه بردهنه دره باز داشته بود ریختند - و چندی از ابطال طرفین بعد از کشتن و کوشش هلاک گشتند - و اوزبیکه درین مرتبه نیز بهزاران خواری و خان ساری راه فرار سپردند - راجه از استواری قلعه چوبین و آذوقه و دیگر لوازم قلعه داری خاطر فراهم آورده چندی از راجپوتان معتمد خود را با پانصد تفنگچی و چار صد راج پوت بمحافظت حصار گذاشته بیعت و پنجم رمضان از راه کذل پرنده بصوب پنجشیر مراجعت نمود - و از آن رو که در اثنای راه نوری برف و باد و دمه باعث اتلاف و اهلاک بسیاری از اسب و آدم شد - و از کثرت برف لشکر از کذل نیارفت گذشت - ناگزیر در میان راه آن شب بقعب تمام گذرانید - و بامداد بجائی که هیمه وافر بود برگردیده منزل کرد - درین هنگام

بکرده اظهار فرمان پذیری و دولتخواهی نمودند پرداخته بواسطه
 بارش برب درانجامه روز توقف کرد - و چارم روز رو باندراب نهاد -
 و در وسط مراب و اندراب قلعه محکمی از چوب که دران سرزمین
 فراوان است برافراخت - و بروج آن را از سنگ ساخته دو چاه
 کلان میان آن کند - درین اثنا کفش قلماق و جمعی از اوزبکان که
 نذر محمد خان بمحاربه راجه فرستاده بود رسیده سپاه خود را سه
 فوج گردانیدند - دو فوج از سواران و یکی از پیادها - و چون قراولان
 این خبر بر راجه رسانیدند از قلعه برآمده و نیز لشکر خود را سه
 فوج ساخت - و دو طرف دهنة دره که راه دخول غنیم بود گران
 چوبها بعرض راه بنهجي که سواران ازان بدشواربی بگذرن افکنده محکم
 گردانید - و پیادهای تفنگچی و تیر انداز در پس آن باز گذاشته
 از یکسو خود با فوجی و از طرف دیگر بهار سنگه پسر او با جوقی
 بقصد نبرد قیام نمودند - و جمعی را از تفنگچیان بمداغۀ پیادهای
 هزاره که بکوه بر شده بودند فرستاد - و چون لشکر اوزبک از سه
 جانب رسیده راجه و پسرش از دو سو دست جرأت و جسارت به
 انداختن تیر و تفنگ کشودند - سپاه اوزبک سدید و آویز جان
 بازان هندوستان را قاب نیارده ره گرای فرار گشتند - و تفنگچیان
 فراز کوه نیز بضرب بندق سرکوب قلعه را از دست پیادهای هزاره
 گرفتند - و تعاقب نموده از کوه فرو آوردند - اوزبکیه در جائی که
 تفنگ نرسیدی رو بروی راجه فراهم آمده از خیزه چهمی ایستادند
 راجه آن دو فوج سوار و پیاده نزد خود طلبیده با همگی سپاه
 یکبار بولن گره فرصت هزاره حمله آورد - بعد از التهاب نایره جدال

جمعیت بسیار از سوار و پیاده از وطن طلبیده - و امیدوار است
 که علونۀ جمعیتی که برضابطۀ منصب بنده زیاده باشد از سرکار
 پادشاهی مرحمت شود - و ملتئم او حسب الاذماس امیرالامرا
 بشرف پذیرائی رسیده بود - و تنخواه طلب بکھزار و پانصد
 سوار و دو هزار پیاده که زیان آورده بود از خزائن کابل مقرر گشته -
 بنا بران راجه بسرانجام - پیاد و دیگر ضروریات این مطلب پرداخته
 پنجم رمضان از امیرالامرا مرخص شده بکاری که مامور بود رو نهاد
 و از کتل طول گذشته لشکر همراه را دو جوق ساخت - یکی را
 با بہا و سنگه پسر خود برسم منفلائی پیشتر فرستاد - و دیگری را
 با خود گرفته بارادۀ تاحت خوست متعاقب روان شد - و چون
 ارباب و کلانتران و کدخدایان خوست برین عزیمت مطلع گشته
 سه چہار کرورہ پذیرہ شدند - و راجہ را دبدہ بزبان استلاکت و استکات
 اظہار ایلای و ابراز یکدلی کردہ گزارش نمودند کہ اگر یکی از
 بندگان خدیو داد گردین حدود استوار حصاری ساختہ از روی
 استقامت اقامت گیرند و از ما جز خدمتگزاری و جان سپاری
 اسری دیگر بروی کار آید نہب و غارت گنجائی دارد - از انجا کہ
 راجہ را مقصدی جز اطاعت و انقیاد این جماعہ و ضبط آن حدود
 نہود - همانجا دابرہ کرد - و ایقان را بعنایت پادشاهی امیدوار
 ساختہ برای بناء قلعہ مکانی استفسار نمود - برگزارند کہ اگر
 میدان حراب و اندراب قلعہ ساختہ شود این ہر دو جا با خوست
 منضبط خواہد شد - فردای آن راجہ کوچ نمودہ و این جماعہ را ہمراہ
 گرفته بسراب رفت - و باہتمام ارباب و اہالی آن کہ استقبال

به علیمردان خان امیر الامرا منصور لامع النور شرف صدور یافت که شایسته آن بود که خود با تمام لشکر ظفر پیکر به بدخشان میرفت. و به تسخیر آن می پرداخت. که درین وقت که نذر محمد خان بخود در مانده بود فتح بدخشان بعون آسمانی بکمال آسانی میسر میشد. و فرمان شد که امیر الامرا از سنگ تراش و درود گرو بیلدار و غیر اینان هر قدر در کار باشد برای ساختن راه طول که بهتر نشان داده بودند روانه سازد. نجات خان و اصالت خان با همرهاں به تلثیم مدفئ سنیہ نایز گردند. و بهادر خان با امیر الامرا در پشاور تشاق کند. و راجه رایسنگه با سایر راجپوتان در انک و رستم خان در رهناس و قلیچ خان با همرهاں در بهیهره که تیول اوست زمستان بگذرانند. و لشکر را آورده گردانیده آماده کار باشند که هرگاه وقت مواری باشد انواع جهان کشا به تسخیر بلخ و بدخشان تعیین خواهیم فرمود.

شتافتن راجه جکت سنگه بحدود سراب و اندراب و ساختن چوبین قلعه و پرداختن به نبرد اوزبک

چون راجه از کار طلبی و خدمت پڑھی بعرض مقدس رسانیده بود که کمترین آرزو دارد که مصدر خدمتی شود. و میخواست که از راه طول که بهترین طرق بدخشان است بآن ولایت در آمده بضبط خوست و سراب و اندراب بپردازد. و الوسات و اریماقت آن سرزمین را باطاعت و انقیاد در آورد. و اگر از گمراهی و نا بخردی از ایللی و فرمان پذیر می مرتب تابند مالش بسزا دهد. و بدین سبب

مداخل و مخارج و مضایق و مزایق آگهی پدید آید - و هم بر
 حقیقت ملک و غنیم اطلاع حاصل کردند - و هم از الوسات آنجا
 هر که اختیار دولتخواهی نماید او را یکبل راهی ساخته شود - و
 هر که بمخالفت پیش آید او را بقتل و نهب و غارت تنبیه داده
 آید - و باین رای ضائب امیر الامرا باستصواب هواخواهان دولت
 اهد میعاد قریب ده هزار سوار از بلدهای پادشاهی و تاییدان
 خویش و بهادر خان همراه اصالت خان تعیین نمود - این گروه کار
 پرده جریده با آذوقه هشت روزه در کمال استعجال از راه هندوکوه
 راهی گشتند - و از پروان بآهنگران و از آنجا بسال اولنگ و صباح آن
 از کتل هندوکوه گذشته به دوشاخ و ازان منزل پنجم رجب به
 خلیجان در آمده ازان قصبه بچهار باغ و روز دیگر باندرا اب و فردای
 آن بقریه خانقاه و از آنجا بنوبهار و ازان مکان بسراب و از آنجا پای
 کتل طول و از آنجا از کتل مسطور گذشته در جلگای پایان کتل و
 از آنجا باشپین و ازان مقام بامرر و از آنجا به رخه که حاکم نشین
 پنجشیر استر از آنجا بکلبهار رسیدند - و هر ذهاب و ایاب بسیاری
 از اسب و شتر و گاو و گوسفند غنیمت گرفتند - و احشام علی
 دانه مندی و ایلانچق و کورمکی را با خواجه زادهای اسماعیل
 اتائی و مودودی و قائم بیگ میر هزار اندراب همراه گرفته
 مراجعت نمودند - چون کیفیت و قایع مزبور و حقیقت جبل از
 عرایض امیر الامرا و اصالت خان بشرف اصفاء خدیو دین و دولت
 رسید گرفتار قلعه کهمرد و مرانجام نا کرده برگشتن و رفتن
 امانتخان باین طرز برگشته آمدنش بسی نا پسندیده افتاد - و

دادند که از راه پنجشیر به بدخشان روانه شوند - درین میان بهادر خان و چندین دیگر از بندگان درگاه معلی که بکومک امیرالامرا مقرر شده بودند بدو پیوستند - در حین که موضع گلپهار مرکز اعلام ظفر اتسام گشت دولت بیک تپانه دار پنجشیر باجماعی که از حقیقت آن راه آگاه بودند از پنجشیر رسیده بر گزاران که این راه صعب المرور است اگرچه شترسبک بار می تواند گذشت اما گذار چنین سپاه گران از عقبات و مضایق و رسیدن بسرحد بدخشان بغایت دشوار است - و یازده جا از آب پنجشیر که بی بل گذشتن ازان متعذر است باید گذشت - و در ذهاب و ایاب آذوقه باید برداشت - و نیز از لاغرئی ستوران سپاه بواسطه ترده در کوهسار و سبل ناهموار و قرب ایام بارش برف و سختی سرما هنگام این یساق نیست - بنابراین دولت خواهان نزد امیرالامرا فراهم آمده برگزارند که اگر درین وقت همگی لشکر ازین راه بملک بدخشان در آید - هرایک از قلت غله و کاه و شدت راه اکثر دواب از کار خواهد رفت - و وقت آن قدر نمانده که کار چنانچه باید بانجام رسد - اگر در آغاز بر آمدن از کابل که امپان سپاه تاب نرود و توانائی حرکت داشتند بقصد کشایشی که مرد راه نور دیده نمی شد و همت بر انجام این یساق گماشته می آمد نقش مراد بروفق آرزو صورت میگرفت - اکنون مصلحت وقت این است که از لشکر جمعی که اسبان تازه زور داشته باشند بر چیده بسرکردگی یکی از بندگان کار طالب باید فرمندان که سبکبار گشته و آذوقه چند روزه بر اسبان خود برداشته به ایوار و شبگیر بسرحد بدخشان در آیند تا هم بر

گلدر حق ماش فکر بر اصلی هست

عبد الرحمن دیوان بیگی و تردیعلی با جمعی از اوزبکینه برمر
 کهمرد می آیند - قلعه نشینان بی آنکه کار بر ایشان تنگ شود
 امان گرفته چون گویم نیل بدنامی و شرمساری بر رو کشیده از قلعه
 بر می آیند - از آنجا که پیمان و ایمان این ناخق شناسان چون ایمان
 شان نادرست است الوسات و اویماقات سر راه باشاره این نادرستان
 دست قتل و نهب و غارت بر می کشایند - و جمعی مقتول و
 برخی مجروح می گردند - و سرمست و چندی دیگر زخمی بضاک
 می رسند - بعد از سنج این مقدمه چون خلیل بیگ نزد اصالت
 خان رفته گزارش نمود که مصلحت مقتضی نیست که چنین
 لشکر گران درین کوهستان در آید - چه طریق از تنگی چنان دشوار
 گذار است که اکثر جاها بیش از یک شتر و یک سوار نتواند
 گذشت و شش هفت روزه راه از آمد شد انواع مذبوره گاه نمافده
 و از ضحاک تا کهمرد آذوقه نیست مگر آنکه بردارند - و تا تهاه
 جا بجا نگذارند آمدن غله و مترو دین بعسکر نصرت پیکر صورت
 نخواهد بخت - و نذر محمد خان بواسطه قرب کهمرد به بلخ همگی
 سپاه بلخ را بکهمرد فرستاده اگر برای محافظت مسلک در هر
 تهاه جمعیت کم نگهدارند فایده مترتب نخواهد گشت - و
 مردم بسیار از لشکر جدا کردن لایق نمی نمایند - اصالت خان نزد
 امیرالامرا آمده این مقدمات معقوله را باز نمود - صلاح دران
 دیدند که چون بالشکر عظیم از کابل برآمده ایم پس هیچ تعخیر
 کهمرد بهنگامش باز گذاشته رو بکشایش بدخشا باید نهاد - و قرار

بیست و ششم این ماه [جمادی الاولی] امیرالامرا باندیشه آنکه
عسکری که بکوسک او مقرر شده دیر خواهد رسید و قابو از دست
خواهد رفت باتعمیناتبان صوبه و تابینان خود به زیست تسخیر بدخشان
از کابل برآمده باصالت خان پیوست - پس از نوردیدن دو منزل
نکاشته خلیل بیگ و اسحق بیگ از ضحاک رحید - که صد سوار احدی
باشست افغان از مردم مرمست که بادولت خویش او را و همراهان
او را بالختی ناگزیر قلعه به کهمرد می بردند - سه گروه از بامیان
نور دیده زمام دور بدینی و حزم گزینی از دست دادند - و بخاطر
فراهم غافل خوابیدند - ناگاه پاس اخیر شب قریب چارصد سوار
اوزبک بر اینان تاختند - از طرفین برخی مقتول و چندی مجروح
گشتند - لشکر ضحاک به شنیدن این واقعه بر اوزبک تاخت آورده
ازان رو که هنگام گریز باد بگرد اوزبکده نرسد اثری از یغان در نیامده
بضحاک برگردید - امیرالامرا بعد از اطلاع برون ماجری اصالت خان
را بسرعت هرچه تمامتر با پنج شش هزار سوار پیش از خود فرستاد
و خود نیز کوچ بر کوچ از عقب راهی شد - و در غور بند همه عساکر
باهم پیوسته روانه پیش شدند - پس از نوردیدن چهار منزل خبر
رسید که قلعه کهمرد را باز اوزبکان متصرف گشتند *

گزارش این واقعه برسم اجمال آنکه چون تقدیر ایزدی
و قضاء مردمی بران رفته بود که در سال آینده همگی ولایت
بلخ و بدخشان داخل ممالک محروسه گردد و بالفعل وقت روانی
این امنیت نرسیده بود - و بحکم *

* بیت *

نادادن کلمهای فرع است دلیل

اطراف کهمرد اشتغال نماید - چون خلیل بیگ بعد از رسیدن
 ضحاک دریانت که گزارده فروغ راستی دارد بکشودن قلعه مقید
 گشت - چنانچه که دران حصار بودند بمجرد رسیدن این سه
 هزار سوار هزیمت را غنیمت دانسته راه ادبار پیش گرفتند - و
 قلعه کهمرد را بی آنکه شمشیر از نیام بر آید یا تیر بخانه کمان
 درآید بندهای درگاه جهان پناه متصرف گشتند - و از آنجا که
 که خلیل بیگ و همراهانش کار دیده و پیکار ورزیده نبودند از
 آمیخته سرخی اوزبیکه و در ماندگی نذر مسجد خان به پسر و نوکران
 خود بغرور افتاده قلعه را بی آنکه چنانچه باید استحکام دهند و
 لختی احتیاطا توقف نمایند سرمست ندیده مبارز خان و دولت
 و چندی دیگر از خویشان ادرا با پنجاه سوار تغلچی باز گذاشته
 بضحاک برگردیدند - که از آنجا آذوقه و دیگر ناگزیر قلعه داری سرانجام
 نموده روانه هالند - امیر الامرا بعد از آگاهی بر کیفیت حال روانه
 شدن خود را تا وصول امرائی که بکوسک او معین شده بودند
 موقوف داشته مقرر گردانید که اصالت خان با همراهان پیشتر
 بصوب غوربند برآمده در نواحی کابل فروکش کند اگر اعیانا اوزبیکه
 بسوی کهمرد بیایند به غوربند و ضحاک رفته و خلیل بیگ و
 اسحاق بیگ را همراه گرفته آن گروه شورش پزوه را مالش دهد
 و الا تا آمدن من دران نواحی درنگ نماید *

نوزدهم جمادی الاولی سال گذشته اصالت خان از کابل
 برآمده در جلگای میان قریه ما هرو پای میفار تا رسیدن خبر
 اوزبک توقف نمود *

آن صوبه به استصواب امیرالامرا و تسویه مسالک و امداد ادوات
یساق بلخ و بدخشان در سنه آتیه که پیش نهاد خاطر خورشید مآثر
پادشاه گیتی کشا بود و تعیین بهادر خان و رستم خان و قلیچ خان
و نجابت خان و راجه رایسنگه و نظر بهادر و جمعی دیگر نزد امیر
الامرا تا در کمین فرصت بوده هر گاه وقت مقتضی باشد بدخشان
را تسخیر نمایند نگاشته آمد - اکنون بگزارش مقصود می پردازد
چون اصالتهان بکابل رسیده بصوابدید امیرالامرا بسر انجام سپاه و
ساختن راه و دیگر مهمات پرداخت •

سلطنت رابع الثانی سال گذشته خلیل بیگ تهنه دار
غوربند نزد امیرالامرا و خان مزبور آمده برگزارد که چنین
استماع افتاده که تردیملی قطعان و هارسان قلعه کهمرد درینوا
با سبحان قلی پسر نذر محمد خان بکومک بهرام خان و
محمارب محمد بیگ که از قبل عبد العزیز خان بتسخیر بمصار
شاهمان آمده بود رفته اند - و در قلعه قلیلی مانده اگر لشکری
با بده همراه گذند قلعه بزودی و آسانی مستخر می گرداند
امیرالامرا از کمی غله و کاه در اطراف ضحاک و کهمرد فرستادن
لشکر گران بدانسو مصلحت ندیده هزار سوار از منصبداران و
هزار دیگر از اعدیان صوبه کابل با اسحاق بیگ بخشی آنصوبه
و هزار دیگر از تابینان خود با فرهاد غلام خویزش مصحوب خایل
بیگ بمشورن قلعه کهمرد روانه ساخت - و قرار داد که بضحاک
شتافته صدق و کذب این خبر باز جوید - اگر بصحت پیوندد
به تسخیر قلعه پردازد - والا درانجا توقف گزیده بتاراج احشام

که پسر صالح خواجه برادر هاشم خواجه است و پدرو زاده عبد العزيز خان و مانند سنگی خواجه و محمد صادق خواجه باشاره نذر محمد خان از بلخ نزد عبد العزيز خان و نظري و بيگ ارغلي رفته برسم صلح مقرر ساختند که بعد ازین بدستور زمان امام قلي خان خافي ماروا الفهر بعد از عبد العزيز خان باشد - و خطبه در آنجا بنام او بخوانند - و بلخ و بدخشان را با مضافات به پدر باز گذارد - عبد العزيز خان از ترمذ بقرشي رقت - و از آنجا که نذر محمد خان از اوراز بی بواسطه فرار او و برگردانیدن پسران و لشکر بي آنکه تلاشي و پرخاشی در میان آید منحرف گشته بود - پسران برات حافظ را که اوراز بی کشته بود بران داشت تا او را بخون پدر از هم بگذرانند - ايذان او را هنگامی که با چار پسر از مجلس خان برخاسته متوجه خانه بود بکشتند - و او و پسران او از غرداي يا بی توفيق نداشتند بر یکی از آنها زخم برسانند - اگرچه خان بعد از آشتي برخي از آزار و پيکار پسر و مردم او آسوده بود ليکن چون روز بروز امارات دوروني و دورنگی ايزيگان و هراس جان و مال و عرض و ناموس در ازدياد بود ترک صيد و شکار نموده چندي درون حصار بلخ خافه نشين گشته - انجام کار بسببي که گزارده آيد از بلخ بسوي ايوان گريخت *

گذارش واقعه کهمرد و تاخت اصالت خان و

ديگر موانع

مايقا نمرتلان اصالت خان بکابل برای پره غمت احوال لشکر

گشته به نبرد پرداختند - و چون از هیچ جانب اثر غلبه بروی کار نیامد و روز بانجام رسید هر دو لشکر بقرارگاه خود برگردیدند - روز دیگر بمردم بلخ رسید که نظربیی عبد العزیز خان را طلبیده - اورا ز بی به کهن سالان عسکر بلخ مشورت نمود که اکنون آمدن خان ناگزیر است - یکی از معتمدان را به بلخ روانه باید کرد تا خان را برکیفیت این واقعه آگاه ساخته گزارش دهد که این مطلب درنگ بر نمی تابد - هر کدام از پدر و پسر که در رسیدن هبقت نماید در نیل مقصود پیش دھتی خواهد نمود - همگنان این رای را پسندیده طاهر بکاول را نزد خان فرستادند - پس از آنکه طاهر به بلخ رسیده این پیام را بخان برگزارد خان گفت که مثل تو خیر خواه کردانی خالی گذاشتن بلخ چگوفه تجویز نماید - درین هنگام که همگی اوزبیکه با هم اتفاق و التیام دارند اگر این گروه فرصت پژوه احشام المان را از خود ساخته با عبد العزیز خان به بلخ در آیند علاج آن صورت پذیر نیست - و چون خان در رفتن بایسون مصلحت وقت ندید - و عبد العزیز خان به سپاه خود پیوست اورا ز بی بی آبنه جنگ نماید تا بظهور چیرگی ازان طرف چه رسد - بهرام و سبحان قلی و محمد یار همشیره زاده نذر محمد خان را با لشکری که همراه داشتند برداشته به بلخ آورد - و عبد العزیز خان باراده کشایش ترمذ بانجا رفت - جمعی که از لشکر بلخ فرار نموده بحصار ترمذ که دران هنگام نگاهبانی فداشت در آمده بودند در بروی عبد العزیز خان بر بستند - او تسخیر قلعه را پیش نهاد همت ساخت - درین میان چندی از اعیان خواجها مثل عبد الغفار خواجه

سرا حاکم حصار بعبد العزیز خان نکاشت که عنقریب لشکر بلخ بر سر حصار می آید اگر فوجی بمدد معین شود خاطر بجمعیت می گراید - او شفیع درمان حاکم قرشی را با گروهی بطریق یلغار روانه نمود - نذر محمد خان پس از آگاهی سبحانقلی پسر خود را با تردیعلی که بعد از عبد الرحمن او را دیوان بیگی خود گردانیده بود به نبرد شفیع درمان فرستاد - او از آب آمویه عبور نموده در پای حصاره بایسون آتش هیجا برافروخت - شفیع درمان دستخوش هراس گشته در قلعه بایسون تحصن گزید - لشکر بلخ قلعه را احاطه نموده به تسخیر آن پرداخت - شفیع درمان تاب مقاومت در خود نیافته بسبحان قلی و تردیعلی پیغام داد که اگر سرا امان دهید از قلعه بر آمده نزد عبد العزیز خان بروم - و آق سقالن را با خود همدستان ساخته در اصلاح جانبدن بگویم - و بعد از آن که امان یافته نزد عبد العزیز خان شتافت - سیونج بی دیوان بیگی او را با جمعیت بسیار از عسکر بخارا همراه گرفته دیگر بار به سرعت تمام به بایسون آمد - نذر محمد خان لاین معنی دریافته امام قبیچاق چوره اتاسی و طاهر بکاول که از سفارت ایران برگشته آمده بود و نظر بساؤل و جمعی دیگر را از بلخ برسم کومک تعین نمود و هر دو لشکر در بایسون برابر هم فرود آمدند - و هر دو در معسکر بآئین اوزبکیه خندقها حفر نموده از خاک آن حصاری برکشیدند - درین اثنا عبد العزیز خان نظر بی بروتی اتالیق خود را بکومک لشکر خویش راهی گردانید - و نذر محمد خان نیز بهرام را با اورلژی بکومک مردم خود روانه کرد - و در دو چاه رده آرا

ہرچہ بدست می افتاد گرفتہ برمی گشتند - این کافران کلمہ گو
و مسلمانان کافر خواہ سفک دما و ہنک استار و قتل سادات و علما
و زہاد و تحریق مصاحف و تخریب مساجد و تعطیل بقاع
بخیر و ضیاع برو اسر حرائر و ذراری و کسرا عراض و قوامیس و
دیگر اقسام تطاول و تعدی و انواع ایذا و اہانت بر اہل اسلام
چندان بروی کار آوردند کہ

* بیت *

شاد الا بہ در مرگ نہ بیغی مردم * بکر جز در شکم ہم نیابی دختر
بی رحمی و مردم از ارجی این ظلم پیسچان جور سگال نبذی از واقعہ
جور جانان کہ در صمت عربی بلخ بمسافت یک روزہ راہ واقع است و سادہ
حصار کہ حشری از شقاوت گزینان بتاخت آن دو مکان رفتہ بہ نہب
و قتل و احراق پرداختہ اند بوضوح می پیوندد - چون این طائفہ
فالہ بر جوہر جانان مستولی گشتند درویشی سید ابراہیم نام کہ دران
موضع منزوی بودہ بایزد پرستی اشتغال داشت و قطان آن حدود اورا
از اصحاب وجد و حال دانستہ کمال ارادت و عقیدت بار داشتند
قریب چار صد کودک از دبستانہای آن نواہی فراہم ساختہ و ہر
کدام را مصحفی در گردن انداختہ مصحوب خود نزد آن گرورہ مفاک
بی باک برسبیل شفاعت برد - باشد کہ باستعفاء این بی گناہان دست
از اضرار مسلمانان آن دیار باز دارند - و زراندوزان ظلم پرست اورا با
اطفال و مصاحف بمسجد در آوردہ در اطراف آن ہیمنہ بسیار چیدند
و از ہر جانب آتش زدہ جملہ را سوختند - و در حصار اصفاف افعال
نکوہیدہ از سوختن مصاحف و کشتن سادات و ہلاک ساختن اطفال در
زیر مہمتوران مکرر ازین فتنہ سگال بروی کار آمدہ - درینو محمد یار

از بواعث عظیمه اختلال ملک و درات نذر محمد خان سربرکشیدن
گروه المان امت از گریبان بغی و طغیان - چون ایالت ماروا النهر
بعبد العزیز خان قرار یافت - آن بد نهادان ده نژاد بتحریر
اعیان اشکر بخارا که در استیصال نذر محمد خان می کوشیدند -
و بحرص اندوختن حطام ناپایدار روزگار بتاخت بلاد و امصار و محالی
که نذر محمد خان و فرزندانش و منتهمان او در تصرف داشتند پرداختند
در ماه جمادی الثانیه سنه هزار و پنجاه و پنج جنت المان که
سابق نوکر نذر محمد خان بود با بصیاری المانان از آب آمویه
عبور نموده بر اند خود که قاسم پسر خسرو با محمد قلی اتالیق
خود از قبل نذر محمد خان صیانت آن به تقدیم می رساند - رفته
دست غارت بشکاه - و در شعبان این سال دیگر باره با قریب
ده هزار سوار بر اچچه و توابع آن که میان بلخ و شبرغان واقع است
تاخت - نذر محمد خان از اصغاء این ماجری تردید علی قطفان
را با لشکری که در بلخ حاضر بود بمدافعه او فرستاد - چون المانان
از نهب خاطر و پرداخته بودند و بمجرد آگهی از اینجا باقامت گاه
خود برگشتند نذر محمد خان بقداد میرآخور که باجمعی در ترمذ بود
بر نکاشت که بکلیف بشتابد و سر راه این جماعه بگیرد - او ببال
استعجال شتافته هنگام عبور نصاد کیشان از آب جیحون هنگامه
ستیز و آویز گرم گردانید - از نیغه طایفه لختی مقتول و برخی
مجروح گشتند - و بقیه السیف راه فرار سپردند - و قباد به ترمذ
معاودت نمود - و همچنین جوق جوق دیگر و زر اندوزان این طایفه از
آب مذکور می گذشتند - و از مال زیرستان اطراف بلخ و بدخشان

باز نموده بود درینوقت عبد العزیز خان بیگ اوغلی و محمد یار
 سرارا با فوجی به تسخیر حصار فرستاد - بیگ اوغلی بمحاصره پیراخته
 از استواری و استحکام قلعه چون دریافت که بجنگ و پیکار کشایش
 پذیر نیست براه خدعه در آمد - و بوعده گرفتن قلعه خانی و
 حکومت همرفت از عبد العزیز خان بهرام را از قلعه برآورده یا باقی
 او برات دستگیر نمود - و قلعه به محمد یار حواله نموده هر دو را مقید
 بمهرقند برد - و تمامی امتعه بهرام را بتصرف در آورده اورا
 با اسب و قمچی به بلخ روانه گردانید - درین میان عبد الرحمن
 که بعد از گرفتن قلعه کهمر آوازه وصول اصالت خان به خنجان
 بقصد نهب و غارت شنفته از کهمر بغوری شتافته بود - و درانجا
 عارضه بروی طاری گشته باعتقاد جمعی باجل موعود و بگمان
 برخی بقمه مبهموم که با لتوی جیبه چی حاکم غوری بخورد اوداد
 رخت هستی بریست - قرین این حال نذر محمد خان خبر رسیدن
 راجه جگت سنگه بحدود سراب و اندراب و مرتب ساختن حصار
 چوین بنهجی که پیشتر گزارده خواهد شد یافته کفش قلماق
 را با گروهی دیگر بدان صوب فرستاد - و بعد از آنکه او کاری نتوانست
 ساخت اورا زبی را برفتن آنجانب و سرداری لشکر تحریض نمود
 او در ابتدا ازین مهم سربر تافته آخر بگفت وگویی بسیار راضی
 گشت - درین اثنا خبر آوردند که راجه جگت سنگه قلعه
 مزبور را استحکام داده بجانب پنجشیر که در عهده ضبط او
 مقرر بود معاونت نمود - و کفش قلماق با همراهان خائب و
 خاسر بصوب بلخ برگشت - ناگزیر رفتن اورا زبی بدرنگ افتاد -

نذر محمد خان برین معنی آگاهی یافته سبحانقلی پسر خود را با اوراز بی که بخان نسبت مصاهرت داشت و او را بعد از یلنگتوش اتالیق خود ساخته بود - و تردیعلی قطغان - بکومک بهرام فرستاد - این جماعه به نبرد محمد بیگ شتافته او را مغنم گردانیدند - و او مجروح از میدان گریخته خود را بسمرقند رسانید - و سبحانقلی و اوراز بی و تردیعلی با همریان به ترمذ برگشته اقامت نمودند - و خولجہ عبد الخالق داماد نذر محمد خان را از ترمذ بنظم ده نو فرستادند - عبد العزیز خان فرهاد بیگ را بحکومت چارجو معین ساخته از سمرقند بدانصوب دستوری داد - اسد بیگ اندجانی که از دبل نذر محمد خان بحراست آن می پرداخت قلعه بر روی او کشید - فرهاد بیگ آنرا محاصره نمود - نذر محمد خان این معنی دریافتہ عبد الرحمن دیوان بیگی را باطایفه بکومک اسد بیگ فرستاد - اتفاقاً همین که عبد الرحمن یک منزل از بلخ پیش رفت به نذر محمد خان خبر آورد - که افواج پادشاهی بقلعه کهمرد در آمدند - چنانچه گزارش خواهد پذیرفت - ناگزیر خان عبد الرحمن را برگردانیده به گروتن حصن کهمرد تعیین نمود - و بسبحانقلی و اوراز بی بر نکشت - که افتزاع کهمرد ناگزیرتر از مهم حصار دانسته ببلخ مراجعت نماید - و بعد از برگشته آمدن ایشان تردیعلی را که ضبط کهمرد بدو مفوض بود نیز روانه آنصوب ساخت - اسد بیگ از نارسیدن کومک و شدت محاصره متوجه آمده ناچار قلعه چار جو را بفرهاد بیگ سپرد - و خود به بلخ آمد - و از آنرو که محمد بیگ بسمرقند رفته حقیقت رانعه بعبد العزیز خان

دیگر اموال قرشی را گرد گرفته اند - او را ز بی و تردی علی
قطنان را با جمعی بمداغه اینان تعیین نمود - و پس از آن
که این طایفه و خیم العاقبه بسعی اینان متفرق گشتند خان
فرست غنیمت دانسته و رهائی از چنگ فتنه پژوهان مغنم
شمرده ببلخ شتامت - و در سه روز بآنجا رسید - و قریب پانزده
لک روپیه از نقد و جنس که در بخارا گذاشته آمده بود بتارا چ
رفت - قلیلی عبد العزیز خان متصرف شد و اکثری لشکریان
و المانان بیغما بردند - و نظر بی در حدود اند خود واقع
خجند و خانق عبد العزیز را که همه بصواب دید او بود شنفته
از آنجا به بخارا و از بخارا بسمرقند آمد - عبد العزیز خان که قبل
از رسیدن او در تفویض خدمت اذالیقی مذبذب بوده گاهی
یلنگتوش را تکلیف می نمود - و او پاسخ میداد که من دل از
نوکری برگرفته ام دیگر گرد سپاهی گری نمیگردم - و گاهی بیگ
اوغلی را دریولا که نظر بی در رسید او را اتالیق و سیونج بی را
دیوان بیگی گردانید - و بهرام که در حصار بود از آنرو که بدولت بی
اتالیق خود اتفاق نداشت راه سازش با اعیان حصار کشوده
بمدد اینان دولت بی را برآورد - و او ناچار از حصار بسمرقند
رو نهاد - عبد العزیز خان از شنیدن این خبر محمد بیگ
قپچاق را دستوری داد که بسرعت هرچه تمام تر رفته ده نورا
که از مضافات حصار است بتصرف درآورد - و چون محمد بیگ
به ده نو رسید و خواجهای حصار نگذاشتند که آنرا متصرف
گردن ناگزیر معادلت نموده بشهر صفا که در تبول او بود رفت -

بدونک افتاد و لشکری که باسظهار آن این کار پیش توان برد
 دست بهم ندان - و نذر محمد خان مزاولن سخت روی تند خو
 تعیین نموده بود که او را باورکلیج روانه سازند - ناگزیر بدان صوب
 راهی گردید - و همین که صوفی سلطان از طالقان به بلخ نزدیک
 آمد نذر محمد خان به نذر شوابت که در بلخ بود بر نکاشت که او
 را بمجروح رحیدن دستگیر نماید - صوفی سلطان برین ماجرا آگاهی
 یافته همگی مردم و بنه و بار خود را گذاشته تنها بصمرقند گریخته
 نزد عبد العزیز خان رفت - گروهی از لشکر بخارا که در ظاهر
 بعبد العزیز خان راه وفای نور دیده در باطن از عدم اعتماد نفاق
 می ورزیدند آمدن او را نوز عظیم دانسته خواستند که اگر
 فرصت یابند در سمرقند بخانی بردارند - والا از انجا بر آورده بیرونها
 این مطلب بانصرام رسانند - و به بخارا رفته آنرا بتصرف در
 آورند - درین میان یکی از هوا خواهان عبد العزیز خان اینمغنی را
 دریافته باو میگوید - او در باب قتل صوفی سلطان با بیگ اوغلی
 و سیونچ بی مشورت نموده بامدادان همین که مشار الیه آمد خود
 را در باره او بیشتر مهربان و نموده تنها از مجلس برخواست -
 و باشاره او چند غلام قلماق او را بحجره در آورده کشتند - پس از
 دو روز غازی بیگ پسر بانی یوز خون گرفته را که مدجری سلطان
 ولد سکندر سلطان پسر امام قلی خان و نموده بودند نزد عبد العزیز
 خان آورد - خان او را نیز بقتل رسانیده خاطر ازان تنده و پرداخت -
 و نذر محمد خان که در قرشی بود چون دید که امانان دست
 غارت کشوده کلهائی که در انجا داشت بتاراج بردند و باراده نهیب

خان خوانده نشود میان ما و شما کار بمخالفت خواهد انجامید -
و از آنرو که درین باب مبالغه بسیار نمودند، همان روز که جمعه غره
ربیع الاول سال هزار و پنجاه و پنجم هجری بود خطبه خانی
ماوراء النهر بنام او بر خواندند - پس از ادای نماز جمعه باقی یوز
با پسران نزد او آمد - و خجند و اورا تپه و برخی دیگر محال که
پنجم لک خانی حاصل داشت تیول او قرار یافت - و او را به خجند
رخصت کرد که سنجر را که بر انگیزند دست فتنه پرست او بود
بحضور بفرستد - و عبد العزیز خان ازان مکان راهی گشته دهم
ربیع الاول بسمرقند در آمد - هنوز روزی چند برین نگذشته بود
که سانحه صوفی سلطان پسر ترسون سلطان برادر جانی خان بروی
کار آمد - تبیین این مقال آنکه - سابقا نذر محمد خان بصوفی
سلطان یرلیغ فرستاده بود که از طالقان، باورکنج بشتابد - و مقرر
گشته بود که نظری نیز از بلخ باورکنج رفته باتفاق صوفی سلطان
در صیانت آن بکوشد - و چون نظری در رفتن آنصوب تغافل می
ورزید نذر محمد خان از قرشی پیغامهای درشت میفرستاد -
چنانچه این معنی رفته رفته باعث افزایش دو رؤیایی و بی اخلاصی
او شد - و بخود مقرر نمود که هرگاه صوفی سلطان بیاید او را
بدست آورده و موجی از اعوان و انصار خود فراهم ساخته لشکر بخارا
را آگاه سازد که در روزی که آنها بر طبق قرار داد بر عبد العزیز
خان ریخته او را از میان بگیرند - او در همان تاریخ به نذر محمد
خان رمیده کار او نیز بانجام رساند - و صوفی سلطان را بر مصند
حکومت ماوراء النهر بنشانند - اما از آنجا که آمدن صوفی سلطان

امام قلی خان بعد الرحمن در آویخته گفتند که باعث فساد و سبب عذاب توئی ما ترا از میان برگرفته گرد فتنه فرو می‌نشانیم عبد العزیز خان او را بخود گرفته گفت که نخست مرا بقتل آرید - بعد ازان او را - و خسرو بیگ و فرهاد بیگ باندیشه آنکه اگر عبد الرحمن بکشتن رود نذر محمد خان پدر ایقان را که در بلخ بود عوض او خواهد کشت - بدو پیوسته گفتند که شما اولجۀ بسیاری بدست آورده اید عبد الرحمن اولجۀ ما باشد او را بما واگذارید - درین اثنا بیگ اوغلی آمده آن گروه را بزجر تمام از کشتن عبد الرحمن باز داشت - و خواه نا خواه او را از دست تسلط ایقان برآورد - عبد العزیز خان آن روز به آفسو که یک منزلی خجند بسمت سمرقند واقع است شتافته دایره کرد - و چون از یغماء المان با او و همراهان او جز اسپ و قمچی نمانده بود محمد حکیم ولد نذر طغائی دیوان بیگی امام قلی خان پنج اسپ سواری با زین و دو قطار شتر و همین مقدار استر که بران خیمه و فرش و دیگر ناگزیر سفر بار بود گذرانید - درین وقت اعیان لشکر بخارا بعد العزیز خان گفتند که پیشتر یک جوانان امام قلی خانی با عبد الرحمن کمال عداوت دارند مصلحت آنست که او را مصحوب فرهاد بیگ پیشتر بصمرقند بفرستید - که اگر در لشکر باشد مبادا تسبی بدو رسد - خان او را با فرهاد بیگ بصمرقند رخصت داده بفرهاد بیگ گفت که از سمرقند بلخ روانه سازد - و خود روز دیگر از آفسو بسرای نام منزلی که از توابع اوراتپه امت شتانت - درانجا یک جوانان امام قلی خانی فراغم آمده بکهن سالان برگزاردند که اگر امروز خطبه بنام عبد العزیز

این مردم از عهدی که پنازگی بسته بودند ندامت دارند اکنون به گنجیائی
 باید در ساخت - و اگر به نبرد گرایند نباید رو بر تافت - شب
 هنگام محمد علی بیگ نیمان خزانچی ازان مجلس بیرون آمده
 بلخیان را بر حقیقت حال آگاه گردانید - و برگزارد - که بهبود
 کار شما درین است که امشب هر کدام باورق خود برسید - تا از
 شرفتنه پزوهان بجان و مال امان یابید - که فردا مفسدان با
 عبد العزیز خان معرکه آرای پیکار خواهند گشت - در آن وقت
 رهائی شما صورت نخواهد بست - مردم بلخ همان شب از اینجا
 روانه گشته باورقهای خرد که میان بخاریان داشتند در شدند - و جز
 یلنگتوش و عبد الرحمن و چارصد پانصد کس دیگر از وشاقان و غیر ایشان
 با عبد العزیز خان نماند - بامدادان بخاریان متفق شده بتاخت
 پرداختند - وارد و را نهب و غارت نموده بر عبد العزیز خان که با
 رخی از خواجگان و آنستالان در یک جادب ایستاده بود به
 بی آرمی از هر طرف تیر می انداختند - چنانچه از عقب تیری
 به پشت خان رسید - چون زره پوشیده بود کار گر نیامد - درین
 هنگام نظر ایشک آقا باشی امام قلی خان جلو زیر رسید - و از آسیب
 پائین آمده برگزارد که بخاریان همه بنده و هواخواه شما اند
 کرده امان که * مصرع * بهر یغما بهانه میجویند *
 با خواسته بحرص خواسته آمده دست غارت گشوده اند بالفعل در توقف
 مصلحت نیست باید از اینجا راهی شد - و فرهاد بیگ پسر نظر بر قوی
 نیز رسیده مطابق او برگزارد - عبد العزیز خان با همریان بصوب آمو
 روان گردید - لختی از مسافت نور دیده بود که جوقی از یکه جوانان

پیشگی می خواهند که ما را از خدمت شما محروم گردانند. - و اگر
 بوقوع نیاید احتمال که دل نهاد فساد گشته مضرتی بهما برسانند -
 انصب آنکه ما را زود مرخص سازید - چون عبد العزیز خان به جواب
 دید هوا خواهان این معنی در پذیرفت و روز دیگر رسولان مزبور
 باز آمده بعد از گذارش مقدمات مذکوره دریافتند که خان بجدا ئی
 بلخیان راضی است - بر ققاء خود خبر برده نیم روز مراجعت نمودند -
 و برگزاردند که همه ایشان از مخالفت به موافقت گرائیده اند و باقی
 یوز نیز بملازمت می رسد - یلنگتوش ما کنار ارد و رفته او را احتمالت
 نموده بحضور آورد - یلنگتوش تا بیرون معسکر شتافت و باقی یوز
 از پورت خویش آمد - و هردو بر پشت اسب بکمتر فاصله باهم سخن
 کردند - و از همانجا به مقر خود برگشتند - و عبد العزیز خان سبب
 نیامدن باقی یوز باز جست - یلنگتوش جواب داد که امروز ساعت
 نبود فردا ملازمت خواهد نمود - و چون او آخر همان روز گروهی
 از عسکر بخارا از لشکرگاه خود برآمده یردهنه تنگی فرزد آمدند -
 عبد العزیز خان گفته فرستاد که باعث این محرکت چیست - گزارش
 نمودند که ظریف بیگ دیدان بیگی تاشکند با فوجی از
 تاشکند بدد شما آمده در شاهرخیه نهشته است - و سیونج بی و
 اوزیک خواهه و طایفه دیگر که سر راه بدست دارند ناکشته یلنگتوش
 که با و ارسال داشته بود مشتمل بر آنکه اگر بساحل آب خجند
 برسی بهم پیوسته در علاج این کار بکوشیم - گرفته اند ناگزیر مد
 راه نموده آمد - مبادا بتحریک یلنگتوش رفتن شما نزد او یروی
 کار آید - یلنگتوش پس از آگاهی بعبد العزیز خان گفت که غالبا

گروهی از مشاهیر و عسکر بخارا باو برگذارند که رایها برین قرار یافته
 که از پای حصار برخاسته بیرون تنگی بر کنار آب توقف نمایند -
 ما عنقریب اورا بخدمت می رسانیم - و عبد العزیز خان را از اینجا
 برداشته عقب آوردند - و همگی لشکر مارواء النهر یکدل گشته
 پیش روی او فرود آمد تا راه برو گرفته شود - و از پیش فوج مذکور
 و از پس باقی یوز اورا دایره وار احاطه نمودند - و دو کس معتمد
 مومن بی و قریق بی نام را فرستاده پیغام دادند که ما بنده
 و فرمان پذیر نذر محمد خان و ایشانیم - اما تاب تفوق مردم بلخ
 نداریم - صلاح کردار نیست که چندی از خواجگان و رشاقان نزدیک
 با خود داشته سایر لشکر بلخ را مصحوب عید الرحمن نزد خان روانه
 سازند - تا خان بآئین سابق با این مردم در بلخ باشند - و ایشان
 بایالت مارواء النهر برداخته مانند امام قلنی خان در بخارا بگذارند -
 باقی یوز را نیز بحضور می آریم بشرطی که از زلات او درگذرند -
 که هرچه تا حال ازو بروی کر آمده همه بتحریک ما بود - و الا کار
 به پیگار خواهد کشید - عبد العزیز خان از اصغای این کلمات
 برآشفته گفت که جمعی را که روزگار دراز راه سپر مسلک جان فشانی
 گشته اند راندن و از ندای خدمت گذاری مایوس ساختن خلاف
 طریقه اصحاب گزینان حقیقت آئین است - من درین باب هرگز
 با شما موافقت نخواهم نمود - و رسولان را رخصت نموده تا یک
 مهر هب با یلنگنوش و عبد الرحمن بکنکاش و مشورت پرداخت -
 درین اثنا بلخیان برین ماجری آگهی یافته نزد او در رسیدند -
 و معروض داشتند که چون این جماعه از فرط ناتوان بینی و جهل

و هفت لک بجهت اشکریان باستعمال تمام آورد - عبد العزیز خان یلنگتوش را پیشتر بخجند راهی ساخت - که با ندرزو موصلت باقی یوز را از طریق نافرمانی باز داشته ره - پیر انقیاد گرداند - پس ازان که یلنگتوش به نواحی خجند آمده به باقی یوز پیغامها فرستاد او بنابر مصانعتی که پنهانی میان او و یلنگتوش بود پاسخ داد که آرزو داشت که همچو اتالیق مردی در میان آمده در اصلاح حال جالبین گوشت - اکنون که این خواهش سمعته روانی گرفته اگر تا دهنة تنگی لب آب خجند برسند ازیں جاف پذیره شده درمی یابم - یلنگتوش اگرچه برگزارد که من با وجود کبر سن هرگاه این همه ره نوردیده باشم او که حکم فرزند دارد بایستی این قدر راه پیش آمده مراد می یافت - اما با بیگ اوغلی تا دهنة تنگی لب آب مزبور که مجرد ولایت خجند و شاه رخیده است شادانه منتظر نشست - و کفش فلماق را که هوا جوی پدر محمد خان میدانست و در صد دفع او بود به پیغام گذاری نزد باقی یوز روانه نمود - باقی یوز او را بمجرد رسیدن دو زخم شمشیر برگردن زده از زمین بزمین انداخت - و با فوج خود ازان تدکی بیرن آورده بر یلنگتوش و بیگ اوغلی تاخت - اینان حال بدین عنوان دیده خود را بمراکب رسانیدند - و برو حمله آورده او را بستیز و آویز ساختگی از تنگی گذرانیدند - پس از شادتن باقی یوز به فلعنة کفش فلماق بنصب تمام خود را به یلنگتوش رسانید - عبد العزیز خان این خبر شنفته از اقامتگاه خود کوچ نمود و بلشکر پیش پیوست و حصن خجند را پانزده روز قبل کرده از هر جانب ملچارها ترتیب داد - درین هنگام

او بتاشکند فرستاد - باقی یوز از شنیدن خبر آمدن دیوان بیگی
 بتوهم افتاده با اقارب و انصار در ارک تاشکند متحصن گشت -
 بعد الرحمن بتاشکند رسیده بواسطت بعضی مردم معتبر بنامه
 و پیغام خاطر او را مطمئن گردانیده قرار داد که باقی یوز با متعلقان
 و منتسبان نزد خان برود - و خود در تاشکند باشد - باقی یوز باین
 اراده اِرتاشکند بر آمد - در اثناء راه بهر قلعه که میرسید جارسان آن
 او را بدرون راه نمیدادند - و نوشته عبد الرحمن بروفق آن میلمودند
 باقی یوز از دید این حال چون بیقین دانست که گفت و گوی او
 همه حيله سازي و مکرپردازی است در برابر مخالفت کوشیده
 بحصن خجند در شد - و سفیر نامی را نبیره امام قلی خان گویان
 بخانی برگرفت - نذر محمد خان بریده معنی آگهی یافته بعد العزیز
 خان و بیگ اوغلی کنکس نوشت - که از سمرقند با جمعیت خود
 بقصد استیصال او روانه خجند شوند - عبد العزیز خان بیگ اوغلی
 را پیشتر روانه ساخته از عقب بره نوردي در آمد - درین اثنا
 یلنگتوش و سیونچ بی که با کنداوران بلخ و بخارا بکومک او معین شده
 بودند بدو ملحق گشتند - عبد العزیز خان عبد الرحمن را بصواب دید
 یلنگتوش و جمعی دیگر که او را هواخواه نذر محمد خان دانسته
 در انجام مطلب مغل می پنداشتند از تاشکند طلب نموده در ظاهر
 برای آوردن خزانه بواسطه خرچ خود و لشکریان نزد پدر به بخارا
 فرستاد - و در حقیقت مطمح نظرش دور ساختن او بود که شاید
 دور رفتن بخارا و آوردن زر درنگی واقع شود - اتفاقاً او بسرعت هیچه
 بهامتر به بخارا رسید - و شش لک خانی برای عبد العزیز خان

بچنان رنجیدند - و چون از گذشت بلخی و مواشی هرجا چرا گله‌ی بود
برای دراب خود قورق نمود - بسیاری از احشام رسیده دل و شوریده
خاطر گشتند - و هر چند عبد العزیز خان بذریعہ جمعی از معتبران
خواجهگان و کهن سالان اوزبکیہ التماس نمود که چنانچه امام قلی
خان بلخ را بشما وا گذاشته خود در بخارا می بود شما بنز بلخ را
بمن داده در بخارا اقامت گزینید در معرض قبول نیفتاد - چه مدت
چهل سال در بلخ فروکش کرده بود و طبیعتش آب و هوایی
آن خوگر شده - و نیز بردن فراهم آورد چندین ساله از قلعه بلخ
و بخارا بر دشوار بود - و برعایت سرداران لشکر بلخ که سبب قدم
خدمت و ارتکاب محن و مشاق امید نتایج داشتند - درخور
توقع نپرداخت - و هر که از روی خیرخواهی و نیک اندیشی
حرفی پنهانی از بداندیشان می رسانید بانشای آن درمیان مردم
اورا خوار و شرمسار می گردانید - و نسبت بهر که گمان بد در خاطرش
راه می یافت هر چند مصلحت ملکی مقتضی اخفاء آن بود از
تنگی ظرف بر روی همگان باو تشریت و ترهیب می نمود -
تا آنکه همگی تورانیان از گفتار و کردار او به تذک آمده کمر
عداوت بر میان جان بستند - و عبد العزیز خان را که دلش از پدر
بواسطه ندادن بلخ رسیده بود با خان مخالف و با خود موافق
ساخته تمامی همت بر فکر آباب رونق کار و رواج روز بازار پسر و
شکست هنگامه پدر و خرابی روزگار او گذاشتند - و باقی یوز را که
در تاشکند بود بران داشتند که سر از اطاعت او برتابد - نذر محمد
خان برین معنی آهی یافته عبد الرحمن دیوان بیگی را باستمال

نام زده شده بود بقید نکاح او درآورد - از آنجا که نظر محمد خان بر هیچ یکی از اوزبکان مثل عبد الرحمن دیوان بیگی که باستقلال تمام باین خدمت می پرداخت اعتماد نداشت - اوزبکیه از تنگ چشمی و آزمندی و ناتوان بینی زبان پیغاره بر نذر محمد خان دراز کردند که نفع دولت او بر عبد الرحمن مقصور است - و دیگری را ازان بهره نیست - و سلوک تکبر آمیز عبد الرحمن علاوه آزرده گی اینان گشت - و چون هنگام اقبال نذر محمد خان بانجام رسیده بود و هنگام دولتش باختتام - کارهایش برخلاف قوانین خرد دوربین و ضوابط رای رزین و مخالف مراسم ایالت و امارت بطور می پیوست - چنانچه که مرد و توابع آنرا که از قدیم باز در تیول یلنگتوش بود و از بمواقع مذکوره فراوان شیفتگی و دلبستگی داشت - بی باعفی ازو که اتالیق و سرآمد نوکرانش بود تغیر نموده او را بخون بی اخلاص گردانید - و اکثر اموری که بعد ازین نگاشته خواهد شد باغوا و اغراء او بفعل آمد - و اقطاعات بیشتر او زبکیه خود متصرف شده این جماعه را ممنون می ساخت - که چرا شمارا تعب ضبط و محنت ته صیل باید کشید - زر نقد از خزانه بگیرد - اینان اگرچه بحسب ظاهر اظهار رضاگونه می کردند اما در باطن کمال آزرده گی و آشفتگی داشتند - و برخی ارباب سیورغالات قدیمه را بلباس امثال متهم ساخته از وجوه معایش و اسباب روز گذار محروم گردانید - و بعضی را تلخواه کم کرده قوت مایه باز گذاشت - و ازین رو همگی خواجگان که تورانیان از خوانین تا محترفه حلقه اعتقادشان در گوش غاشیه انقیاد بر دوش دارند

معاذت داد - و قتل محمد پسر پنجم را در بخارا گذاشته در
ابتدای بهار سال هزار و پنجاه و سیوم باز بقصد شکار و بقرشی
نهاد - و در سه ماه دران مرزمین به نخچیر پرداخت - درین اثنا
جهازگیر قزاق نوشت که لشکر قلماق بر من تاخست آورده دست
بقتل و نهب ترکستان دراز کرده است - و جماعت ازان طایفه بر
تاشکند نیز رفته اند - نذر محمد خان بعد از آگاهی یلنگتوش را
از بخارا طلب نموده با فوجی بمحاربه قلماق فرستاد - اتفاقا پیش
از رسیدن یلنگتوش عبد العزیز خان بقصد نبرد قلماق از سمرقند
بدانجا رفته بود - اعیان قلماق بر قتل همراهم عبد العزیز خان
و افغ گشته خواستند که هر گاه بتاشکند در اید دستگیر کنند -
از انجا که تدبیر موافق تقدیر نبود آرزوی اینان بفرار وائی بر نیامد
و یلنگتوش لختی از قلماق را که در آمدن سبققت نموده بودند از
هم گذرانید - در خلال این حال عبد الرحمن که از مهم قرغر
و ا پرداخته بود به یلنگتوش پیوست - لشکر قلماق بعد از اطلاع بر
اجتماع و اتفاق اوزبیکه نیروی محاربه درخون نیانته ره گرای فرار گردید
پس ازان که لشکر از تاشکند برگشت - نذر محمد خان از قرشی به بلخ
رمیده عبد الرحمن دیوان بیگی را پیش خود طلبید - و برسم سال
رفته گورمارا در بلخ گذرانیده اوامط خزان باز به بخارا رفت - و چون
پیش از رفتن بلخ شغفته بود که میان بهرام و باقی یوز اتالیق
سازگاری نیست و بروعد و وعید و لطف و تهدیدی که از قرشی
تکاشته فرستاده بود فایده مترتب نگشت - بهرام را نزد خود
طلبید - و خواست که دختر امام قلیخان را که در عهد خان مذکور بود

جلیج منصور گردانیده از میان لشکر بخارا بر آورده و عبد الرحمن
 اتالیق را دیوان بیگی گردانید - درین هنگام بعضی از اهالی اند جان
 از تطاول لشکر قرغر بتظلم آمدند - و حاکمی که هم بنظم ملک
 چنانچه باید به پردازد و هم سر پنجه ظالم ستمکار از گریبان مظلوم
 مستمند باز دارد طلب نمودند - چون از ملک اند جان منفعتی
 نبود مقرر ساخت که مردم اند جان هر کرا خواهند بحکومت
 برگزینند - و عبد الرحمن دیوان بیگی را با لشکری بدفع سپاه قرغر
 فرستاد - و قرار داد که بتاشکند که سرحد ترکستانست شتافته جهانگیر
 قزاق رابه بیند - و دختر او را برای عبد العزیز خان خطبه نماید -
 و ازو کومک گرفته و پاره از لشکر تاشکند نیز همراه برداشته
 بمالش گروه قرغر بشتابد - عبد الرحمن بعد از دیدن جهانگیر و
 خواستگاری دختر او با جوتی از قزاق و جمعی از تاشکند بمداغه قرغر
 پرداخته قتل سید را که سر کرده قرغر بود با ده نفر سردار بفریب
 کاری و حیله پردازی بدست آورده کشت - و نذر محمد خان در
 آغاز فصل میوه به بلخ شتافته تمام تابستان و برخی از موسم خزان
 درانجا بسر برد - و در اثنای بر آمدن از بلخ قندز را که حاکم نشین
 بدخشان است بخسرو پسر دوم که حکومت طالقان بدو تعلق داشت
 داد - و کهمر را با لواحق و هزار جانی که از دیر باز به یلغمتوش
 متعلق بود ازو بی وجه و بی وقت تغییر نموده بسبحان قلی پسر
 چارم داده تردی علی قطغان را اتالیق گردانید - و خود به بخارا
 شتافته زمستان بسان سال رفته درانجا بسر برد - و در رمضان عبد
 العزیز خان را از سمرقند نزد خود طلبیده بعد از عهد دستوری

بموجب وصیت پدر خطبه بنام نذر محمد خان خوانده و لختی
تجف و تنصوات برسم ارسغان ارسال نموده حاکم طلبیدند - او طاهر
یکول را با جمعی بکلات اورکنج تعیین نمود - و بر طبق وصیت
باشفندیارخان ابوالغازی را دران ملک داخل نداده آن ولایت را
بتصرف درآورد - از آنجا که امام قلی خان در اثنای حکومت خود
یا اوزبکیه ملوک شایسته نموده قبض و بسط امور ملکی و رتی و
فتنی شوون مالی به سران این طایفه باز گذاشته خود بامر خانی
قانع بود - و نذر محمد خان برخلاف آن بامتداد تمام همگی
کارهای حکومت را پیش گرفته دست تصرف دیگران باز بست -
و خواست که در خانی ماوراء النهر نیز استقلالی که در ایالت بلخ
و بدخشان داشت داشته باشد - و شروع در باز خواست اعمال روزگار
امام قلی خان نمود - اوزبکیه بتنفیر و توحش افتاده بران همدند که
او را با پسر کلانش عبدالعزیز خان از میدان برگرفته یکی از خویشان
او را بخانی برگزینند چه * ع * پدر کش از پسر ایمن نباشد *
و برای پیش بردن این مطلب همواره فرصت طلب و بهانه جو
بودند - خان مذکور برین اراده مطلع گشته از جمعی که ماده فساد
می دانست هر یکی را بجائی تعیین کرد - همرفتند و توابع آنها را بعد
العزیز خان داده بیگ ارغلی کنکس را اتالیق و خسر بیگ پسر
کلان نظربی را دیوای بیگی او ساخت - و تا شکند و مضافات آنها
به بهرام پسر سیوم داده اتالیقی او را به باقی یوز مقرر گردانید - و
نظربی را که اتالیق امام قلی خان بود و در لشکر بخارا اعتبار تمام
داشت و او را باعث شورش میدانست و ازو ایمن نبود بحکومت

گزاشته شده بود و التماس نام باستان ملایک مکان رسید - خدا یگان
جهان آن فرخنده طالع را به بلند اختر نامور گردانیدند - جلال برادر
بهادر خان بعنایت اسمپ سر بلند گشت - چون نگارش نبندی از
احوال توران و والی آن در وقایع هذ آتیه ناگزیر است - لاجرم به
تحریر احوال مذکور و ترقیم لختی از سوانح صوبه کابل و لشکر آن
پرداخته بر سر تنمیق وقایع این دولت ابد میعاد که وظیفه این
نگارنده مکارم و معالی است می رود •

گزارش مجملی از احوال نذر محمد خان و سواحی

که بعد از حکومت او دران ملک رونمود

برخی از حقیقت نابیدائی امام قلی خان و نامیانی نذر
محمد خان با امام قلی خان برادر کلان و اندوختن امام قلی خان
سعادت مفر حجاز نگاشته آمد - اکنون بگزارش آنچه بعد ازین
بروی کار آمده برسم اجمال می پردازد - نذر محمد خان پس از
روان شدن امام قلی خان بحرین شریفین بایالت توران پرداخته
در بخارا اقامت گزید - و عبد العزیز خان پسر کلان خود را از
سمرقند طلبیده زمستان در بخارا با هم گذرانیدند - و در آغاز بهار
سه هزار و پنجاه و دو هجری هر دو با مران لشکر بلخ و بخارا بقصد
صید و نخچیر بقرشی رفته تا اواخر بهار دران نواهی بشکار مشغول
بودند - و چون امقندیار خان حاکم خوارزم که با نذر محمد خان
متفق بود به ابوالغازی برادر خود عداوت داشت رهگرای آخرت
شد - و هسران او که بعد از شش ماه خان مزبور را آمده دریافته

برافراخت - پادگار بیگ ولد زبردست خان بمنصب هزاربی ذات
و دو صد و پنجاه سوار از اصل و اضافه و داروغی گرز برداران منصبدار
و احدی مرافراز شد - و چون لختی تصرفات که سابقا در منازل
شاه آباد بخاطر صواب گزار رمیده بود از عمل آن مکان هنوز بروی
کار نیامده بود - اعلیٰ حضرت بادولت روز افزون بصوب شهر مراجعت
فرموده بیعت و سیم دولت خان کشمیر را به تشریف معلی
بیعت الشرف گردانیدند *

بیست و چارم [رجب] زاهد خان که بیماری صعبی
داشت و هر چند حکیم محمد داود بقصد تحریر نمود او
راضی نشد رخت زندگانی بر بهت - چون والد او حوری جان
انگه نواب نلک قباب خورشید احتجاب بیگم صاحب امت و او
کوکه آن ثریا جذاب بود - پادشاه بنده نواز ظلال عاطفت بر مفارق
باز ماندهای او از ذکور و اناث افکنده همه را از زی رزیت
بر آوردند - و فیض الله پسر کلان او را که ده ساله امت بمنصب
هزاربی ذات و چار صد سوار - و سه پسر خرد او را بمنصب
در خور نوازش فرمودند *

شب بیست و هفتم [رجب] ده هزار روپیه مقرر لیلۃ المعراج
باصحاب احتیاج رسید *

بیست و هشتم [رجب] که در باغ فیض بخش و فرج بخش
نشاط اندوز بودند بلعل خان گن ممند رچار هزار روپیه انعام شد
سیوم شعبان عروسه داشت پادشاهزاده کامگار محمد شاه شجاع
بهادر محتوی پروالت پسر می که از دختر راجه گوهر حسین کشتواری

و حاجی صادق که تازه از ماراء النهر آمده بودند هزار روپیه عفايت شد *

نهم رجب بمير ابوالحسن ملازم عادل خان خلعت و صد پارچه از نفايس پشمينه کشمير مرحمت نموده اورا بدار السلطنه رخصت فرمودند *

شانزدهم [رجب] بار ديگر بتماشای يفايع کوثر مثال نهضت نمودند *

هفدهم [رجب] باغ و عمارت بيچ براره بوررد نيفض آمود ضياى ديگر يافت *

هزدهم [رجب] چشمه اينچه و نوزدهم مچهي بهون را به نزول سعادت موصول زينت افزودند *

بيستم [رجب] صاحب آباد بقدم مقدس سعادت آگزين گرديد - و از تماشای عمارات دامشايش که چون تصور خلد برين بى تصور است - و بساطين روح افزايش که غبرت افروز هفت طاق ميذارند طارم خضر است - و زلال حياض و انهارش که آبروى اين سرزمين فردوس آئين است - مسرت اندوختند - و شب چراغانى بروى کار آمد که شعله حسرت در دل روز افروخت - روز ديگر دران سرزمين نشاط افزا مقام شد - و علامي سعد الله خان که از کرداني و رسوخ عقيدت به نوازشهاى روز افرون خديو بنده واز مخصوص است - بدرجه والى وزارت کل و عفايت خنعت نامه و جمدهر مرمع با پهلوکناره و باضافه هزارى ذات و پانصد سوار بمنصب پنج هزارى ذات و هزار و پانصد سوار سرافتنار

مارنگ پور سرافراز شد - محمد حسین پسر میر فتح صفاهانی را به تیواداری پنج و خلعت سر بلندی بخشیدند - میر فتح مردار تفنگچیان فرمان روای ایران بود - و در آن دولت اعتبار بسیار یافته - بعد ازان که وه گرامی آخرت گشت - پسرش که برادر کلان محمد حسین مذکور باشد نجانشینی پدر اختصاص یافت - و بمیر فتح موصوم گردید - و در واقعه بغداد بقید سلطان مراد خان قیصر روم گرفتار آمده با دیگر سران بقتل رسید - چنانچه در وقایع سال سیوم ازین دور نگارش یافت *

نهم [جمادی الثانیه] اورنگ آرای جهانبانی بمیر ثبالی کودی مرگ توجه فرمودند *

یازدهم [جمادی الثانیه] تماشای آن مکان نزه باعف نشاط خاطر افدس گشت - با آنکه ریلحمن آن سرزمین چنانچه باید نشکفته بود چهل قسم گل شمرده آمد - و باین حال بر زبان حقیقت بیان رفت - که در ایام سعادت انتظام پادشاهزادگی گلزار این سیرگاه بمراتب به ازین بنظر درآمده بود *

دوازدهم [جمادی الثانیه] مقارن دولت و اقبال عذرا سعادت بشهر کشمیر منعطف گردانیدند *

شب بیستم [جمادی الثانیه] پادشاه فلک بارگاه کشتی سوار تماشای چراغان حمارت وسط تلاب قیل و بساتین نواحی که دوام بار بروی کار آمده بود تماشا فرمودند - از وقایع عوبه بنگاه بمعرض اشرف رسید که الله یار خان پنبه و شش فیل سی نیرو بیست و شش ماده برای سرکار والا صید نمود - بهر یکی از باقی بیک

دیگر بمیرانش را باضافه بر نواختند علامی سعد الله خان بعنايت خلعت خاصه و بخدمت دیوانی خالصه شریفه و تسوید مضامین مناشیر مطاعه و تبلیغ آن بدبیران عطارده نشان و ترقیم معرفت خویش در تحت رساله مهین پادشاهزاده بیدار طالع که در ظهر فرامین والا بخط خود می نگارند از تغیر اسلام خان و باضافه پانصدی در بیست سوار بمنصب چار هزاری هزار - سوار و بعطای قلهدان مبرمع سر بلند گردید - و عاقل خان بخلعت و خدمت میرسامانی سرافراز گشت - و عرض وقایع صوابات از تغیر عاقل خان بملا علاه الملک مقرر گردید - حسین بیگ خویش امیر الامرا که خدمت توژک بدو مفوض است بمنصب هزاری چار صد سوار از اصل و اضافه سربرافراخت - سید مظفر ولد سید شجاعت خان پاره را بخلعت و منصب هزاری ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه نوازش فرمودند *

هشتم [جمادی الثانیه] میرزا حسن صفوی باضافه پانصد

سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار و بقوچداری و جاگیرداری فتح پور و بیانه که در تیول اسلام خان بود - و بهمیدار باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزاری دویست سوار - و گویند داس واقهور ملازم خان دوران بهادر نصرت جذک بمنصب پانصدی دویست سوار - مدیهی گشتند - میرکلان خاندورانی که سابقا بمنصب سرافرازی یامنه همراه خان مذکور معین گشته بود - بعد از رحلت او از دار السلطنه آمده احرار دولت ملازمت نمود - و بخلعت و اضافه منصب بر خدمت نوبعداری سرکار

آغاز نهم سال فرخ نال از دور دوم جلوس اقدس

لله الحمد که بهزاران فرخی و فیروزی هشتم سال دور دوم بانجام رسید - و روز سه شنبه غره جمادی الثانیه سنه هزار و پنجاه و پنجم موافق سوم امرداد آغاز نهم سال میمنت اشتمال این دور نوید فتوحات و مزده مسرات رسانید - درین تاریخ اورنگ آرای جهانبنانی بدولتخانه والای کشمیر نزول اجلال نمودند .

پنجم [جمادی الثانیه] اسلام خان را بخلعت خاصه و جمدهر مرصع با پهلونکته و شمشیر مرصع و نظم هر چهار صوبه دکن و باضافه هزاره هزار سوار دو اسبه سه اسبه بمنصب شش هزاره شش هزار سوار یکجهزار سوار دو اسبه سه اسبه و بمرحمت دو اسب از طویلک خاصه بازمین طلا و مطلا و نیل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده نیل سر بلند ساخته بدان صوب رخصت نمودند - و سیادت خان برادر خان مزبور را که در دارالسلطنه لاهور بود باضافه پانصدی صد سوار بمنصب دو هزاره پانصد سوار نوازش نموده مقرر گردانیدند - که با او بدکن رود - و از اصل و اضافه میرزا سلطان نبیره میرزا مظفر صفوی را که داماد اسلام خان است بمنصب هزاره چار صد سوار - و میر اشرف نخعین پسر خان مزبور را بمنصب هزاره و بیست سوار - و مرانازی بخشیدند - و میر شریف و میر صفی

بیست و ششم [جمادی الاولی] شاه آباد معروف بویژناک
را که در مضماری توصیف نزاهت آن و تعریف چگونگی عمارات و
و تصرفاتی که درین دولت خداداد ابد میعاد در آن فرزت کده
بروی کار آمده گلگون خامه لنگ است - بمقدم فیض توام رونق
و بهار امزدند - از لطامت آب و فروئی ماهی و شادابی بصائین و
وتازه آئینی منازل و غزارت هیاض و افهار و فواره و آبشار که بتازگی
انجام یافته بود طبیعت والا نشاط آگین گردید *

بیست و هفتم [جمادی الاولی] در انجا توقف فرموده
بیست و هشتم رایات انصراف بشهر کشمیر بلندی گرا ساختند *

گردون آگار باز گردید - از پسران آن نوین بلند مکان هریکی از
سید محمد و سید محمود را بمنصب هزاره ذات و هزار سوار از
اصل و اضافه - و عبد اللمی پسر خردش را که دوازده ساله است
بمنصب پالصدی دویست سوار سرافراز ساختند - و بر اجه جیستگه
که هنگام طلب خان نصرت جنگ بحضور اقدس بحفظ و حراست
دکن مامور گشته بود چنانچه گذارش یافت خلعت خاصه فرستادند •
بیستم [جمادی الاولی] قریب عشرت و کامرانی بسیرینابیع
توجه فرموده بیست و دوم باغ و عمارت بیج براره را که در تیل
دیباچه صحیفه مفاخر مهین پادشاهزاده عالیقدر مقرر است برورد
مقدس فیض آمود گردانیدند - آن اختر سماء عظمت شب هنگام
هر دو ماحل دریای بهت را چراغان نمودند - روز دیگر سرچشمه
اینچیه بقدم گیتی آرا منبع صفا گردید •

بیست و چهارم [جمادی الاولی] آصف آباد معروف به
مچھی بهون که آن نیز بعد از درگذشتن آصف خان خانخانا
په سالار مرحوم مغفور به مهین پور خلافت مرحمت شده - و
بیست و پنجم صاحب آباد معروف باچهول که بسرکار نواب ثریا
جذاب بیگم صاحب تعلق دارد - و بغزونی آب و کثرت طراوت و
ونضارت باغ تازه آئینی عمارات و بزرگی آبشار و بسیاری حیاض و
انهار و مرادانی ریاحین و اشجار حیرت افزایی نورندگان دشت و
کهسار است - و جز شاه آباد مکانی ازان دلکش تر نهان نتوان
داد - بنزول اقدس فروغ تازه پذیرفت - شامگاهان از مرکز آن ملکه
جهان چراءانی ترتیب یافت که چشم کواکب ازان خبره گشتی •

یخبر این جوارت بقتل رسانیدند - و او تمام روز با گهی گذرانیده از بقود و اجناس و عقاراتی که در دار الخلافه اکبر آباد و دار السلطنه لاهور و دکن و مالوه داشت بهریک از فرزندان خویش از دکن و روانات حصه معین ساخت - و بر طبق آن وصیت نامه بخط خود نکشت - و التماس نمود که از اموال این دیرین خدمت که همه بیدم بندگی درگاه سلاطین سجده گاه فراهم آمده مطابق وصیت بهریک از خانه زادان عنایت شود - و تدمه بسرکار والا باز گردد - و شب هنگام زخم هستی بر بست - چون در خلوص اخلاص و رسوخ اعتقاد و فرزندی صاحب پرستی و سرداری لشکر و معرکه آرائی و مهارت مراتب قلعه کشائی از کندن نقب و ساختن ساباط و انراختن دمدمه و غیر آن بی عدیل بود چنانچه آثار آن در مطاری سوانج سنین مضیه کُزاده آمد - و به قدم عبودیت و غرض خدمت گذاری موصوف و به تودعات گزیده و خدمات نمایان بمنصب هفت هزاری ذات و هفت هزار - سوار پنج هزار - و اردو اسبه سه اسبه و انعام یک کرور دام که مجموع طلبش دوازده کرور دام باشد که دوازده ماهه آن سی لک روپیه میشود و بنظم هر چار صوبه دکن سرانز گشته بود - پادشاه بنده پرور بر - چری گشتن او بدین منوال تاسع نموده فرمودند - که چنین بنده جدکار اخلاص شعار و سردار کارگذار بایستی در معرکه بزرگ مصدر کار - ترگ گشته به پایگاه شهادت میرسید - و فرزندان او را مشمول نوازش گردانیده بهر کدام از ره از اسبه وصیه کرده بود از اموال او عنایت نمودند - و مبلغ شصت لک روپیه بفرمانده ایالتامان او بسرکار

دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه مقرر گردانیدند - و با عظم خيال فرمان شد که با پسران به پیشگاه حضور سرامر نور بشنابند میرزا نودر نیدرک میرزا مظفر صفوی باضافه ششصد سوار بمقتضای دو هزار سوار سر بلند گشت - همیر سنگه واد ایسر داس بن دودای مسودی که از راجپوتان رانا جکت سنگه بود دارنده عیونیت درگاه کیوان جاه از نزد رانا آمده باسلام سده سینه چهره بختمندي بر اندوخت - و بعنايت خلعت و منصب پانصدی ذات و سه صد سوار تارک افتخار بر انداخت •

شانزدهم [جمادی الاولی] پیشش دره التاج سلطنت پادشاه زاده محمد شاه شجاع بهادر - و فیل و لختی از امتعه نفیسه بنگاله و تمسوقات بنادر آن ولایت از نظر اکسیر اثر گذشت - شب هنگام همارت وسط تالاب دل و بساتین اسقاء آن و کوه تخت سلیمان را بحکم والا چراغان نمودند - خافان جهان با ملتزمان بساط تقرب بر حقیقه دوات نهشته بتماشای آن نشاط تازه اندوختند - درین تاریخ از وقایع دار السلطنه لاهور بعرض اقدس رسید که بعد از نقضه یک و نیم بهر از شب هفتم این ماه خان دوران بهادر نصرت جنگ بساط حیات در نوردید - صورت این واقعه آنکه خان مزبور روز شنبه ششم ماه مذکور از دار السلطنه بدکن راهی گشته دو کروهی شهر فرود آمد - آخر شب که در جامه خواب بود از نیرنگی تقبیر برهمن مصری کشمیری که خان نصرت جنگ او را بشرف اسلام مشرف گردانیده در زمره خدمتگاران خود منخرط ساخته بود جمدهر کاری بر شکم خان زد - آن پسر شوریده سرشوریده منفرد

امپ عز افتخار بخشیده بدان موب رخصت کردند - شایسته خان

صوبه دار الهیاد بضبط صوبه مالوه از تغدیر سردار خان و کلات قلعه

کنور که بمعی خان نصرت جنگ کشایش یادته بود مامور گردید -

و بهار سال خلعت خاصه بر نواخته آمد - و حکم شد که بعد از رسیدن

باقی بیگ بالهباد از انجا بمالوه راهی گردد - و سردار خان به تیولداری

دهامونی و چوراکده نوازش یافت - پنجم علامی سعد الله خان

بعنایت فیل سر بر افراخت *

هفتم [جمادی الاولی] بمید خان جهان و راجه جسونت سنگه

و بسیاری از منصبداران یرلیغ شد که از اقطاع و اوطان خود راهی

گشته تا هنگام مراجعت اعلام جهانگشاز کشمیر جلت نظیر خود را

بدار السلطنه برسانند *

دوازدهم [جمادی الاولی] خاقان جهانبان دیگر باز کشتی

سوار بسیر صفا پور که حقیقت آن گذارش یامت تشریف فرمودند

شامگاهان کوهچه آن روی آب بچراغان بر افروخته آمد - اورنگ

نشین اقبال روز دیگر نیز در آن مکان نزه بنشاط و انبساط گذرایید -

و چهاردهم علان معاودت براه خشکی منعطف ساختند - چون

اعظم خان بجهت کبر سن ضبط متمردان مهترا و مهابن و نواحی

آن که در تیولش بود چنانچه باید نکرد - و مکر مدخان صوبه دار

دار الملک دهلی به نظم صوبه مزبور چنانچه باید پراخته بود

فوجداری و تیولداری مهترا و مهابن و ضبط مسالک و نگاهبانی

حدود آن نیز بمکرمات خان تفویض نموده منصب او را باضافه

هزار و هشتاد سوار دو اسبه سه اسبه چار هزار و چار هزار سوار

تشان جشنی ترتیب یافت و چراغانی بروی کرآمد که دیدند
افلاک را بحیرت انداخت - درینوقت چون عرضه داشت امیرالامرا
مشعربرالتماس کومک برای تسخیر ملک بدخشان از کابل بدرگاه
خواقین مکان رمید - بدست و فهم راجه جگت سنگه را بعنایت
خلعت و شمشیر پراق طلاء میدناکر و اسب بازرین نقره برنواخته
بدانصوب مرخص ساختند - و یرایغ شد که بهادرخان از اقطاع
خود و قلیچ خان و نجابت خان و راجه رایسنگه و راجه بهار سنگه
و مادهو سنگه هادا و میرزو خان نبیره عبد الرحیم خانخانان
و نظر بهادر خویشگی و سرانداز خان شمس الدین ولد مختار خان
و گروهی دیگر از منصبداران و هزار سوار برق انداز و در هزار پیاده
تفنگچی از دار السلطنه لاهور بکابل نزد امیرالامرا بشتابند - و حکم
افندس بصور پیوست که راجه رایسنگه مبلغ بدست لک روپیه برای
مواجب بندهای نقدی از خزانه عامره دار السلطنه همراه خود
بکابل برد *

غره جمادی الاولی صوبه الهاباد و حصن رهناس و حصار
جنانه به نیر فلک جهانبانی مهین پادشاهزاده بدار بخت عنایت
فومودند - و از تابیدان آن والا گهر پنجم هزار سوار دیگر دو اسبه سه
اسبه گردانیده منصب آن غره ناصیه خلافت را از اصل و اضافه
بیست هزاری ذات و بیست هزار سوار ده هزار سوار دو اسبه سه
اسبه مقرر نمودند - و باقی بیک ملازم سرگ آن کماکار را از قبل آن
* بلند اختر به نظم صوبه الهاباد و میانیت قلعه آن تعیین نموده
بمرحمت خلعت و منصب هزاری ذات و بیست هزار و عنایت

بواز دهم [ربیع الثانی] میر ابوالحسن فقیر مایل خان
 به سعادت کورنش فایز گشته عرضه داشت او را با پیشکش از جواهر
 و مرصع آلات و نه اسپ عربی که یکی ازان طرق اسپ بود سره
 با زین مرصع و فیل با ساز طلا و ماده فیل بنظر انور در آورد - و
 طره مرصع با دو اسپ و یک فیل از خود پیشکش نمود - و بغایت
 خلعت و انعام پانزده هزار روبیه مدهای گشت - سید حسن ملازم
 قطب الملک نیز دولت تلذیم عتبه عرش مرتبه اندوخته عرضه
 داشت و پیشکش او را که مشتمل بود بر جواهر و مرصع آلات از
 نظر اکسیر اثر گذرانید - و بمرحمت خلعت و انعام چهار هزار روبیه
 نوازش یافت - خان دوران بهادر نصرت جنگ دو میل بایراق نقره
 و یک ماده میل که قطب الملک مصحوب سید حسن باو
 مفرستاده بود یا چهار هزار پارچه از نفایش نسایج دکن و سالوه
 بمشوان پیشکش گذرانید - مغلخان ولد زین خان یک فیل
 پیشکش نمود •

پانزدهم [ربیع الثانی] خان دوران بهادر نصرت جنگ را
 بمرحمت خلعت خاصه و جمدهر خاصه با پهلوانه و دو اسپ از
 طوبانه خاصه یکی با زین طلا دیگری با زین مطلا برنواخته بدکن
 دستوری دادند - و مغلخان را بغایت خلعت و نقاره سرافراز
 ساخته همراه خان نصرت جنگ مرخص گردانیدند •

یستم [ربیع الثانی] زاهد خان بمرحمت خلعت و خدمت
 قوش بیگی عز افتخار اندوخت - درین تاریخ باغ فیض بخش و مرج
 بخش بدرکت قدوم میمنت افزا میز و نما گردید - درین مکان نزاهت

کفر احوالش در خاتمه جلد نخستین گزارده آمد درین وزن مقدس

ببین رباعی ملهم گشته • رباعی •

ای افضل بنده نضل نضل تو بود

فضلت خوش باد فضل نضل تو بود

چیزی که برابری تواند کردن

• در پله میزان تو عدل تو بود •

درین روز خجسته از سواران منصب شاهزاده مراد بخش دو

هزار سوار دو اسپه سه اسپه گردانیده آن عالی نسب را بمنصب

دوازده هزارى ذات و نه هزار سوار پنج هزار سوار دو اسپه سه اسپه

برنواختند - و صدر الصدور سید جلال باضافه هزارى ذات بمنصب

پنج هزارى هزار سوار - و علامی سعد الله خان باضافه پانصدی

دویست سوار بمنصب سه هزار و پانصدی هشتصد سوار - و

خلیل الله خان باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزارى دوهزار

و پانصد سوار - و جلال کاکر باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب

دو هزارى هزار و پانصد سوار - و کاکر خان باضافه پانصدى ذات

بمنصب دو هزارى هزار سوار - و از اصل و اضافه عاقل خان

بمنصب دو هزارى هفتصد سوار - و مبارک رد بمنصب هزارى

دو صد سوار - و عبد الکافی پسر میر میران یزدی بمنصب هزارى

دویست سوار - و ملا علاء الملک بمنصب هزارى صد سوار -

سرافراز گشتند - حکیم فتح الله که پنجاه رزیده یومیه داشت

بمنصب نهصدى ذات و پنجاه سوار مفتخر گردید بی پنجمه طرازان

انعام مقرر عنایت شد •

و مرور کشتی سوار بسیر صفاپور که باغ و تالاب آن در نزعت و صفای قنوجی است از فردوس اعلیٰ تشریف فرمودند - چون صفاپور در قبول مالکته کبیان مقرر است و عمارتش از سرکار ایشان سرانجام یافته آن دره دریای خلانت بلوازم نثار و پیشکش پرداختند - شامگاهان کوهچۀ آنروی آب بامروزش چراغان نمود از آسمان گشت - روز دیگر براه خشکی معاودت فرمودند *

هفتم ربیع الثانی اسلام خان با همهران از دار السلطنه لاهور بدرگاه کیوان جاء آمده امراز دولت ملازمت نمود - میرکلان ملازم سره خان نصرت جنگ از نظر اقدس گذشت - و حسب التماس خان مشار الیه در سلک بندگان بارگاه عظمت و جلال منخرط گشته بمنصب پانصدی دویست سوار سرفراز گردید *

جشن قمری وزن

روز يك شنبه نهم ربیع الثانی سال هزار و پنجاه و پنجم • وافی پانزدهم خرداد تلگزاران سلطنت عظمی و پیشکاران دولت ابد انقما بزم قمری وزن خاتمه مال پنجاه و پنجم و فاتحه سال • پنجاه و ششم از سنین عمر دوام قرین خاقان داد گسترده خدایگان عدل پرور بر آراستند - جهان را نشاط در گرفت - عنصر اطهر بطلا و دیگر اشیاء مقرر بر سخته آمد - پادشاه ملیمان جاء بچلوس مقدس پایۀ رفعت و اعتلاء اورنگ خلانت بصدره المتکهنی رحانیده بریزش زر نثار جهانی از فضلا و شعرا و ندما و ارباب تجنیم را کامیاب گردانیدند - بحواص ایچۀ حقیقت ملا شاه بدخشی

چهارم ربیع الاول بنمایشی ارغوان باغچه؛ منزل نوین مغفور
آصف خان خانان سپهسالار که بخان دوزان بهادر نصرت جنگ
برای بودن عنایت شده بود تشریف فرمودند - خان نصرت جنگ
یک قطعه لعل گران بها با دو مروارید ثمین که قیمت مجموع یک
لک و بیست هزار روپیه شد بعلوان پیشکش از نظر انور گذرانید -
طالب کلیم که در کشمیری نظر بنظم مآثر و مفاخر این دولت
خداداد ابد مایعاد میپردازد تصدیق در تهنیت مقدم مقدس
بعرض اقدس رسانید - و بمرحمت خلعت و انعام دو بیست مهر
مباهی گردید - چون رضامندی رعایا و سایر اهل کشمیر از سلوک
پسندید؛ ظفرخان ناظم آنجا معروض اقدس گشت - خدیو معدلت
اساس یک لک روپیه از جمله مباحی که از سرکار مملی بر ذمه او بود
بر او انعام فرمودند *

شب دوازدهم [ربیع الاول] مجلس میلاد افضل موجودات
و اطهر کائنات علیه اکمل الصلوات بآئین هر سال انعقاد پذیرفت
و گروهی از فضلا و مشایخ و حفاظ و دیگر ارباب تقی و اصحاب
استحقاق چه از مردمی که در رکاب ظفر نصاب آمده بودند و چه از
مکان آن مکان فیض نشان بالوان اطعمه و حلویات و مبلغ دوازده
هزار روپیه مقرر کامیاب گردیدند *

هفدهم [ربیع الاول] افتخار خان به عنایت خلعت و باضافه
پانصدی پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار هزار
سرپر افراخت *

بیست و دوم [ربیع الاول] خدیو روزگار باغراوان بهجت

بروی برف کنار راه که آنرا کوفته بودند بر تخت روان گذازه فرمودند - و اکثر ملتزمان رکاب فیروزی در خدمت همراه برکت آن مشافت را پیاده نور دیدند - پس از خدیو اقبال پردگیان مشکوی سلطنت نیز بروی برف عبیره نمودند - و دواب و احوال و انتقال بمسکن تمام ازان کوچه گذشت - درین تاریخ ظفرخان ناظم کشمیر با عنایت الله پسر خود که اورا پیشتر با تمام برداشتن برف از سر کتل مزبور فرستاده بود و دیگر تعیناتیان کشمیر و حسین بیگ که از پیشگاه حضور مقدس بتسویه و تصفیة راه معین شده بود - بمعادت ملازمت فایز گردیدند *

بیست و هشتم [صفر] صبه باره ماه بماهچه لواهی ظفر انما بر انروخته آمد - روز دیگر خدیو هفت املیم باپردگیان مشکوی دولت بر سهائیه که متکفلان نواره کشمیر آورده بودند با جهان جهان شوکت و جلال و هزاران ابهت و اقبال بشهر توجه فرمودند - و چون صبح غره ماه ربیع الاول مطابق نهم اردی بهشت ساعت دخول دولت خانه و الا بود شامگاه محاذی خانه قاضی محمد قائم بخشمی کشمیر که برگزار بغداد پوره بغا فهاذه است توقف گزیدند - و شب در کشتی گذرانیده بامدادان قرین فرخی و بهروزی دولت خانه را باشم آفتاب خلافت فروغ آمود گردانیدند - شگوه بادام و زرد آلو و غیر آن در باغات اصلا نبود - چه موسمشر باخر رسیده بود - در نواحی باره ماه لختی شگوفه صحرانی شغلاوو خدیب و به و اشکن بدظر اکسیر اثر در آمد - در همین روز گوهر اکیل جهانبانی مهین پادشاهزاده بلند قدر از عقب آمده احرار سعادت ملازمت نمودند *

و از هوا که و ائماران دیار - منتفع و متمتع گشته بدکن مرخص گردید
و فرمان شد که مهین پادشاهزاده بخت بیدار از عقب عسکر جلال
راهی گردند - و امرا و اعیان دولت و دیگر بندگان بعد آن اختر
برج فرمان روائی بدفعات به ترتیبی که مقرر گردید بره نورددی
در ایند تا مردم از ضیق طریق و دشوار گذاری عقبات محنت
نکشند - درین تاریخ شیخ فرید واد قطب الدین خان را بعزایت
خلعت و باضافه پانصدی ذات بمناصب سه هزارى ذات و هزار و
پانصد سوار و بمحافظت دارالخلافت اکبر آباد بلند پایگی بخشیده
رخصت فرمودند - چون از رقایع دارالسلطنه لاهور بمسامع حقایق
مجامع رسید که صفدر خان بمرضى که درندهار بروی طاری گشته
بود رخت هستی برپست - پادشاه بنده نواز پسران او را مشمول
عواطف گردانیده باضافه مناصب سرامراز ساختند *

بیدست [صفر] لدهی تهفه بغزول اقدس رونق و بها یامت -
و حکیم محمد داؤد بعزایت اسپ از طویلۀ خاصه با زین مطلا
سر برانواخت *

بیدست و یکم [صفر] نواحی شهرن کوت منزل شد - گل
برخی که مخصوص این راه است و مابین تهفه و شهرن کوت بغایت
خوب شگفته بود نشاط انزایی خاطر انور گشت - روز دیگر قصبۀ پنجوچ
مضرب خیام گردون احتشام گردید *

بیدست و پنجم [صفر] از کتل حیدر آباد که جانب انحطاط
آن ندیم کرده راه برف آمود بود عبور نمودند - اگرچه برف میان راه
برداشتۀ کوچۀ ساخته بودند امر از فزونی لای خلعان سلیمان مکی

از سواران منصب قزلباش خان حارس احمدنکر که سه هزار
 سه هزار سوار بود پانصد سوار در اسب سه اسب مقرر شد - و منیل
 خان باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی در
 هزار سوار مر برافراخت - و اوزبک خان نگهبان قلعه اومه که بمنصب
 دو هزار سوار دو هزار سوار سرافراز بود پانصد سوار او در اسب سه
 اسب مقرر نمودند - و عرب خان قلعه دار فتح آباد معروف بدهارور
 باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار سوار پانصد سوار
 دو اسب سه اسب و از اصل و اضافه پرتیپراج محافظ حصار
 دولتآباد بمنصب دو هزار سوار - و دیانت خان دیوان
 دکن بمنصب دو هزار سوار هفت صد سوار - و امان بیگ حارس
 قلعه قندهار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - و حسام
 الدین حسن بخشی دکن بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار
 نوازش یافتند - و حسام الدین حسن بختاب حسام الدین خان عز
 انتخاب اندرخت •

پانزدهم [صفر] ساخت بهنبر معسکر گشت - بخان نصرت
 جنگ چهار اسب از طویل خاصه - و بعلا می سعد الله خان
 یک اسب از طویل خاصه با یراق طلا - و بحکیم محمد داود سپر
 و شمشیر یراق طلا و میفکار عذایت شد •

شانزدهم [صفر] از بهنبر نهفت نمودند - و چون خان نصرت
 جنگ که میر جنت نظیر ندیده بود و التماس نمود که در رکاب
 دولت باشد او را در خدمت سراسر سعادت گرفتند - و مقرر شد که
 سواران و ازهار و سبزه زار و انهار آن مر زمین فردوس آئین دیده

تاریخ اصالت خان میر بخشی را بمنایت خلعت و شمشیر یراق
طلای میلاکار و اسپ از طویل خامه با زین مطلا مرافراز گردانیده
با گروهی از منصب دار و احدی و برق انداز بکابل رخصت
فرمودند - که در انجام مهم مذکور بصواب دید امیرالامرا بکوشد - و از
اویمقات چغتاد دیگر الوسات که در حوالی کابل و ثغور بدخشان
متوطن اند جوانان کار طلب پیکار گزین فراهم آورده هرکرا سزاوار
منصب داند باتفاق امیرالامرا منصبی برای او تجویز نماید - و
باقی را در ملک بلدهای احدی منسلک سازد - و باستصواب یک
دیگر از طرق کابل به بدخشان راهی که برای گذار لشکر منصور میحور
العبور باشد اختیار نموده جمعی برگمارند - که در توسیع مضایق
و تصفیة مزالق و هموار ساختن آن و بستن جسر سعی بلیغ بنقدیم
و عابند - و فرمان قضا جریان بامیرالامرا صادر شد که اگر امسال وقت
یافته به بدخشان لشکر بکشد این معنی را بدرگاه آسمان جاه
معروض دارد تا جمعی دیگر از تعیناتیان صوبه پنجاب و بهادر
خان از جاگیر بمک او معین گردند •

یازدهم [صفر] حسین بیگ بجهت تسویه راه پلوج و بردانقرن
برف کتل چیدر آباد دستوری یافت - صف شکن باضافه پانصدی
صد حوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد حوار و از اصل و اضافه
فرامت خان بمنصب هزار و دو یست سوار هر بلذ گشتند -
ملا عبد الحکیم خیالکوتی بمرحمت خلعت شال و انعام دو یست
مهر مرافراز گشته بوطن مرخص گردید •

دوازدهم [صفر] بالتماس خان دوران بهادر نصرته جنگ

هرگاه بمشایاد خان دوران بهادر نصرت جنگ که بفرمان قدر توان
از دکن بدرگاه سلاطین مطاب آمده بود ناصیه طالع باسلام حمله
سینه بر افروخته هزار مهر نذر گذرانید - و بمرحمت خلعت خاصه
قامت اعتبار برآراست - باسلام خان خلعت عنایت فرموده
دستوری دار السلطنه دادند - و حکم شد که بیست روز بمهمات
خالصات آنجا پرداخته بشمبراھی گردد - تلجی خان نیز بمرحمت
خلعت مر برافراخته رخصت انصراف بدار السلطنه یافت -
پیشکش روز جمعه بحکیم محمد داود مرحمت فرمودند و بمتکفلان
مهمات بیوتات فرمان شد که هرچه تا یک حال درین روز
بصدقه پیشکش بدرگاه معلی برسد آنرا بمشار الیه می رسانیده
باشند - هاشم خواجه خویش صفدر خان از ماوراء النهر بعتبه
جلال آمده هجده اسب پیشکش نمود - و بخلعت و انعام
پنجهزار روبه کام اندوز گردید - کلاوندان سرکار گردون آثار و
دیگر اصحاب نشاط به انعام مقرر کامیاب شدند * چون هنگام انتهای
موکب منصور از دارالخلافه اکبر آباد بامیرالامرا که حسب الحکم
از صوبه کابل آمده شرف تقبیل عتبه اقبال دربانده بود برای
تسخیر بدخشان لختی مقدمات تلقین فرموده مقرر ساخته بودند
که درین سال بتبیه مواد مهم مذکور چنانچه باید پرداخته باقتضای
وقت از مضادات بدخشان هرچه تواند مسخر گرداند و الا سال
آینده که موکب اقبال بصوبه کابل نهضت فرماید یکی از پادشاه
زادهای کامگار و آن عضدالخلافت را با لشکری گران و سامانی بی پایان
بدستگیر بدخشان و بلخ تعیین فرموده خواهد شد بمباران درین

دوم ماه مذکور باغ فیض بخش و نرح بخش بغدادی تهریفند
طراوت و نصارت تازه یافت - روز دیگر بسیر منازل دولخانه و
و تماهای عمارتی که حراسر از سنگ مرمر مشرف بر دریا بنازگی
اساس یافته بود و بنظر میمنت اثر در نبامده پرداخته - و از دشوار
پهلوی و دقیقه یابی اختی تصرفات نموده - عیان مرجمت ببالغ
مذکور منعطف گردانیدند - چون صوبه داری پنجاب بقلیج خان
متعلق بود خنجرخان همشیره زاده او را بمعنایت خلعت و فوج داری
دامن کوه کنکرة بلند پایگی بخشیدند - مهیس داس راتهور
بقلمه داری دار السلطنه و مرحمت خلعت سرافراز گردید - محمد
قلم ولد هاشم خان بن قاسم خان میر بحر را بمنصب هزارگی ذات
و هابند حواری اصل و اصافه و خدمت میر آتشی و کوتوالی
عسکر ظفر لوا که بمیر آتش تعلق دارد مباحی ساختند •

پنجم [صفر] عاقلخان بمرحمت فیل مر بلند گردید - مصطفی
نایب کس جانی خان تورچی باشی ایران که نزد صفدر خان
بقیدرهار آمده بود و با او بدار السلطنه رسیده بعد از ادراک دولت
زمین بوس نه اسپ بعنوان پیشکش گذرانید - و بمعنایت خلعت
و انعام پانزده هزار روپیه کامیاب گردید - بمیر محمود صفاهانی
دو هزار روپیه و بهریکی از میر صالح ولد میر عبد الله مشکین قلم
و محمد تقی صفوی، هزار روپیه عنایت شد •

ششم [صفر] الوبه انبال از فیض بخش و نرح بخش بصوبه
کشمیر برانراخته آمد •

هفتم [صفر] که روز شرب بود در موضع تلوندی از مهاباد

روز آمزون می رسانید - و از هر گوشه گلبانگ تهنیت دلنهایی امتز شده
نوا مانند گلنایی بهاری بشگفتگی آرده بود - روز دوشنبه بیست
و یکم محرم سنه هزار و پنجاه و پنج بعد از سپری شدن دو بهار
و دو گرمی از روز افتاب گیتی افروز فروغ افزای برج حمل گردید -
درین روز فرخنده پیشکش صفدر خان که از قندهار آمده بود -
و از شدت بیماری ادراک دولت آستان بوس نیارمت نمود سی
و چار اسپ و اقمشه ایران بنظر اکسیر اثر در آمد - جعفر ولد الله
ویردی خان به بنگاله معین گشت - و مصحوب او پادشاه زاده
بخت بیدار محمد شاه شجاع بهادر و در اسپ از طویل خاصه
یکی عربی موموم بمحبوب جهان با زین طلای مینا کار دیگری
مراقی با زین طلای ساده عنایت نموده ارسال داشتند - رای تو در مل
بمرحمت خلعت و ماده فیل نوازش یافت •

بیست و دوم [محرم] از سهند نهضت فرمودند •

بیست و پنجم [محرم] از دریای ستلج - و بیست و نهم از

آب بده بجمهر سفاین عبور نمودند •

سلخ ماه [محرم] قلیچ خان و دیگر بندها از دار السلطنه
آهور آمده شرف اندوز ملازمت گشتند - به حاجی سلطان حسین
بخاری که تازه از توران آمده بود هزار و پانصد روپیه مرحمت شد •
غره صفر ظاهر سرای امانت خان معسکر اقبال گردید - و از
انرو که ساعت ورود اعلام فیروزی بکشمیر فردوس نظیر نزدیک بود
و خاطر قدسی متأثر بتماشای گل راه پنوج و دیگر رباعین و سبزه
آنضوب راغب - مقرر شد که بدولتخانه دار السلطنه نرول نفرمایند •

سنه ۱۲۵۵

(۱۴۸۰)

هشتم خانی

مکملی بحرامت قلعه کالنجرو عنایت خلعت مقتدر گشته بدین طرف دستوری یافت - مبلغ ده هزار روپیه مقرر این ماه بنایاب احتیاج رسید •

یازدهم [محرم] حسین بیگ خویش امیر الامرا بخدمت توڑک و عطای خلعت و عصای فرمع و فزونی منصب سرانراز گردیده • دوازدهم [محرم] چون بعرض اقدس رسید که جان سپار خان برادرزاده نقیب خان مورخ فوجدار سرکار مندسور بساط حیات در نوردید جان باز خان را بفوجداری سرکار مزبور و عنایت خلعت و باضانه پانصدی دو یست سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار پرنواخته رخصت فرمودند •

شانزدهم [محرم] باغ انباله بقدم منیت لزوم نصارت فردوسی یاب •

هزدهم [محرم] دولت خانة والی مهند بنزول اشرف فروغ آگین گردید - و سه روز مقام شد •

نوزدهم [محرم] مطابق بیست و هشتم اسفندار ملکه روزگار دوم بلر غسل صحت کامل نمودند - خانان دریا نوال بشکر عواطف وهاب ذی الجلال پرداخته هزار مهر و پنجهزار روپیه بار دیگر به بی نوابان و محتاجان عطا فرمودند - بهیرزا بیگ مشهدی که تازه از ایران آمده بود هزار روپیه عنایت شد •

نگارش نو روز

فریلوا که زمانه مرده نشاط و روزگار نوید عشرت باولیاى دولت

... بهیست و نیم [فی الحجه] درین موضع گوهر الکلیل سلطنت
جهانگیری پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر را به تفویض
صوبه گجرات و بمرحمت خلعت خاصه با نادری و دواسپ از
طوبه خاصه با زین طلای میناکار و زین طلای ساده و نیل از
خلعت خاصه با یراق نقره و محمد سلطان و محمد معظم پسران
آن والا گوهر را بعد از آنکه دو نیل خرد سرانراز ساخته بدان صوب
مرخص گردانیدند - پیشکش امیرالامرا اقسام جواهر نمید و مرصع
آلات و اتمه نفیسه و احیان ترکی بنظر اکسیر اندر آمد - از انجمله
متاع یک لک روپیه بپایه قبول رسید - و اورا بمرحمت خلعت
خاصه با نادری طلا دوزی و شمشیر مرصع و دواسپ از طوبه
خاصه با زین طلا و مطا بلند پایگی بخشیده دستور می کابل دادند -
ذوالقدر خان تیوالدار و قلعه دار غزنین بعد از آنکه علم میبای گشت
از تعیناتیان دکن عبد الرحمن پسر شیخ رکن الدین روهیله از اهل
و اصاده بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار نوازش یامت
عمر محرم [سنه ۱۰۵۵] زایات جهان پیمانرا پالم برآه راست
بر افراشته آمد -

هفتم ماه مذکور ظاهر پانی پت معسکر فیروزی گردید -
دوین چند روز که صید و شکار پالم و آن نواهی مسرت افزای
طبیعت والا بود سه قلعه شیر و پنجاه و دو نیله کل و فروان آهوی فر
و ماده بتفنگ نهنگ آساکار خاصه شد - درین منزل اسلام خان و
دیگر پندها با اردوی معلی آمده بهلکر منصور ملحق گشتند -
شیخ الهدیه ولد کشور خان بن قطب الدین خان کوکله حضرت جنبه

خان بخت غاده در برابر افراخته رخسار معادلت متعجب ماند -
 به پسران فتح خان داد عنبر حبشی سه هزار روپیه انعام شد -
 بیست و یکم [ذی الحجه] در آن منزل بفرادران بهجت و
 سرور گذرانیده بیست و دوم حوالی قلعه معلی که از مستحدثات
 اعلی حضرت است بنزول اقدس مورد برکت گشت - و در اقلی
 ره نوردی بزیارت مضجع فیض منبع حضرت جلالت آید بانی که
 در زینت با عرش همراز است - و در نزاهت با خلد برین انهار
 رفته - بعد از ادای آداب زیارت مبلغ پنج هزار روپیه بحدنه و دیگر
 ارباب استحقاق انعام فرمودند - مراد قلی داد اکبر قلی سلطان
 کبیر را بتفویض جای پدر که رخت هستی بر بسته بود و منصب
 هزارگی ذات و هزارهوار از اصل و اضافه مفتخر ساخته - کومک
 صوبه کابل گردانیدند •

بیست و هیوم [ذی الحجه] خاقان جهانیا بتماشای قلعه
 مذکور و مفتی آمانی که در آن قلعه اساس یامده پرداختند -
 و مبلغ پنج هزار روپیه بعمله و فعله آن انعام نمودند - و تصرفی
 چند که بخاطر دور بین رسید بمکرمات خان تلقین کردند •

بیست و پنجم [ذی الحجه] اردوی گیهان نور را با اسلام
 خان درین منزل گذاشته - و پادشاهزادهای کامگار بخت بیدار
 و چاندی از مخصوصین بساط قرب را در رکب سعادت گرفته - بصوب
 پالم نهضت فرمودند •

بیست و هفتم [ذی الحجه] حیرکشان و حید انگشان بر قو
 نزول بر مملکت پالم انگلندند •

نفع کلی دارد و باوردن او مأمور گشته او را بهر طرف امتحان فلک نشان رسانید - از آنجا که ایزد کار ساز بنده نواز را از جمله مصالح این نازله هائله کامگاری جمعی ناکام بود مرهم او بمجرد بستن مودمند آمد - و پس از سه روز اکثر جراحات ملتئم گشت - و بعد از بیست روز در نواحی دار الملک دهلی صحت تام جهانیان را عشرت آورد ساخت - و این گدای بی نوا را که برای قوت روز غم اندرز بود و نان شکسته را بسان جان می انگاشت بزر وزن نموده ببلخ همسنگش و خلعت و امپ و قیل و دهی در وطن به ال تمنا مرحمت فرمودند - و نقود و مرصع آلات بجهت تحلیف سرو گردن و دست از مرکز والار و از سرکار نواب فلک جناب ملکه گیهار و پادشاهزادهای کامگار غیر ایشان آنقدر عطا شد که تا از اولاد او اثری باشد روی احتیاج نخواهند دید - اگرچه جراحان مشهور از مسلمان و فرنگی و هندو که ناز مایه شان مهارت و حفاظت این فن بود در ساختن گوناگون مرهم بومع و امکان کوشیدند - اما اثری بر آن مترتب نگشت چون طالع هامون و عارف که احوال او گزارش یافت ربه بیداری نهاده بود کوس کامروائی بنام این دو گمنام نواخته آمد - و ذکر این دو خامل الذکر در متون صحایف تواریخ و بطون اوراق دفاتر مشیت و مخلد گردید - و محمد علی مذکور بخطاب خانیه سر بر ابراخت *

بیستم [ذی الحجه] کهات خواجه خضر منزل اقبال گشت - و بر راه سه قلاده شیر و نرد یکی ماده بتفتنگ عکار خاصه شد - اعظم

به منصب وزارت ذات و هزار و هشت صد هزار دو صد و سی و هشت
 بعنایت امپ - و رای کسیداس بهر خدمت خلعت و خدمت دیوانی
 دار الخلافه مباحی گشته مرخص شدند - پنج فیل پیشکش اعتقاد
 خان ناظم صوبه بهار - و یک فیل که بینی داس دیوان آن صوبه
 بعنوان پیشکش ارسال داشته بود از نظر اقدس گذشت - رشید خان
 انصاری بهر خدمت خلعت و امپ با زین مطلقاً مرخص گشته بصوبه
 دکن و خدمت یافت - پوشیده نماند که بعد از حصول صحت ملکه
 دوران وجهه همت علیا آن بود که زیارت مرقد مظهر و ضریح منور
 خواجه معین الحق والدین نموده عنان یکران دولت بصوب پنجاب
 و کشمیر منعطف سازند - چون ازین حرکت و رکوب جراحات ملتئم
 شده ملکه زمان شروع در جوشش نمود - شهنشاه در برین باندیشه
 آنکه مبادا از شدت حرارت هوا نکسی شود - و جراحات بیشتر
 بچوشد - رفتن اجمیر بروقت دیگر موقوف داشته از رویداس بسمت
 درپای جون توجه فرمودند - تا بر کشتی طی مراحل و قطع منازل
 به آسایش و آرامش نموده آید - و ملکه زمان از رهگذر حرکت و
 حرارت آزار نیابد - و الویه اقبال بچار کوچ سایه بر ساحت متنها
 گسترند - درون منزل مکرمت خان که برسم پذیره از دار الملک
 دهلی آمده بود شرف اندوز ملازمت گشت - از آنجا دهم ماه
 که عید اضحی بود با محتجبات مشکوی عظمت بر سفاین
 دولت سوار شدند - درین هنگام محمد علی فوجدار سرکار حصار
 که پیش ازین بعرض اقدس رسانیده بود که در سرکار مذکور هاسون
 نام فقیری امت بی لوا که مرهم او برای چنین جراحات

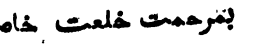

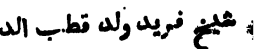
برافراختن اعلام ظفر اتسام از دار الخلافه اکبر آباد بدار السلطنه لاهور و از انجا بکشمیر

بعد از ده گری از روز چهار شنبه بیست و ششم [شهر ذی القعدة] بصاعتی که منتخب مهره من نجوم بود اورنگ آرای جهانبانی با دولت جاودانی از دار الخلافه اکبر آباد بیابان نور باری نهضت فرمودند و باقی خان را بخدمت حراست قلعه دار الخلافه مباحی گردانیدند .

بعد بیست و هشتم [ذی القعدة] به بستان سرا و روز دیگر بفتح پور ورود سعادت آمود نموده یک روز مقام کردند - و بر دوشه مطهره شیخ سلیم چشتی تشریف فرموده بعد از زیارت چار هزار روپیه باکرام خان نبیره شیخ و جانشین او دادند - که بخدام آن مکان منیف و دیگر مستحقان برساند - بمحمد هادی که درینولا از ایران آمده در سلک بلدگان درگاه آسمان جاه منتظم گشته بود - دو هزار روپیه انعام شد .

غره ذی الحجه عرصه رویداس به نزول اقدس مهبط سعادت گشت - مید خان جهان را بخلمت خاصه برنواخته بگوالیار که

بجاگیر او مقرر است دستوری دادند - و راجه

بمحرمت خلعت خاصه مربر
شیخ فرید ولد قطب الدین خان که نظم
یافته بحراست دار الخلافه پیردازد - بعد از ان روانه در
گرد - آگاه خان فوجدار نواحی دار الخلافه بخلمت

پانصدی ذات بمنصب دوهزاری هزارسوار - و از اصل و اضافه بهرام خان پسر جهانگیر قلی خان بن خان اعظم گوکلتاش بمنصب هزاری نه صد سوار و حسب التماس امیر الامرا خلیل بیگ تپانه دار ضحاک و بامیان که در جنگ تردی علی تردد نموده بود بمنصب هزاری هشت صد سوار - و شافی؟ ولد سیف خان بمنصب هزاری سه صد و پنجاه سوار سر برانراختند *

بیست و پنج [ذي القعدة] راجه بهار سنگه یک نیل برسم پیشکش گذرانید - خلیل الله خان بعنایت بیدل سرافراز گشت - میر محمود از سادات صفاهان که بتازگی از ایران آمده احرار دولت ملازمت نموده بود بمرحمت خلعت و منصب پانصدی ذات و پنجاه سوار و انعام چار هزار روپیه مفتخر گردید - سید احمد سعید مفتی عسکر را بحرمین مکرمین رخصت فرموده بانعام چار هزار روپیه کامروا گردانیدند - و از جمله پنج لک روپیه که پادشاه دریا نوال برای تندرستی نواب قدسی شمایل بیگم صاحب نذر نموده بودند متاع یک لک روپیه بمکه معظمه - از انجمله نصف برای شریف زید و نیم دیگر بجهت نیازمندان آنجا - و احباب پنجاه هزار روپیه بواسطه منزویان مدینه مکرمه با مرصع تقدیلی که بفرموده ملکه دوران بعد از حصول صحت کامل مهیا گشته بود تا در روضه منوره مدینه نبویه - طی صاحبها از کی الصلوات و انماها در روضه آید همراه او ارسال فرمودند *

جماعه را بسید خالجهان حواله نمودند - تا در قلعه گوالیار محبوس دارد - و امیر الامرا را بخلعت خاصه و خنجر مرصع با پهلونگاره و اسب عربی از طویل خاصه با زین مرصع مریبلند گردانیدند *

گرامی جشن شمسی وزن

روز دوشنبه بیست و چهارم شهر ذی القعدة سنه هزار و پنجاه و چهار مطابق چهارم بهمن بزم نشاط افزای شمسی وزن انتهاء سال پنجاه و سیوم و ابتدای سال پنجاه و چهارم از عمر آید قرین انعقاد یافت - و آن ذات مقدس بطرز معهود بطلا و دیگر اشیا سنجیده آمد - و دامن امید جهانی از رجوه آن برآمد - چون منگ زمان مالک دوران بیگم صاحب بشکر و الطاف جلیله و اعطاف نبده که در عارضه مذکوره از پادشاه مهربان بفرز ظهور آمده بود متصدی سرانجام این جشن فرخنده گشته بودند با وجود فراوان نثار از اقسام جواهر و زر و مروارید و سفید و خوانهای عطر و بان و انواع تنقلات و حلویات پیشکشی لایق از جواهر و مرصع آلات و اقسام اتمش نفیسه که قیمت آن قریب یک لک روپیه بود گذرانیدند - و به صد کس از نوئیذان نامدار و ارکان دولت پایدار خلعت های فاخر دادند - از آن میان بامیر الامرا علی مردان خان خلعت با چارقب مخمل طلادوزی - و باعظم خان و اسلام خان و مید جلال و جعفر خان و راجه بیتل داس خلعت با فرجی - درین روز میمنت افروز علامی معدالله خان باضانه پانصدی ذات بمنصب سه هزار و شصت سوار و وزیر دولت خان باضانه

جعفر خان و راجه بیتلهلداس خلعت با فرجی - و بچهل کس دیگر از اعیان دولت خلعت دادند - بندها نخست در پیشگاه اقدس پس از آن در خدمت پادشاهزاده نامدار آداب بجا آوردند *

شانزدهم [ذي القعدة] بمحمد عرب خویش حکیم فتح الله دو هزار روپيه عنايت فرمودند *

هفدهم [ذي القعدة] که تاریخ ارتحال حضرت مهد علیا ممتاز الزماني است بآئین مقرر در روضه مقدسه آن سفر گزین ملک تقدس مجلس عرس آراسته گشت - و خدیو حقیقت احلس بآن مکان نزاهت نشان تشریف فرموده بفاتحه فایحه پرداختند - و اکبر حادات و اعظم فضلا و صلحا و حفاظ که در آن محفل فیض منزل فراهم آمده بودند بهرحمت بیعت و پنج هزار روپيه نصف پنجاه هزار روپيه مقرر و تشریفات خلعت و شال کام اندوز گشتند - و از الوان اطعمه و حلویات و اقوام عطریات بهره بر گرفتند - فردای آن گیتی خدیو بار دیگر تشریف برده بیعت و پنج هزار روپيه باقی را بمعایف ارامل و دیگر مستحقات بذل نمودند *

بیست و دوم [ذي القعدة] امیر الامرا علی مردان خان بحکم ارفع از کابل آمده ملازمت نمود - و هزار مهر نذر گذرانید - و نوزده کس از خویشان و همراهان تردی علی قطغان را که بقید امر دو آمده بودند بنظر اقدس در آورد - پادشاه مرا بهرحمت مرا با شفقت که بخلاف سلاطین دیگر بر میامات خاصه کشتیج که هدم بنیان والا شان الهی است تا عفو ممکن باشد اقدام نمی فرمایند - این

نمودند - و از راه شکار پور به پنج کوچ داد دهان و مید انگنان منازل
باری را پرورد سعادت آمود خلد مشاغل گردانیدند - و سه روز دران
نزهتگاه مقام فرموده روز چهارم الویه نصرت طراز بصوب دار الخلافه
بر افراختند - در آن چند روز که نشاط اندوز سیر و شکار آن حدود
بودند - پنججاه و پنج نیله کار و آهوی بسیار و دیگر جانداران شکار
خاصه شد - بزاهد خان پوستین سمور ابره زر بفت - و بمیر محمد
امین اسپ عنایت فرمودند *

دهم ذی القعدة دولخانه دار الخلافه بنزول فیض موصول
سعادت آمود گشت *

دوازدهم [ذی القعدة] رایسنگه پسر امر سزگه از موطن آمده
به تلذیم سده سنیه سر افتخار بر افراخت - و چهار فیل برهم پیشکش
گذرانید - از انجا که در جناب احدیت پسر بگناه پدر مآخوذ
نمیگردد پادشاه ظل الله عادل باقتضای مرتبه خلافت الهی و
ظل الهی جرم پدرش بنظر در نیاورده او را بخلعت و منصب
هزارری ذات و هفتصد سوار سر افراز ساختند *

چاردهم [ذی القعدة] منزل مهن اختر برج جلال پرورد
اندس آسمانی پایه گردید - آن والا گهر بمراسم نثار و پا انداز پرداخته
گزین پیشکشی مشتمل بر نفایس جواهر و مرصع آلات و اقمشه بنظر
انور در آوردند - مداع يك لك رویه پذیرفته آمد - و در وجه رونمایی
نهر حدیقه سلطنت سلطان میهرشکوه یک تسبیح مروارید نمین که
پنج قطعه لعل بزر داشت مرحمت شد - و پادشاهزاده کامگار بحکم
والا بامام خان خلعت با چارقب - و بصدر الصدور سید جلال و

و هر خاش عذراں اصطبار و اختیار از دست داده بر اسب بی زدن
با اعوان و انصار خاک فرار بر نرق روزگار خود بیخت - و از همراهان
او مد و شصت کس مقتول و نوزده کس که ازان چندی خویشان
او بودند مأمور گشتند - و زنش با تمامی اسباب بدست آمد - و
فرزوان اسب و شتر و گوسفند غنیمت شیران بیشه هلیجا شد - و
سپاه ظفر پناه دوستکام و مقضی المرام بکابل برگردیدند - رسیدن
نوبت این فتح که مقدمه فتوحاتی بود نه در حال آینده باحسن
وجوه و ایمن طرق نصیب اولیاء این دولت دیر بنیاد و اصفیاء این
سلطنت خدا داد گشته - در اثناء این جشن فرخنده که هر سائیک
شادمانی بی پایان و پیرایه کامرانی بیکران است - باعث ارتیاج خاطر
خیرخواهان و انشراح صدر هواجویان گردید - این عظیم بخشش را یات
قوام این سلطنت دیر پا بر سطح سما منصوب داراد - و آیات
انتظام این دولت اقبال اندهما بر لوح بقا مکتوب *

هفدهم شوال عبد الله خان بهادر فیروز جنگ که منش قریب
هفتاد سال رمیده بود رخت هستی بردهست - چون خدیو زمان و
خدایگان دوران بواسطه عارضه نواب ملک قباب خورشید احتیاج
بیکم صاحب مدت نه ماه نشاط سیر و شکار که در ضمن آن چندین
مصالح و حکم که باعث التیام دین و دولت است - و داعی انتظام
صورت و معنی - منظور نظر دور بین خاندان عدالت گزین است
نهر داخله - بل از ارک دارالخانه بیرون تشریف نفرموده بودند -
فرمود که ذات قدسی حیات آن ذات السعادات بصحت گزاید
بیستم شوال همعلمان هزاران کامکاری بنخچیرگاه باری توجه

فرستادن علیمردان خان امیرالامرا سپاه نصرت دستگاه را از کابل به تنبیه تردی علی قطفان و مغلوب شدن او

چون نذر محمد خان والی بلخ و بدخشان که مرد رمضانات آنرا که تیول یلنگتوش بود بی سببی از تغییر نموده به میچان قلی پسر خویش داد - تردی علی قطفان اتالیق او را بضبط و حکومت آن معین گردانید - تردی علی از نظر کوتاه و خرد تباه بران شده که لختی هزار جات لواحق صوبه قندهار و کابل را که بحدود کهمرد نزدیک اند غارت نماید - نخست بر احشام بلوچان نواحی زمین داور تاخت آورد - و در اندامی مراجعت برخی از الوس هزاره سک پارا که بر ساحل دریای هیرمند اقامت دارند تاراج نمود - و بیست گروهی بامیان برآید آنکه قابو یافته دستی بتوابع آن نیز برساند تونف گزید - و از شنیدن خبر اراده رفتن علیمردان خان از کابل به پشاور چندی آن هزیمت نا سزا و هسیج نا روا موقوف داشت - خان مذکور بعد از آگاهی خلیل بیگ تهنه دار غور بند و اسحق بیگ بخشی صوبه کابل و علی بیگ و جمعی دیگر از منصبداران و اعدیان کومک آن صوبه و فریدون و فرهاد سخاوت خود را با گروهی از تابینان خویش بهمت و یکم شعبان بمالش تردی علی فرستاد - این ابطال مضای جنگ بصورت شاهین در هوای کلنگ ره نوردی نموده صبح جمعه بیست و ششم شعبان بمعمر لوزبکیه رسیدند - تردی علی بعد از اندک تلاش

مناصب سر نواز گردیدند - تفصیل اضافی مناصب ایشان بحسب طول کلام نگارش نیافت - و در ایام هشتگانه این بزم والا قاصت هزار کس بمعنایت خلعت مزین گردید - و شعراء بلاغت شعار که از بخت بیدار بحضور پیشگاه توابع مریر جهانجانی کامیاب اند اشعار غرا بشرف استماع مسماع خلعت رسانیدند - حاجی محمد جان قدسی بمعنایت خلعت و انعام در هزار روپیه - دیگران در خور حالت بصالت در انراز گردیدند - بلعل خان گن سمندر با پسران دوهزار روپیه - و برنگ خان هزار روپیه - و بدیگر کلاو نژان و اهل طرب دوازده هزار روپیه انعام شد .

شب نهم شوال که پنجم این جشن فرخنده فال بود بامر معلی برکنار دریای جون چراغان و آتشبازی بآئینی شگرف مر انجام یافت . الحق بعد از خجسته بزم جلوس مقدس چنین فرخنده جشنی که جهانی از مذافع و صبرات آن بکام دل رسیدند درین دولت والا مرتبت بروی گردیده - چه جایی دولتهای دیگر - امید که حاکمه نشاط خیر اندیشان این دولت فزایده - و مروشنه انبساط هوا جوان این - اطانت پاینده - روی انقصام مبیذاد - بالنبی وآله الامجاد .

• بیت •
باد تا بر - پیر تا بد هور • دوستش دوستکام و دشمن کور
دشمنانش چنانکه بادل تنگ • حلق بر مر زند و مر بر سنگ

بخلمت و منصب سه هزار و پانصد سوار و علم - و زاهد
 خان کوکه را بخلمت و جمدهر مرصع و منصب دو هزار و هزار و
 پانصد سوار - و حکیم محمد داؤد را بخلمت خاصه و منصب دو
 هزار و دویست سوار و عنایت اسب از طویل خاصه با زرین طلا
 و نیل و یک مهر پانصد توالی و یک روبیه بهمین وزن - و یک تاز
 خان را بخلمت و منصب هزار و پانصد سوار و پانصد سوار پانصد
 سوار دو اسبه سه اسبه - و مراد کام نیرنگ میرزا رستم صفوی را به
 خلمت و منصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار - و حقیقت
 خان را بخلمت و نول - و حیات خان را بخلمت و منصب هزار و
 پانصدی پانصد سوار - و کرم الله ولد علیمردان خان بهادر را
 بخلمت و منصب هزار و هزار سوار - و روپ سنگه برادر زلد هری
 سنگه را بخلمت و منصب هزار و هفتصد سوار و سچان سنگه
 سیهودی را بخلمت و منصب هزار و پانصد سوار - و قاضی محمد
 اسلم را بخلمت و منصب هزار و پنجاه سوار - و فراست خان را
 بخلمت و منصب هزار و صد و پنجاه سوار نوازش فرمودند - جمیع
 این مضاف از اصل اضافه است - حکیم مومنا که سی هزار روبیه
 سالانه داشت بخلمت و منصب هزار ذات و صد سوار و انعام
 پنجهزار روبیه کام اندوز گشت - حکیم مسیح الزمان بخلمت و انعام
 ده هزار روبیه و باضافه چارده هزار روبیه بسالیانه پنجاه هزار روبیه
 و حکیم هادق باضافه ده هزار روبیه بسالیانه چهل هزار
 روبیه سر بلند گشتند - و بسیاری از بندگان که بمرتبه
 هزار و فرسیده اند درین مجلس سامی بانعامات و فزونی

دو مردارید بیش بها که بر سر می بندند و جمدهر مرصع با بهلولکناره
و علاقه الی و دولک رویه - و حسب التماس آن ملکه زمان گوهراکلیل
خلعت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر را که از خواهش های
بی جا که باعث گرانی خاطر خورشید مآثر مرشد دین و دنیا
و قبله صورت و معنی گشته بود چنانچه گذارش یامت باز آمده
بذیل ندامت تشبیه نمودند - و بمطای خلعت خاصه و نادری طلا
دوزی و یک لعل و دو مردارید گران ارز که بر سر بندند و مذهب
سابق که پانزده هزاری ذات و ده هزار سوار شش هزار هزار دو
اسپه سه اسبه باعد سر بلند گردانیدند - و بهر کدام از پادشاهزاده
کامگار محمد شاه شجاع بهادر که در صوبه بنگاله بودند و پادشاهزاده
گرامی گوهر مراد بخش که در صوبه ملتان بود خلعت خاصه با
نادری طلا دوزی و سرپیچ مرصع با لعل و یاقوت ارسال داشتند -
و بصرو جویمبار اقبال سلطان سلیمان شکوه خانف مهین پور خلعت
خلعت و جمدهر مرصع با بهلولکناره - و به محمد سلطان نخبه دین
فرزند پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر خلعت و سرپیچ مرصع
مرحمت شد - و بعید خانجهان و اعظم خان خلعت خاصه و اسپ
از طوبه خاصه با زین طلا - و باسلام خان و مید جلال و جمفر خان
خلعت خاصه و اسپ از طوبه خاصه با یراق طلا عذایت شد - و
راجه بیتلکاس را بخلعت و باضامه پانصد سوار بمنصب پنجهازری
سه هزار و پانصد سوار و بمرحمت اسپ از طوبه خاصه با زین
طلا - و علامی سعد الله خان را بخلعت خاصه و باضامه پانصدی
صد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی شصت سوار - و فیروز خان را

دست بغداد که پنجم لک روپيه قيمت داشت مرحمت نمودند و روز دوم سر بندی که در آن یک قطعه الماس بزرگ با آویزه گوهی شاهوار منظم بود - و یک لک روپيه می ارزید و در سایر ایام هفت مرصع آتشی که قيمت آن چهار لک روپيه بود - و ولایت سورت را که سه کرور دام جمع دارد و دوازده ماه آن هفت لک و پنجاه هزار روپيه میشود - - بایندر آن که جمعی یک کرور دام ست و دوازده ماه آن دو لک و پنجاه هزار روپيه و حاصلش درین ایام بواسطه کثرت آمد شد تجار از اطراف و اکناف و براری و بحار پنجم لک روپيه و مجموع چار کرور دام باشد نیز انعام فرمودند - و هریز هشت روز بدیگر پادشاهزادهای عالی مقدار و بگمان والا تبار و امرای نامدار و خدمت اندوزان درون و بیرون جواهر و مرصع آلات و نفوذ و خلعتبار اسپ و فیل که ده لک روپيه ارزش داشت عطا نمودند و همگی عطا بیعت لک روپيه شد - و هر روز چه در محل اندس و چه در مجلس دولتی خاص و عام و دولتی خاص بسیاری از ذکور و اناث را باضافه مناصب و ماهیانه و روزانه کمداب میگردانیدند و از وجه تصدق هر روز آن ذات تقدس سمات که هزار روپيه قرار یافته بود چنانچه گذارده آمد و از غره ربیع الاول تا مال زیاده بر دو لک روپيه شده مجلسی باصحاب احتیاج میسرانیدند - و روز اول بعد از تقدیم مراسم بزار و انعام از مشاوری مجلسی به دولتی خاص و عام تشریف فرمودند - و بجلوس مقدس تخت مرصع را آسمانی پیمه گردانیده جهانی را کامروای خواهر ساختند - بمهین پادشاه خدای بلند قدر خلعت خاصه با نادرین طلا دوزی و یک لک و

خدایگانی گشتند - این جشن دلکشا تا هشت روز پیوسته آراسته بود و در آن روز نشاط امروز همگی منتقبات نقاب عصمت محتجبات حجاب عفت از بیگمان والا مکان و حایل و بنات اعیان ذی شان در حریم خلافت گرد آمده - مراسم تهنیت این عطیة کبری که آن ملکه دوران مالکة زمان بعد از هشت ماه و هشت روز که درین مدت به نیرنگی تقدیر آسمانی بر بستر ضعف و ناتوانی صاحب نراش بودند - بمحض عنایت بیغایت الهی و توجه مشکل کشای پادشاهی - بوی سعادت پیا بجبهت کورنش آمدند - بزبان حال و قال بتقدیم رسانیدند - پادشاه دهن پناه بعد از ادای لوازم تضرع و تضرع بدرگاه کار ساز حقیقی اقسام جواهر از لعل و یاقوت و مروارید و زرد و مرصع آلات از اصناف حلی عورات و زر مرغ و سفید نثار آن نقاد کون و مکان کردند - آرزومندان جواهر بمراد رسیدند - و قبی دستان زر کامیاب گشتند - و درین ایام هشتگانه هر روز از نثار به همین روش بروی کار می آمد - و مجموع هفتاد هزار روپیه شد - بی هزار روپیه را جواهر و مرصع آلات - و بیست و هشت هزار روپیه را در هزار مهر هزار درست و هزار دیگر نصف که دهن گویند - و ربع که چرن خوانند - و دو هزار روپیه را گلهای طلا که برای نثار می سازند - و ده هزار روپیه از درست و نیمه که درب نامند - و ربع که به نثار گزارش دهند - با سیمین تمایل اقسام ائمه را و بآن نلذة الکبد خلالت هر روز نوادر تحف از جواهر پیش بها و مرصع آلات گران ارز عذایب می فرمودند - نخستین روز صد و بی دانه الی نالذة شاهوار کامل عبار بجبهت

و هشت سلیمانی و هزاران فرد فرهنگ بر اورنگ سدره آهنگ
جلوس میمنت مانوس فرمود - و پادشاهزاده‌های والا گهر پاک
عصرا را بجای مقرر حکم نشستن شد - و نوینان نامدار و وزرای
مستوده آثار بموافقت خود قیام نمودند - میر توزکان بهرام صوات -
ضرغام صورت - باعصاهای مرصع مراسم تسویه صفوف استادگان
پیشگاه حضور بتقدیم می‌رسانیدند - مجامیر ابریزی بر کراهنی زرین
از بخار عنبر و بخور مشک اذفر غالیه سائی و نانه کشائی میکرد -
و مغنیان خوش آواز و رامشگران ساز نواز نوای سرود و رود از چنبر
چرخ چنبره‌ی گذرانیدند - اصوات سازها از ادوات النفع و ذات‌الوتار
نه طاق افلاک را پر صوت و صدا گردانید - غلغلۀ صدای کوس
شادیانه سر بگبذ گردون کشید - و لوائ آدای طبل و نفیر پاچ کره
اثیر رسید - انیال کوه مانند را با یراقهای زرین و سیمین و جلال
زربفت برابر ایوان مذکور استفاده کردند • بیت •
بستند بروزگار آئین • شد انجمن بهار آئین
شد بخت چو مغز عقل هشیار • برخاست جهان بخت بیدار
جنبید صبا بگل فشایی • برخاست زمین با سمایی
اولخر رمضان روز غسل تندرستی آن والا اختر برج جهانداري هزار
صهر و پنج هزار روپیه باهل احتیاج عطا نمودند - و عارف خدمتگار
را بزر وزن نموده هفت هزار روپیه هم‌نگ الا با خلعت و امپ
و فیل بار مرحمت نمودند - و از پنجم شوال که آن ملکی طینت
قدسی سرشت از منزل دولت معقل خود که بمشکوی اقبال پیوسته
هفت بمعادت گورنش رسیده مسرت افزای خاطر خورشید متأثر

سجده صفیه مافی دم - رضیه مرضی شیم - مالکه گیهان بیگم صاحب تلای جمیع غموم گذشته - و تدارک همگی هموم رفته - نموده مرز ده کسودن ابواب جمعیت و شادمانی بروی اولیای ملطفت جاردانی - و نوید فراهم آمدن اسباب رهایت و کامرانی - برای اصفیاء این دولت دو جهانی - رسانید - پیشکاران بارگاه عظمت بمراسم آرایش این بزم والا پرداخته پیش ایوان منبع الشان رفیع البندان دولخانه حاص و عام - یک مخمل زربفت باحایه بان آسمان برابر امراشتند - و بر اطراف چار گانه آن شامیانهای زرنگر بدعایم زرین و سیدین بر کشیدند - و مرشهای گوناگون و بساطهایی رنگارنگ گسترده پالغز نظرهای دور بین گردانیدند - و بالی نختگاهی که بر اطراف آن محجر زرناب رشک افزای آفتاب است و در وسط آن ایوان عرش بنیان ساخته شد - تخت مرصع را که آوازه ترصیع و تحبیر آن شش جهت هفت اقلیم را فرد گرفته است - مصب نمودند - و در پیش آن شامیان لالی نگار نادره کار که دور آن بمسلسل در شاهوار زینت دارد بستونهای مرصع برافراختند - و از چپ و راست چترهای مزین بجواهر آبدار و تختها و سندلیهای طلای میناکار و ماده نگاه داشته زیب افزا گشتند - و خرگاههای حمیمین با غلامهای مخمل طلا دوزی در دو طرف تخت مذکور برپا کردند - و پردهای مصور بتصاویر بدایع طرازان فرنگ - و تمائیل صنایع پردازان چین - که هر یکی از آن دل دشوار پسند را بندی بود و دیده هوشمند را کمندی - در اطراف آن ایوان بهشت نشان داشته زینت امرا گردانیدند - مریر آزای جهانبانی با شکوه آسمانی

از مهر گرفته و گیتی آرایش دیگر پذیرفته - این غرائب اشیا که هر چه پادشاه عظیم الشان والا دستگاه بر فرق فرودما بسته اند و در گردن سعادت آما انداخته بمراتب از آنچه بود بهتر گشته - سخن کوتاه آنچه از افراد کامله اصناف جواهر و مرصع آلات در عرض صد سال در جواهر خانه خاصه فراهم آمده - بحتمل که بحسب کیفیت و کمیت در جواهر خانه کل - لاطین روی زمین نباشد - قیمتی مجموع - وای آنچه بقدر دو کرور روپیه فیادشاهزادهای کامکار و غیر ایشان مرحمت شده پنج کرور روپیه است - جواهر و مرصع آلات دو کرور روپیه که ملبوس خاصه است و از مرخرود پرور و گردن میمنه کمین و دست جود پیوست و کمر حق دیگر آرایش می پذیرد در محل مقدس حواله پرستاران معتمد است و مقدار سه کرور روپیه بیرون تحویل چیلها است - چیلها عبارت از غلام است - درین ماه مبارک سی هزار روپیه مقرر بمحققین تقسیم یافت *

غرفه شوال به عیدگاه رفته بادای نماز پرداختند - میر محمد صالح ولد میر عبد الله مشکین قام را بعنایت ماده فیل مرلند گردانیدند *

آرایش گرامی جشن محبت منصور قدسی پیکر
ملکه ذات السعادات و مالکه ملکی صفات
بیگم صاحب

مپاس قدسی اساس دادار بیچون و چگون - و آفرینگار بی شبه
خونمون - را که بزم نشاط آرا و جشن عشرت آمای محبت ذات قدسی

چهارم کلانی و سنگینی - و این لعل خوش رنگ بهر چهار صفت
موصوف است - بهتر و کلانتر لالی دانه است امرونی شکل که
وزنش چهل و هفت رتی است و ارزش پنجاه هزار روپیه
قیمت این سرپیچ نظر بآنکه بهای لعل مذکور دولک روپیه است
دوازده لک روپیه قرار یافته •

اکنون خامه حقایق نگار بتقریب گزارش سرپیچ و این
مپاس نامه نعم ایزدی را بنگارش مجملی از حقیقت
جواهرخانه معلی جواهر آگین میگردداند

از جواهر خاصه شگرف تسبیحی است شگفت افزا مشتمل بر پنج
لعل و بی مروارید که قیمت آن هشت لک روپیه است - از جنس
لالی هرچه کلان وزن و تمام عیار است داخل سرپیچ می شود - و آنچه
از آن بر می آید درین تسبیح منظوم میگردد - و رای آن دو تسبیحی
است از لالی آبدار شاهوار غلطان مشتمل بر صد و بیست و پنج دانه که
ما بین هر دو دانه یافوتی است رنگین - قیمت این دو تسبیح بیست
لک روپیه مقرر گشته - وزن هر یکی از دانه های میان این تسبیح
می و دو رتی است - و قیمت هر کدام چهل هزار روپیه - اگرچه
جمع این نوادر روزگار ترتیب داده حضرت عرش آشیانی است
اما در ایام دولت حضرت جنت مکانی و عهد خلافت مهد اعلی
حضرت خاقانی ظن مجتانی هرچه از جنس مروارید گزیده بجواهر
خانه والا آمده و شایستگی انتظام داشت - درین اشیا داخل
شده غایتا در زمان حضرت جنت مکانی نعمت و مابق فی الجمله
به شده بود - و امروز که ببرکت این دولت عالم آرا جهان لایق

که قیمت آن چهل هزار روپيه شد پسندیده داخل مروپنج قمیخی که روزهای جشن بر سر خورشید انهر می بزدند گردانیدند - این مروپنج گرانیای انجم افروز که به بی مثلی ضرب المثل است مشتمل است بر پنج قطعه لعل بزرگ و بیست و چار دانه مروارید سترگ - وزن لعل میانگی دوازده تانگ است هر تانگی بیست و چهار رتی جواهری از مثقال - ۵ رتی کمتر - چه مثقال بیست و هفت رتی است - اگرچه قیمت این گوهر بی همتا در سرکار پادشاهی دو لک روپيه است لیکن درین هنگام بجهت انتظام که بمیامن عطا و انضال و بذل و نوال خدیو اقبال بهار مکنند و جاه و ربیع ثروت و دستگاه است اگر بازرگانی چنین لعلی بیارند پادشاه زادهای کامکار نامدار بل نوینان والا مقدار بچهار لک روپيه هم خریده پیشکش می نمایند چه زر بدوایت خاقان جهان فراوان و چنین تحفه بی مانند نایاب - هر چند در جواهر خانه خاصه لعلی چند در وزن ازین افزون است چنانچه لعلی که خدیو عالم بدو لک روپيه ابتیاع فرموده یازدهم شوال سنه هزار و بیست و شش هجری که بعضی از نخستین فتح دکن سعادت اندوز ملازمت حضرت جنت هگانی گشتند پیشکش آن حضرت نموده اند - و در وزن از همه لعل های سرکار والا زاید است یک و نیم برا بر این است - اما هیچ یکی باین کامل عیاری نیست - در جواهر چهار چیز می باید یکی رنگ معده رنگ لعل باید آنچنان باشد که نه سرخیش مایل به سیاهی بود و نه بگل شفتالو که آن را سیر رنگ نامند - و این را کم رنگ - دوم شفاف و بی جرمی - سیوم خوش اندامی -

سلیمان شکوه نخستین نرژند مهین پور خلافت و محمد سلطان
اولین خلف پادشاهزاده والا مقدار محمد لورک زیب بهادر فیل
مرحمت فرمودند - حکیم محمد دژد را بعنایت خنجر طلای میناکر
و اسب با زین مطا مغنخر گردانیدند •

بیست و یکم [رمضان] میر ابراهیم صفدر خانی که یک لک
روپیه از سرکار والا برسم خبرات بمکناجان و مستحقان حرمین
گرمین رسانیده از راه بصره مراجعت نموده بود - بدوات آستان
بوس رسید - و بخلعت و نرژنی منصب و خدمت داروغگی
قورخانه سر بلند گردید - چون سلوک نا شایسته نذر محمد خان
با امام قلی خان مهین برادر خویش درجینی که ایالت توران
به نذر محمد خان باز گذاشته عزیمت دریانت سعادت زیارت
حرمین منیفین نموده بود و گرفتن آن بی مروت هرچه خان در
مدت حکومت برای زاد این سفر دور و خرج این راه دراز اندوخته
و راهی شدن خان در کمال نا کسبی و بی سرانجامی بمسامع حقایق
مجامع رسیده بود - چنانچه بتفصیل نگاشته آمد - خدیو انضال
هنگام راهی شدن میر مسطور حکم فرموده بودند که یک لک روپیه
بخان مذکور برساند - از آنجا که خان پیش از رسیدن میر مزبور در
مدینه منوره در گذشت میر ازان مبلغ یکدانگ مروراید اسرودی
بوزن چهل و سه سیر جواهر از علی پاشا حاکم لکها که برهنمونگی
توفیق بمجاورت حرمین شریفین سعادت اندوز دین و دینی است
بمبلغ سی هزار روپیه و چند اسب عربی خریده بود درین هنگام که
ادراب دولت زمین بوس نمود بنظر اقدس در آورد - مروراید را

گرامی مولود خجسته طالع را به سپهر شکوه موعوم گردانیدند - و برای مرانجام مواد جشن دو لک روپیه بمهین پور خلافت عنایت شد •

شب پانزدهم [شعبان] ده هزار روپیه مقرر به نیاز مندان رسید - چون برای بعضی مصالح ملکی حکم طالب خاندوران بهادر نصرت جنگ شرف مدور یافته بود شانزدهم فرمان قضا تیوان بنام راجه جیسنگه کرامت ارسال یافت - که از وطن بدکن رفته تا رسیدن خاندوران بهادر نصرت جنگ بمحافظت آن ملک پردازد •

بیستم [شعبان] دولت خان ولد الف خان بعنایت خلعت و باضانه پانصدی در صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و به تیولدارئی ناگور نوازش یافته مرخص شد - میر محمد امین هروی مکند - تورانی منشاء - که در سفر حجاز از رفقای امام قلی خان دالی توران بود - و بعد از رحلت خان در طیبۀ طیبۀ از راه سورت به برهانپور آمده ملازم گوهر اکلیل دولت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر شده شرف استلام سده سینه اندوخت - و در ملک بندگان درگاه منتظم گشته بمرحمت خلعت و منصب پانصدی ذات و پنجاه سوار و انعام چار هزار روپیه سر بلند گشت •

بیست و چارم [شعبان] راجه بیتهداس از وطن و شاه بیگ جهان از دکن آمده دوات ملازمت اندوختند •

سوم رمضان شش فیل که شایسته خان از آله باد برهم پیشکش ارسال داشته بود بنظر اشرف در آمد •

دوازدهم [رمضان] بهریگی از مرو جویبار کامکاری سلطان

بعنايت خلعت و اسب با زين نقره سر بلند گشته بوطن مرجع
گيرديد - گليان جهالا را كه پيش ازين بچند روز عرضه داشت وانا
هگمت سنگه بدرگاه جهان پذه آورده بود - و حقيقتش در رجب حال
هفتم از دور اول نگاشته آمد - بعنايت خلعت هر سپر و شمشير
براق طلاي ميذا كار و اسب با زين نقره و فيل نوازش نموده
و خلعت انصراف دادند - و برانا خلعت خاصه و كمر مرصع و دو
اسب از طويله خاصه با زين طلا و مطلا عنايت فرموده مصحوب
او فرستادند •

دهم [شعبان] گوردن راتهور را كه از راجپوتان مقرري كار
كردن راجه گجسنگه است بخدمت هراست قلعه آسيراز تغير
سيورام كور و عدايت خلعت و اسب سر بلند گردانیده رخصت
فرمودند - شيخ احمد شهيدى كه درين نزديكى داخل بغداد
آستان جاد و جلال گشته بود بانعام دو هزار روپيه مر برانراخت •

ولادت با سعادت قره باصرة دولت سلطان

مهر شكوه

مفضل بي عوض و منعم بي غرض بعد انقضای نه ساعت
فجرى شب پنجشنبه يازدهم اين ماه [شعبان] ميهن گوهر
بهر اقبال را از دختر پاك گوهر سلطان پرويز پسرى نيك اختر
كرامت فرمود - آوى كوس شادماني در گنبد نه طاق فلک پلچيد
و صدای تهنييت بدور و نزديك رحيد - پادشاهزاده بخت بيدار
از مهر نذر گنبرانیده التماس نام نموده - السلى حضرت امين

خان مذکور جدائی گزیده روی امید باین سده سئید نهاده بود
تجارت تقبیل عقبه فلک رتبه دریامنه بخلعت و انعام سه هزار
روپیه سربر افرخت - و داخل بندگان درگاه فلک جاه گردید •
هفدهم [رجب] الله ویردی خان که منصب و جاگیرش
بر طرف گشته بود بخلعت و منصب پنج هزاره ذات و پنج هزار
سوار که سابقا داشته و جاگیر داری ایلیچپور که حاکم نشین برار
است و تیوالداری برخی از مضافات آن و مرحمت اسپ با زمین
مطله مفتخر گشته دستوری یافت - حقیقت خان از اصل و اضافه
بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار برنواخته آمد •

شب بیست و هفتم [رجب] ده هزار روپیه مقرر لیلۃ المعراج
در حضور اقدس باهل استحقاق تقسیم یافت - سیام سنگه راک
کرمسی راتهور باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی
ششصد سوار مباهی گشت - نرسنگداس ولد دوارکا داس بقلعہ
داری کاریل که بهترین قلاع ولایت برار است و به بلندی و استحکام
شهرت تمام دارد - و ابوالبقا ولد شریف خان بخدمت حراست کالنه
که بر قلعه کوهی در کمال رفعت و متانت است - و درین دولت
خدا داد کشایش یافته - سر بلند گشتند •

چهارم شعبان پیدکش اعظم خان از جواهر و مرصع آلات واقعه
نفیسه که قریب یک لک روپیه قیمت داشت از نظر اشرف گذشت
بصیات خان ماده فیل عنایت شد •

هشتم [شعبان] بمهین پور خلافت فیل از حلقه خاصه و قن
گنج نام بایراق نقره و ماده فیل مرحمت فرمودند - و او ستر

چهاردهم [جمادی الثانیه] خاقان کیوان مکان از منزل
 مهین پادشاهزاده بخت بیدار بدولتخانه معلی تشریف فرمودند -
 بهمنیار ولد آصف خان خانانان چپه سالار از اصل و اضافه بمنصب
 هزار و پانصدی دریست سوار و خواجه ابوالبقا برادرزاده عبد الله
 خان بهادر فیدروز جنگ بخلعت و خطاب افتخار خان - و خدمت
 توزک بجای میر خان و عصای مرع - و رحمت خان از امل و
 اضافه بمنصب هزاری صد و پنجاه سوار مباحی گشتند •

بیست و سیوم [جمادی الثانیه] احمد خان نیازی باضافه
 پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار
 و بمنابت نقاره بلند آوازه گردید - و بهریکی از عمر آقایی رومی و
 خواجه عبد الرحیم هزار روپیه مرحمت شد •

بیست و پنجم [جمادی الثانیه] از وقایع ملتان بعرض مقدس
 رسید که بر مبارز خان روئیده جاگیر دار دیپاپور و نواحی آن خانه
 فرود آمد - و او رهگرای آخرت گشت •

دوم رجب میر شمش فوجدار پتن گجرات بعطاء نقاره مفتخر
 گردید - یحیی ولد سیف خان بمرحمت ماده ذیل بلند پایگی
 یافت - به ابرار و ولد تاتار خان که ظهیر برورش فارسی و هندوستانی
 نیک می نواز و بدین سبب بخدمت داروغگی اهل نغمه سرار از
 است دو هزار روپیه انعام شد •

چهاردهم [رجب] عنايت الله ولد میرزا عیسی صوبه دار
 گجرات بمنابت علم عز افتخار اندوخت - جمن بیگ رفیع منهی
 نفر محمد خان که بازروی بندهگی این دولتم آسمان صولت از

آغاز سال

خجسته فال هشتم از دور دوم جلوس مقدس

اورنگ آرای جهانبانی حضرت

صاحبقران ثانی

• بیت •
 المنة لله که هفتم سال دوم دور که بحکم
 شخص الانام الى جمالك فاستند • من شر آئيتهم بعين واحد
 برای دفع چشم زخم روزگار غدار بر بعضی مکاره که خاتمه مکروهات بار
 مشتمل بود باختتام رسید - و روز جمعه غره جمادی الثانیه سده هزار
 و پنجاه و چار مطابق چاردهم اسرداد هشتم سال این دور بهوزان
 فرخی و شادمانی و فراوان خجستگی و کامرانی آغاز شد - درین
 تاریخ امالتخان را بخلعت خاصه بر فواخته مدیر بخشی ساختند - و
 خلیل الله خان را بمرحمت خلعت و باضافه پانصدی ذات بخلصب
 سه هزارى دو هزار حوار سر بر انراخته بخشی دوم گردانیدند -
 مرادکم نبیره میرزا رستم صفوی از تغیر خلیل الله خان بخدمت
 قوش بیگی - رانراز گردید - ارجن از اصل و اضافه بمنصب هزارى
 پانصد سوار نوازش یافت •

دوم [جمادی الثانیه] منصب گوبال سنگه ولد واجه مغزوپ

از اصل و اضافه هزارى ذات و هزار سوار مقرر شد •

عدالت حکم میفرمائید که هیچکس مزاحم شما نگردد. و نجات خود است درین که با اهل و عیال و اسباب و اموال بمساکین و منازل خود برگردید - و چون ظاهر شد که بر جهالت و ضلالت استبداد دارند فرمان شد که مید خانجهان با مردم جلو و رشید خان انصاری که نوبت کیشک ایدان بود آن مقاهیر را بسان سردار بی هنجار رهگرایی نیدستی گردانند - چون غزاة اسلام بجائی که کفره فجرة فراهم آمده بودند رفتند آن گروه ستیزه پزوه آب ناگوار شمشیر را ماء الحیوة دانسته با رماح و سبوف بجنگ پیش آمدند - و تا اثری از توانائی و رمعی از زیدگانی داشتند تلاش و پرخاش نمودند - انجام کار همگی بابلو و بها و سنگه بشعلت تیغ آبدار خاکستر گشتند - از مردم جلو سید عبدالرحول باره که جوان مردانه بود و از سایر همراهان پیش دستي نموده با سید غلام محمد ولد سید محی الدین برادر خود و پنج تن دیگر از برادران و خویشان پیاده شده هنگامه آویز گرم گردانیده بود - با رفقا ره گرایی شهادت گشت - پادشاه مهر گستر باز ماندهای جان باختگان را بعنایتی در خور اختصاص بخشیدند - و محمد مراد ولد صلابت خان را که چار ساله بود بمنصب پانصدی ذات و صد سوار و پسر میر خان را که بغایت خرد بود بمنصبی در خور سرامراز گردانیدند - و چار صدی ذات و صد سوار بمنصب سید عبدالرحول بر چار پسر کودک او و منصب غلام محمد که فرزند بداشت بر سید علی اکبر برادر خرد او مقرر فرمودند •

طلبیدند تا او را بمنزل برده مراسم ناگزیر بتقدیم رسانند - چون پانزده کس از خدمتگاران او رحیده بر حال او واقف گشتند دست بجمدهر و شمشیر کردند - ملوکچند کشته شد و میرخان زخمی گردید - و شب دیگر درگذشت - درین اثنا احدیان گرز بردار که بیرون دروازه به کیشک قیام داشتند به تیغ خون آشام آن مخالفین را ره گرای جهنم گردانیدند - و از گرز برداران شش کس مقتول و شش تن مجروح گشتند - و چهره ایی جسارت پر خسارت بیشتر باعث گرانی خاطر مهر ناظر گردید از مردم امر سنگه هرکه فی الجمله عقلی داشت شباشب راه وطن پیش گرفت - و جمعی از نوکران شورش کار شوریده روزگار او قرار دادند که بر خانه ارجن که بمحاطه امر سنگه نزدیک بود رفته او را بکشند - و ازان روکه این گروه اجل پزوه برای برخاش بهانه میجویند بلوی راتهور که نوکر معتبر امر سنگه بود و بهار سنگه راتهور که ملازم پدر او بود و ثانی الحال هر دو در سلک بندهای درگاه انتظام یافته بودند به همین که خانه ایان نزدیک آنجماعه بود درین اندیشه با پسندیده انباز آن شقاوت منشان گشته دل بر مرگ نهادند - پس ازان که این معنی معروض ملتزمان بساط تقرب گشت از عطوفت جلی و روانت فطری جانی که قهر بادشاه با یتیمی کار فرمود - بر نادانی و کمرهی این گروه ضلالت پیشه بخشوده بیکدی از دولت اندوزان حضور فرمودند - که باین صفها از راه نصیحت بگویند که امر سنگه و هرکه درین جرم خطیر شریک او بود بجزا رسید - شما که مصدر گناهی نگشته اید چرا بی باعث خان و مان خود را خراب میکنید بمقتضای

برای وقوع این کار نابایسته هر چند موجبی تفحص فرمودند جز دوام ارتکاب معصکرات مولد سودا و گشتن بیماری چند روزه علاوه آن امری دیگر بظهور نه پیوست - و می تواند بود که موجب این سرگذشت آن باشد که چون حدود ناگور که تیول امر سنگه بود و بیکایر وطن و جاگیر راو کرن ولد راو سور بهم پیوسته است - میان نوکران امر سنگه که در درگاه فلک جاه بود و متعلقان راو کرن که در صوبه دکن بوده بر حدود مواضع و اراضی جاگیر کار از گذار به پیکار کشیده بود - و از آنجا که مردم راو کرن تنگ بسیار داشتند جمعی از راجپوتان کار آمدنی امر سنگه را مقتول گردانیدند - و امر سنگه بعد از آن گهی بکسان خود نکشته بود که باز جمعیت نموده بجنگ نوکران راو کرن بروند - و او پس از شغفتن این معنی بصلابت خان نوشته - که تابیدان امر سنگه پادسی جدال و قتال گشتند و گذشت آنچه گذشت - اکنون باز مردم خود را گفته که فراهم آمده شورش افزا شوند - انقطاع این مخالفت بی آنکه بعرض حجاب عتبه فلک رتبه رسانیده امیني برای تشخیص حدود بگیرند صورت پذیر نیست - و صلابت خان مطلب او را بعرض رسانیده امین گرفته بود - دور نیست که امر سنگه درین وقت که سر هورپده اش مسکن سودا بود - و دل رصیده اش مکن کینه بی جا این معنی بر همه صلابت خان محمول نموده برین کار ناسزا جرات کرده باشد - بعد از صلوح این ساحت لاشایسته بحکم اشرف میرخان میرتوزک و ملوک چند مشرف دولخانه خاص جسد امر سنگه را پیش دهلیر بیرون خلوت خانه شناخته مردمش را

بود . ناکاه امر سنگه جمدهر کشیده دويد - و هنگام غفلت او چندان بر طرف چپ سينه اش زد که تا قبضه فرورفت و چون بدل رسیده بود بمجرد زدن کار بانجام گرائيد - و از انرو که چنين سوء ادب که هيچ کس تصور آن نتواند نمود در حضور موفور السرور خديو زمين و زمان بروي کار آرد - نخست خليل الله خان و ارجن ولد راجه بيدتهلداس آگاه گشته برو حمله آردند - بعد ازان که اصوات بلندي گرای شد - خدايگان عرش مکان درانثناء نگارش ترجمه فرموده ديدند که امر سنگه با ارجن در افتاده است - اگرچه امر سنگه دوسه بار جمدهر بار حواله نمود اما او بسپرد کرد - يکبار جمدهر لغزيد - و اندک زخمی بگردن ارجن رسيد - درين اثنا اول خليل الله خان بر امر سنگه شمشير انداخت - پس ازان ارجن جلالت نموده دو بار شمشير برو زد - و ترين ضرب ارجن سيد سالار از سادات بارهه و شش هفت کس از منصبداران گرز بردار از يمين ويسار دويده يکبارگي بشمشير آبدار کار آن نابکار تمام گردانيدند - از شعبده بازي قضا که حکم و مصالح آنرا جز دانای سراير و بينای بواطن نداند مانند ملايت خان شايسته بر نائی که از تربيت خاقان بنده پرور مستعد تقديم خدمات بزرگ بود - و چون امر سنگه جواني که در طايفه راجپوتيه باصالت بسالت امتياز داشت و پادشاه پرورده نواز را در حق او گمان آن بود که در هيچاي بزرگ ووغای سترگ با گروهی از اقوام و امارب جان سپار گشته باعث بلند نامی خود خواهد گرديد در يک آن بي سببي و باعثي در گذشتند - خديو قدردان بر حسن خدمت و زسوخ عقيدت و حوادث هن ملايت خان تالف نموده

سنه ۱۰۵۴

(۳۸۰)

هفتم سال

بیست و پنجم با آن محتجبه حجاب رنعت بمنزل مهین کوکب
فلک خلعت که بر ساحل دریای جون سر برافراخته است تشریف
بردند - و چندی در اینجا توقف فرمودند *

سلخ ماه [جمادی الاولی] ذو الفقار خان را از اصل اضافه
بمنصب در وزارت ذات و هزار و پانصد سوار پانصد سوار دو اسبه
سه اسبه برنواختند - و هرگنّه بهرچ پور از توابع صوبه بهار در
قبول او مرحمت نموده بد انصوب رخصت فرمودند *

از سوانح که در اواخر این سال بروی کار آمد
کشتن را و امر سنگه پسر راجه لچسنگه است
صلابت حان میربخشی را و کشته شدن آن
نکو هیده کردار

تفصیل این ماجرای غریب انما آنکه امر سنگه که بعلت
بیماری روزی چند از دولت استلام عتبه والا محروم شده بود آخر
روز پنجشنبه سلخ جمادی الاولی بدرگاه فلک اشتباه رسید - صلابت
خان او را در خلوت خانه منزل مهین پادشاهزاده بخت بیدار که
اعلیٰ حضرت بسببی که نگارش یافت در اینجا تشریف داشتند
بهرف زمین بوس رسانید - راو در صف دست چپ بجای خود
رفته استاد - صلابت خان که در طرف راست از رنگ مدینه آهنگ
استاده بود در اثنای آنکه بعد از ادای نماز شام پادشاه دین پناه
بتحریر منشور بیکی از نوئیقان نامدار اشتغال داشتند برای مهمی
از نراز ایوان پایان آمده نزد شمعدان چار شاه با یکی مرگرم سخن

بآلله ویردی خان عنایت شد - قلعه داری کالنجر بشیخ الهدیه
مفوض گردید •

بیستم [جمادی الاولی] حاجی محمد زمان و دو کس دیگر
از نوکران امام قلی خان والی توران که بعد از رحلت او از حرمین
منفیقین روی امید بدرگاه معلی نهاده بودند باسلام حرم جهانبانی
فایز شدند - و هریک بمنایت خلعت و هر سه بانعام چهارهزار روبیه
نوازش یافتند •

یست و یکم [جمادی الاولی] سید عبدالوهاب از تعیناتیان
دکن بفوجداری سرکار بگلانه و منصب هزار و پانصدی هزار و پانصد
سوار هشتصد سوار دو اسبه سه اسبه سه اسبه سر بر افراخت •

بیست و بیوم [جمادی الاولی] چون بعرض مقدس رسید
که عزیزالله خان قلعه دار بمست رخت هستی بر بست -
حکومت و حراست قلعه بست و کر شک به پردل خان بریج که
قلعه دار زمین داور بود مقرر ساخته ضبط قلعه زمینداور به خانه زاد
خان ولد سعید خان بهادر ظفر جنگ تفویض فرمودند - و قلعه
داری قلات و مقر از تغییر خانه زاد خان بعبد الله برادر او مفوض
گشت - و از اصل و اضافہ پردل خان را بمنصب دو هزار و پانصدی
ذات و دو هزار و پانصد سوار پانصد سوار دو اسبه سه اسبه - و خانه زاد
خان را بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار و دویست سوار - و
عبد الله را بمنصب هزار ذات و هشتصد سوار حربلند گردانیدند -
چون از نکس بیماری صاحب زمان و تازه شدن جراحتهای آن حاکم
دوران خاطر مصفاای خدیو صفوت و صفا مکدر گشته بود -

سنه ۱۰۵۴ (۳۷۸) هفتم سال

شایسته خان دواچه سه اسبه مقرر نموده او را بمنصب پنجهزاری
پنجهزار سوار چهار هزار سوار دو اسبه سه اسبه بر نواختند - و بعلايه
خلعت و اسب از طوبیله خاصه با یراق طلا سر امرار ساخته دستوریه
معاودت به الهاباد بخشیدند - بجلال الدین محمود بدخشی دروازی
هزار روپیه انعام شد •

چار جمادی الاولی سید جعفر خلف الصدق صدر الصدور
سید جلال که پیش ازین بیچند روز از احمد آباد آمده شرف اندوز
ملازمت گشته بود - بمرحمت خلعت و نیل و انعام سه هزار روپیه
مقتضی گشته رخصت گجرات یافت •

پنجم [جمادی الاولی] سردار خان را بنظم صوبه مالوه و غایت
خلعت و جمدهر مرصع و باضافه هزاری ذات بمنصب چار هزار
سه هزار سوار سر بر افراختند •

نهم [جمادی الاولی] چون بمرض اشرف رسید که - چهدار
خان حارس قلعه جنیر از جهان فانی رحلت نمود - سزاوار خان ولد
نصیر خان تیولدار چندیری را بمرحمت خلعت نوازش نموده بنگهبانی
جنیر رخصت فرمودند •

شانزدهم [جمادی الاولی] الله ویردی خان که بتغیر منصب
و جاگیر تادیب یافته بود چنانچه نگاشته شد بذریعه درخواست
مهرین پادشاهزاده بخت بیدار تصصیر او بعفو مقرون گردید - و
حسب احکام از دار الملک دهائی بدرگاه کیوان جاه آمده شرف
کوشش دریافت - پیشکش پردل خان شصت اسب - و پیشکش
فوالقدور خان هزده اسب بنظر اقدس در آمد - زین اسبل سه اسب

و پیرایه شد که از مالوه بدکن رود - پرتییراج راتهور را بخدمت
قلعه دارى دولت اباد و سیورام ولد بلرام کور را بقلعه دارى آسیر
هر بر افراختند *

ششم ربیع الثانی که روز خجسته وزن نواب خورشید احتجاب
گردون جناب بیگم صاحب بود - آن دره درج سلطنت را بطلا که
وزن بآن مخصوص ذات مقدس و شخص اقدس حضرت خاتانی
است سفیدند - و جمعی کثیر ازان مبلغ بکام دل رسید - و چون
الم جراحت آن ذات ذات السعادات بتخفیف گرائیده بود بحکم
والانقاره شادمانی که آن نیز خاصه وزن مبارک اعلی حضرت
است فواختند - درین روز راجه بینهلداس بخلعت نوازش یافته
بوطن مرخص شد - سر امر از خان دکنی را بمرحمت خلعت و نقاره
و اسب با زین - طلا بر نواخته بدکن رخصت فرمودند *

هفتم [ربیع الثانی] دو هزار و پانصد سوار میرزا عیسی تر
خان فاطم احمد آباد بجهت ضبط صوبه در ادبه سه اسبه مقرر
نموده او را بمنصب پنجهزاری پنجهزار سوار دو اسبه سه اسبه سر
امراز گردانیدند *

هشتم [ربیع الثانی] رشید خان انصاری بشرف ملازمت
فایز گشت - و یک فیل برسم پیشکش بنظر اقدس در آورد *

نهم و ششم [ربیع الثانی] پادشاهزاده والا تبار مراد بخش
را بعنایت خلعت خاصه و لختی مرصع آلات و در اسب از طویل
خاصه یکی با زین طلای میفاکر دیگری با زین طلای ساده مفتخر
گردانیده رخصت مراجعت ملتان دادند - هزار سوار از مناصب

ذات و نه هزار سوار سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه هر برافراخت -
و زاهد خان را بعنایت خلعت و باضافه پانصدی دویست سوار
یمنصب دو هزار و دویست سوار نوازش فرموده قراول بیگی
ساختمند - محمد ناصر ملازم قطب الملک بمرحمت خلعت و امپ
با زین نقره و هشت هزار روپیه نقد سر بلند گشته رخصت گامکنده
یافت - و بهمهران او هزار روپیه عطا فرمودند - و بقطب الملک
خلعت خاصه و کمر مرصع بیش بها عنایت نموده مصحوب افرستادند
هر یکی از میر افضل رضوی و میر ابراهیم بعنایت هزار روپیه کم
اندوز گردید - باریاب طرب زر مقرر انعام شد *

غره ربیع الثانی پیشکش زاجه جیدسنگه یک فیل بنظر اقدس
در آمد - چون از مجالست برخی بی دانشان خرد تپاه و نابخردان
نظر کوتاه پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر بران شدند که دمت
از مواد دولت باز کشیده بگوشه نشیدی و زاویه گزینی در سازند -
و اختی امور که مرضی مزاج افدن نبود ارتکاب نمودند - اعلی
حضرت بقصد تخریب و تادیب بل ترشیح و تهذیب چندی ازان
والا گهر نظر عاطفت از داشته بتغییر منصب و جایگزین و عزل از
خدمت نظم کل دکن که خدمتی است عظیم تنبیه فرموده خدمت
مذکور از تعمیر آن قره باصره جهانبانی بخان دوران بهادر نصرت جنگ
که به تنسیق مهام مالوه سی پرداخت تفویض نمودند - و خان
مذکور را بعنایت خلعت خاصه و از امن و اضافه بمنصب هفت
هزار و ذات و هفت هزار سوار پنج هزار - سوار دو اسبه سه اسبه و بطاء
یک کرد دایم از محال آن سواره بطریق انعام - و انرا از گردانیدند -

بمنصب نهضتی ذات و موار و خطاب رازی سر امرای ساخته برگشته
 رام پور را که وطن او بود در تیول او مقرر فرمودند •
 بیست و ششم پادشاهزاده و اعتبار مراد بخش که صاحب
 الحکم از ملتان بدیدن مالک دوزان بیگم صاحب آمده بود بظاهر
 دار الخلافه رسید - اسلام خان و عبد الله خان بهادر فدروز جنگ
 و بخشیان عظام صلابت خان و امالت خان بامر معلی استقبال
 نموده آن والا مکن را بشرف کورنش رسانیدند - و آن اختر بروج
 سعادت هزار مهر نذر گذرانید - و بعنایت خلعت خاصه مرعزت
 برافراخت - شایسته خان از الهاباد آمده سعادت احتلام سده سنه
 در یافت - بحکیم محمد داود چار اسپ ترکی مرحمت شده
 بیست و هفتم [ربیع الاول] هزده اسپ که امیرالامرا برسم
 پیشکش احوال داشته بود بنظر اشرف درآمد •

گذارش جشن قمری وزن اقدس

روز دوشنبه سلخ ربیع الاول سال هزار و پنجاه و چارم مطابق
 هفدهم خرداد کار پردازان پیشگاه خلافت جشن قمری وزن جاتمه
 سال پنجاه و چارم و فاتحه پنجاه و پنجم از سنین زندگانی جاوید
 طراز برلزند اورنگ جهانداری آرایش دادند - و آن دیگر اقبال بطه
 و دیگر اشیاء معبوده مجبده آمد - خاقان جود گستر مرصع سریر
 را بجای اقدس مطلع آفتاب پرو نوال ساخته عالمیان را کامیاب
 خواهرش گردانیدند - درین روز خجسته پادشاهزاده عالی نسب مراد
 بخش پانزده هزار مول دو اسپه صد اسپه بمنصب دراز ده هزار

نیم [ربیع الاول] زیر دست خان از صوفیه بهار آمده دولت
گورنش یافت - و یک فیل که از پرتاب زمیندار پلامون گرفته بود با
دو هزار اشرفی و برخی جواهر و مرمع آلات که پرتاب مذکور مصحوب
او بطریق پیشکش فرستاده از نظر اقدس گذرانید - از کوسکیان
صوفیه گجرات سبل سنگه ولد راجه سورج سنگه باضافه پانصدی
دریصت سوار بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار و دویست
سوار سرانراز گردید - به میر نعمت الله ولد میر ظهیر الدین علی
که دختر مراد کلم نبیره میرزا رستم صفوی را خطبه نموده بود ده
هزار روپیه بجهت سرانجام کدخدائی انعام شد *

شب دوازدهم [ربیع الاول] برسم سنین ماضیه دوازده هزار روپیه
باهل استحقاق رسید *

پانزدهم [ربیع الاول] حکیم محمد داوود را بغضایت ماده
فیل برنواختند - مید حسن ملازم عادل خان را که از بلجپور
برسم حجابیت آمده بود خلعت و اسب با زین نقره و ماده فیل
و هفت هزار روپیه نقد و پسر او را خلعت و هزار روپیه و همراهِ
او را دو هزار روپیه عنایت نموده به بلجپور رخصت دادند - و
بعادل خان خلعت خاصه با مرمع طره گرانبها و برای پسر او نیز
خلعت و طره مرمع مصحوب مید حسن احوال یافت - چون راوهتمی
سنگه ولد راو دودا نبیره راو چاندا در گذشت - و فرزندی نداشت -
پادشاه کلم بخش جایی او را به ابن العم پدرش روپ سنگه ولد
روپ بکند بن راو چاندا که پسر از فوت راوهتمی سنگه با مید
نوازش ملکه بدرگاه خلافت پناه آمده بود مرحمت نمودند - و

خاقان مهربان هر دو پسر او را بعنایتی در خور سزاوارز ساختند - و خدمت عرض وقایع صوابات و رمالت انعام که بموموئی خان متعلق بود بماعقل خان تفویض یافت - بدومت بیگ که تازه از ولایت توران آمده بود هزار ردیه انعام شد - به فیض الله پسرزاهد خان فیل مرحمت فرمودند •

بیست و سیوم [صفر] بعرض اقدس رسید که هریمنگه ولد کشن سنگه که پسر برادر حقیقی راجه سورج سنگ پیمان زندگی برآمد - ازافرو که او را فرزند نی بود خدیو قدر دان روپ سنگه برادرزاده او را بعطاء خلعت و اضافت منصب و مرحمت امپ با زین نقره سربلند گردانیدند - و کشن گده وطن عمش در تیول او مرحمت نمودند •

پنجم ربیع الاول بحکم مقدس سرور جوبدار سلطنت سلطان سلیمان شکوه اسلام خان و عبد الله خان بهادر فیررز جنگ و صلابت خان و امالت خان به استقبال فهرست صحیفه مغاخر و معالی بادشاه زاده محمد اورنگ زیب بهادر - که از شدفتن خبر عارضه ملکه دوران مالکه گیهان بیگم صاحب برخست سریر آرای جهانبنانی از برهانپور بعجلت تمام آمده بودند رفته آن والا کهر را بدرگاه آسمان جابه آوردند - آن اختر فلک خلافت با خلف الصدق خود سلطان محمد بشرف کورنش رسیده هزار مهر نذر و طره مرصع با یک تسبیح مروارید و ده امپ عربی پیشکش گردانیدند - و بعنایت خلعت خاصه مقتدر گشتند - آتش خان دکنی یک فیل پیشکش نمود •

نصرت جنگ صورت واقعه معروض داشته دو توپ کلان و جمعی از
 بندهای درگاه برسم کومک التماس نمود - بعد از معروض شدن
 حقیقت فرمان شد که دو توپ بزرگ از دارالخلافه اکبر آباد نزد
 خان مذکور بفرستند - و بحکم اقدس رشید خان انصاری و جمعی
 دیگر از بندهای درگاه از برهانپور - و راجه پهار - سنگ بندهای از جاگیر
 و پرتیراج راتهور از رام پور - و جانشینار خان از مند سور - بسرعت
 هرچه تمامتر هنگام کار بکومک رسیدند - و صبح یکشنبه نوزدهم
 ذی الحجه دلبران جانباز از ملچار برابر دیواری که مقامیر آن روی
 خندق ساخته عقب آن تفنگ می انداختند بر آمدند - و به پیش
 بردن خاک ریز و فزونی تردد و آویز آن دیوار از دست شقاوت منشان
 ادبار آثار بر آورده طبقه پائین را مفتوح گردانیدند - پس از چندی
 آن دو توپ قلعه کوب رسید - و بصدا رعد آوای آن دو ثعبان حصار
 ادبار رخنه در اساس توانائی و شکستنی این باطل ستیزان افتاد
 و از بر انداختن دمدما در برابر بروج و خالی شدن تالابهای فراز
 قلعه از آب عنان تذبذب و تبصر از دست دادند - و ماروی گوند از
 کفرت یاس و یاس ذریع برانگیخته زینهار ی گشت - و اواخر محرم
 [سنه ۱۰۵۳] بدیدن خان دوران بهادر نصرت جنگ آمد - روز
 دیگر خان نصرت جنگ با دیگر بندهای درگاه بالای قلعه که در
 نهایت رفعت است بر آمده برج و باره آنرا بنظر در آورد - و محمد
 صلاح برادر خود را با پانصد سوار و هفتصد پیاده تفنگچی پیامبانی
 گذاشته کیفیت واقعه عرضه داشت نمود *

هزدهم محرم - سوجی خان رخت هستنی ازیر، جهان بر بست -

و بستن راه داشته بودند - بکمتر دست بردی پراگنده گردانیده در نواحی گذر برای گذرانیدن موسم برسات و بریدن جنگل جوالی قلعہ مخیم ساخت - و مساکن و موطن آن ابدال رسیدگان به نهب و غارت از بیخ و بن برانداخت - مازوی گوید از ملاحظہ سامان آلات قلعہ کشائی و فزونی سواہ و کثرت ترددات و اصابت تدبیرات خان نصرت جنگ از خواب غرور درآمده به میرزا والی و گویند داس راتھور ملزم خان مزبور متحمل گشت - و بہوہت پسر سنگرام را از قید خود برآوردہ با مردم معتبر سنگرام نزد خان نصرت جنگ فرستاد - درین اثنا بظہور پیوست کہ چندی می خواهند کہ بہوہت را گردانیده بقلعہ برند - ازین رو خان مسطور آنجماعہ تیرہ روز را بزندہان انداخت - و بہوہت را از رفتن قلعہ باز داشته نظر بند گردانید - و چون مار و حصار نصیر خان مزبور دوازہم شعبان این سال از افامنگہ کوچ کردہ و بکوہ لکھہ کہ قلعہ گذر جز آن مرکوب ندارد برآمده - و آن مرکوب را کہ بسنگ و آہک برآوردہ محکم ساخته بودند بجنگ از چنگ مقہوران گرفتہ منزل گزید و چون قلعہ مذکور بر کوهی مشتمل بر در مرتبہ ہست و بلند کہ هیچکدام از آن بحصار احتیاج ندارد واقع شدہ - و ہرپا سنگیست یک لخت کہ از هیچ سو عروج بران صورت نہ بندد - و در طرف مرتبہ پائین آن کہ بدیوار احتیاج داشت سنگرام احتیاج جداری از سنگ و آہک برآوردہ بود - و مخادیل برج و بارہ دیوار را بتوب و تفتک و دیگر آلات نبرد مستحکم ساخته بودند - چنانچہ تسخیر آن بہ نیروی آویز و بازی ستیز میسر نبود - بظاہر خان دوران بہادر

کشایش قلعه کنور بتدبیرات صائبه خان

دوران بهادر نصرت جنگ

چون سبکرام گوند زمیندار قلعه کنور که از احتیقات پسر
 شاه راه بندگی و فرمان پذیری محفوف عنایات پادشاهی بود
 ریخت حیات بر بخت - و غلام او ماری گوند که از قبل او بحراست
 قلعه می برداخت بهوشت پسر او را از تصرف باز داشتند ضبط معامله
 مرزبانی از پیش خود گرفت - و قلیلی بخرچ آن پسر که هنوز
 مراقب نگشته بود می داد - و با انتظار جمعی نصاب کار شوریده
 روزگار استحکام معادل و مساکن سراز مطاوعت بر تافته راه فرمان
 برداری و مال گذاری چنانچه باید نمی پیمود - و رعایای بعضی
 محال چاکیر صوبه دار که بحدود کنور پیوسته بود نیز به پشمال
 گرمی آن مقام در اداء مال واجب تعلل می ورزیدند - بنای
 خان نصرت جنگ اواخر محرم سنه ماضیه تا بنیان خود و کور
 صوبه مالیه و اختی زمینداران از قلعه رایسین که اقامت می نمود
 راهی گردید - و در محال مرزبانی آن سخاوت و
 چند فروکش نمود - و جمعی را بقطع جنگل
 بر سر دین تپاک کرده بود و تقدیم راه برگماشت
 مخوف تهانها نهانده - و مردم کار دیده رزم و زور
 و آگهی معین ساخته - بجمعی خاطر روانه پیش
 مفر سال گذشته به کتل کنور رسیده نزدیک
 و مقصد هشتم تفنگچی را که مذاکرات
 و پش پا
 بر ساخت -
 دستور فرمودند

لو بآب کامنی سبز و معجون اترجی و قملیچه مداوا نمود - و این
 رنجوری روی بانحطاط گذاشت - و در اندک زمانی آنکه نزدیک بود
 که بالکل زایل شود حکیم مسیح الزمان که پدرش میرزا محمد
 استاد حکیم عنایت الله والد حکیم محمد داؤد بود بفرمان طلب
 از دار السلطنه لاهور بآستان معلی رسید - و بحکم اندس باحکیم
 محمد داؤد که در حقیقت معالج او بود انباز گشته معجون وردی
 ضمیمه گردانید - و صحت مزده نشاط بخشید - و حسن علاج مولطف
 تدبیر حکیم محمد داؤد در تداوی این مرض هایل بتحصین
 پادشاه مفضل بیهمال مقرر گردید - اگرچه پس از چار ماه
 امراض دیگر رو به تنزل گذاشت اما تا پنج ماه دیگر مرهمهای
 جراحان در ازاله الم جراحت سودی نمی بخشید - تا آنکه عارف
 بی که در سلک غلامان درگاه منسلک است چون طالع او در
 شادی داشت و روزگار رخ بسازگاری - مرهمی ساخت - و در
 آن آخر مرهم او لختی زخمها بالکل مندمل گشت - و بعضی
 بر آردی نهاد - و تفصیل عنایاتی که در جلدوری این خدمت
 و چون مریض مندرجست - و جشن صحت که بتاریخ پنجم شوال سال
 هیچکدام از آن بزرگواران عارضه شدیده بود منعقد گشت - و بدین نهمی
 لخت که از هیچ صحت بسبب حرکتی که در سواران سفر پنجاب
 بین آن که بدین داد - و بمعالجه هامو نامی ساکن حصار زایل
 حکم بر آورده ای که نسبت بار بوقوع آمد ر آنچه از زرسرخ
 و بمرآت نیز که صحت یانته غسل نمودند بفقرا و مستحقان
 زین آویز و باگارش خواهد پذیرفت •

مقام خرابی او شده - و از برهنمونی اختر مسعود روزگار محمود
 بقصد تلذیم سده سدره رحمت که مشعر کعبه اقبال است و مهمل
 قوافل آمال از ایران برآه بصره روانه گشته بود - بیستم روز این
 داهیه بشرف رانده دولت ملازمت فایز گردید - و بمرحمت
 خلعت و از بی ثانی نگاهزار روپیده و منصب هزار و پانصدی ذات
 و دو صد - و نمودند در ازاله برخی امراض که در اثناء
 الم جراحت فرمان وعالجات صایبه بتقدیم رسانیده و از انجمله
 امراض شصت و نهم چار ماه مخوف بهم رسیده تب
 دایمی بود و سرش باشد نیدن ادویه بارده از قسم کفور و ترشیا -
 وضعف بود تحقیق نوم علاج کرد - ناگهان لیذت طبع و اندفاع
 خون که از او بیرون اندوه خاطر مهر ناظر گردید روی نمود -
 چون حکیم آن جهت توهم عروض مرض دیگر
 توقف کرد - معروض داشت که یکبارگی قبض نیکو نیست بتدریج
 علاج کرده خواهد شد - و حکیم موصفا بوسیله بعضی بعرض ملکه
 زمان رسانید که مداوای این اسهال بسهولت می توانم نمود -
 و ملکه دوران بعرض رنح رسانیدند - و خواهرش ایشان در علاج
 حکیم مذکور بر خاطر مهر ناظر پرتو افکند - اطمینان حضرت نظر بضعف
 و اضطراب بیمه را از این امر مامور گردانیدند - او بذاتی بعلاج
 پرداخت و آخر کار بخوابیدن زیاده علاج نمود - اتفاقا بجهت
 احتیاج ماده سوخته و آنرا در بر اطراف چشم و پشت پا
 که منوج آن با وجود جراحت خاطر اقدس را فکیران تر ساخت -
 پدید آمد - خدیو مهرازان علاج آن را بحکیم محمد داور مقرر نمودند

و پیرایه جمعیت کون و مکان دخل داشت مخصوصاً خوراندن ادویه
و اغذیه و وضع و زرع فراهم بشخص قدیس و نفس نفیس بدقتیم
میرسانیدند - و از قات فرصت بواسطه اشتغال به بیدار داری و
غمکساری آن قدره طاهرات و اسوه زاهرات بدولتخانه خاص
و عام و بدولتخانه خاص دیر بر می آمدند و بدو نفرمان
الحق معویت این عارضه بمرتبه بود که لم اندس بی عافیت
هفا بخش حقیقی - و ادوا پرداز تحقیقی که معجون بی عافیت
حق آگاه - و میاسن انفس روشن دلال من علاج بی عافیت
صایب الحدس - صورت پذیر نبود - شا هایل بتکس
میتوان دریافت که دوکس از خوادم چه پس از چار
کمتر از مملکت زمان بایمان رسیده بود یکی و دیگر مرهماء
بعد از بیست روز در گذشت - و در دیگر تا آنکه عارف
کمتر سوخته بودند صحت یابند - از ابتداء این واقعه مهیبه تا
قریب چار ماه که امید صحت کمتر بود عیش و عشرت گوارا بر
خدبو گبهان تلخ گشته بود - چون مصلحت ایزدی مقتضی آن
بود که این بار گران دل خداوند کون و مکان را که امنیت مجانیان و
جمعیت زمامیان بذات ملکی ملکات او باز بسته است زیاده برین
آشفته نداده - پس از چار ماه از فضل الهی امید عافیت پدید آمد
و از نتایج ترجمه پادشاه مسیحی نفس از آثار نیت نیک آن
مریم مرشت - آنکه حکیم محمد داود که طبیب محرم شاه
عباس فرمانروای ایران بود و شاه صفی بعد از رحلت شاه
و زکوری باغراء بعضی دوستان دشمن خود دشمنان دوست رودر

سند حاصل کنند . و باین مفسور مناجات قضا تأثیر بنظام جماعت
 صونجات بهر طرف مدور رسیده - و ازین رو تذبذب و تشتت مفسور
 بکار این جماعت آشفته روزگار راه یافته بود - درینوقت بربیع قضا فغان
 بکرامت مدور پیوست - که آنچه از محصول مدد معاش و وجوه
 وظایف موقوف شده باشد بتصرف این گروه باز گذارند - و بعد
 از این جای ثالث نگاه ندارند - و سکنه دارالخانه و حوالی آن بصدر
 الوجب نمینماید . نیموده تصحیحه بگیرند - و در صونجات دیگر هر که
 موجب فرمان و آواشان حضرت عمرش آشیانی باه ثمال لازم الامتنان
 فرقه حضرت جنت مکانی با منشور لامع النور این دولت خدایه
 آفتاب سرب باشد مدور جزو بصلاح ناظران مهمات آنجا تصحیح امده
 پیش از تحقیق فوت و فرار و قبض و تصرف و آنکه سپاهی و اهل
 درون نباشد نموده باراضی مدد معاش او مزاحمت نرسانند - و
 رخت هستی بر بسته باشد و در فرمان قید مع فرزندان باشد
 او را بر اول مستحق او مقرر دارند - و بی قید مسطور باز
 نمایند - و اگر استحقاق بظهور پیوند حقیقت بدرگاه آید
 معروض گردانند - و از کمال رانت علاج جسمانی را که
 نهاد تدبیر است ضمیمه مداوات روحانی ساختند - و همگ
 نی طبابت و جراحی چه جمعی که بحضور پیشگاه دار
 جهاندار می گام اندوز اند - و چه گریهی که از اطراف
 فرلهم آمده بودند شروع در دروا نمودند - و اورنگ آرای
 که پیشکاران تقدیر آسمانی همت بر انجام مراد از
 جمع اصولی که در صحت آن سرمایه عافیه دوم
 این است نیز

(۳۹۵)

همین مقدار زر باهل احتیاج دادند - و در نخستین ماه این
واقعۀ هایلۀ شست هزار روپیۀ بدفعات به محابیح انفاق نمودند -
و از غرة ربیع الاول که آغاز ماه دوم بود مقرر گردانیدند که هر روز
هزار روپیۀ که ماهی سی هزار و سالی سه لک و شست هزار روپیۀ
مطابق دوازده هزار تومان عراق و چارده لک و چهل هزار خانجی
که برای مطالبات عظیمه و جلیات جسیمه از دیرباز عین بخت
آزاد فرمودند - و جسام جرایم آن جماعه بخشوده مبلغ هفت
روپیۀ از عین المال سرکار والا بخشیدند - و آنچه درینو از پیش
مراحم پادشاهانه و عواطف ملکانه بروی کار آمده بخشش و بخشا
داد معاش کل ممالک محروسه است - شرحش آنکه چون در واقعۀ
اندان ولایت صفارۀ دردمان هدایت حید جلال صدر الصدور
ب اشرف رسانیده بود که موویخان جمعی غیر مستحق را
نکه احوال آنها بعرض حجاب بارگاه خلافت رساند مدد معاش
نه داده - و بعضی بفرامین اجاسی اراضی مدد معاش
متصرف اند - بنابراین حکم معالی بصدور پیوسته بود که
یک فصل مدد معاش ممالک محروسه را خواہ در خالصه
و خواه در تیول امرا و منصبداران حوامی ملوک غایت
ب باب احتیاج حواله نمایند - و نیاز مندان ساکن دارالخلافه
دارالخلافه که محط موکب اقبال است نزد صدر الصدور
بیجات بعیدہ بصوابدید صوبہ داران و صدر چزد

جود در مانندند - و تا آگهی دیگر خدمتگاران و رعیت آب شهر
آن انتظار صفه و مساکین - و اضلاع هر در طرف آن منبع
معادات - و هر دو دست جود پیوست آن معدن خیرات مجروق
و مجروح شده بود - چون محبت و مهریانی اقدس بآن محتاجه
عجاب عصمت چه از کثرت شایل جلیله و خصایل نبلیه
و عادات پسندیده و ملکات گزیده - و چه از فرما افزای و رضا
جویی نسبت بجمیع فرزندان بختمند سعادت بدو تر بفقر و مست
خدو مهر گستر از حدوث این واقعه غم افزا بر خلاف پیش
فردای آن از مشکوی اقبال بر نیامدند - روز دیگر در
آفتاب بود پس از دو مهر بدولتخانه خاص و عام تشریف فرمود
پیش از یک گری توقف نه نمودند - هر چند بمقتضای بشریه
درین ناله هایله اختی عنان اصطبار از دست رفت - لیکن دانش
آموز دبستان ایندی - و فیض اندوز مکتب مددی - به پیشوائی
خرد دور بین و رهنمائی رای صواب گزین - درین داهیة هوش
ربا سرشته تثبیت و تصبر بدست داشته همت بر معالجه بیماری
و دلدهی و دلداری آن نور حدقه جهانداري گماشتند - و نخست
بمعالجات روحانیه پرداخته از انقاس متبرکه شب زنده داران بیدار
دل - و زایده گزینان پیوند گسل - و ادعیه و عزایم ارباب طهارت و
تقی - و اصحاب نظامت و نقی - و انفتاح ابواب خیرات و میرات -
استغفا نمودند - چنانچه از روز نخستین تا سیوم روز هر روز پنجزار
مهر و پنجزار روپیه بمحتاجان تصدق فرمودند - و بیعت و دوم
مهر که روز تولد آن صفت گزین و برکت نهالین است نیز

آلت و اقسام اقمشه بطریق اطهر درآمد - و متاع يك لك زریه بشری
قبول رسید .

رسیدن چشم زخم بقدری پیکر دره دریای
جهانداری دریای صای فرمان گذاری بیگم
صاحب و حصول صحت بنایت ربانی
از شهر میشود حضرت خاقانی صاحب قران ثانی

ای مطالبات که ابرافضال خاقانی کشت امید جهانیان هرگز
نرمودند و جت - ناگاه روزگار غدار و ملک کم رفتار خوبی نگویده
و خاصیت ناپسندیده بروی کار آورده شادی جهان را بغم آمیخت
یعنی حادثه عین الکمال قره باصره جهان دانی غره ناصیه کمرانی -
روی نمود - اجمال این قضیه نا مرضیه که تفصیل آن زمان را
از گویائی و گوشت را از شنوائی باز دارد آنست - که شب بیست
و هفتم محرم در اثنای آنکه آن ملک لقب تقدس احتجاب از خدمت
خاقان گیهان بخواب گاه تشریف می فرمودند - ناگاه عظم
دامان طهارت - معی که دران کاشانه روشن بود رسید - و
چون لباس پردکیان تنق عظمت از نقایح نصایج و در کمال
نعمت و نراکت می باشد - و بروغنهایی معطر مخصوصا عطر
جهانگیری مدسم - آتش از گوشه دامان زیانه کشیده تمام ملبوس
مطهر را در گرفت - اگرچه از خولام قریبه چارتن که دران هنگام
حاضر بودند در نور نشانند این نایره ضایره نهایت چستی و
چالکی نمودند - اما چون بالبعه لیثان نیز در گرفت باطفاذ آتش

و هفت صد سوار از اصل و اضافه و بانعام ده هزار روپيه نواز
يانت - الله ویردي بيگ که از ايران باراده بندگی درگاه عرض
اشتباہ آمده بود بانعام چار هزار روپيه - و ميرزا بيگ چوره
اقامي که او نيز بقصد بندگی آملان جهان داری تازه از توران
رجیده بود بانعام ده هزار روپيه کامياب شدند - پاهان این روز
حضرت خاقانی باز دولت خانگه سموگر را رشک افزای خلک برین
گردانیدند - درین ایام - دهگانه ده هزار روپيه مقرر بفقر و مساکین
عطا فرمودند *

چازدهم [محرم] عبد الله پسر سعید خان بهادر باین
بعنايت خلعت و منصب هزارگی ذات و چار صد سوار
و اضافه سر بلند گشته - بقدهار نزد پدر دستوري يانت
نوزدهم [محرم] از سموگر بدولت خانگه دارالخلافه
ورود ارزاني داشتند - درین روز رستم خان بعنايت
واسپ با سز طلا سر عزت برافراخته بسنبهل مرخص شده
قلي بخلعت و داروگی نيل خانگه مقتدر گشت - بمقام
علي دانشمندی ده هزار روپيه انعام شد *

بیست و دوم که روز دزن مویدین گوهر بحر خلعت
کهر را بطریق مقرر در دولت خانگه خاص بحضور اشرف
مرصع کمر خاصه بعنايت فرمودند - حاجی عاشور بخلعت
ده روپيه کشمیر از تغیر محمد قاسم قاضي زاده کره رودی
اسپ سواتوار گشته وخصت يانت *

بیست و پنجم [محرم] پیدگهی اسلام خان از

خان حقیقت واقعه بدرگاه کیوان جاه معروض داشته التماس نموده که اگر پرتاب بعنایت منصب سرفراز شود موجب افتخار او می گردد - خاقان مجرم نواز او را بنزیره بندگان آستان معلی انهلاک بخشیده بمنصب هزاری ذات و هزار سوار نوازش فرمودند - ولایت پلامون را یک کرور دام جمع مقرر ساخته در تیول او مرحمت نمودند *

هفتم محرم [سنه ۱۰۵۴] شاعری امی تخلص که از ایران بعزم وندگی درگاه آسمان جاه آمده بود سعادت اسلام سده امیرا یعنی دربانیت - و تصدیق که در ستایش پادشاه گردون رو میبود بمسامع عظمت و جلال رسانید - و بعنایت خلعت از گر رویه مباهی گشت - او چون باوجود تعری از و ه و سواد شعر می گوید باین تخلص شهرت یافته *

خان

گذارش نوروز

یکشنبه دهم محرم سال هزار و پنجاه و چارم آفتاب جهان از گذشتن یک ساعت و یازده دقیقه و سی و یک ثانیه حمل انتقال نمود - درین روز اورنگ نشین اقبال برصفینه دولت نشسته بدولت خانه والا مراجعت فرمودند - از سنبل و مکرمات خان از دار الملک دهلی و مید خان از لکهنو رسیده بشرف تقبیل آستان خواجی مکن - و مید مرتضی خان هزار مهر نذر و یک نیل پهلوان آید - صفی قلی سیاه منصور بمنصب هزار ذات

شده و علقریب میرسد بکفر گرد از گرفتار خواهی گردید - او پاهای دانه
 که هر چند شایسته خان با لشکر بسیار بیای قلعہ آمده فراوان جدا
 و گوشش بکار برد بی آنکه او را به بینم بمصالحه و گرفتن پیشکش
 در ساخته مراجعت نمود - اکنون لوازم اطاعت و بندگی بجا آورده
 عمارا می بینم - اما چون از نیاگان من هر که بسری رسیده
 حصن مزبور در تصرف داشت هرگز به پتند نرفته من برفتن
 پتند عهد نمی توانم نمود - زبردست خان دیگر باره برگزارد که
 اگر خود کار خود می خواهی به پتند رفته اعتقاد خان را به بین
 آماده هلاک باش - پس از ارسال رسل و رسائل پرتاب برگزارد
 عجز توابع من برفتن پتند راضی نیستند اما اگر بعد
 پیمان مرا مطمئن گردانید و در مقام ضرورت من نباشید همراه
 شما به پتند رفته اعتقاد خان را می بینم - زبردست خان مطابق
 نوازش او عهد نمود - پرتاب نزد او آمد و فیلی برای او آورد و مجددا
 بد گرفته برفتن پتند مضمم گردید - زبردست خان از اعتقاد خان
 بد نامه طلبیده او را رهگرایی طمانینت ساخت - و بعد الله نجم
 ثانی بر نکاشت که چون پرتاب باطاعت در آمده هرجا رسیده باشد
 عیان باز کشید که درین نزدیکی معاودت نموده و شهنش که
 و هفدهم رمضان با پرتاب از پلامون راهبان فساد مخ
 دوم در نواهی دیوکن به بد الله نجم ثانی ملحق آماده شد که
 هر دو با هم به پتند رسیدند - پرتاب برای اعتقاد از قضا و قدر
 آورد و قرار داد که یک لک روپیه برسم پیشش دارند - و
 عماره و اصل سازد - و زبردست خان مک

تینج رای با جمعی از قلعه پلاسون بشکار برمی آید - و صورت
 سین و بیل سین پسران مدن سنگه تهرائی وکیل تینج رای
 و طایفه دیگر که در قلعه بودند به پرتاپ متفق گشته بقد
 از پای او برمی گیرند - و جماعه را که از جانب تینج رای
 بصیانت قلعه می پرداختند ایل سالخته قلعه را بتصرف پرتاپ
 درمی آرند - و از همراهم تینج رای برخی بقلعه درمی آید
 و بعضی گرد فرار بر فرق خود بیخته متفرق می گردند - و تینج
 رای مقهور از اسجاریانده و از اینجا مانده بچنگل آن نواحی درمی خزد -
 و مدن سنگه تهرائی و دوسه دیگر از اعیان آن محذول
 جمعی گذیر محاذی لشکر منصور نشسته بودند نیم شب
 نمی نمایند - زیر دست خان پس از اجتماع این خبر حضرت
 دیوگون را به دهرنیدهر اجینیه و جمعی از نوکران خود
 پیرو پنجم رمضان به پلاسون راهی شد - و از جنگلهایی صحر
 امروز و کتلهای عمیر العبور گذشته و فساد پیشگان را که در مضای
 و عقبات سر راه گرفته بودند مالش داده به مان گده رسید -
 در آن اثناء پرتاپ که از سطوت مجاهدان دین مغلوب یاس و هراس
 و حمل دست خان نوشت که چون بدالت طالع بلدگی
 اس برصفینه اعداد را سرمایند نجات خود را بپذیرای اطاعت
 از سده اکنون آمدن و دیدن با جازان باز بسته است -
 از لایح باری سه گروهی قلعه را چون منزل گزیده به
 و معید مرآتو وقتی خود ملد است به با من نزد اعتقاد
 آید - صفی لدن بهائی بنده کلیه جمعیت بسیار روانه

عاقبت گزینی را گرامی خدمت گذاری درگاه والا شدند بدلا و
احتمالت مطمئن ساخته چندی را که هوای تهر در سرداشتن
مقید گردانید - و مردم را بقطع جنگل و تومیع طریق پلامون تعیین
نموده خود بفریم حصن دیوک و استحکام آن پرداخت *

یازدهم [شعبان] خان مزبور آگهی یافت که تیغ رای
مدن سنگه تهرائی وکیل خود را با برخی از اعیان خویش
و قریب شصت سوار و هفت هزار پیاده بموضع باولی چیون که
هنگام گروهی دیوک جنوب ریه آن واقع است فرستاد
دیگر در سمت مورده و کفله کسبل نموده در تیره
و از مخدولانی که بباولی چیون شتافته اند جمعی دو کر

شبی خون پیش آمده اند - بنابراین گروهی از دلیران
همالش مقاهیر شقاوت گرا فرستاد - مبارزان لشکر فیروزی بدانجا
رسیده چندی از نژده پزوهان ضلالت نهاد را مقتول و مجروح
گردانیدند - و باز ماندگان تیغ خون ریزه سپر فرار گشتند *

شانزدهم این ماه [شعبان] اعتقاد خان این ماجری
شنیده عبد الله نجم ثانی بخشی صوبه بهاروا که بالتماس خان

مزبور حکم اقدس بنماین او صادر گشته بود با درباری برادر تیغ رای
و بسیاری از تابیدان خود معین نمود - و مقرر ساخت که
دمت خان پیوسته بانفاق در انداختن بنیان فساد

مساعی موفوره بتقدیم رسانند - و خود نیز آمده شد که
احتیاج از عقب راهی گردد - و چون کار پردازان قضاوت
تمشیت امور این دولت روز افزون فراپیش دارند -

خواب راحت از دست داشته مران قوم خود را آورده خاطر ساخت
بیشتر مران قوم او بکین تیزی برنشسته در صدد دفع او گشتند -
و در آغاز رفتن اعتقاد خان بصوبه بهار دریا رای و تیج رای اعزام
پرتاب به پنده آمده خان را دیدند - و پس از اتماله و تسلیم
ناظم صوبه قرار دادند که پرتاب را مقید ساخته نزد او بیاورند -
و هر دو به پلامون برگشته باتفاق جمعی دیگر او را بقید در آوردند -
۱ سرداری آن قوم به تیج رای قرار یافت - صوبه دار برنمعه
آگهی یافته در باب آوردن پرتاب به تیج رای نوشت - او از غدر
پیشگی و حیل و بازی وکیل خود را فرستاده عذرهای غیر معسر
در میان آورد - مدتی پرتاب در قید او بود - تا آنکه دریا رای
برادر کلان او و گروهی دیگر سرآمد طایفه چپرو که تیج رای
خسران گوی را بسرداری برگزیده بودند از انحراف و رویدند
اعتقاد خان هر کدام را دل دهی نموده رهگرای مطاوعت اولیاء
دولت روز افزون گردانید - دریا رای و دیگر اطاعت گزینان پیغام
دادند - که اگر فوجی با یکی از معتمدان بدین صوب فرستاده
آید حصن دیوکن را که تهاغه کلان پلامون است حواله نموده
بهرچه اشاره رود آن را بتقدیم می رسانیم - ناظم صوبه زیر دست
را با مرزبان شاه آباد روانه ساخت *

۲ شعبان خان مرزبور بنواهی دیوکن رحید - و از رای با
و بهوال و چنیت قلعه داران دیوکن او را دیوکن حصار را
او دریا رای را با برخی از همراهان خود به اعتقاد
دادند - و از مردم دیوکن جمعی را که از عاقبت پهنی و

روز شنبه محرم [سنه ۱۰۵۴] میرزا محمد ارباب سمرقند که
روز بعد اصفی در فتح پور از هجوم مردم آسیبی باورسیده بود
شرف ملازمت دریافت - خدیو مهربان او را بانعام سه هزار روبه
صرافراز ساخته بسمرقند رخصت دادند - چون بعرض ملتزممان
پایه ارزنگ جهان متانی رسیده بود که مقدر خان به تحقیق
مهمات صوبه قندهار و تنظیم احوال رعایا از قرار واقع نمی پردازد
چهارم حکومت قندهار بسعید خان بهادر ظفر جنگ که بنظم مهمات
صوبه پنجاب می پرداخت مفوض گردانیدند - و لطف الله
همر او را بعلمایت خلعت و اسب نوازش نموده مصحوب او
خلعت خاصه و فرمان صوبه داری بخان ظفر جنگ فرستادند
و بصحب کدورتی که میان سعید خان و راجه جگت سنگه بود -
قلعه داری قلات که از مضامات صوبه قندهار است از تغییر راجه
مذکور بخانه زاد خان نخستین در سعید خان بهادر تفویض
نمودند - و راجه را از تعیناتیان صوبه کابل گردانیدند - و نظم صوبه
پنجاب به قلیچ خان مقرر گشت •

کشایش ولایت پلامون و اطاعت پرتاب مرزبانان ملک

لحنتی از چگونگی پلامون و گرمین شایسته خان صوبه داری
پیشکش از پرتاب زمیندار آن دیار گزارش یافت - آنچه
بمحطوت اقبال بدو مال لقمه ظهور بخشید به نگارش آن می
پرتاب مرزبان حسن ملوک که سبب اخوانیدن ز...

و بگرزیدن دیگر ارباب این عارضه مخونه بعد از چاره روز طبعیت
آن فروغ افزای گوهر سلطنت بصحت گرانید - و درین ایام اورنگ
نشین اقبال از فرط مهر بانی و دل لگرانی هشت مرتبه بمنزل آن
نیز اوج جلال برسم عبادت تشریف فرمودند •

بیستم [ذی الحجه] از موکر کوچ شد •

بیست و یکم [ذی الحجه] روپاس محط اقبال گردید - روز
دیگر درین منزل مقام فرمودند - محمد ناصر ملازم قطب الملک از
گلکنده بدرگاه ملاطین پناه آمده معادت استلام عتبه علیه اندوخت
و پیشکش قطب الملک فیه ذیل شش نر و سه ماده از انجمله یکی با
یراق طلا باقی با ساز نقره از نظر اقدس گذرانید - جم قلی از بندر
سورت بآستان معلی رسیده خیول عربی و عراقی با لختی جواهر
و دیگر نوادر که در بندر مزبور بجهت سرکار والا خریده بود بنظر میض
گستر در آورد - و ازان میان یک اسب کمیت عربی مقبول طبع والا
انقاد - و به تمام عیار نامور گردید - و یک اسب مرخنگ با زین طلا
بمیدن پور خلافت عنایت شد - هر یکی از صفی قلی میاه ملصور
مقصود بیگ علی دانشمندی - بغنایت اسب مفتخر گردید •

بیست و هیوم [ذی الحجه] موکب جهان پیمان از روپاس
نورددی در آمد •

بیست و ششم [ذی الحجه] بفرخی و نیروزی داخل حصار
خلانده شده حریم سلطنت را بفروغ خلانت برانروختند - و
یکه در شهر آثار وبا باقی بود همان روز بمنزلی که در شکارگاه
فرمودند •

نقشه بلندی جلال پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر سندنک اتفاق

نیفتی را با دو ماده فیل که آن کامکار از بنگاله مصحح

پیشکش ارسال داشته بودند از نظر اکمیر اثر گذرانیدعالی که به

خلعت و اسب نوازش یافته مرخص گردید - و یک استلام عتیقه

و پنج اسب از طریقه خاصه یکی با زین طلا مصحح با ماده فیل

التاج خلعت عنایت نموده فرستادند • ت عادل خان

چاردهم [ذی الحجه] مقصود بیگ علی آورده بود بنظر

برادران و خوبشان بارادگی بدگی درگاه خواتین نقره و یکبکشان

آمده بود دولت گورنمن یافت - و بمعنیت خلعت - و خنجر یراق

طلا و منصبی در خور و انعام پنج هزار روپیه متر انراز گردید •

پانزدهم [ذی الحجه] قرین دولت جاوید اطراز از روپباس روانه

شدند - و در موضع آگاه پور دایره شد - روز دیگر سوکر مخیم اقبال گشت -

و سه روز بصید و نخبه پیر آن نواحی اشتغال نمودند - و دوازده قلاده

شیر نر و ماده و بسیاری از جانداران صحرائی شکار فرمودند •

هزدهم [ذی الحجه] چون در موضع سوکر مزاج مهین پور

خلایت از منهنج اعتدال انحراف پذیرفت و ماده در گردن و سورت

تپ در بدن ظاهر گردید و همگنان را بگمان نا ساز کاری هوا که

دران ایام شایع گشته بود از جان شکیبائی رفت - هانان مهر گستر

از فرط عاطفت ابواب خیرات و مبرات که معالجه روحانی امت

بر کوشودند - و بعلاج جسمانی نیز که ناگزیر نشاء تعلق است پرداخت

اطباء مہمت شعار را بمددا مامور گردانیدند - بیمن توجه حضرت

خاقانی که مرهمه دواها امت بکشدن خون و خوراندن زهر

پ از طریقه خامه با یراق طلا عنایت نموده فرستادند
 هفتم رایات جهانکشا بصوب سوکر بقصد
 سوکر
 آن فروغ : سیر و شکار

نشین اقامت الخان از فساد هوا آثار طاعون و علامات و با شیوع
 فیروز اوج جم حضرت که صحت ذات ذات الیرکتش سرمایه
 بیستم میرایه عنایت جهانیان است - هفتم ذی الحجه
 بعد از سپهر بیست و یک بهر بصوب سوکر نهضت فرمودند - به حاجی
 بیگ ارغون هزار روپیه مرحمت شد *

هشتم [ذی الحجه] دولتخانه فتحپور بنزول مقدس محط
 جلال و محل اقبال گردید - و آن روز در روز دیگر در تالاب فتحپور
 بصید مرغابی مسرت افزای طبیعت اقدس گشتند *
 دهم [ذی الحجه] در مسجد جامع آن که از آثار عظیمه
 حضرت عرش آشیانی است - و در فسحت و رفعت با آسمان
 همسر - بنماز عید اضحی پرداختند - و پس از اداء نماز و مراجعت
 بدولتخانه معلی رسم قربان بتقدیم رسید - هنگام در آمد هجوم و کثرت
 بمرتبه بود که جمعی از تزام و تصادم در دروازه مسجد افتادند -
 از افتادگان یکی بزخم جمدهر دیگری که از غلاف بر آمده باور رسید
 در گذشت - و چندی از لکد کوب خسته گشتند *

یازدهم [ذی الحجه] از فتحپور نهضت نموده منازل روپاس
 نزول فیض معمول شرف آگین گردانیدند - و سه روز در این
 بهار آه و دیگر جاندلو نهضت اندوختند - خواجه بزرگس لازم

بهار روزی دیگر بعقایف اراصل و سایر مستحقات اتفاق
فرمودند *

هزدهم [ذی القعدة] مظفر حسین ولد میر ابوالمعالی که به
یغچا پور رفته بود با سید حسن ملازم عادل خان بشرف استلام عتبه
جهانبانی رسیده يك نیل که عادل خان بار داده بود با ماده نیل
بر مایل پیشکش گذرانید - و سید حسن عرضه داشت عادل خان
با لختی نغایس که از جانب او بعنوان پیشکش آورده بود بنظر
اکسیر اثر در آورد - و بعنایت خلعت و احب بازین نقره و یک مهر
صد تولگی و یک روپیه بهمان وزن مدهی گشت *

یست و چهارم [ذی القعدة] صفی قلی سیاه منصور حاکم
اسفرائین که فرمان روی ایران او را بپایه سلطانی رسانیده بود
بعزم بندگی آستان جهانداري آمده دولت تقبیل سده اقبال
دریافت - و بخلعت و منصب هزاري ذات و پانصد حوار و عنایت
اسب و فیل و انعام پانزده هزار روپیه نقد فرق مباحات بر انراخت
شیر خواجه بخاری از احفاد قافله حاکم حقیقت مخدومی اعظم
که از مایراء النهر روانه درگاه معلی شده بود سعادت ملازمت
آندوخت - و بخلعت و منصب پانصدی ذات و صد سوار و اتمام
چهار هزار روپیه سرانراز گشت *

ملخ ماه [ذی القعدة] بعبد الله خان بهادر فیروز جنگ
فیل از حلقه خاصه با ماده نیل عنایت شد - دوستکام ولد معتمد
بجان بعنایت خلعت و خدمت بخشیدگری احمد آباد سر بر انراخت
بدانصوب مرخص گردید - و مصحوب او بهیرزا عیسی نظام گشت

مطابق بیست و نهم دی ماه جشن خجسته وزن اختتام سال پنجاه و دوم و افتتاح سال پنجاه و سیوم شمسی از سنین دوام قرین زندگانی جاودانی آرایش یافت - و وزن مقدس بطلا و دیگر اشیاء مقرر بتقدیم رحید - خدیو دین و دولت بر مرصع سریر آسمان نظیر که در هر انقی از آفاق چهار گانه آن چندین آفتاب زواهر جواهر تعبیه نموده اند جلوس اقدس فرموده جیب و دامان جهانی بزر و سیم نثار که ملکه دوران مالکه گیهان بیگم صاحب بدستور هر روز فرستاده بودند بر آوردند - درین روز فرخنده پنجهزار سوار از منصب مهین پور خلافت دو اسبه سه اسبه گردانیده منصب آن والا مرتبت بیست هزار ذات و بیست هزار سوار پنجهزار سوار دو اسبه سه اسبه مقرر فرمودند - و از اصل و اضافه صدر الصدور مید جلال بمنصب چار هزار ذات و هزار سوار - و زاهد خان بمنصب هزار و پانصد ذات و هزار سوار - و سجانسنگه سیسودی بمنصب هزار ذات و چار صد سوار نوازش یافتند - براجا بدنسنگه بهدوریه فیل عنایت شد - لعل خان گن سمد و سایر نغمه طرازان بانعام مقرر کامیاب گشتند .

شب هفدهم [ذی القعدة] مجلس عرس محمل آزایی مقرر تقدس حضرت مهد علیا ممتاز الزمانی در روضه نوردرس آئین آن محفوفه مغفرت و رضوان برهم سنین ماضیه منعقد گشت - خاقان دریا نوال بان انجمن فیض موطن تشریف فرموده مبلغ بیست و چهار رویه بارباب استحقاق قسمت نمودند - و صباح آن باز آن تواضع نشان را بوزر اقدس فروغ آورد گردانیده بیست و

میانبر دار بقا شد و مهر برهنه نمونی بخت بیدار شرف تقبیل مهریم
 اقبال که محیط انضال است و محیط آمال دریانت •
 بیست و یکم [شوال] دیانت خان دیوان دکن باضانه بانصدی
 ذات به منصب هزار و پانصدی شصده حواری مفتخر گشت - میرزا
 محمد ارباب ممرقند که همراه امام فلی خان از توران بطواف حرمین
 منیفین رفته بود و بعد از رحلت او از راه دریا بسورت آمده درین
 تاریخ بدوگاه خلایق پناه رسیده احرار معادت ملازمت نمود و باقیم
 در هزار روپیه کامیاب گردید - به محمد زمان ارلات هزار روپیه عنایت
 شد - چون هنگام بارعام گروهانام دولت کورنش در می یابند
 و از کثرت هجوم و زور ازدحام خاصه هنگام سوارچی اقدس که سعادت
 اندوژان حضور و انزال سرور مانند مور و ملخ فراهم آمده در مجری
 بر یکدیگر بمقت می جویند یک میر توزک از عهده خدمت
 ذیارحتی برآمد - خدیو در بین بجهت نگاهداشت سر رشته رعایت
 مراتب ملخ ماه [شوال] چهار میرتوزک مقرر فرمودند - تا در اثنای
 نهضت مقدس یکی که از همه اینان کلان منصب باشد بتوزک
 جلالت پیش بپردازد - و دیگری که پایه منصبش فرو ترازان بود
 بتوزک دست راست قیام نماید - و سیوم که ازین کمتر باشد توزک
 دست چپ بجا آرد - و چارم که کمتر ازین بود توزک بندھائی
 که از عقب در قور می آیند بتقدیم رساند •

جشن مبارک شمسی وزن مهر مهرجهالبانی

روز سه شنبه هشتم ذی القعدة سال هزار و سیصد و پنجاه و پنج

یازدهم [شوال] از اینجا نهضت نموده بروهبایس متوجه گشتند *

دوازدهم [شوال] اعظم خان از متهر آمده سعادت ملازمت اندوخت *

چهاردهم [شوال] بستن سرا مرکز رایات اقبال گردید *

پانزدهم [شوال] در نواحی باغ نور منزل سید خانجهان و امام خلیل و سید جلال و مومنان و دیگر بندها از دار الخلافه آمده به شرف ملازمت رسیدند - همان روز میمنت افروز در سامعین مختار دولتخانه والی دار الخلافه بنزول اشرف آسمانی پایه شد *

نوزدهم [شوال] الله دوست کاشغری بدرگاه آسمان جاء رسیده شرف انتظام در سط بندهای این حضرت والا رتبت یافت و بمرحمت خلعت و منصبی در خور حال و انعام چار هزار روپیه مرزبند گردید - پدر او محمد دوست اتالیق احمد خان والی کاشغر بود - چون عبدالله خان پسرعم احمد خان که در چالش و ترسان مفصل کاشغر و خطا می بود بنی ورزیده کاشغر را از تصرف احمد خان سیر آورد - احمد خان پیش والی توران رفت - و چندی در اینجا بزمبرد - و پس ازان که امام قلی خان او را سردار موهی ساخته به جنگ لهر قزاق که بقصد تسخیر اند جان آمده بود فرستاد - او قزاقان زد و خورد مقتول گشت - و الله دوست و والد از نزد امام قلی خان ماندند - و هر دو در سفر سعادت اثر حجاز کمره خان مکره رفتند - پس آن خان در مکره مکره مع عبدالحی و اوجان

کتابا لعنہ زاید و ارور

سابع ماه [رمضان]

فہرست و برہمناں کہ در کتب

در وقت عید میدارند
بدن سگه نبیره عم اورا !

مهم‌ترین وزارتخانه‌ها

و نیامندگان علیا فرمودند
فرموده شوال عبد

جاگیر باز داشته یک
میراحم ملکانه باز بمنصب

حیات خان از اصل و اند
یافت - یحیی ولد حنف

خاصہ ایک
انویں
نام - ہزار
نام -

هشتاد و شش هزار و نام -

بزرگوار - رای دوازده

بہارِ حیات

60

موضوع را از مضامین و در وقت قریب دوازده

چشمه شربتی که در میان کوهها و درختان
برگشته و در میان کوهها و درختان

دام - گنجه دواک و دام - هزار دام - دام است بدین

[illegible]

کے ایک وچہل ہزار دام - اتنے ایک لک و

لک وید - لک وید - لک وید

هزار دایم - ستمبندی دایم

بہار ہزار، بی ہزار، بیجیت ہزاری
نور پورا، بی ہزار، بیجیت ہزاری

ماه یک روپيه ازین
ماه زياده همراهي
ساخه اند

سال و روزگارها و روضه منوره مقبور
 و همچنین بازارها و روضه منوره مقبور
 و همچنین بازارها و روضه منوره مقبور

مفتاح

یازدهم [شوال] از آنجا نهضت نموده بر پهلوی متوجه گشتند *

دوازدهم [شوال] اعظم خان از متبرا آمده سعادت ملازمت اندوخت *

چهاردهم [شوال] بستان سرا مرکز ریایات اقبال گردید *

پانزدهم [شوال] در نواحی باغ نور منزل سید خانجهان و اسلام خان و سید جلال و موسویخان و دیگر بندها از دار الخلافه آمده بشرف ملازمت رسیدند. همان روز میمنت افروز در ساعت مختار دولخانه والی دار الخلافه بغزول اشرف آسمانی پایه شد *

نوزدهم [شوال] الله دوست کاشغری بدرگاه آسمان جاه رسیده شرف انتظام در سمط بندهای این حضرت والا رتبت یافت - و بمرحمت خلعت و منصبی در خور حال و انعام چار هزار روپیه سر بلند گردید - پدر او محمد دوست اتالیق احمد خان والی کاشغر بود - چون عبدالله خان بمرعم احمد خان که در چالش وتران مفصل کاشغر و خطا می بود بغی ورزیده کاشغر را از تصرف احمد خان بر آورد - احمد خان پیش والی توران رست - و چندی در آنجا بضربرد - و پس ازان که امام قلی خان او را سردار فوجی ساخته بجنگ لکرمقزاق که بقصد تسخیر اند جان آمده بود فرستاد - او تزان زد و خورد مقنول گشت - و الله دوست و والد او نزد امام قلی خان ماندند - و هر دو در سفر سعادت اثر حجاز همراه خان مکرمه رفتند - چون خان در مدینه مکرمه کای جسمانی از جان نانی را پرداخت هر دو از راه قریبا بسورت آمدند - پدر در آنجا

مرد با لشکر زاید و اردو از راه راست بدارالخلافه اکبر آباد نبرد •
 سالخ ماه [رمضان] بعرض اقدس رسید که راجه کهن سنگه
 بهندوربه رختا همتی برصفت - ازانجا که اورا فرزند ی جز پهرکنیز
 نبود - و برهمنان که در کیش کفر مقتدای همد اند پهرکنیز را
 در رنگ عبید میدارند - و بار طعام نمی خورند - حضرت خانانی را
 بدن سنگه نبیره عم اورا بمعنایت خلعت و باضانه پانصدی پانصد سوار
 بمنصب هزار ی ذات و سوار و بخطاب راجگی و اسب سربلند
 گردانیدند درین ماه مبارک مبلغ سی هزار روپیه مقرر بمختاجان
 و نیازمندان عطا فرمودند •

غره شوال عبد الله خان بهادر فیروز جنگ را که از منصب و
 جاگیر باز داشته یک لک روپیه سالیانه او مقرر فرموده بودند از
 مراحم ملکانه باز بمنصب شش هزار ی ذات و سوار مباحی گردانیدند •
 حیات خان از اصل و اضافه بمنصب هزار ی چار صد سوار نوازش
 یافت - یحیی ولد حیف خان به خلعت و خدمت بکالری نعمت
 خاصه از تغیر محمد قاسم ولد هانم خان - و مبارک روی برادر
 یحیی بخلعت و خدمت توزک - و نور الحسن به خلعت و خدمت
 داروغگی فیل خانه سربلند گردیدند - ناهر سوانگی یک فیل برسم
 پیشکش گذرانید - چون از وقایع صوبه کابل بسمع اقدس رسید که
 میان ملک مغدود و میر یحیی دیوان کابل جنگی شد - و ملک
 دیوان زد و خورد مقتول گشت - میر را معزول ساخته خدمت
 دیوانی بمیر مصباح الدوله تفویض فرمودند •

هفتم [شوال] قصبه باری مورد موکب فیروزی شد •

روشنی و چهره پیرایه طلایی میناکار و امپ و نیل و لختی جللی
مرصع که پوشش فرقه راجپوتیه است و دو راجپوت گلان پند
آورا خلعت و امپ - و هشت کهن دیگر را خلعت عنایت نموده
دستوری معارفت دادند - و مصحوب او مالی برآورد و شمشیر
سپهر پیرایه طلایی میناکار و دو امپ یکی عربی با زین طلا دیگری
عراقی با زین مطلا برآرا مرحمت نموده فرستادند .

هفدهم [رمضان] علامی سعد الله خان بمذایت خلعت
خاصه و باضافه پانصدی دیوستان سوار بمنصب دو هزاره پانصد
سوار و خدمت میر مامانی که دررتبه تلو پایه گرانمایه وزارت
است مر اعتبار بر افرخت - و چون متکفل این خدمت از
فزونیه مهمات مرجوعه فرصت پرداخت خدمات دیگر چنانچه
باید ندارد داروغگی درلخانه خاص که بعلمی متعلق بود
بباقی خان که از غلامان معتبر است تفویض نمودند - و عرض
مکرر که آن نیز بار تعلق داشت بمیرک شیخ مفوض
گشت .

بیست و چهارم [رمضان] رایات جهان پدما بنواحی هرگنده
مالپور که جاگیر راجه بیتل داس است رسید - راجه در نیل یکی
نرو دیگری ماده بعنوان پیشکش گذارند - ماده نیل درجه
پنذیرائی یافت .

بیست و هشتم [رمضان] با مهین پور خلعت و جمعی
نف غلامان و عملی شکار از مقام رام پور بسوی باری متوجه گشتند
امام خان را به خلعت خاصه پرنواخته رخصت فرمودند -

است و هر روز مرا این جماعه از به تیکا یعنی جا نهین گزارش دهند بجای خویش فرستاد .

هفتم [رمضان] دولت خانه اجمیر که بر ساحل تالاب آنا مانگر امدت شرف نزول یافت - و بحکم - الخیر ایوخر - زیارت شریعت صلیحه اموة العرنا خواجه معین الدین نموده و مبلغ ده هزار روپیه بخدام آن مکان نذارت نشان و دیگر اهل احتیاج تقصیم فرموده بدولت خانه معالی مراجعت نمودند - راجه جسونت سنگه از وطن آمده دولت کورنش اندرخت - درین تاریخ راجه جیسنگه شان خود نموده - پنج هزار - سوار بهمار درآمد .

چهاردهم [رمضان] عبد الله خان بهادر فیروز جنگ را بعلمایت اسب از طوبله خامه با یراق طلا سر بلند گردانیدند - و آخرین روز لیزبان مرقد منور تشریف برده فرمان دادند - که در مصین دیگ بزرگ که حضرت جنت مکانی وقف آن مقام سعادت النظام کرده اند نیله گاوان شکار خامه و برنج ص - نموده بفقرات قسمت نمایند - یک صد و چهل و پنج من پادشاهی از گوشت و برنج و روغن و دیگر مصالح یکبار دران دیگ پخته شد .

پانزدهم [رمضان] رایات جلال از دارالبرکه اجمیر بصوب دارالخلافه اکبر اباد منتضی گردید - راجه جسونت سنگه و راجه جیسنگه بخلعت خامه نوازش یافته باوطان خویش سرخص شدند - و ام سنگه و کیرت سنگه پسران راجه جیسنگه بخلعت و اسب مزبور افرخته همراه پدر رخصت یافتند .

شانزدهم [رمضان] راج کنور پسر رانا جگت سنگه بخلعت

مراتب شکار آگهی دارد در ملک بندهای آستان معلی منسلک
گودانیده بعنایت خلعت و خدمت داروغگی قراولان سر بلند
ساختند *

یستم و چهارم [شعبان] از روپاس کوچ شد - در اثناء راه دو قلاده
شیر به تفنگ خاصه شکار گردید - و نوای سرای خواجه جهان
مضرب خیام گشت - درین منزل اسلام خان و دیگر ارکان دولت
باردوی کلان آمده احرار شرف ملازمت نمودند *

غره رمضان حوالی پرگنه چاتسوراجه جی سنگه با بهران از
وطن خود رسیده دولت گورنش دریافت *

سیوم [رمضان] راجه مزبور چون وطنش نزدیک بود نه اسب
و یک فیل برسم پیشکش گذرانید *

هفتم [رمضان] که کنار تالاب جوگی مخیم دولت گشته بود
راج کنور بهر کلان رانا جگت سنگه به تقبیل سده سنیه مرعزت
بر اراخت - و یک فیل پیشکش نمود - و بعنایت خلعت فاخر
و سرپنج مرصع و جمدهر مرصع و اسب تپچاق با زین طلا نوازش
یافت - رانا جگت سنگه در سیر کشمیر که خدیو اقبال را در ایام
خجسته آغاز نرخته انجام پادشاهزادگی بعد از انصرام مهم رانا
امر سنگه در خدمت حضرت جنت مکنی اتفاق افتاد - و ملتزم
رکب نصرت بود - و در هر یساق دکن که خدیو اقبال با عساکر
جهان کشا تشریف فرموده بودند با هزار سوار در رکب فیروزی
نصاب بود - درین نهضت بهر کلان را که در گروه راجپوتیه غیر
از راتهوران چنانچه نگارش یافت - بجهانذیفی پدر مختص و معین

پیش - حقیقت آئین - ولایت مآب - کرامت نصاب - خواجه
معین الحق والدین سجزی چشتی قدس الله مره العزیز اعتقادی
خاص و اخلاصی مخصوص دارند - بنابران بجهت زیارت مرقد فیض
مورد آن قدوة ارباب تقوی و تقی که سنت سنیة احواف کرام - و طریقہ
انیقہ آباء عظام خدایگان جهان است و پس از ادرنگ آرائی جزیکبار
که در سال دهم هنگام مراجعت اعلام ظفر انجام از دولتآباد دکن
به دارالخلافه واقع شد دریافتہ بودند - عزیمت سیر سرزمین اجمیر
تصمیم فرمودند - و بعد از سپری شدن دوگرمی از شب دوشنبه
هزدهم [شعبان] موافق نهم آبان بماعتی که مختار دقیقه
شاهان انجم و افلاک بود از دارالخلافه نهضت فرموده باغ نور منزل
را بنزول سعادت موصول نصارت تازه بخشیدند - و امید خان
جهان را بخلعت خاصه مرافراز ساخته بجهت محارمت دارالخلافه
دران جا گذاشتند - شیخ الهدیه ولد کشور خان باضافہ پانصدی
دویست سوار بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار هر
برافراخت *

• بیستم [شعبان] از باغ نور منزل کوچ نموده دربستان سرای
نزل اجمال فرمودند - فردای آن دولت خانہ روپاس شرف
آمد گشت - و اعلام خان و دیگر اعیان سلطنت باردوی کلان
و خلعت پانزد - که تانشاط اندوزی شکار روپاس در فتح پور
اقامت گزینند - درین تاریخ صلابت خان بعنایت علم و نقاره
مرصہات بر افراخت - لہرامپ خان را بخلعت برنواخته
توربکی گروانیدند - میر صالح ملازم مہین پور خلعت را کہ

شب پانزدهم [شعبان] بر ساحل آب چون و منازل باغات
آبروی آب چراغان بهنجی که حیرت انزای تماشاگران گشت بر
انروخته شد - و آتشبازی که مضمار آتشین ستایش آن بهای
چوبین خاصه نور دیده نیاید بر روی کار آمد - پس از تماشای آن
برسم هر سال ده هزار روپیه باریاب استحقاق عطا فرمودند *

شانزدهم [شعبان] محمد باقر ملازم فهرست صحیفه مکرم و معالی
پادشاهزده محمد اورنگ زیب بهادر از دکن آمده عرضه داشت
آن بخت بیدار مشتمل بر خبر ولادت پسر نیک اختر بتاریخ سلج
رجب [سنه ۱۰۵۳] و التماس نام با هزار مهر نذر گذرانید -
اعلیٰ حضرت بمحمد معظم نامور گردانیدند - و محمد باقر را
بخلمت و انعام یک هزار روپیه نوازش فرموده رخصت دادند - و
مصحوب او خلمت خاصه پادشاهزاده والا مقدار عفایت نموده
فرستادند - و صبیله پاک گوهر شب پنجشنبه غره شعبان مذکوره از
دختر شاه نواز خان صفوی بوجود آمده بود و از دیگر عرضه داشت
آن بخت بیدار بمسامع حقایق مجامع رحید بزیلت النسا بیگم
موسوم گردید *

توجه خدیو هفت اقلیم خداوند تخت و تاج بهیم از دار الخلافه اکبر اباد بدار السعادت اجمیر

چون از طهارت طینت - و نظافت فطرت - محبت برگزیدگان
هراکه احدیت - فطرت این برارنده مرید فرمان گزاری امت - و
جلیلی این فرارنده انسر جهاندار - و به ذات البرکات حق

دهم [رجب] غمخوار الدوله الله ويرد بخان را بخاست و تقویض

خدمت داروغگی نیل خانه سر بلندی بخشیدند •

یستم و یکم [رجب] اکرام خان ولد اسلام خان نیکو پوری

باتمام هفت هزار روپیه - و ذوالقدر خان بمرحمت نیل مهابهی

گشتند •

بیست و چهارم [رجب] برادر برتد سال نیل از حلقه خامه

و بملا علاء الملک ماده نیل عطا فرمودند - خوشحال بیگ کاشغری

پانعم و دو هزار روپیه کامیاب گشت •

شب بیست و هفتم [رجب] برهم سزین ماضیه ده هزار

روپیه مستحقان و محتاجان تقسیم یافت •

سیوم شعبان شیخ عبد الصمد عمودی بعنایت خلعت و شمشیر

و سپر براق طلای میفاکار و انعام چار هزار روپیه کامیاب صورت و

معنی گشته بمکه مکرمه مرخص شد - از زمان ملازمت تا آوان

معاودت مبلغ بیست هزار روپیه از نقود و اوانی طلا و نقره و جز آن

از سرکار معلی - و همین مقدار بحکم اقدس از پادشاهزادهای والا گوهر

و نوئینان عالی قدر بشیخ مذکور رسیده دامن امید او برآمود •

هشتم [شعبان] رای رایان فیدی پدشکش نمود - و چون از

دهر باز آرزوی انزوا در معموره بنارس که از معابد عظیمه هندو

اجمت داشت درین تاریخ رخصت یافت •

دوازدهم [شعبان] خواجه ابوالبقا برادر زاده عبد الله خان

بهادر فیروز جنگ بمنصب هزارگی ذات و پانصد سوار از اصل و

اضافه سر انداز گردید •

عرش آشیانی است بامر معلی سید جلال صدر الصدور و عاقلخان
میر سامان بروضة مقدس آن غفران دستگاه رفته به آئین سنجین
سالفه ده هزار روپیه بگروهی از صلحا و فضلا و حفاظ قسمت نمودند
و بسیاری از نیازمندان از اطعمه و حلای بهره برگرفتند *

بیست و پنجم [جمادی الثانیه] اعلیٰ حضرت برای رویت
هلال برج اقبال سلطان * چنان از شکوه بمنزل مهین پور خلعت تشریف
فرمودند - آن والا گهر بمراسم پا انداز و نثار پرداخته اصناف جواهر
و اقسام نفایس پیشکش گذرانیدند - و متاع یک لک روپیه شرف
پذیرائی یافت - و در وجه رونمای آن فرخنده لقا تسبیح ولی که
علی چند نیز داشت مرحمت شد - و بحکم مقدس مهین گوهر
دریای عظمت بسید خان جهان و عبد الله خان بهادر فیروز جنگ
و اسلام خان و اعظم خان خلعت فاخر با چار قب مخمل طلا دوزی
و جیدهر مرصع - و بصدر الصدور سید جلال و موسوی خان و
جعفر خان و راجه بیتللداس و ملا باب خان خلعت با فرجی -

بچهل کس دیگر خلعت دادند - ایشان نخست در خدمت اقدس
و بعد از آن پیش پادشاهزاده نامدار تسلیات عنایت بجا آوردند -
خدیدو نشاتین شب هنگام بعد از تماشای چراغان که در نهایت زیب و
ضیا بر کنار آب جون ترتیب یافته بود بدولتخانه والا مراجعت
فرمودند - خواجه معین میر سامان آن گوهر محیط افضال چون
چراغان نیکو سرانجام داده بود بعنایت ماده فیل مر بلند گردید *
پنجم رجب مرشد تلمی میر آتش نیز بعنایت ماده فیل
تولزش یافت *

پیش از طلوع آفتاب و نیم گری بعد از غروب که نزد قدماء اهل
تاجیم داخل شب است از عدد گریهای شب کلمته بر عدد گریهای
روز افزودند - چنانچه نهار اطول در دارالخلافه اکبر آباد می و شش
گری - و در دارالملک دهلی می و شش و نیم گری - و در دارالملک
لاهور می و هفت گری و در دارالملک کابل می و هفت و نیم گری
و در خطه کشمیر می و هشت گری - و در بلده دلتاباد می و پنج
گری - و قدر لیل اقصر در هر یکی ازین بلاد تنه شست که عدد
گریهای چهار روزی احد قرار یافت *

آغاز فرخنده سال هفتم اوردوم دور جلوس سریرارای جهانبانی حضرت صاحب قران ثانی

المئة لله که بهزارارن میمنت و مسرت روز دو شنبه غره جمادی
الثانیه سنه هزار و پنجاه و سه مطابق بیست و پنجم امرداد و انتتاج
هفتم سال خجسته فال دوم در روی نمود - نشاط را روز بازار دیگر
شد - و انبساط را بادلهای سروکار دیگر - درین تاریخ سید خانجهان با
پسران از قبول خود گویایار آمده دولت اندوز کورنش گردید - و
هزار مهر نذر گذرانید و از عنایت خلعت خاصه - و هر کدام از
پسرانش سید شبر زمان الحسید منور بعتاء فیل سربلند گردیدند -
بمیرجعفر موسوی مشهدی هزار و پانصد روپیه عنایت شد •

هشتم [جمادی الثانیه] اجمیری ملازم سرو جوبیار اقبال
پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر که پیشکش آن نامدار آورده بود
خلعت و امپ سر بر افراخته به بنگاله دستوری یافت - و بآن
کمار بخت بیدار خلعت خاصه و جواهر و مرصع آلات یک لک
روپیه همراه مومنی الیه فرستادند - و دو لک روپیه نقد از
خزانة بنگاله مرحمت فرمودند - چومر خان بعنایت فیل سیر
بر افراخت •

شب دوازدهم [جمادی الثانیه] که تاریخ شفقار شدن حضرت

مساوات بهم می رسد شماره گریهای روز و شب متساوی اعتبار
 نموده اند - و در غیر این که مقدار روز و شب متفاوت می گردد
 عدد گریهای شب از روز بفرزونی و کمی مقدار لیل و نهار می کاهند و
 می افزایند - چنانچه در عرض دارالسلطنه لاهور عدد گریهای نهار
 اطول بسی و پنج و لیل اقصر به بیست و پنج می رسد - و بر طبق
 این ضابطه عدد گریهای روز و شب بعمل می آمد تا آنکه جمعی از
 مهره این فن دقیق که بحلیه احلام متحلی بودند برای ضبط هنگام نماز
 فجر و مغرب آغاز روز پیش از طلوع آفتاب به یک و نیم گری و ابتداء
 شب بعد از غروب به نیم گری مقرر داشته علامت تعیین آن گجر
 گردانیدند - و این دو گری را از اجزاء شب کاسته بر اجزاء روز بسویت
 افزودند - و پیمانه گری را بنهجی درست نمودند که در عرض لاهور
 موافق قاعده نجومی نهار اطول از سی و پنج گری و لیل اقصر از بیست
 و پنج متجاوز نگشت - و ازین رهگذر گریهای روز و شب در مقدار
 متفاوت گردید - و چو درین وقت ضابطه مذکوره بر پیشگاه خاطر صواب
 ناظر خاتان جهان که در جمیع شئون عدالت و مویت که تسطاس
 نظام عالم و اساس قوام بذی آدم است منظور و ملحوظ دارند -
 پرتو افکند - و تفاوت گریها بر فراز ظهور برآمد - از القاء ربانی و الهام
 آسمانی قانونی دیگر که باعث ارتفاع تفاوت مقدار گریها و اختلاف
 پیمانه موجب تشخیص وقت صلوة فجر و مغرب بر وفق سنت
 سنیه گردید مقرر فرمودند - و آن این است که وقت نواختن
 گجر صبح و شام را بدستوری که گزارش یافت بحال داشته پیمانه
 گریهای لیل و نهار متساوی المقدار گردانیدند - و یک و نیم گری

روپیه - و با جمعیل خواجه هزار روپیه مرحمت فرمودند - و اهل
طرب با انعام مقرر سرفراز گشتند *

دوم جمادی الاولی خواجه محمد چوره اقامی بعتاء هزار روپیه
کامیاب گردید *

دوم [جمادی الاولی] سید صدقه بمرحمت ماده فیل سر
برافراخت - بدلاوردکنی دویست مهر و بمیر ماه که از مارواه النهار
بآستان معلی رسیده بود دو هزار روپیه انعام شد *

ولادت باسعادت سلطان ممتازشکوه

سالخ ماه جمادی الاولی ماده هزار و پنجاه و سه هجری
مطابق بدست و چهارم اسرداد بعد از سپری شدن هفت ساعت
و هفت دقیقه از شب یهشتمه مهین گوهر بحر خلافت را از دختر
نیک اختر سلطان پرویز گرامی پسری بوجود آمد - اختر برج جهانپانی
هزار مهر بعنوان نذر از نظر خورشید اثر خدیو گیتی پرور گذرانیده
التماس نام نمودند - حضرت خاقانی به ممتاز شکوه نامور گردانیدند
و از سرکاروالا برای تهیه مواد جشن مبلغ دو لک روپیه انعام
فرمودند *

گذاش قانون مجدد در تعیین گریه‌های شبا روزی

بر پژوهندگان دقیق انجم و انلاک پوشیده نماید که ستاره شناسان
هندوستان روز و شب را باقسام ششگانه متساویه منقسم ساخته هر
قسمی را گری نام نهاده اند - و آغاز لیل و نهار از طلوع و غروب
آفتاب قرار داده هنگام اعتدال ربیعی و شهری که در روز و شب

اعتبار برآزموده بوطن دستوری یافت - پیدگش معتمد خان
 فیل بنظر اندس در آمد - خلیل الله خان از کوهسار هردوار
 در آنجا بیست و نه فیل خرد و بزرگ از نر و ماده صید نموده بود
 بدرگاه معلی آمده شرف اندوز ملازمت گشت - میر رجب
 ملازم عادل خان بعنایت خلعت و اسب با زین نقره و هفت
 هزار روپیه نقد نوازش یافته به بیجا پور مرخص گردید
 و فیلهای حلقه خاصه با یراق نقره و جل مخمل زربفت و
 ماده فیل و پاندان مرصع گران بها مصحوب مظفر حسین
 داروغه عدالت که درینولا خدمت مزبور از تغیر ار بقاد علی
 میدانی مغض گشت بعادل خان مرحمت فرموده فرستادند -
 و بیست اسب پادشاهزاده والا گهر محمد اورنگ زیب بهادر نیز
 همراه ار ارمال داشتند - و مظفر حسین هنگام رخصت بعنایت
 خلعت و اسب مباهمی شد - درین جشن فرخنده نظر بهادر
 خوبشگی باضافه پانصد سوار بمنصب ده هزاری در هزار سوار -
 و سعد الله خان باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی
 صد سوار و بمرحمت فیل از حلقه خاصه - و سیادت خان برادر
 امیر خان باضافه پانصدی ذات بمنصب هزار و پانصدی چارصد
 سوار - و حقیقت خان باضافه پانصدی ذات بمنصب هزار
 و پانصدی دو صد و پنجاه سوار - و حاجی محمد یار اوز بک از
 اصل و اضافه بمنصب هزارای ذات و پانصد سوار عز افتخار اندوختند -
 شیخ عبد الصمد عمودی بمرحمت اسب با زین نقره و ماده فیل
 مقتدر گردید - بمیر جعفر خویش میر فتح الله شیرازی پنج هزار

نهم [ربیع الاول] پیشکش ذوالقدر خان حارس غزنین چارده
اسپ از نظر اقدس گذشت *

شب دوازدهم [ربیع الاول] مجلس میلاد رهنمای گم گشتگان
بوالقی ضلالت - خاتم و فاتح باب نبوت - علیه افضل التحیات والصلوات
منعقد گردید - و دوازده هزار روپیة مقرر باریاب استحقاق رسید *

بیست و پنجم [ربیع الاول] به نو نهال چمن اقبال سلطان
سایمان شکوه فیل خردی با یراق نقره عنایت شد - سه لطف
علی بحراست قلعه کانگه نوازش یادت *

خجسته جشن قمری وزن

روز مبارک دوشنبه دوازدهم ربیع الثانی سنه هزار و پنجاه
و سه مطابق هشتم تیر بزم آرایان حریم سلطنت محفل میمنه
افرای قمری وزن انتهای سال پنجاه و هیوم و ابتداء سال پنجاه و چارم
از سنین زندگانی جاودانی آرایش دادند - خافان بحر انصال
بعد از وزن مبارک بطلا و دیگر اشیاء معبode بر سریر مرصع جلوس
فرموده ابواب جود و سخا پرکشادند - درین روز مسرت امروز پیشکش
گوهر اکلیل خلافت پادشاه محمد شاه شجاع بهادر سی فیل
با یرق نقره بیست و چهار نفر و شش ماده و اصناف افش و
و دیگر نفایس یدگاله که از انجا محبوب اجمیری و غیزه ملازمان
خود ارسال داشته بودند - و قیمت مجموع سه اک و بیست هزار
روپیة شد بنظر اقدس درآمد - بکسان آن بخت بیدار دوهزار روپیة
انعام شد - راجه جسونیت سنگه بعنایت خلعت خاصه قامت

ششم سال (۳۳۳)

پانصدی چارصد سوار بلند پایه گردیدند - و حکیم حاذق باضانه ده هزار روپیه بسالیانه سی هزار روپیه کم اندر گشت - و باهل طرب انعام مقرر رسید •

نوزدهم [محرم] اعظم خان و خلیل الله خان بعنایت خاتم بلند پایگی یافتند - و اعظم خان بتمهرا و خلیل الله خان بصوب کمانتون و هرندوار تا از انبال نر و حاد آنگدود مید نمایند مرخص گشتند • بیست و چهارم [محرم] میرزا سلطان ولد میرزا حیدر صفوی را برای تهیه مواد ازدواج که بصیغه اسلام خان مقرر گشته بود بانعام ده هزار روپیه کامیاب گردانیدند - به داورد بیگ ملازم سیارش پنج هزار روپیه - و بسید صدقه چار هزار - و به محمد میرک هزار و پانصد - و به یکی از نظر بیگ کلیاه و میر طالب خویش حاجی عاغور هزار روپیه - حمت نمودند •

شانزدهم صفر بهمن پور خلافت فیل از حلقه خاصه دل مردن نام با یراق نقره و ماده فیل عذایت شد - جانشینار خان بعنایت خلعت و فوجداری سرکار مندسور از تغیر ذو الفقار خان فرق میاهات برافراخت •

هشدهم [صفر] راجه بیده داس را بمرحمت اسپ از طویل خاصه با زمین مطلا برنواختند - پیشکش عاقلخان از جواهر و مرصع آلات و نه فیل که مصحوب میر رجب ملازم خود بدرگاه خوانین سجده گاه ارسال داشته بود بنظر اقدس در آمد •

غره ربیع الاول معز الملک بخلمت و خدمت دیوانی صوبه گجرات و ماده فیل مفتخر گشته دستوری یافت •

ششم سال (۳۳۳) سنه ۱۰۵۳

به پرتو درود بر اندروخت - فردای آن خاقان مغضال ابرئوال پسر اورنگ خلافت جلوس فرموده جهانیان را بکام دل رسانیدند - و رسم آزار جهان بر گرفتند *

میوم محرم [سنه ۱۰۵۳] بمنزل مهین گوهر بحر جلال که متصل بهار فلک رفعت دار الخانواده بر ماحل دریای جون دژ کمال دلگهائی و روح افزائی انجام یافته بر سفینه دولت تشریف فرمودند - پادشاهزاده بلند اختر باقامت مراسم پا انداز و نثار پرداخته اصناف جواهر و مرصع آلات و دیگر رغایب مجلوبات پیشکش نمودند - و متاع یک لک روپیه پذیرفته آمد *

هفتم [محرم] پیشکش اعظم خان انواع نفایس بنظر اکسیر اثر در آمد - و متاع دو لک روپیه به پذیرائی رسید - ده هزار روپیه مقرر عشره اولی این ماه بمستحقین عطا فرمودند *

یازدهم [محرم] پیشکش شایسته خان هفت فیل فرو ماده بالختی دیگر اشیا از نظر اقدس گذشت - بشیخ عبد الصمد عمودی پان با پاندان طلا و ارگجه با پیاله و سرپوش زرین و چهار هزار روپیه نقد عنایت شد *

هزدهم [محرم] که روز شرف بود پادشکشی اسلام خان از نظر فیض کسرت گذشت - و متاع یک لک روپیه بدرجه قبول رسید - درین نوروز آنچه از پیشکش پادشاهزاده کامگار و امراء نامدار شرف پذیرائی یافت قیمت آن نه لک روپیه شد - ملا بخشان میر بخشی باضافه هزارتی ذات بمنصب چار هزارتی دو هزار سوار - و مراد کام نمیره میرزا و ستم صفوی باضافه پانصدتی ذات بمنصب هزار و

فراغ نماز بدرتخانه و لا مراجعت نموده بذات اقدس منت قربان
 بنهیم رسانیدند - و در ذهاب و مسجی رسم نثار بفعل آمد .
 یازدهم [ذی الحجه] شایسته خان ناظم صوبه بهار بصوبه دار
 لهباب از تغییر عبدالله خان بهادر نیروز جنگ نرق عزت برانراخت
 و اعتقاد خان که چونپور از تغییر فرموده بشاه نواز خان مرحمت
 نموده بودند - چنانچه در سال پانزدهم گذارش یافت - بنظم صوبه
 بهار از تغییر شایسته خان مفتخر گردید - و بانمانه هزار سوار
 بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار نوازش یافت - چون از عهد الله
 خان که صنایع احسان این دولت خدا داد ازل بنیادست نامی
 و حق نشانی روز بروز بهطور می پیوست - درینوا او را از
 منصب و جاگیر باز داشته یک لک روپیه سالانه او مقرر
 فرمودند .

شانزدهم [ذی الحجه] شیر خان قرین را که چندی منصب
 و جاگیر ازو باز گرفته بودند مشمول عذابت گردانیده بمنصب
 سابق که در هزاری هزار موار بود مبر امر از ساختند .
 بیست و ششم [ذی الحجه] خایل بیگ تهاذ دار غور بند و
 خیماک از اصل و اضافه بمنصب هزاری هفتصد سوار میامی
 گشت .

گذارش نوروز

عقب تنبه ملخ ذی الحجه - ده هزار و پنجاه و دو بعد از گذشتن
 هفت ماهیت و یکدقیقه خورشید جهان افروز بیست و شش روز حمل .

مبلغی بقدر حاجت بر ترمیم این بقاع صرف نمایند - و باقی را در مضارف معهوده از علوفه سالیانه داران و ماهواره خواران و آتش و نانی که بجهت سدن و خدمه و عواکف و خوادم این مکان والا شان و دیگر محتاجان و بی نوایان مقرر است خرج کند - و هر چه زیاده آید در باب آن خلیفه وقت که تولیت این بقعه فیض بوی تعلق دارد آنچه مناسب داند بفعل آرد

بیست و سیم [ذی القعدة] راجه بیتهداس بعنایت فیل از حلقه خاصه سرانراز گشت - مرشد قلی بخدومت داروغگی توبخانه و کوتوالی مسکن نصرت لوا از تغیر غضنفر ولد الله و بریدی خان مباحی گردید *

بیست و نهم [ذی القعدة] به محمد مومن حدادبی دو هزار روپیه عنایت شد *

غره شهر ذی الحجه پادشاه حق آگاه بروضة خلد آئین حضرت مرش آشیانی تشریف برده بعد از آداب زیارت ده هزار روپیه باصحاب استحقاق انفاق فرمودند *

هشتم [ذی الحجه] شیخ عبدالصمد عمودی که شریف مکه را بعنوان سفارت با کلید بیت الله بشگون کشایش اذالیم هفتگانه روانه آستان خواتین مکان ساخته بود : سعادت ملازمت اقدس اندوخته کلید گذرانید - بعنایت خلعت و الوام چهار هزار روپیه کسباب گردید *

دهم [ذی الحجه] حضرت خاقانی با نر ایزدی بر نیل آسمان مار نصرت نهان نام بعیدگاه تشریف فرمودند - و بعد از

است بطول نه ذراع و عرض پنج : پیش ایوان چبوتره بطول
چل و شش ذراع و عرض ده - جنوبی ضلع باغ سر امر ایوان در
ایوان است - رو به شمال به عرض دوازده گز - در دو کنگ این ضلع دو
برج است قرینه برجهایی کرسی سنگ سرخ - در وسط ضلع
مسطور دروازه روضه - بر آسمان برافراخته - قطر سطح گنبد
دروازه که مئمن بغدادی است شانزده ذراع است و جانب
شرقی و غربی گنبد دو نشیمن است بشکل نیم مئمن - هر یک
بطول هفت گز و عرض چهار که سقفش نیم کاسه است - ده هزار
زاویه عمارت دروازه چارخانه مربع در طبقه واقع است ای محجر
بطول و عرض شش ذراع مشتمل بر چار نشیمن نیم مئمن - دکه سور
شمالی و جنوبی این عمارت دو پیشطاقی است هر یکی بطول
شانزده گز و عرض نه و ارتفاع بیست و پنج - و در سمت شرقی و
غربی دو پیشطاق است - هر کدام بطول دوازده گز و عرض هفت
و ارتفاع نوزده - بر فراز روی کار دروازه جانب درون و بیرون هفت
چوکندی است که کلاه آن از سنگ مرمر است - در چار کنگ
این عمارت چهار منار در کمال تکلف و زیبایی است - جدران باغ
و عمارات و دیوار آن از درون و بیرون و فرش عمارات و شرفات حیاط باغ
که بسیار چرخ رسیده و در آن سنگ مرمر و سنگ سیاه پرچین شده
همه از سنگ مرمر و انجام پذیرفته است - پیش دروازه چبوتره
است بطول هشتاد ذراع و عرض سی و چار - و جلو خانه بطول
دویست و چار ذراع و عرض صد و پنجاه - در اضلاع چارگانه جلو خانه
صد و بیست و هفت حجره است - متصل دیوار باغ دو خوبص

و غرض مسجد از سنگ سرخ مرتب ساخته - و سنگ زرد و سنگ
 سیاه در آن هرچین نموده شکل جای نماز نمایان گردانیده اند -
 پیش آن چبوتره است بطول هفتاد ذراع و عرض بیست - پیش
 چبوتره حوضی بطول چارده ذراع و عرض ده - محن روح افزایش
 عبادتگاه اوتاد - و فضائی دلکشایش سجده جای عباد - شرقی
 روضه مطهره مهمان خانه است قرینه مسجد که در جمیع جزئیات
 و خصوصیات مانند آنست - مگر آنکه دیوارش محراب ندارد و فرش
 از جامی نماز نیست - در چهار کفج کرسی سنگ سرخ چهار برج
 توپخانه طبقه واقع شده - و طبقه سیوم آن گنبدی سقف است - کلاه
 درون از سنگ سرخ است - و از بیرون از سنگ مرمر - و
 پهلوی هر برجی ایوانی است بطول دوازده گز و عرض شش -
 که در دو جانب دو حجره دارد - پایان کرسی سنگ سرخ باغی
 است فردوس آئین بطول و عرض سه صد و شصت و هشت گز مشحون
 باقسام ریاحین و انواع اشجار - در چار خیابان وسط باغ که بعرض
 چهل ذراع است - نهری است بعرض شش گز - و در آن
 فوارها از آب دریای جون جوشان - در ملتقای اینهار چبوتره است
 بطول و عرض بیست و هشت گز - که نهر مذکور اطراف آن
 گشته - و در وسط چبوتره حوضی است بطول و عرض شانزده گز - و
 در آن پنج فواره نصب شده - فرش خیابانهای این نمودار جنت
 از سنگ سرخ است که آن را بطراحی تمام گره بندی نموده اند -
 در هر یکی از ضلع شرقی و غربی باغ ایوانی بطول یازده گز و
 عرض هفت با دو حجره بنا یافته - و عقب ایوان طبله

نقاروان چادر کار و صنعت گران مانی آثار در پرداخت آن بدیهیضا
 نموده اند - با قلم اشجار و مداد بحار انجام نگیرد - و صورت اختتام
 نپذیرد - سابقا درین مکان حجری بود از طلبی میثا کار که چهل
 هزار توله وزن داشت - و ضار اک روپیه قیمت - چنانچه در تضاعیف
 سوانح سال ششم از دوز اول نگاشته آمد - خدیو عاتبت الدیش مال
 سنگال از دور بینی و حزم گزینی بمتصدیان مهمات عمارت روضه منوره
 حکم فرموده بودند که حجر از سنگ مرمر بکیفیتی که گزارش
 یافت آماده سازند - و چون در عرض ده مال بصرف پناه هزار
 روپیه صورت انجام گرفت - درینولا بموجب حکم اقدس بجای حجر
 زر ناب نصب نموده اند - کتابه درون و بیرون روضه مقدس که سور
 قرآنی و آیات رحمانی و اسماء حسنی و ادعیه مأثوره است بلهجي
 پرچین کاری شده که حدت افزای ساکنان عرصه خاک بل معتکفان
 خطه افلاک است - و نگارش توصیف مذمت این بنای راسخ البندان
 ثابت الارکان و کرمی آنرا نامه جداگانه باید - غریبی روضه منوره
 بر کرسی سنگ سرخ مسجدی است سه چشمه از سنگ مرمر
 بطول هفتاد ذراع و عرض سی مشتمل بر سه گنبد که آن هر سه
 از درون از سنگ سرخ است و از بیرون از سنگ مرمر - گنبد میانه
 بقطر چارده ذراع است - و هر یکی از دو گنبد دیگر بقطر یازده -
 گنبد میانه پیشطاتی دارد بطول چارده ذراع و عرض ده و ارتفاع
 بهشت و یک - پیش هر یکی از دو گنبد ظرفین خانه است بطول
 یازدهم گز و عرض نه - حاشیه از راه مسجد را از درون و بیرون بسنگ
 مرمر و سنگ زرد و سنگ سیاه بطرح موج پرچین ساخته نموده اند

نصب یک مجلای مصفی هم ازین سنگ که شگرفکاری پرچین آن
 گزارش خواهد یافت - دروازه محجراز سنگ یشم است بطرح بلند و صبی
 که مغاملتش را به تنگهای آهنین گرفته آنرا زر نشان کرده اند -
 و ده هزار روپیه بران خرچ شده - درون آن بنای عرش آسا کوکبه
 و قنادیل از طلای مینا کار تابان - هرچار طاق این گنبد مینو
 مثال بمرایای حلبی گرفته - در یکی راه آمد شد گذاشته اند -
 در هر زاویه کرسی سنگ مرمر که از روی زمین بدست و سه گز مرتفع
 است مناری ست زینه دار از سنگ مذکور بقطر هفت ذراع و ارتفاع
 پنجاه و دو - از روی سطح کرسی مزبور تا کله که فرد بان پایه
 افلاک است و بر فرق آن چار طاقی از همان سنگ - فرش کرسی
 این روضه بهشت آئین از سنگ مرمر است - و فرش روضه را
 بسنگ مرمر و سنگ سیاه که ایام و لیالی ازان رنگ پذیرد گره
 بندی نموده در کمال زیبایی و خوش نمایی مرتب ساخته اند -
 در تمامی عمارات این روضه از درون و بیرون صنایع عجوبه پرداز
 سحر طراز عقیق و دیگر اقسام سنگهای رنگین و احجار ثمینی که
 جواهر اوصافش در ظرف بیان نگیرد - و لای نعمتش میزان زبان
 نسجد - از فروغش خورشید جهان آرا نورانی - و از ارماتش صم
 گیتی امروز روشن پیداشی - آینه چنان پرچین نموده اند که دیدار
 باریک بین بدقائق آن نرسد - و فکر دقیقه رح در ادراک بدایع
 آن در ماند - و گزارش کیفیت و کمیت صنایعی که در پرچین
 کاری چپوتره مرقد و محجر دورش که از انعکاس نقوش بدیده آید
 چیده مهر نگارین است و دامان مهر بهارین - بکار رفته -

که از سطح عمارت می و دوگز مرتفع است - گنبدی بر سر طریح قالیها
 رنگینی قرار داده - بکار برده اند - و بر فراز این گنبد که همان بطن
 قصبیان منور است گنبدی دیگر آسمان گرای امروزی شکل که
 صندس فلک در ادراک این درجات دقایق آن سرگردان است بر
 راضاخته اند - و بر فرق این گنبد گردون پایه که دور منطقه آن ص
 و نه گز است کلسی به بلندی یازده گز از زر ناب که چون خورشید
 تابان است نصب ساخته - از روی زمین تا سر کلس مندا و هفت
 گز است - درون گنبد در اضلاع هشتگانه آن هشت نشیمن دو
 طبقه هریک بطول پنج و نیم ذراع و عرض سه واقع شده - و در
 جهات اربعه چهار خانه مربع دو مرتبه است - هر کدام بطول و
 عرض شش ذراع محتوی بر چهار نشیمن که درازئی هریک چار و
 نیم فرام است - و پهنای سه - پش هر خانه مربع پیشطاقی است
 بطول شانزده ذراع - و عرض نه - و ارتفاع بیست و پنج - و در
 زوایای اربعه چهار خانه مئمن است - سه درجه هر خانه بقطرده
 فرام مشتمل بر هشت نشیمن - و درجه سیوم این خانه ایوانی
 است مئمن گنبدی سقف - در سه ضلع این بیوت مئمن جانب
 بیرون سه پیشطاقی است - هریک بطول هفت و عرض چار و
 ارتفاع ده - میانه گنبد مضجع فیض مرتع آن قدوة مطهرات -
 اهوره مقدسات - مسند گزین فردوس برین صدر نشین منازل
 علیین - محفونه رحمت و غفران - ملفونه مغفرت و رضوان است -
 و بالائی تربت جنت منازات چبوتره است از سنگ مرمر که فراتر
 آن قبر نمایان ساخته اند - و بر دور آن مسجدی مئمن

البقیان که مشرف است بر دریای جون و دریای مزبور شمالی سو
 متصل آن جاری آنگاه حفر نموده آمد - و پس از آن که بیلان
 آهنی دست قوی بازو بجد کاری تمام بآب رسانیدند - بنایان بدیع
 کار و معماران شگرف آثار اساس را بسنگی و بناهای در کمال متانت
 و رمانت بر آورده به سطح زمین برابر ساختند - و بر فراز اساس گرسی
 روضه معانی که از ریاض رضوان حکایت کند و از حظایر قدس
 نهان دهد - بآجر و آهک چبوتره آسا بطول سه صد و هفتاد و چهار
 و عرض صد و چل یک لخت نموده شانزده ذراع مرتفع گردانیدند
 و گروهی گروه مردم از سنگتراش ساده کار و پرچینگر و صنعت کار که از
 اطراف و اکناف ممالک محروسه و راهم آمده بودند و هر کدام در صنعت
 خویش ید ظوای داشت با دیگر عمه بکار پرداختند - و روی کار آنرا
 بسنگ سرخ تراشیده که اقسام صنایع بدیعه از صنعت کاری و هر چه
 کاری دران بر روی کار آمده و چنان بهم پیوند یافته که نظر دقیق
 بدرز آن پی نبرد - بر آراستند - و فرش آنرا از سنگ سرخ گره
 بندی نموده مرتب ساختند - در وسط این گرسی عرش مرتب
 گرسی دیگر که روی کارش از سنگ مرمر است یک لخت سطح مربع
 بطول و عرض صد و بیست ذراع و ارتفاع هفت برافراشته شده -
 و در وسط گرسی دوم عمارت روضه فلک های خلد آسا بقطر هفتاد
 ذراع بطرح مئمن بغدادی بگرسی یک گز بنایافته - گنبد مرقد
 فیض مورد که در حاق این عمارت است و سراها از درون و بیرون
 از سنگ مرمر انجام پذیرفته از سطح تازه مئمن است - بقطر
 بیست و دو ذراع - و زه را مقرنس ساخته اند - و از زه تا شش گنبد

پایان را بزرگ وزن نموده شش هزار و پانصد روپیه همسنگش بفرستادند .
 بفرستادند - بمراد بیگ مکریمت هزار روپیه مرحمت شد .
 دهم [ذی القعدة] خدیو مهر گنجینه منزل امیرالامرا علیه السلام
 خان را که خانه - بیگ خان بود و بطریق عاریت بخان والا مکریم
 مرحمت شده بقیض قدوم میمنت لزوم مورد برکات آسمانی
 گردانیدند - او بعد از تقدیم مراسم پا انداز و نثار اصناف امتعه
 پیشکش نمود - و مناع یک یک روپیه بشرف پذیرائی رسید -
 درین روز حویلی اعتقاد خان که پیشکش اقدس نموده بود بامیر
 الامرا عفایت شد روز دیگر او را بمرحمت خلعت خاصه و خنجر
 مرصع باهولکناره و در اسب از طویل خاصه با زین طلا و مطلا و
 فیل از حلقه خاصه با یراق نقره و جل مخمل زربفت و ماده فیل
 برنواخته و بخص انصراف بصوبه کابل دادند .
 شب هفدهم [ذی القعدة] مجلس عرس حضرت مهد علیا
 ممتاز الزمانی در روضه منوره آن محفونه مغفرت و رضوان که
 درینوا با تمام رسید و چگونگی آن نگارش می یابد منعقد گردید -
 و لایزال تقی از فضله و صلح و حفاظ و دیگر خداوندان احتیاج و
 استحقاق بتلاوة قرآن و قراة فاتحه پرداختند - خافان دریا نوال بان
 مکان فیض نغان تشریف فرموده از بمجاه هزار روپیه مقرر نصف
 بزرین محفل مذکور عطا فرمودند - و صباح آن باز تشریف برده
 نیمه دیگر باغات بذل نمودند .

شرح عمارات روضه مطهره آنکه

در ابتدای سال پنجم جلوس والا بجهت تاسیس این بنیاد رفیع

درین روز بهمن پور خلانت فیل دیپ سندر از انیال خامه که پنجاه هزار روپیه قیمت دارد بایراق طلا و ماده فیل که قیمت این مجموع نیز پنجاه هزار روپیه است عنایت شد - و علیمردان خان بعنایت خلعت خاصه با نادری و جیقه مرصع و شمشیر مرصع و خطاب امیر الامرا و انعام یک کروردام مباحی گشت - و مجموع تفخولش با یازده کروردام طلب منصب هفت هزارای ذات و هفت هزار سوار پنج هزار سوار دو اسبه سه اسبه که درین دولت ابد مدت بعد از رحلت یمین الدوله آصف خان خانخانان سپه سالار مغفور مبرور منتهای مراتب امرای عظیم الشان قرار یافته موازده کروردام شد *

جشن وزن مبارک شمسی

روز پنجشنبه غره ذی القعدة سال هزار و پنجاه و دوم هجری موافق میوم بهمن کار پردازان بلرگاه حشمت و اقبال مجلس شمسی وزن اختتام سال پنجاه و یکم و افتتاح سال پنجاه و دوم از سنین دوام قرین خاقان زمان و زمین آزادند - و آن پیکر دولت بطا و دیگر آشیاء معهوده بر سخته آمد - و گروهی از فضلا و صلحا و شعرا و ندما و اهل تنجیم جیب خواهش به سیم و زرنهار بر آمدند و ارباب نهاط بانعام مقرر نوازش یافتند - راجه بیتلهدا باضافه هزارای ذات بمنصب پنجهزاری سه هزار سوار - و بختیار خان بقوجدارای - مرکز ترهت - و حیات خان از اصل و اضافه بمنصب هزارای ذات و سه صد و پنجاه سوار مفتخر گشتند - قاضی محمد

قرآون بندها اندوزی شکار پالم مقوجه گشتند بحکم شه که اردویی

معنی از راه راست به دارالملک دهلوی رود •

چهار دهم [شوال] ظاهر دار الملک مزبهر را بفروغ ماهچه
رایات نصرت آیات منور گردانیده متصل قلعه که اعلمی حضرت
بر ساحل دریای جون اساس نهاده اند نازل سعادت موصل
فرمودند - و بعد از تماشای این قلعه و منازل آن که هنوز بتمامیت
نرمیده لختی تصرفات را که بخاطر درز بین پرتوانگند بکمرست
خان که هم صوبه دار دار الملک دهلوی است و هم کار فرمای آن
عمارات ارشاد نمودند •

پانزدهم [شوال] بزیارت روضه مقدسه حضرت گیتی حنائی
جنت آشیانی پرداخته و برسم مایه بود - بالغ پنج هزار روپیه بخدم و
مستحقین آن مکان خلد نشان داده بفربد آباد نزول اجلال فرمودند •
و مکر متخان بخدمت سر بر افراخته دستوری مراجعت دار الملک
یافت •

هجدهم [شوال] در حوالی وضع چاند پور در اثنای راه سردی

هو سه قلعه شیرنر و ماده بتفنگ شکار خاصه شد •

بیستم [شوال] نواحی متهم مدسکر اقبال گردید •

بیست و چهارم [شوال] (ع) بساعتی که تولی کند بدو تقویم •
دار الخانه بپروم مسعود فیض آموگ گشت - و راجه بیتلدا س
حارس قلعه دار الخانه و دیگر بندگان درگاه والا جاه استقام عتیقه
ملک رتبه نمودند - علیمردان خان ناظم کابل که بحکم اقدس از
پشاور آمده بود شرف زمین بوس دریافت - و هزار من نذیر گردانید

نهر این ایوان حوضی است چارگز در سه بطرح آبجوش - و آب
نهر ازین ایوان سرپوشیده گذشته بطرف شمال بباغ میوه که در طول
و عرض مساوی باغ فرح بخش است برمی آید - و سوای این
منازل بجهت اهل محل خواص پورهاست - عمارات این باغ فیض
انتما آنقدر است که هرگاه خدیو زمان باپردگیان مشکوی اقبال که
در دار السلطنه لاهور شرف اندوز حضور سراسر نور می یابند
باین عشرت کده تشریف می فرمایند - احتیاج بخیمه نمی شود
مغانی آسمانی این باغ بصرف شش لک روپیه انجام یافته -
متصل این باغ دلنشین بساتین اهل محل است - و چون آب
نهری که باهتمام مردم علیمردان خان بصرف یک لک روپیه انجام
پذیرفته بود چنانچه باید نمی آمد صد هزار روپیه دیگر بدفعات
حواله بندهای جد کار شد تا آب خاطر خواه برسد - کار پردازان
از بی وقوفی و عدم مهارت ازین جمله پنجاه هزار روپیه بر مهست
نهر سابق بی جا خرج نمودند - آخر کار بصوابدید ملا علاء الملک
که در آب ترازو شناسائی تمام دارد پنج کروه راه از نهر آورده
علیمردان خان بحال داشته سی و دو کروه را نو بر نموده شد -
امروز آب دانه بی فتور بباغ میرسد *

هشتم شعبان قلیچ خان و رلو متر مال دولت کورنش اندوختند
چون خصایل حمیده و شمایل پهنیدید ملاک دودمان نبوت نثاره
خاندان نقوت سید جلال بخاری گجراتی که لباس نسب او بطراز
حسب مطرز است بر ضمیر صواب پذیر حضرت خاقانی چنانچه
باید هر توفیق ظهور افکند - فهم این ملا آن حسدب نسب را در سلك

تعبیه نموده اند - و سرریزی از سنگ مرمر پیش آب منصوب ساخته
میریزد - و ازان بخوشی که در وسط این طبقه است و طولش هشتاد
و دو گز و عرض هفتاد و دو ست و یکصد و پنجاه و دو فواره دارد
در می آید - و در وسط حوض چبوتره است بطول یازده و عرض
هشت - و در وسط گذار شرقی و غربی این حوض دو ایوان از سنگ
سرخ واقع شده - و در دو جانب وسط ضلع شمالی نیز دو ایوان از سنگ
مرمر است - آب از حوض میان این دو ایوان سر پوشیده گذشته و
سه آبشار چادری شده در حوض طبقه سیوم که طولش موافق
عرض یک آبشار ده گز است و عرضش مطابق عرض هریکی از دو
آبشار دیگر هشت گز میریزد - و چنیی خانهای این آبشارها بسان
چینی خانهای آبشارهای باغ فرح بخش است - و در ضلع شرقی
این طبقه حمامی است پرچین کاری در غایت نظافت و لطافت
مشمول برگرم خانه و سرد خانه که آب روان دارد - و رخت کن
وسیع طبقه سیوم که مرتبه ثانیة فیض بخش است در طول و عرض
و خیابانها و نهرونها و حوض مربع وسط باغ مثل باغ مرج بخش
است - و تغارتی نیست - الا آنکه در نهري که از جنوب سو بشمال رو
میرود سه قطار فواره نشانده اند و جملگی فوارهای این طبقه که
یکصد و چل و سه است بارتفاع پنج گز از آب نهر می جهد - در
وسط ضلع شمالی این طبقه رو بجنوب عمارت دولخانه خاص است
و آن ایوانی است پایه دار بطول بیست و پنج گز مشتمل بر سه
چشمه و عرض هشت و نیم ذراع محتوی بر یک چشمه - ازاره این
نیز از سنگ مرمر است و بزقاشی حیرت افزای پهلوان نوردان در

میانگهی ایوان دوم سه آبشار هر کدام بعرض هفت ذراع شده در
 حوض طبقه دوم که هفت گز مربع است و در وسط آن نواره افشان
 طیریزد در زیر هر آبشاری چینی خانه از سنگ مرمر در کمال
 زیبایی ساخته اند - که روز بگذاشتن اوانی زرین مملو بگلهای رنگین
 و شب با فروختن شموع کافوری نظر فریب تماشاگران میگردد -
 و در وسط ضلع شرقی منزلی است که مطلع آفتاب - پهر خلعت
 است یعنی جهروکه دولتخانه خاص و عام پیش چهره در جانب
 یغزون ایوان دیوانخانه مذکور است محاط بنجار دیوار مجصص و در
 وسط ضلع غربی عمارتی است قریبه آن که نشیمن ملکه زمان مالکه
 دوران بیگم صاحب ست - مابین این هر دو عمارت نهری است
 بعرض هفت گز در خیابانی بعرض بیست و سه - و در وسط باغ در
 ملتقای نهرین حوضی است مربع بطول و عرض بیست و سه گز
 و همگی نوارهای این باغ که صد و هفت است هفده در حوض
 مذکور و نود در نهرها - در هر نهری قطاری بارتفاع چار گز از آب
 چاه میجوشد - و در هر کفج این باغ برجی است مشتمل بر منمن
 خانه گنبدی و بالای آن چو کهندی هشت پهلو از سنگ سرخ -
 پیش آن ایوانی است سه چشمه نیم منمن - طبقه دوم که مرتبه
 اولی باغ فیض بخش است طوالتش سه صد و سی گز و عرضش نود
 و شش است - آب از حوض هفت گز مربع که نگاشته شد بطریق
 آبهار برآمده به نهری که در سر آغاز این طبقه بطول دوازده و
 بعرض هشت است و میان آن کرسی سنگ مرمر که هر چهار طرف
 چینی خانها دارد و آب از وسط آن جوشیده بهر جانبی تراوش میکند

حال و حال دوام دولت مسالت نمودند - و گروهها گروه مردم نهیدند -
 و در خدمت اقدس بودند - و روم و عراق و ماوراء النهر دیده -
 معروف داشتند که چنین باغی تا امروز مرتب نشده و کسی ندیده
 و نشان نداده - این باغ دلنشین نشاط افزا مشتمل است بر سه طبقه
 طبقه علیا را بفرج بخش و وسطی را بامرتبه پایان که حکم یک
 درجه دارد بقیض بخش منوسوم ساختند - طبقه بالا که سه صد و سی
 گز مربع است مشتمل است بر هشت دست عمارت چهار در اوسط
 اضلاع چهار گانه و چهار دیگر در چهار کنج - عمارت شمالی که آرامگاه
 اقدس است و ازاره اش از سنگ مرمر و به نقاشی درباری نظار گیان
 خانه است طیللی بطول ده گز و عرض هفت و در وسط آن حوضی
 است منبت کار از سنگ مرمر چهار گز در چهار بطرز چشمه جوشان
 و در دو بازوی آن دو حجره هریکی هفت گز در پنج - و پیش
 آن سراسر ایوانی است پایه دار سه چشمه بطول بیست و پنج ذراع
 و عرض هشت و نیم - و پس آن شاه نشینی بطول شش گز و عرض
 دو و نیم - آب نهر از جنوبی سو باین عمارت در آمده و تا حد این
 عمارت سر پوشیده گذشته بباغ سر بر می آرد - و به فیزی به
 پهلای هفت ذراع که در وسط خیابانی بعرض بیست و سه گز
 مرتب ساخته اند در آمده بجانب عمارت ضلع شمالی این باغ که
 از آن آن نیز از سنگ مرمر است و به نقاشی فرج بخش بینندگان
 و آن ایوان در ایوانی است پایه دار از هر چار طرف باز بطول
 بیست و پنج ذراع و عرض هشت - و در درازا سه چشمه دارد و در
 پهنای دو متر و دو نیم از نخستین ایوان سر پوشیده جریان نموده در چشمه

بیست و چهارم [رجب] رستم خان بسنبل دکتوری یافت -
 لعل خان کلونت ملقب به گن سمندر بمرحمت فیل سر بلند
 گردید - پیشکش سرگروه ولندیز یک فیل بنظر انور در آمد *
 شب بیست و هفتم [رجب] که بليلة المعراج موسوم است
 یوم هر سال ده هزار روپیه باصحاب احتیاج و ارباب استحقاق بذل
 فرمودند *

چهارم شعبان میر برکه که از اولاد قدوة الاولیا میر سید کلال بود
 و بقدم بندگی این درگاه خوانین پناه و خدمت عدالت عسکر فیروزی
 سرانرازی داشت از دار الفنا بدار البقا شتافت - وخواجه ابوالخیر
 از نایب پیشوای اهل طریقت مولانا یعقوب چرخي به تفویض
 خدمت عدالت بر نواخته آمد - و مبلغ پانزده هزار روپیه حالانکه
 او قرار یانت - دریغوا چون معروض معلی گشت که عمارت باغ
 فیض آگین فردوس آئین - که تاریخ اساس آن و حفر نهر در مطایق
 سال چارم این دور نگارش یافته - و اتمام آن بعهده خلیل الله
 خان بود - حسن انجام گرفته - باختر شناسان حکم شد که خجسته
 ماعتی برای تشریف اشرف اختیار نمایند - و هفتم این ماه که
 اصحاب تنجیم برگزیده بودند - و از روز بذا تا این تاریخ یکسال و
 پنج ماه و چهار روز منقضی شده بود - بقدوم فیض لزوم رشک
 افزای بهشت برین گردانیدند - طبع اقدس از سیر این گله من
 همیشه بهار و تفرح حیاض و انهار و تماشای سرو و چنار که بهمان
 ناهدان کلمذار قد بر کشیده بودند نشاط آمود گردید - شرف
 دونان حضور مراسم تهنیت بتقدیم رسانیدند - و همگان بهزبان

معامع جهانپانی رسید که اگرچه احوال فقرا و رعایای این خطه داپذیر بمبلغ یک لک و پنجاه هزار روپیه که پیشتر از خزانه خیزات عنایت شده بود رو برناهیت نهاده - و ملک بآبادی گرائیده لیکن درین هنگام کشت کار اگر پنجاه هزار روپیه دیگر برای سرانجام لوازم زراعت بکشاورزان بی بضاعت این مرز زمین مرحمت شود معموری ملک به نسق اولین باز خواهد گشت - از مکمن الطاف پادشاهانه بمتکفلان معاملات آنصوبه یرلیخ قضانغان بشرف صدر پدوست که پنجاه هزار روپیه دیگر از خزانه والا به بندرگران بی استطاعت بطریق خیرات قسمت نمایند - میر ابراهیم صفدر خانی بکال نعمت خاصه بحرین مکرمین مرخص شد - و متاع یک لک روپیه باب بر عرب بقیه پنج لک روپیه که هنگام اورنگ آرائی نذر حرمین شریفین نموده بودند بجهت فقرای آن دو مکان منیف مصحوب او ارسال یافت - و خدمت بکارلی بمحمد تامم خلف هاشم خان مفوض گردید •

چهارم رجب رای مکند داس بدیوانی بیوتات و ملا علاءالملک بدفتر داری تن سر بلند گشتند •

پانزدهم [رجب] بساله دودمان هدایت صفاوه خاندان ولایت سید جلال ده هزار روپیه انعام شد •

یستم و یکم [رجب] خاندوران بهادر نصرت جنگ و راجه جیسنگه و بهادر خان و راو امر سنگه ولد راجه گجسنگه و اصلخان و نظر بهادر و غیر اینان از قندهار آمده دولت ملازمت اندوختند - و خان نصرت جنگ هزار مهر بزرهم نذر گذرانید •

مختلف آئین نمک خوارگی و فدویت سر برزده هادی سبیل رشاد
او را بتغییر منصب و قبول تادیب نموده بی آنکه سعادت کورنشن
در یابد به دار الملک دهلی فرستادند. که در آنجا اقامت گزیند -
و از آنجا که این صورت کرم الهی برخلاف دیگر سلاطین که قطع
حیات نمایند بقطع مواد معیشت و اسباب روزی هیچ یکی از
بندگان هر چند از نظر افتاده باشد راضی نیست - برگشته شهر پور
را که از مضافات صوبه دار الملک دهلی است و سی و چهار لک
دام جمع دارد بطریق مدد معاش بونی عنایت کردند - و جاگیر او
که در مهترا و مهابن و آن نواحی بود باعظم خان مرحمت شد -
درین تاریخ جامع معقول و منقول ملا عبد الحکیم سید الکوثی را بزر
سنجیده شش هزار روپیة هم و زنش بدو عنایت فرمودند •

بیست و یکم [جمادی الثانیه] سید خان جهان را بخلمت خاصه
بر نواخته بگوالیار که جاگیر اوست مرخص ساختند - رام سنگه
راتپور از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هشتصد سوار سر
برافراشت - رجب بیگ خویش یلداگوش که تازه از توران آمده
بسعادت زمان بوس رسیده بود بعنایت خلعت و انعام دو هزار
روپیة بلند پایه گشت •

بیست و هشتم [جمادی الثانیه] قزاق خان بغوجدارئی بروده
و منصب در هزارئی ذات و حوار از اصل و اضافه مفتخر گردید -
میر منصور بدخشی بعنایت خلعت و انعام دویست مهر سر بلند
گشته دستوزئی زیارت حرمین شریفین یافت •

چون از عرضه داشت ظفر خان ناظم صوبه کشمیر به شرف امضاء

دوازدهم [جمادی الثانیه] ماه و سده هادا باضافه پانصد
سوار بمنصب سه هزارى سه هزار سوار سر بر امراخت •
چاردهم [جمادی الثانیه] نظم صوبه برار به شاه بیگ خان
مفوض شد •

پانزدهم [جمادی الثانیه] مهیس داس را تهر را باضافه
هزارى هزار سوار بمنصب دو هزارى دو هزار سوار سر بر امراخته
هرگنه جالور بطریق وطن بجاگیرش عنایت نمودند •
هفدهم [جمادی الثانیه] چون مهین پادشاه زاده بخت بیدار
نواحی دار السلطنه لاهور رسیدند - بحکم مقدس اسلام خان و چندى
دیگر از نوئیقان والا شان باسذبان شتاده آن صحیفه مکارم و معالی
را به پیشگاه حضور سراسر نور آوردند - آن قره باصره اقبال شرف
ملازمت سراسر سعادت دریافته هزار مهر نذر گذرانیدند - و از پیشگاه
مواظفت بمعذرت خلعت خاصه سر بر امراختند - و از آنجا که واقعه
هلاک والی سفاک بی باک ایران بی وقوع جدال و قتال از آثار
اقبال آن گوهر بحر خلافت بروی کار آمده بود - خدیو اقبال از
الطاف روز افزون و اعطاف گوناگون بخطاب مستطاب - بلند اقبال -
که در ایام میمنت اتسام پادشاهزادگی از القاب مخصوصه اعلی
حضرت بود مخاطب گردانیدند - و اعیان دولت که در خدمت
فیروزی آن بخت بیدار آمده بودند بتغییل آستان خواقین مکان سر
انتخاب بر امراختند - ازان میان حید خان جهان هزار مهر نذر
گذرانید - و چون بر ملتزمان بساط تقرب ظاهر شد که الله ویرد بخان
که زبانش با اختیار او نیست درین یساق برخی کلمات نگوید

آغاز سال ششم از دوم دور مینین جلوس اقدس

کله الحمد که روز پنجشنبه غره جمادی الثانیه سال هزار و پنجاه و دوم هجری موافق پنجم شهر یور آغاز ششم سال سعادت اتصال از دوم دور جلوس مقدس که صبح ایام کامرانی و غره شهر شادمانی است در اعداد ساعات و ایمن اوقات روی نمود - و انوار مسرت و آثار عشرت فروغ افزایی دلها و فراغ آرای خاطر ها گشت - درین تاریخ عبد الله خان بهادر فیروز جنگ را بجای سید شجاعت خان بصوبه دارمی آله آباد - و سید مذکور را بجایگیری پیرکنه ابرج و بهاندر و پنواری و دیگر محال سرکار اسلام آباد از تغیر خان مذکور سرافراز گردانیدند - بسیادت منقبت سید جلال بخاری پنج هزار روپیه انعام شد •

هشتم [جمادی الثانیه] پادشاهزاده و لا تبار مراد بخش را بعنایت خلعت خاصه و برخی مرمع آلات و دو اسب از طویلۀ خاصه یکی با زین طلائی میناکار دیگری با زین طلا و آنتاب گیر نوازش نموده بصوبه ملتان که در تبول آن عالی نسب مرحمت شده بود رخصت فرمودند - به شایسته خان ناظم صوبه پتفه خلعت خاصه و اسب از طویلۀ خاصه با پراق طلا مصحوب محمد طالب مدرس عنایت نموده فرستادند •

چهارم جمادی الاولی بصادق بیگ خال زاده امام قلی خان
هزار روپیه - و یازدهم بسطان حسین و محمد عسکری خویشان سارو
خواجه هزار و پانصد روپیه مرحمت شد *

بیست و نهم [جمادی الاولی] حراست قلعه زمین داور
به پردل خان مقرر فرموده محال متعلقه آن در تیول او عنایت
نمودند - ذوالفقار خان بخلعت و نوجداری سرکار آمد و مور و منصب
در هزاره هزار و دویست سوار از اصل و افسانه مفتخر گشته
دمتوری یافت *

—

و چهاردهم ربیع الثانی در ساعت مبارک مبلغ یک لک و
چهل روپیه از انجمله یک لک روپیه اصناف جواهر نیمین و
مرصع آلات و اقمشه نفیسه و چهل هزار روپیه نقد بزم حاجق
مصحوب صلابتخان میر بخشی و عاقلخان میر سامان بمنزل شاه
نواز خان ارسال داشتند - و بیستم این ماه از جانب خان مزبور
بآئین پسندیده حنا آوردند - و بحکم معلی پیشکاران بارگاه خلافت
در دولت خانه خاص محفل حنا بندان بفروان تکلف بر آراسته
صلای عشرت در دادند - و مراسم معهود آن بتقدیم رسید - و چون
شاه نواز خان در اودیسه بنظم آنصوبه می پرداخت و صبیغه عقیقه
او با والده آمده بود - روز دیگر آن صبیغه صغیه را از وفور رافت
بمشکوی سلطنت طلبیدند - و مجاهر عقد در دولخانه والا ترتیب
یافت - و پادشاهناله والا گهر را بمرحمت خلعت خاصه یا چارقب
زر دوزی و جواهر و مرصع آلات و اسب از طویله خاصه با زمین طلا
و فیل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده فیل که قیمت آن یک
لک روپیه بود نوازش فرمودند - و شب مبارک دو شنبه بیعت و
دوم مطابق سیم تیر بعد انقضاء سه گری در ساعتی که مختار انجم
شناسان بود بامر خاقانی قاضی محمد اسلم خطبه نکاح بر خواند -
و مبلغ چهار لک روپیه کابین مقرر گردید - نوای کوس مسرت و
آوای تهنیت از کرف خاک بزور املاک رحید - و زمزمه رامشگران
محر برداز دلهای جهانیان با هتزاز در آورد - پرتو شمع کافوری
فروغ انزای دیدگ کواکب گشته بود - و اندروزش آلات آتشبازی
سطح زمین را چون ساحت آسمان منور گردانیده •

وزن مقدس بطه و دیگر اشیای بروی کار آمد - و جهانیان بزرگوار بمراد
دل رسیدند - بهر یکی از میر ظهیر الدین و خواجه خلیف ~~درویش~~
اشرفی - و بغصیح خان هزار روپیه - عنایت نمودند - درین روز نشاط
افروز پادشاهزاده والا تبار مراد بخش که بفرمان قدر نفاذ از
حسن ابدال روانه درگاه معلی شده بود با احتلام عتبه خواقین مکان
مستبعد گشته هزار مهر نذر گذرانید *

پنجم [ربیع الثانی] معروض اقدس گشت که چون راجه
پهار سنگه بسر زمین اسلام آباد رسید چنپت فتنه سرشت را
مجال ثمره نماند - و کام و ناکام نزد او آمد - حکم شد که همچنان
که سابق نوکر پسر و برادر کلان راجه بود الحال نوکر او باشد - چنپت
چندی نوکر راجه بود پس ازان بهمین پور خلافت متوسل گشت -
و با سبحانی و دیگر برادران در سلک ملازمان ~~آن~~ بخت بیدار
مذسلک گردید *

گزارش ازدواج پادشاهزاده عالی نسب مراد بخش

چون پیش نهاد همت آسمان رتبت خدیو هفت اقلیم و خدایگان
تخت و دیهیم بود که خاطر ملکوت ناظر از ازدواج پادشاهزاده
گرامی نژاد مراد بخش بدختر نیک اختر شاه نواز خان صفوی که
سابقاً او را برای آن والا دودمان خطبه نموده بودند نیز و پرداخته
آید - درینوقت که آن عالی نسب بفرمان عاطفت عنوان از حسن
ابدال با آستان اقبال رسید مبلغ پنج لک روپیه برای سرانجام این
جهن خجسته بآن اختر برج دولت عنایت فرموده شد *

خلعت و صوبه دارى تته از تغیر شاد خان که نظم سیوستان بدو موقوف
شد نوازش یافت - چو تنبیه و تادیب چنپت و همروان یی راهه او
از عبد الله خان بهادر فیروز جنگ چنانچه باید بوقوع نیامد -
عشم [ربیع الاول] راجه بهار سنگه که مرزبان آن سرزمین است
و تعهد تنبیه چنپت و برادران او نمود از تغیر خان بدین خدمت
سرافرازی یافت - و باضافه هزار سوار دو اسبه سه اسبه بمنصب
سه هزارى سه هزار سوار هزار سوار دو اسبه سه اسبه سربرافراخت *
شب دوازدهم [ربیع الاول] مجلس میلاد طهارت نهاد خلاصه
کائنات - زنده موجودات - علیه من الصلوات اکملها - والتکیات افضلها -
برسم هر سال انعقاد پذیرفت - و مبلغ دوازده هزار روپیه مقرر بفضلا
و حفاظ و دیگر ارباب صلاح و استحقاق که دران محفل خلد آئین
فراهم آمده بودند عطا شد *

چهاردهم [ربیع الاول] بمومن بیگ خویش منصور حاجی
که از بلخ بدر گاه کیوان جاه آمده بود و ظریف بیگ رفیق او سه
هزار روپیه - و به محمد امین ارلات از خویشان نذر طغائی هزار
روپیه انعام فرمودند *

خجسته بزم قمری وزن

روز پنجشنبه چهارم ربیع الثانی سال هزار و پنجاه و دوم
مطابق دوازدهم تیر فرخنده جشن قمری وزن اختتام حال پنجاه
و دوم و افتتاح سال پنجاه و سیوم از ستین جاوید طراز شهنشاه ابر
هست دریا دل جهانی را گوناگون مصرت و غلامتی بخشد - و

چهارم [صفر] شاه بیگ خان بعنایت نقاره و لوزیک خان
بمرحمت علم فرق عزت برافراختند *

هفدهم [صفر] هزار سوار اختر برج اقبال پادشاهزاده
محمد شاه شجاع بهادر دو اسبه سه اسبه مقرر فرموده آن والا گهر
را بمنصب پانزده هزاری ده هزار سوار هفت هزار سوار دو اسبه
سه اسبه برنواختند *

بیست و هشتم [صفر] از اصل و اضافه اسفندیار خان
بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - و حسام الدین حسن
بمنصب هزاری پانصد سوار و خدمت بخشیدگری و واقعه نویسی
دکن - و بیست و نهم الله تلی ولد یلنگتوش بعنایت اسب و
انعام ده هزار روپیه مباحی گشتند *

سالخ ماه [صفر] بمیرزا عیسی ترخان مصحوب محمد صالح
پسرش فیل از حلقه خاصه عنایت نموده فرستادند *

غره ربیع الاول چون از وقایع دارالخلافه اکبر آباد بعرض ملتزمان
پایه اورنگ عرش مرتبت رسید که میرزا رستم صفوی بساط زندگی
در نور دید - مراحم پادشاهانه بباز ماندهای او مبذول فرموده هر
کدام را بعنایتی در خور شرف اختصاص بخشیدند - میرزا در محرم
سال هزار و دو بملازمت حضرت عرش آشیانی رسید - و تا تاریخ
وفات مدت پنجاه سال در ظل عاطفت این دولت پابنده بود -
لواضع میترزا به نجابت مرزا منامبتی نداشت - غالباً منشاء آن
عدم نجابت والد او است *

چهارم [ربیع الاول] امیر خان ولد قاسم خان نمکی بمرحمت

بصیبه متعرض ولایت او نباید گردید - که در چنین هنگام اطفال او را که هنوز نام بر نیاروده اند چه جای ارتکاب امری مبشر بر فتنه پژوهی در خلل انداختن و باخذ ملک و مال پرداختن از صروت و نقوت دور است - و الا نظر بر عدت و سپاه و مکننت و دستگاہی که از حضرت احدیت بما ارزانی گشته تسخیر این ولایت در کمال آسانی ست - باید که آن فرزند کامگار بعد از ورود فرمان قضا نفاذ عساکر گیتی کشار از قندهار طلب نماید - و بسرعت هر چه تمامتر خود را بدرگاه معلی برساند - که مفارقت او بی ضرورت زیاده برین نمیتوانیم بخود قرار داد - غرض ناصیه دولت و جهانبانی پس از وصول منشور سعادت جنود ظفر آموذ را که از کثرت و انبوهی کوه و صحرائی آن دیار فرو گرفته بود و خاندوران بهادر نصرت جنگ را که با بیست هزار سوار در قندهار بود و سعید خان بهادر ظفر جنگ را که با ده هزار سوار تا قلعه بست رسیده طلب داشتند - و خود بفرخی و بهرزوی روانه آستان جلال گشتند *

الکون خامه حقایق نگار به تحریر و فایع حضور می پردازد

بیست و پنجم محرم [سنه ۱۰۵۲] خایل بیگ بمنصب هزارری

ذات و شش صد سوار از اصل و اضافه و تهاذه داری غور بند و قلعه

داری ضحاک نوازش یافت *

دوم هفتر راجه پهر تهی چند مرزبان چنبد به عنایت نپا، فرق

عزت بر افراخت - گرد هر داس کور بمنصب هزارری ذات و چار صد

سوار از اصل و اضافه مفتخر گشت - سالیانه حکیم مومنا از اصل و

اضافه می هزار روپیه مقرر شد *

نامبارکی که در سرداشت روانه کاشان شد - در آنجا سه چهار روزی
 بسیر و نخچیر بسر برده باز مرتکب شرب گردید - و عارضه مذکور
 از فزونیی آن از آنچه بود سخت تر گشت - چنانچه از منزلی که
 میان خلوت خانه و حرم سرا بود هفده شب را روز بمکان دیگر نیارست
 رفت - درین مدت بغیر حکیم احمد و مهتر داؤد مهتر و کلبخانه
 از مردم درون و بیرون دیگری آمد شد نداشت - و درین حال و
 حالت پیش که در صفاهان رو داده بود باخون ریزی هزاران بیگناه
 مکرر میگفت - که خون پسران تورچی باشی مرا گرفته - بامداد
 هژدهم روز بیماری مطابق دوازدهم صفر سال حال [سنه ۱۰۵۲] چون
 ازو خبر گرفتند و دیعت حبوة سپرده بود - هیچکس ندانست که
 شب چه وقت سیر می گشته - پانزدهم ماه مذکور ارکان سلطنت صفویه
 سلطان محمد میرزا نخستین پسرش را هر چند خرد سال بود بشاه
 عباس موسوم ساخته خطبه بذا مشر خواندند - و او را از کاشان بقزوین
 برده سیوم ربیع الاول این سال که ساعت جلوس او بود بر قالیچه
 که از بزرگان اینها مانده نشانیدند - و بعد ازان که واقعه عبرت افزایی
 مرتکب آن سزادار نیستی بروی روز افتاد - گوهر اکلیل خلافت
 پادشاهزاده پیدار بخت بدرگاه آسمان جابه معروض داشتند - که چون
 نیرنگی اقبال عدو مال آن سفاک بی باکی را بکیفر اعمال نکویده
 رسانیده - و سی هزار حوار خونخوار با سرداران نبرد گذار در تدهار
 رامت اکثر از حضرت خلافت فرمان رود بتسخیر ولایت فراه و حیصتان
 و هرات تعیین نموده آید - از پیشگاه مرام پادشاهانه یرلیغ شد که
 چون آن فساد کیش بجزاء کردار خود رحیده بظهرانه این عطیه

بوتلایا - و انتظام امور جمهور و التیام جمهور امور - و بر افتراختن لویه
 دین مبین - و بر افتراختن ابنیه کفر بد آئین نیست - و لله الحمد که
 نفس نفیس فرازنده سریر جهانبانی حضرت خاقانی بحلیه این اخلاق
 صغیه و اوصاف رضیه آراخته است - و شبازری جلیل و حقیر
 غزاة دین بمراسم سپاسداری و شکر گذاری - و صغیر و کبیر رعیت
 بوظایف دعاء طول عمر و طیب عیش مضروب است - دارای
 ایران باضداد این نعوت مرضیه منعوت بود - ایام و لیلای صالح
 و ناجر و مقیم و مهاجر قلمرو او بنفرین آن ستم گزین و دعای
 بد آن بد آئین و مسالت مرگ آن دشمن مردم و مردمی بحر
 می رفت - ذمایم صفاتش پایان ندارد - همان به که این محامد
 نگار مدایح طراز خاقان سراسر انضال و احسان کبفیت هلاک
 آن صفاک بی باک برنکاشته بمطلب گراید - اوسمی چل
 روز پیش ازان که از صفاهان بسوی خراسان بر آید بباغ کومه
 که در نواحی موضع خراسان یکفرسخی صفاهان ترتیب داده شاه
 عباس است - بشکار مرغابی رفته از فرزونی باده پیمائی چنان
 شراب زده شد که تا پانزده روز با قلت مسامت بشهر مراجعت
 نبلاست نمود - و جان دارو از ثنرت زهر جان گزله گشته ماده
 صرمی که داشت قوی گردانید - و اشتهای طعام که قوام
 پابندگی این کلخ اخشیچی و دوام بالندگی این بنیه عنصیری
 بآن باز بسته است چنان معلوم شد که با معالجات پزشکی
 در سه شبا روز پیش از یک زرده تخم مرغ نتوانست خورد
 و چو بمداوای اطباء اندکی رو بصحت نهاد از صفاهان به پسیچ

از اندازه درگذرانید - و از رذالت فطرت و ذنات طینت سرور متابعت
 عقل که در تدبیر منزل ناچار است چه جای سیاست بلاد و ریاست
 عهد باز کشیده باطاعت غول نفس و انقیاد دیو طبیعت که
 سرمایه فساد کار دین و دولت و پیرایه کساد بازار ملک و ملت
 است تن درداد - و از انراط شراب ماده صرع دیرین که اثر آن
 در ماهی مرده ظهور می کرد - قوت گرفته باعث اختلال دماغ گشت
 و از استیلاء او هام روده خویشان و اعیان نیک اندیش جد خود را
 بنهجی که در نخستین مجلد این صحیفه اقبال مرقوم گردید بقتل
 رسانید - در همین باده نوشی از خوف بدمستی او هراس و وسواس
 بر همگی حضار مجلس از اشراق و نوبیان و هم نشینان چنان
 غلبه می کرد که مالم بخانه برکشتن فوز عظیم میدان توفیق. با این
 سلوک بد و نامهربانی و نامردمی بیحد از عدالت چنان استیغز رسید
 که هرگز بدد ستم رسیدگان و مرید جور کشیدگان ادار معمری
 مواری بر سر راه از ظلمه اظهار ظلم می نمودند نمی که است -
 آنچه در سلطنت چارده ساله از مصاعب جمیله در گرفتن و
 داشتن ملک بروی کار آورده کشادن قلعه از دست رفته ایرانست -
 پس از رحلت حارس آن و بقتل رسیدن بیست هزار قزلباش
 و بای دادن ملک بغداد که بجد و کد شاه عباس مفتوح گشته بود و
 سپهبد گروهی انبوه به تیغ رومیان چنانچه هر کدام پیش ازین مکارش
 یافته - بردانشوران حقیقت بین پوئیده بیعت - که دادار کار ساز -
 و هرود کار کام هرداز - راه صلحت کای و حکمت اولی در استیلاء خواندین
 داد کرد اجتماعی سلاطین چون هر روز جز را به دست آوردن - و جمعیت

اعتدال کردند - و اگر آن گرفتار خواب پندار اختری بهوش آمده
 صرغ کار درآمدن این دیار ده بید - و برهنه منی ادبار - پنهان
 ناپاک را بجنگ انواع نصرت امتزاج فرستد - این دوسردار نیروی
 دثار جزاء جرات نکوهیده و جسارت ناپسندیده در کنار روزگار سپید
 ساق و ازین کار او خواهند نهاده - بعد از ورود یرلیغ والا پادشاه
 زانده نامدار بغزنین رفته آن دو نوئین اخلاص آئین را بالشکر
 جرار بقندهار فرستادند - پس ازان خبر متواتر شد که آن مدهوش
 باده نادانی و مست خواب جوانی را که لشکر بخراسان فرستاده
 خود نیز پس از چندی بمشهد منور راهی گشته بود در کاشان
 پیمانه زندگی به آمد *

ابنمدا یحیی بن اختری از حال شاه صفی و کیدت رستگاری او
 آن مفاکش زندگانی بل زهائی خلایق از کش مکش او -
 بز پیش این ماجرای عبرت افزا را از نگرانی برمی آرد
 چون نه عباس مرمان رزای ایران که از اولاد و امربا هرکه با او منته
 رشددید یا مظنه فساد داشت بکشدن و کور کردن او خاطر فراهم ساخته
 بود - و این نبیره هم از فقدان گمان سرکشی و سرتابی بجهت بی رشدی
 او وهم از بیم انتقال ایالت بعد از ارتحال او بدیگر دودمان تعرض
 ننموده قرار داده بود که از حرم سرا بر نیاید - ازین سلیبی سرا رخت
 هستی بربست - و در اعقاب او دیگری چشم حکومت نداشت
 ارکان دولت صفویه ناگزیر او را بحکومت ایران برگزیدند - چنانچه
 در اثنای نگارش وقایع سال دوم جلوس اقدس نگاشته آمد - او پیش
 از استقلال و استبداد از خود مری و خود پرستی باده گساری را

با مهین پور جلالت معین گشته اند در خدمت آن کامگار بفرستند -
 خان دوران بهادر نصرت جنگ که پیشتر یرلیغ قضا نفاذ بطلب او
 صادر شده بود از مالوه آمده دولت ملازمت اندوخت - و هزار مهر
 برسم نذر و دو هزار پارچه دودامی و غیره از نفایس نسایب آن ملک
 بطریق پیشکش گذرانید - و بهعطای خلعت خاصه و شمشیر مرصع
 و صد اسب از ان میدان دو اسب از طویل خاصه با زین طلا و
 مطلا و فیل از حلقه خاصه با ساز نقره و جل مخمل زر بفت
 و ماده فیل کامیاب گشته بملازمت مهین خلف خلافت دستوری
 یافت - از آنجا که بداندیش این دولت پاینده با اقبال در پیکار
 است - و بد خواه این سلطنت فزاینده با بخت در کارزار - بعد از
 عبور پادشاه زاده عالی قدر رفیع مقدار بدستگیری توفیق ربانی
 و پامردی تائید سبحانی از آب نیلاب خبر فناء آن اجل ستیز رسید -
 پس از آن که اینمعنی از عرضداشت آن بخت بیدار معروض
 اشرف گشت - خدیو دیهیم و اورنگ خدارند مرو فرهنگ که خاطر
 نهفته ناظرش مجالی عوانب امور و مراة خواتم شوون است -
 از دور بینی و حزم گزینی حکم فرمودند که پادشاه زاده سعادت
 پژوه بفرزین رفته چندی توقف گزینند - و خاندان را در
 نصرت جنگ و سعید خان بهادر ظفر جنگ را با سی هزار
 نهردگار بقندهار روانه سازند - اگر خبر قضیه ناگزیر شاه صفی
 بگوش حجاب بارگاه فلک جاء رسید و قومی نداشته باشد - و
 بقصد پیکار رو بقندهار نهد - آن فروغ دودمان اقبال با لشکر ظفر
 انری که در خدمت آن مرید بختیار است متوجه قتال آن بی

خلعت و منصب هزاری ذات و دو صد سوار از اصل و اضافه و
 امپ سواران را می بخشیدند - و بسیاری از ندریان بعضی باسپ و
 برخی به خلعت سواران گشتند - و حکم اقدس بصدور پیوست
 که بهمگی امرا و منصب داران این عسکر ظفر پیکر که بدیشتري
 قبول دارند و تختی نقد از خزانه والا می یابند سر هر صد سوار
 موافق ضابطه منصب ده هزار روپیه که سر هزار سوار يك لک روپیه
 باشد و رای تنخواه مناصب برسم مساعدت بدهند - و باحدیان و
 پیادهای توپچی و تفنگچی و باندار سه ماه پیشگی تن نمایند
 تا از ممر خرچ را پرداخته در کار و خدمت پاشاهی سرگرم باشند
 و طراز کسوت مفاخر و معالی مهین پادشاهزاده بقلاوئی صیانت
 ایندی بقصد نبرد دارای ایران ره نورد گشتند - و همدین روز
 پادشاهزاده والا نسب مراد بخش را نیز بمرحمت خلعت خاصه
 با نادری و جمدهر مرصع با پهلوانه و شمشیر مرصع و دو اسب از
 طویل و خاصه با زین طلائی میناکار و طلائی ساده و فیل از حلقه خاصه
 با یراق سیمین و جل مخمل زربفت و ماده فیل برنواخته - و
 میرزا حسن صفوی و برخی دیگر بندها را همراه داده مرخص
 ساختند - و مقرر فرمودند که درین طرف آب نیلاب هر جا مناصب
 باشد اقامت گزینند - و وقت کار نزد برادر بخت بیدار برسد -
 و بعضی مردان خان فرمان قضا جریان عز صدر یافت - که در
 کابل با استعداد تمام آماده پیکار باشد که اگر از طرف نذر محمد
 خان و الی بلخ و بدخشان شورشی بظهور آید بمداغه او بپردازد -
 و تمامی منصب داران تعینات آنصوبه را که از پیشگاه عظمت

و راجه جسونت سنگه و راجه جیسنگه را بخلمت خاصه و جمده هر
 مضع با پهلوتاره و اسپ از طویلۀ خاصه بایراق طلا و نیل از حلقه
 خاصه سر بلند ساختند - و رستم خان را به خلعت خاصه و اسپ
 از طویلۀ خاصه بایراق طلا مباحی گردانیده هزار سوار از منصب او
 که پنجهازری پنجهازر سوار بود در اسپه سه اسپه مقرر نمودند - و
 قلیچ خان و بهادر خان و الله ویردی خان را به خلعت خاصه و اسپ
 از طویلۀ خاصه با زین مطا - و راد امر سنگه را بخلمت خاصه و
 باضافه هزاری ذات بمنصب چار هزاری سه هزار سوار و با اسپ
 با زین مطا - و مبارز خان و فدائی خان و سردار خان را بخلمت
 و اسپ با زین مطا - و اصالت خان را بخلمت و اسپ با زین مطا
 و نقاره - و خلیل الله خان را بخلمت و اسپ با زین مطا و علم
 نقاره - و راجه رایسنگه را به خلعت و باضافه هزاری ذات بمنصب
 چار هزار سوار و با اسپ با زین مطا - و راد متر سال را
 به خلعت و اسپ با زین نقاره - و نظر بهادر را به خلعت و باضافه
 پانصدی ذات بمنصب سه هزار و پانصد سوار و اسپ با
 زین نقاره و نقاره - و شیخ فرید و راجه جگت سنگه و جانسپار خان
 و مرانداز خان را بخلمت و اسپ - و هریشنگه و مهیس داس را
 بخلمت و اسپ و علم - و رامسنگه راتهور را بخلمت و اسپ - و
 چندر من بندیلۀ را بخلمت و اسپ و علم - و راجه امر سنگه نوروزی
 و گوکل داس مدیه و دیه و رایسنگه جهالا و مید نور العیان را بخلمت
 و اسپ - و میر خان را بخلمت و منصب هزار سوار ذات و پانصد
 سوار از اصل و افسانه و اسپ - و مید منصور و سر شهید خان جهان را

مرصع دیگری با زین طلایی میناکار و نیل از حلقه خاصه با ساز نقاره
و جل مخمل زر بغت و ماده نیل و انعام دوازده اک رویه نقد
بر نواختند - و بیستم محرم گوش هوش آن دبه التاج خلافت را
بچواهر فصیح بر آراسته و در ابعاد سماعت و ایمن اوقات فاتحه فایحه
فتح و نصرت خوانده و بکمال عطوفت در بر مهر پرور کشیده رخصت
فرمودند - و سید خان جهان و راجه جسونت سنگه و راجه جیسنگه
و رحتم خان و قلیچ خان و بهادر خان و الله ویردخان و رادامیر
سنگه و مبارز خان و فدائی خان و سردار خان و اصالت خان و
خلیل الله خان و راجه رایسنگه و راد سترمال و نظر بهادر خویشتگی
با پسران و شیخ فرید ولد قطب الدین خان و راجه جگت سنگه و
جانبهار خان و مرانداز خان و یکه تاز خان و هریسنگه و مهیس
داس و رامسنگه و اتهوران و چندر من بندیل و راجه امر سنگه نوروزی
و گوکل داس و سیسودی و رایسنگه جهالا و سید نور العیان و ولد سید
سیف خان یارمه و سید محمد ولد سید افضل و خلیل بیدگ و
ترکداز خان و میر خان و سید منصور ولد سید خانجهان و دیگر
بندehای درگاه از پیشگاه حضور و سید خان بهادر با پسران و کمکیان
از صوبه ملتان و از تعیناتیان صوبه کابل سعادت خان و اکبر قلی
سلطان کهر و شادمان پکهلوال و دیگر منصبداران و پنجهزار سوار
احدی برق انداز و کماندار و پنجهزار پیاده تغلگچی و بانداز با
جمعی توپ انداز در خدمت آن نیر برج جلالت تعیین فرمودند - و
وقت رخصت سید خان جهان را بخلعت خاصه و شمشیر مرصع و
بر اسب از طوبه خاصه با زین طلا و مطلا و نیل از حلقه خاصه -

از باین تذبذب آسمانی متنبه نگشته همین که از سلطان خاطرش
 بآهنگی فراهم آمد برای آنکه قزلباش بقية القتل رومیان در روم
 قندهار طعمه تیغ آبدار مبارزان خونخوار کردند نزدیک دو سال
 تهیه لشکر و تعبیه اسباب سفر نمود - و درین سال بعزم تسخیر قندهار
 رستم خان گرجی سپهسالار خود را با سپاه گران پیش فرستاده مقور
 نمود - که تا رسیدن او در نیشاپور توقف نماید - چون این خبر بتواتر
 و توالی از عرایض صفدر خان صوبه دار قندهار و عزیر الله خان
 حارس بست بمسامع حقایق مجامع رسید - حکم شد که ریاست
 جهان کشا و الیوت نصرت گرا بانتهاض در آید - فرزندش بلوای
 فیروززی مهین پادشاه زاده والا قدر از خلوص عقیدت و رسوخ ارادت
 بعرض اقدس رسانیدند - که اعلیٰ حضرت بنفس نفیس در دار
 السلطنة بر اورنگ جهانبانی و سریر کامرانی متمکن باشند -
 و انجام این مهم را باین فرزند ارادت پیوند باز گذارند -
 حضرت خاقانی چون آن والا گهر را درین خواهش راسخ
 یافتند - تحسین فرموده در پذیرفتند - و پنجاه هزار سوار نبرد کار
 و نیلان کوه پیکرباد رفتار با توپخانه فراوان و خزانه بیکران
 و دیگر اسباب رزم در رکاب نصرت مصاب آن گوهر افروز
 عیاضت معین گردانیدند - و بمرحمت خلعت خاصه با نادر
 طابردوزی حاشیه مروارید و جقه پر همای مرصع بالاس قیمتی
 و سر پیچ نعل و مروارید گرانها و جمدهر مرصع با پهلوتاره و شمشیر
 مرصع و بافتانه پنجهزار خوار بمنصب بیست هزاری بیست هزار
 سوار و هویزهت اسب از انجمله در اسب از طویل و سفاهه یکی با زین

بود با انعام پنج هزار روپيه سربلند گرديد . مبلغ مقرر نخستين عشرة
اين ماه بفقرا و يتامي رسيد *

هزدهم [محرم] بهادر خان و اصالت خان كه بقلع قلاع
كوهستان معين شده بودند باستلام مدد مدره رفعت مستضعف
گشتند *

نوزدهم [محرم] منصب راجه جگت سنگه و راجروپ پسر
او كه از نايرد مخط پادشاهي نجات يافته بودند از روى كرم بدستور
پيشين مقرر فرمودند *

نهضت اختر برج دولت و اقبال گوهر درج
حشمت و جلال - پادشاه زاده محمد دارا شكوه
بصوب قندهار و ظهور نيرنگي اقبال دشمن
مال سربر آراي جهانبازي حضرت خاقاني

ازان باز كه صوبه قندهار و مضانات آن كه ملك موروث اين
پادشاه مليمان جاه است و در عهد حضرت جنت مكاني از دست
اوليائي سلطنت برآمده بود - چنانچه در نخستين سال اين
دورگرامي بتفصيل نگاشته شد - بتصرف هواخواهان دولت
بلند صولت درآمد - داراي ايران از فكر تباه و اندیشه کوتاه
در آرزوي تسخير اين ملك روز بي تاب و شب بيد خواب بود -
ليكن از انجا كه فرمان رواي روم سلطان مراد خان بقصد تسخير
بغداد نهضت نمود - او يك چندي بدان جانب مشغول ماند -
با آنكه قيصر بغداد را مسخر ساخته متحصنان را بقتل رسانيد -

پاخته دستوری مراجعت دکن دادند - و به محمد سلطان
نخستین پسر آن بلند اختر تحبیب مرورید عنایت شد - و بالتماس
آن غره نامیده دولت از کومکبان دکن قزلباش خان بمرحمت نقاره
و امان بیگ بعنایت علم - و لطف الله پسر لشکر خان بخشی
و واقعه نویسن بالاکهاست بمنصب هزاری ذات و هزار سوار از اصل
و اضافه مفتخر گشتند .

هشتم [محرم] مطابق نوزدهم فروردین که آفتاب در اوج
شرف بود پیشکش مهین پور خلافت و پادشاه زاده والا تبار مراد
بخش مشتمل بر اصناف جواهر و مرصع آلات و اتمش نقیسه بنظر
اکسیر اثر درآمد - قیمت آنچه درین ایام ممنیت اتمام از پیشکش
پادشاه زادهای و الامقدار و امرای نامدار بعز قبول رسید شش لک
روپیه شد - درین تاریخ میرزا عیسی ترخان را که بنظم سرکار سورت
می پرداخت - از تغیر اعظم خان که بحال رعایای صوبه گجرات نیک
نه پرداخته هر چند ضبط متمردان آنجا از قرار واقع نموده بود بحکومت
آن صوبه سرانرا سازگند - و از جمله سواران منصب او هزار و
پانصد سوار دو اسبه سه اسبه مقرر فرموده او را بمنصب پنج هزار
ذات و پنجهزار سوار دو هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه سربلند
گردانیدند - و ضبط سرکار سورت بعنایت الله داد موصی الیه مفوض
گشت - و از اصل و اضافه او را بمنصب دوهزار و هزار و پانصد سوار -
و محمد صالح دیگر پسر او را بمنصب هزار و هزار سوار برنواختند -
مسلک خاندان نجابت - صفاء دودمان ولایت - سید جلال که بحکم
والا از گجرات بدرگاه جهان پناه آمده سعادت ملازمت دریافته

توقف برای رایان بسیارند و خود بدرگاه والا بشتابند بجان ایان
می یابند - پس از ورود منشور ایان بیست و پنجم ذی الحجه
سال هزار و بیست و نهم هجری مطابق غرة آذر هریسنکه ولد تلوک
چند سرگروه قلعه نهیدان که دوازده سال عمر داشت قلعه را برای
رایان حواله نموده با سکندر نامی که عم و مدار علیه مهمات او بود
و سایر مردم نزد او آمد - سر کرده لشکر جمعی معتمد را
بمحارست قلعه گذاشته هریسنکه و توابعش را بطریق نظر بند
همراه گرفته دوستانکام و مقضی المرام با بقیه لشکر روانه درگاه
آسمان جاه گشت - و در اوایل دی ماه این سال روزی که رایت جهان
کشا از کشمیر مراجعت نموده بدارالسلطنه لاهور نزل اجل فرمود
دولت ملازمت دربانست - و چون بیدم ارشاد و تربیت خاقان کشور
مندان مصدر چنین فتحي نمایان شده بود بالتماس اعلیٰ حضرت
از پیشگاه عنایت حضرت جنت مکاني ب خطاب راجه بکرمناجیت
بلند پایگی یافت •

چهارم محرم [سنه ۱۰۵۲] پادشاه زاده والا گهر محمد
اورنگ زیب بهادر پیشکشی مشتمل بر انواع جواهر و مرمع آلات
و نفایس امتعه دکن و فیلان کوه هیکل از نظر کمی اثر گذرانیدند
ازان میان جنس يك لک و بیست هزار روپیه شرف پذیرائی
یافت - و آن دره التاج سلطنت را بعطای خلعت خاصه و چمدن
مرمع با پهلوانه و مد اسب از انجمله در اسب از طوبه خاصه
یکی با زین طلای میناکار دیگری با زین طلای ساده و فیل
از حلقه خاصه با یراق نقره و جل مخمل زربفت و ماده فیل و مراقرز

حضرت مرتبه راجگی و جانشینی پدر یافته بود لبریز شد - بچاپان
 بُرنکاشت که سلامت او و رهائی مرز و بومش وابسته بآنست که
 نقد و جنس اندوخته سورجمل را بلا توقف بفرستد - والا علقریب
 عرضه تلف خواهد گشت - او از مشاهده حال سورجمل مال و
 مدالش را از نقد و جنس با ماده و سنگه مصحوب پسر و برادر
 خود نزد رای رایان فرستاد - و رای رایان همه را بخدیب اعلی
 حضرت ارسال داشت - و چون برسات نزدیک رسیده بود و آذوقه
 چنانچه باید سر انجام نیافته بمصلحت دید دولتخواهان بنور پور
 معادلت نمود - و بیست و چهارم شوال سنه هزار و بیست و هشت
 هجری مطابق غره مهر کانگه را محاصره نمود - و بتقسیم ملچار و
 پیش بردن کوچ و سلامت و درانیدن نقب پرداخت - ادبار پیشگان
 باستظهار دژ استوار راه خرد گم کرده برج و باره محکم ساختند - و
 هنگامه پیکار گرم گردانیدند - رای رایان در ضبط مداخل و مخارج
 و سد طرق آذوقه اهتمام تمام بکار برد - و چون مدت محاصره بچارده
 ماه کشید - و از نایابی غله کار بر قلعه نهینان آتچنان تنگ شد
 که پوست درخت را در آب جوشانده سد رمق می نمودند - ناچار
 از روی اضطرار زینهاری شدند - و عرضه داشتی مشتمل بر التماس
 امان در خدمت خاقان کشور ستان ارسال داشتند - از آنجا که
 جان بخشی سجده این دودمان والا شان ست - و جرم پوشی شیمه
 این خاندان عرمی مکان اعلی حضرت بگرم جبلی ملتئم را
 پذیرفته استعفاء تقصیر اینان در خدمت حضرت جنت مکنی
 نمودند - و فرمان بخایش عنوان هرف صدور یافت که اگر قلعه بلا

بودی عدم فرستاد - سورجمل در اثنای گیر و دار طریق فرار
 پیموده با رفقای ادبار انما بقلعه نور پور که راجه باسو پدرش
 در غایت متانت در مکانی که در باستانی ایام به دهمیهری
 زبان زد بود بنا نهاده با اسم سامعی حضرت جنت مکانی موسوم ساخته
 موطن و مسکن خودش گردانیده بود پناه برد - و از صدمات افواج
 قاهره دران قلعه نیز قرار نگرفته روی ضلال بقلعه اسرار که پالا
 رویه قلعه نورپور دریکی از شعاب جبال متعلق بحدود محال
 چنبدال واقع شده و اشجار مترکمه دارد - نهاد - رای ریان پس از اطلاع
 بر حقیقت حال با دلاوران نبرد را باستعجال تمام بآن حصار استوار
 رسیده محاصره نمود - آن مخدول ازین قلعه نیز بر آمده و بپا مردی
 فرار از جنگ شیران بیشه پیکار رهایی یافته بزمیندار چنبد
 زینهاری شد - سرگروه لشکر مظفر بنور پور معادت نموده محال
 حوالی آنها از هارا و تهارى و نبسه و نکروته سور و حوالی که هر یکی
 با کمال حصانت و رصانت در درخت زار دشوار گذار واقع شده -
 مفتوح ساخته تسخیر قلعه کوتله را که میان کنگره و نور پور است
 و از سه جانب بدریا پیوسته و یک طرفش راهی است صعب المرور
 عبیر العبور و مادهو سنگه برادر سورجمل دران مستحسن بود -
 وجه همت گردانید - و آن را قبل نموده در عرض سه روز برکشود -
 و مادهو سنگه گریخته به برادر خود پیوست - و پس ازان که همگی
 سرزمین سورجمل بحیطه ضبط در امد رای ریان با عسکر مظفر لواروی
 عزیمت بچنبد نهاد - و چون در اثنای ره نور دی خبر رسید که
 پیمانان عمر سورجمل ناسپاس حق نهاس که بوسیله عنایت اعلی

تبعی به پرگفت دامن کوه پنجاب دراز کرد - حضرت جنت مکانی
بعد از اجتماع این خبر در احمد آباد گجرات امتیصال این بد مال
و کهایش دژ دشوار کشای کانگره را که در کوهستان شمالی پنجاب
بر فراز کوهی بلند واقع شده و از دیر باز کمند تدبیر هیچ فرمان
روائی از فرمان رویان هندوستان بکنگره تسخیر آن نرسیده -
حتی حضرت عرش آشیانی چنانچه در عهد دولت مهد آن
حضرت حسین قلی خان ترکمان مخاطب بخارجیان صوبه دار
پنجاب مدتی مدید این قلعه را در قبال داشته تا کام مراجعت
نمود - بعد از خاتان کشور کشا مقوض فرمودند - و ازین رو که کار دانی
و کار طلبی و سرداری و سپاهگیری رای رایان که بنازگی فتح جام
و بهار مرزبانان کچه نموده آمده بود و پیشکش گرفته آنها را باستان
سلطنت آورده بازمون رسیده بود - پادشاه ملک ستان بیست
و سیوم رمضان سنه هزار و بیست و هفت اورا با نوجوی عظیم از
دلوران معرکه و غا دلیران عرصه هیجا از احمد اباد روانه آنصوب
ساخنند - و مقرر نمودند که خدمت مهم سورجمل را انجام دهد -
پس ازان بکشایش حصار کانگره بپردازد - سردار لشکر بان مرزمین
رهیده مطابق حکم ارفع اول در پی اداره ساخنن سورجمل شد - او
پس از آگاهی برین معنی بقلمه مؤ که پناه جای راجه بامو و نیالان
او بود - و اطراف آن جنگلی است متشابه الاغصان چنانچه
گزارش یافت و زنه تحسن جست - رای رایان با بهادران فیروزی
نشان بیای قلعه رحیده این حصن حصین را سرسوار میسخر
گردانید - و بدرون در شده دست قتل و امر به کشتن - و گروه انبوه

بر نواخته بدان مورخص ساختند - بآقا افضل دیوانی صوبه
بنگاله و سرکار پادشاهزاده والا مقدار محمدشاه شجاع بهادر - و به رای
کامیداس دیوانی دار الخلافه اکبر آباد مفوض گردید - بارباب طرب
انعام مقرر مرحمت شد *

بیست و پنجم [ذی الحجه] پادشاهزاده گرامی نژاد مراد بخش
باسید خان جهان و راجه جیسنگه و رستم خان و راوامر سنگه و راجه
رایسنگه و میرزا حسن صفوی و نظر بهادر خویشکی و دیگر امرا و
منصبداران که با آن اختر برج سعادت بودند باستلام سده سنیة شرف
اندوز گشت - و هزار مهر نذر گذرانید - و بوسیله آن گوهر بحر خلافت
جگت سنگه و پسران او فوطه در گردن انداخته عرق خجالت بر جبین
و چشم ندامت بر زمین دولت تقبیل آستان معلی دریافتند -
شهنشاه خطا پوش عطا پاش قبایح اعمال او را بذیل بخشایش
پادشاهانه باز پوشیده از زلات او در گذشتند - و پادشاهزاده والا تبار
را بخلعت خاصه سر بر افراخته منصب آن عالی نسب را که ده
هزار بی ذات و هشت هزار سوار بود دوازده هزار بی ذات و هشت
هزار سوار دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه مقرر فرمودند *

اکنون بگزارش دامتان سورجمل که در اثناء نگارش احوال
جگت سنگه اشاره به تمییق آن رفته بود می پردازد
شرحش آنکه چون سورجمل پسر راجه باموکه پس از در
گذشتن پدر بجای او سرانراز شده بود از کفران نعمت نراه بغی
که طریقه آبای فتنه گرای او بود پیدمود - و تمامی زمینداران
کوهستان شمالی پنجاب را بفصون و فسانه بخود متفق ساخته دست

بعرض بار یافتگان درگاه خلیق پناه رسید - صوبه دار و کشمیر از تغییر او بظفر خان ولد خواجه ابوالحسن که پیش ازین فیض ناظم آنجا بود و بحسن سلوک سکان آن ملک از و راضی بودند - مقرر شد - و بمرحمت خلعت و اسب با زین نقره او را نوازش نموده رخصت فرمودند - و قدغن رفت که در رعایت سکنه میما رفاهیت رعیت بیش از پیش مساعی جمیده بتقدیم رساند - و مبلغ بیست هزار روپیه دیگر برای نیازمندان و محتاجان آن سرزمین همراه او ارسال داشتند •

دهم [ذی الحجه] بعید گاه تشریف فرموده نماز عید اضحی ادا نمودند - و درمیی و ذهاب نیازمندان به زر نثار دامن امید برآمودند - و بعد معاودت بذات اقدس که جانهای گرامی قربان آن سزد باقامت منت قربان پرداختند - ده اسب عراقی و دیگر اشیاء که صفدر خان ناظم قندهار برسم پیشکش ارسال داشته بود بنظر خورشید اثر درآمد •

پانزدهم [ذی الحجه] منزل علی مردان خان بیمن مقدم فیض توام رشک افزای منازل قمر گردید - و او بلوازم پا انداز و نثار پرداخته اصناف جواهر و انواع نفایس اقمشه بعنوان پیشکش گذرانید - و متاع یک لک و سی هزار روپیه به شرف پذیرائی رسید - صوبه اودیحه پیاد شاهزاده بیدار تخت محمد شاه شجاع بهادر مرحمت نموده فرمان دادند که آن والا گهر محمد زمان طهرانی را بضبط و ربط آنجا بفرستد - و بشاه نواز خان ناظم معزول آن صوبه پرلیغ شد که پس از رسیدن محمد زمان بچون پور آمده بنظم و نسق آن سرکار که در قبول او مرحمت شده بپردازد •

اکبر آباد آمده بود بعنایت خلعت و انعام بیست هزار روپیه
کمیاپ گشته رخصت انصراف یافت - چهارم برستم بیگ ترکمان
سه هزار روپیه و بخواجه فاضل هزار روپیه عنایت شد •

فرستادن ظفر خان به تنظیم صوبه کشمیر

چون در فصل خریف این سال در کشمیر از کثرت امطار بی گاه
و فرط طنریان میاه بسیاری از مزارع خراب گردید - و غلات فراوان آب
برد - و رعایای آن دیار ببلای غلا و صعوبت قحط مبتلا گشتند - و خلقی
غزیر و جمعی کثیر از ضعف و مساکین با جلایل و ذرازی بدار السلطنه
آمدند - و حقیقت پرانندگی و بی نواهی اینان معلوم اقدس
شد - پادشاه گهیان که بمقتضای خلافت الهی کافل ارزاق جهانیان
و ناظم احوال عالمیان اند مبلغ یک لک روپیه از خزانه مبرات
بانات و ذکور و صغیر و کبیر این جماعت ملک زده که زیاده از سی
هزار کس در بای چهر رکه در سن فراهم آمده بودند مرحمت نموده
حکم فرمودند - که تا این جماعت در دار السلطنه باشند هر روز ده جا
طعام بمبلغ دویست روپیه از سرکار فیض آثار بایگان میداده باشند
و مبلغ سی هزار روپیه دیگر نزد تربیت خان مأمور آن صوبه فرستادند
تا بگروه بی بضاعتی که نیروی حرکت و ترددات نداشته باشند
تسبب کند - و نیز حکم شد که روزی طعام صد روپیه در مواضع
پنجگانه صرف این جماعت پیرشان روزگار نماید - و چون تربیت خان
بأحوال شولیدگان این واقعه و محنت رسیدگان این نازله چنانچه
بایست نیازمت پرداخت - و ناراضماندی آن بزرگان این حادثه

جهاني بوجوه نثار کامياب گشت - درين بزم مبارک منصب مهين پور خلافت باضافه پنج هزار سوار بيست هزارى ذات و پانزده هزار سوار - و منصب هريکى از اختر برج جلالت پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر و گوهر درج سلطنت پادشاهزاده محمد اورنگ زيب بهادر بافزائش هزار سوار پانزده هزارى ذات و ده هزار سوار شش هزار سوار دو اسبه سه اسبه - و منصب پادشاه زاده والانزاد مراد بخش باضافه هزار سوار ده هزارى ذات و هشت هزار سوار مقرر شد - پانصد سوار از منصب مكرمت خان دو اسبه سه اسبه مقرر نموده او را بمنصب سه هزارى ذات و سه هزار سوار پانصد سوار دو اسبه سه اسبه - و از اصل و اضافه الله قلى ولد يلنگتوش را بمنصب هزار و پانصدى ذات و ششصد سوار - و مهيش داس راتهور را بمنصب هزارى ذات و هزار سوار - و سيد نور الغيان را بمنصب هزارى ذات و پانصد سوار - و حیات خان را بمنصب هزارى دو صد و پنجاه سوار سراز گردانيدند *

چهارم ذى القعدة بشكار گاه تلوندى نهضت نمودند - و بيست و دو روز نشاط اندرز شكار نيله گاو و آهو گشته بيست و ششم بدار السلطنة معاودت فرمودند *

بيست و هفتم [ذى القعدة] سعيد خان بهادر ظفر جنگ بدرگاه والا رسیده سعادت كورنش اندر هفت - و هزار مهر نذر گذرانيد *

ملح ماه [ذى القعدة] قليچ خان از لشكر ظفر پيكر آمده باسقام عتبه خواتين پناه پيشانى طالع برافروخت *

غره ذى الحجه خان عالم كه بحكم معلی از دار الخلافه

غیره شوال از شکار گاه کاتب و آهن بد از السلطنه مراجعت فرمودند.

صیر برکه بخدمت عدالت اردوی معلی سر بر انراخت *

پنجم [شوال] فدائی خان از جاگیر آمده احراز دولت ملازمت

نمود - و یک فیل برسم پیشکش گذرانید *

دهم [رمضان] متصل باغ فیض بخش و فرح بخش منزل

اقبال شد *

یازدهم [رمضان] دار السلطنت بگرامی قدوم کشور خدیو

مورد برکات جاودانی گشت. - و علیمردان خان که از کابل آمده

بود استلام سده سنیه نمود - و هزار مهر نذر گذرانید - و از پیشگاه

نوازش بمرحمت خلعت خاصه با نادر علی طلا دوزبی و دو اصپ

از طویله خاصه با زین طلا و مطا سرائراز گردید *

دوازدهم [شوال] بهمنیار ولد یمین الدوله باضانه پانصدی

ذات بمنصب هزاری دویست سوار مباهی گشت *

پانزدهم [شوال] از اصل و اقامه ذوالقدر خان بمنصب دو

هزاری ذات و هزار و ششصد سوار - و حیات ولد علی خان ترین

بمنصب هزاری ذات و هشتصد سوار نوازش یافتند *

نگارش فرخنده جشن شمسی وزن

* روز سه شنبه نوزدهم شوال سنه هزار و پنجاه و یک هجری

مطابق قمر بهمن هجسته جشن شمسی وزن اختتام سال پنجاهم

و افتتاح سال پنجاه و یکم از عمر جاودانی آرایشی یافت - و زر

و نیم وزن این ذات مقدس بآئین مغرور وزنی دیگر گرفت - و

که انبیا پدشکس بدرگاه آسمان جاه آورده بود نهایت نموده
فرستادند - نه فیل که سیدشجاعت خان بطریق پدشکس روانه درگاه
معلی نموده بود نیز از نظر انور گذشت *

سیوم [رمضان] رای مکند داس دیوان یمین الدوله را بمنصب
پانصدی ذات رصد سوار و خدمت دفتر داری تن از تغیر جمونست
رای سربلند ساختند - و دفتر داری خالصه شریفه از تغیر بهاریمیل
که او بخدمت دیوانی صوبه پنجاب سرانراز شد - بجسونت رای
مفوض گشت - بسید عبد الرزاق سالک درد مان رئیس الاولیا رائن
الاصفیا شیخ محیی الدین عبد القادر جیلانی قدس سره - و دیگر
سادات چار هزار روپیه - و بفرخ بیگ خراسانی که درینولا بعزم بندگی
آستان معلی آمده بود سه هزار روپیه مرحمت نمودند - بشاه محمد
میر شکار نذر محمد خان که طیور شکاری از جانب خان مذکور
به پیشگاه حضور آورده خلعت و دوهزار روپیه انعام فرموده
مرخص ساختند *

دوازدهم [رمضان] لطف الله پسر سعید خان بهادر ظفر جنگ
از نزد پدر آمده دولت ملازمت اندوخت - چون او در راه رهبر دوزخم
بر داشته بود چنانچه گزارش پذیرفت به خلعت و شمشیر یراق طلای
میناکار و منصب هزارای ذات و پانصد سوار از اصل اضافه و مرحمت
اسنپ بلند پایکی یافت *

بیست و نهم [رمضان] موضع کانو و آهن مضرب خیام آسمان
احتشام شد - درین ماه مبارک مبالغه می هزار روپیه مقرر باصحاب
اجتلیج رسید *

پیوندازید - سید خان جهان بدانجا رفته دو روز توقف گزید - و گروهی را بر گماشت تا حصار بیرون از بنیاد بر کنندند - مید فیروز خورشید خود را با مردم خود گذاشت که شیر حاجی و دیگر حصون را بر انداخته با زمین برابر سازد - و شب جمعه روز دهم ذی الحجه با جگت سنگه بملازم پادشاهزاده جهانیان آمد - و بحکم معلی ضبط آن کوهستان به نجابت خان تعلقی گرفت - و چون جگت سنگه جانب دروازه کلان قلعه نور پور که سه طرف آن جری است که از پایان آن تا بالای قلعه عمارات او و مردم او است و قریب هزار گز مرتفع و بدین جهت ازین اطراف بر شدن ممکن نیست امتوار جداری کشیده بغاصه چند گز در پیش آن شیر حاجی ساخته برج و باره ترتیب داده بود - بربلیغ قضا نفاذ صادر شد که پادشاهزاده عالم بهادر خان و اصالت خان را در نور پور بگذارد - تا آن دیوار را با شیر حاجی از بیخ بر کنند - و منازل درون بحال دارند - و خود با سید خان جهان و سایر همراهان جگت سنگه و پسران او را همراه گرفته بدرگاه معلی بیاید *

اکنون گلگون باد خرام خامه بشاه

راه نوشتن وقایع حضور میشتابد

غره رمضان پنج نیل که دره التاج خلافت پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر از مرزبان مورنگ بعنوان پیشکش گرفته یکی بایراق هلا و چهار بایراق نقره بدرگاه خواقین پناه ارسال داشته بود بنظر کیما اثر در آمد - خدیو اقبال تصبیح مروارید بیش بها که در این چند قطعه لعل قیمتی بود و چهار امپ از طویل خامه مصحوب ملازم آن والا مقدار

پادشاهزاده والا تبار التماس نمود - که از درگاه خلیف پناه
بخشایش جرایم و آثام در خواست نموده این بیم زده
کلر برهم خورده را بصدر فرمان جان بخشی و عفو معاصی
مطمئن گردانند - پس ازان که آن والا نژاد برای استعفاء
زلات این زیانکار صورت و معنی عرضه داشت نمود و حقیقت
بکرامت استماع رسید - از جناب کرم فرمان عالیشان صادر شد -
که از آنرو که آن سرگردان صحراء غوایت بذیل پشیمانی و
ندامت مهتمک گشته امید وار صفح تقصیرات است - از جرایم
ناگذشتنی آن خائب خاמר در گذشتیم - دیگر آن ربه غول ضلالت
و غنوده خواب جهالت پیرامون چنین عصیان که باعث اخراج او
از موطن مالوف است نکردد - و حصار تارائده را که با عتضاه
آن ره سپر نگی و تهر گشته است به بندهای درگاه معلی باز
گذارد - تا اساس آنرا با دیگر عمارات براندازند - و چون اوامر
پادشاهی را بسمع و طاعت تلقی نمود - بالتماس پادشاهزاده والا
تبار حکم شد که بعضی منازل میان آن محکمه را که بر قلاع سه گانه
اشتمال دارد برای بودن منسوبان و اسباب او را گذاشته باقی را
با هر سه حصار ویران گردانند - و قلعه مؤ را که چار دیواری محکم
باشچار اطراف بیش نیست با حصار قلعه نور پور بپندازند - تا دیگر
زمینداران کوتاه بین مآمن روز بد طاعت و فرمان پذیری این درگاه
خواقین پناه دانند - نه رصانت حیطان گلین - و مخالفت جدرا*
سنگین - جگت سنگه بعد از ورود این حکم مطاع بصید خان جهان
پیغام کرد که شما خود رسیده بهر روشی که خواهید قلاع تارائده*

پیش بگذارند - دیگران بر گفتند - خسرو بیگ پاسخ داد که در زمینی که من فرود آمده ام شب میتوان گذرانید - از آنجا که زیاده از سه صد چار صد سوار با او نبود - سرکرده های عساکر فیروزی بار دیگر کس فرستاده طلب نمودند - او بمعسکری گشت - درین اثنا مخاذیل قلمت همریان او دریافته برو ریختند - او از اصالت و بسالت های ثبات از دست نداده بعد از چپقلشهای گردانه بچادره زخم درجه رفیعۀ شهادت دریانت - و قریب صد کس از همریان کشته و خسته گشتند - و چون بهادر خان و اصالت خان و دیگر فدویان جد کار ازین طرف - و راجه پرتھی چند زمیندار چنبه و راجه مانسنگه گوالیاری با جمعیت خود از عقب همت بر کشایش آن حصار استوار و قلع اساس آن نا سپاس گماشته فراوان سعی می نمودند - آن آشفته کار بدست آویز ندامت از گرداب غرور سر بر کرده با خود اندیشید - که گرفتم - تسخیر این محکمه بغنجه و استیلا دشوار است - اما با اعتماد استحکام آن با دایه نعمت که تائید یزدانی و تیسیرات آسمانی در کار سازی دستیار و پیشکار دولت ابد پیوند او است - بغی و عصیان نمودن راه هلاک خود پیمودن است و بعد از رفتن تمام محال تاکی درین قلعه توان بود - ناگزیر از روی استکالت و ابتهال که درین حضرت آسمان رتبت بهترین و مایل است بسید خان جهان ملتجی گردید - و به درخواست او پادشاهزاده هالی نسب امیدوار عفو پادشاهی ساخت - و از آنجا که بدیقین میدانست که بر دامن بندگان این درگاه غبار نقض عهد و خلف وعده که فکوهیده ترین خصلت نمی بیند - در خدمت

حضرت متین - و محبوبت مرور ضیق مداخل و مخارج آن نه بمرتبه بود که کمند تدبیر خداوندان افکار صایبه بر شرفات تسخیر آن رود اما مبارزان اخلاص آئین و گنداوران نبرد گزین بتوفیق ربانی و تائید اقبال حضرت خاقانی کمر جهاد بر میان اجتهاد محکم بر بستند - و در کشایش آن دژ آسمانی ارتفاع بقدر قدرت و مکنات خویش سعی مینمودند - مخازیل در استحکام محال دشوار گذار کوشیده بر امکنه مرتفعه جبال گاه مرور عسکر فیروزی در افکندن تیر و تفنگ جد جدید بتقدیم میرسانیدند - و بعضی ازین اشرار فجار بآب شمشیر مجاهدان دین ره گرای آتش جهنم میگرددیدند - از حماه اسلام نیز برخی بدرجه والی شهادت می رسیدند - از انجمله است خسرو بیگ بخشی یمین الدوله آصف خان خانخان که خان مزبور حسب الحکم او را با هزار سوار از تابندگان خود در ملازمت پادشاهزاده عالی نسب فرستاده بود - و بعد ازان که یمین الدوله رخت هستی بر پست پادشاه فلک مکان او را که جوان مردانه کار طایب بود و از آدمی زادهای گرجستان بعنایت منصب مریلند گردانیده بودند - و شرح شهادت او آنکه •

چهاردهم [شوال] بهادر خان و اصالت خان او را با جمعی پیشتر فرستادند - که بحقیقت آن سرزمین را رسیده مکانی برای خیم و بر انراختن ملچارها مقرر سازد - تا سران لشکر منصور بامداد کوچ نموده روانه پیش شوند - فرستاده پراکنده شده هر یکی ضلعی اختیار نمود - سرداران مزبور کس فرستادند که آن جماعه را برگردانیده پیارد - و نگذارد که قدم

بنادیری و دو اسب از طویلۀ خاصه یکی با زین طلای مینا کر
دیگری با زین طلای ساده و انعام دو لک ردینۀ نقد سر بر انراخته
با همراہ رخصت نمودند - و فرمان شد کہ آن بادیه پیمای
شورش را امیر یا قتیل ساخته کوهستان را بقلع و قطع بینج و شاخ
آن خار بن فساد پاک گردانند - پرتہی چند زمیندار چنبدہ بعنایت
خلعت و جمدھر میرمع و منصب ہزاری دت و چار صد سوار و
خطاب راجگی و مرحمت اسب سربلند گردید - و چون کروی کہ
جکت سنگہ قلعہ تاراگدہ بران بنا نہادہ از مضامات چنبدہ است -
و جکت سنگہ بتعدی متصرف شدہ بود - و عقب قلعہ بولایت
مذکور پیوستہ است - و دران سمت مرکوبی است کہ بدست
آوردن آن در کشایش حصار تاراگدہ دخیل است - او بوطن دستوری
یافتہ تا مرانجام ضروریات نمودہ با جمعیت شایستہ از عقب
قلعہ تاراگدہ در آید - و مرکوب را بدست آوردہ کار بر قلعہ نشینان
تنگ گرداند •

پنجم [شوال] پادشاہزادہ والا تبار بہ ارشاد اقدس با سید
خانچہان و دیگر ہمراہان بہ نور پور رسیدہ فروکش کرد - بحکم
معلیٰ سعید خان را با پسران او بجمو فرستاد - و بہادر خان و اصالت
خان را با قریب دوازده ہزار سوار روانہ ساخت - تا تاراگدہ را در میان
گرفتہ استیصال ارباب ضال نمایند - و راجہ مانسنگہ گوالیاری را
کہ دشمن جانی جکت سنگہ است تعین نمود - کہ با جمعیت
خود بر راجہ پرتہی چند پیوستہ و باتفاق از عقب تاراگدہ در آمدہ
بہندم بنیاد محصوران بہ ہر ازند - هر چند رعیت و رعایت این

به امپه گردانیده - نخستین را بمنصب شش هزاری شش هزار
سوار دو اسبه به امپه - و دو یمین را بمنصب پنج هزار و پنج سوار
دو اسبه به امپه - سرانراز ساختند - و بر منصب بهادر خان هزارین
ذات افزوده و هزار سوار از سواران او دو اسبه به امپه مقرر فرموده
او را بمنصب پنج هزار و پنج سوار چهار هزار سوار دو اسبه به امپه - و راجه
مانسنگه گوالیاری را که درین مهم خدمت گزاری و جانپاری
نموده بود بمنابت خلعت و جمده و مرصع و مرحمت اسب و فیل
نوازش فرمودند - و هرکه درین مهم دستش بکاری رسانیده بود او را
بنوازشی خاص و عنایتی مخصوص سر بلند گردانیدند *

بیست و سیوم [رمضان] پادشاهزاده والا تبار بحکم جعلی
پرتوی چند زمیندار چنبه را که جگت سنگه مطرود پدر او را بقتل
رسانیده بود - و او درین هنگام بذریعه اولیای سلطنت داخل دولت
خواهان گشته بالله ویرد بخان و میر بزرگ که باورده او رفته بود
بآستان خواجهین مکان فرستاد - و محاضرت مؤ براجه جیسنگه و
تهاری بقلیج خان و دمثال بگوکلداس - یسودبه و پینهان بمیرزا حسن
صفوی باز گذاشته - و جمعی دیگر از بندهای پادشاهی را با
بسیاری از بیلدار و نبرددار به بریدن جنگل نواحی مؤ و تومیع
طرق آن و دیگر محال کوهستان گماشته خود بموجب حکم قضا قوام
با بهادرخان و اصالت خان روانه درگاه خلایق پناه شد *

و بیست و نهم [رمضان] احرار دولت ملازمت نمود -
و هزار مهر برحم نذر گذرانید *

غره شوال پادشاهزاده عالی منصب را بر مرحمت خلعت خلیفه

که امکان برآمدن بود بغراز کوه بر شدند - چون سید خانجهان و بهادر خان به پیکارهای متوالی و کارزارهای متواتر که در عرض این پنج روز بوقوع آمد کار بران غنوده بخت تنگ ساخته بودند - و آن تیره اختر با اکثر اعوان نابکار و انصار آشفته کار خویش بمداغته این شیران شیرافکن در مانده - چنانچه جمعی را از جماعه که بر روی دیگر افواج بحر امواج گذاشته بود نیز طلب داشت - راجه جیسنگه و قلیچ خان و الله و برد یخل و دیگر جان سپاران بجبهت آنکه بقلمه مو نزدیک بودند - و راه در آمدن شان آسان بود - و جمعیت بی حمیت آن پریشان خاطر که بر بارهای محاذی آنها باقی مانده بود - از راه قلت مقاومت نتوانست نمود - پیش از رسیدن سید خانجهان و بهادر خان بقلمه مو در آمدند - آن واژون طالع که پیش ازین عیال و اموال خود را بتاراکده فرستاده تنها در مو مانده بود پس از دید نیرنگی اقبال و استیلا و غلبه لشکر ظفر اثر سراسیمه با پسران و منسوبانی که از شمشیر خون ریز و خنجر مرگ انگیز مجاهدان دین نجات یافته بودند - پهای ادبلا ره نورد فرار گردید - بعد از دو روز اصالت خان پادشاهزاده والا گهر عرصه داشت نمود - که حارمان حصار نور پور از استماع خبر کشایش قلمه مو که معقل رصین این غنوده بخت بود بهراس و باس افتاده نیم شب راه گریز پیمودند - و باقبال روز افزون خائفانی چنین مویل متین بزودی و آسانی مفتوح گردید و چون این ماجری بمجامع بشایر مجامع رسید خاقان ممالک متان هزار مواری از منصب سید خانجهان و راجه جیسنگه در آمده

بندها مقتول و مجروح گشتند - و جمعی کثیر از کفار بدو رخ شتافتند - اگرچه اکثر بندهای پادشاهی در انصرام این میکوشیدند اما عمده در پیش برد این کار دشوار ترددات سید خانجهان و رحتم خان و بهادر خان بود - خصوصاً بهادر خان هراول سید خانجهان - و چون این مهم بدرازی کشید از پدشگاه سطوت و جلال فرمان شد که همین که سید خانجهان و بهادر خان که مالش مقاهیر داده سیل وار میروند به پایان قلعه مؤ رسند - دیگر افواج نیز بقره و جبر جنگل از مذاکیم گرفته خود را برهانند - و بر قلعه یورش نمایند - و کشتش و کوشش نموده آنرا مسخر سازند - پادشاهزاده والا نسب بعد از رسیدن یرلیغ قضا نفاذ بر آنچه مامور شد همت برگماشت - و با ممداد بیستم رمضان بکریوه مشرف بر اکثر ملچارها برآمده سران افواج نیروزی را با بخشیان و تاباندان خود بدورش امر نمود - و کس نزد سید خانجهان و سعید خان فرستاد - تا ایشان نیز از طرف خود یورش نمایند - از سعید خان درنگی واقع شد - و سید خانجهان از اخلاص منشی و کار طلبی سرعت نموده معیهای مردانه بروی کار آورد - و رحتم خان و بهادر خان و جمعی دیگر از مبارزان که همراه او بودند بچپه قلشهای نمایان جوهر مردانگی ظاهر ساختند - و دلبران مذکور از آن جانب و راجه جیسنگه و قلیچ خان و الله و یردیخان ازینطرف - تسخیر قلعه مؤ پیش نهاد عزیمت ساخته همگی همت برکشایش آن گماشتند - و راجه جیسنگه و الله و یردیخان از راه دره و قلیچ خان از جانب چپ و دیگران از سمت راست بجنگل در شده از هر دو

فرمود - و برگذارد که مراد از اطاعت آنست که از مطلب خود گذشته بهره‌چرا مامور شود قبول آنرا سرمایه نجات خود داند - آن مدبر بوطن معاودت نموده باز گرد ادبار بر فرق روزگار خود بیخته ره گرای مسلک ناقص فساد و منهج نا مسقیم عناد گردید - مید خانجهان و بهادر خان با هم‌رهان از پادشاهزاده‌ها والا نصب دستوری یافته براه گنگ تپل به مؤ راهی شدند - و هر روز به بریدن جنگل و ساختن راه پرداخته و غنیم را مالش داده بآهستگی قدم پیش می نهادند - و هر جا مقاهیر دستوار دیواری بر آورده راه مسدود ساخته بودند - مبارزان لشکر فیروزی محاذی آن ملچاری بر انراخته به نیروی حمیت مردانه و بازوی حمامت گردانه منهدم می ساختند - و جمعی را که باعتماد مذانت آن پای ادبار پیمای فشرده بمقاتلت و مزاحمت می پرداختند ره گرای نیهستی می گردانیدند - بعد ازان که بمؤ نزدیک رسیدند جکت سنگه شقاوت آئین پنج روز متواتر با تهور پیشگان قبیلۀ ذلیلۀ خود و جمعی دیگر از دلیران کوه نشین روبروی عساکر فیروزی شده هنگامه ضرب و هرب گرم گردانید - دلیران همه دل خصوصاً مید خانجهان و بهادر خان بدستیار می تانید ایزدی و مددگاری اقبال مردمی از تیر زهر آلود و تنگ آن گروه شقاوت آلود حسابی بر نگرفته در مجادلت و مقاتلت مسامی جمیله بتقدیم میرسانیدند - چنانچه مبارزان قوچ بهادر خان از فرط شجاعت به نردبان پایۀ پشتهای کشتگان برآمده بر ملچار مقاهیر می دریدند - و دین پنج روز قریب هفتصد کس از تابندگان بهادر خان و عمین قدر از دیگر

سنگه جلالت کیش از اصفاء روانه شدن این افواج و توجه پادشاه زاده جهانیان خایف گشته از مستی غفلت و پندار لختی بهوش آمد - و راجروپ پسر تیره اختر خود را بوساطت الله و یردخان بملازمت پادشاه زاده عالمیان فرستاده التماس نمود - که از صدور این عصیان که از ربودگی خرد و غنودگی طالع بروی کار آمده فروان خجالت و ندامت دارد - چون برخی بندگل والا درگاه از کینه هم چشمی و همسری درین یهاق جز اهلاک قوم و قبیله و اتلاف جان و مال بنده پیش نهاد خواهش نداشتند - برای اظهار حمیت راج پوتی و ابراز غیرت سپاهیگری بسهولت تن بمرگ در نداده در خور میصور و مقدر سرام تردد و تلاش بقصدیم رسانید - اکنون که انصرام این مهم بآن نور حدقه جهان داری منوط گشته امت جز پیمودن شاه راه متابعت و مطاوعت این دولت بلند صولت چاره ندارد - امیدوار است که این گناهکار شرمسار را از یاس و هراس برآورده اجازت ملازمت فرمایند - و بدرخواست هواخواهان درگاه بجان ایمن گشته پنجم رمضان برسم مجرمان عفو پزده بی یراق فوطه در گردن بخدمت پادشاهزاده والا تبار رسید - آن گرامی دودمان خاطر هم زده اورا اطمینان بخشیده قرار داد - که عفو تقصیرات و صفح زلات او از حضرت خلافت مسالت نماید - از آنجا که بخت رمیده او از گران خواب غفلت در نیامده بود - و خرد شوریده از تیه ضلالت بر نیامده - بعضی مآرب که نه در خور حال آن بدسگال بود التماس نمود - و چون به پندیرائی نرسید پادشاهزاده عالی گهر اورا رخصت

کوشش دادند - لختی شربت شهادت چشیدند - و برخی بگلگونه جراحات رخسار همت برآراحتند - از انجمله سید لطف علی زخم تفنگ بدست برداشت - و چون شب پرده انظام بروی روز انداخت و با رجود معاصی موفوره غزاة دین دیوار از بیخ برکنده نیامد - و خاکریز نیز بلند بود - درین وقت کشایش قلعه صورت نه بست *

اواخر شعبان بهادر خان که با صر خاقان ممالک ستان از اسلام آباد روانه شده بود در پیتھان بخدمت پادشاهزاده جهانیان رسیده شان لشکر خود نمود - قریب سه هزار سوار و همین مقدار پیاده بشمار آمد *

سلخ این ماه شعبان دمتال بهعی بهادر خان و تھاری به جد الله و یردی خان مفتوح گشت - چون از جناب عظمت فرمان شد که اصالت خان بنور پور شتافته بمحاصره آن پردازد - و هدید خانجهان و رستم خان و دیگر همهرهان با بهادر خان که هراولی این فوج برو مقدر فرموده ایم از راه گنگ تهل بر سر قلعه مورفته در تسخیر آن بکوشند - که بعد از کشودن آن نور پور بآسانی مفتوح خواهد گردید - پادشاهزاده والا تبار را و امر سزگه و میرزا حسن صفوی را در پیتھان گذاشته خود نیز بصوب مو روانه گردد - و برگریوه که سابقا عبد الله خان بهادر فیروز جنگ فروه آمده بود نزول نموده عساکر منصوره را که از اطراف متوجه تسخیر مؤگشته اند تدغن نمایند که در فتح قلعه و استیصال کفار شقاوت شعار مرام جد و جهد بتقدیم رسانند *

غره رمضان آن والا کهر از پیتھان بجانب و راهی شد - چکت

برج رسیده بود و دوسه گز دیگر بایستی برد تا بمقتضای ته برج رسد
آگاه نشدند - پسر سید خان جهان و مردم او باندیشه آنکه مبادا
حصن گزینان برین نقب نیز آگهی یابند اضطراب نموده بیاروت
آنهاشتند - و بخان گفته فرستادند که نقب بانجام رسیده هرگاه
اشاره رود آتش داده آید - خان مزبور به ملچار خود آمده مردم
دیگر ملچارها را تاکیدن نمود که آماده و منتظر باشند - همین که
بعد از پریدن برج ازین راه یورش نمایند بندان دیگر ملچارها
از اطراف و جوانب برد بانها گذاشته در حصار بریزند - و بدین
قرار داد اول وقت عصر آتش زدند - از فائده نقب برج از
یک جانب پرید - و از جانب دیگر بزمین فرونشست - و از آنجا که
آن حیل ساز مکر پرداز پس هر برجی دیواری کشیده از دوسو
بجدار حصار رسانیده بود و از فراز آن راه درآمد برج مقرر گردانیده
و برسدن صدمه اگرچه نصف بالای آن نیز افتاد اما از رسوخ بنیان
نصف پائین ثابت ماند - مبارزان فیروزی نشان به قلعه در نتوانستند
شد - و سید لطف علی و جلال الدین محمود که با مردم
سید خان جهان دویده بودند - از مسدود یافتن راه بیدلواران را
بانگدن آن گماشتند - و مجاهدان دیگر ملچارها از اطراف و
جوانب یورش نموده بسوختن دروازا و بر آمدن بدیوارها
پرداختند - درین اثنا مقهوران که بگمان مفتوح شدن راه و درآمدن
کنداوران ظفر دستگاه گریخته بقلعه درون پناه برده بودند بتراستحکام
دیوار آگهی یافته بیای امداد برگشتند - و به برج و باره تا شب
هنگام در ریزش تیر و تفنگ کوشیدند - دلواران جان نثار داد

قرار داد که هر روز لختی از جنگل بریده بآهستگی رفته شود * .
 بیست و یکم شعبان نجابت خان با تابینان سعید خان
 بهادر بکریو مشرف بر بازاری که مقاهیر نردیگ باغ راجه باسو بسته
 بودند برآمد - و از یک جانب ذوالفقار خان با مردم توپ خانه
 مرکروالا و از جانب دیگر نظر بهادر خویشگی و شیخ فرید و اکبر
 قلی سلطان کهر و مرانداز خان و راجه مان صف آرا گشته
 با مقهوران آن بار به تیر و تفنگ درآویختند - و گروهی از مردم
 نجابت خان و راجه مان بجای سپر تختها بر سر کشیده پیش
 دویدند - و بجلا دت تمام دیواری از چوب و تخته مقابل بار مخدولان
 ترتیب داده بریزش تفنگ نایر و جنگ ملتهب گردانیدند -
 درین زد و خورد کفاز اشرار جمعی بجهنم پیوستند - و از لشکر
 اسلام نیز چندی کشته و خسته گردیدند *

شب بیست و نهم [شعبان] راجه مان قریب هزار پیاده وطن
 خود بر سر قلعه جهت فرستاد - اینان پیای قلعه رسیده - جمعی کثیر از
 ضلالت گزینان و ازون آثار را که بیرون بر آمده بودند مجروح و مقتول
 ساختند - و حارس حصار با چندی از خویشان خود بقتل آمد - جوقی از
 ظفر یافتگان بجهت حراست قلعه ماندند - و گروهی با سرهای
 کشتگان برگشتند - و در همین تاریخ برج قلعه نورپور که سید خان جهان
 آنرا در محاصره داشت - پرید - بدانش آنکه زلفی آهون زن و آنا حسن
 روسی از اطراف و جوانب این حصار هفت نقب دو اندیده بودند -
 مقهوران بتجسس و تفحص بر شش نقب مطلع گشته آب
 انداختند - چون بر نقب هفتم که از ملچار مرد میدان خان جهان پایان

از جبلی که مشرف برین کوه بود آمده آتش پیگار بر افروختند - و از تراکم اشجار و تشابک اغصان که مانع اجتماع بهادران فیروزی نشان بود هر جا چندی از جنگ آوران ناموس جو با جوتی از کوهیان ضلالت خورو برو شده بنبرد پرداختند - معید خان بهادر بعد از آگاهی لطف الله پسر خود را با جمعی و از عقب او شیخ فرید و سرانداز خان را برای مدد راهی نمود - اتفاقاً لطف الله پیش از آنکه به برادران برسد میان جنگل بگروه مقاهیر که مانند مور و مار دران درخت زار پراکنده شده بودند دو چارگشت - مناکیب هنگامه زد و خورد گرم گردانیدند - او پای ثبات فشرده زخم شمشیر برکتف راحت و زخم نیزه بر بازوی چپ برداشت - و چون امپ او را پی کردند خواجه عبد الرحمن واد عبد العزیز خان نقشبندی بسرعت تمام در رسیده از میان کفره بد فرجام که از اطراف او را گرد گرفته بودند بر آورد - و ذو الفقار خان و رفقاء او بر غنیم خود غالب آمده و چندی را ره سپر نیستی گردانیده بخان ظفر جنگ پیوستند - و بعد الله و عبد الله نیز نزد خان آمدند - روز دیگر خان ظفر جنگ و همراهمان او به رهبر شتافته برای وسعت معسکر بقطع جنگل اشتغال نمودند - و از حزم گزینی دور آنرا بخندق و خار بست استحکام داده از شیخون مقاهیر خاطر و پرداختند - ادبار پڑوهان از بیم دخول عسکر منصور این راه که بسرکوب می رسد - درین ضلع افزون از اضلاع دیگر فراهم آمده در مدد ممر کوشیدند - و بارهای متین بر بخته و برجهای امتوار مرتب گردانیده جاها برای انداختن تفنگ مهیا ساختند - خان ظفر جنگ در استعجال مصلحت ندیده

برای هیمه و علف بجلگل در می آمدند از دیو میرتی آسیب می رسانیدند - هفدهم رجب قلیچ خان و رستم خان در پنتهان بملازمت پادشاهزاده جهانیان مستسعد گشته بموجب حکم خدیو دوران و خداوند گیهان قلیچ خان بمو و رستم خان بکمک مید خان جهان دستوری یافتند - و چون مرزبازانی که غاشیه اطاعت اولیای این دولت ابد مدت بر دوش دارند بر گزارند - که اگر قوچی برای ره که مرکوب مؤ است معین گردد تا آن مرکوب گرفته آید کار بر مقاهیر به تنگی خواهد گرائید - و اینمعنی از عرضه داشت پادشاهزاده والا تبار بمجامع حقایق مجامع رسید - از پیشگاه خلافت یرلغ شد که سعید خان بهادر ظفر جنگ بدالصوب بشتابد - و از لشکری که در نور پور بود نجابت خان و نظر بهادر خویشگی و اکبر قلی سلطان ککهر و راجه مان گوالیاری بهمراهی او معین گشتند - و هراولی این فوج به نجابت خان باز گردید - خان ظفر جنگ پس از ورود فرمان والا روز سه شنبه پانزدهم شعبان از پای کتل نور پور روانه شده نزدیک بکوه مؤ سر راه ره دایره کرد - و دو پسر خود معد الله و عبد الله را با گروهی از یابینان خود از یمین - و در الفقار خان را با برق اندازان سرکار گردون آثار از یسار - برای تعین لشکرگاه بفراز کوه فرستاد - اینان بالا بهم پیوسته چون در یافتند که بجهت نزول عسکر نصرت اثر تا الحقی از جنگل بریده نیاید جا نمی شود - بخان ظفر جنگ خبر فرستاده تا رسیدن پاسخ همانجا توقف نمودند - درین وقت محاذیل فرصت یافته قریب چار پنج هزار اده تنگیچی و کانداز

چون دریانت که جگت سنگه تکوئیده آنار در حصانت حصار کوشیده توپ و تفنگ و آذوقه و سایر ناگزیر قلعه داری آماده ساخته است و قریب دوهزار کوهی - نگدل که دران بیشتر تفنگچی بودند پیاسپانی آن گماشته - و بسرانجام مواد محاصره پرداخته - انحاء حصار را بشیران پیشه پیکار قسمت نمود تا ملچارها برانراخته قلعه را مستخر سازند *

اکنون بنگارش احوال دیگر ادواج ظفر مآل می پردازد
سعید خان بهادر ظفر جنگ از راه دامن کوه هاره و راجه جیسنگه و اصالت خان از کنار آب چکی برای دره روانه شده در نواحی مؤ یکدیگر پیوستند - و نزدیک باغ راجه با سو که میان دره در زمین هموار واقع است و از یک جانب بکوه مؤ اتصال دارد معسکر قرار داده ورود آمدند - و از انبوهی جنگل اطراف قلعه مؤ که بفزونی اشجار مترکمه مرغ نتواند دران بال کشود - و مسدود یافتن طرق ارتقا - چه آن حیل ساز مکر پرداز میان دره هرجا راهی و رخنه یافته بود باز بسته و بچوب و سنگ سدهای سدید برانراخته بر روی آن برج و باره مرتب ساخته بود - و گروهی از تفنگچی و کماندار بصیانت آن باز گذاشته مقرر گردانیدند که برابر سدهای مخادیل ملچارها ترتیب دهند - و بآهستگی آن بناء فساد را از پیش بر داشته راه صعود برکشایند - دلوران عرصه ناورد بساختن ملچار و انداختن اساس توانائی ضلال مساعی جمیله بتقدیم می رسانیدند - و مقهوران بریزش نیرو و تفنگ و استعمال دیگر آلات و ادوات جنگ در مدافعه میکوشیدند - و هنگام فرصت بجمعی که

که راجروپ پسر گلان آن مقهور با بسیاری بر سر کتل راه بسته در کمین نهشته است - بدست و یکم این ماه به ددکاری اقبال عدو مال بقصد مالش او روانه شد - و نجابت خان هراول این لشکر با فتنه پژوهان در آویخته بضرب تیغ و سنان راه سپر هزیمت گردانید - و دیگر مبارزان نبرد آرا پیاوردی شهادت سدی چند را که کوه نشینان ضلالت انتما در دره کتل بسته بودند درهم شکستند - و جماعه را که در پناه آن بممانعت و مدافعت می پرداختند براه فرار انداخته کتل با وجود کمال صعوبت بدست آوردند - سید خان جهان بسرعت هرچه تمامتر خود را بکتل میجی بهون رسانید - اگرچه مخاذیل ذلیل ازین مکان تا نور پور در مضایق شعاب جابجا سدهای استوار کشیده پیادهای کوه گره گریوه نورد را از تنگچی و کماندار بمحارست و محاربت گذاشته بودند - اما از آنجا که غنایات دادر کار ساز همواره کام پرداز اولیای این دولت قاهره است یکی از کوه نشینان راهی عسیر غیر معروف که آن را مسدود نساخته بودند نشان داد - عسکر منصور بهمان مسلک در آمده چهاردهم رجب بر فراز جبلی که نیم گروهی نور پور مشرف بر حصن آن رافع است فرود آمد - درینولا سیدخان جهان فوج هراول را تعیین نمود که بتاراج معموره بیرون حصار به پردازد - چون مغایر از استیلاء امواج نصرت امتزاج پیشتر بقلمه در آمده متحصن گشته بودند مجاهدان لشکر اسلام هرچه یافتند غارت نموده مجمعی را که دل بر هلاک نهاده قدم ادبار فشرده بودند بقید اسر در آوردند - سید خان جهان صباح آن پیاپی قلعه آمده

این قضیه قرین تامف و تاتر و تلهف و تحصر گردید - لیکن از آنجا که مالکان مسالك تحقیق را درین قسم قضایا غیر از طریق مستقیم رضا و تسلیم مسلکی نیست - خاطر حق پسند را بقضا راضی ساخته بصبر و خورسندی گزینیدیم - آن خانه زاد شایسته نیز بمقتضای عبودیت از منهج قویم صبر و شکیبائی تجاوز ننموده خود را بسلامت ذات اشرف اقدس ما خرسند گرداند - و عنایت بیغایت پادشاهانه را درباره خود روز افزون شناسد •

کشایش پذیرفتن حصن مؤثرو باقی حصون

متعلقه جگت سنگه غنوده بخت

چون پادشاهزاده گرامی تبار مراد بخش بموجب یرلیغ قضا نفاذ از کابل نهضت نموده و براه دیالکوت بمحال جگت سنگه روانه شده با جنود فیروزی داخل پیتهان گردید - معید خان بهادر ظفر جنگ که تا انتهای ایام بارش و وصول پادشاهزاده والا نژاد در موضع بهرام پور فروکش کرده بود - و اصالت خان باهمریان که برای گردآوری مرزبانان بچمورفته بود بخدمت پادشاهزاده والا گهر رسیدند - آن عالی نسب معید خان و زوجه جیسنگه و اصالت خان را حسب الحکم الاشرف بتسخیر حصار مؤ که در کمال متانت و استواریت مرخص گردانید - و خود در پیتهان که سه کروهی کوه مؤ واقع است برای رسانیدن آذوقه و دیگر ضروریات لشکر توقف گزید - و سید خانجهان که بفرمان والا دوم جمادی الثانیه از رای پور براه کتل باهوان بصمت لور پور راهی گشته بود چون بپای کتل مرز پور رسیده دریافت

گشتند - سواد فرمان مالی شان برای انتخاب و اعتبار آن منظور
الانظار خاتانی درین صحیفه مکارم و معالی نگاشته آمد *

نقل فرمان عنایت عنوان

عمدة الملك ركن السلطنة العلیه - مومنین الدولة البهیه -
نتیجه امرای عظام - ملایک خوانین کرام - معتقد صادق العقیده -
خانه زاد راجع العبودیه - لایق عنایات خفیه - قابل مراسم جلیه -
مرید فدوی معادت نشان - شایسته خان - بعوظف پادشاه مرافراز
گشته بداند - که چون پایه قدر و منزلت انسان که زبان حکمت
بیان اهل عرفان از آن بعالم صغیر تعبیر نموده - رفیع تر از انصت
که عرصه خاک همواره منزل و مسکن او باشد - بذبران نص خاتم
شجاعت و بختیاری - آب گوهر جلالت و کامکاری - طراز آمتین
ابیت و جلال - گوهر درج دولت و اقبال - مخزن اسرار خلیفه
اللهی - مجمع اطوار هواداری و خیر خواهی - دقیقه یاب
صرایر سلطانی - رمز شناس عالم مزاجدانی - قدوة خوانین
بلند مکن - عمده امرای رفیع الشان - انتخاب پر دلان جانسپار -
خلاصه مخلصان وفادار - مبارز المله یمین الدوله آصف خان
خانخانان - پده سالار - اواخر روز پنجشنبه هفدهم شهر شعبان المعظم
دایمی - یَا بَيْتَهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً
را بلبیک اجابت تلقی نموده به نزهتگاه جادوئی و آرام جلی
دایمی شتانت - دل حق شناس - و خاطر حقیقت اماس -
که بآن دانایی رموز سلطنت توجه و انس تمام داشت - از وقوع

بمیان این دولت ابد مقارن بانجاح رسیده است - و از زوئی جز آن نمانده که در حضور اعلی حضرت رهگرای آخرت شوم - تمامی نقد و اجناسی که به برکات عبودیت این درگاه خواقین پناه فراهم آمده است بهرکار والا تعلق دارد - چه مطمح نظر در اندوختن اموال جز رفاهیت و جمعیت فرزندان و منتهبان امری دیگر نیست - و آن خود بمراحم پادشاهانه چنانچه باید بروی کار آمده - بعد از ارتحال او سوای حویلی که در دار السلطنه لاهور بنا نموده بود و بیست لک روپیه بران خرچ کرده و بهمین پور خلافت عنایت شد - از نقد و جنس مبلغ دو کرور و پنجاه لک روپیه او باز ماند - از انجمله جواهر سی لک روپیه - اشرفی سه لک که چهل و دو لک روپیه باشد - روپیه یک کرور بیست و پنج لک - طلا آلات و نقره آلات سی لک روپیه - دیگر اجناس بیست و سه لک روپیه - از اعتماد الدوله پدر آن نوئین والا قدر نصف آنچه گذارش یافت نمانده بود - و با آنکه همین الدوله وصیت نموده بود که همگی اندر ختاش بخزانة عامره عاید گردد - شهنشاه فوت آئین مبلغ بیست لک روپیه نقد و جنس بسه پسر و پنج حبیه او مرحمت فرمودند - از متعلقانش هر که شایسته منصب بود بمنصب - و هر که سزاوار مشاھره بود بمشاھره نوازش یافت - و بهایسته خان خلف الصدق آن مرحوم که بنظم صوبه بهار می پردازد مشهور سعادت فنجور که حرز بازوی هوشمندی و هیکل گردن دانشور بیست با خلعت خاصه برای تسلية دل شوریده و تسکین خاطر غم دیده او را ارسال داشته رهنمای شاه راه شکیبائی

پادشاه زادهای کامکار غم آگین شد - اعلیٰ حضرت که جهان صبر و رضا اند بسلامت ذات اقدس که متضمن سلامت همه آفاق امت - تسلیم بخش لایع بحر خلافت - درازی سماء جلالت - گشته ظلال عاطفت که مومنی دل شکتگان و مرهم غم خستگان امت بر باز ماندگان او گسترده - و هریک از اعقاب او را بعتاء خلعت و پردگیان را بعزایت توره که عبارت از نه پارچه فا دوخته است بر نواختند - و بمراحم پادشاهانه رهگرایی صبر و شکیبایی ساختند - او بحسن بندگی این سلطنت خدا داد در ارتقاء مراتب عز و جاه - و ارتفاع مدارج مکنت و دستگاه - و احتشاد مواد شوکت و حشمت - و اجتماع اسباب دولت و ابهت - بمرتبه رسیده بود که هیچ یکی از نوینان والا اقتدار این حضرت آسمان رتبت بدان درجه مرتقی نگشته - بل در عهد هیچ پادشاه باستقلال هیچ نوکری باین پایه منصب و نسبت و عزت نرسیده - چنانچه بیمن نوازش خاقان قدردان بمنصب نه هزاره ذات و نه هزار سوار دو اسبه سه اسبه که تلخواه آن شانزده کرور بیست لک دام است سرافرازی داشت - و از انرو که تیول جید سیر حاصل تلخواه یافته بود هر سال پنجاه لک روبیه بدو عاید می شد - و زندگانی را با تدقیق لازم کامرانی بانجام رسانید - و اخلاف و اقارب او که در ایام زندگیش بمناصب سنی و مراتب سیه نایز گشته اند - بشمول عذایک پادشاهی کام اندوز اند - هرگاه شهنشاه بنده پرور بمعیادت آن نوین اخلاص گستر پرداخته از خواهشی که بروائی نرسیده باشد باز پرمیدی او معروض داشتی که لله الحمد همگی آمال و امانی این فدوی

لطافت هوای هندوستان و زمان سیر این بوستان است در رسید - خاطر
 نشاط گرا بشکار گانو و آهن ؟ که بکوهستان زاک بوم جگت سنگه مطرود
 نزدیک است رغبت فرمود - و پانزدهم شعبان بعد از انقضای یک
 و نیم مهر از روز سه شنبه بفراوان خجستگی بر نیل فلک هیکل
 ابر خرام از بارگاه خلافت رکضت نموده متصل باغ فردوس آئین
 فیض بخش و فرح بخش که از مخترعات طبع و قاد مومس
 ارکان جهانبانی است و شرح عمارات و تاریخ انجام بجایش نگارش
 خواهد یافت نزول اجلال فرمودند - و بهر یک از خواجه خواند
 محمود و ملا عبد الحکیم سیال کوتی دویست مهر - و بمیر ظهیر
 الدین علی دو هزار روپیه - و محمد آقاي رومی هزار روپیه
 عطا نمودند - صباح آن مقام شد - روز دیگر هرای خواجه
 شمس الدین معسکر اقبال گردید - و در آنجا پنج روز توقف کردند -
 فریدون ملازم علی مردان خان بانعام پنج هزار روپیه کامیاب
 گشت - درین منزل بعرض مقدس رسید که اواخر روز پنجشنبه
 هفدهم شعبان یحیی الدوله آصف خان خانانان همه سالر بحاط
 حیوة در نوردید - خاقان مهر گستر را نظر بر فزونی عوافی که بران
 ممکن اسرار پادشاهی بود و حقوق خدماتی که آن سرآمد ارکان
 سلطنت برین دولت جارید طراز داشت از اصغای این خبر مشرب
 عیش سنی هدر گردید - و دل مهر امود ملغص - و فرمان رفت که
 غربی روضه حضرت جنت مکانی در زمین متصل بچوک جلو خانه
 روضه مدنون سازند - و بر تربتش گنبدی عالی بنا نمایند - چون
 خاطر خطیر نواب خورعید احتیاج بیگم صاحب - و دیگر

قدوة اولياء کرام خواجه نقشبند قدس سره که یک فرسخي بخارا واقع شده در منزل اسلام خواجه شيخ اسلام بخارا فرود آمد - و عبد الرحمن را پيشتر بشهر فرستاده برگذارند - که امام قلی خان هرچه از امتعه خویش پيش از برآمدن خود بیرون فرستاده باشد باو باز گذاشته نگذارد که بعد از برآمدنش چیزی از حصار برآورند - و پس از دو روز که او بصوب چار جو و مرو راهی گردید - به بخارا در آمده قدم نهاد که هیچکدام از اهل حرم او درین سفر همراهی ننماید - حتی آنی خانم که فوج محبوبة او بود و از او داشت که در قطع مراحل و طی منازل رفیق بوده بزیارت حرمین سعادت اندرزد •

غرض در ضمنی که امشرد پای • اساس وفا را بنماید بجای و از فزونی آرزو شرة لعل مرصع کمری را که از دیباگان ارثا بامام قلی خان رسیده بود - و ازین رهگذر نزد او گرامی بود طلب کرد - هرچند گرانها نبود او بگوش قبول نشفت - و با دلی آزرده و خاطری برهم خورده از بخارا روانه حجاز گشت - و ابراهیم خواجه نقیب و نذر بیگ طغانی و رحیم بیگ پروانچی و خواجه میرک دیوان بخارا و نزدیک پانصد کس از اوزبک و غلام و جزان ره نوردی اختیار نمودند •

ارتفاع رایات فیروزی از دار السلطنة بنشاط

اندوری شکار کا نو و آهن

درینوقت ایام بارش - پری گردید - و موسم زمستان که اوان

اوزبکيه مطمئن و منتظر گشته بجماعت سمرقند راهي گردید .
پس ازان که بایوار و شبگیر بموضع ناکهان که از مضامات شهر سبز
است رسید - بهرام پسر او که نزد امام قلی خان می بود و از جالب
خان مزبور بحکومت شهر سبز می پرداخت آمده پدر را دریافت -
و در شهر سبز بیگ اوغلی کنکس و باقی یوز با گروهی از همراهان
بدو ملحق گشتند - و میان قاتلیق و سمرقند نذر طغائی و نظری
بروتی و تلخی دیگر از سران اوزبکيه باو پیوستند *

چهارم شعبان این سال مطابق سنه هزار و پلچاه و یک
هجری بمرقند منور کشف احرار خواجه احرار روح رده رسیده
عبد العزیز را با عبد الرحمن بی نزد امام قلی خان فرستاد -
و خود پایان آن روز بحصار سمرقند در آمده خان را دریافت -
و در ارک قلعه نزول نمود - روز جمعه ششم شعبان در سمرقند
خطبه بنامش خوانده شد - و همان روز عبد العزیز را بپای
قلبعخانی که در اوزبکيه عبارت از ولی عهدیست رسانیده بخطاب
خانی مخاطب ساخت - امام قلی خان خواهش نمود
که از راه هندوستان بزیارت اماکن شریفه بشنابد - او باین
راضی نشد - و چون بیقین دانست که کهدن برادر دیرین حقوق
او را در نهانخانه فراموشی گذاشته است در ماندن خود مصلحت
ندیده ناگزیر راه عراق برگزید - و هشتم ماه مذکور از سمرقند ببخارا
راهی گردید - نذر محمد خان از بیم آنکه مبادا گروه اوزبکيه دیگر
باره متفق گشته او را از رفتن مکه باز دارند - عبد العزیز خان را
در سمرقند گذاشته بر اثر برادر روانه شد - و بعد از وصول بمزار

پیشین بنو تغویض نموده رخصت دهد - عبدالعزیز و عبدالرحمن بی بی را دید - نذر محمد خان بعد از اجتماع این خبر یکی از معتمدان خویش به نگاهبانی حصار فرستاد - عبدالعزیز قلعه را باو باز گذاشته و دولت بی را همراه برداشته نزد پدر رسید - او از ده نو کوچ کرده براه در بند و بایهون بسمرقند راهی گشت - اما از روافه شدن امام قلی خان بسمرقند عذاب جرات باز کشیده ره سری نوردید - درین اثنا بیگ اوغلی کنکس و باقی یوز که هم نزد امام قلی خان و هم در الوس خود اعتبار تمام داشتند مکتوبی منبی از مطایعت و متابعت مصحوب پسر باقی یوز بوی فرستادند - او را از رحیدن این نوشته قوت و جمعیت بهمرچید - و از آنرو که اوزبیکه دریافتند که امام قلی خان جا نشینی را منحصر در نذر محمد خان دانسته کم و ناکام به ایالت او راضی است - اوزبیک خواجه را فرستاده گذارش نمودند - که ما را مانعی از انقیاد جز ادای لوازم و نداداری خان کلان نبود - اولی آن بود که چندی شکبائی نموده فرصت میدادند تا بمداوای این مرض دشوار دوا بقدر مقدور پرداخته خود را از سرزنش جهانیان می رهانیدیم - اکنون جز فرمان پذیری چاره نیست - بهرچه اشاره رود بتقدیم رسانیده آید - در خلال این حال محمد زمان خواجه رئیس بخارا نوشته امام قلی خان رسانید - که چون آن برادر عذاب تحمل از دست داده روانه این صوب گشته است بسرعت هرچه تمامتر برمد - تاحکومت تمامی این ولایت بنو مغرض ساخته خود ره گیری سفر حجاز گردد - او از آمدن اینان و وصول نگاشته امام قلی خان و پیغام

گیرا ازین فکر بی جا و آرزوی ناسزا باز آرد - و در پاسخ مکتوب او نوشت - که درین هنگام وضع روزگار مقتضی آمدن آن برادر باین دیار نیست - بهتر آنست که ازین اندیشه باز آمده منتظر وقت طلب باشد - نذر محمد خان بیطاقتی نموده پیش از رسیدن جواب نوشته در ظاهر بارادۀ مید و شکار و در باطن بقصد سلب ملک و غصب حکومت برادر از بلخ برآمد - و چون پس از رسیدن سیونج بی و رسانیدن نوشتهٔ امام قلی خان و گزارش نصایح دریامت - که درین وقت که اوزبیکه دل نهاد ایالت او نیستند رفتن بخارا مصلحت وقت بر نمی تابد - بمشورت خیر اندیشان بران شد که بالفعل حصار را که سمرقند رویه واقع است بدست آرد - که بعد از تصرف آن سمرقند بزودی و آسانی محصور خواهد گشت - و هرگاه آن دو ملک بتصرف در آید اوزبیکه و امام قلی خان را جز سپردن بقیۀ ملک و گذاشتن حکومت چاره نخواهد بود - و بخارا بآسان روشی مفتوح خواهد گردید - و باین اندیشه سیونج بی را از رفتن بخارا باز داشت - و عبد العزیز پسر کلاں خود را با عبد الرحمن دیوان بیگی بقصد کشایش حصار بدشتراهی ساخت - و خود بآهستگی متعاقب اینان رو براه نهاد - سران اوزبیکه از توجه او بسمرقند آگاهی یافته امام قلی خان را از بخارا بسمرقند آوردند - و نذر محمد خان به ده نوچغانیان رسیده عیان باز گهید - تا از لشکری که بتمخیر حصار فرستاده بود خبر آمد که دولت بی کنکس قلعه دار حصار پس از آمدن شد رحل بدین عهد و پیمان که هرگاه نذر محمد خان را دریابد خان حراست قلعه مزبور بآئین

اکنون لختی از احوال امام قلی خان و سلوک ناشایسته

نذر محمد خان به طریق اجمال بر مینگارد

از آنجا که امام قلی خان بسلامت نفس و سماعت طبع
 سپاه را از خود رضامند داشت - و جماعه اوزبیکه را که بشورش
 منشی و فتنه گرانی ضرب المثل اند باین دو صفت شایسته
 خرسند - ادیان آن گروه متفق الکلمه و متحد العزیمه گفتند - که
 باوجود نابینائی تا اوزنده باشد سر به طاعت و متابعت دیگری
 خصوصاً نذر محمد خان فرود نخواهیم آورد - نذر محمد خان برین
 معنی آگهی یافته از راه مکر و خدیعت که نگوئیده خرد در برین
 و ناپسندیده خردمند صواب گزین است - بامام قلی خان نوشت -
 که چون مرضی چنین عارض منصر شریف شده اگر اجازت رود
 بسبیل عیادت بملازمت من ساختند از فقدان قوه باصره و قرة العین
 که بر مسند ایالت متر و پسرود بملک داری برادر آن در داده
 خواست که او را نزد خود طلبد - سران دولت اتفاق نموده گفتند که
 طلب چنین برادر جز شورش ملک و تفرقه لشکر نتیجه نخواهد داد -
 لله الحمد که اگر بصارت خان مفقود گشته بصیرت موجود است -
 و معلوم ایشان است که پیش از سnoch این عارضه مهمان ملکی و
 مالی بتدبیرات صایقه این مخلصان دیرین رو برآه شده است -
 اکنون نیز بخاطر جمع و دل فراهم مسند آرای ایالت باشند که
 ان شاء الله بمساعی جمیده این خیر اندیشان امور ملکی و مالی
 بدستور سابق منتظم و مننصق خواهد بود - خای این مقدمات را
 پذیرفته سیونج بی را نزد برادر فرستاد - تا او را بنصایح

برکشتن میربرکه از کابل و گذارش نبذی از پراگندگی احوال امام قلی خان حاکم توران

چون در سال سوم از دوم درر جلوس سعادت اساس امام قلی خان والی توران اوزبک خواجه را که بکر معتمد او بود و به عزت و اعتبار اتصاف داشت از بخارا با نامه مشتمل بر مقدمات و داد و معقولات اتحاد و ارمغانی بطریق حجابت فرستاده بود - خدیو اتبال بعد معاودت از سیر گلشن همیشه بهار کشمیر میر برکه را با نامه محبت انگیز و امتعه نفیسه سواد اعظم هندوستان بهشت نهان بعنوان سفارت نزد خان مذکور روانه گردانیده بودند - درینوقت که دیده رمد دیده امام قلی ~~مکمل~~ بشدت آشوب و درد دیرین از بینائی بی بهره گردید - و به ملک بتطاک داری و حکم گذاری که بی دیده بینا چنانچه باید بسر گذاشته باختلال نهاد - و نذر محمد خان کهین برادر او از نا-پاسی و کثرت آزار چشم از حقوق تربیت و شفقت برادرانه در هنگامی که بایستی بمدد گازی و خدمت گزاری پرداخت باز پوشید - و در فکر انتزاع ملک او شد - و امام قلی خان دریافت که سلطانی دید بانی ست - و آن بی قوت باصره صورت نه پذیرد - خصوصا با مخاصمت و منازعت برادری که از حق گذاری و وفاداری بی بهره است و از سعادت مذهبی و حسین خاتمت بعزم زیارت هرمین منیفین راهی گشت - میربرکه که این ماجری معروض داشته بحکم معلی از کابل معاودت نمود - و بآستان مقدس آمد .

تابع قطع اشجار جای خیمه آمده سازند - ایلمان در باغی که قریب قلعه بود دایره کرده به بردن درخت زار پرداختند - تبه کاران آشفته روزگار از هر سو درآمد به جنگ تفنگ هنگامه نبرد گرم گردانیدند - حماة دین بدستباری نصرآسمانی غالب آمده گروهی را بگوی نیستی فرستادند - شایسته خان برین آگهی یافته لختی از بندهای درگاه و جمعی از تابینان خود بکومک فرستاد و خود بازبردست خان و دیگر همهران بر گذار رودی که پائین قلعه پلاصون جاریست ایستاد - و چون مشاهده در پناه منازل خارج قلعه به پیگار تفنگ پرداختند - و جمعی از مجاهدان اسلام شربت گوارای شهادت درکشیدند پیگار گزینان ظفر آئین انپان گذاشته بر قلعه کوهی که مرکوب قصبه پلاصون بود برآمدند - و تا شام نبرد آرا برده بسیاری را به تیر و تفنگ مجروح ساختند - پرتاب از مشاهده صریحت مرگانه مبارزان فیروزی دثار راه سلامت و رستگاری جز پیمودن جاده اطاعت و خدمتگذاری ندیده بوساطت جمعی استدعا نمود که اگر رقم عفو بر جریده تقصیرات و زلات او کشیده آید هشتاد هزار روپیه برسم پیشکش بدهد - و من بعد مر رشتن بندگی از دست نهاده و چون مغلوب و سواس و هراس بود التماس نمود که خاطر از رعب و باس و پرداخته به پنه خواهم رسید - خان از شدت گرمی قرب ایام برصا با استصواب دیگر دولت خواهان هرگاه سلاطین حجه گاه ملتمس او قبول نموده پیشکش گرفت - و بیست و دوم ذی القعدة به پنه برگردید •

بزرانغار - و بختیار خان دکنی و جمعی را جرانغار - و سید مرزا برابر
مختار خان را با جوقی چنداول ساخت - و افواج را آراسته در
براه نهاد - و پس ازان که بموضع گدا که مفصل و سرحد پهنه و
مضافات پلامون است رسیده روانه پیش شد - در هر منزل خندق
بر در لشکر کفده و خاک آنرا حصار ساخته گروهی از تفنگچیان
را در ملجأهای اطراف بکیشک باز میداشت تا سیه روزگارانه
شبحون نتوانند آورد - و جمعی کثیر به بریدن درخت زار برگماشت
و بقطع جنگل راه را وسیع ساخته پیش میرفت - و مواضع معموره
دو سوی راه را پی سپر تاخت و تاراج میگردانید - مخازیل در
تنگنای جنگل و کوه کمین نموده هرجا قابو می یافتند حرکت
مذبوحی می نمودند - برخی بآب تیغ دلبران خونخواره گرای
آتش جهنم می گشتند - و باز ماندگان بهزاران جان کندن نیم
جانی بدر می بردند - از غزاة دین نیز بعضی زخمی می شدند
و لختی بیایه والای شهادت بر می آمدند - و هنگام عبور افواج بر
اماکن معروئه این ملک ساکن آنجا بادیه پیمای فرار می شدند -
و جمعی که از حماست بی جا و حمیت ناسزا ستیز و آویز می
نمودند بهزاران خواری مقتول و ماسور میگرددند •

پنجم ذی القعدة کداوران ظفر آئین از منزل آرد بسمت شمال
قلعه پلامون رو نهادند - مقاهیر بر سر دو راهه فراهم آمده لختی
به پیگار پرداخته راه گریز پیش گرفتند - و چون بر دور قلعه جنگل
در هم یافته دشوار گزار بود - شایسته خان جمعی کثیر از بیلدار و
تیردار با جوقی از تفنگچی و کماندار همراه یکی از تابندگان خود فرستاد

لشکر کشیدن شایسته خان ناظم

صوبه پتنه بر مرزبان پلامون

پلامون جنوب رویه پتنه واقع شده - از پتنه تا سرحد آن ولایت بیست و پنج کروزه است - و از سر آغاز آن ملک تا قلعه که ممکن و مامن زمیندار آجا است پانزده - از آنجا که مرزبانان کوتاه بدن آن سرزمین بحال مرتفعه صعب المرور و غیاض متراکمه عبور العبور مستظهر گشته باطاعت حکام آن صوبه چنانچه باید نمی برداختند - هراتاب ولد بلبلدر چپرو که پدر بر پدر مرزبان آن ملک است و نیز منهج نا مستقیم آبایی ضلالت انتما پیموده بعبد الله خان بهادر فیروز جنگ صوبه دار سابق که از اشتغال باستیصال هراتاب آجیلید فرصت به تنبیه او نیامده بود پیشکشی نفرستان - و اظهار انقیاد نمود - و بدین معنی مغرور گشته بشایسته خان نیز چنانچه باید نگزید - و چون کیفیت حال از عرضه داشت شایسته خان بعرض اقدس رحید - فرمان شد که خان مذکور با کومکیان آن صوبه همت برانستیصال او گماشته آن سرزمین را از لوث وجود بی مود او پاک گرداند - شایسته خان محمد طالب پسر خود را با پانصد سوار هزار پیاده بحراست پتنه گذاشته هفتاد و پنج با قریب پنجهزار سوار از جندهای درگاه و تابینان خویش و پانزده هزار پیاده از نوکر و زمیندار عازم تادیب و تنبیه آن مدهوش باد غفلت گردید - و خود با جمعی از بندهای پادشاهی در قول قرار گرفت - و از دست خان را هراول - و آتش خان دکنی و چندی دیگر را

افزاده نوازش نموده بخدمت پادشاهزاده عالی منصب مراد بخش
 رخصت دادند - رای تو در مل فوجدار و امین چکله سهرند چون
 خالصات آن ضلع چنانچه باید آباد ساخته بود بمعایت خلعت و
 اسب و فیل مباهي گشت - دوست محمد ولد سید قلی اتالیق
 از مارواه النهر رسیده بساعات تقبیل مدد سید فایز گردید - و در
 زمرد بلدها منسلک شده به خلعت و انعام چار هزار روپیه مر
 بلندی یافت *

چهاردهم [شعبان] عبد الله خان بهادر فیروز جنگ و اصالت
 خان جهت عرض برخی مطالب از لشکر فیروزی آمده دولت
 ملازمت اندوختند - اصالت خان بجواب مقاصد کامیاب گردیده و
 بخلعت فرق عزت برافراخته مرخص شد - و خان فیروز جنگ چون
 غرض آموذ بود دستور بی انصراف نیافت - به بهادر خان فرمان شد
 که از اسلام آباد نزدی در خدمت پادشاهزاده والا تبار مراد بخش
 رسیده در استیصال جگت مکه بکوشد - و ضبط مرکز اسلام آباد و
 فرو نهادن غبار فساد باز ماندگان بندیل بد نزار بفیروز جنگ
 تفویض فرمودند - و به خلعت خامه بر نواخته رخصت نمودند -
 الله وردی خان بخلعت و اسب با زین طلا و فیل - و ظفر خان
 بخلعت و اسب با زین نقره بلند پایگی یافته بخدمت پادشاهزاده
 مراد بخش رخصت یافتند *

شب پانزدهم [شعبان] ده هزار روپیه مقرر باصحاب احتیاج
 عطا فرمودند *

مقرر نموده که یکسان خود بنگارند - که در عربستان هرجا اسپ خوب
 بخريد بدست آيد بخرند - آن جماعه درين سال هفتاد و يك اسپ
 عربي از محال مذکوره بمبلغ يك لك روپيه اتياع نموده به بندر مزبور
 آوردند - ازان میان سرخنگ اسپي بود از اسپان علی پاشا حاکم
 بصره از نسل غفر نام که ظریف بعد معاودت از سفارت روم چنانچه
 گذارش یافت ستایش نموده بکرامت استماع رسانیده بود که آنرا
 بده هزار روپيه خریداري میکردم - علی پاشا راضي نشد - و درینوقت
 کهان علي اکبر سوداگر که ایقان را باشا معزالملک فرستاده بود
 بموجب واسمود او بدرازده هزار روپيه که سي و شش هزار لاري
 است خریدند - و چون معزالملک اسپان مذکور را بدراگاه والا فرستاد
 و هشتم رجب از نظره انور داشتند - خاقان زمان از جوهر شناسي
 این اسپ را پیداشاه پسند موسوم ساخته سرطوبله ايهان خاصه
 گردانیدند - و چل و پنجهزار لاري که پانزده هزار روپيه باشد در
 وجه قیمت آن مرحمت فرمودند - ازین جمله یک اسپ با زین طلا
 براهه جسونت سنگه عنايت شد •

شپ بدست و ه قتم [رجب] ده هزار روپيه مقرر بفضله و صلحا
 رسید - محمد الرحيم بيگ اوزبك را بعهده اسپ مر برانراختند •
 هشتم [شعبان] پنج اسپ تپچاق بخان دوران بهادر نصرت
 جنگ عنايت نموده فرستادند - ميرزا حسن صفوي را
 بخلمت و بهاضافه پانصدی صد موار بمنصب سه هزار و
 پانصد موار و بهمرحمت اسپ با زین نقره و فیل - و صف شکن
 پسر او را بخلمت و منصب هزارى ذات و چار صد موار از اصل و

بیوتات از تغیر عاقل خان سرفراز گردید - داروغگی داغ بهیادت

خان و امینی آن بنور الحسن مفوض گشت •

شازدهم [رجب] عبدالله خان بهادر فیروز جنگ را بخلعت

خاصه و دو اسپ از طویله خاصه یکی با زین طلا دیگری با زین مطلا

و فیل از حلقه خاصه - و هر کدام از قلیچ خان و رحمت را که از منبیل

آمده ادراک دولت ملازمت نمود بخلعت و اسپ سر بلند گردانیده

دستوری دادند - که پادشاه زاده والا نسب مراد بخش پیوسته

باستیصال جگت سنگه میبرد ازند •

چون بیست و نهم جمادی الاولی مهین کوکب فلک اقبال

را از بطن دختر سلطان پرویز صبیغه بوجود آمده بود پدک نهاد

بانو بیگم موسوم شده درین تاریخ خاقان گردون سربر بمنزل

آن والا گهر تشریف فرمودند - آن قره العین خلافت بعد از ادایی

مراسم پا انداز و نثار پیشکش شایسته از جواهر و غیر آن بنظر انور

در آورد - روز دیگر بادشاه جود گسترد و لك رویه بآن رفیع مقدار

انعام فرمودند - از آنجا که توجه اقدس برگرد آوردی انراس نجیبه

نکو منظر لطیف پیکر مبذول است - معزز الملک حاکم بندر

سورت که مورد سفاین و قوافل امت و اجناس رغایب مجلوبه

و اصناف غرایب مرغوبه دران از همه جا می آرند - بحکم اشرف

اقدس جمعی را که بشناسائی این جاندار شگرف کردار موصوف

بودند در سفن سرکار والا ببصره و الحسار دیگر اماکنی که منشاء خیل

جواد برق نهاد است فرماده بود - و نیز بتجار ثروتمند که در صورت

انعام دارند و بگماشتهای آنها که باطراف و اکناف آمد شد می نمایند

پنجاه حضور شده بود - شرف ملازمت دریافته بمرحمت فیل
مربلندی یافت •

پانزدهم [جمادی الثانیه] معتقد خان بمنایت خلعت و
حراحت حصن رهتاس مرافراز گردید •

بیست و سوم [جمادی الثانیه] بیادشاه زاده والا تبار مراد بخش
در اسب از طوبله خاصه یکی با زین طلایی میناکار دیگری با زین
طلایی ساده ارسال داشتند - مکرمت خان خلعت و باضافه پانصدی
هزار سوار بمنصب سه هزار و سه هزار سوار و بمنایت نقاره و
اسب با زین نقاره و صولیه داری دار الملک دهلی مفتخر گشته
دستوری یافت - هریکی از شادخان ناظم تنه و محمد زمان
طهرانی از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و دو هزار سوار فرق
مباهلت بر امراخت •

چهارم رجب عبد الله خان بهادر فبروز جنگ بامر معلی از
اسلام آباد - و قلعچ خان از ملتان آمده ناصیه طالع باسلام سد عینیه
برافروختند - و هریکی هزار مهر نذر گذرانید - و نخستین ده فیل
و دویمین هزده اسب تلچاق پیشکش نمود •

هفتم [رجب] بهمین پور خلافت دو اسب از طوبله خاصه
که یکی از ان طرق اسبی است - بر آمد خمیولی که ظریف از بصره
آورده بود با زین طلایی میناکار و زین طلایی ساده مرحمت شد •
پانزدهم [رجب] عاقل خان بمنایت خلعت و باضافه پانصدی
صد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار و بخدمیت میرمامانی
بلند پایگی یافت - و رای رایان بمرحمت خلعت و خدمت دیوانی

ابتدای سال پنجم از دوم دور جلوس مقدس سریر آرای جهانمائی حضرت صاحب قران ثانی

هزاران سپاس سرکار ساز عالم - و کلمپرد از بنی آدم را که روز
یکشنبه غره جمادی الثانیه سنه هزار و پنجاه و یک موانق مقدم
شهریور ماه سال سعادت اشتمال پنجم از دوم دور اقدس بفرخی
و فیروزی آغاز شد - و طایر امید جهانیان ببال روائی درپرواز •
درین تاریخ پادشاهزاده بلند قدر محمد شاه شجاع بهادر را
بعنایت خلعت خاصه و انعام لالی یک لک روپیه نوازش فرمودند
نجاتبخان را بعنایت خلعت و اسب بازرین مطلق و نیل سر برافراخته
بهمراهی پادشاه زاده والا تبار مراد بخش معین ساختند - بمیر
عبدالله صفوی چار صد مهر انعام شد - پدر او میر عارف بن امام
میرزا برادرزاده شاه طهماسب صفوی دروزی درویشی و جهان گردی
در دارالسلطنه لهور بمعادت ملازمت حضرت عرش آشیانی نایز
گشته از غریب پروزی آن پادشاه درویش نواز دل از گلشن همیشه
بهار هندوستان بهشت نشان برنگرفت - و بلباس خدا پرستی و
ازادی مدتی بسر برده در دارالسلطنه رخت مسافرت بدار آخرت
برجست - مرشد قلی دیوان ملتان که بحکم جهان مطاع روانه

علیا بنقاب ممات رودر پرشیده بود - بیعت و نهم حضرت خاقانی
 بمنزل یمین الدوله تشریف فرموده آن نویین بلند مقدار را بمراحم
 پادشاهانه تسلیم بخشیدند - درین تاریخ الله وردی خان از
 دارالملک دهلی و نجابت خان ولد میرزا شاه رخ از ملتان آمده
 معادت نقبیل عتبه والا دریافتند *

کنام. از امالت خان و راجه رای سنگه و التفات خان و نظر بهادر
چوبشگی و ذوالفقار خان و شمس الدین ولد نظر بهادر و راجه
آمر سنگه نوروزی و گوگلداس سید سودیه و رای سنگه جهالا را بعد از این
خلعت و اسب - و بعضی را بعهای اسب سر افتخار برافراختند.
و واقعه نویسی فوج سید خانجهان به سلطان نظر - و واقعه نویسی
فوج سید خان بهادر ظفر جنگ بقاضی نظاماً مقرر شد - تتمه این
ماجرای عبرت انرا بمکانش باز گذاشته بنگارش وقایع حضور پرنور
می پردازد •

بیست و یکم [جمادی الاولی] از واقعه دارالخلافه اکبر آباد
بعرض اقدس رسید - که وزیر خان ناظم آن صوبه بقوانج ره گرامی
آخرت گشت - چون بدولت خواهی و قدم خدمت در خاطر خدو
بنده پرور جا داشت پادشاه مهر گستر آمرزش این دیرین بنده
از درگاه ایزدی مسالت نمودند - و فرزندان اورا طلب داشته
مشمول عواطف گردانیدند - و حرمت قلعه و محافظت صوبه
دار الخلافه بر راجه بیتدل داس تفویض نموده اورا بعهای خلعت
خاصه نوازش فرمودند - ظفر خان که قریب دو سال بی منصب
و جاگیر گوشه نشین بود دولت ملازمت اندوخته بمنصب سابق
کام اندوز گشت •

بیست و پنجم [جمادی الاولی] به نخستین پور خلافت خلعت
پاروانی عفایت شد - و یمین الدوله خانخانان و دیگر نویندان والا
مکمل نیز بمرحمت خلعت پارانی سر برافراختند - چون بیست و
هشتم ملکه یانو دختر یمین الدوله مهین همشیره حضرت مهد

اصالت خان با عبد الگانی برادرش و محمد امین و محمد مومن
 پسران شاه قلی خان و دیگر بندهای منصبدار و اخدی و خسرو
 بیگ ملازم یمین الدوله با هزار سوار از تابینان اور پانصد
 سوار اسلام خان با بخشی خان مذکور - کار قرمائی افواج
 سگنه پیدادشاهزاده والا نژاد مراد بخش مقرر ساخته فرمان واجب
 الامعان ارسال داشتند - که آن والا نسب با راجه جیسنگه و راور امر سنگه
 و جلی سوار خان و اکبر قلی سلطان ککهر و هری سنگه راتهور و
 چندر من بندیده و دولت خان قیام خاسی و رای کاسیداس و خضر
 سلطان ککهر و خلیل بیگ با هفت صد احدی و دهر سولنگی و بابوی
 خوبهگی و دیگر منصبداران از صوبه کابل برای سیالکوٹ متوجه
 پیتهان گردد - و هفدهم جمادی الاولی افواج ثلثه را مرخص ساخته
 فرمودند که تا رسیدن پادشاهزاده عالی تبار سید خانجهان و سعید
 خان بهادر ظفر جنگ در رای پور و بهرام پور توقف گیرند -
 و اصالت خان بجمو ستانته زمینداران آن نواحی را فراهم آورد -
 و بعد از آمدن پادشاهزاده رفیع تبار بحوالی پیتهان هر سه
 بخشمت آن گرامی نسب رسیده در هدم بناء فساد این بد بقیاد
 مساعی جفیله بتقدیم رسانند - و هنگام رخصت سید خان
 جهان را بمنایت خلعت خاصه و دو اسب از طویل خاصه
 با زین طلا و مطا و نیل از حلقه خاصه با ماده نیل و یک لک
 روپیه نقد بطریق مساعدت مر بلند گردانیدند - و خان ظفر جنگ
 را بمرحمت خلعت خاصه و دو اسب از طویل خاصه یکی با زین
 طلا و دیگری با زین مطا و نیل از حلقه خاصه با ماده نیل و دهر

اگر آن گمراه نامه سیاه از جهالت و ضلالت ناندیشد تبه عصیان افتاده
باشد بروخامت عاقبت نمک حرامی که سرمایه ناکامی است
آگاه گرداند - و منشور والا مکرر در باب طلب آن ننگه آگین شقاوت
گزن مصحوف او صادر شد - سندر بعد از ملاقات او بدرگاه آسمان
جاه معروض داشت که اگرچه در ظاهر خود را مغلوب هراس
وانموده التماس می نماید که یکسال او را در وطن باز گذارند
و اجروپ را می فرستد که استعفاء جرایم پدر و خود نموده ملتزم
سده سنی جهانجانی باشد - اما از شاه راه اطاعت انحراف ورزیده
است - و در تعدیه اسباب هلاک خویشترن می گوشت - از آنجا که
که بعد از رسیدن عرضداشت سندر گمانی که در باره آن ره گرامی
نادانی بخاطر او ایامی دولت راه یافته بود بیقین پیوست - سه قشون
از ابطال رجال و مساعیر قتال برای استیصال آن بادیه پیمای
پرشانی بسرداری سه بنده جدکار اخلاص شعار از پیشگاه جلال مقرر
گشت - یکی مید خانجهان با ظر بهادر خویشکی و شمس الدین
داد او ذوالفقار خان و راجه امرنگه نروری و مید لطف علی و جلال
الدین محمود و زادن سنگه بهدوریه و میر بزرگ و حرمت ولد اتمند
رای و جمعی از منصبداران و اجدیان تیر انداز و تفنگچی و زمینداران
یوم سید خان بهادر ظفر جنگ با پسران و خویشان خود و راجه رای
سنگه و التفات خان مغوی و گول داس سیدودیه و رای سنگه خبلا
و کربلارام و ناد علی و چیست سنگه و جمعی دیگر از منصبداران
و اجدیان تفنگچی و تیر انداز و مشکلی بیگ بخشی مبین و زور
خجست با هزار هزار از تابان آن قرا باصره جهانجانی - موم

هستوی یافنده بود - سال هیوم این دور که موکب جلال دوزنهنگاه
 کشمیر اقامت داشت از سازش پنهانی که آن ناخلف را با پدر بد
 سلف بود آردار عصیان بروی رز - و چون این معنی بر ما افتاد
 چگت ملکه شوریده بخت بذریعه بعضی از ملتزمان بساط حضور
 بمعرض اشرف رسانید - که اگر فوجداری دامن کوه به بندة مفوض گرد
 بمعد می نماید که هم آن بی هوش باطن کوش را بدست آورده بمکانات
 کردار ناشایسته رساند - و هم چار لک رویه از مرزبانان این مرز زمین
 برسم پیشکش تحصیل نماید - پس ازان که ملتص او به شرف پذیرائی
 رسید - آن تذک حوصله بعد از رسیدن و طن برندن بارتفاع جبال
 و ضیف سبل و اشتباک غیاض مغرور گشته در ظاهر اطاعت اوامر
 و نواهی بادشاهی باز مینمود - و در باطن باسباب تمرد و سرکشی
 پرداخته در احکام قلاع خصوصاً قلعه تارا گده که بر فله کوه آسمان
 سا بنا نهاده بآلات و ادوات قلعه داری برآمده بود - و باعتمادی
 سداک خود برای روز بد مامنی آماده ساخته می کوشید - تا آنکه آن
 دراز امل کوتاه خرد در بندگی این درگاه کیوان مرتبت بسا - و در جمل
 برادر خود که بکیفر اعمال نا پسندیده بهزاران خواری و گرای
 جهنم گشت - چنانچه گزارده خواهد شد - نشاخسته اسباب زوال و
 نکل خود سرانجام داد - بعد ازان که این ماجری بکرامت اجتماع
 اعیان دکان قوام بریر خلافت رسید فرمان قضا جریان بطلب او شرف
 صدور یافت - و چون عرضه داشتی مشعر بر عذری چند باستان معلنی
 فرستاد و ازان خلاف حکم معلی بوضوح نم - پیوست بریر آرای
 جبهانی پند کب رای را بتفحص احوال او فرستاده فرمودند - که

عصیان ورزیدن جگت سنگه ولد راجه باسو و رسیدن او بیاداش افعال نکوهیده

هرگاه غلام انعام باقتضای حکمتی بر ماحمت احوال یکی از
بندگان که نه در خور این نعمت باشد بارش نموده ریاض امانی و
آمال او را سرسبز و شاداب گرداند - بمودای کریمه - وَ اِذَا اَنْعَمْنَا عَلٰی
الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَ نَأٰی بِجَانِبِهٖ - ضبات و ساوس نفسانی آفتاب خرد صواب
گزین را چنان تیره کند که شاه راه رستگاری از برزن تاریک گرفتاری باز
ندانسته توالی نعم ولی نعمت حقیقی را با عنف سرکشی و ناسپاسی
سازد - حجاب هوا حس شیطانی دیده انجام بدین را چنان بلرزه دهد
که زبان از سود باز نشناخته تواتر منح منعم تحقیقی را موجب
غفلت و حق ناشناسی - لاجرم منتقم قدیر بفحوائی مکرمه - وَ اِذَا
اَرَدْنَا اَنْ نَّهْلِكَ قَرْیَةً اَمَرْنَا مَلٰٓئِكَتَنَا فَنَفَسُوْا فِيْهَا فَنَحَّوْا عَنْهَا الْقَوْلَ
فَفَعَلْنَا هَآؤُلَآءِیْنَ اَعْمٰلًا - در کمترین مدتی اسباب عزت و مکنت او را مواد مذلت
و مسکنت ساخته با عنف اعتبار دیگران و افتباه خود سران گراند
چو دواژون شود مرد را روزگار همه آن کد کش نیاید بکار

مصدق این مقال حال بد مآل جگت سنگه است - راجه و پسر کلان
آن تیره اختر که در ظاهر برای بعض مصالح فاسده و مارب باشد
پس از اظهار بیزاری و ناسازگاری می نمود در مال دواژدهم جلوس
قدس که دارالسلطنه لاهور بنور ماهیچہ رایات اقبال فروغ آموذ بود
بفوجداری دامن کوه کنگره و گرنشین پیشکش از مرزبانان آن نواحی

با یراق طلا - و راجه رای - سنگه را بعنایت نقاره کلمیاب گردانیدند -
و رام سنگه ولد کرمسی راتهور را از اصل و اضافه بمنصب هزاری
ذات و هفتصد سوار سرانراز ساختند - و غضنفر ولد الله ویردی
خان را بعنایت خلعت و خدمت تورک برنواختند •

دهم [ربیع الثانی] به رای تودرمل فوجدار و امین چکله
بمهرند خدمت فوجداری لکھی جنگل نیز تفویض نمودند •
هفدهم [ربیع الثانی] خلیل الله خان بعنایت فیل مقتدر
گشت •

غره شهر جمادی الاولی پیداشاهزده کامگار محمد اورنگ زیب
بہادر مصحوب کاظم ملازم آن غره فاصیله سلطنت ده اسپ تپیاق
عنایت نموده فرستادند •

یازدهم [جمادی الاولی] معتقد خان از صوبه اودیسہ آمده
بدولت ملازمت رسید - و هزار مہر نذر و لختی جواهر و مرمع آلات
و شصت فیل نر و ماده از انجمله پانزده با یراق نقره کہ قیمت مجموع
چار لک روپیہ شد پیشکش - خواند روز بہان کہ از خواجہ
سرایان معتمد درگاہ والا امت بعنایت فیل سر بر انراخت •

پانزدهم [جمادی الاولی] سعید خان بہادر ظفر چک
بخلعت خاصہ قامت اعتبار بر آراستہ بحکومت صوبہ پنجاب
سرانراز گردید - و خانہ زاد خان خلیف او را بعنایت خلعت
و منصب هزار و پانصدی ذات و هزار موار از اصل و اضافه و
فوجداری دامن کوه کاکرہ بجای راجہ جگت سنگه و فوجداری
چو اتقییر سرانراز خان سہابی ساختند •

پیشکش گذرانید - راجه امر مذکوره نبدیره راجه رام داس تروری نه
همراه خان مزبور آمده بود نیز باسلام عتبه تلک رتبه چهرین بهشت
بر افزوخته یک فیل پیشکش نمود *

هزدهم [ربیع الاول] کوچک بیگ کنکس که از بلخ باراده
بندگی درگاه والا آمده بود دولت کورنش دریافت - و بعنایت خلعت
و انعام در هزار روپیه کامیاب شد *

نوزدهم [ربیع الاول] راجه بیتهل داس بعنایت فیل از حلقه
خاصه سر بر افراخت *

بیست و هفتم [ربیع الاول] پادشاه مهربان عفو تقصیر جعفر
خان نموده او را بمنصب سابق سر بلند گردانیدند *

نگارش جشن قمری وزن

روز پنجمه چهارم ربیع الثانی سنه هزار و پنجاه و یک مطابق
بیست و دوم تبر جشن قمری وزن اختتام سال پنجاه و یکم و افتتاح
سال پنجاه و دوم از عمر ابد طراز بهزاران زیب و زینت آرایش
پذیرفت - و آن ذات ذات السعادات برهم هر سال بطلا و دیگر
اشیاء معبوده وزن نموده آمد - خاقان جهانیان سریر خلافت را
بجلوس مقدس مطلع انوار الهی ساخته بزر نثار دامن امید جهانی
بر آمدند - و سید خان جهان را باضافه هزار هزار منسوب
شش هزار شش هزار حواری پنج هزار سوار و اسب و بعهده
امین از طوبیة خاصه با زین طلا و اسلام خان را بعنایت دھوپ
مرفوع و راجه جسونت منگه را بخرعت - اسب از طوبیة خاصه

و چهارم جمادی الاولی این سال شروع در نهادن اقسام اشجار اثمار سرد سبزی و گرم سبزی از انبه و شاه آکو که کیداسش نیز خوانند و زرد الو و شفتالو و آکوچه کوچک سلطانی و ناشپاتی و سیب و بادام و به و توت بیدانه و نارنج و کوه و دیگر فواکه - و غرس سرو چنار و نهال امذاب گل و ریاحین نمودند .

• چهارم ربیع الاول قلیچ خان که از قندهار متوجه درگاه سلاطین مطالب شده بود بصوبه داری ملتان از تغیر نجابت خان عزاعتبار اندوخت - امیر خان ولد قاسم خان نمکی بخلمت و اسپ و خدمت ضبط سیوستان از تغیر قزاقخان سربرافراخت - سالیانه حکیم مومنا از اصل و اضافه بیست و هشت هزار روپیه مقرر شد - به فضیل برادرزاده مقرب خان هزار روپیه عنایت فرمودند .

هفتم [ربیع الاول] راجه لیتهلداس از جاگیر خود رسیده تاذیم آستان اقبال نمود - و جم قلی از تعید معز الملک بحکومت بندر - ورت مباحی گردید .

درین تاریخ راف این صلیفه دولت را بزر سنجیده سه هزار روپیه هم سبک انعام نمودند .

شب دوازدهم [ربیع الاول] مجلس گرامی میلاد خاتم و فاتح باب نبوت صلوات الله و تسلیماته علیه و علی اله و اصحابه بآنین مقبر آراسته گشت - و دوازده هزار روپیه معهود بمستحقین عطا کردند .

هفدهم [ربیع الاول] - بد خان جهان از جاگیر خود کوالیو آمده امرال شرف تعمیل حده - نموده - و هزار مهر نذر و یک نعل

چهارم سال (۲۳۳) سنه ۱۰۵۱

بیست و دوم [صفر] دوستکام ولد معتمد خان بخدایت
بخشگیری و واقعه نویسی صوبه بلگاله سر برافراخته مرخص گشت
و مصحوب از برخی مرصع آلات و مد اسب از انجمله دو از طویل
خاصه با زین طلای میناکار و زین طلای ساده بفرست گردید
مغایر پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر ارسال نمودند
بیست و پنجم [صفر] چارده اسب و هزده شتر پیشکش
اسمعیل موت زمیندار ملتان از نظر اقدس گذشت *

بیست و ششم [صفر] مجلس عرس حضرت جدت مکانی در
روضه منبغه آن خلد نشین انعقاد یافت - و بامر اقدس مهین پور
خلانت با جمعی از اسرا بان مکان فیض نشان رفته آداب زیارت بجا
آوردند - و مبلغ ده هزار روپیه باهل استحقاق قسمت نمودند *

بیست و نهم [صفر] محسدار خان از تعیناتیان بلگاله بالتماس
اختر برج خلانت پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر بعنایت نقاره
مقتخر گردید - چون نهري که اهتام حفر آن بذابر التماس علي
سردان خان برد مقرر شده بود و یک لک روپیه از سرکار والا موافق
بر آورد بخان مذکور حواله گشته بنواحی شهر رسید - بخلیل الله
خان حکم شد که باتفاق دیگر بندھائی که درین کار وقوف دارند
و معماران در حوالی شهر بر کنار نهر بجهت باغ مکانی که مراتب
نشیب و فراز داشته باشد تا حیاض و انهار و آبشارها و نوارهایی
دلخواه مقدس ترتیب یابد برگزیند - پس ازان که مکانی بدین
کیفیت یافته آمد بموجب حکم اقدس مطابق طرحی که پسندیده
طبع دعوار پسند بود سوم ربیع الاول احاس مارت نهادند - و بیست

رفته و عصیان گذشته اعتراف نموده بقصد دادن صوبه دار- از نوا نگر روانه گردید - پس ازان که دو گروهی معسر منزل گزید - اعظم خان بدو گفته فرستاد که تا پیشکش مقرر نسازد و دار الضرب نوا نگر را که وسط ولایت اوسمت و دران محمودی سکه می زند بر طرف نکند رستگاری او صورت نخواهد بست - زمیندار مزبور که از اطاعت گزیر نداشت دادن صد اسپ کچی و سه لک محمودی برسم پیشکش و بر انداختن دار انضرب قبول نمود - و نیز قرار داد که رعایای نواحی احمد آباد را که بملک او در آمده اند از سر زمین خود بر آورد تا بمسکن و مقام خود روند - و هرگاه ناظم احمد اباد به تلبیه و تادیب کراس مواس آنجا بپردازد پسر خود را با جمعیتی نزد صوبه دار بفرستد - و بعد از پذیرائی پیشکش و جز آن نزد اعظم خان آمد - و خان خاطر از مهم او و پرداخته بشاه پور مراجعت نمود • دوم صفر راجه جسونت سنگه بغنایت فیل از حلقه خاصه سر بلند گردید •

پانزدهم [صفر] سید خادم بخلاعت و منصب هزاری ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه و فوجداری و جاگیر داری مفت سوار از تغیر شمس الدین پسر نظر بهادر خویشگی و مرحمت اسپ و فیل سرانراز گشته دستاوری آنصوب یافت - بسید محمد فوجدار میان دو آب فیل عنایت شد •

هفدهم [صفر] پیشکش میر شمس تیولدار برده یک فیل و نه اسپ بنظر اندیش در آمد - شریف خواجگه بیدی بغنایت و اسپ - چو مر خان بمطای ماده فیل مر بلند گردیدند •

گجرات که کان شور و زلزله سران فساد نژاد است - و مگن فتنه گران
شورش نهاد - باعظم خیال عنایت شد - او استیصال شقاوت پیشگان
کاهی و گوی که از فساد و بلخردی بره زنی و دزدی همواره
و عاید و متمردين آن ملک را ابتدا میروسانیدند - و در غرابی
و دیرانی ولایت می گوشتیدند وجه همت ساخته پیش از
داخل شدن احمد آباد بدو کاتب گوی واره و دیگر سرتایان آجانب
پرداخته این گروه فساد پزوه را از قرار واقع تنبیه کرد - و در مواضع
پرگنه بهیل از مجال اوطان گویان دو قلعه محکم بنا نموده یکی
را باعظم پور و دو یمین را خلیل آباد بمناسبت نام پسر خود
میر خلیل موسوم گردانید - و در مکر کاهی واره در موضع چواران هوزی
که میان اوطان کاتھیان واقع است قلعه متین و دیگر عمارات
مرتب گردانیده آن مقام را شاه پور نامید - و اکثر ایام بارش در حدود
بعیده بسر برده متمردين آن نواحی را مالش بسزا داد - و از ابتداء
گوی واره سمت جالور تا انتهای کاتھیه واره که بنور جام و بهارا
و ساحل دریای شور پیوسته است هیچ مفسدی را مجال نماند
که دست تطاول و تعدی برضعیفی نواهر از کند - و سفار و تجارت
بطمانینت خاطر ره نوردی فرا پیش نمی گرفتند - و از آن رو که
در مدت حکومت او از مرزبان جام اطاعتی که زمینداران را باید
نمود بفعل نیامده بود خان مرزبور بعزیمت انان قادیب او بره نوردی
در آمد - و چون هفت گروهی نوا نگر که طاقنبرد نیانده برهنمائی
مستور است رسید - و فرصت گرد ادری موانع مبارک گرفت - و بزلات
عقل عنایت گزین مسلک فرمان پندیری پیش

عشره این ماه دو هزار روپیه مقرر به نیازمندان رسید *

یازدهم [محرم] هزار سوار از منصب راجه جسونت سنگه که پنج‌هزاری پنج‌هزار سوار بود دو اسبه سه اسبه مقرر نمودند - و از اصل و اضافه آقا افضل که بدیوانی صوبه دار الخلفه اکبر آباد سر برافراخت بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار - و مهیس داس مهابت خانی بمنصب هزار و هشتصد سوار - و هریکی از الله قلی ولد یلنگتوش و رای سنگه جهالا بمنصب هزار و پانصد سوار نوازش یافتند *

هزدهم [محرم] هرکدام از اصالت خان و بهمنیار ولدیمین الدوله بعذایت فیل سرافراز شد *

بیست و دوم [محرم] اهتمام خان از دکن آمده بدولت استلام آستان کیوان مکان رسید - و سه فیل پیشکش نمود - و برحمت خلعت و اسب و فیل و تهنه داری غور بند از تغیر همت خان بلند پایگی یافت *

بیست و پنجم [محرم] ابراهیم بکاول نذر محمد خان را بخلعت و اسب و نعام پنج هزار روپیه و هم‌رهان اورا بانعام دو هزار روپیه سرمایه افتخار بخشیده رخصت انصرام دادند - مرشد قلی خان بخدمت دیوانی سلطان سرافراز گردید *

مالش دادن اعظم خان صوبه دار کجرات قتنه پزوهان نواحی احمد آباد را و گرفتن پیشکش از زمیندار جام چون در سال هفتم جلوس عالم آرا خدمت نظم و نسق صوبه

شد پیشکش گذرانید - پیشکش اسلام خان اقامت جواهر و دیگر
امتنه از نظر اقدس گذشت - و متاع يك لك روپيه بقبول موصول
شد - از روز نوروز تا روز شرف متاع هفت لك روپيه از جمله
پیشکش پادشاهزادهای کامگار و امرای نامدار به پذیرائی
رسید - راجه جسونت سنگه بمعنایت خلعت و دھوپ مرصع نوازش
یافت - میادات خان بمنصب هزاره ذات و چارصد سوار از اصل
و اضافه عز افتخار اندوخت *

غره محرم [سنه ۱۰۵۱] بمیر برکه فیل - و بملا عبد الحکیم
سیالکوٹی دروست مهر - انعام فرمودند - مهیس داس راتھور را
پس از در گذشتن راجسنگه بدخلعت و اصپ سرافراز ساخته حل
و عقد مهمات راجه جسونت سنگه بدو تفویض فرمودند •
پنجم [محرم] سعید خان بهادر ظفر جنگ از کابل
آمده دولت تقبیل عتبه اقبال دریافت - و هزار مهر نذر
گذرانید *

هفتم [محرم] بزیارت مرقد نورانی حضرت جنت مکانی
انار الله برهانه پرداخته بعد از ادای آداب زیارت مبلغ ده هزار
روپيه بسند آجا و دیگر مستحقان و محتاجان عطا فرمودند -
دو هزار روپيه بمیر شکاران نذر محمد خان که با ابراهیم بکاول جانوران
شکاری آورده بودند عنایت شد - درین تاریخ چون معروف اقدس
گشت که ظریف مخاطب بغدادی خان در بندر لهری رخت
هفتی برست - حکیم خوشحال بجای او همعین شد - و جان نثار
خان بخطاب سابق خود فدائی خان نامور بآگرید - در نخستین

بمنصب سه هزارى ذات و دو هزار و پانصد سوار - و صلابت خان
 باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزارى دو هزار سوار - و مكرمت
 خان باضافه پانصدى ذات و پانصد سوار بمنصب دو هزار
 و پانصدى دو هزار سوار - و از اصل و اضافه ذوالفقار خان
 بمنصب هزار و پانصدى هزار و دويست سوار - و سيد محمد
 ولد سيد افضل كه از تغير زاهد خان، بخدمت فوجدارى ميان
 دو آب سربرافراخت بمنصب هزارى پانصد سوار - و سيد
 نور العيان بمنصب هزارى سه صد سوار - ترازش یافتند *

بيست و يكم [فى الحجه] هراجه راى سنگه فيل و بسر
 انداز خان بخدمت فوجدارى چكانه جمو از تغير شكر الله عرب
 و به رحمت خان ماده فيل - و بغير كلان قوش بيگى امام قلي
 خان هزار روپيه عنايت شد *

بيست و دوم [فى الحجه] راو امر سنگه بخلعت و اسب
 بازين نقره و فيل - و چتر بهوج چوهان بخلعت و اسب -
 سربرافراخته - بخدمت پادشاهزاده عالى نسب مراد بخش
 مرخص گشتند *

بيست و چهارم [فى الحجه] خليل الله خان بعنايت
 خلعت و باضافه پانصدى ذات بمنصب دو هزار و پانصدى
 هزار و پانصد سوار و بخدمت قوش بيگى و آخته بيگى
 سرسراز گويد *

بيست و هفتم [فى الحجه] كه روز شرف بود يعين الدوله
 اصناف اشياء نفيسه و انواع تنصوقات كه قيمت آن سه لك روپيه

بمنصب هزار سوار سر بر افراخته بدکن معین شد - ابراهیم
بکاول نذر محمد خان که خان مزبور مصحوب او یک شفقار و چارده
چرخ بطریق ارغمانی ارسال داشته بود باستلام آستان جهانداري
رخ بر افروخته طیور مذکور بنظر فیض گستر در آورد - و هزده اسپ
و بیست و پنج شتر از خود پیشکش نمود - و بعنایت خلعت و
انعام ده هزار روپیه نقد سر بر افراخت *

دهم [ذی الحجه] خدیو حق آگاه بمراسم معهوده عید اضحی
پرداختند - درین تاریخ سید چاون بعنایت خلعت و اسپ و
نظم سرکار بهکر مباهي گشت - و شریف خواجه پسر صالح خواجه
که او در بلخ میگذراند و برادرش هاشم خواجه در ده بید که از مضافات
سمرقند است بسر می برد - از بلخ آمده پیشانی طالع بخاک
آستان خوانین سجده گاه بر افراخت - و ده اسپ و ده شتر پیشکش
گذرانیید - و بمرحمت خلعت و انعام چار هزار روپیه سر افراز گردید -
بخواجه عبد النصار ده بیدی نزیل بلخ دوهزار و پانصد روپیه عنایت
نموده فرستادند *

یازدهم [ذی الحجه] چان نثار خان معروف بغدادی
خان دوفیل که از اقطاع خود فرستاده بود بنظر اکسیر اثر در آمد *

پانزدهم [ذی الحجه] موسوی رفان صدر بعنایت ماده میل
بلند پایکی یافت *

شانزدهم [ذی الحجه] راجه جسودیت سنگه از وطن بدرگاه
گیتی پناه آمده دولت ملازمت افروخت *

بیستم [ذی الحجه] خواص خان باضانه پانصد سوار

نوروز جهان افروز

درین هنگام میمنت اتمام که از صیبت فیض گستردنی خالقان
ممالک سدان دلای جهانیان نمودار فروردین بود - و از صوت جود
پرورنی خدایگان جهان خواطر عالمیان مسرت آگین - آفتاب گیتی
افروز پس از انقضای هفت ساعت و دوازده دقیقه و پنجاه و نه
ثانیه از روز چهار هجده نهم ماه ذی الحجه سال هزار و پنجاهم
هجری نور افزای برج حمل گردید - پادشاه گردون جاه بر سر بر
کامروانی و کمروائی جلوس فرموده کشت امید اهل روزگار ابر
انضال و ادرار سر به ز شاداب گردانیدند - و پادشاهزاده والا تبار
مراد بخش را بعنایت خلعت خاصه و ذیقعه مرموع و جمدهر خاصه
و شمشیر خاصه و دو اسب از طویل خاصه با زین طلای میناکار و
زین طلای ساده و فیل از حلقه خاصه بایراق نقره و ماده فیل سر
بلند گردانیده باز بکابل رخصت فرمودند - و راجه جیسنگه و جان
مپار خان و هریسنگه راتهور و راجه جیرام و نورالدوله ولد میرحسام
الدین آنچور و ای کاسیداس و ناهرو اندر سال هادا و خلیل بیگ و چند
بهان گچواوه و گروهی دیگر از منصبداران در خدمت آن عالی
نسب مرخص گشتند - راجه جیسنگه بمهرست خلعت و جمدهر
میناکار با پهلوانخانه و امپ با زین ملاحر بر افرخت - و بخشگری
منصبداران بجان مپار خان که پیش ازین با علیمردان خان دستوری
یافته بود و بخشگری اجدیان خلیل بیگ مغوش گردید - زاهد
خان کرکه که فرجدارنی طبعان ادواب بدو منوط نبود از امل و اضافه

جمال الدین همین آجوبانعام مد مهر کام اندرز گشتند - به باقی
 بیگ که بخدمت گذاری همین پادشاهزاده بخت بیدار معین
 گشته فیل - و به رتن ولد مهین داس شمشیر براق طلا عنایت
 شد *

غره ذی الحجّه چون بمسامع حقایق مجامع رسید که
 پیمانۀ زندگی شاه قلی خان که از پیشگاه خلعت بنظم صوبۀ کشمیر
 معین گشته بود در نواحی حسن ابدال لب ریز گردید - تربیت
 خان را بخلعت و باضافۀ پانصدی سه صد سوار بمنصب دو هزار
 و پانصدی هزار و پانصد سوار و بحکومت صوبۀ مذکور و اسپ و
 فیل برنواختند *

پنجم [ذی الحجّه] اصالت خان و ملایت خان بعنایت اسب
 با زین نقره سرفراز گشتند - به کنور رام سنگه پسر دلال راجه جیلمنگه
 فیل مرحمت شد *

هفتم [ذی الحجّه] به نذر بی طغائی امام قلی خان خلعت
 و خنجر مرصع و شمشیر و سپر هر دو با براق طلای میذاکار و بیست
 هزار روپیه نقد عنایت نموده - صاحب ندر بیگ که سابقا چهار
 هزار روپیه باو عنایت شده بود بخلعت و اسپ و هزار روپیه نوازش
 یافت - درین تاریخ چون معروفش اندس گردید که صوبه دار تده
 غیرت خان برادر زادۀ عبد الله خان پهلان فیروز جنگ مراحل زندگی
 در نورید شاه خان را به خلعت و شمشیر و باضافۀ پانصدی پانصد
 سوار بمنصب دو هزار و هفتصد سوار و بصوبه داری صوبۀ
 کنور و مرحمت اسب سرفراز گردانیدند *

طوبه خاصه با زین مطا و فیل از حلقه خاصه و صوبه داری قندهار از تغییر قلیج خان بلند پایه گردید - و به قلیج خان حکم شد که بعد از رسیدن صفدر خان قلعه قندهار با ولایت باو سپرده بدرگاه والا بیاید. سید حسن ملازم قطب الملک که انبیا پیدایش او آورده بود به خلعت و اسب و انعام چهار هزار روپیه مقرر فراخته مرخص گشت.

دوم ذی القعدة باسلام خان و برخی دیگر از نوئیذیان پیشگاه حضور و امرای تعینات صوبجات خلعت و عسکری عطا شد.

چهارم [ذی القعدة] اختیار ولد مبارز خان از اصل و اضافه بمنصب هزاره ششصد سوار مباحی گشت.

نهم [ذی القعدة] مادهو سنگه ولد راو رتن باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاره دو هزار پانصد سوار سر بلندی یافت.

دهم [ذی القعدة] مهیج داس راتهور و چندر بهان را بعنايت فیل سرانراز گردانیدند.

یازدهم [ذی القعدة] راجه جیسنگه از وطن بدرگاه کیوان جاء آمده ناصیه طالع باسلام آستان جهانداري بر فراخت - چون از جعفر خان تقصیری بوقوع آمد او را بتغییر منصب و جاگیر تادیب نموده چندنی از دریافت معادت کورنهن که خو کردگان دوام حضور را اصعب آلام و اشد محنت است باز داشتند.

چهاردهم [ذی القعدة] میر عبد الله ولد میر عارف نبیره سام میرزای مغوی به انعام سه صد مهر - و اخصی الله نبیره میر

و دو اسب از طویلۀ خاصه با زین طلا و طلا و فیل کوه پیکر با یراق

نقره و ماده فیل عطا فرمودند - و بعد الله خان پسر خان مزبور

نیز فیل عنایت شد - و از کومکیان صوبۀ کابل مبارز خان بخلعت

و اسب با زین طلا و فیل - و سردار خان بخلعت و اسب با زین

نقره و ضبط هر دو بنگش - و جان - پار خان و چندر من بند یله

بمرحمت اسب - سر افراز گشتند - عزت خان حارس قلعه بخت

و گر شک باغانۀ پانصد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار و پانصد

سوار و خطاب عزیز الله خان - و شاه قلی خان بخلعت و شمشیر یراق

طلای میذاکار و باضافۀ هزاری ذات بمنصب سه هزاری دو هزار

سوار و بانعام پنجاه هزار روپیۀ نقد و نظم صوبۀ کشمیر - و ذوالفقار

خان باضافۀ پانصدی ذات بمنصب دو هزاری هشتصد سوار - و محمد

زاهد کوکه ب خطاب زاهد خان - و جعفر ولد الله ورد بخان بمرحمت

فیل - و حکیم ضیاء الدین ب خطاب رحمت خان مفتخر گردیدند -

و هریکی از قباد ولد شجاع کابلی و یوسف غلام معتمد علیمردان

خان بعنایب فیل - و عنایت خان ب عطاء اسب - فوازش یافتند -

بهر کدام از خواجه خاوند محمود و میر ظهیر الدین علی دویست

مهر عنایت شد - ب صالح دستار خواجه نذر محمد خان خلعت و

ده هزار روپیۀ - و بمیزکلان قوش پیگی امام قلی خان خلعت و

سه هزار روپیۀ - و بهمراهان او دو هزار روپیۀ - بمرحمت نمودند -

و اهل نعمه بانعام مقرر کامیاب گشتند *

سلخ این ماه [شوال] صفدر خان بخلعت و باضافۀ دو هزار

سوار بمنصب پنج هزاری ذات و پنج هزار سوار بمرحمت اسب از

شکار فرموده پانزدهم ماه مذکور خریم سلطنت را بغیر نزول فیض
موصول فروغ آورد ساختند *

شانزدهم [شوال] صفدر خان از دارالخلافه اکبر آباد باستان
کیوان مکان آمده شرف اندوز ملازمت گشت - از وقایع صوبه کابل
معروض اقدس گردید که سید دلیر خان تهاذه دار نو شهره در نبرد
انانغه یوسف زئی به جمعیت تمام برو هجوم آورده بودند بابرادران
خود سید محمد و سید بلی و سید فخر الدین پسر خود و سید فتح
محمد پسر سید بلی بوالا پاینده شهادت مرتقی گشت *

گذارش خجسته جشن شمسی وزن

روز پنجشنبه نوزدهم شوال سنه هزار و پنجاه مطابق دوازدهم
بهمن شمسی وزن اقصای مال چل ونهم و آغاز سال پنجاهم از
عمر ابد طراز مسرت افزای روزگار گردید - و پیکر انور بطلا و دیگر
اشیاء معهوده بر سخته آمد - و جهانیان بکام دل رسیدند - درین
روز نشاط انروز که دیدارچه صحیفه ایام کمرانی - و سرلوح صفحه
اعوام شادمانی است - پادشاهزاده عالی نسب والا تبار مراد بخش
باضافه دو هزار سوار بمنصب ده هزاری ذات و هفت هزار سوار
سر انراز گردید - علمی مردان خان را بخلعت خاصه با چارقب طلا
دوئی و خنجر مرصع با پهلنگاره سر بر افراخته و از منصب او که
هفت هزاری ذات و هفت هزار سوار سه هزار سوار دوامده سه
اسپه بود دو هزار سوار دیگر دو اسپه سه اسپه مقیم ساخته او را از
تغییر سقید خان بهادر ظفر جنگ بصاحب موبگئی کابل برخواستند *

بمنصب هزار و پانصدی هزار و دویست حواری و حکومت بهکر از
تغییر شاه قلی خان و مرحمت امپ بلند پایگی یافته
مرخص گشت *

بیست و پنجم [رمضان] نظر بیگ مخاطب باورزک خان را
حسب الالتماس پادشاهزاده والا قدر محمد اورنگ زیب بهادر
باضافه هزاره سوار بمنصب دوهزاری دیر هزار سوار و بقلعه
دارای اوسه از تغیر مبارک خان نیازی کامیاب گردانیدند *

هفتم ماه [رمضان] از عرضه داشت بهادر خان که از پیشگاه
خلافت به تنبیه چنیت و دیگر مفسدان بندیده معین گشته بود -
و وقایع نگاری که با او بود بمسامع حقایق مجامع رسید - که خان مزبور
جنگل بری نموده گروه انبوه ازان مقاهر یتدل رسانید - و چنیت
و سجانی بالختی همراهم ادبار ره سپر فرار گشتند - درین ماه
مبارک سی هزار روپیغه مقر بارباب استحقاق مرحمت شد *

غره شوال عید نظر نوید شادمانی رسانید - شهشاه دین پناه
قرین عظمت و جلال بر فیل آسمان تمثال بعید گاه تشریف برده
بعد از آدای نماز بدولتخانه والا مراجعت فرمودند - و جهانی از
زر نثار کامیاب گردید - بقاضی محمد اسلم دو هزار روپیغه صدقه
لفطر حواله نمودند تا بمستحقین قسمت نماید *

چهارم [شوال] میر گلان قوش بیگی امام قلی خان را
بعفایت اسپ بر نواختند *

پنجم [شوال] رایات جهانکشا بمصطاد جهانگیر آباد و
تلوندی بر امیر آخته آمد - و بسیاری از کبله گاو و آهو و دیگر جانوران

هفدهم این ماه [رمضان] اورا باین دولت عظمی نایز گردانید - پادشاه در بین صواب گزین از خطوط پیشانی او امتداد کارگزاری و کار دانی دریانده در ملک زمرد بندگان منسلک گردانیدند و قامت افتخارش بخلعت خاصه مزین ساخته پایه اعتبار او را بمعنایت اسب از طویل خاصه و خدمت عرض مکرر که جز معتمدان پادشاه تقدس نفهمایند بر افراختند - و از امداد بخت موافق و اعانت روزگار مساعد در عرض یک سال بمنصب هزارین ذات و دویست موار و خطاب خافی و خدمت والا رتبت داروئگی دولخانه خاص که بغیر از مریدان راسخ الاخلاص تفویض نمی یابد نوازش یافت - دولخانه خاص که بدستکاری هنرداران شگرف آثار و صنایع بدیع کار حیرت افزای دیده و ران است - میان مشکوی دولت و دولخانه خاص و عام بایوان کیوان سربر کشیده خاتان جهاندار از بار عام بآن مکان نزاهت نشان تشریف برده بر اورنگ جهانبانی جلوس میفرمایند - و در اینجا برخی از معاملات که جز محرمان پیشگاه تقرب بران آگهی نیابند بتوجه مشکل کهای شهنشاه فلک مکان ملک مکنت فیصل می پذیرد - این منزل اقبال چون بحمام متصل می باعد از عهد حضرت عرش آشیانی بفصلخانه مشهور گشته بود - درین آوان معمود بدولخانه خاص موسوم شده - چنانچه در جلد اول این نگارین نامه بتفصیل گذارده آمد *

نوزدهم [رمضان] قزاق خان حاکم سیستان بمنصب دو هزارین ذات و هشتصد موار از اصل و اضافیه سر بلند گردید - و شاد خان بمعنایت خلعت و باضافه پانصدی ذات و چهار صد موار

چهاردهم [رمضان] پادشاهزاده‌های کامگار و نوثیقان اخلاص

شعار بمعنایت خلعت زمستانی عز اختصاص یادتند - لطف الله

ولد سعید خان بهادر ظفر جنگ از نزد پدر آمده پیشانی طالع

بقلم سدره کیوان رفعت بر افروخت - و نه اسپ برسم

پیشکش گذرانید *

شانزدهم [رمضان] بهریک از نجوم سماء معظمت پادشاهزاده

محمد اورنگ زیب بهادر و پادشاهزاده مراد بخش یک قطعه لعل

و دو دانه مروراید عنایت شد - پیشکش عزت خان نه اسپ و

لختی از اتمشه نفیسه بنظر مقدس درآمد - ازاجمله چهار اسپ

به الله قلی ولد یلنگتوش مرحمت گشت *

گزارش رسیدن ملا سعد الله بسعادت

تقبیل آستان فضل و افضال که محیط

برو نوال است و محاط فر و اقبال

چون گرامی توجه کشور خدیو گیتی خدا باحتشاد فضلاء نامدار

و ارتباط فصحاء بلاغت دثار مصروف است - و بمصامع مقدس که

همواره شاه راه بهایرباد رسید - که ملا سعد الله که موطن و منشاء او

دارالسلطنه لاهور امت بحلیه فضايل و کمالات عقلی و نقلی و حفظ

قرآن مجید و حسن تقریر و لطف تحریر متحلی امت - و در ذهن

و قاد و فکر نقاد و کثرت معلومات و بسطت مقدمات مشارک

و مساهم ندارد - بمومنی خان صدر حکم شد که آن حاوی فضايل را

بسعادت بساط بوس مستعد گرداند - خان مذکور روز یکشنبه

گرفتید - سردار خان را خلعت عنایت فرموده از تغییر صف شکن
قوربیگی ساختند - خلیل بیگ بمرحمت خلعت و عصای مرصع
و خدمت میرتوزکی از تغییر میرخان مفتخر گشت •

بیست و دوم [شعبان] یک قطعه اعلیٰ گرانها با دو دانه مروارید
و جوده مرصع با پهلوانه و کمر مرصع و برخی دیگر مرصع
آلات و فراوان البسته نفیسه و دو اسب از طویل خاصه یکی با زین طلایی
منیلا کار دیگری با زین طلایی ساده بسرو جویدار خلعت پاشاهزاده
محمد شاه شجاع بهادر فرستادند - جلال داد دلار خان کاکرا بخلعت
و منصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار از اصل و اضافه
و عنایت اسب برنواخته بدکن تعیین نمودند •

سلخ ماه [شعبان] پادشاه زاده عالی نسب مراد بخش
دویمت اسب ترکی برسم پندشکش بنظر انور در آورد - ارسلان آقا
ایلچیر دوم بمرحمت خلعت و شمشیر و پیرق طلا و یک مهر صد
تولگی و یک روپیه بهمان وزن و بیست اسب - و عمر چلپی ملازم
محمد پاشا حاکم لکها بمعنایت خلعت و انعام هزار روپیه فرق مباحات
برانواخته دستوری معاودت یافتند - و مصحوب عمر ده هزار روپیه
بمحمد پاشا و پنج هزار روپیه بمیر بیگ برادر او فرستادند •

نهم رمضان الله وردی خان را بخلعت و اسب با زین مطا
هر بلند ساخته رخصت دارالملک دهلی فرمودند - به نظر بهادر
خویشگنی اسب عنایت شد •

نوزدهم [رمضان] پیدش خان دوران بهادر نصرت جنگ
چهار هزار پارچه دو دامی از نظر والا گذشت •

پناه گردانیده - بنظر اکبر اثر در آمد - مومن بیگ قراول امام
 قلی خان را بمرحمت خلعت و انعام دوهزار روپیه سواراوی
 بخشیده مرخص ساختند - پیشکش اعظم خان جواهر و آتشه
 و بی اسپ که از گجرات فرستاده بود از نظر مقدس گذشت -
 مکرمت خان شصت اسپ ترکی پیشکش نمود - و دیانت خان را
 بمرحمت خلعت و اسپ و خدمت دیوانی صوبه دکن و تلنگانه
 و بالاگهات برار از تغیر آقا افضل برنواخته رخصت فرمودند - و
 مصحوب او خلعت خاصه و اسپ از طویل خاصه با زین طلا به نهال
 چمن اقبال پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر ارسال داشتند -
 و محمد تقی تفرشی دیوان آن بخت بیدار را از تغیر امیر بیگ
 برادر آقا افضل دیوان خاندیس و پایان گهات برار گردانیدند -
 نوزدهم [شعبان] پادشاه زاده و اعتبار مراد بخش با سردار
 خان و مادھو سنگه ولد راو رتن و دیگر بندها از کابل آمده به تلخیم
 عتبه دولت مستعد گشت - و هزار مہر نذر گذرانید - شاه قلی
 خان از بہر آمده دولت کورنش دریافت - درین تاریخ بمنزل
 یمین الدوله تشریف فرموده آن نوین با امکان را مشمول عواطف
 گردانیدند - و یمین الدوله رسم پانصد و نثار بجا آورده اتمام زوہر
 جواهر و دیگر نفایس امتعه پیشکش نمود - و متاع سه لک روپیه شرف
 پذیرائی یافت - نظم بہادر خوشگی که قریب دو سال پیغوله نہیں
 گشته بدعای روز افزونی دولت آسمان موات اشتغال داشت
 از پیشگاه نوزش پادشاهی بعنایت خلعت و منصب سابق که
 دہ هزار و پانصدی ذات و هزار پانصد سوار بود و اسپ مراد از

شرف اندوز ملازمت گزیدید *

پنجم [شعبان] سه نیل یکی با یراق طلا دو با یراق نقره
که قطب الملک مصکوب مید حسن ملازم خود بطریق پیشکش
ارسال داغته بود از نظر اقدس گذشت - و سید حسن بمرحمت
خلعت قامت افتخار بر آراست - به الله قلی ولد یلنگتوش ماده
نیل عنایت شد *

هشتم [شعبان] اصالت خان و سید نور العیان و فتح ضیا و
محمد امین پسر شاه قلی خان بمرحمت اسنپ مباهی گردیدند -
بخواجه احسن نقشبندی که از بلخ آمده بود هزار روپیه
عطا شد *

دوازدهم [شعبان] منزل علی مردان خان بقدم میمنت
لزوم رشک انزای منازل آسمانی گردید - خان مزبور مراسم پا انداز
و نثار و شکر عواطف خاقان جهاندار بتقدیم رسانیده جواهر نمیده
و مرصع آلات و نغایس اتمشه پیشکش نمود *

چهاردهم [شعبان] ارمان آقا سفیر روم بمرحمت خلعت و
انعام پانزده هزار روپیه نوازش یافت *

شب پانزدهم [شعبان] که موصوم به لیلۃ البراء است بتماشای
چراغان که جانب در من بر کنار دریای راوی ترتیب یافته بود
هر داجند - درین شب متبرک ده هزار روپیه مقرر بارباب استحقاق
بذل فرمودند - فردای آن شب نیل سه نر و سه ماده که مایل خان
و قطب الملک پیادشاهزاده کمار محمد اورنگی زیب بهادر ارسال
داشته بودند - و آن والا کهر به عنوان پیشکش گزارده درگاه خواتین

در این ماه [رجب] دو کوزه‌ی دار السلطنه مخیم
اقبال گشت *

گذارش و وصول موکب جهان پیمان دار السلطنه و دیگر وقایع

غرض شعبان خاتون جهانپیان قرین دولت و اقبال بر فیل فلک
خرام بدولت خانه دار السلطنه نهضت فرمودند - در اثناء راه
یمین الدوله خانخانان - چه سالار که بواسطه رنجوری در دار السلطنه
مانده بود پذیره نموده سعادت ملازمت اندوخت - و هزار مهر
نذر گذرانید - پادشاه هلیمان دستگاه شان - پناه اکثر نوئیندان
والا افتدار مثل چه سالار و علی مردان خان و جعفر خان و برخی
دیگر اسرا که دوجانب راه رده بسته در کمال آراستگی ایستاده
بودند - و پیادهای تفنگچی و باند را با بیرقها و نشانهای زر
نکار و جلیقهها با ساز زرین و میمین و اقبال با جلهای و برگستوالها
و علمهای رنگارنگ به ترتیب پیش رو باز داشته ملاحظه فرموده
بعد از یک بهر و چارگزی از روز دولت خانه معلی را به پرتو
دروغ فیض آورد فروغ آگین گردانیدند - و وزیرشان را بعلمایت
خلعت خاصه و اسب از طوبیله خاصه با یراق طلا و نیل از حلقه
خاصه برنوخته بصوبه داری دار السلطنه اکبرآباد از تغیر مقدر خان
د-توری دادند - میرکلان قوش بیگی امام قلی خان بمرحمت
خلعت و انعام دو هزار روپیه - رنراز گشت *

چهارم [شعبان] الله وردی خان از دارالمک دهلوی آمده

بسیطوت افواج قاهره پدیرائی اطاعت کشته بودند - باج گوسفندانی که در مدین سابقه بارزبک میدادند امسال بخانه زاد خان تیولدار خود ادا نمودند *

چهاردهم [رجب] ساحل دریای بهت مخیم عظمت گردید - صباح آن از پلی که بکشتی بسته بودند عبور فرمودند - شاد خان بیست و هفت اسب پیشکش نمود - و میرخلیل که از ایران آمده سعادت بندگی عتبه گردون مرتبه دریافته بود بمعنایت خلعت و هزار روبه سرافراز گردید *

هفدهم [رجب] بموضع مکه یاله که بفرمان والا جانسپارخان فوجدار بهیمه درانجا نخبیر از اطراف رانده بدام کشیده بود تشریف فرمودند - هشت مار خوار و شش قوچ کوهی بتغنگ و دو مار خوار به تیرشکار خاصه شد - و صد و هشت جانور از جنس مذکور مهین پور خلافت و امرا و قراولان حسب الحکم شکار نمودند *

بیست و دوم [رجب] خیم آسمان رفعت برکنار آب چناب برانراخته آمد *

بیست و پنجم [رجب] از چناب گذشته منازل حافظ آباد را بنزول اقدس آسمانی پایه گردانیدند - و جعفر خان و دیگر بندگان از دار الحافظه لاهور آمده کامیاب ملازمت گشتند - بعلمردان خان چار اسب مرحمت شد *

شب بیست و هفتم [رجب] ده هزار روبه مقرر بارانید احتیاج عطا فرمودند *

چهارم سال (۲۱۳)

همه سال از مراد بیگ و نذر بیگ و مومن بیگ به نمایندگی دوهزار و نهصد روپیه نوازش یافته در سلک پندگان درگاه کیوان جاه منسلک گردیدند .

چهارم [رجب] شادخان بمرحمت خلعت و خدمت آخته بیگی فرق مهاجرات برانراخت .

پنجم [رجب] الویه نصرت پیکر بقصبه بهییره رسید - و مکر مستغانی که از قندهار و راجه رایسنکه و دیگر بندها که برخی از کشتیهای پیش از اعلام ظفر انجام و بعضی از دار السلطنه لاهور آمده بودند شرف اندوز ملازمت گشتند - روز دیگر وزیر خان که بموجب پیرلیغ عالم مطیع از اтак برگردیده در وزیر آباد توقف نموده بود از آنجا رسیده سعادت تلذیم عتبه جلال دریافت - و هزار مهر نذر گذرالید - درین تاریخ بشکار قمرغه کوهستان حوالی بهییره توجه فرمودند - و هفتاد و یک قوچ شکار شد - هفت قوچ نخچیر تغنگ خاصه گردید - و تدمه را مهین پادشاهزاده و امرا و قراولان حسب الحکم صید نمودند .

هفتم [رجب] رایات اقبال از بهییره رکضت نمود .

نهم [رجب] الله قلی ولد یلنگتوش بمرحمت شمشیر یراق طلای مینا کر و اسپ و فیل - و حاجی محمد یار بعنایت اسپ مفتخر و مباحی گشتند - میرکلان قوش بیگی امام قلی خان بمرحمت خلعت و انعام دوهزار روپیه مرانرازی یافت .

یازدهم [رجب] از عرضه داشت پادشاهزاده والا تبار مراد بخش بعرض مقدس رسید که هزارجات صوبه کابل که حال گذشته

از آن به هیره پور تشریف نزل ارزانی داشتند - و در اثناء راه نوردهی
بقماشانی آبشار ادهر که بارتفاع شانزده ذراع امت و از دین آن
نورندگان رفیع مسمون حیرت می اندازند پرداختند •

بیست و ششم [جمادی الثانیه] از هیره پور نهضت فرمودند
و یرلیغ شد که مهین گوهر درج خلعت یکمنزل عقب موکب اقبال
و اسلام خان عقب آن وال قدر طی معافیت نمایند - ولدهی محمد
قلی بنزل اقدس مخط جلال گردید - درین منزل تا یک پهر شب
برف پی هم می بارید - در آجاز برابر دانه برنج - و در انجام بقدر
نخود - بامدادان حوالی دولتخانه معلی دو انگشت - و از اینجا تا
مرکزل پیر پنجال که یک و نیم کوه است پنج انگشت - و در جبال
اطراف راه یک وجب حجم داشت - و آبها یخ بسته بود •
بیست و هفتم [جمادی الثانیه] در پوشانه و فردای آن در
پیرم کله دایره شد •

بیست و نهم [جمادی الثانیه] از کذل رتن پنجال عبور
نموده موضع تهنه را بنزل اقدس سعادت آمود گردانیدند •

بنیم رجب بمنزل نوشهره که اهتمام لدهی آن بعدد علی
مردان خان مبنوط بود تشریف فرمودند - و خان مذکور بتقبیل متوجه
خواتین مکن - و بر افراخت - درین منزل الله قلی واک یلنگوش
که به آرزوی بندگی آستان جهاندار پی روانه پیشگاه حضور شده بود
با سلام شده ملاطین مطاف عز افتخار انداخته نه امپ پیشکش
نمود - و بفرحمت خلعت و خنجر مرصع و منجیب هزاری ذات
و چارمق هزار و انعام پانزده هزار و پیمه نقد سزائری بانیست • و

چهارم سال (۲۱۱) سده ۷۰۰ هـ

خان بعد از شنیدن این خبر در قندهار نزد خود طلبید و معینه ساخته پیش شاه صفی فرستاد - شاه این زیانگر شوریده سر را قابل بند و زندان ندانسته را گذاشت - تا هر جا خواهد برود - و از ایران در پی قاندران بماراء الغهر آمد - و از خون گرفتگی خود را میزرا بندی می گفت - و بحکم الاسماء تنزل من السماء به بند و آبی بلخ افتاد - چون حقیقت بعرض مقدس رسید به بند عدم کشیدند - تا هیچ و خیم سیه گلیم پیرامون دعوی کذب انتساب بخاندان سلطنت نکرد *

هفدهم [جمادی الثانیه] چشمه لکه بهون که در تیول پادشاهزاده والاگهر محمد اورنگ زیب بهادر است بنزول ربابات مورد برکت شد *

هشدهم [جمادی الثانیه] شاه آیداد مشهور به دیرنایک مضرب خیام عظمت گشت - منازل و حیاض و انهار و آبشار و بساتین آن مکان نزد که در سال هفتم جلوس اقدس بترتیب آن برلیغ رفته بود و درینوقت مرتب بنظر اظهر در آمد - خاطر مقدس را مسرت آگین ساخت - چارروز دران مغانی دلکها بنشاط و انبساط گذرانیدند - و جشنهایی رنگین و تنصید چراغان بهجست افزای بینندگان گردید *

بیست و دوم [جمادی الثانیه] علیمردان خان را بخلعت خاصه نوازش فرموده دستوری دادند که به نو شهره رسیده تا ورود لوبی آسمان گرا درانجا توقف نمایند - و قرین شادمانی به لکه بهون میادیت فرموده ازان نزهتگاه به گلکام و ازانجا به خوشحال پور *

مهر آن بود طغیان میکرد - پهنای آبشار بیست گز قرار داده
 حکم نمودند که نهر را نیز موافق آن بسازند - و از اختلاف و دیگر
 گونهی آب چشمه اچهل و کمی و فزونی آن بر پیشگاه خاطر خورشید
 متأثر هرتو امکند که منبع این آب چشمه دیگر باشد - و چون بجهت
 و جوی آن پرداخته آمد ظاهر شد که هفت گروهی اچهل نهر
 آبی بر ایک بوم فرو رفته ازین چشمه سر بر می آرد - شاد خان که
 نزد نذر محمد خان والی بلخ بحجابت رفته بود درین منزل
 شرف ملازمت اندوخت - و خون گرفته را از نظر اشرف گذرانیده
 بعرض مقدس رسانید که پیش از رفتن من به بلخ این شوریده
 مر بانجام رفته خود را گرشاسپ معروف بمیرزا بندی پسر خسرو
 و انموده بود - و نذر محمد خان از آثار و اطوار او را کذب دریافته محبوس
 ساخته در حیللی که من از رخصت می شدم مقید و مسلعل بمن
 سپرد - از آنجا که شیعه کریمه شهنشاه عدالت دستگاه است که بر اجراء
 سیاست بی تعمق و تدبیر اقدام نمی فرمایند - بصلاخان حکم فرمودند
 که تحقیق قوم و قبیلۀ این زیان کاریی هنجار نموده بعرض اشرف
 رسانند - صلاخان باستکشاف حقیقت او پرداخت - ظاهر شد که
 «وداگر بهری است عبد الغنی نام - چون والدین او در برهان پور
 رخت هستی ازین جهان بر بستند مادراندر او را دو ساله بحجاز برده
 دران مرزمین بزرگ ساخت - پس از درگذشتن مادراندر از مرستان
 به هندوستان آمد - و ازینجا بفوشنج رفته نوکر شیر خان قرین شد - و از
 هالیپولیا که خانه بسیار از سودانیان آشفته بخت خراب نموده دعوی
 بهری خسرو که کاش خلعت هستی نهوایدی کرد - مای مردان

چهارم سال (۲۰۹) هجری ۱۰۹۰

یازدهم [جمادی الثانیه] بموضع آنچه که در جاگور احاطه
خان است و او بر هر چشمه کوثر مثال آن نشیمنها و ریاض
و حیاض و آبشارها ساخته تشریف فرمودند .

دوازدهم [جمادی الثانیه] آصف آباد معروف به مچھی بهون
که بمین الدوله دران منازل روح انرا برافراخته بقدم مبینت لزوم
زیست تازه گرفت - دران منزل دلگشا یکرور مقام فرمودند .

چهاردهم [جمادی الثانیه] صاحب آباد مشهور به اچهل
که قطعه است از بهشت برین و به نواب گردون جناب ملکه دوران
بیگم صاحب تعلق دارد بگرامی ورود سهادت آمود گردید - و
مالکه زمان بلوازم نثار و پیشکش پرداختند - سال هفتم جلوس
اقدس که خطه کشمیر را بمقدم فیض توام رونق تازه بخشیده
بودند - حکم شده بود که عمارت سه درسه که در زمان حضرت
جنت مکانی میان حوض ساخته شده برداشته بجای آن بنگله
بسازند - و دیگر منازل و حیاض و آبشارها و بساتین طرح انگلده
انجام آنرا بمعهده متصدیان مهمات مرکز نواب قدسی القاب
مقرر فرموده بودند - درین هنگام آنچه بدان فرمان رفته بود
درکمال دل کشائی و روح افزائی بنظر انور در آمد - و پسندیده
طبع دشوار پسند افتاد - و دو روز دران مکان بذشاط و انبساط
تفریف داشتند - و شب هفدهم چراغان برافروخته آمد - چون
آب اچهل که از چشمه جوشیده بحوضی که میان سه عمارت
است می آید و از آنجا روان گشته آبشاری بعرض نه گز و ارتفاع
چار گز شده بحوض هائین می ریزد - از بسیاری برنهری که

مجموع [جمادی الثانیه] بعرض اقدس رسید که قلعه از خان
حاضر حصار آسیر رخت هستی بر بست *

گذارش قدسی توجه بتماشای سیر گاههای شرقی سوی کشمیر و از انجا بدار السلطنه لاهور

روز در شبه هفتم جمادی الثانیه مطابق دوم مهر ماه
خاقان جهان از دولت خانه معلی بر کشتی نهضت نموده در اندھی
پنهر و روز دیگر در لدهی و نئی پور نزول اقبال فرمودند - تا بتماشای
سیر گاههای آن ضلع مثل آصف آباد و صاحب آباد و شاه آباد
معروف به ویرناک پرداخته متوجه دار السلطنه لاهور شوند -
در انجا از تعلیماتیان مریه کشمیر راجه کور سین کشتواری و دوست
بیدگ کابلی - و فرهاد بیک بلوچ را بعزایت خلعت و امپ - و محمد
زاهد بدخشی را بمرحمت اسپ و کفایت خان دیوان - و کظم میر
عمارت و قاصی محمد قاسم بدخشی و واقعه نویس کشمیر را بخلعت
سر بلند گردانیده رخصت نمودند *

نهم [جمادی الثانیه] موضع پنج براره که در تبول مهین پور
خلافت است بفروغ ماهچه لوی ظفر انتما منور گشت - آن
دیباچه صحیفه مکارم و معالی به مراسم نثار و پیشکش پرداختند -
و هر دو کنار بهت چوب بندی کرده شب هنگام در کشتیهای
آراسته که از دو طرف برهنای دریای مذکور بقطار باز داشته
بودند چراغان بر امر و رفتند - و خدیو عالم آرا با ملزمان بساط
تفریح کشتی سوار تماشای نمودند - روز دیگر جمع شد *

آغاز چارم سال

خجسته مال از دوم دور جلوس اقدس خدیو برونوال و خداوند فرو اقبال

لله الحمد که سیوم سال از دوم دور جلوس عالم آرا بفراوان
خجستگي و نشاط سپری گردید - روز سه شنبه غره جمادی الثانیه
سنه هزار و پنجاه موانق بیست و هشتم شهرمور چارم سال این
دور با هزاران فرخندگی آغاز شد - در تاریخ مذکور غواص لجه توجید
ملاشاه بدخشی که مهین خلیفه مصباح سبل هدایت و مفتاح
ابواب ولایت - میان میر قادری ست - و در نزعت گاه کشمیر برسم
انزوا بسر می برد - حسب الطلب بادشاه درویش نواز بشرف حضور
محفل فیض منزل که وسیله دریافت مآرب دینی و ذریعه ادراک
مطالب معنوی است رسید - و بما نکات بلند دران صحبت فیض
منقبت گزارش یافت - پادشاه حق آگاه باقسام تلطف و مهربانی
آن ایزد پرست را منبسط ساخته مرخص گردانیدند - خدمت
داروغه کرکیر اقلخانه از تغدیر میر خان بحکیم ضیاء الدین
تقیویض یافت - ادم ولد علی رای تهتی را که حفظ ولایت
تحت و قلاع آن بدو مفوض شده بود بعنایت خلعت و اسب سر بر
انراخته دستوری تحت دادند •

کابل بعرض مقدس رسید که الله قلی ولد یلنگتوش بقلاوزی بخمت
بیدار باراد بقدگی آستان گردون مکان بکابل آمده - و سعید خان
بهادر ظفر جنگ پنجهزار روپیه برسم مساعدت از خزانة کابل داده
روانة درگاه سلاطین پناه گردانیده است بمتصدیان اتک فرمان شد
که از خزانة اتک پنجهزار روپیه بطریق انعام بدهند - و پنجهزار
روپیه که از خزانة کابل یافته بود نیز بصیغه انعام او مقرر گردید •
ششم [جمادی الاولی] بالتماس پادشاهزادة والا قدر محمد
اوزنگ زیب بهادر اهتمام خان بحراست تہانہ ٹھیرلہ سربراہراخت
و قلعه دارئی اوسہ از تغیدر او بمبارک خان نیازی مقروض شد - چون
راجہ جگت منہ بعرض اقدس رسانید - کہ اگر خدمت فوجداری
دامن کوه کانگرہ بہ بندہ مقوض شود ہر سال مبلغ چار لک روپیه
از زمینداران این کوهستان گرفته بخزانة عامرہ برعاند •

ہشتم [جمادی الاولی] او را بعفایت خلعت واسپ بازیں
نقرہ و تفویض خدمت مزبور ہر بر افراختہ رخصت نمودند - تودرمل
افضل خانى بمرحمت خلعت و خطاب رائي و خدمت دیوانی
وامینى و فوجداری سرکار سہرند فرق مباحات بر افراخت - ارسلان
آقا ایلچی روم را بخلعت واسپ و محمدہ پسر او را بخلعت
سوارانراز نمودہ حکم فرمودند کہ بدار السلطنہ رود - و تا رسیدن رایات
ظفر پیکر توقف گزینند •

یہنم و ہشتم [جمادی الاولی] جعفرخان را بازاجہ رای ہنگہ
و جمعی دیگر از بندہا و زواید کار خانجات سرکار خواجہ شریفہ بصوب
بہنبر دستوری دادند - بخواجه خاوند محمود صد مہتر مرحمت شد •

برد و بفصل خریف نقصان عظیم رسید - پیران حوادث دیده کشمیر چنین طغیان نشان نمودند - و از عرایض نگارندگان وقایع چنان بظهور پیوست که این میل باعث خرابی بسیاری از محال کنار دریای بهت گشت - چنانچه بعد از چندی عرضه داشت جان - پیر خان فوجدار بهیمره رسید که نوزدهم ربیع الثانی آب بهت رو بغزولی نهاد - و بیست و دوم ماه مذکور بجائی رسید که از چار صد و سی و هشت ده پرگنه بهیمره و چار صد موضع درته آب شد - و از پرگنه جو شاب جز دو محل دامن کوه ازین آفت نرست - و همچنین دهات پرگنه کرجهاک و نندن پور و شمس آباد و غیر آن که در پنج شش گروهی بهت بودند خراب گشتند - الحق جوش آب و شورش میلاد نمودار از طوفان نوح بود - اگرچه آخر روز بیست و دوم روی کمی نهاد و شهر کشمیر از آب خالی شد اما تا سه روز دیگر مواضع انکاف درته آب بود •

بیست و هشتم [ربیع الثانی] سزوار خان پسر لشکرخان باضافه پانصدی ذات بمنصب سه هزار و پانصد سوار سربر افراخت •

غره جمادی الاولی اوزبک خواجه را خلعت و جبقه مرصع و شمشیر یراق طلای میناکار و اسب ابلق عراقی و برخی دیگر اشیاء مرحمت نموده رخصت بخارا فرمودند - و از همراهان او یوسف خواجه را بخلعت و انعام دو هزار روپیه و سه کس دیگر را بانعام سه هزار روپیه تمییز گردانیدند - به نذر بیگ ملازم نور بی طغائی امام قلی خان دو هزار روپیه عطا نمودند - چون از وقایع مرصع

مقدس در عرض چارگری از چوبهای بزرگ که دران جنگل افتاده بود در جا جسر بر بستند - و پس از عبور اعلی حضرت با پردگیان مشکوی دولت دیگر مردم بگذار در آمدند - خاقان جهان که بامدادان روان شده بودند در شش پهر کمتر از چارکروه بسعی تمام نور دیده بعد از دو پهر شب بمنزل تشریف آوردند - و بیشتر مردم از کارخانه دار و غیر آن بالا و پائین کتل در باران گذرانیدند - اعلی حضرت دو روز دران منزل برای رسیدن مردم واسباب مقام نمودند - درین سه شبانه روز باران متصل می بارید - روز چهارم از بارش باز ماند - درین منزل مراد کام را بعنایت خلعت و منصب هزاری ذات و چار صد سوار از اضل و اضافه و خدمت قراول بیگی از تغیر خلیل الله خان بر نواختند *

بیست و چهارم [ربیع الثانی] نیم گروهی هفت چنار بر ساحل آب - چه از طفیان بهت آب از هفت چنار گذشته تا آنجا زمین فرو گرفته بود - نزول اجلال فرمودند - در آنجا اسلام خان و دیگر بندگان که برسم پذیره از شهر آمده بودند شرف ملازمت دریافتند آخر روز دریا بار انفصال بر سفینه اقبال بدولتخانه کشمیر که یک و نیم گروهی مضرب خیام گردون احتشام بود متوجه گشتند - با آنکه آب رو بکمی نهاده بود کشتی اکثر از فراز درختان میوه دار بسائین کنار بهت و دل میگذاشت - ارتفاع آب در نخستین سال جلوس مقدس که از اعظم سیل آب دل و بهت بهم پیوسته بود سه گز و ربعی شده - و درین مرتبه چهار گز و ربعی شده - و قریب چهار هزار خانه بر کنار دل و بهت انهدام یافت - و ده بضایری را آب

تولدت احمال زاید گذاشته بسیار برکتل برآیند - اکثری بگمان آنکه
بالایش از یک روز که در سایه اشجار هم می توان گذرانید توقف
نخواهد شد عیام گذاشته زیاده بر ناگزیر بکروزه برنداشتند - پس
از آنکه بکتل برآمده پاره راه نور دیده شد باران نرم آغاز بارش کرد -
و رفته رفته رو بسختی نهاد - گیتی خدبو بدو لتخانه معلی که بر
سر عرصه گلزار بر پا بود و از منزل دو یمین نزدیک چار کروه
پادشاهی قرین دولت و اقبال رسیده ساخت پیش درگاه را با مهدین
پادشاه زاده و علیمردان خان و چندی دیگر از ملتزمان بساط قرب
میر نمودند - از کثرت باران پیشتر رفتن میسر نشد بل کار بجائی
رسید که هیچ کس از جای خود حرکت نداشت کرد تا بهیچ چه
رمد - و چون آثار انقطاع باران ظاهر نبود و مردم از نقدان آذوقه
و پناه متوجه آمدند - بیست و یکم مراجعت فرمودند - راهی که وقت
رفتن در کمال آسانی بود در معاودت از شدت باران چنان پر لای
شده بود که ا-پان تا زانو بغل در گل فرو میرفتند - و عروق درهم
یافته درختان که بشدت باران از تن خاک برآمده بود زنجیرها
گشته از حرکت باز میداشت - و کار مردم از دشوار گذاری زمین و میل
باری آسمان و تری رخت و مردمی هوا بجان رسیده بود - و هر کس
از اضطراب و اضطراب فکری غیر آن نداشت که خود را به پناه جانی
زمانه - درین اثنا عمیق جوئی که وقت رفتن آب کمی داشت
و درین هنگام از فرط سیل چنان مملو می رفت که جز بغیل عبور
از آن محال بود - پیش آمد - مظهر مرام رحمانی بذات ملکی
توقف نمودند تا پل بزرگی بسته شود - بعد از گزیدن رکاب

مرحمت خان را فرستادند تا زمان شگفتن گله‌ها و لوان تماشای آن نر هتکده دریانته بعرض اقدس رساند - پس ازان که او معروض داشت که رباحین شگفته و هنگام تفرج است از روی دور بیننی و همز گزیننی که در جمیع امور مرعی و ملحوظ است به خلیل الله خان قرارل بیگی حکم شد که بدانجا شتافته و بحقیقت راه دارسیده بیاید - چون او نظر بر همواری و آسان گذاری کتل درین هنگام که اثری از ابرو باران نبود نموده و صعوبت آنرا پس از بارش که در ییلاقات اکثر میثود بخاطر نیاروده در ستایش ممر و سهولت مرور انراط نمود •

هفدهم [ربیع الثانی] بقصد سیر آن ییلاق نهضت فرموده در موضع جاروره و فردای آن نزدیک بپای کتل نزول نمودند - همانا گدیهان خدیو که خاطر نهفته بینش مجالی حقایق اشیا امت تعب و نصیبی که درین سرزمین نصیب ملتزمان ركب سعادت بود دریانته درین سیر توقف گونه داشتند - لهذا باوجود این همه احتیاط ازین منزل باز مهین پادشاهزاده بخت بیدار را فرستادند که بار دیگر آن مقام نصارت اتسام را بنظر امعان دیده کیفیت رباحین و چگونگی راه ان سرزمین معروض دارند - آن کامکار والا مقدار آخر روز برگشته حقیقت آن عرصه نظر فریب دلکشا بمصامع سمیه رسانیدند - این توصیف بیشتر باعث رغبت خاطر خورشید مآثر گشت •

نوزدهم [ربیع الثانی] ازان منزل کوچ فرمودند - و نظر بر تلگی عرصه ییلاق و ضیق راه آن حکم شد که سعادت اندوزان ركب

و بهوجراج ولد رایصال درباری بمنصب هزاری پانصد سوار - نوازش یافتند - محمد زاهد کوکه بعنایت خلعت و فوجداریی میان دو آب از تغییر نور الدوله فرق مباحات برافراخت - پیشکش عنایت خان شانزده امپ - و پیشکش رای رایان یک فیل بنظر مقدس دو آمد - راجه رایسنکه بمرحمت امپ بازمین مطلق برافراخت - به ارسلان آقا ایلچی روم خلعت و حقیقه مبرمج - و بارونگ خواجه خلعت و بیست هزار روپیه نقد عنایت شد *

پنجم ربیع الثانی پانصد سوار از منصب سید شجاعت خان ناظم صوبه الہ آباد دو اسپہ سه اسپہ مقرر فرموده او را بمنصب چار هزاری ذات و چار هزار سوار دو اسپہ سه اسپہ برافراز گردانیدند *

شانزدهم [ربیع الثانی] ظریف مخاطب بغدادی خان را به خلعت برنواخته بخدمت ضبط لاهری بندر مرخص ساختند *

توجه شهنشاه گیهان بسیر بیلاق بینظیر منک سفید

چون در سال هفتم جلوس اقدس که دارالخلد کشمیر بقدم فیض لزوم خدیو دین و دولت مورد سعادت و مہبط برکات گشته بود اکثر منزهات آن بنظر انور درآمده و سیر بیلاق منک سفید درپردہ توقف مانده بود - درینوقت کہ مہین پور عظمت برخصبت معلی بتماشای آن مکان نزاہت آئین رفتہ معاودت نمودند - و فزونہ اصناف ریاحین و اقسام سبزه‌های آن سرزمین با آنکہ گلہ چنانچہ باید نشکفته بود بعرض مقدس رسانیدند - گیتی خداوند

سنة ۱۰۵۰

(۲۰۰)

موم سال

چراغان نموده مبر دور عمارت باز داشته - پادشاه عرش بارگاه بزمقینه
دولت سوار شده با ملتزمان ركب سعادت و سفيران مسطور بتماشاي
آه پرداختند *

دوم ربيع الثاني پردل خان بضبط قلات و مقرر از تغيير عوض
خان قانشال كه بعروض عارضه ضعف و نا تنومندي او روز بروز
مي افزود مرافراز گرديد - ذوالقدر خان را بمرحمت خلعت و
هراست غزني و باضافه پانصدي ذات و چار صد سوار بمنصب
هزار و پانصدي ذات و هزار سوار و عنايت اسپ نوازش
فرمودند *

نكارش جشن قمری وزن

روز در شنبه سيوم ماه مذکور سال هزار و پنجاهم مطابق غره
امرداد گرامی جشن وزن قمری اختتام سال پنجاهم و ابتدای
سال پنجاه و يكم از سنين دوام قرين آراسته گشت - و ذات اقدس
بطلا و ديگر اشيا كه درين وزن خجسته معهود است بر سخته آمد -
و جليب و دامان روزگار بزر و سيم نثار برآمد - بمهين پور خلعت
منت نام اسپي كه قيصر روم سلطان مراد خان فرستاده بود با همان
زين مرصع - و عباي مراريد دوز مرحمت فرمودند - عليمردان خان
بعنايت خلعت خاصه و كمر مرصع مرافراز گرديد - خليل الله خان
باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار - و عاقل
خان باضافه پانصدي ذات بمنصب هزار و پانصدي چار صد سوار -
و از اصل و اضافه حيد عبد الوهاب بمنصب هزار و پانصد سوار -

شب دوازدهم [ربیع الاول] محفل میلاد سرور موجودات عظیمه شریفه الصلوٰه و کرام التّحیات منعقد گردید - و مبلغ دوازده هزار روپیه برسم هر سال باریاب احتیاج عطا فرمودند .

هژدهم [ربیع الاول] سید عالم بارهه از اصل و اضافه بمنصب درهزازی هزار موار - و جهان خان کاکر بخطاب کاکر خان سرافراز گشتند .

شب بیست و چهارم [ربیع الاول] پیشکاران حریم دولت بفرمان خاقان جهان تماشای باغ فرح بخش و فیض بخش را که تفصیل نزاهت و فصارت آن در جلد اول این گرامی نامه گذارش یافته از خیابان تاسر دیوارها و کنار باهما منازل دلکش هر دو باغ و دو جانب شاه نهر و اطراف حیاض چراغان نمودند - و عقب آن باندک فاصله چوب بندی کرده فانوسهای رنگا رنگ آویختند - و پس آبشارهای چادری در چراغدانهای منگ سرور بترتیب چراغان چیده حیرت افزای ثوابت و میزانت گردیدند - شهنشاہ خورشید لقا بدان مکان نزاهت انما تشریف فرموده از شمول مهر گستری و غریب نوازی سفیران روم و بخارا را نیز برای تماشای چراغان که فروغ بخش دیدار نگار گیان بود طلب داشتند - و تا یک مهر شب دران عشرتکده بکام بخشی و کمرانی گذرانیده دولتخانه والا را بمعادرت سعادت آمود گردانیدند - و چون شب بیست و نهم علیمردانخان در اطراف عمارت میان قل که به لذلک شهرت دارد چراغان بلهجی که دبدۀ خورشید و ماه ازان روشنی پذیرفتی بر اسروخته بود - و کشتی بصیار گرد آورده آنرا نیز هر کمال زیبایی و روح افزائی

با ساز طه و برخی دیگر اشیاء از نغایح هندوستان بهشت نشان بازرگ
خواجه عنایت فرمودند - از اصل و اضافه سید شهاب به منصب
هزاری ششصد سوار - و حقیقت خان بمنصب هزاری دوصد و پنجاه
سوار بلند پایگی یافتند - بمحمد قاسم ولد هاشم خان و رای
رایان و ده کس دیگر از بندها اسپ مرحمت شد *

چون بیست و هشتم صفر از وقایع شرقی ممالك بعرض
مقدس رسیده بود که سیف خان رخت هستی بر بست - غره
ربیع الاول پادشاه بنده نواز بمنزل ملکه بانو زوجة او که همشیره
حقیقی حضرت مهد علیا ممتاز الزمانی است تشریف فرموده
آن پرده گزین رفعت را بگوناگون عاطفت بر نواختند - و به یحیی
و شافی و ابو القاسم پسران او خلعت عنایت فرمودند *

چهارم [ربیع الاول] غیرت خان که حراست قلعه دار السلطنه
لاهور بدو مفوض شده بود باضافه پانصدی ذات بمنصب سه
هزاری ذات و دو هزار سوار و بصوبه داری تنه از تغیر خواصخان
مباهی گشت - و حراست ازک دار السلطنه بذو الفقار خان که
با پادشاه هزاده والا تبار مراد بخش معین شده بود مقرر کردند -
و یرلیغ رفت که بسرعت هرچه تمام تر روانه آن صوب گردد *

یازدهم [ربیع الاول] رام سنگه ولد کریمی راتهور که همشیره
زاده رانا جگت سنگه است و بهترین نوکران او بود باراده بندگی
آمینان جهانداري از پیش رانا آمده باسلام چده سینه تارک
مفاخرت برانراخت - و بعنایت خلعت و منصب هزاری ذات
و ششصد سوار نوازش یافت *

فایض گردید - و هزار مهر نذر گذراندید

... بیستم [صفر] ارسلان آقا سفیر سلطان مراد خان که محمد حسین ملدورز حسب الحکم او را از دار السلطنه بکشمیر رسانیده بود و بامر خاقانی فدائی خان و عنایت خان پذیره شده بدرگاه گردون جاه آورده بودند بوسیله بخشیان عظام سعادت استلام آستان خواقین مکان بادابی که معهود این دولت ابد میعاد است دریافتند نامی قیصر و اسب خاصه منت نام که با زمین مرصع و عبدائی مروراید دوز بطریق ارمغانی ارسال داشته بود گذرانید - و بعنایت خلعت فاخر و کمی خنجر مرصع و انعام پانزده هزار روپیه کامیاب گشت *

بیست و یکم [صفر] چون از عرضه داشت پادشاه زاده کامگار بلند مقدار محمد اورنگ زیب بهادر که بعد از رسیدن برهانپور ارسال داشته بودند بعرض اقدس رسید - که بابچی پسر چاندا زمیندار گوندوانه که بعد از مچری شدن پدر بجا نشینی سرافراز گشته بود درینولا ببرهان پور آمده مبلغ چارلک روپیه بشکرانه این نوازش پیشکش نمود - فرمان اقدس بصدرور پیوست که مبلغ مذکور بآن بخت بیدار عنایت فرمودیم *

ملح ماه [صفر] غازی بیگ بمرحمت خلعت و خدمت دیوانی پادشاه زاده والاتبار مراد بخش از تغیر حاجی عاشور کام اندوز گردید - و مصحوب او خلعت خاصه و دو اسب از طوبیله خاصه با زمین طلایی مینکار و طلای ساده بآن والا تبار ارسال داشتند - و یرلیغ شد که آن عالی منصب از بهیمره بکابل راهی شود - و جانسپار خان و لچون فوجداری بهیمره است در انجا و وزیر خان را نذر ائک بگذارد - یک اسب تلچاق

و انعام بیست و پنج هزار روپیه مقتضی گردید - بکوچک بیگ و رحیم بیگ و سلطان قلی قوش بیگی و شیر علی میر آخور و اقا خواجه که با او آمده بودند پنج خلعت و دوازده هزار روپیه عنایت شد - نذر یساول ملازم نذر طغائی بتقبیل عتبه جلال ناصیه بخت برافروخته پیشکش او بیست و شش اسپ و بیست و هفت شتر و دیگر اشیا که همراه اوزبک خواجه آورده بود از نظر انور گذرانید - و بمرحمت خلعت و بکده کارن با بازو بند طلا و انعام دو هزار روپیه مرفراز گشت *

پانزدهم صفر ظریف مخاطب بغدادی خان از چهار السلطنه آمده بشرف ملازمت رسید - و در اسپ عربی که از عمد های روم سلج دار پاشا مهمالدارش بار تکلف نموده بود با پنجاه و دو اسپ که در روم و عربستان برای سرکار والا خریده بنظر اکسیر اثر درآورد - روز دیگر نه اسپ عربی پیشکش محمد پاشا حاکم لکها که مصحوب عمر چاپی ملازم خود همراه ندائی خان بدرگاه آسمان جاه ارسال داشته بود از نظر اقدس گذشت - و عمر بعنایت خلعت و هزار روپیه مربر انراخت - بخواجه زین الدین چار صد مهر و بملا ابو سعید و خواجه باقی سه هزار روپیه عنایت شد *

هفدهم [صفر] از شمول رافت و نوزنی عاطفت طره مرصع و جریج مرصع و تسبیح لالی و زمرد که مبلغ شصت هزار روپیه ارزش داشت بالختی از اقمه نفیسه بگوهر اکلیل سلطنت پادشاه زاده محمد شاه شجاع بهادر عنایت نموده به بنگاله فرستادند *

نوزدهم [صفر] علی مردان خان از لاهور آمده بتائیم ده روپیه

که تقدیم این خدمت به بنده مفوض گردد - سه هزار سوار از منصب او که چار هزار چار هزار سوار بود در امده سه امده مقرر فرموده قلع و قمع بندیلها بعهده او باز گذاشتند - و فرمان قدر توان بصدر پدوست که عبد الله خان بهادر فیروز جنگ بعد از انصراف الویه طفر طراز بدار السلطنه لاهور روانه آستان معلی گردد •

بیست و ششم [محرم] خاقان گردون اقتدار بسیر باغ صفا پور که از دولت خانۀ پادشاهی برای دریا هفت کوره و نیم ربع است - متکفلان مهمات سرکار بهین ثمره شجره جهانبانی بیگم صاحب دله عمارتی بر فراز زمینی مرتفع مشرف بر تالاب بانجام رسانیده بودند - فهری دارد بغایت خوش نما و زمین این حدیقه خلد آئین را از صحن عمارت تا ساحل تالاب سه مرتبه ساخته در هر مرتبه آبشاری عالی و حوضی بانوارها مرتب گردانیده اند - و هر پایه از آن بسبزه و ریاحین و نشیمنهای دل نشین روح افزای تماشاگران است - بر سفینه هلال مثال تشریف فرمودند - ملکه قدسی ملکات مراسم نثار و پیشکش بتقدیم رسانیدند - و شب هنگام کوهچۀ صفا پور را که آن روزی تالاب محاذی باغ مزبور واقع است با بسیاری از صفایین که در کمال آراستگی برابر عمارت بر روی آب بترتیب باز داشته بودند چراغان نموده روزگار را فروغ آمود گردانیدند - خدیو دوران سه روز دران نزهتکده بگام بخشی و کام رانی گذرانیده روز چهارم بدولتخانه والا مراجعت فرمودند •

ملخ ماه [محرم] اوزبک خواجه بیست و هفت اسب بالختی دیگر اشیاء پیشکش نمود - و بمرحمت یک اسب عراقی بازین مظا

منه ۱۰۵۰ : (۱۹۴) : سوم سال

یقه گذاشته خود با فوجی مستعد پیگار به تنبیه اینان رود - باقی
خان از فزونی کار طلبی باین معنی راضی نشده فیروز جنگ را
بمبالغه تمام از رفتی باز داشت - و متکفل مالش آن گزیده ارباب
پژوه گشته برگذارد - که اگر همین فوج را بامن بفرستید تبه کاران
تیره روزگار را چنان بسزا می رسانم که دیگر هیچ فتنه گر شوریده سر
گرد چنین جسارت نکند - فیروز جنگ فوج خود را همراه داده
اورا رخصت نمود - باقی خان از آنجا یلغار کرده شب هنگام عنان
باز کشید - و چندی را بزبان گیری فرستاده چون ریافت که مقاهیر
از توجه دلادران صفدر و مبارزان نصرت اثر آگاه نیفتند یک پهر از
شب مانده باز براه دوری در آمد - و در سپیده محرمی مانند
قضای ناگهان بفته بر سر کفار نابکار ریخته معرکه آرای نبرد
گشت - اگرچه اشرار نکوهیده آثار بستیز و آویز پرداخته آتش
حرب ملتهب گردانیدند - اما از آنرو که فیروزی همعنان
بهادران لشکر منصور است - غزاة اسلام بر کفر بد مرجام استیلا
یافته پرتیراج را زنده گریختند - و گروهی از مخاذیل را به تیغ خون
آشام از هم گذرانیدند - و چندی از میدان کارزار براه فرار افتاد -
باقی خان از تنبیه و تادیب شقاوت مذشان و پرداخته نزد عبدالله
خان آمد - و چون حقیقت واقعه از عرضه داشت فیروز جنگ
بمجامع حقایق مجامع رسید - حکم شد که پرتیراج را بسید
خان جهان بسپارد تا در حصار گوالیار محبوس دارد - و از آنجا که
عبدالله خان بهادر فیروز جنگ استیصال چنیت و سایر فتنه گرایان
پندیده چنانچه باید نتوانست نمود - و بهادر خان معروض داشت

صوم سال . (۱۹۳) سنه ۱۰۵۰

زاده محمد دبارا شکوه بعنوان سفارت فرستاده بود بوسیله آن والا کهر
شرف تعبدیل آستان جهانداري اندوخته چل و پنج اسب و سی
و پنج شتر از خود پیشکش نمود - و بعنایت خلعت و انعام ده هزار
روپیه مفتخر و مباحی گردید - پیشکش میرزا عیسی ترخان
چل امک کچھی که از جوانگده ارسال داشته بود بنظر انور
در آمد *

هفدهم [محرم] شیخ موسی گیلانی بامینی خالصات صوبه مالوه
سر برافراخت *

نوزدهم [محرم] چون اوزبک خواجه باغازي بیگ حوالي شهر
رمید اصالت خان و تربیت خان بحکم ارفع تا کنار شهر رفته و بدرگاه
گیوان جاء آورده بملازمت اقدس غایض گردانیدند - او نامه امام
قلی خان را بامغانی که شست اسب و صد شتر و نه باز و نویغون
و نه غلام قلماق و لختی دیگر اشیا بود از نظر اقدس گذرانید -
و بمرحمت خلعت و خنجر مرصع مرفراز گردید *

درین تاریخ بمسامع بشایر مجامع رسید - که برتهیراج ولد
جبهار سنگه بندیده بقید اسار گرفتار آمد - تفصیل این واقعه انکه
چون بیعت و ششم ذی الحجه [سنه ۱۰۴۹] عبد الله خان بهادر
فیروز جنگ در اسلام آباد اگهی یافت که برتهیراج مطرود و چنیت
منکوب بابھیاری از مخاذیل بندیده میان اوند چپه و جهانسی نهشته
و جنگلی را که سه گروهی اوند چپه واقع است اقامت گاه خود
ساخته به نهب و غارت مواضع جهانسی می پردازند - بنابراین
خواست که باقی خان را که مصدر ترددات گشته بود بمحافظت

فوازش یافت

بیست و یکم [ذی الحجه] اسلام خان از دار السلطنه رحیده کام اندرز ملازمت گشت - چون بعرض مقدس رسید که اوزبک خواجه سفیر امام قلی خان از کابل روانه درگاه معلی شده - حکم شد که غازی بیگ پیشتر رفته او را از راه پکهلی بآستان عرش مکن بیاورد - و پنج هزار روپیه از خزانه اتک در انعام او بدهاند • •

بیست و پنجم [ذی الحجه] شهنشاه ملک بارگاه بر سفینه دولت نهشته بگلگشت ریاض میفرمود مال فرج بخش و فیض بخش پرداختند - و اتمام لختی عمارات آن باصالت خان مقرر شد - در اثناء سیر فرج بخش بوته گل سرخ بنظر اقدس درآمد که چار هزار و پانصد گل و غلچه داشت - روز دیگر در باغچه دولت خانه بوته سوسنی دیدند که گل های شگفته و ناشگفته آن دو صد و دوازده بشمار رسید - تفاوت آب و هوا و قوت نشو و نما این سرزمین فردوس آئین از دیگر بلاد برین قیاس باید نمود - رحمان یار برادر الله یار خان از اصل و اضافه بمنصب هزاری هفتصد و پنجاه سوار و خدمت تهبانه داری جسر سر بر اورا خست - به بهرام ولد علی مردان بهادر هزار روپیه انعام شد •

• در نخستین عشره محرم [سنه ۱۰۵۰] ده هزار روپیه مقرر بفقرا و بی نوایان کشمیر عطا فرمودند •

• یازدهم [محرم] صالح دستار خوانچی که بنذر محمد خان او را با برخی ارمغانی آن ولایت نزد دره التاج خلانت پادشاه

یازده و نیم کروزه بر ساحل دریای بهت دایره شد - و عرصه روح
 اوزای نزهت آباد کشمیر فردوس نظیر نظارگیان را بحیرت
 انداخت - درین مکان مهین پور خلافت باردویی معلی پیوسته
 سعادت ملازمت دریافتند - و ذوالقدر خان و محمد حسین دیوان
 و قاضی محمد قاسم بخشی کشمیر و سایر تعیناتیان آنجا بتلثیم
 عتبه جلال پیدشانی طالع برافروختند - و نواره پادشاهی مزین بانواع
 تکلف رسیده نشاط اوزای بینندگان گشت - روز دیگر خاقان جهان
 با هزاران خجستگی کشتی سوار سیر کزان روانه گشتند - و نهم ماه
 مذکور دولت خانه والارا که درون قلعه مشرف بر تالاب دل اساس
 یافته است بغیض مقدم مبارک منبع سعادت گردانیدند - شگوفه
 بادام که پیش از شگوفهای دیگر میرسد از شدت باد و باران ریخته
 بود - شگوفهای دیگر بنظر اقدس درآمد *

دهم ذی الحجه پادشاه دین پناه برای ادای نماز بعیدگاه
 تشریف فرموده بعد از مراجعت بسنت قربان پرداختند *
 دوازدهم [ذی الحجه] جعفر خان و موسوی خان و عاقل خان
 و گروهی دیگر از بندهای درگاه خوانین پناه از عقب رسیده باستلام
 سده منیه مقتخر گشتند *

پانزدهم [ذی الحجه] مطابق نوزدهم فروردین که روز شرف
 بود یعلی مردان خان خلعت خاصه مصحوب علی بیگ فرستاده
 حکم فرمودند که علی بیگ را در دار السلطنه گذاشته خود بکشمیر
 راهی گردد - لطف الله ولد لشکرخان که در دکن بود بخدمت
 بخشیکری و واقعه نویسی بالاگهت از تغییر حکیم خوش حال

می پرداخت - و بردهای خیمه برداشته تماشای کشتگان می کرد -
 هاشاچنین غلبه و استیلا که از بهین نعم ایزدی و گزین عطایای
 مردمی است جایی شکر است نه سکر - سلطان پس از تعخیر
 بغداد ایلچی نزد صفی میرزا فرستاده طلب همدان و درتنگ نمود -
 او ایلچی را عزت نموده دادن درتنگ قبول کرد - و سارو خان را
 بسفارت روانه ساخت - سلطان اگرچه بگرفتن درتنگ تنها راضی
 نمیشد - اما وزیر اعظم راضی نمود - پس از مراجعت سارو خان
 صفی میرزا ایلچی سلطان را باعزاز تمام مرخص گردانید - و
 سلطان خاطر از کشایش قلعه و قتل و اسر قلعه نشینان و ابرداخته
 مصطفی پاشا وزیر اعظم را با حشری از دلوران نبرد آرا درانجا
 نگاه داشت که تا ترمیم قلعه و اعتدال قلعه دار و فراهم آمدن آذوقه
 و دیگر ناگزیر حصار بغداد را از صدمات لشکر قزلباش صیانت
 نماید - و خود بجانب روم برگشت - بگتاش خان در حوالی بغداد
 رهگرایی عدم شد - و خلف خان و میرفتاح تغنگچی افامی و
 آقا صادق پسر او در استنبول بقتل رسیدند *

چهارم ذی الحجه اعلی حضرت از کتل برف عبور فرمودند
 و راجه جگت منگه که برای ساختن راه دستوری یافته بود مر
 کتل دولت زمین بوس اندوخت - و حیدر آباد معسکر اقبال
 گردید - درین منزل علی بیگ که از جانب علمردان خان بضبط
 صوبه کهمیر می پرداخت شرف اندوز ملازمت گشت *

هفتم [ذی الحجه] در تصبه باره موله که همنهای جبال
 امت و اوزنجا کشمیر برله کشتی پانزده کروه امت و برله خشکی

درین محاربه جمعی از طرفین کشته شدند و قلعه مفتوح نگشت.
مرتبه دوم محمد پاشا وزیر اعظم جانب همان برج نبرد آرا گردید
و از هر دو طرف گروهی بقتل آمدند. اتفاقاً وزیر اعظم درین جنگ
بزخم تفنگ درگذشت. سلطان ازین واقعه بدشتر غضب ناگفته
حکم نمود که توپ و تفنگ مر داده یورش نمایند. درین اثنا
جمعی قزلباش ملازم بکتاش خان که در حله بدست رومی گرفتار
آمده بودند به بکتاش خان آگهی دادند که فردا قصد یورش دارند
اغلب آنکه حصار را بقهر و جبر بگیرند. رهائی تو در رسیدن
بازو و دیدن سلطان است. بکتاش خان دیگر قلعه نشینان را برون
اراده آگاه ساخته بر تسلیم قلعه تحریض نمود. چون راضی نشدند
بکتاش خان شب از برج سمت شط بغداد بیرون آمده خود را
بمصطفی پاشا که بعد از کشته شدن محمد پاشا وزیر اعظم شده
بود رسانید. و بواسطت او سلطان را دید. صباح آن بحکم سلطان
توپ بسیاری بر قلعه زدند و برج و باره با زمین هموار شد. خلف
خان و دیگر قلعه نشینان از کرده پشیمان گشته ناگزیر امان خواستند.
یکچریان سلطان بحکم او یراق جنگ از قزلباش گرفته خلعتی عظیم
بقتل رسانیدند. و جمعی را که بمزار فیض آثار امام المسلمین
ابو حذیفه کوفی و مرقد منور قانله سالار ارباب یقین مید عبدالقادر
جیلانی نورالله ضریحها پناه برده بودند. نظر به بی ادبی که از آن
طایفه نسبت باین دو مضجع متبزرک وقوع یافته بود نیز طعمه
ضرغام عمشیر گردانیدند. و سلطان درین وقت که هنگام عبرت بود
در خیمه که بر دور آن مقتولان انداخته بودند نهشته بجاده گسار

بمرحمت خلعت و انعام دوازده هزار روپيه مقتخر گشته بمهمانداری
ارسلان آتا دستوري یافت - که او را از دارالسلطنه بنزمت آباد
کشمير بشارد - و محسوب محمد حسين بايلچی مزبور خلعت
ارسلان یافت *

اکنون لختي از استيلاء سلطان مراد خان

بر قزلباش و تسخير بغداد که از تقرير

فدائي خان بوضوح پيوسته بر می نگارد

شرح اين داستان آنکه فرمانروای ايران بر اراده سلطان مراد
خان آگهي يافته با لشکر خود از صفهان بصوب بغداد راهي گرديد -
و از فزونى عسکر روم و غايه مبارزان آن مرز و بوم تاب مقاومت
در خود نيفتاده در طاق بستان نشست - و مير فتاح صفهاني سرآمد
تفنگچيان را با تفنگچيان و جوتي از مير و سلطان - و يوز باشي را
با اکثر لشکر خود بمسکردگی خاف - خان بکرمک بکتابش خان
حاکم بغداد روانه نمود - اينان هنگامی که افواج روم بموصل رسیده
بودند داخل بغداد شده بگرد آوری آذوقه و استحکام قلعه پرداختند
سلطان مراد خان از اصفاء اين خبر دوم رجب مال گذشته با لشکر
گران و توپ فوادران بدای قلعه بغداد آمده بکتابش خان و خلف
خان سفرچی و نقدیخان شاملو پدرزن جاني خان قورچی باشي
پیغام کرد - که صفی میرزاي شيخ اوغلي را چه نیروي محاربه با من -
تاوی آنکه پیش از استعمال آتش غضب من بیرون آمده قلعه را
بسپارید - و ازانرو که اينان بدین معنی راضي نگشته سلطان مراد
خان در غضب شده فرمود که در طرف برج قراقلي جنگ ببندازند -

ارسلان آقا را که از معتمدان او بود بعفارت ضعیف گردانید - و یک اصپ عربی کوه هیکل باد رفتار از اسپان سواری خود با زمین مرصع بالماس و عبای مروارید دوز بطرح روم بطریق ارمغانی بدر حواله نموده اصپ دیگر از اسپان سواری خلف خان که در فتح بغداد بدست آورده بود بطریف بخشید - و او را با ارسلان آقا روانه آستان معلی ساخت - ظریف با صغیر مذکور از موصل بلخسا و از آنجا ببصره آمده براه دریا به تته رسید - و چون این معنی از عرضه داشت او بموقف عرض ارفع در آمد بهر یکی منشور عنایت با خلعت ارسال یافت - و بخواص خان صوبه دار آنجا فرمان شد که ده هزار روپیه از سرکار خاصه در وجه انعام ارسلان آقا برساند - و نیز حکم اقدس بصدر پیوست که هریکی از خواصخان ناظم تته و نجابت خان صوبه دار ملتان شش هزار روپیه - و هر کدام از قزاق خان سرکار دار سیوستان - و شاه قلی خان ضابط بهر چهار هزار روپیه - بروم ضیافت بسفیر بدهند - پس ازان که ایقان بدار السلطنه لاهور رسیدند ظریف ارسلان آقا را گذاشته جریده از عقب اردوی گیهان نور راهی گشت - و بیست و نهم ذی القعدة ناصیه طالع باستلام عتبه عرش مرتبه برانروخت - و از پیشگاه عنایت بخلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزارئی ذات و دویمت سوار فرق عزت برانراخته بخطاب فدائی خان - که هدایت الله پیش از خطاب جان نثار خانی بآن مخاطب بود - و بخدمت آخته بیگی از تغییر تربیت خان مرانراز گردید - و حکم شد که بلاهور رفته امپان آورد و خود را خوید داده بدرگاه کیوان جا بیاورد - محمد حسین سکنوز

نورددن اینهمه راه دراز چیست - او بعد از گذارش سبب صندوقه
طلایی که در کمر مرصع بود بنظر سلطان در آرد - چون برکشاند
سلطان از دیدن کمر منشرح گشته بر زبان راند - که درین وقت که
بچنین مهمی متوجهیم وصول نامه و کمر از جانب پادشاهی که
آسمان را بگام او میگردانند - و ستاره را بآرام او سیر میفرمایند -
از امارات فتح و فیروزی و علامات نصرت و کام اندوزی ما است -
روز دوم ظریف هزار پارچه از نغایس نسایج هندوستان بهشت
نشان از خود پیشکش نمود - سلطان پرسید که در هندوستان کدام
سلاح بیشتر می پوشند - او پاسخ داد که اسلحه بسیار است - بکتر -
صادقی - هزار میخی - قلمانی - زره - چلقد - ازین میان هر کس
هر چه خوش کند می پوشد - و بکتری را که برای خون همراه گرفته
بود طنبیده گذرانید - قیصر نسبت بار اصنام تطف بظهور رسانیده
لختی از شگرفی این دولت جاوید طراز استکشاف نمود - و ده هزار
قروش که بیست هزار روپیه باشد بدو داده گفت که بعد از انصرام
مهم بغداد ترا دستوری معاودت داده سفیر خود را نیز همراه خواهیم
فرستاد - تا قواعد دوستی استحکام گیرد - و مبنای یگانگی رسوخ
پذیرد - و چون خبر رسید که لشکری که فرمانروای ایران بمدد
بکتاش خان حاکم بغداد فرستاده بود بقلعه درآمد - قیصر توقف
نموده بسرعت هر چه تمامتر روانه آن صوب گردید - و بظریف
امر نمود که تا مراجعت من در موصل بوده بابتیام آنچه مامور است
بپردازد - پس از آنکه سلطان مراد خان بغداد را از قزلباش انتزاع
نموده بموصل برگشت جواب نامه والای خاقان گیتی پیرا نگاشته

آریز روائی کار خود سازد - و ازان رو که ارمال نامه تنها از چلین
پادشاه گردون جاء بچنان والا دستگاه در خورشان کبیر دولت نبود -
کمر مرصع گرانبها با نامه فرستاده آمد - و بامروخاقانی افضل خان
نیز خطی بوزیر اعظم نگارش نمود - و سلخ جمادی الثانی سال
دهم از جلوس عالم آرا ظریف بدان صوب سرخص شد - و به بندر لاهری
که از توابع صوبه تته امت رسیده براه ناریا روانه بر عرب گردید -
و زیارت حرمین محترمین نموده بمصر آمد - پاشای مصر که پیش
از آمدن او آگهی یافته بود پذیره شده او را بشهر آورد - و بمرام
ضیانت پرداخته حقیقت بقیصر معروض داشت - و چون عریضه
او هنگامی که قیصر متوجه تسخیر بغداد بود رسید - حکم فرمود که
ظریف را باهتمام تمام راهی سازد - و در باب تبجیل او به نظام
بلاد آنحدود یتاکید نوشته شخصی همراه کند - تا هر شهری که
خواهش سبر آن داشته باشد به او نموده او را بموصل که سر راه
ما است برساند - پاشای مزبور بموجب حکم قیصر او را رخصت نمود -
او بقدس خلیل و شام و برخی دیگر بلاد رسیده بموصل رفت -
درین اثنا سلطان مراد خان نیز بموصل آمد - ظریف محمد پاشا
وزیر اعظم قیصر را دیده مراسم علامی افضل خان رسانید - و وزیر دیگر
سلطان مراد خان بوزرای خود گفت که او را بیاورند - پس از آنکه
ظریف ببارگاه قیصر در شد وزرا که درون قانی بر کرسیها نهشته
بودند بآئین قیوق دریافته پنج کس ازینان او را بحضور بردند -
سلطان مراد خان او را پیش طلبیده نامه خاقان جهان را که برهر
تو دست ظریف بود بمعظیم تمام گیرفته بقرکی برگزارد - که باعث

سنة ۱۰۳۹ (۱۸۴۶) : سوم مال

هزارهی ذات و هزار و دویست موار مقرر شد - میرزا حسن صفوی
بعنايت علم سربرافراخت - مالیات حکیم مومنا از اصل و اضافه
بیست و چهار هزار روپیه مقرر گشت *

بیست و هشتم [ذی القعدة] از منزل تنه کوچ شد - و نیم
گروهی آن گلهای مرغ بر فراز کتل در کمال شگفتگی وریانی بنظر
اقدس در آمد - گوئی اشجارش در آن کوه مانند شجر طور قد برافراخته
اند - یا از شادی قدوم پادشاه مشتری دیدار چراغان برافروخته -
چون اعلی حضرت پیش ازین آنرا ندیده بودند از تماشای آن
نشاط تازه اندوختند *

رفتن ظریف بملک روم و مراجعت او با سفیر فرمان روای آن مرز و بوم

چون در حین تعین میر برکه بسفارت ایران ظریف را که در
شناسائی امپ مهارت تام دارد برای ابتیاع خیول عراقی همراه
نموده بودند - و او هرچه خریده آورد پسندیده نیفتاد - و این معلی
موجب شرمساری و خجالتش گردید - او پس از چندی بوساطت
بار یافتگان بساطت تقرب معروض داشت - که اگر بصوب بر عرب و
روم دستوری یابد ازان مملکت اسپى چند قابل سوارى خاصه
ابتیاع نموده بیارد تا از خجالت گذشته و تقصیر رفته خود را
وارها نه - ملقمص او به پذیرائی رسید - و بعلمی افضل خان حکم
شد که نامه مشعر بر ابراز مودت و موالات بسلطان مراد خان قیصر
روم نگاشته بدو حواله نماید که اگر احیاناً رجوعی کنند آنرا دست

مردم و انبیا کارخانجات برف بریده کوچه ساخت - و برای عبور
پادشاه انجم میاه برف کوفته بر فراز آن ره گذار گردانید *

بیست و دوم [ذی القعدة] با گروهی که همواره ملنزم رکاب
فیروزی اند از کتل بهنبر عبور فرمودند - و لدهی جوکی هتی
بنزول مبارک سعادت آمود گردید - اگر چه از دار السلطنه تا
این مکان نزه اکثر جاها شگوفه و مرغزار روح افزای همگان
گشته بود اما بعد از در آمدن کوهسار بیشتر و بهتر بنظر
در آمد *

گذارش نوروز

درینوا که طبیعت نشاط گرای خاقان گیتی پیرای بتماشای
رنگ آمیزی و نقش انگیزی صنعت گری بهار که صفحات روزگار بهاران
نقوش بدیده بر آراسته بود چون ریاحین و ازهار کمال شگفتگی
داشت آنتاب جهان تاب بعد از انقضای ایک ساعت و سی و دو دقیقه
از روز مه شکنجه بهت و ششم ذی القعدة سنه هزار و چل و نه از خلوت
پیرای حوت بیمارگاه حمل انتقال نمود - و جهانیان از جود شهنشاه دریا
دل ابرنوال بکام دل رسیدند - درین روز عشرت انروز شاه نواز خان
به رحمت خلعت و جمدهر مرمع و باضافه هزار و پانصد سوار
بمنصب چار هزاره چار هزار سوار و امپ از طوبیله خاصه بازمین
مطلا نوازش یافته بضبط صوبه اردبیه از تغیر معتقد خان مرخص
گردید - و تربیت خان از تغیر شاه نواز خان بخدمت فوش بیگی
بلند پایگی یافت - بمنصب فیروز خان باضافه پانصدی ذات

خلعت و اسب فرق عزت برافراخت - و حکم شد که مکرمت خان از لاهور برای سرانجام آذوقه کابل و قندهار و تنظیم و تنسيق ديگر امور بدان صوب راهي گردد - دوازده هزار مهر از زر وزن بدر حواله شد که بمستحقين بلده کابل که از نايابي غله متوزع البال و متشتت الاحوال گشته اند تقسيم نمايد - عبد الرحيم بيگ اوز بک بمرحمت خلعت و از اصل و اضافه بمناصب دو هزار ي ذات و هزار سوار تارک افتخار برافراخته دستوري يافت که تا مراجعت رايات جهان کشا در دارالسلطنه توقف نمايد - بملنفت خان را بعنايت خلعت و خدمت ديواني صوبه بنگاله از تغيير صالح اشهري برنواخته رخصت نمودند - و مصحوب او بگوهر اکليل خلافت پادشاه زاده محمد شاه شجاع بهادر خلعت خاصه و متاع یک لک روپيه از جواهر و مرفع آلات و پارچه های زرافت و غيره فرستادند - و صالح اشهري بخدمت ديواني مرکز آن بخت بيدار والا اقتدار سر برافراخت - برستم خان که درسنبهیل بود فيل از حلقه خاصه از روی عاطفت ارسال داشتند - در روز در بهنبر مقام شد - و حکم اقدس بيفاذ پيوست که مهين پور خلافت یک منزل عقب اردوی گهيدان پوی و جعفر خان خان عقب آن فرقه ناصيه سلطنت - و ماير بندها عقب جعفر خان براه نوردي درآيند تا عبور عسکر منصور از مضايق و مزالوق اين راه باساني واقع شود - و راحه جگت منگه بجهت توسيع راه پنوچ و برداشتن پرف از سرکتل دستوري يافت - او بدانجا شتافته بدستيازي زمينداران کشمير و مردم آن نواحي که حارس خطه مذکور جمع نموده بواسطه ماخستن راه فرستاده بود - براي گذشتن

با زمین طلای ساده و نیل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده نیل
بر لخواخته حکم فرمودند که به بهیمره رفته توقف گزیند . و هرگاه
فرمان والا بصدر پیوندد روانه کابل شود . و وزیر خان و سردار
خان و ظفر خان و ماده و سنگه و جانشینان خان فوجدار بهیمره و
هریسنکه راتهور و ذوالفقار خان و جلال کاکرو راجه جیرام و ترک
تاز خان و بابوی خویشگی و خلیل بیگ بخشی احدیان با گروهی
از احدیان و جوقی دیگر بندها در خدمت آن والا تبار عالی نسب
معین گشتند . و وزیر خان بمرحمت خلعت و اسب از طوبه
خاصه با یراق طلا و دیگران بمنایت خلعت نوازش یافتند . درین
تاریخ دو شیر نر و ماده در بیشه کنار دریای مزبور بتفنگ ازدها
پیکر شکار فرمودند *

نهم [ذی القعدة] راجه جسونت سنگه را خلعت و اسب
از طوبه خاصه با زمین مطا عنایت نموده بوطن مرخص گردانیدند
و راجسنگه بمرحمت خلعت و جمدهر مرصع مفتخر گشته همراه او
دستوری یافت . مدائی خان بجایگزین مرخص گشت *

دهم [ذی القعدة] الله ویرد خان از دار الملک دهلی بدرگاه
کیوان جاه آمد شرف اندرز ملازمت گردید . و بخواجه سنگی
ده بیدی که برخی اشیا از بلخ بعنوان پیشکش ارمال داشته بود
سه هزار روپیه عنایت نموده فرستادند *

* نوزدهم [ذی القعدة] ظلال ریات اقبال برقصه بهنبر مبهبوط
گردانیده الله ویرد خان را رخصت معاودت دهلی و مکرمت
خان را رخصت دار السلطنه لاهور فرمودند . و هر کدام بمنایت

خنجر مرصع با پهلونقاره سر بلند گردانیده بلاهور که صاحب صوبگی
آن برقرار بوده رخصت نمودند - و باملام خان خلعت مرحمت
نموده حکم فرمودند که در دار السلطنه چندی بسربراهی کارهای
فروری پرداخته روانه کشمیر گردند - آتش خان دکنی را بعنایت
خلعت و امپ و انعام دو هزار روپیه و خدمت فوجداری بهگلپور
و نواحی آن سرانرازا ساختند - بحکیم فتح الله دو هزار روپیه -
و بهاجی ذاکر که از بیجا پور آمده بود دریخت مهر - و به
مهران میرحسام الدین صد و پنجاه مهر - و بهریکی از شیخ صادق
و میریحیی شاعر و لطیفی خواننده صد مهر انعام شد *

هشتم [ذي القعدة] که کنار دریای چناب منزل اقبال بود -
پادشاهزاده والا گهر محمد اورنگ زیب بهادر را بعنایت خلعت
خاصه با فرجی و سرپیچی از لعل و مروارید - که یک لک
و پنجاه هزار روپیه قیمت داشت - و تسبیح مروارید - که دران سه
قطعه لعل و چهار قطعه زمرد منتظم بود - و قیمتش پنجاه هزار
روپیه و جمدهر خاصه و شمشیر خاصه و ترکش خاصه و کمر مرصع
و بعضی مرصع آلات و دریخت اسپ ازان میان یکی از طولیله
خاصه با زین طلاء میناکار و نیل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده
نیل کامیاب گردانیده رخصت دولتاباد فرمودند - و هزار مهر از
از وزن حواله شد که باهل استحقاق برهان پور و دولتاباد قسمت
نمایند - و پادشاهزاده مراد بخش را بعنایت خلعت خاصه و
جیق مرصع و جمدهر مرصع با پهلونقاره و شمشیر مرصع گران بها
و در امپ از طولیله خاصه یکی با زین طلای میناکار دیگری

توجه رایات کشور کشا بمیر کشمیر خلد اما

درین سال فرخنده میر کشمیر جنت آئین و تماشای اماکن مستنزه این سرزمین که باطباق نوردندگان کوه و هامون و اجماع گردندگان ربع مسکون در کثرت مجزه - و بهیاری گل - و فزونی آبهای روان - و دیگر غرایب - عدیل و نظیر ندارد - در مرآة خاطر نزهت ناظر منتطبع گشت چون پیش نهاد خاطر خورشید مأثر تماشای ریاحین رنگارنگ و ازهار گوناگون آن نزهتگاه بود - و این بی آنکه اوایل فروردین که در آن هنگام راه پیر پنجال که بهترین طرق است مسدود می باشد - رفته شود صورت پذیر نبود - مقرر شد که الویه ظفر طراز از راه پنوج بآن خطه دلپذیر در آید بنابراین بعد از تماشای هگونه شقنالو و دیگر شگوفهای بساتین دار السلطنه لاهور بیست و پنجم شوال مطابق غرة اسفندیار بصاعت خجسته متوجه گشتند - و نواحی سرای قلم خان محط رایات اقبال گردید - و زمین الدوله را بسبب عارضه مذکوره در دار السلطنه گذاشتند - و غیرت خان را بقلعه دارچی لاهور - و خلیل الله خان را بخدمت قراول بیگی از تغییر مراد بزم - و دوستکام ولد معتمد خان را به بخش دیگری و واقعه نویسی دار السلطنه سر برافراختند - بمیر عبدالله ولد میر عارف صفوی صد اشرفی عنایت شد •

بیست و هشتم [شوال] بخواجه احمد ولد خواجه خاوند محمود شش هزار روپیه مرحمت فرمودند •
غرة ذی القعدة علی مردان خان را بعنایت خلعت سفامه و

مختصر مهلتی به بنگلهائی که در محل پادشاهزاده بیدار بخت بود رسید - و ازان بهامیدانها و پردهای اداوین و حجرات عمارات نهیمن درگرفته بعینوف عمارات که چوب پوش بود افتاد - غرق ناصیه اقبال پادشاهزاده والا مقدار برای تدبیر نجات عذایف مشکو از خلوت خانه برخاسته بمحل رفتند - اتفاقا دروازه میان خلوت خانه و محل را نیز آتش درگرفته راه آمد شد مسدود گردانید - و بیک چشم زدن شرارات بعمارات اطراف خلوت خانه منتشر شده نضای آنرا نمودار کرد اثیر ساخت - ناگزیر آن والا گهر بپام جهروکه برآمده نردبان طلبیدند - جماعه که در خلوت خانه بودند برینده معنی آگاه گشته باین طرف دویدند - و بعد از رسیدن نردبان مردم را یکسو کرده با اهل محل و هرکه از خدمت گاران توانست رسیدن از راه نردبان بنزیر آمدند - بعد ازان که آتش به بنگله جهروکه و نردبان درگرفت جمعی که مانده بودند از انجمله جوقی خود را از پام افگندند اعضاء برخی مکسور و مجروح گشت - و لختی بحالمت برآمدند - و هفتاد و پنج کس از خواص محل موختند - و از جواهر خانم و کرکیر اتخانه و توشک خانه و بسیاری از کار خانجات دیگر جز خاکستر اثری نماند - و چون بیست و سیوم شوال از نوشته منبیهان صوبه بنگاله این حادثه موخشه بمسامع حقایق مجامع رسید فرمانی مشتمل بر مرام پادشاهانه و عواطف مرشدانه با جواهر و اقمشه دولک روپیه و دولک روپیه نقد برای قره باصره دولت و بختیاری و حلی و حلال یک لك روپیه برای فرزندان آن دره الباج کیمکاری ارسال نمودند

یازدهم [شوال] مرشد قلی علیمردان خانی را بعنایت خلعت و خدمت دیوانی صوبه پنجاب سرانرا از ساختن عویس بیگ نوکر عادل خان را که پیشکش خان مزبور آورده بود بخلفت و امپ مریند گردانیده رخصت نمودند - و کمر مرصع که چل هزار روپیه ارزش داشت مصحوب او بعادل خان عنایت نموده فرستادند *

چهاردهم [شوال] بر گلگون دولت و اقبال سوار شده بموضع خان پور که جمال خان قراول درانجا قریب دو هزار و سه صد آهوی سیاه و چهاره از اطراف رانده بدام در آورده بود تشریف بردند - و سه صد را زنده گرفته باقی را آزاد فرمودند - همین بیگ خویش علیمردان خان را بعنایت فیل - و گر شامپ برادر لهرامپ خان را بانعام دوهزار روپیه مفتخر گردانیدند *

پانزدهم [شوال] هرناتبه مهابتر بعنایت اسب و فیل و یک لک دام نقد نوازش یافت *

آتش افندان در ارگ اکبر نگر و هوشن بسیاری از کار خانجات پادشاهزاده والا گهر محمد شجاع بهادر

تفصیل این نازله هایلله که کهن سالن سوانح دیده و حال خوردان وقایع کهنه با کثرت احراق نار درین دیار چنین حادثه کمتر نشان دهند آنکه - ششم این ماه در روزی که طوفان باد یاد از مرمر عاد میداد درون قاعه اکبر نگر آتش در گرفت - چنانچه در

پنجمه سه اسبه مقرر فرمودند - و پادشاهزاده خجسته اطوار محمد اورنگ زیب بهادر را بانعام ده لک روپيه نوازش نمودند - و پادشاه زاده والا تبار مراد بخش را باضافه هزار سوار بمنصب ده هزارى پنجهزار سوار سرافراز گردانيدند - على مردان خان را بعنايت خلعت خاصه بزنواختند - و سه هزار سوار از منصب او كه هفت هزارى هفت هزار سوار بود دو اسبه سه اسبه مقرر نمودند - و مرحمت فيل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده فيل ضميمه عنايات شد *

پنجم [شوال] منزل پادشاهزاده والا گهرو محمد اورنگ زیب بهادر بفر قدوم اقدس فروغ آگين گرديد - آن ستوده مير مراسم پالداژ و نذار بتقدیم رسانیده اقسام جواهر و مرصع آلات و ديگر فقايس و پنجاه فيل و ماده فيل با یراق نقره كه قيمت همگي شش لک روپيه شد فيلان با یراق سه لک و شصت هزار روپيه و ساير ائمه دولك و چل هزار پيشكش نمودند - و باشاره سنيه بعليمردان پيشداد خلعت فاخر با چارقب و جمدهر مرصع - و بوزير خان و مقرر خان خلعت با فرجي - و بصلايت خان و اصالت خان نمودند - عنايت کردند *

انعام ششم [شوال] قزلباش خان را باضافه هزار سوار بمنصب تياج هزارى سه هزار سوار سربلند گردانیده بحراست قلعه احمد نك تغيير سيد مرتضى خان پستورى دادند - بمحمد تقى ديوان بود چوئياز خلافت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر اسب - و بمرح عرب سه صد مهر - و بمحمد تقى چلبى كه از ايران تازه آمدن معادت اندوز ملازمت گشته بود سه هزار روپيه - مرحمت فرمودند *

آینده بحکم اقدس در دولتی خاص و عام برای تماشای فهرست
خرید دولت محمد اورنگ زیب بهادر چرانان بر افروخته آمد -
خدایو اقبال با کواکب فلک خلافت بجهروک دولتیانه مذکور تشریف
فرموده لختی بتماشا پرداختند *

دوم [شوال] برای عیادت یمن الدوله که ماده فالج دمت
راستش را از نیروی گیرائی باز داشته بود تشریف برده منزل آن
رکن رکن سلطنت را بفرقه دوم میمنت لزوم مورد برکات و مهبط
سعادت گردانیدند - "مید صدر خان بعنایت خلعت سر بر افراخته
بخدمت قلعه داری کانگه از تغییر دولت خان پسر الف خان
مرخص گردید *

گذارش فرخنده جشن شمسی وزن

در دوشنبه چارم شوال سنه هزار و چل و نه مطابق هشتم
خجسته جشن شمسی وزن انتهای سال چل و هشتم و
سال فرخنده مآل چل و نهم از زندگانی حضرت صاحبقران
که بطراز جاودانی مطرز باد آراسته شد - خدیو مورت و
و خداوند دین و دنیا بعد از وزن مقدس پطلا و دیگر اشیاء
وده بر تخت مرصع جلوس نموده فضلا و صلحا و شعرا را که
بزم کامروائی سعادت حضور مستعد بودند بزر نثار دامن
پد بر آوردند - درین روز مسرت افروز از سواران منصب هر یکی
باختیار برج خلافت محمد شاه شجاع بهادر و محمد اورنگ زیب
سوار که پانزده هراری ذات و نه هزار - وار بود شش هزار سوار بود

هالا - و عبدالله دیگر بهر خان مندیور بحفظ ملکش پایان نوازش یافتند .
 پانزدهم رمضان بحکم مقدس پادشاهزاده عالی نصب
 مراد بخش و علیشردان خان و اسلام خان و جعفر خان و بخشیان
 عظام ملابت خان و اصالت خان مرو جویدار خلافت پادشاهزاده
 محمد اورنگ زیب بهادر را استقبال نموده بدرگاه خواتین پناه
 آوردند - پادشاهزاده والا گهر سعادت ملازمت اندرگاه هزار مهر
 بر حبیل نذر - و یک فیل که قیمت آن پنجاه هزار روپیه شد بایراق
 طلا - و مع ماده فیل برسم پیشکش گذرانیدند - و بعد از اسب
 عربی تمام عیار نام از طویل خاصه بازرین طلا از جمله بغیولی که
 حکیم مسیح الزمان از عرب آورده بود با نه اسب عراقی و ترکی
 هر افزا گشتند - چون بعرض مقدس رسید که راجه رامداس نروزی
 رخت هستی بر بست امر سزگه نبیره او را از اصل و اغانه بمنصب
 هزاری ذات و ششصد سوار و خطاب راجگی مباحی گردانیدند -
 و میالت حصن نروزی و نواحی آن بدستوری که در عهد جدش مقرر
 بود بدر تفویض نموده آن نواحی را در اقطاع او مرحمت نمودند -
 بحکم خواجه تاشکندی که تازه از ولایت آمده هزار و پانصد روپیه انعام
 شد - درین ماه متبرک سی هزار روپیه برسم هر مال باهل احتیاج
 و استحقاق رسید .

غره شوال نوید عید شادمانی رسانید - پادشاه حق آگاه بمعموره
 هرسال بزفیل کوه هیکل گردون خرام بعید گاه تشریف برده بود
 از نماز بدوئخانه والا مراجعت فرمودند - و در مسجد و نهال
 به آیین مقرر پیشین زر نثار دامن تماشاگران برآوردند .

عنان تمامک از دست دادند - و قلعه خذشی را گذاشته بجانب
بند سیستان گریختند - قلیچ خان پس از اطلاع بر حقیقت حال
هزار و پانصد سوار از کومکیان قندهار و تابینان خود با خنجر خان
همراه ساخت - تا بلطیف بیگ پیوسته بتعاقب مدابیر بپردازند -
و تاخت و تاراج ملک سیستان و تا دیب و تنبیده سیستانیان چنان
نمایند که دیگر هیچ بی ادب شورش طلب پیرامون چنین جرات
و جسارت نکرده - خنجر خان بلطیف بیگ پیوسته باتفاق تا بند
سیستان تعاقب مخاذیل نمودند - و بسیاری از مواضع آن نواحی
را عرضه نهب و غارت گردانیده بند مذکور را که بندوبست آبادانی
ملک سیستان بآن باز بسته بود شکستند - چنانچه همگی آب بارشی
نشیب افتاد - و ازین رو سیستان و توابع آن خراب و بی آب
گشت - و حمزه با هزاران باس و هراس در قلعه فتح که مقرر او
بود خزید - مبارزان لشکر اقبال بعد از مالش مقاهیر و شکستن بند
قرین فیروزی مراجعت نمودند - و چون نهم رمضان حقیقت این
واقعه از عرضه داشت قلیچ خان بمسامع حقایق مجامع رسید -
فرمان قضا جریان از پیشگاه مطوات و سیاست شرف صدور یافت -
که تبدیل بخت رمیده روزگار برگردیده را که مشیر این فساد
اسمی و بدست عزت خان گرفتار گشته بدیاسا رسانند *

۱ یازدهم رمضان پادشاهزادهای والا مقدار و امرای نامدار
خاندان زمستانی مرحمت شد - عوض خان حارس قلات از تغیرخانه
والد خان بهرامت غزنین نیز - و همت خان بمحافظت تهاذ غور بند
بر آمد - و بعد الله ولد سعید خان بهادر ظفر جنگ بنظم بنگش

تبریر شد

بر که پانزده هر

مختل ایدان را بحصار در آورده مردم عزت خان را بقتل رسانید - قلیچ خان برین معنی آگهی یافته لطیف بیگ اندجانی را با جمعی از احدیان و تابینان خود روانه نمود - تا قلعه از تصرف این اشرار نابکار بر آورده به تنبیه مخاذیل میستان بپردازد - عزت خان نیز سه صد کس از بشت بکومک ایغان فرستاد - و چون لطیف بیگ با همهران بپای قلعه رسید - از مردم حمزه قریب پانصد کس از قلعه برآمده دست جسارت بمحاربه کشودند - انجام کار جمعی بکشتن داده بپای فرار بحصار در آمدند - دلیران عرصه و غا قلعه را گرد گرفته مسلحان را برافراختند - حمزه بعد از آگهی بر محاصره جمعی کذیر بکومک محصوران روانه کرد - لطیف بیگ کثرت غنیم و قلت همهران و انعدام محکم در حوالی خنشی که سیاه بنه و بار خود آنجا گذاشته بخاطر فراهم بمقاتله بمحاربه پردازند دریافته از گرد قلعه برخاست - و این روی آب هیرمند بموضع بیاور که پنج گروهی خنشی است آمد - و احوال و افعال خود و همهران آنجا گذاشته مستعد قتال شد - مخاذیل چون بخنشی رسیده دیدند که دلیران از آنجا برخاسته عقب نهاده اند - بگمان هراس این ابطال نبرد سگال غافل ازان که شیر از ریه هرچند بصیار باشد نرمد لیکن برای قابو گاهی پیش آید و گاهی پس رود - با محاصره از آب هیرمند گذشته غره شعبان بمحاربه لطیف بیگ رو نهادند شیران غیضه و غا پذیره شده هلاکمه پیکر گرم گردانیدند و از غنیم لئیم نزدیک سه صد تن مقتول و بصیاری مجروح شدند

اینها پوزهان با وجود فزونی از حرب و ضرب مجاهدان ظا

آن نفاق مکال بود - نریب خورده با اعتماد او دران محکمه مردم
 قلیلی گذاشته بود - آن مکر پرور مکرر بحمزه پهر جلال الدین
 ملک سیستان - که دارایی ایران حکومت آن ملک بعد از پسر باو
 داده بود - نهایی به پیام و نامه اظهار می نمود - که اگر جماعت
 را بفرستید قلعه را بشما باز میگذارم - از آنجا که حمزه از عقل
 دور بین بهره داشت مخالفت اولیای این دولت خداداد -
 که با قضا مستیزه نمودن امت - و راه ادبار پیمودن - بهان آن
 مدبر کوتاه نگاه آسان نگرفته بنفائل می گذرانید - آن و ازون
 طالع برین اکتفا ننموده هنگامی که قلیچ خان باسلام سده سنیه
 بکابل آمده بحمزه نوشت - که قندهار از صوبه دار خالی ست
 و قلعه بست چنانچه باید استحکام نیافته - قابو از دست نداده
 این قلعه را متصرف باید شد - حمزه از ملاحظه انجام کار که
 ناگزیر خردمند آگاه است درین مرتبه نیز باغواء او از راه نرفت
 تا آنکه قرین آمدن قلیچ خان از کابل بقندهار یکی از دوستان
 حمزه که نزد دارایی ایران بود نوشت - که در مجلس شاه مذکور
 میشد که تو بانظام صوبه قندهار راه دوستی و سازگاری بازگشوده
 خیال رفتن هندوستان در سر داری - ازین رهگذر برتو بی
 اعتماد شده در فکر آنند که ترا از میانه بردارند - و بی آنکه
 مجبور بست و قندهار تاخت و تاراج نمائی رستگاری صورت
 پذیر نیست - حمزه از روی اضطراب پیاله نام غلام معتمد خود را
 از آن مصرع فرستاده عبدال مقهور را آگاه گردانید - با جمعی
 خوشی فرستاد - پیاله چون با همروان بغتة بخدای رسید

نیست - درینوا خاطر فیض مظاهر بصیر آن رغبت فرمود -
نقدی بیگ علی مردان خانی بجهت اصلاح و ترویج راه مرخص
گشت - تربیت خای بمعنایت خلعت و خدمت آخته بیگی از تغیر
اصالت خان سرانراز گردید *

نهم [رمضان] عرضه داشت گوهر اکلیل خلعت پادشاهزاده
محمد اوزنگ زیب پهادر - که از دولت اباد قاصد استلام آستان
فلک نشان شده بودند - مشتمل بر کرامت فرمودن پیدادار کریم
پهری خجسته اختر در نواحی مهترا روز پنجشنبه چهارم رمضان
سال هزار و چل و نه هلالی بعد از یک گری و پانزدن روپل از
طلوع نیر اعظم - و التماس نام که با هزار مهر نذر مصر رب نظر
بیگ از ملازمان خود فرستاده بودند بنظر مقدس مبارک (در آمد) -
حضرت خاتانی آن ثمره الفواد را بمحمد سلطان موموم گردانیدند -
و نظر بیگ را بخلمت و اسپ و انعام هزار روپیه نواخته خلعت
خاصه و اسپ از طویل خاصه با زین طلا مصحوب او بفرمان ناصیه
جهانبانی ارمال فرمودند *

آمدن سپاه سیستان بسرزمین قندهار و در گذاشتن

قلعه خنشی بعد تسخیر

چون بمعدل که ریاست نیمه سرزمین صوبه قندهار بدو تعلق
داشت - حراست قلعه خنشی که مسکن او و مفصل ولایت
و میمنه است - بر خود گرفته بود - و عزت خای تبولار
بخدمت گذاری و فرمان برداری او که ظاهر حال است *

آن برآورد نمودند بخان حواله فرمودند - بخان بموجب حکم معلى
يکي از معتمدان خود را باهتنام آن برگماشت - او پس از
سرانجام ضروریات از موضع راجپور که بجانب نورپور واقع است -
و از آنجا تا دار السلطنه مسافت زميني که دران نهر جریان نماید
چهل و هشت ميلم کرده جريبي شروع در حفر نمود - تتمه حقيقت
لهر در سال نوزدهم گزارش خواهد يافت *

دوم در خان المبارک عبد الرحيم بيگ اوزبک از پنده آمده
معادت او نش در يافت - و بانعام بيست هزار روپيه کم
اندوز * .

ار آمدن ب سوانح آنکه از درشت خوئی عبدالله خان بهادر نيروز
جنگ به دار بهار میان او و خان مزبور ناسازگاري شد -
عبد الرحيم بيگ آنرا موجب مضرت خويشتن انگاشته پس از
تمارض چند روزه خود را بکم ظاهر ساخت - و تا يك مال در خانه
و ملا زبان از گويائی بريست - چنانچه هيچ يکي حتی نسوان او
بريمهائی مطلع نگردید - تا آنکه اين ماجرا از وقایع آن صوبه بعرض
مقدس رسید - و حکم معلى در باب طلب او صادر شد پس ازان
بدرگاه رسید و دولت بار يافت - بحرف در آمده هب گنگي
معروض داشت و همگنان را بحيرت انداخت *

چون گذار عسکر منصور را راه کشمير که تنگ و ناهموار است
و هر سال از کثرت برف و باران و فزونی آبهای روان دران فتور راه
يابد با آنکه بيشتری از سفادت اندوزان رکاب اقدس در پايان
گذاشته قليلى در خدمت می برند بی اصلاح مسیر

برافروختند - خدیو اقبال ازین تماشا عشرت گرا گشتند - مبلغ ده هزار روپیه معهود این شب متبرک به نیازمندان و محتاجان عطا شد - و هر یکی از ملا فاضل و ملا عبد الحکیم سیال کوتی بانعام دویست اشرفی از زر وزن کامیاب گردید •

شانزدهم [شعبان] غیرت خان از دارالملک دهلی آمده شرف زمین بوس دریانت - خواجه روز بهان پس از فوت خواجه یک دل خان بتحولیل دارمی جواهر خانه و فزونی منصب - و نویم بیگ بهرامت قلعه کالجیر از تغیر عبد الله نجم ثانی مقتخر شدند - به خواجه عبد الغفار داد خواجه صالح ده بیدی سه هزار روپیه عفایت نموده ببلخ فرستادند •

بیست و هشتم [شعبان] معتمد خان از سنجی . سرا رخت هستی بریست - پادشاه بنده نواز باز ماندگان او را بخلعت و منصب فراخور حال نوازش فرمودند •

احداث شاه نهر لاهور باهتمام علی مردان خان

چون علی مردان خان بعرض اشرف رسانید که یکی از همریان این ندوی که در حفر قنوات کمال مهارت دارد متعهد میشود که از چائی که آب راوی از کوهستان بر آمده بر زمین هموار می رود نهری که آب آن به مزارع و بساطین بنشیند جدا کرده تا حوالی دار السلطنه لاهور بیاورد - از آنجا که توجه ملک پیرانی عمارت انرا بر تبنیه اسباب آبادی بلاد و تعبیه مصالح رهایت عباد مشروف است امضا مبلغ یک لک روپیه که کمر آ کلان این فن برای اخراجات

و ابلهک نیمه‌نی روانه سازد - او آن فتنه سرشت را بتفحص بسیار یافته بخواری تمام بقتل رسانید •

نهم [شعبان] عوض بیگ ملازم عادلخان عرضه داشت او را با جواهر و مرصع آلات و فیل که برسم پیشکش فرستاده بود و مجموع دولک روپیه قیمت داشت بنظر خورشید اثر در آورد - و عوض بیگ بعذایت خلعت و انعام شش هزار روپیه کامیاب گشت - و هزار روپیه بهمرهان او مرحمت شد - اسلام خان بیست و پنج فیل بایراق نقره و پنجاه تانگه و دیگر امتعه بنگاله که سه لک و ششت هزار روپیه ارزش داشت بعنوان پیشکش گذرانید و پادشاه قبول رسید - چون شب برات نزدیک رسیده بود علیمردان خان بعرض مقدس رسید که اعلیٰ حضرت مکرر تماشای چراغان که درین شب بزرگ متعارف این دیار است فرموده اند احوال تفضیله آن بآئین ایران بنظر اقدس انور در آید - ملتمس خان بر فراز پذیرائی برآمد - و پیشکارانش بتعلیم او اطراف دولخانه خاص و عام را که بس طویل و عریض است تا لب بام بطرز تازه چوب بندی کرده و از تخته مشبکهای مختلفه الاشکال پرداخته و بر کنارهای بام طاق بندی نموده حیرت افزای تماشاگران گهتند •

شب پانزدهم [شعبان] که لیلۃ البراء بود اورنگ آرای جهان بانی قرین دولت جاردانی بجهت دولخانه خاص و عام برآمده بنظر خورشید اثر هنگامه روشنائی را گرمی تازه و فروغ بی اندازه پخشیدند - و بحکم اقدس آلات آتش بازی که برخی در محفل درایت خانه خاص و عام و آتشی در فضائی پیش درخت چیده بودند

ناصر گردانیدند - و مسعود مذکور را بمرحمت خلعت و انعام هزار
روپیه بر نواختند - و صبیح صفيه كه روز چهار شنبه پنجم رجب
سال مزبور متولد شده بود و از عرضه داشت دیگر آن كمكار بعرض
مقدس رسید - بگلرخ بالو بیگم موسوم گردید - ذوالقدر خان ا
تعیاتیان صوبه کشمیر بالتماس علیمردان خان بمنصب هزاره
ذات و شصت سوار از اصل و افاضه سر عزت بر افراخت •

از سوانح رسیدن کهیلوجی است بجزای گردارنگوهیده

آن نامیاس حق شناس كه در نوكری بی نظام پدایه اعتبار
و اعتماد رسیده بود ازو جدائی گزیده باین دولت ابد مدت
ملنچی گشت - و در جرگه بندگان این درگاه آسمان جاه انتظام
یافته بمنصب بزرگ و تیول جید سر امر از گردید - از انجا كه آن
خرد شمیده بخت برگزیده در اخلاص ناسره بود - و از وفا بی بهره -
بهواجس نفسانی و رساوس شیطانی دامن دولت جاوید از
دست داده ازین حضرت سدره رفعت گریخته نزد عادلخان به
بیجاپور رفت - چون از سعادت بندگی این درگاه حرمان گزیده
بود عادلخان نگاه نداشت - آن واژون طالع از انجا بنواهی دولت
ایاله رسیده در جاگیر برخی از بندگان درگاه معلی كه باو قرابتی
داشتند پهلوان نا كسمی و كم ناسی می گذرانید - غره ناصیه اقبال
پادشاهزاده محمد اولگ زیب بهادر برینمعنا ، گهی رعیت
ملك حسین ملازم خود را با جمعی تعیین نمودند كه آن كس

دوم [رجب] عبد الرحمن روهيله را بالتماس پادشاهزاده
والا قدر محمد اورنگ زیب بهادر بمنصب هزاري ذات و هزار سوار
از اصل و افسانه سربلند گردانیدند - مکرمتخان که باصر عالم
مطیع برای انجام بعضی مهام در کابل مانده بود سعادت اندوز
ملازمت گشته صد اسپ ترکی پیشکش نمود *

هفدهم [رجب] منزل علیمردان خان بمقدم فیض توام
سعادت آمود گردید - خان قاعده دان بعد اقامت مراسم پا انداز و
نثار گزین پیشکشی از جواهر و دیگر نفایس امتعه که قیمت آن
قریب یک لک روپیه شد از نظر اکسیر اثر گذرانید - و بعنایت خلعت
و خنجر مرصع باهولکثاره و دو اسپ عربی از جمله اسبان پیشکش
امام یمن با زین طلا و مطلا و نیل از حلقه خاصه با یراق نقره و
ماده نیل مباهی گشت *

شب بیست و هفتم [رجب] ده هزار روپیه مقرر باریاب
استحقاق مرحمت شد *

بیست و نهم [رجب] راجه جیسنگه بعنایت خلعت خاصه
سر برافراخته بوطن دستوری یافت *

چون اواخر شب یکشنبه دوم رجب سنه هزار و چل و نه بطالع
خجسته و ساعت مسعود در اکبر نگر مشهور بر اجماع پادشاهزاده
الاکبر محمد شاه شجاع بهادر را پسر مشتری میرگرامت شده
د - فرد شعبان عرضه داشت مشتمل بر نوید نشاط انزا و التماس
که با هزار مهر نذر مصحوب مسعود نامی از ملازمان خود
بودند بنظر کیمیا اثر در آمد - آن نلذه الکبد را بزین محمد

۱۳۴۹ (۱۳۴) . موم سال

فره‌نزار و پانصدی ذات و هزار و چار صد سوار از اهل و اضافه
و قبول هرگفته جلب‌سرمه‌لند گردید - نور الدوله ولد میرحسام‌الدین
انجو بمنصب هزاری ذات و چار صد سوار از اصل و اضافه و فوج‌دای
میان دواب از تغیر میززا حسن سرمباهات برافراخت - چار
امپ عربی که امام یمن مصحوب حاجی فریدون برسم پیشکش
ارسال داشته بود از نظر مقدس گذشت - و حاجی بمرحمت
خلعت و انعام هزار زرینه کامیاب شد *

ششم ماه رجب اسلام خان که بفرمان طلب از بنگاله روانه شده
بعجلت راه نوریده بود بتقبیل سده سده سعادت نشاتین اندوخته
هزار مهر نذر گذرانید - و بعنایت خدمت دیوانی کل و خلعت
خاصه با چار قب طلا دوزی و قلمدان مرصع و اقطاع صوبه اوده
مفتخر گشت - و حکم که سیادت خان برادر او نیایه بضبط
و حکومت صوبه مذکور بپردازد *

هشتم رجب علی مردان خان بعنایت دو امپ از طویل
خاصه با زین طلا و مطلا نوازش یافت - به اعظم خان دو اسب
از طویل پخاصه با زین طلا و مطلا و فیل از حلقه پخاصه مصحوب
میرخلیل پسرش که او نیز بعنایت امپ برنواخته آمد
اوصال فرمودند *

چون والده ماجده حضرت مهد علیا ممتاز الزمانی در همین
ایام سفر گزین ملک بقا گشته بود نهم ماه مذکور بجهت پرمش
بمیزل یمین الدوله تشریف فرموده باز ماندنهای آن مغفوره
بمیراجم پادشاهانم تسلیم بخشیدند *

مؤکب معلی بدار السلطنه شرف اندوز استلام سکه سلطیه گره -
گور دهن راتهور که سابقاً نوکر راجه گجسنگه بود بمنصب مقصدی
دیویمت سوار سرافرازی یافت - بذوالقرون پنجهزار - روپیه و پنج
ناتمه مهاکب رای در هزار روپیه انعام شد *

بستم [جمادی الثانیه] حوالی لاهور مہبط برکات و مورد
سعادت گشت و معتمد خان با دیوان و بخشی و سایر زمینانیان
آنجا احراز دوات ملازمت نمود *

وصول ربابا فیروزی بدار السلطنه لاهور

بیست و یکم [جمادی الثانیه] برازنده تخت و دیہیم در
احسن اوقات و اسعد ساعات در دارالسلطنه لاهور نزول اجلال فرمودند -
درین روز فرخنده فہرست صحیفہ مفاخر و معالی پادشاہزادہ
محمد دارا شکوہ از عقب رسیدہ بشرف ملازمت نایز گشتند -
و هزار مہر نذر گذرانیدند - راجہ جیسنگہ و دیگر بندہای پادشاہی
کہ در خدمت مہین پور خلعت آمدہ بودند نیز دولت استلام
عتبہ جہانداری اندوختند - علیمردان خان از کشمیر آمدہ سعادت
ملازمت دریافت - و هزار مہر نذر گذرانید - و عنایت خلعت
خاصہ با نادری وجیقہ مرصع گرانبہا باضانہ ہزاری ذات و هزار
سوار بمنصب ہفت ہزاری ذات و ہفت ہزار سوار و حکومت
پنجاب با وجود خدمت نظم کشمیر مفتخر گردید - حکیم مسیح
مان از بندر صورت رسیدہ دولت ملازمت دریافت *

بیست و نہم [جمادی الثانیہ] میرزا حسن ملہوی بمنصب

خان حواله نمودند - میرزا عیسی ترخان حاکم ولایت سواد
بااضافه هزار سوار بمنصب پنج هزار سوار هزار حواله دادند
سه اسبه مقتدر گردید - رعایت الله پسر گلان او بمنصب
هزار سوار ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه مرانراز گشت •

هفتم [جمادی الثانیه] راجه جسونت سنگه بعنایت امپ از
طوبه خاصه با زمین مطلق بلندی یافت - بمشرد قلی علیمردان
خانی یکصد مهر صد تولگی عنایت شد •

نهم [جمادی الثانیه] گذار دریای چذاب معسکر جود فیروز
گردید - روز دیگر از راه بل عبور فرمودند •

یازدهم [جمادی الثانیه] عمارت حافظ آباد را بنزول اقدس فروغ
آمد گردانیدند - و چون تا ساعت دخول ریات جلال بدار السلطنه
روزی چند در میان بود چار روز دران مکان مقام نموده بشکار آهو
نشاط انرا گشتند - از جمله سواران منصب مید شجاعت خان
ناظم صوبه اله آباد هزار سوار دیگر دو اسبه سه اسبه گردانیده او را
بمنصب چار هزار سوار ذات و چار هزار حواله هزار و پانصد سوار
در اسبه سه اسبه بلند پایگی بخشیدند - منصب شمس الدین ولد
نظر بهادر خویشگی از اصل و اضافه هزار سوار ذات و هشتصد سوار
مقرر فرمودند •

شانزدهم [جمادی الثانیه] گذار تالاب جنداله مرکز اعلام
نگردید - و از انجا خطمت خاصه و چار امپ مصحوب مشرد قلی
علیمردان خان که بحکم مقدس از کشمیر احرام تقبیل آستان
احرام بینه بود ارسال نموده فرمودند که در جماعت دخول

آغاز سوم سال

فرخند قال دوم دور جلوس مقدس

روز پنجشنبه غره جمادی الثانیه سال هزار و چل و نهم
موافق عشم مهر آغاز سال سیوم از دور دوم نوید عشرت
بعالمیان رسانید - و جهانیان نشاط تازه از سر گرفتند *

دوم [جمادی الثاني] ملائت خان را بمرحمت خلعت
خاصه و باضائه پانصد سوار بمنصب سه هزاري ذات و هزار
و پانصد سوار بلند پایه گردانیده از تغییر معتمد خان میربخشی
ساختند - و اصالت خان بعزایت خلعت و خدمت بخشیدگی
دوم سر بر افراخت - جانشینار خان باضائه پانصدی هفصد سوار
بمنصب دو هزارى هزار و پانصد سوار و بقوعداری بهیهره
نوازش یافت *

سیوم [جمادی الثانیه] ساحل دریای بهت مضرب هیام
گردون احتشام گشت - فردای آن از راه پل که در گذر بهیهره بسته
بودند عبور فرمودند *

پنجم [جمادی الثانیه] کنایه تالاب حضرت فردوس مکانی
که در موضع گده از مضافات برگنه بهیهره واقع است منزل شد -
عیال و هزار مهر برای ترمیم شکست و ریخت آن که اثری است
ز آثار آن پادشاه و الا اقتدار و موجب منفعت بمیار بجانشینار

گریز پیش گرفت - و بکوه کرپور پناه برد - به چون دانست که
تا رسیدن مامن که راهش دور و دشوار است مقتول یا مامور
خواهد گشت از راه انکسار زینهار جو گشته کس نزد حسین بیگ
فرستاد و پیغام داد - که اگر بایمان و پیمان مطمئن گردد بملک
خود رسیده پیشکشی شایسته سرانجام داده مصحوب یکی از خوبان
نزدیک خود بدرگاه والا جابه فرستد - حسین بیگ امان داده و
پیشکش مقرر نموده بست و در جمادی الاولی با همراهان
به کشمیر برگردید *

بیست و چهارم [جمادی الاولی] - اهل دریای زیلاب دایره گاه

گردید - روز دیگر از گذر ریشی برای پل عبور فرمودند - بهر یکی از

سید خادم باره و حسینی نبیره اشرف خان میرمنشی هزار

روپیه انعام شد *

در نخستین دفترا این صحیفه مکارم و معالی در تضاعیف

سوانح سال دهم شرح تسخیر تبت خرد و گرفتاری ابدال پسر

کلان علی رایی مرزبان آن ملک و تفویض حراست آن مرزمین

یادم برادر خرد ابدال نگاشته آمد - درین هنگام که علی مردان

خان که از پیشگاه خلافت بنظم صوبه کشمیر سرافرازی یافته

بود - بانجا رسید - آدم حارس تبت خرد بخان مذکور

نوشت که سنگی بمخل زمیندار تبت کلان از ربودگی خرد و

غنودگی بخت با حشری گران از سوار و پیاده آمده بورگ را که

از مضامین تبت خرد است بتصرف در آورده و اراده تعرض دیگر

محال دارد - و خان مزبور حسین بیگ خویش خود را با فوجی

از سوار و پیاده تقنگچی و کماندار چه از بندهای پادشاهی

که تعینات کشمیر بودند و چه از مرزبانان - مرزمین مذکور بتنبیه

آن تیره اختر فرستاد *

چهاردهم صفر حسین بیگ برای دچهن پاره روانه مقصد گشت -

و پسر از چندی آدم با جمعی از پیاده تبتی باو پیوست *

بیست و پنجم ربیع الثانی در نواحی کرپوهه سنگی بمخل

روبرو شدند - او بغرور فزونی جمعیت رده ارانی نبرد گردید - انجام

کار گروه انبوه از آشکر نکبت اثر خویش بکشتن و ختنن دایره راه

۱۵۸۴ (۱۵۸۴) . دوم سال

چون بعرض مقدس رسید که وزیر خان در حکومت دار السلطنه لاهور مرتکب بعض امور ناپسندیده شده او را تغییر نموده معتمد خان را تعیین فرمودند که به سرعت بانجا رسیده تا رسیدن اعلام ظفر انسام بحراست شهر دار السلطنه بپردازد - خانه زاد خان را بعنایت خلعت و اسب و تهانه داری غزنین بر نواخته دستوری دادند .

نهم [جمادی الاولی] انزویه پسر کلان راجه بیتهداس از اصل و اضافه بمنصب هزاره هزار سوار مرسلند شد - مرشد قلی ملازم عمده علی مردان خان که برای سرانجام لختی مهمات خان مزبور چندی در قندهار توقف نموده بود باستلام سده سینه فایز گردید - و بعنایت خلعت و انعام پنج هزار روپیه مباهی گشت .

یازدهم [جمادی الاولی] الله وبرد بخان را بانعامه هزاره ذات و هزار سوار بمنصب پنج هزاره ذات و پنج هزار سوار و از تغییر غیرت خان بصوبه داری دار الملک دهلی سرافرازی بخشیده رخصت فرمودند .

بیستم [جهادی الاولی] موضع کوهات منزل رابات جلال گردید - راجه جگت سنگه تهانه دار بنگش بالا و بنگش پایان که درانجا اقامت داشت نه اسب پیشکش نمود - و شکار قمرغه آنجا نشاط افزای طبیعت اقدس گشت - و پنجاه و شش عدد مار خوار و قوج کوهی و چهاره شکار شد - از انجمله چندی فخر تفریک خاصه .

مهری شدن یک پهلوان روز جمعه را با جهان کها براه بنگش
بالا و بنگش پایان متوجه دار السلطنه لاهور گردید - چون راه
بنگش نیز گزید و تنگنا بهیار دارد بگو هر درج فرمانروائی پاشاهزاده
محمد دارا شکوه فرمان شد که بعد از روانه شدن اردوی گیهان
پوی چندی در کابل بوده با راجه جیهانگه و دیگر بندهای پادشاهی
از عقب بیایند

بیست و نهم [ربیع الثانی] در مقام چشمه خواجه خضر
سعید خان بهادر ظفر جنگ را خلعت خاصه عنایت نموده بکابل
که حکومت آن بدستور سابق برو مقرر بود رخصت مراجعت
فرمودند - و شاد خان را بمرحمت خلعت و جبقه مرصع و خنجر
مرصع و شمشیر با یراق طلای مینا کار و اسب با زین نقره سر بر
افراخته ببلج فرستادند - و جواب نامه نذر محمد خان با نفایس
امتنه سواد اعظم هندوستان بهشت نشان که قیمت آن یک لک
روپیه شد مصحوب او ارسال داشتند *

غره جمادی الاولی میرزا نوذر ولد میرزا حیدر صفوی را
بعنایت خلعت و علم و نیل و خدمت فوجداری کول از تغیر فجابت
خان نوازش فرمودند - و چون بجهت ضبط آنها جمعیت ناگزیر
است باضافه هزاره ذات و هزار حوار بمنصب دو هزاره ذات
و هزار و چار صد حوار برنواختند *

ششم [جمادی الاولی] التفات خان باضافه پانصدی ذات
بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هزار و سوار سرفراز گردید *

هشتم [جمادی الی] بسادات کردیز هزار روپیه عنایت شد -

گرفته دستوری بلخ یافت - و به سران او پنج هزار روپیه و برنقاي
او دو هزار روپیه مرحمت شد - راج سنگه و اتپور بمنصب هزارى ذات
و ششصد سوار و رایسنگه جهالا بمنصب هزارى چار صد سوار از
اصل و اضافه نوازش یافتند - به دیندار خان حراست حصن
کابل مفوض فرمودند - امحق بیگ خویش یادگار حسین خان را
از تغیر رای کسیداس بخشی و رافعه نویسن صوبه کابل گردانیدند -
به هیدر سیستانی هزار روپیه مرحمت شد •

پانزدهم [ربیع الثانی] راجه بیتهلداس بعنایت خلعت
خاصه نوازش یافته با ارجن پسر خود به تیول مرخص گشت -
میرزا محمد خواهرزاده قلیچ خان ب خطاب خنجر خان سرانرازی
یافت - پیشکش قلیچ خان بیست امپ و لختی امتعه ایران
بنظر اکسیر اثر در آمد •

بیست و چهارم [ربیع الثانی] خان مزبور را بخلعت خاصه
و عنایت اسپ با یراق طلا و فیل از حلقه خاصه برنواخته بقندهار
مرخص ساختند - میر مصام الدوله بخلعت و خدمت دیوانی
صوبه قندهار از تغیر کفایت خان کام اندوز گشته همراه قلیچ
خان دستوری یافت - عزت خان بعنایت نقاره بلند آوازه گردید -
محمد افضل منجم هزار روپیه مرحمت فرمودند •

روانه شدن اعلام هجر انجام از کابل

بداڑ السلطنه لاهور

بیست و پنجم ربیع الثانی مطابق جمعه شهر یور بعد از

پارکة جلال بفرمان خاقان گنجان در باغ جهان آرا که بصر مجری
و نزهت سائند روضه جنت دلگشا و نشاط انزا است اسباب طرب
آماده ساخته هر دو جانب نهر کلان را به افروزش چراغان چون
ساحت آسمان منور گردانیدند - خدیو جهاندار بان مکان نزه تهریف
فرموده از شمول عاطفت مغیر نذر محمدخان را برای تماشای این
جشن روح گستر طلبیدند - و بمنایت خلعت مر انراز ساختند *

گذارش خجسته جشن قمری وزن

روز دوشنبه چهاردهم ربیع الثانی سال هزار و چل و نهم
موانق بیست و سیوم امرداد جشن فرخنده قمری وزن اختتام
سال چهل و نهم و افتتاح سال پنجاهم از سنین عمر ابد قرین
اورنگ نشین اقبال انعقاد یافت - و آن بیکر خلافت بطلا و دیگر
اشیاء معهوده بر سخته آمد - درین روز نشاط افروز قلیچ خان که
حسب الحکم از قددها روانه شده بود بادراک شرف ملازمت مر
بلند گشت - بسالنه سلسله سزیه رضویه سید جلال پنجهزار روپیه
عنایت نموده رخصت گجرات فرمودند - چون بمسامع جاء و جلال
رحمد که یوسف محمد خان تاشکندی ناظم صوبه ملتان مراحل
زندگی در نورید نجابت خان را بمرحمت خلعت و باضافه
هزاری ذات و هزار سوار بمنصب چهار هزاری ذلت و چار هزار سوار و
بحکومت صوبه مذکور بلند پایگی بخشیدند - منصور حاجی
بمنایت خلعت و عیشیر با ساز طلا و پاندان طلا با خوان نقره و پیدانه
طلا هزار ارگجه با خوانچه نقره و بیست و پنجهزار روپیه مر انراز

پنج هزار روپيه هم اندوز گشتند - درين تاريخ از عرايض خاندوران بهادر نصرت جنگ و سعيد خان بهادر ظفر جنگ بوضوح پيوسه كه تنبيه و تاديب فتنه گرانيان هزار جات و نهب و غارت مواشي و غلات و ساير اموال اينان دلخواه صورت يافته هر كه سر از منهن اطاعت و انقياد بر تانم بكيفر اعمال گرفتار آمد - و هر كه بمصلك متابعت و موافقت در آمد امان يافت - و همگي سران اين طايفه احرام اعتلا آمتان حریم جلال بسته اند - حكم جهان مطاع صادر شد كه خان دوران بهادر نصرت جنگ از همانجا براه بنگش بالا و بنگش پايان بصوب مالوه كه ضبط آن بدر متعلق است راهي گردد - و سعيد خان بهادر ظفر جنگ ان جماعه را بدرگاه آرد - مبارز خان و شيخ فرید و نظر بهادر خويشگي و گروهی ديگر ستوري يافتند - كه تا دار الساطنه همراه خان نصرت جنگ بوده از انجا هر كدام به تبول خود رود *

سالم اين ماه [ربيع الاول] يمين الدوله بمرحمت خلعت خاصه مز اختصاص يافت - و الله ويرد بخان كه بالتماس او فرمان طلب مادر گشته بود از متبرها آمده اعراف دولت ملازمت نمود - و بعديت اسب با زين مطلا تارك افتخار بر افراخت - ذو الفقار خان را بمرحمت خلعت و خدمت داروغگی توبخانه از تغيير خليل الله خان بر نواختند *

غره ربيع الثاني سعيد خان بهادر ظفر جنگ بتلذيم داده سنيه مباهي گرديد - و بيست و هفت كس از رساء مزارجات كه همراه خان ظفر جنگ آمده بودند دولت تقبيل عتبه عرش مرتبه اندوخته همه به نهايت خلعت بر افراز گشتند - شب يكه پيشگويان

درم سال ، ، (۱۵۳) : سنه ۱۰۴۹

مدارج مودت و اظهار مراتب نیک مگالی با تذهوقات مصحوب منصور حاجی که پخته کار سخته روزگار است ارسال نمود - و چون حاجی بسرحد کابل رسید عوض خان قاقشال بامر خاقانی از غور بند با او همراه شده روانه حضور گردید *

نوزدهم ربیع الاول که بحوالی شهر آمد باصالتخان و مکرمتخان حکم شده بآستان سلاطین مطاف رسانند - حاجی مصحوب ایفای بسعادت استلام عتبه والا فایز گشته نامه نذر محمد خان از نظر مقدس گذرانید - و بعنایت خلعت و کمر و خنجر مرصع سرافراز گشت *

بیست و سیوم [ربیع الاول] ارمغانی نذر محمد خان هشتاد اسب و پنجاه شتر و دیگر اشیاء از قسم پوست سمور و شوق و جزآنکه قیمت همه قریب چهل هزار روپیه شد بنظر اکسیر اثر در آورد - و از خود نیز اسب و شتر و دیگر اشیاء که پانزده هزار روپیه ارزش داشت پیشکش نمود - و بمرحمت خلعت و اسب با زین مطلاو انعام بیست و پنج هزار روپیه سر بر افراخت - و محسن و عبد الله پسران مشار الیه نیز بعنایت خلعت و بگدهای طلائی میناکار و پنجهزار روپیه مباحی گشتند - به نذر میر شکار نذر محمد خان که چهار دسب باز طویغون از جانب خان آورده بود خلعت و چهار هزار روپیه عنایت فرمودند - بحاجی محمد جان قاسمی صد مهر مرحمت شد *

بیست و چهارم [ربیع الاول] در موضع بیگ توت که شمال زویه کابل است بقرغه پرداختند - و پانصد و پانزده رنگ شکار شد - مراد کام قراول بیگی چون قرغه نیک فراهم آورده بود بانعام خلعت و اسب مرافراز گردید - و رعایای کهجهت قرغه گرد آمده بودند بانعام

رحیدن منصور حاجی سفیر

نذر محمد خان بدرگاه کیوان مکان

پوشیده نماند که خبر انتهای رایات جهانگشا بصوب کابل باران تسخیر کننده رعب انزای سلاطین روزگار خصوصاً خوانین توران زمین گشته بود - چو بحر از کشایش ولایت مذکور بسبب بعضی دواعی که سابقاً گزارش پذیرفت افواج قاهره باز بحرکت در آمد با آنکه بعد از معین گشتن پادشاهزاده کامگار محمد شاه شجاع بهادر سال گذشته از پاشگاه حلال بکابل امام قلی خان باندیشه آنکه مبدا تفتیح این ولایت نیز پیش نهاد همت والا باشد به نذر بیگ طغانی خود اشاره نموده بود که بخاندوران بهادر نصرت جنگ و سعید خان بهادر ظفر جنگ نویسد که ماوراءالنهر در جنب مملکت وسیع هندوستان ولایتی است محقر اگر اراده تسخیر این ولایت مرکوز خاطر انور شده و تعیین عساکر منصوره که متوجه اندکدود است بدین جهت باشد - عرضه داشت نمایند که از سومان بگذرند - هرگاه افواج قاهره بفتح خراسان و عراق چه پردازد در تقدیم مراسم یگانگی و یکجتهی و رفاق و اتفاق بقدر مقدور کوشیده خواهد آمد - و بعد از آنکه نوشته نذر بیگ به سران لشکر نصرت پیکر رسید و حقیقت را بدیده خواقین پناه عرضه داشت نمودند - فرمان قدر توان شرف صدور یافته که بسبب نهضت افواج فیروزی اعلام نموده خاطر ایقان مطمئن گردانند - نذر محمد خان که در بلخ بود مغلوب پاس دهراس گشته نامه همتل برانرا

پادشاهی هشت صد سوار بمنصب در هزاری هزار و شش صد سوار
و بعلیم سر افتخار در افتراخته بضبط سیوستان از تغیر یکم تاق خان
مرغوب گردید - چون بعرض مقدس رسید کد میر نورالله فوجدار
کوچ هاجو بساط حیات در فرودید الله یار خان ولد افتخار خان را
که از کومکیان شرقی ممالک بود فوجدار آن ولایت ساختند *

فره شهر ربیع الاول فیروز خان و نهیص داس راتهور دره خان
اربعه جسونت سنگه و حاجی محمد یار اوزبک بمهرمت امپ
بلند پایگی یافتند *

سیوم [ربیع الاول] ملک مغدود و مرزبان حوالی قندهار با دو
پسر و برادر خود کامران از قندهار بدرگاه آسمان جاء آمده شرف
اندوز ملازمت گشت - و نه امپ پیشکش گذرانید - و بعنایت
خلعت و خنجر مرصع سرانرازی یافت *

دهم [ربیع الاول] یمین الدوله رادواسپ از طویلله خاصه بازرین
مرصع و زین طلای میناکار مرصحت شد *

شب دوازدهم [ربیع الاول] مجلس میلاد صدرارای بارگاه
نبوت قدوا انزایی مصدق فتوت علیه من الصوت اتمهار ازکیها بآئین
هر سال منعقد گردید - و مبلغ دوازده هزار روپیة مقرر این شب
متبرک بارباب استحقاق رسید - و بمالاة السادات سید جمال بخاری
سه هزار روپیة عنایت شد *

هجدهم [ربیع الاول] مہین کوکب فلک جهان یانی با امرای
پادشاهی از غزنین معاودت نموده شرف ملازمت که اکسیر حضور
مقام در دو جهانی است در یافتند *

فرمودند و از آن رو که از قدرت لشکر و بشیارتی کواب عاقبت
مطلب و قاعده می کرد هفدهم اسرواجنب الالغان بصدر پیوست . که
گوهراللیل خلافت پادشاه زاده محمد دارا شکوه با لشکری که همراه
آن کماکار معین گشته بغزنین رفته روزی چند اقامت نمایند .
هزدهم [صفر] پادشاه مهتر سریر از باغ آهو خانه بمنزل معین
خان بهادر ظفر جنگ که برخی منازل آن مطابق حکم اندن
چنانچه گذارش یافت پیشکاران بارگاه سلطنت درین وقت بانجام
زمانیده بودند تشریف فرمودند - هزار سوار منصب یوسف محمد
خان تاشکندی که سه هزاری ذات و سه هزار سوار بود دو اسبه
سه اسبه مقرر گردید - سلطان نظر برادر میف خان به نمایند خلعت
و خدمت بخشید و واقعه نویسی صوبه بنگاله مقتدر گشته
بدان صوبه دستوری یافت .

بیست و یکم [صفر] میر اسمعیل پیر هزارجات بمرحمت
بگده کاره مرصع و انعام دو هزار روپیه فرق مهابات برانراخت -
بیست و چهارم [صفر] بعشرت نقییر موضع چنار تو که قراولان
برای سرانجام لوازم قمرغه پیشتر بدان صوبه رفته بودند پیرداخته بذات
قدس بسیاری از زیگ و مار خوار که در جبال آن نواحی بهم
می رسد طعمه نهنگ تغنک گردانیدند - مجموع آنچه درین قمرغه
شکار شد یکصد و شصت جاندار بود - بحال خان قراول اسبه
و یگروهی از رعایا که بجهت قمرغه فراهم آمده بودند پنجاه هزار روپیه
صلوات شد .

بیست و ششم [صفر] پیر خان بمرحمت خلعت و باطنیه

را بجان و پمال امان دہد - و طایفہ کہ رہ گری میخالیفت و عصیان باشند آنها را بمعرض قتل در آورد - و در نہب و غارت دقیقہ مہمل نگذارد - و روز وصول الویہ فیروزئی بکابل سعید خان بہادر ظفر جنگ را با بسیاری از جفدہا مرخوب گردانیدند •

روز جمعہ غرہ ماہ صفر خاتون دین پرور بروئے خلد آئین مسند آرای ارایک جنانی حضرت فردوس مکانی انار اللہ برہانہ و مرقد فیض مورد محفوظہ مغفرت و رضوان رقیہ سلطان بیگم تشریف بردہ بعد از ادای اداب زیارت پانزدہ ہزار روپیہ از خرکار والا پنچ ہزار روپیہ کہ در اربعی سماء عظمت بطریق نذر آوردہ بودند بصدقہ و دیگر اصحاب احتیاج عطا فرمودند •

ہفتم [صفر] بخان دوران بہادر نصرت جنگ نیز کہ از عقب آمدہ ملازمت نمودہ بود حکم شد کہ با بسیاری از بندہا بہ تلبیہ ہزارجات بشتابد - و از یکطرف او و از جانب دیگر سعیدخان بہادر بحر زمین ایقان در آمدہ و گردہ فتنہ ہزہ را در میان گرفتہ باستمالت مطیع و استباحت عاصی پردازند - ظفر خان کہ از کشمیر ہجراہ پکھلی آمدہ سعادت ملازمت اندوختہ بود بمرحمت خلعت و اسب با زین نقرہ - و جانہ پارخان بخشی اہدیان بعنایت اسب و علم مباحی گشتہ ہمراہ خان نصرت جنگ دستوری یافتند - چون از وقایع مویدہ گجرات بمجامع حقایق مجامع رسید کہ سرائر از خان فوجدار پٹن •

رخت ہستی ازین جہان بر بست
پہلوان اورا باغامتہ مناصب و دیگر عواطف بادشاہی نوازش

معین شدن سعید خان بهادر ظفر

جنگ بمالش هزارجات حوالی کابل

چون حضرت جنف مگانی کار دشوار پادشاهی را که ودیعه منیع
الهی مت آسان گرفته دل بر عسرت گرائی نهاده بودند - و مهم
مضمر را به پیداکاران و معاملات دور دست را به نظام موبجات
باز گذاشته قواعد جهانگرداری و قوانین فرمان گذاری که رولق کار
ملک و ملت و رواج بازار دین و دولت باجری آن باز بسته
است باختلال افتاده بود - و یلنگتوش باطل کوش فرست یافته
بعضی از ارباباقت هزارجات ثغور کابل را که همواره مطیع حکام آن
ولایت بوده بمرام مال گذاری و خدمت گاری قیام می نمودند
بزر دست می و امتیاز ملوک خود ساخته از اطاعت ناظم موبه کابل
باز داشته بود - بعد از جلوس اقبال مانوس اورنگ ارای جهاننای
عزیمت ملکانه مصمم گشته بود که هرگاه سرزمین کابل مورد رایات
جهان کشا گردد به تنبیه آن گروه فساد پزوه که از شوریده بخنی
و شورش پزوهی درین عهد معادیت مهد نیز دل نهاد اطاعت و
انقیاد نگشته اند چنان پرداخته آید که دیگر هیچ فتنه گر زیاده
در پیرامون چنین حرکات ناپسندیده نگردد بنابراین درینوا که غبار
چنبر مارمواکب کواکب شمار هوای آبی سرزمین را غبار آمیز گردانید
جنگ شد که سعید خان بهادر ظفر جنگ بمالش آن گروه پرداخته
از متابعت یلنگتوش باز دارد - هرکه از عاقبت بیخی پذیرای
اطاعت گشته بدستور سابق اداای خراج قتل و تپان نوروز لو

شماره ۱۰۵۰
(۱۴۷)
پایان - و از پیشگاه مزاحم بجعفر خان اسپ از طویلۀ خاصه
با زمین مطلق عفايت شد •

هفتم [محرم] بمين الدوله معادت ملازمت دريافت •
نهم [محرم] باغ صفا بنزول اقدس خضارت تازه پذيرفت -
وده هزاررويۀ مقرر اين ماه باصحاب استحقاق رسيد •

هزدهم [محرم] خرد گل بورود منوكب معبود ميمنت آمود
گرديد - درينجا بقدر باراني شد و بر كوه چنار تو كه نزديك آگست
برف باريد - با انكه غره خرداد بود از كثرت بروت بي پوستين
و آتش نيارستند گذرانيد - باختر برج دولت پادشاه زاده
مراد بخش اسپ از طویلۀ خاصه با زمین طلا - و براجۀ بيتلداش
اسپ از طویلۀ خاصه با زمین مطلق - مرحمت فرمودند - مكرست
خان كه حصص الحکم پيشتر بكابل رفته بود به تليم مدد
منيه نايض گشت •

بيست و سيم [محرم] در موضع بكرامي معيد خان بهادر
ظفر جنگ بفرمان خاقان كيهان از عقب آمده با تمام عتبه عرش
مرتبه شرف اندوز گرديد •

بيست و پنجم [محرم] در گزيده ترين ساعات و بهترين اوقات
نزعت آباد كابل بهمنچۀ اعلام فيروزي فروغ آئين شد - و چون حكم
شده بود كه در منزل معيد خان بهادر ظفر جنگ كه بهترين منازل
كابل است جهروكۀ دولت خانه خاص و عام و دولت خانه خاص
بمازند - و هنوز باتمام فرميده بود در باغ آهو خانه كه متصل باغ
چهارمست نزول فرمودند •

رای سنگه علم عنایت شد - خانه زاد خان باضافه پانصدی چار صد
 هزار بمنصب هزار و پانصدی هشتصد - وار - و از اصل و اضافه راجه
 حیرام بمنصب هزاری هزار هزار - و گوگل داس میبودیه بمنصب
 هزاری شصت - وار - کامیاب گشتند - عبد الرحمن ولد صادق خان
 بخطاب مرحمت خان نوازش یافت *

بیست و ششم [ذی الحجه] بگوهر امروز سلطنت پادشاهزاده
 محمد دارا شکوه حکم شد - که با نوئیقان بلند مکان و سایر بندها
 که در خدمت آن اختر برج اتبال معین گشته اند - دوسه
 منزل عقب لشکر نصرت اثر می آمده باشند تا عبور عساکر
 فیمروزی از کتل خیبر و دیگر تنگناها بآمانی واقع شود - و
 خود با درامت روز انزلی پیشتر نهضت نموده بیست و هشتم بهزارن
 خجستهگی داخل پیشاور گشتند - و باغ ظفر خان به نزول اقدس
 نصارت فرمود می یافت *

ملیح ماه مذکور بجهت تفکی راه یمین الدوله و راجه
 جمشید منگه و جمفر خان و چندی دیگر را در پیشاور گذاشته
 بمنزل جمروند تشریف فرمودند - و باینان حکم شد - که از عقب
 بیایند *

غره محرم [۱۰۵۰] موضع علی مسجد محط رایات جهان کها
 گراید - راجه بیتهداس که بامر پشانی خزانه از دار الخلافه
 اکبر آباد بدار السلطنه قهور رحانیده بدرگاه خواتین پناه روانه شده
 بود - به تقبیل آستان ملوکه مکرم ناصیه بخت بر افروخت *

ملیوم [محرم] راجه جمشید منگه و جمفر خان ملوکی ملکی

در میان پادشاهان (۱۴۵۰)

نصرت، مات گردید - و تمیمی کردن اقبال پادشاهزاده مجید
دارا شکوه با همگی نوینان بشرف ملازمت نایز گشتند - خاندان
بهادر نصرت جنگ و سعید خان بهادر ظفر جنگ بمرحمت فیل
از حلقه خاصه - و راجه جی سنگه و مبارز خان و راجه امر سنگه
- و عوض خان بعنایت امپ بلند پایگی یافتند - از آنجا که
ملاحظه عساکر و دیدن شان سپاه ظفر دستگاه از بواعث
ازدیاد نیروی دلهای ابطال فیروزی مآل است - و دراعی فزونی
باس و هراس گروه بد سگال - از پیشگاه خلعت یرلیغ شد - که مواکب
کواکب شمار در عرصه پنهاور نوشهره فراهم آیند - و بیست و پنجم
برازنده اورنگ جهان کشائی حضرت شاهنشاهی با نر خورشیدی
و شکوه آسمانی بر تگاور ماه سیر مشتری منظر به آن محوای رمیع
توجه فرمودند - و بگریوه که در وسط آن واقع شده - و کارگزاران
بارگاه حشمت و اقبال بر فراز آن تخت گاه ساخته بسایه بانها
زیر نگار و مراقب آسمان سار آراسته بودند بر آمده بر اورنگ گیتی
ستانی جلوس فرمودند - و لختی بتماشای انواع که در اطراف رده
بسته بودند - بنظر اجمال پرداختند - و چون امتیاع آن از فزونی
و کثرت جز در مواردی میسر نبود - بر فیل فلک هیئت حواری شده
تمامی عساکر منصوبه را مفصله مشاهده نمودند - عدد این لشکر
ظفر اثر پنجاه هزار حواری بقلم برآمد - درین روز راجه جی سنگه
که پدر جدش راجه مان سنگه بیمن بدگی حضرت عرش آشیانی
بخطاب میرزا راجه مرانراز بود - بسبب جانشینی او از پیشگاه
نوازش بخطاب مزبور مفتخر گردید - ابرو امر سنگه فیل - و بر راجه

سنگه ۱۰۴۸ (۱۱۴۴) : دوم سال

جنگ و بهادر خان و ندادنی خان و ساجات خان و راجه جگت سنگه نیز که در رکاب آن گوهر اکلیل جهانپانی بدرگاه معلی آمده بودند به تقبیل مدد حنیف مقتدر گشتند - و هر کدام از خاندوران بهادر و سعید خان بهادر هزار مهر بر سبیل نذر بنظر خدیو بنده پرور در آورد - راجه جی سنگه بمرحمت مالی مروارید سر بلند گردید - صاحب آن خاندوران بهادر و سعید خان بهادر رخصت معاودت به نوشهره یافتند - راجه جگت سنگه بمرحمت خلعت و ضبط بنگش بالا و بنگش پایان سرافراز گشته دستوری یافت - و فرمان شد - که تا وصول ریاست جهان افروز بکابل آذوقه فراهم آرد - و سعی نماید که بعد از رسیدن موکب منصور بآنجا از هردو بنگش غله پی هم میرمید باشد •

دهم [ذی الحجه] عید ضعی نوید مسرت رسانید - و رم قربان بتقدیم رسید - درین روز مبارک ثمره شجره نبوت دید جلال بخاری بانعام ده هزار روپیه کامیاب گشت - بر راجه جسونت سنگه و راجه جی سنگه نیل از حلقه خاصه عنایت شد •

دوازدهم [ذی الحجه] دره التاج خلافت پادشاهزاده محمد دارا شکوه را به نوشهره رخصت فرمودند - فیروز خان باضافه پانصدی ذات و دویست حواری بمنصب دوهزار و پانصدی ذات و هزار و دویست حواری برافراخت - ده روز در باغ حسن ابدال مقام شد •

پانزدهم [ذی الحجه] از آنجا بفرخی و فیروزی نهضت فرموده - هر دو هم از جسر دریای آتک عبور نمودند •

بیست و یکم [ذی الحجه] حالت نوشهره پرورد ریاست

دوم سال . (۱۴۳)

قراول بیگی از تغیر خلیل الله خان بمیراد کام نذیر میرزا رستم مقوض گشت - صف شکن ولد میرزا حسن صفوی از اصل و اضافه بمنصب هزارچی ذات دومد و پنجاه سوار و خدمت قور بیگی از تغیر میراد کام میرانواز گردید - جمال خان قراول بمرحمت فیل نوازش یافت - رای سبها چند بخدمت دیوانی دار السلطنه از تغیر بهارمیل که اورا بجای محمد رشید خاندورانی دیوان صوبه ملتان گردانیدند فرق مباحثات بر امراخت *

بیست و سیوم [نئی القعدة] بر کنار دریای بهت دایره شد - روز دیگر از راه پلی که بکشتی بسته بودند گذاره فرمودند - میر فخر الدین که از باغ بدرگاه کبوان جاء آمده بود با تمام هزار روپیه کامیاب گشت - بیست و هشتم در نواحی سرای بشکار قمرغی پرداختند - شست قوچ کوهی و سی چهاره شکار شد - ازان میان شانزده قوچ بتفنگ خاصه *

دوم ماه ذی الحجه که راول پنذی معسکر اقبال بود - حسب الحکم راجه جی سنگه از نوشهره آمده احرار دولت ملازمت نمود *

چهارم ماه مذکور مطابق نوزدهم فروردین روز شریف زیر اعظم منازل و باغ حسن ابدال که بدامکشائی و سرسبزی چون فضایی آسمان روح افزا امت بفرزول آفتاب سپهر جلال شرف آمود گردید - درین روز فرغنده سر جویدار خلافت پادشاهزاده محمد دارا شکوه - که از نوشهره برسم پذیرفته بودند - بتلذیم قوایم سریر عرش نظیر معادت اندوز گردیده هزار مهر نذر گذرانیدند - خاندوران بهادر نصرت جنگ و سعید خان بهادر ظفر

در ژمره بلدگان درگاه معلى ملخراط گشته بود بمطابق هيات
 در نورديد - حسب التماس پادشاهزاده كامگار محمد اورنگ زيب
 بهادر هم جي و سر او را كه ثاني الحال شرف اسلام دريافت و بدولتمند
 موسوم گرديد بمنصب هزار و پانصدى ذمت و هزار حوار برنواختند •
 يازدهم [ذى القعدة] عذابت الله برادرزاده افضل خان
 بمرحمت خلعت و خطاب عاقل خان و خدمت ديوانى بيوتات از تغير
 ملتفت خان و اسحق بيگ يزدي ديوان سرکار نواب گردون قباب
 پادشاهزاده جهانيان بيگ صاحب خطاب حقيقت خان و خدمت
 عرض مکرر از تغير عذابت الله مزبور کامياب گرديدند - و داروغى
 داغ و تصحيحه منصب داران از تغير عذابت الله بديانت خان
 مغفوض گشت •

کذارش نوروز

درين هنگام كه چمن آماں جهانيان به ابرافصال پادشاه
 جهانيان سوسبز و شاداب بود - خورشيد عالم آرا بعد از - پيري شدن
 هفت ساعت و چل و هفت دقيقه از شب مبارك دوشنبه
 پانزدهم ذى القعدة سنه هزار و چل و هشت كاشانه حمل را بشمع
 اعتدال بر افروخت - پيشكاران بارگاه خلافت بر حاحل دريائي چناب
 كه از رشك صفا و گوارايش دجله و فرات اشك حشرت ريخته
 ايمت سايه بانهاى آسمان - بر افراختند - اورنگ نشين اقبال
 بر سر رير عظمت و جلال جلوس فرموده ابواب جود و سخا بر كشاد -
 بخالقه سلطنة مرتضوى ميد جلال ندا سپ راهوار عذابت شد خدمت

حلقه خاصه با یراق نقره ماده نیل - و هر دو پسرش بخلمت واسپ
سر برافراختند - و ندائی خان و راجه رایسنگه و راجه جگمت سنگه
و سعادت خان و ذوالفقار خان بخشی این لشکر ظفر طراز و عهد
الرحمن و قایم نگار این عسکر بمرحمت خلمت و اسپ - و گروهی
دیگر بخلمت نوازش یافتند - و بر راجه رایسنگه نیل نیز عنایت شد

غره ماه ذی القعدة خاقان ممالک ستان با انبال روز افزون
در خجسته ساعتی از دار السلطنه لاهور بهضت فرموده سران
عظمت و جلال را که آنروی دریای رادی برافراخته بودند سعادت
آمود گردانیدند - درین منزل علی مردان خان بعنایت خلمت
خاصه و حقیقه مرصع و کمر مرصع و نیل از حلقه خاصه با یراق
نقره و ماده نیل مفتخر گشته رخصت کشمیز یافت - و به دو پسر
خان مذکور عبد الله بیگ و اسمعیل بیگ دو نیل بچه عنایت
شد - وزیر خان را خلمت خاصه و جمدهر مرصع باهولکناره مرحمت
نموده دستوری معاودت لاهور دادند - بخواجه خاوند محمود خلمت
شال و صد مهر - و بملا فاضل کابلی شست مهر - و بملا عبد الحکیم
پنجالی کوئی پنجاه مهر - مرحمت شد

پنجم [ذی القعدة] جهانگیر آباد معروف به هنر مناره به
پرتو ماهیچه زیات فیروزی برافروخت - میرزا مراد مخاطب بالتفات
خان بمرحمت نیل بلند پایه گردید

هفتم [ذی القعدة] از جهانگیر آباد کوچ شد -
و مرحمت خان را بخلمت و اسپ بر نواخته برای سرانجام
آذوقه بیشتر بکابل فرستادند - چون بهرحی مرزبان بگلانه که

چو ش آتش خورش و توپهای رعد آراز ضاعفه انداز مستعد کارزار
 و آمادگی پیگار باشند - که اگر از دارایی ایران این نهضت بی جا و
 حرکت ناسزا سر بفرزند برای محاربه و مدافعه او روانه کنند باز شوند
 و بذات اقدس بنشاط سیر و عشرت نخچیر نزهتگاه کابل توجه نمایند -
 و از اینجا که گزار چنین عسکر گران از دریاها و تنگناهای راه کابل
 ایکبار دشوار بود - از پیشگاه خلافت یرلیغ شد که پادشاه زاده بلند
 مقدار با لشکری که به همراهی آن والا قدر مقرر گشته پیشتر از آب
 نیلاب بگذرند - و در نوشهره که زمینش وسیع است و آب و علف
 فراوان دارد تا رسیدن اعلام ظفر انجام اینجا توقف گزینند - و چهاردهم
 این ماه مطابق سیم بهمن مهین کوکب فلک اقبال را بعنایت
 خلعت خاصه با نادر علی خاصه که بر در آن لایق ثنینه تعبیه نموده
 بودند و جیقه مرصع و تسبیح مرادید و لعل و زمرد که حضرت
 جنت مکانی در نخستین رخصت اعلی حضرت بهم دکن
 عنایت فرموده بودند و قیمت آن یک لک روپیه بود - و جمدهر
 مرصع با پهلونگاره و شمشیر خاصه و سپر خاصه و دوست اسب
 ازان جمله دو اسب از طویل خاصه یکی با زمین مرصع دیگری با زمین
 طلای میناکار و پنج فیل یکی ازان از حلقه خاصه ستر سال نام با یراق
 نقره و انعام ده لک روپیه نقد هز امتیاز بخشیده مرخص گردانیدند -
 و از نور عاطفت بده نوکر پیش علوه آن بلند اختر نیز خلعت
 عنایت شد - و از بلدهای پادشاهی خان دوران بهادر نصرت جنگ
 بمرحمت خلعت خاصه و خنجر مرصع با پهلونگاره و شمشیر مرصع و دو
 اسب از طویل خاصه یکی با زمین طلا دیگری با زمین مسطلا و فیل از

آنگیس بسایهٔ پیر و بال‌های چتره‌ها بون فال مظلّل گزیدند : و بهلال نفعال
 مراکب غزال رفتار غزاله دیدار مهلل - تا هم سکتهٔ آنجا که واجب
 الرعاية اند و همواره چشم شان در راه حصول دولت ورود مؤکبها
 معلی یاز است - و دل آرزومند شان برای وصول این سعادت
 در پرواز - بسان همگی سکان سواد اعظم هندوستان بهشت نشان
 از عطایای پادشاهی بهره برگیرند - و هم زیارت منبجع مقدس
 حضرت فردوس مکانی انار الله برهانه و مرقهٔ ستر معلی هند
 معظم سالهٔ دودمان جهانبانی - رقیه سلطان بیگم بنت هندال
 میرزا ابن حضرت فردوس مکانی که خدیو اقبال را در حجر تربیت
 پرورش نموده اند - چنانچه در مر آغاز جلد اول به تفصیل نگاشته
 شد دریافته شود - و هم حقیقت ولای بلخ و بخارا و مداخل
 و مخارج و مضایق و مزالقی آن ملک از قرار واقع اگهی حاصل
 گردد - تا هرگاه وقت مقتضی باشد به رایذ توفیق و قاید تائید
 همت آسمان سا و عزیمت جهان کشا بر تسخیر این ملک موروث
 گماشته آید - بنابراین عملة پیش خانه بفرمان والا شب یکشنبه فهم
 شوال پیش خانه برآوردند - و ازان روکه از وقایع صوبهٔ قندهار بکرامت
 استماع مسماع حمیه رسیدة بود که والی ایران از قصور دانائی -
 و غرور برفائی - و مجالست همنشینان بد - و مکالمات خوش آمد
 گویان بی خرد - که کشایندة البواب نا کامی اند - و آرایندة اسباب
 بد نامی - بهوس تسخیر قندهار اراده آمدن آن حدود دارند - مقرر
 فرمودند که در دریای جلالت - جوهر شمشیر بعالت - پادشاهانده محمد
 دارا شکوه با لشکر عظیم از دلیران جلالت دثار خون حواری و فیلان بحر

هراسر نور قرار یافته ازدواج سعادت امتزاج بروی کار آید - چنانچه
در ازدهم رمضان المبارک سال آینده میر اسحق را بعنایت امپ
بر نواخته با والده و همشیره اش د-توروی بنگاله فرمودند - و حکم
شد که بعد ازدواج خجسته میر اسحق با والده نزن، پدر بکجرات رود •
بیست و چهارم [شوال] در القرنین فرنگی را بعنایت خلعت
و انعام پنج هزار روپیه درجایزه تصنیفی که بنام نامی ساخته
بود و پند اقدس افتاد نوازش فرمودند •

سلح ماه [شوال] پیشکش پادشاهزاده والا قدر محمد شاه شجاع
بهادر از جواهر و اقمشه و اسپ بنظر اقدس درآمد - و آن کامگار
والا تبار را بعنایت خلعت خاصه و مرصع آلات و باضافه سه هزار
ذات بمنصب پانزده هزاری ذات و نه هزار سوار و بمرحمت دو
امپ از طویلۀ خاصه یکی با زین طلائی میناکار - دیگری با زین
طلائی ساده سر بلند ساخته د-توروی بنگاله دادند - درین روز گوهر
صدف جهانداري غرقه باصیۀ کامگاری پادشاه زاده محمد اورنگ زیب
بهادر را نیز باضافه سه هزاری ذات بمنصب پانزده هزار
ذات و نه هزار سوار سر افراز گردانیدند - و بآن والا گهر خلعت
خاصه و دو اسپ از طویلۀ خاصه با زین طلائی میناکار و طلائی
ساده عنایت نموده بدولتها باد ارسال فرمودند •

انتهای الوئۀ فیروزی از دار السلطنه بصوب کابل

چون تزهتگاه کابل بعد از جلوس مقدس مورد موکب اقبال نشده
بود بر پیشگاه ضمیر فیض پذیر پرتو امگلد که آن سر زمین تزهت

و جمده مرصع با بهلولکثاره و امپ از طویلک خاصه با یراق طلا و حکومت صوبه پتنه سر برانراخته مرخص گردانیدند - و فرمان نوازش بعبد الله خان بهادر فیروز جنگ شرف صدور یافت که همگی همت بر قلع اساس این مقهوران برگمارد - و باتش تیغ خص و خاشاک وجود بی سود این مشتی خوار زیان کار را خاکستر ساخته بباد فنا بر دهد - تا اثری از نام و نشان این بهنام و نشانی چلد نماند - و تبیل خان با بهران و خویشان در مرکز اسلام آباد تن شد - چون دختر میرزا رستم صفوی حلیله جلیله طراز کسوت جهاندار پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر بیعت و میوم ذی الحجه سال هفتم جلوس عالم آرا در گذشته بود - و صبیحه ستوده میر اعظم خان را برای آن کمکار خطبه نموده بودند - و خان مزبور او را مصحوب والده و برادرانش میر خلیل و میر اسحق بدرگاه معلی فرستاده بود *

بیستم [شوال] * مصرع * بساعتی که سعادت دهد به مهر و مهر * یک لك روپیه نصف نقد و نیمه نصف دیگر جواهر و مرصع آلات و تنم آن اقمشه و دیگر اشیا برسم حاجق با معتمد خان و مکرمتخان از بندگان بیرونی و سنی النسا خاتم از خدمت گزاران درونی بخانه اعظم خان ارسال نمودند - و چون فرخنده ساعت رخصت پادشاهزاده سعادت آماده نه بنگاله قریب - و هنگام میمنت انجام عقد بعید بود مقرر نمودند که آن محتجبه حجاب عصمت را با والده و برادرش میر اسحق روانه بنگاله نمایند - تا هرنجا خجسته وقتی که در پیشگاه حضور

تفویض ایالت صوبه پتنه بشایسته خان از تعمیر عبد الله خان بهادر فیروز جنگ

بعد از امتباحات مرز آمد اشرار چهار بندبیل و اولاد به نژاد او چنانچه گزارش یافت لختی از هوا خواهانش پرتیراج نام کودکی را از فرزندان آن مطرود بزینهار غیاض مترامکه که پناه جای روز بد این بد کرداران امت گریزانیده بودند - چنپت نامی از مخالفین این گروه آن طفل خرد شمیله بخت برگریده را دست اویز جهارت بل خسارت ساخته - و طایفه شوریده سر نزنه گرا فراهم آورده بحال رعایای بعضی محال اسلام آباد و دیگر پرگنات آن نواحی مزاحمت می رسانید - اگرچه باقی خان فوجدار آن مرکز مراسم جد و کد در تاخت و تاراج این غنودگان غفلت حسب المقدور بروی کار می آورد اما از آنجا که آن فیه باغیه در بیشه‌های زاک و بوم مانند مور و مار در می آمدند - و پست و بلند این سر زمین می پیمودند - باقی خان که بمضایق جنگل و مسالک آن سرزمین چنانچه باید راه نمی برد از عهده برگردن عرق فساد این جماعه نزنه نهاد بر نمی آمد - درین هنگام که رایات فیروزی از دار الخلافه اکبر اباد نهضت نمود و آن گروه فرصت پزوه قابو یافته در برابر انگیزختن گرد فساد زیاده بر سابق ساعی گشتند - بر پیشگاه ضمیر خورشید تنویر پرتو افکند که بهدم بذیان فساد این مخالفین عبد الله خان بهادر فیروز جنگ معین گردد - بفایران شانزدهم این ماه شایسته خان خلعت یمین الدوله را بمنزله خلعت خاصه

می توانی بر نواخته به بلخ رخصت نمودند *

نهم [شوال] مغانی یمین الدوله آصفخان خان خاندان
بمقدم فیض توام رفعت آسمانی یافت - یمین الدوله مراهم
پا انداز و نثار بتقدیم رسانیده پیشکشی والا از اقسام جواهر
و اصناف مرمع آلات و انواع اقمشه و دیگر امتعه نفیسه بنظر اقدس
نزارد - و مناع چار لک روپیه در معرض قبول افتاد - درین محفل
گرامی دره التاج اقبال غره ناصیه جلال پادشاه زاده محمد شاه شجاع
بہادر که از کابل رسیده بودند ادراک دولت ملازمت نمودند
و هزار مهر نذر گذرانیدند - صلابت خان را از تغیر تربیت خان
بخشی دوم گردانیده بعنایت خلعت خاصه و باضافه پانصدی
ذات بمنصب سه هزار ذات و هزار سوار سر بلند ساختند - مراد کام
نبیرہ میرزا رستم صفوی بمرحمت خلعت و منصب هزار ذات
و دیوہست و پنجاه سوار از اصل و اضافه و بخد مت قور بیگی که
بصلابت خان متعلق بود مباهی گشت *

دہم [شوال] راجہ جگت سنگہ از کابل آمدہ بشرف زمین
بوس رسید - و بعنایت خلعت و مالی مرورید فوازش یافت -
یازدہم [شوال] منزل خان دوران بہادر نصرت جنگ بقدرم
والا فروغ آگین گردید - او برسم نثار و پا انداز پرداختہ اسب
و برخی جواهر و دیگر اشیاء نفیسه کہ قیمت ہمہ سہ لک روپیه شد
پیشکش نمود *

خان بمنصب هزاری ذات و دوست سوار - و عنایت الله پهرش
که بخدست عرض مکرر فرق مباحات بر افراخت - و عبدالرحمن ولد
صادق خان - هر کدام بمنصب هزاری ذات و چارصد سوار مرافراز
گردیدند - دیانت رای بخطاب رای رایان مباحی گشت - حاجی
عاشور را بدیوانی پادشاهزاده عالی منصب مراد بخش - و رشیدای
خوش نویس را بخدست داورنگی کتاب خانه از تغیر عبد الرحمن
مذکور بر نواختند - بسالنه دودمان نبوت سفارده خاندان ولایت مید
جلال بخاری پانصد مهر - و بسید نور العیان هزار روپیه مرحمت
شد - بطالب کلیم هزار روپیه عنایت کردند *

سلیم ماه [رمضان] شاه نواز خان قوش بیگی که برای مر
راست نمودن طیور شکاری بحوالی مهند مرخص شده بود بتلثیم
عنبه علیه نایز گردید - درین ماه می هزار روپیه بآئین هر سال
باصحاب احتیاج رسید *

فره ماه شوال عید فطر نوید مسرت داد - از ادای قهذیت و دعا
وصدای کوس و کرنا و لوله در زمین و غلغله در آسمان پیچید - اورنگ
آرای جهانبانی با شکوه آسمانی به عیدگاه تشریف فرموده بادای
نماز پرداختند - و بآئین مقرر در رفتن و آمدن به افشادن زر و میم
عالمیان را بکام دل رسانیدند - هزاره اصپ و سی شتر پیشکش
به حاجی خان بلوچ با بیست تانگه ابلق از سرکار والا و برخی
میرمع آلات و طلا آلات بعلي مردان خان انعام فرمودند - سعادتخان
بعنایت غیل مربر افراخت - قاضی عمر میر شکار نفر محمد خان
را بمرحمت خلعت و انعام دو هزار روپیه و یک عدد مهر

ارغنايت الله كه خان مغرور به نرزدني برگرفته بود و فضل الله را
بعنايت خلعت مرفراز ماخذند *

نگارش جشن وزن شمسی

روز یکشنبه هجدهم [رمضان] مطابق چارم بهمن فرخنده بزم
شمسی وزن اختتام حال چل و هفتم ، افتتاح سال چل و هشتم از
سین ابد قرین زندگانی جاودانی حضرت خاتانی در شاه برج دار
السلطنة لاهور كه به منحت و رفعت پیداره گزار بروج آسمانی امت
آرایش یافت - خورشید اوج جلال پس ازان كه برسم هر حاله بطلا
و دیگر اجناس معبوده بر سخته آمد از مطلع تخت مرمع طلوع
فرموده جیب و دامن روزگار زن و سیم گردانید - درین روز میمنت
افروز منصب نه رست صحیفه معالی پادشاهزاده محمد دارا شکوه
باضافه پنجهزاری ذات بدست هزاری ذات و ده هزار حوار مقرر
شد - و پادشاهزاده والا تبار مراد بخش را كه پانصد روپیه روزیانه
داشت بمنصب ده هزاري ذات و چهار هزار سوار و علایت علم و
نقاره و طومان طوغ مر بلند گردانیدند - علیمردان خان بعنايت برجی
خاصه و پاندان مرمع و خوان طلای میناکار بانه پیداله ارگجه خاصه
و خان دوزان بهادر نصرت جنک بعنايت جیقه مرمع مر برافراختند -
راجه جسونت سنگه باضافه هزاري هزار سوار بمنصب پنجهزاری
پنجهزار حوار - و راجه رایسنگه باضافه پانصد سوار بمنصب ده
هزاری دو هزار سوار - و سعادت خان باضافه پانصدی ذات بدمنصب
دو هزاري هزار و پانصد سوار نیلوش یافتند - و از اصل و اضافه اجالت

از اصناف تجواهر و اقسام مصرع آفت و انواع اتمشه گذرانید *

دوازدهم [رمضان] اواز کدورت آباد دنیا به نزهتگاه آخرت

انتقال نمود - پادشاه مهربان و شهنشاہ قدر شناس برفوت آن وزیر

دانا فراوان تاسف نمودند - و باز ماندگان او را بمراحم پادشاهانه که

درین رقیمة مفاخر گذارش خواهد یافت تسلیم و تسکین بخشیدند -

تاریخ ارتحال آن نیک مال * مصرع *

(ز خوبی برد گوی نیک نامی)

و (علامی از دهر رفت) یامته اند - او بمیامن تربیت پادشاه ارشاد

گشتگاه بمرتبه تهذیب اخلاق نموده بود که ازو بارجود مکنت و قدرت

به هیچ بیاندیش حسد کیش ضرری نرسید - چنانچه مکرر بر زبان

انصاف ترجمان رفته که از افضل خان درباره هیچ یکی سخن بد

شنیده نشد - باسلام خان صوبه دار بنگاله که بیمن ترشیخ خاقان

فیض گستر اداب دان و کار گزراست خلعت خاصه ارسال یافت

و فرمان قضا جریان صادر شد که بعد از رسیدن سیف خان بسرعت

تمام خود را ببارگاه عظمت و جلال برساند - که خدمت والا مرتبت

وزارت بدو تفویض خواهد یافت - و مقرر شد که تا رسیدن او امور کلیه

دیوانی در حضور اقدس به تنقیح رسد - و شؤون جزیه آنرا دیانت

رایی که خدمت دفتر خالصه و تن بدو مفوض بود سرانجام دهد

و جمع غریبان میانه تنخواه ارباب مناصب را بگرامت استماع

معرف رسانیده بروفق حکم معالی دستخط نماید - و اسناد قبول

بخط و مهر و رساله او در دفاتر ثبت شود *

سیانزدهم [رمضان] اسانت خان پراهر خان و دوچهر

مهر [رمضان] معبد خان بهادر ظفر جنگ را و معنای
خلعت و جبقه مرصع و دو اسب از طوبیله خاصه یکی با زین
طلا دیگری با زین طلا و نیل از حلقه خاصه - و بهران او را بمرحمت
خلعت و اسب مرسلند گردانیده به پشاور رخصت دادند - و از
کومکین صوبه کابل سید دلیرخان و سید محمد و سید بلی برادران او
و حیات و علاول ترین و شیخ عثمان که با بغان ظفر جنگ ادراک شرف
ملازمت نموده بودند بخلعت و اسب مرسلند گشته رخصت معاودت
یافتند - چون بعرض مقدس رسید که پیمان زندگی جان نثار خان
که نظم بهکر از تغیر یوسف محمد خان تا شکنجی بدو مفوض شده
بود در اثنای راه نوردهی لبریز گشت - حکومت آنجا بشاه قلی خان
مقرر نمودند - و بعنایت خلعت و اسب مرسلندی بخشیده مرخص
ساختند - درین ایام چون وزیر عطار تدبیر افضل خان را که از حسن
بخلق و سلامت نفس مطمح - انظار پادشاهی گردیده باقصی پایت
اعتبار و درجه اعتماد مرتقی گشته بود و از سنین عمرش که
بهفتاد رسیده بدست و هشت سال در بندگی این درگاه گردون چاه
که مبتغای کامرانی و منتهای امانی ست و خدمت گزاری این
بارگاه خواقین پناه که منشای انضال و منبع آمال است بسربرده
از اسباب کامرانی و مواد بزرگواری انتفاع یافت - چنانچه تفصیل
احوال او در نخستین دفتر این صحیفه مکارم و معالی گزارش پذیرفته
عارضه جسمانی طاری گشت - و از اشتداد مرض ضعف مزاج رو
بفرزونی نهاده - خاقان قنبردان این دیرین ینده را بعیدیت نوازش
فرمودند - آن دستور دانهور مراحم نثار بتقدیر رسانیده پیشکش

که از جانب او بنظم بدخشان می پرداخت با رازد بندگان درگاه آسمان
 و مرتبت از بدخشان آمده شرف ملازمت دریافت - بعنایت خلعت
 و منصب پانصدی ذات و صد سوار و خدمت دیوانی صوبه بکلی
 بجای شیع عبد الکریم و انعام چهار هزار روپیه مباحات اندوخت -
 و شیخ عبد الکریم بدیوانی سرکار گوهر درج خلافت پادشاه زاده
 محمد دارا شکوه مرافراز گردید - علی بیگ خویش علی مردان خان
 را بخلعت و انعام چهار هزار روپیه برنواخته بتفویض خدمت نظم
 و نسق صوبه کهمیر به نیابت خان موسی آلیه حسب الالتماس
 او ضرر برانراختند - ایسرداس ملازم راناجکت سنگهرا که عرضه داشت
 او با برخی مرصع آلات بعلوان پیشکش آورده بود بخلعت برنواخته
 محسوب او خلعت خاصه و دو اسپ تپچاق با زین طلا و مطلق برانرا
 فرستادند •

پنجم [رمضان] بعلی مردان خان شمشیر دراز خاصه که بجای
 عصار در خدمت میدارند - و در دکن به دھوپ زبان زد است - و بخان
 دوران بهادر نصرت جنگ اسپ از طویل خاصه با زین طلا عنایت
 فرمودند - به پسران میرزا والی صد مهر انعام شد - درین تاریخ به
 حنیف خان حارس اکبر اباد فرمان رفت که بسرعت هرچه تمام تر
 از انجا به بنگاله که در تیول پادشاهزاده بخت بیدار محمد شاه شجاع
 بهادر مقرر گشته است شنافته تا رسیدن آن دره التاج ملطنت از صوبه
 بنگال خبردار باشد - صغدر خان بعنایت خلعت خاصه و جمدهر
 مرصع با پهلوانتاره و نیل و حکومت اکبر اباد مرافراز گشته از
 سید شاه حضور دکنوری یالت •

نوزدهم [شعبان] بگوهر بحر خلعت پادشاهزاده محمد شاه
شجاع بهادر خلعت خاصه و اسب از طویلۀ خاصه با این طلای میناکار
اوصال یافت *

بیست و ششم [شعبان] منزل علیمردان خان بقدم خدیو
جهاندار بیت الشرف اقبال گردید - خان اخلاص نشان پس از ادای
رسم با انداز و نثار و نیایش الطاف پادشاهی پیشکشی از اسپان
و اتمشۀ عراق که قیمت آن قریب یک لک روپیۀ شد - بنظر فیض
گهتر درآورد - و بیایۀ قبول رسید - و بعنایت اسب از طویلۀ خاصه
موسوم به لعل بی بها با ساز طلای مینا کار مرارازی یافت - جانهاز
خان بعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزارائی ذات و هشت
صد سوار و حراست حصار چناده و فوجدارئی مضامفات آن سر برافراخت -
قلعه دارنق قلعه کالنجر بعد الله نجم ثانی مفوض گردید *

بیست و چهار [شعبان] اسب پیشکش بهوج و لد بهارا زمیندار
کیچ بنظر اقدس در آمد - از عرضه داشت متکفلان عمارت حسن
ابدال معروض اقدس گشت - که درین حدود برخلاف سنین
ماضیه برف چندان بارش نمود - که تمامی دشت و صحرا و کربوه
و مغاک برآمود *

دوم [رمضان] پیشکش وزیر خان اتمام جواهر و مروع آلات
و نفایس اتمشۀ و اسپان عراقی و ترکی و شتران نرو مایه
از نظر انور گذشت - و قیمت آنچه به پذیرائی رحید مبلغ پنج
لک روپیۀ شد - کفایت خان بمرحمت خلعت و خدمت دیوانی
مربط قلدهار مختصر گردید - میر یحیی کلبلی نوکر معتمد والی بلخ

معلی نهاده بود : باپسران خود شرف اندوز ملازمت گشته هزار مهر نذر گذرانید - و بمرحمت خلعت خاصه با چارقب طلا دوزی و جمدهر مرصع با پهلوانکماره و شمشیر مرصع عز افتخار اندوخت - جلال پسر داور خان کاکر بخاعت و خدمت فوجداری جمو از تغیر شاه قلی خان فرقی عزت بر افراخت - بیوسف خواجه و حسن خواجه بخاری هفت هزار روپیه و به تولک بیگ کاشغری که تازه از ماوراء النهر آمده بود - دو هزار روپیه انعام شد *

دوم [شعبان] سال ۱۳۴۸ رضویه سید جلال گجراتی که بطلب خدیو انضال از گجرات روانه پایت سریر سدره نظیر شده بود - احرار سعادت ملازمت نمود - یوسف محمد خان باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و سوار و بصوبه داری ملتان بعد از تغیر حکومت بهکر - و جان نثار خان باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و بنظم بهکر - و بکه تاز خان باضافه نهصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - و بحکومت سیوستان سرانرا از گشتند *

پانزدهم [شعبان] علیمردان خان را بعنایت پنج لک روپیه نقد و ده تقوی پارچه از نسایج بانگاله عز امتیاز بخشیدند *

شب پانزدهم [شعبان] مبلغ ده هزار روپیه مقرر بارباب احتیاج عطا فرمودند - و عبادت مخصوصه آن شب متبرک بنقدیم رسید *

پانزدهم [شعبان] بهین دور خلافت و بادشاهزاده مراد بخش پوشتین خاصه عنایت شد - سعیدخان بهادر ظفر جنگ و راجه جسونیت جنگه نیز بمرحمت پوشتین سوار ابرو روپیه فوازش یافتند *

آن دولت نقد و جنس بسیار بطریق موغات فرستاد - چنانچه
 بمحمد محسن که از جانب شاه بهمان داری او مقرر بود - دوهزار
 تومان از نقد و جنس رسید - بنام پادشاه فیض گستر را که یکی
 از بندگانش که هنوز باقصای مراتب جاه و منتهای مدارج دستگاه
 نرسیده از فزونی اسباب دولت و فراوانی مواد مکنت با این همه
 اخراجات که در چندین سفر دور دست کشیده - شایسته پیشکشی که
 شرف پذیرائی یابد - از نظر دشوار پسند خدیو جود پرور بگذرانند *
 شب بیست و هفتم [رجب] که شب معراج سرور موجودات
 است - مبلغ ده هزار روپیه مقرر بصلحا و حفاظ دار السلطانه لاهور
 مرحمت شد *

غره [شعبان المعظم] بمقامی افضل خان و شایسته خان و وزیر
 خان و صفدر خان و جعفر خان و چندی دیگر از نوئیان والا مکن
 خلعت زمستانی عنایت فرمودند - شاه قلی خان بانعام بیست
 و پنج هزار روپیه نقد نوازش یامت - آتش خان دکنی یک فیل
 پیشکش نمود - راجرپ ولد راجه جگت سنگه بهرحمت خلعت
 و فزونی منصب و عنایت اسپ و خدمت فوجداری کوهستان
 کانگره مباهی گشت - محمد اقای رومی که علیمردان خان او را
 با چند رومی دیگر بدرگاه معلی فرستاده بود - چون از دل بستگی
 زاد و بوم که پخته کهل منشان امت - قدر خدمت گذاری این
 آستان جاه و جلال ندانسته آرزوی رخصت نمود - او را بعنایت خلعت
 و ده هزار روپیه نقد بر نواخته مرخص گردانیدند *

ششم [شعبان] سعید خان بهادر ظفر جنگ به فرمان والا رو بعتبه

مقرر فرمودند - تا طبیعت او که از دیر باز بآب گوارا و هوای دلگشا
 خوگر است - ازین سرزمین نزهت آگین نشاط تازه اندرزد -
 و بمرحمت خلعت^۱ خاصه با نادری و خنجر مرصع با پهلنگاره و
 برخی اقمشه نفیسه هندوستان بهشت نشان از زر تار گجرات و
 اختی پشمینه کشمیر برنواختند - و از وفور رانت پاندان متفاکر
 مملو به پان خاصه بخوان و سفلدان طلای ساده - عنایت نموده
 فرمودند - که بخوردن پان که از گزین نعمای مواد اعظم هندوستان
 است - اعتیاد نماید - خان هزاران بهادر نصرت جنگ که بحکم
 والا - در خدمت گوهر اکلیل سلطنت پادشاهزاده محمد شاه شجاع
 بهادر - از کابل باتک آمده بود - و بموجب فرمان قضا جریان از انجا
 یلغار نموده - و با وجود جساست در هفده پهر این مسافت بعید
 نوردیده بدرگاه گیوان جاه رسید - و درین روز مبارک سعادت
 ملازمت اندرخته هزار مهر نذر گذرانید - و بمرحمت خلعت خاصه
 با چارقب طلا دوزی سر برانراخت - پیشکش صفدر خان پانصد
 اسب عراقی - که از انجمه چار صد به پذیرائی رسید - و صد بار
 مرحمت گشت - و اصناف اقمشه و امتعه نفیسه ایران از نظر
 اکسیر اثر گذشت - و پنج لک روپیه قیمت شد - صفدر خان
 بیمن تربیت و نوازش خدیو دریا نوال خدمت سفارت بآئین
 شایسته بتقدیم رسانید - از آداب دانی و قاعده منجی او شاه
 صفی بخانه وی آمد - و انعام تلافی نمود - شاه نه هزار تومان
 نقد و هشتاد اسب با بندی دیگر اشیا بدعوات داد - و ارمناغ
 قریب یک لک روپیه از نفایس هندوستان پیشکش کرد - و باعدیان

تا روز رخصت دو لک روپيه نقد و جنس پنجاه هزار روپيه باو
عنايت شد - و مصحوب او جهت شاه صفی صراحي و پيدائش مرصع
با رکابی که قيمت همه پنجاه هزار روپيه بود ارسال
نمودند *

نوزدهم [رجب] بروضة بهشت آئين حضرت جلالت مکاني
انار الله برهانه تشریف برده پس از تقديم آداب زیارت
مبلغ پنج هزار روپيه بساکنان آن مکان مزيف و پنجهزار بديگر
ضعفا و اهل استحقاق عطا فرمودند *

بيستم [رجب] حسینی که در ذی الحجه دهم سال میمنت
اشتمال از جلوس اقبال به ایران زمین دستوري یافته بود باهتلام
آهتان فلک نشان چهره طالع برافروخت - و بعنايت خلعت
ر انتخار بر انبراخت *

تفویض ایالت صوبه کشمیر بعمده

تونینان رفیع الشان علی مردان خان

درینولا عاطفت باشاهی اقتضای آن نمود که چنانچه علیمردان
خان بم منصب عالی و دیگر عنايات بتواتر و توالی مباهي گشته
است بحکومت صوبه که در لطايف آب و هوا از دیگر صوبجات امتیاز
داشته باشد مریندي یابد - بنابراین روز مبارک دوشنبه بیست و دوم
رجب خطه داپذیر کشمیر را که مرآمد متفرقات روی زمین است -
بل روضه از فردوس برین - و بغزونی ریاض و انهار و فراوانی ریاحین و
اشمار نم البدل ولایت قندهار - از تغیر ظفر خان در اقطاع خان مزبور

مصحوب حکیم معین الزمان ارسال داشته بود با زین مرصع دیگری عراقی با زین طلا و چهار فیل از انجمله ایک فیل کلان کوه شکوه دندان دار با یراق ثمره و جل مخمل زربفت عز افتخار اندوخت - و انعام منزل اعتماد الدوله که بسرکار فیض اثار تعلق داشت و از منازل بتکلف دارالسلطنه است ضمیمه عنایات گردید - از تاریخ روانه شدن خان مزبور از نندهار باراده بندگی درگاه سپهر اشتباه ناهنگام ملازمت جنس مبالغ يك لک روپيه بمرات برای مریبلندی او ارسال یافته بود - درین روز آنچه سواي حویلی عنایت شد نیز یک لک روپيه قیمت داشت - و عنایات دیگر که بدفعات بروی کار آمده در محل خود گزارش خواهد یافت - و ده کس از نوکران معتمد خان مشار الیه بعنایت منصف درخور حال و انعام بیدست هزار روپيه کام اندوز گشتند - و ازین جمله حسن بیگ و علی بیگ که بخان مذکور قرباتی دارند بخلعت و خنجر مرصع - و هشت دیگر بخلعت نوازش یافتند *

هژدهم [رجب] بخواجه خواند محمود که احوال او در آخر جلد اول گزارش یافت و از کشمیر باستان معلی آمده دولت ملازمت اندوخت فرجی شال و دوپست مهر عنایت شد - یادگار بیگ سفیر ایران که در دار الخلافه اکبر آباد دامتورجی مراجعت یافته بود و بواسطه سرانجام ناگزیر در لاهور چندی توقف نموده درین تاریخ باز بشرف تقبیل سده منیه نایز گردید - و بعنایت خلعت و جیقه مرصع و خنجر مرصع و انعام بیست هزار روپيه مفتخر گشته دیگر باره رخصت انصراف یافت - از روز ملازمت

و معتبر دولت صفویه که احرام استلام سده حرم احترام از ایران بسته
برآمده بود بطواف عتبه ملایک مطاف دولت اندوز گشت -
و بعدایت خلعت و انعام سه هزار روپیه سريلند گرديد - تکه بنگ
خوبش يلنگنوش از بلخ آمده دولت کورنش دريافت - و نه امپ
پيشکش نموده - و بعدایت خلعت و انعام سه هزار روپيه برنواخته
آمد - پانصدکس از گرز بردار و يعاول و قورجردار بقدر مرتبه از
پيشگاه مراحل خلعت فتوحی مخمل کلابتون دوزی يافتند *

پانزدهم ماه مذکور روز مبارک در شنبه مطابق غره اذر ماه
خاقان سليمان مکان با شوکت فلکی و شان ملکی بدولت خانه
والای دار السلطنه لاهور متوجه گشتند - و به زر و سيم نثار
جهانيان را کامياب ساخته بعد از - پوری شدن یک پهر و دوگزي
بآن مکان اقبال آشیان رسیده جهروکه دولت خانه خاص و عام
را بانوار جبین مهر آئين برامروختند - و بحکم والا معتمد خان
مير بخشی و تربيت خان بخشی دوم علي مردان خان را تا بیرون
دروازه دولت خانه خاص و عام استقبال نموده درین ساعت
فرخنده که برای ملازمت او مختار ستاره شناسان بود بشرف
استلام عتبه فلک مرتبه رحمانیدند - او بعد از اداي اداب کورنش
و تسليم و ادراک دولت ملازمت هزار مهرنذر گذرايد - و بعدایت
خلعت خاصه با چاروقب طلا دوزدی و جیفه مرصع و خلجیر
مرصع با پهلکناره و شمشیر خاصه مرصع و باضافه هزارای ذات و هزار
سوار بمنصب شش هزاری ذات و شش هزار سوار و بمرحمت
دو اسب یکی عربی که علي پاشا حاکم بصره برسم پيشکش

پانصد سوار سرانراز گردانیدیم - و یرلیخ والا به عید خان بهادر ظفر جنگ عز مدور یافت - که چون بعزایت گارساز بنده نواز مہیات آن حدود حصن انجام یافتہ یوسف محمد خان را بہ بہکر و جان نثار خان را بہ سیوستان فرستادہ و کلاہت قلعه و صوبہ قندھار بقلیچ خان باز گذاشتہ خود با تئمہ لشکر بکابل بیاید - و بعد ازان کہ دارالسلطنہ لاہور بہا مہچہ فواء ظفر انڈما ضیاء تازہ یابد بتعمیل خود را بدرگاہ معلی برساند *

ہشتم [جب] از آب بیاہ عبور نمودند *

ہشتم [رجب] صفدر خان با ضادہ ہزاری ذات و پانصد سوار بمنصب پنج ہزاری ذات و سہ ہزار سوار مباہی گردید - مہیس داس راتھور کہ سابق نوکر راجہ گجسنکہ بود و پس ازان ملازم راجہ جسونت سنگہ در سلک بندہای درگاہ انسلاک یافتہ بخلاعت و منصب ہشت صدی ذات و سہ صد سوار مرعزت بر افراخت *

دہم [رجب] کنار تالاب راجہ تودرمل محط سردقات رفعت گشت - وزیر خان صوبہ دار پنجاب با پسران بتلذیم عتبہ فلک رتبہ سعادت دو جہانی انداختہ ہزار مہر نذر گذرانید - و قاص حاجی مخاطب بشاہ قلی خان فوجدار دامن کویہ کلکترہ - و بختیار خان فوجدار لکھی جنگل و دیگر بندہائی تعینات پنجاب نیز شرف اندوز ملازمت گشتند - شاہ قلی خان بمرحمت اصپ و فیل نوازش یافت *

چاردہم [رجب] پاف ہشیار خان بنزول اقدس فروغ آمد گشت - محمد حسین برادر میر فتح مدار تغلکچیان صفائانی

که چار کروهی شهرمت برآمد - و درانجا بر هر دو روی آبی که به مهانه خضرپور مشهور است - و سر راه مکان مقهور - در دو روز چهار حصن برافراخته بتوپ و تفنگ و دیگر آلات جنگ محکم ساخت - پس از استحکام این قلاع با آنکه نوار قلیای همراه داشت خواست که به پیگار این جماعه نابکار بپردازد - از انجا که نصرت همغان اولیای این دولت ابد میداد است از استماع استحکام مهانه و دهاپه و اراده پیش رفتن مجاهدان اسلام بآس و هراس بران جماعه خناس مستولی شد - و سر رشته تماسک از دست داده بر اهی که آمده بودند باز گشتند - احلام خان بشهر معاودت نمود * بیست و چهارم [جمادی الثانیه] رایات ظفر از سهند برة نوردی درآمد *

بیست و هفتم [جمادی الثانیه] ساحل آب ستلج مضرب خیمام گشت - روز دیگر براه جسر ی که از سفرن برین دریا بسته بودند عبور فرمودند - سبل سنگه ولد راجه سورج سنگه از تعیناتیان احمد اباد بمنصب هزاری هزار سوار از اصل و اضافه سرفراز گردید * غره رجب بقلیچ خان فرمان شد که چون ولایت بست با توابع در تیول عزت خان ولد یوسف خان تکریمه مرحمت شده - محافظت حصون آن بدو مفوض گشته - و ولایت زمین داور در جاگیر میرزا محمد و حراست قلعه آن بمومی آله مقرر فرموده ایم - ایقان را بقلع مستور فرماده نوکران خود را که درین دو قلعه گذاشته - طلب نماید - و عزت خان را باضافه پانصدی چار صد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار - و میرزا محمد را از اصل و اضافه بمنصب هزاری

باین جانب آمده بعضی ازان بسعادت اسلام مستسعد گردیدند - و مانکنترای با متعلقان و جمعی که همراه او و بعد از برآمده بودند و چهارده نیل و نزدیک نه هزار کس از مگ و تلنگ که دران سرزمین نهنک دریای جنگ اند به جهانگیر نگر رسیده اسلام خان را دید - و سه نیل بوی داد - خان اوزا بمراحم بادشاهانه مستظهر گردانیده پنج هزاره روپیه از جانب خود رسانید - و منزلی بجهت ارمین ساخته و مبلنفي بواسطه اوقات گذار ارم همراهانش تارسیدن پیرلخ والا در باب منصب و جاگیر مقرر گردانیده کیفیت این ماجری بدرگاه آسمان جاه معروض داشت - و مقاهیر مگ که بعزیمت پیکار مانکنترای آمده بودند بعد از رسیدن چاتگام چون دانستند که اوباولیای دولت ملتجی شده به بهلوله در آمده است - در چاتگام باعداد ادوات کارزار استعداد پیکار نموده بدریای میان سری پور و بهلوله که کشتی دران ازین رو بآن سو روزی یکبار بیش نتواند رفت باین اندیشه که هرگاه مانکنترای از بهلوله روانه جهانگیر نگر شده خواهد که ازین آب بگذرد بیلک ناگاه رسیده کار او بانجام رسانند - در آمدند - ازان رو که مانکنترای پیش از رسیدن مخاذیل بقابوگاه دست انداز باستظهار اولیای دولت از آب گذشته بجها نگیر نگر آمده بود برو دستي نیافتند - و چون اکثر لشکر بنگاله بفتح آشام اشتغال داشت کوتاه بیمان بغزنی توب خانه و کثرت سفاین نبرد که زیاده از پانصد جلیبه و صد و پنجاه غراب و پنج منزل جهاز خرد پراساز بود قدم جرات پیش نهادند - امام خان برین جرات گهی یانته با محلدار خان و دیگر کومیان و تابینان که باو همراه بودند بانداز نبرد به دهانه

نزدیکست پیغام کرد که مراجز عتبه پادشاه گیتی پناه سلجانیست
 بهره اشاره رود بعمل آرم - چون این ماجری از نگاشته سنجر باسلام
 خان رسید بسنجر و سید حسن مکنه تهنه دار بهلوه نوشت که
 باستعجال تمام بسرحد مگ رسیده اورا بیاورند - سنجر بموجب
 نوشته باجمعیت خود و سوار و پیاده ناظم صوبه که برسم کمک نزد او
 می بودند بکنار آب پهنی که سرحد بنگاه و مگ است رفته چندی
 را با نوشته اسلام خان که برای استمال و اطمینان مانکنرای نگاشته
 بود از آب گذرانیده نزد او فرستاد - و خود باهمریان نزدیک دریست
 جلیقه مگ را که بقصد گرفتن سر راه برمانکنرای رسیده بودند
 بضرب تیر و تفنگ برگردانیده مانکنرای را که برکنار آب آمده
 بود از آب گذرانیده بجگدیه آورد - درینوا سید حسن مکنه نیز
 با جمعیتی که درتهانه داشت باینان پیوست - و چندی از راه احتیاط
 باتفاق در جگدیه توقف نمودند که اگر لشکری ازان زمیندار نابکار
 از راه خشکی تعاقب کند تنبیه و تادیب نموده گذارند که بجماعه
 که از چات گام برآمده پی هم می آمدند آسیبی توانند رسانید -
 و بمیان حسن نیت اولیای دولت مردم بنگاه نزدیک ده دوازده
 هزار تن از مرد و زن که در چاتگام و آن نواحی دریند ارماد فرنگ
 جان میکنند - بعد از چهل سال رستگاری یافتند - و پس از روزگار
 دراز باوطان مالوفه رسیدند - و فرنگیان چاتگام که بموافقت مانکنرای
 با مرزبان رخنک و مردم آنجا مخالفت داشتند از آنجا برآمده
 برخیز بطرف فرنگستان رفتند - و چندی بایک غراب و یک بتایل
 بدست مردم سید حسن گرفتار گشتند - و لختی بخواهش خود

از توکتران مرزبان مذکور با زن ناموس دشمن او ساز گاری نموده پسر
را از میان برگرفت - و خود بجای او برنشسته خداوند گیر و دار
ملک رخنگ گشت - و چون آن فرومایه از مانکنترای برادر حقیقی
زمیندار پیشین که در زندگهی او باستقلال تمام بحکومت چانگام
می پرداخت دل نگرانی داشت - جمعی را فرستاد تا او را بدام و
دانه مکرو حیل بدست آورده رهگرایی نهدتی گردانند - اینان
به چانگام رسیده مانکنترای را به تزویر و تلبیس از آنجا برآوردند
انجام کار او پس از قطع لختی مسافت باعلام یکی ازان جماعه
بر راز و انداز اینان مطلع گشت - و اکثر این گروه را از خود ساخته
و هر که بآورد در نیامد او را کشته باتفاق آن مردم و جمعی از مگان و
فرنگیان بچانگام مراجعت نموده جانشین برادر گردید - و پوانجان
نام مگی را که برادرش نواره چانگام و دیگر کارهای آنجا باو باز گذاشته
بود باخود متقی گردانید - و جماعه که از اصالت و حمیت
به مری و سرداری آن بلایه بی مایه حریفان نمی آوردند از اطراف
آمده به او پیوستند - او کشتیهای چات گام را بآلات جنگ ساز و
سامان نموده باسفاین فرنگیان آنجا و لشکری که فراهم آورده بود
همراه پوانجان به نبرد لشکر رخنگ روانه ساخت - اتفاقاً پوانجان از
بسیاری نواره و لشکر رخنگ در خود متاب مقاومت نیافته بانواره
که همراه داشت بمیاه رخنگ می پیوندد - دو لشکر پیشین و پسین
اتفاق نموده رو بچانگام می نهد - مانکنترای از دیدن این جدائی
و بیوفائی با عیال و انیال و جمعی از همهرهان از رآه خشکی بموی
پهلوان روان شد - و بسنجر ترخان تهنه دار جگدیه که بخرخند مگ

علی اکبر گزرونی آنجا تفویض فرمودند - یادگار بیک برادر زاده
نذر بیک طغائی امام قلی خان والی تبران که بازروی بندگی
این درگاه ملاطین پناه از بخارا آمده بود احتلام صدقه سنیه نموده
در سلک بندگان منسلک گشت - و به عنایت خلعت و خنجر و
شمیر یراق طلا و منصب هفتصدی ذات و در بهشت موار و اسب
و انعام پنج هزار روپیه مر بلند گردید *

بیدست و دوم [جمادی الثانیه] صفدر خان که از ایران
مراجعت نموده بود و جریده رسیده - شرف ملازمت دریافت - و هزار
مهر بطریق نذر و نه اسب عراقی که همراه آورده بود بر مبدل
پیشکش گذرانید *

بیدست و سیوم [جمادی الثانیه] پیادشاهزاده کامگار والا مقدار
محمد اورنگ زیب بهادر ده اسب پنج تپچاق و پنج راهواز همراه
محمد صادق ملازم آن والا گهر فرستادند - بعالی مردان خان پوهندین
ممر خاصه مصحوب محمد مراد مالدوز ارسال یافت - هر گز بتنهاده
که چل و یک لک دام جمع دارد از راه عنایت بانعام علامی
انضال خان مرحمت فرمودند *

زینهارى شدن مانکترای برادر زمبدار مک باولیاى
دولت بلند صولتا و حدوث حوادث دیگر
از عرضه داشت اسلام خان ناظم ملک بنگاله بمسامع حقایق
مجامع رسید که پس از فوت زمیندار رخنگ بهر او بعضی
جمعى از ارباب رتق و فتق آن سرزمین جانشین شده بود - یکنی

دولتخانه خاص و جهر و کت مبرک و خوابگاه والا و محل مقدس را در حضور اقدس مقرر ساخته به میر علی اکبر کروری سپردند. حواله نموده بودند - که این منازل دلگشا را بر اطراف تالاب و مهابی چبوتره در میان آن موافق طرح بانجام رسانند - و در حین مراجعت الویه ظفر طراز از دار السلطنه تصرفی چند درین عمارات نیم کاره فرموده - درینولا آن تصور بی تصور بنزول سعادت موصول زیب و زینت یانت - و همگی آن مغانی جنانی خصوصه عمارت آرامگاه مقدس که رو بجانب آب است - و دولتخانه خاص که رو بجانب باغ هستند؛ خاطر مشکل پسند افتاد - و پنج روز دران ابدیه میامان امکنه بعشرت گذرانیدند *

نوزدهم [جمادی الثانیه] عبد الغفور ایلچی بلخ بعنایت خلعت و اسب و انعام پنج هزار روپیه کامروا گردیده ببلخ مرخص گشت - و بهمرهان او هزار روپیه مرحمت شد *

بیست و یکم [جمادی الثانیه] یمین الدوله آصفخان با پسر خود بهمنیار و نواسه خود عبد الکافی پسر میر میدان و کار خانجات سرکار خاصه شریفه از عقب رسیده احرار سعادت ملازمت نمود - و بعنایت خلعت خاصه مر اختصاص بر افرخت - درین روز معز الملک بمرحمت خلعت و حکومت سورت از تغیر حکیم مسیح الزمان و امینا ارورغه کرکیراق خانگه گجرات بعنایت خلعت و فزوننی منصب و مرحمت اسب و بجای معز الملک بمخدمت دیوانی و امینی سرکار سپردند گشتند - و نوحداری سرکار سپردند که آن نیز بمعز الملک تعلق داشت بمیر

از طوبیله خاصه با زین مطا بلند پایگی بخشیدند - غیرت خان
 بمعنایت خلعت مفتخر گشته دستوری مراجعت دار الملک دهلوی
 یافت - باقی خان را که در تنبیه مفسدان اسلام آباد مصدر تردد
 شده بود بارمال خلعت و نقاره نوازشی فرمودند - بهرام ولد صادق
 خان بخدمت بکولبی از تغیر غارف بیگ ولد تاتار خان و
 مرحمت خلعت سرافراز گشت - بکوکب ولد قمرخان درویش
 مهر انعام شد *

دوازدهم [جمادی الثانیه] باغ انباله که دران عمارتی بهرکاری
 متکفلان مهمات ملکه جهان مالکه زمان بیگم صاحب ترتیب یافته
 به نزول اقدس طراوت و نصارت تازه یافت - و پاشاهزاده جهانیان
 بمراسم ضیافت پرداختند - شب چاردهم بحکم عالم آرا مجلس
 مهتابی آرایش پذیرفت - و صفائی جا و نعمه خنیا گران ناهید
 نوا دیده را نور و دل را مرور بخشید - و سه روز دران چمن قیض
 انجمن مقام شد *

شانزدهم [جمادی الثانیه] از انباله کوچ نمودند *

هزدهم [جمادی الثانیه] بدولتخانه سپردند که پیوست
 باغ حانظ رخنه بناشده تشریف فرمودند - بحکم حضرت جنت
 مکنی متصل آن باغ تالابی بدرازی صد و بیست گز و پهنای
 صد و ده احدات یافته بودند چون از تراوش آب چنانچه باید
 لبریز نمی گشت - مال هفتم جلوس اقدس در اثناء توجه
 رایات ظفر سمات بدارالسلطنه لاهور حکم شده بود که بعد از نهضت
 رایات جلال تالاب از آب پرداخته تراوش را بجا نمایند - و طرح

آغاز دوم سال دور دوم از جلوس مبارک

روز شنبه غره جمادی الثانیه سنه هزار و چل و هشت هجری مطابق هفدهم مهر که سر آغاز دوم سال دور دوم است چهره‌کشی مسرت گشت - جهانیان شهرت از سر گرفتند - وفیض جود شهشاه مفضل در بر - درین تاریخ محادی تصبیه گدانه بر ساحل دریای چون خیام فلکی ارتفاع بر افراخته آمد - درین روز خاندان قلی ملازم علیمردان خان عرضه داشت او را با دوازده رومی که والی ایران بعد از فتح ایروان بقندهار فرستاده بود چنانچه گذارش پذیرفت بدرگاه آسمان جاه آورده بوماطت ملنزمان پایه اورنگ جهانستانی گذرانید - او بعنایت خلعت و انعام هزار روپیه و رومیان بمرحمت خلعت و انعام چار هزار روپیه سرافراز گردیدند *

هفتم [جمادی الثانیه] موضع اختیار پور از توابع پرگنه اندری منزل اقبال شد و از فزونی عاطفت خلعت خاصه و پالکی عاج با یراق طه بعلمردان خان که تا حال از سواری آن راحت اندوز نگشته بود عنایت نموده مصحح خاندان قلی ملازم او ارجال داشتند - صباح آن فیلی با یراق طه که پادشاهزاده بیدار بخت محمد اورنگ زیب بهادر فرستاده بودند از نظر مقدس گذشت - این تاریخ واجبه جسونت سنکه را بمرحمت خلعت خاصه و اصیب

بیست و پنجم [جمادی الاولی] موضع بکرواله از مضامین برگزیده
 عالم مخیم بارگاه جلال گشت - و علامی افضلخان و راجه جسونت سنگه
 و دیگر بندگان که حسب الحکم در دهلی مانده بودند بمسکر منصور
 پیوستند - بقره باصره سلطنت سلطان سلیمان شکوه نخصتین خلف
 مهین پور خلافت فیل از حلقه خاصه عنایت شد - از آنجا که
 گذارش تفصیل انعام و انضال پادشاه ابر دست باعث اظناب این
 کتاب میمنت نصاب میگردد ناگزیر خامه صدق نگار برسمیل اجمال
 می نگارد که درین سال فرخ فال مبلغ نوزده لک روپیه پادشاه
 زادهای والا مقدار و دیگر مردم انعام شد - امید که مفضل بی همال
 ابواب احسان و انضال این پادشاه دریا نوال بر اصحاب امانی و
 آمال مفتوح دارد *

پایه شد - درین تاریخ دوازده نیل پیشکش معتقدخان ناظم
لوقیمه از نظر انور گذشت - راجسنگه پردهاں راجه جسونت سنگه
یکجا نیل پیشکش نمود *

چاردهم [جمادی الاولی] بروغه خلد آئین حضرت جنیت
آشیانی تهریف برده بعد از ادای آداب زیارت پنج هزار روپیه
بسدنه آن مکان فیض نشان و جمعی دیگر از اهل استحقاق عطا
فرمودند - و از همانجا بزیارت مرقد سلطان المشایخ قدس الله صرة
پرداخته دو هزار روپیه بخدمه آن مضجع شریف عنایت نمودند *
پانزدهم [جمادی الاولی] عنان گلگون فلک خرام از دار
الملک دهلی بصوب پالم منعطف ساختند - و کنار بند آب کرنال
را که اصالت خان دو ایام صوبه داری دار الملک مذکور بسته بود
منزل اقبال گردانیده روز دیگر مقام فرمودند - و محمد حسین برادر
همت خان را باضافه پانصدی پانصد حوار بمنصب هزار و پانصدی
هزار و پانصد سوار برنواختند *

هفدهم [جمادی اولی] ظلال ریات جلال بر قصبه پالم

مبصر گشت *

نوزدهم [جماد الاولی] از اسجا کوچ شد - در ایام عشرت

الدولی مید و پنجپیر یک روز پنجروز و دو آهوک تا حال در یک

روز این قدر شکار نشده بود و از نوادر اتفاقاتست بتفنگ خاص بان

شکار خاصه گردید - الله ویردی خان دستوری معارفت متبرا یافت -

جمال خان قراول و قاضی عمر میر شکار و نذر محمد خان بمرحمت

امپ مرافراز گشتند *

بیست و دوم [ربیع الثاني] محمد یوسف که بدینوالی
 مهین پور خلافت منصوب بود بحرین مکرمین دستوری
 یافت - و متاع یک لک روپیه از جمله پنج لک روپیه که هنگام
 اورنگ ارائی نذر حرمین شریفین فرموده بودند مصحوب او به
 نیاز مندان آنجا ارسال داشتند *

بیست و چهارم [ربیع الثاني] موکب گیتی نورد از آنجا
 کوچ نمود *

بیست و ششم [ربیع الثاني] هوالی مهتر بر ساحل دریای
 جون دایره شد - در پی منزل الله و یردی خان تیولدار آنجا بملازمت
 اقدس نایز گردید - فرمان شد که تا پالم در رکاب دولت باشد
 و جعفر پسر کلان او را اسپ عنایت نموده دستوری دادند که
 بجاگیر پدر برود *

چهارم جمادی الاولی موضع بکھولا که سه منزلی دارالملک
 دهلی امت معسکر اقبال گشت - و غیرت خان صوبه دار آنجا
 بوسم پذیره آمده اعزاز سعادت ملازمت نمود - چون بقدمی مسامح
 رسید که در نواحی موضع بلی و فرید آباد شیرین چند فراهم آمده
 آردوی بزرگ را همراهی علامی افضلخان از راه راست روانه دهلی
 ساخته بمصطاد متوجه گشتند و در سه روز شش قلاده شیر سه نفر
 و سه ماده بتفنگ شکار نموده هفتم گهات خواجه خضر را محط
 مرادقی عظمت گردانیدند *

هشتم [جمادی الاولی] حاجت دهلی بورود الیه ظفر طراز
 سعادت آمون گردید - و دولتخانه نورگده بنزول اقدس آسمانی

چهارم: مدت چهار سال مہری گشتہ بود - نہضت اقدس بدان
صوب مقرر شد *

ہفتم: و شالزہم این مہ [ربیع الثانی] سیف خان را بمرحمت
خلعت و حراست شهر اکبر آباد - و راجہ پتہلداس را کہ در وقت
بحکم والا از دہندیرہ بدرگاہ خوانین پدہ رسیدہ بود بعنایت خلعت
و جمہر مرصع و اسب با زین مطا و خدمت قلعہ داری قلعہ اکبر
آباد بر نواختہ - و خدمت فوجداری ہر دو روی آب بدستور سابق
بر آگاہ خان بحال داشتہ سر و کوتوالی شهر بشرف الدین حسین
منفوض نمودہ *

ہفدہم [ربیع الثانی] در ساعت خجستہ از دارالخلافہ رکعت
فرمودہ دولخانہ گہات سامی را بفر نزول اشرف سعادت آمود
گردانیدند - و یمن الدولہ را بعنایت خلعت خاصہ عز اختصاص
بخشیدہ بواسطہ ضعفی کہ داشت بدارالخلافہ مرخص ساختند -
و حکم شد کہ بعد از ایام بارش کار خانجات پادشاهی را ہمراہ
گرانگ روانہ حضور شود - میرزا رستم و خان عالم و لشکر خان بخلعت
سر برافراختہ و خصت دارالخلافہ - و عبداللہ خان بہادر فیروز جنگ
بخلعت و اسب از طوبلہ خاصہ با زین طلا و نیل از حلقہ خاصہ
سر افراز گشتہ دمتوری پندہ - و سید خان جہان بخلعت خاصہ و
اسب از طوبلہ خاصہ با یراق طلا مباحی گردیدہ اجازت قبول یافتند -
شایستہ خان کہ بفرمان قدر توان از دواتاہاد روانہ درگاہ عرش
اعتہاد شدہ بود سعادت تقبیل عنیہ گردون مرتبہ دریافت - بر اچہ
جسوریت سیکہ اسب از طوبلہ خاصہ با زین مطا مرحمت فرمودند *

شامبلش بنصف رسید جمع آن یک عمرور و شصت یک دام که مطابق دوازده ماه چهارلک روپیه بده شود مقرر گردید - لله الحمد که همگی ولایت بکلانه باقبال جهان پیرانی پادشاه انجم سپاه کهایش یافت - و علامات کفر که از دیرباز دران دیار شایع بود بآیات اسلام مبدل گشت - درین فتح گزین مد و بیعت توپ خرد و بزرگ از حصون مسطور. بتصرف اولیای دولت قاهره درآمد • اکنون بنگارش فتح رامنگر که از

مضافات بکلانه است می پردازد

ولایت مذکور را سوم دیو داماد بهرجی که مرزبانانی آن دیار از دیاکان خود بارت یافته بود در تصرف داشت - چون بهرجی برهمونی طالع رهبر عبودیت و هوا جوئی اولیای دولت ابد مدت شد و نیرنگی اقبال جهانکشا معلوم همگان گردید نزد حکیم مهیج الزمان بصورت رفته ملتجی گشت - و بوماطت او عهد طلبیده بملازمت پادشاهزاده بلند اختر شتاب - از آنجا که خرچ رامنگر از دخلش افزون بود آن والاگهر این ولایت را بمرزبان مرزبور باز گذاشته مقرر ساختند - که هر سال ده هزار روپیه بطریق پیشکش میداده باشد - و حقیقت بدرگاه آسمان جاه معروض داشتند - و برطبق قرار داد آن ستوده سیر فرمان اقدس بصدر پیوست •

انتهاض الوبه طفر طرار بصوب دارالسلطنة لاهور

چون از فروغ بخشی ساحت دارالسلطنة لاهور عبه پرتو رایات

محمّد بن شد توابع و لواحق را با بنه و بار دران جا گذاشته بملازمت
 برسم - و امیدوارم که بدولت بندگی درگاه کیوان جاه سربرافرازم -
 اختر برج جهان داری ملتسمات اورا پدایه سربر عرش نظیر معروض
 داشتند - و مادر اورا بعطایا پرنواخته مرخص گردانیدند - چون
 بهرجی اکثری طریق مطاوعت و فرمان پذیرئی اولیای دولت قاهره
 سپرده پیدکشن میفرستاد - و هنگام کار بطلب سردار عسکر دکن
 حاضر می شد - خاقان ممالک ستان بعد از رسیدن عرضه داشت
 پادشاهزاده جهانیان حسب الائتماس آن والا گهر اورا بمنصب سه
 هزارئی ذات و دو هزار و پانصد سوار و عنایت پرگفته سلطان پور بجبهت
 توطن نوازش فرمودند - بهرجی پس از ورود یرلیغ قضا نغاذ مطمئن
 گشته غره ماه صفر [۱۰۴۸] از حصار برآمد - و سران لشکر نصرت طراز
 را دریافته بخدمت پادشاهزاده کامگار رسید - و بخلعت و جمدهر
 مرصع و اسب و فیل سربرافراخت - و چون ولایت مذکور در انعام
 پادشاهزاده والا قدر مرحمت شده بود آن بخت بیدار از قبل خود
 محمد طاهر را بحراست مولهیر و حکومت آن ولایت و هفت
 معتمد دیگر را به پاسبانی هفت قلعه دیگر معین ساختند - و قلعه
 پیدول که از جمله قلاع نهگانه است و آنرا رودبای زمیندار از قوم بهرجی
 منصرف بود نیز بعضی آن بخت بیدار کشایش یافت - و چهارم ربیع
 الاول [۱۰۴۸] رودبا بملازمت آن سر جویدبار کشور ستانی رسید - جمع
 ولایت بکانه در زمان آبای بهرجی آنچه از گرفتار مرزبانان آن مرزمین
 برونج پیوسته بیست لک تنگ معمول آن ملک که تنگ نه تنگ رایج باشد
 بود - و درینوقت که بمنصرف بندگان این دولت نه مدت در آمد - چون

سال هجسته [سنه ۱۰۴۷] آن کام گارسه هزار سوار جلادت آوار و در هزار
پیانده تفنگچی از بندهای پادشاهی بسرداری مالوجی دکنی و در
هزار سوار از مردم خود بسرکردگی محمد طاهر که از نوکران معتمد آن
والا افتدار است بدانصوب تعین نمودند - سران لشکر فیروزی
سرانجام آذوقه نموده برة نوردی در آمدند - و بضبط سبل پرداخته
بودی قلعه موپیر رسیدند - و دهم رمضان سه قشون ترتیب داده از
سه جانب حصار باری دورش نمودند - سوارزان عرصه و غا جمعی
کثیر از طایفه ضاله خصوصاً گروهی که بر دروازه قلعه فراهم آمده
بودند طعمه نهنگ شمشیر گردانیده حصار بر گشادند - از لشکر
اسلام نیز چندی بدرجه شهادت رسیدند - و طایفه مجروح گریزند -
بهرجی سراسیمه وار با قریب پانصد و شصت کس از اعوان اشوار بحصار
موپیر در آمده تحصن گزید - و غذیعت فراوان نصیب مجاهدان دین
گشت - سرداران مذکور بعد از فتح حصن باری باحاطه قلعه موپیر
پرداختند - و ملچارها مقرر ساخته بدستیارى تائید ایزدی و مدد گاری
اقبال سرمدی بکشایش این درهای استوار که باوجود نهایت ارتفاع و
استحکام بآلات و ادوات قلعه داری آمده بود میان بر بستند -
هر چند حصن گزینان بریزش توپ و تفنگ بمداعه و مجادله
کوشیدند - بهادران فیروزی نهان روز بروز ملچارها پیش برده
به سد ابواب و مول غله محصورانرا در تنگنای اضطراب انداختند -
ناچار بهرجی از سطوت دلیران نصرت شعار دهم شوال مبادر خود را
با کشتن وکیل و مقابلد قلع هشتگه بخد مت پادشاهزاده بلندتر
فرستاده التماس نمود که اگر برگشته سلطان پور که در جوار بکله واقع است

از هر گدات متعلقه دولتاباد - و غربی به بندر - و شرقی به بندر - و در عرض شمالی صوبش سلطان پور و ندر بار - و جنوبی
 بناسک و تربنگ پیوسته است - حصون تسعة مذکور سالهیر و
 مولهیر و مورا و هرگده و سالوده و باونه و هاتگده و پدپول و چدریل
 است - و محکم ترین آن سالهیر و مولهیر - سالهیر بر جبلی طولانی
 احساس پذیرفته - و بجهانمته و استواری و صغوبت راه معروف و
 مشهور است - این کوه دو قلعه دارد یکی بر فرق که آنرا سالهیر خوانند
 دیگری بر کمر - هر کدام از یک لخت سنگ بدستکاری صنعتگران
 تقدیر انجام یافته - مگر دزوازا و بعضی رخنهها که بسنگ
 و اهک چاخته اند - از پائین جبل تا حصار اول راهیست مار پیچ
 و با بصیاری زلفه دشوار گذار - میان هر دو حصار راهی صعب المرو
 واقع شده - برای بند کردن پا در سنگ رخنهها کرده اند - و بی دستگیری
 و مددکاری دیگری گام نتوان نهاد - در هر حصار تالابی است که
 آب از آن می جوشد - مولهیر بر کوهی بلندی یافته که از بالا دو شعبه
 دارد - بر شعبه پشت قلعه مولهیر است و بر بلند حصن مورا -
 و جمعیت مولهیر افزون تر از مورا است - بر کمر این کوه حصار است
 که آن را باری و معموره درون آنرا شهر باری که خانه بهرجی
 و متعلقان او در آنجا بود - میگویند - چون در سال دهم جلوس
 میمنت مانوس پادشاه زاده کامگار محمد اورنگ زیب بهادر
 هنگام رخصت مفادیت از پیشگاه حضور به دولتاباد بگذرانید
 مضامین مرحمت نموده حکم فرموده بودند که بدکن رسیده عساکر
 منصوبه برای تسخیر آن ولایت بفرستند و هشتم شعبان الحید

یادگار بیگ ایلیچی را بخلعت فاخر و شیرین عراق مرصع و بی
هزار روپیه نقد برنواخته رخصت معاودت دادند - راجسنگه
واتهور را که مدار معاملات راجه گجسنگه برو. بود و بزبان هندی
چنین کسی را پردهان نامند. در زمره بندگان آستان معلی
در آورده بمرحمت خلعت و منصب هزارتی ذات و چار صد سوار
و عنایت اسپ نوازش فرمودند - و چون راجه جسونت سنگه را که
در آغاز برنای بی بدوات عظیم رسیده بود کاردانی معتمد بایستی
از وفور عنایت حکم شد که راجسنگه بآئیدنی که پیش پدر او
متکفل معاملات بود بنظم مهمات راجه به پردازد - دیانت رای
بعنایت ماده فیل سرافراز گردید - میتر صابر که سابقا بخشی و وانه
نویس صوبه گجرات بود بخد مت دیوانی صوبه مرزبور از تغیر
ملا خواجه جان و فزونی منصب مفتخر گشت *

کشایش یافتن ولایت بکلانه بسطوت اقبال

حضرت خاقانی و حسن سعی بادشاهزاده نصرت

مند محمد اورنگ زیب بهادر

نخست لختی از چگونگی بکلانه نکاشته پشاه راه مقصود
بر میگردد - ولایت مذکور که منتمل است بر قلاع نهگانه و سی و چهار
پرگنه و هزار و یک قریه و مرزبانی آن مدت هزار و چار صد سال
و کسری در سلسله بهرجی زایلندار حال بود - بلطانت آب و هوا
و فزونی انهار و فراوانی اشجار و اثمار زبان زد روزگار است - طولش
صدا کرده رسمی است و عرضش هفتاد - در طول شرقی سمت آن بجاندر

شکار خان مزبور هزار و پانصد روپيه - انعام شد •
 نهم [ربیع الثاني] سلطان مهر شکوه پور گوهر اکلیل
 بحر خلافت پادشاه زاده محمد دارا شکوه پس از زندگی چهل روز
 بعالم قدس انتقال نمود •

دوازدهم [ربیع الثاني] اسحق بیگ دیوان سرکار نواب
 سپهر نقاب ملکه روزگار بیگم صاحب بمنصب هزارگی ذات و درویش
 سوار از اصل و اضافه نوازش یافت •

نکارش جشن قمری وزن

روز پنجشنبه پانزدهم ربیع الثاني سال هزار و چل و هشتم
 مطابق سیم شهر پور جشن قمری وزن انتهای سال چل و هشتم
 و ابتدای چل و نهم از سنین ابد قرین بادشاه ملک احتشام
 جهانیان را نشاط آمود ساخت - و وزن مقدس بطلا و دیگر اجناس
 بتقدیم رسید - درین تاریخ منصب هر کدام از کوکب برج جلال بادشاه
 زاده محمد شاه شجاع بهادر - و گوهر درج اقبال محمد اورنگ زیب
 بهادر را باضافه هزار سوار دوازده هزارگی ذات و نه هزار سوار مقرر
 گردانیدند - و دو امپ از طویلۃ خاصه یکی با زین طلای میدکار - دیگرے
 با زین طلای ساده مصحوب محمد زاهد کوکه که بدولت آباد ستوری
 یافت پیدادشاه زاده محمد اورنگ زیب بهادر فرستادند - مید
 خان جهان از اقتضای خود آمده عزادت اندوز ملازمت گردید و
 هزار مهر نذر گذرانید - ملایت خان باضافه پانصدگی ذات
 بمنصب در هزار و پانصدگی ذات و هزار سوار سر بر انراخت -

مکان نزاهت نشان منعطف ساخته بپس و پیم ارب دار الخلافه
اکبر آباد را بوررد مسعود فروغ تازه بخشیدند - احمد بیگ و عسکری
خویشان سیف خان که از ایران بدرگاه خواجه پناه آمده بودند
بانعام هشت هزار روپیه دامن امید بر امودند - خلیل بیگ
همشیره زاده ابو قرداش را که نوکر یمین الدوله بود از یمین الدوله
گرفته بمرحمت خلعت و بمنصب پانصدی ذات و صد و پنجاه
سوار و عفايت امپ و خدمت بخشیکری احیدیان مفتخر
ساختمند *

غره ربیع الثانی بگوهر بحر اقبال بادشازاده محمد دارا شکوه
اسپ از طوبله خاصه با زرین طلا عفايت شد - بیادگار بیگ ایلچی
فیل مرحمت فرمودند - باسلام خان ناظم پنجاه اسپ از طوبله
خاصه با براق طلا ارسال یافت - مکرمت خان دیوان بیوتات که
که از تدین و کردانی مشمول اعطاف خدیو بنده پرور است بعفايت
خلعت و خدمت والا رتبت میرسامانی - و ملتفت خان ولد اعظم
خان بمرحمت خلعت و دیوانی بیوتات - و میر عبد الکرم داروغه
عمارت دار الخلافه اکبر آباد بمنصب هزار و پانصدی ذات و
دویست سوار از اصل و اضافه عز امتیاز اندوختند *

پنجم [ربیع الثانی] ششی فیل پیشکش راجه جسونت سنگه
از نظر بعض گستر گذشت - بیادگار بیگ ایلچی برخی امتعه
هندوستان بهشت نشان از قهر مندیل و غیره که ده هزار روپیه
قیمت داشت - و بملا عبد الغفور ایلچی نذر محمد خان پنجهزار
روپیه و بهیرا جان خواجه دو هزار روپیه و بقافی عمر میر

دآت و نهصد سوار از اصل و اضافه سر بلند گشت - بشیخ بدرالدین که نیش بامام همام ابو حنیفه کوفی می رمذ هزار روپیه انعام شد

دهم [ربیع الاول] شهنشاه گردون حشمت بمنزل گوهر الکلیل سلطنت بادشاه زاده محمد دارا شکوه تشریف فرمودند - بادشاه زاده کامگار پس از اقامت مراسم پاندا از و نذار اقسام جواهر و مرصع آلات و نفایس اقمشه پیشکش نموده بحکم اقدس برخی از اعیان سلطنت را که بسعادت حضور نایز بودند خلعت دادند - بهلامی افضل خان و عبد الله خان بهادر فیروز جنگ خلعت با چارقب - بجعفر خان و راجه جسونت سنگه و سیف خان و شاه نواز خان و موسوی خان و معتمد خان خلعت با فرجی - و باصالت خان و مکرمت خان و تربیت خان و صلابت خان و خلیل الله خان و فیروز خان و جمعی دیگر خلعت •

شب دوازدهم [ربیع الاول] برسم معهود هر سال مجلس میلاد خلاصه کائنات علیه افضل الصلوات الزکیات منعقد گردید - خدیو خدا شناس دران شب متبرک بعتاء دوازده هزار روپیه گروهی از فضلا و حفاظ و دیگر اصحاب عمایم و ارباب استحقاق را کام روا گردانیدند •

چهاردهم [ربیع الاول] محمد ناصر ملازم قطب الملک را بمنزمت خلعت واسپ بر نولخته رخصت معاودت دادند • هیزدهم [ربیع الاول] بنشاط الدوزی سید و نخچیر بصورت روپیناس متوجه گشتند - و پس از پنج روز عفا مراجعت اول

بمنصب هشت صدی چار صد سوار بر نواخته آمد - و بهر یک از
خواجه اہم المنا و خواجه عید الغنم نقشبندی ہزار روپہ
انعام شد *

چار دہم [صفر] بیادگار بیگ ایلچی خلعت و یک مہر چار صد
تولہ و یک روپہ بوزن مذکور - و بمحمد ناصر ملازم قطب الملک
کہ پشکش او آورده بود ہشت ہزار روپہ انعام فرمودند *

نوز دہم [صفر] عبداللہ خان بہادر فیروز جنگ از صوبہ بہار
آمده دولت کورنش دریافت - و ہزار مہر نذر گذرانید - و یک فیل
با مادہ فیل پشکش نمود *

بیستم [صفر] بزم عید گلایی ترتیب یافت - دراری
صماء عظمت و نوٹینان اخلاص آئین صراعیہای مرصع و میثاکار
و طلای سادہ گذرانیدند *

روز چہار شنبہ دوم شہر ربیع الاول سنہ ہزار و چل و ہشت
مطابق بیست و سیوم تیر ماہ دادار جہان پرداز بمہین بادشاہ زادہ
والا قدر گرامی پھری عطا فرمود - آن درہ التاج خلعت ہزار مہر
بعنوان نذر گذرانیدہ التماس نام نمودند - حضرت خاقانی آن
ڈمرہ شجرہ دولت را بہ مہر شکوہ نامور گردانیدہ مبلغ دولک روپہ
برای جشن آرائی کہ تا روز نشور نصیب اولیاء این سلطنت
روز افزون باد انعام فرمودند - درین روز مسرت افروز یادگار بیگ
ایلچی بمرحمت مرصع کمرہ پنچہزار روپہ ارزش داشت و انعام
چل ہزار روپہ نقد مباحی گردید *

ہشتم [ربیع الاول] ہرچنگہ راتہور بمنصب ہزار و پانصد

• جواهر با پنج میل بشرف پذیرائی رسید - لشکری ولد فتح خان
نزدائی بخطاب جد خود حاجیخان نوازش یافت •

• شانزدهم [محرم] عبد الغفور ایلیچی بلخ برخي از اہپ
و شترو دیگر اشیا پیشکش نمود - و بانعام بیست هزار روپہ سر بلند
گردید - بمیرزا جان خواجہ کہ از بلخ بدرگاہ گردون اشتباہ آمدہ
بود خلعت و چار ہزار روپہ - و بقاضی عمر میر شکار و رفقای او کہ
نذر محمد خان مصحوب اینان چند چرخ کلنگ گیر و آہو گیر فرستادہ
حبیبہ نیز چار ہزار روپہ عنایت فرمودند •

نوزدهم [محرم] بایندر بیگ ملازم علی مردان خان را
بخلعت برنواختہ کمر مرصع بجواهر نمینہ بعلي مردان خان
بدست او فرستادند •

بیست و دوم [محرم] دیگر بار بعیدات یمین الدولہ پرداختہ
بدولخانہ مراجعت فرمودند - مکرمت خان بمرحمت فیل و محمد
بقا ولد میر یوسف کولابی بخدمت فوجداری مانکپور و نزونی
منصب مقرر گشتند •

یست و هشتم [محرم] علی بیگ نوکر علی مردان خان
عرضہ داشت خان مزبور بدرگاہ والا آوردہ ناصیہ سعادت بتقدیل آستان
مرش مکان برانروخت • و بعنایت خلعت و اسپ و ہزار روپہ
تارک اینخار برانراخت •

غره مهر صفر خواجہ روز بہان تحویل دار جواهر خاصہ
بعنایت مادہ فیل سرافراز گشت •

پنجم [صفر] بہ تیمور بیگ در ہزار روپہ و راجہ نگہ جہا

ات و چار هزار سوار - و از اصل و اضافه هادی داد برادر آرا
 بمنصب هزاری ذات و هزار سوار بر نواختند *

چهاردهم [محرم] نود و یک مبرز حیدر پسر میرزا مظفر
 صفوی بمنصب هزاری ذات و چار صد سوار از اصل و اضافه عز
 امتیاز یافت - یادگار بیگ ابلیجی ایران چهار اسپ پیشکش
 نمود - و بمرحمت اسپ از طویلۀ ختاصه و انعام سی هزار روپیه
 کام اندوز گردید - بصفی فلی برادر او چهار هزار روپیه و بخواجه
 شاه میر بلخی چهار هزار روپیه عنایت فرمودند *

پانزدهم [محرم] پیشکاران بارگاه جلال بامر خدیو اقبال در
 باغ جهان آرا که اعلیٰ حضرت در ایام خجسته آغاز فرخنده انجام
 پادشاهزادگی احداث فرموده بودند و پس از جلوس مقدس
 بحضرت مهد علیا ممتاز الزمانی مرحمت نموده - و بعد از انتقال
 آن محفونه رحمت آلهی از شور شکده دنیا بعالم قدس بنواب
 خورشید احتجاب ملکه دوران بیگم صاحب عنایت شد - و به
 نزهت و نصارت نموده است از بهشت برین - بزم آرامی
 مسرت گشتند - و چراغان ترتیب داده آلات آتشبازی محاذی
 عمارت این باغ دلکشا بر ساحل دریای جون نصب نمودند - پایان
 روز پادشاه خورشید مریر با برخی از بار یافتگان بساط تقریب و
 یادگار بیگ سفیر ایران بباغ تشریف فرموده بگلگشت پرداختند
 و شامگاهان که صبح عالم امروز از آن نور بعاریت گزینی پشماغی
 چراغان و آتشبازی نشاط انداختند - یادگار بیگ بمرحمت
 قامت عزت برآراست - پیشکش تعجب انگیز لختی

سرافراز گردانیده مقرر فرمودند که پس ازین هرکه ازین قبیله بجای
 نیانگن بر نهینند براجگی مخاطب گردد - و اگر برادر خرد مال
 بدین پایه رسد کلانتر بر او ملقب شود - حال این فرقه بخلاف
 سایر فرق راجپوتیه است چه در دیگر اقوام از اخلاف هرکه بزرگ
 مال بود جانشین بزرگان گردد - درین طایفه هرکه مادرش بخواهش
 و محبت شوهر مختص باشد او را بجانشینی برگزینند - چنانچه
 بعد از گذشتن راجه اودیسنگه راجه سورجسنگه را با آنکه از سه برادر
 خرد سال بود بسبب تعلقی که راجه اودیسنگه بوالده او داشت
 براجگی گزیدند - و سکت سگنه را که در سال کلانتر بود بر او -
 آدم ولد علی رای تبئی که در زندگی پدر از بخت بیدار در
 زمره بلندگان آستان معلی در آمده بود و داخل تعیناتیان صوبه
 کشمیر گشته - و با ظفر خان در گرفتن ابدال برادر کلان خویش
 و تسخیر تبت مساعی جمیده بتقدیم رسانیده - همراه خان مزبور
 باسلام سده سنیه استسعاد یافته بود - بمنصب هزارچی ذات و چار
 صد سوار از اصل و اضافه سرافراز گردید - و حکم شد که بدستور
 سابق از تعیناتیان صوبه مذکور باشد - و تبت به قبول او مرحمت
 فرمودند - چار فیل پیشکش راو چاندا مرزبان گوندوانه از نظر
 انور گذشت - به یحیی ولد سیفخان دهم هزار روپیه عنایت شد -
 مبلغ ده هزار روپیه مقرر ماه محرم باصحاب احتیاج بذل فرمودند -
 چون بمساعی حقایق مجامع رسید که رحمت خان سرکار دار
 بشا کتبه دو گذشت ضبط آن سرکار نیز بر شد خان صوبه دار
 برهانور تفریف نموده او را اضافه هزار سوار بجا - چار هزاری

سنه ۱۰۴۸

بیست و پنجم [ذی الحجه] بیادگار بیگ - [بلخی ایوان]
 پنجصد هزار روپیه و بهمرهان او ده هزار روپیه انعام فرمودند - بخواجه
 شریف و علی بیگ و محمد یحیی که از ماوراءالنهر روی آمدند
 بدرگاه والا نهاده بودند - چهار هزار روپیه عنایت شد - به نخستین
 دو هزار و دو دیگر دو هزار - بایندر بیگ ملازم علیمردان خان
 که عرضه داشت خان موسی الیه آورده بود بانعام دو هزار روپیه
 نوازش یافت *

دوم ماه محرم [سنه ۱۰۴۸] راجه گجسنگه که بدولت قرايت
 و قرب منزلت و مزونی دستگاه و فراوانی سپاه از دیگر راجه‌های
 هندوستان امتیاز داشت رخت هستی بر بست - پادشاه بنده
 نواز جسونت سنگه خلف او را بعنایت خلعت و جمدهر مرصع
 و منصب چار هزاری ذات و چار هزار سوار و خطاب راجگی
 بموجب وصیت پدر و مرحمت علم و فقاوه و اسب‌پا زین مطلا
 و فیل از حلقه خاصه برنواخته مشمول تربیت گردانیدند - و راجه
 هزار مهر بصیغه نذر و دوازه فیل و برخی مرصع آلات برسم
 پیشکش از نظر اطهر گذارید - و امرسنگه برادر کلان راجه جسونت
 سنگه را که حسب الحکم خود خدمت دره التاج سلطنت پادشاه
 زاده محمد شاه شجاع بهادر بکابل رفته بود باضافه هزار سوار
 بمنصب سه هزاری ذات و سه هزار سوار و خطاب راوی سر بلند
 گردانیدند - در اول بزرگ خانواده راتهوریه امتیاز بر روی داشتند
 چون راجه اودی سنگه پدر راجه سورجسنگه به بندگی حضرت عرش
 آهیدانی جبین عزت برادر رخت آنحضرت او را ب خطاب راجگی

شاهی آورده بود بانعام پنج هزار روپيه كاهروا گشت - و امير بيگ
ديگر فرستاده عاقلخان بخلمت نوازش يافت - و مصوب او خلمت
تاجرو جمدهر مرموع گران بها با پهلكتاره بخان مزبور فرستادند
چهاردهم [ذي الحجه] ده فيل و بيست اسب تانگين
و تختي ديگر اعيا كه عبد الله خان بهادر فيروز جنگ از مرزبان
مورنگ گرفته بر سپيل پيشكش روانه درگاه آسمان جاه ساخته
بود - و پيشكش قليج خان سي و شش اسب عراقی بنظر اكسير
اثير در آمد - ملا عبد الغفور حاجب نذر محمد خان والي بلخ
به تقبيل آستان معلی مرمایه دولت اندوخت - و نامه خان از
نظر فيض گستر گذرانیده بمرحمت خلمت تارك بختمندي
بر افراخت *

هزدهم [ذي الحجه] از فزونی رامت بعيادت يمین الدوله
كه عارضه استسقا بر وطاری شده بود پرداخته بجوارش گوارلي
مراحم تكمين بخشیدند - مير مصصام الدوله انجورا بخلمت و
فزونی منصب نواخته خدمت بخشيدگري و واقعه نویسی قندهار
بدو مفوض فرمودند - گوكل داس سیدسوديه بمنصب هزري
ذات و هانصد سولار از اصل و اضافه مفتخر گردید - بخواجه معید
هزار روپيه و به صوفي بابا هزار روپيه انعام شد *

بيست و دوم [ذي الحجه] غيرت خان صوبه دار دارالملک
دهلي بعايت نقاره بلند آوازه گردید - ملا عبد الغفور سفير
نور محمد خان بانعام پنج هزار روپيه - و عاشور بيگ بانعام چهار
هزار روپيه با عيال گشتند *

چهارم [ذی الحجه] خلعت و علم و نقاره و دو اسب از طویلۀ خاصه یکی با زین طلا دیگری با زین مطلا و نیل از حلقۀ خاصه بایراق نقره و جل مخمل زربفت و ماده نیل مصبوب و ذوالقدر خاق و نقدی بیگ بعلمردان خان عکایت نموده فرستادند - و امیر بیگ ملازم علمردان خان که عرضه داشت خان مومی الیه بدرگاه کیوان جاہ آورده بود بعنایت خلعت و اسب با زین نقره و انعام دو هزار روپیه مرفراز گردید *

هشتم [ذی الحجه] منزل یمین الدوله بقدم خاقان مهرگستر مهبط سعادت و محط میمنت گردید - یمین الدوله با قامت رسوم پا انداز و نثار پرداخته اقسام جواهر ثمینہ و اقمشہ نفیسه و اراقی زرین و سیمین که قیمت مجموع چار لک روپیه شد از نظر انور گذرانید - بخواجه صفای نقشبندی پنج هزار روپیه بصیغہ انعام مرحمت فرمودند *

دهم ذی الحجه عید اضحی مژده نشاط رسانید - و پادشاهزاده های کامکار و امرای نامدار رسم تهنیت بجا آوردند - شهنشاه دین پناه بعید گاه تشریف برده بعد از ادای نماز بدوالتخانہ والا مژمعت نمودند - و در محیی و ذهاب بآئین مقرر مجہانی بہ زر نثار دامن آرزو برآمود - و سنت قربان بتقدیم رسید *

دربین روز مسرت اثوژ یادگار بیگ سفیر ایران بیست و دو اسب عراقی و ده استر با برخی از تنهوات آن دیار از خود پیشکش نمود - و بعنایت خنجر مرصع که قیمت آن چهار هزار روپیه شد مرفراز گردید - عطاء الله کہ از قبل عادل خان نیل موسوم بمقبول

مقتضای بیست هزار روپیه بمحمد زمان ملازم او که پیشکش آرزو
 حواله شد - که بار پیرساند - و سه هزار روپیه بمحمد زمان انعام فرمود
 پادشاه عراقی که سعید خان بهادر ظفر جنگ فرستاده بود. عرب
 پذیرائی یافت - منصب مبارزخان بالتماس پادشاهزاده والا گوهر
 محمد شاه شجاع بهادر باضافه پانصد سوار چار هزاری ذات و چار
 هزار سوار مقرر گردید - میر نووالله هروی تهانه دار کوچ حاجو باضافه
 هزاری ذات و هزار و سه صد سوار بمنصب سه هزار و دو هزار و پانصد
 سوار سرفرازی یافت - لشکر شکن ولد شاه نواز خان بن عبد الرحیم
 خان خانان بانعام چار هزار روپیه سر برافراخته به بنگاله
 مرخص گشت *

بیست و سوم [ذی القعدة] فرمان عنایت عنوان با خلعت
 خاصه و جمدهر مرصع با پهلنگتاره و شمشیر مرصع و سپر خاصه
 مصحوب نور بیگ گرز بردار بعلمردان خان ارسال یافت *

بیست و ششم [ذی القعدة] نقدی بیگ و احمد بیگ
 فرستاده های علمردان خان با عرضه داشت او و زر مسکوک که
 ارسال داشته بود همراه دو القدر خان بدرگاه کیوان مکان رسیده
 دولت کورنش دریافتند - و هر کدام بخلعت و اسب با یراق نقره
 و انعام سه هزار روپیه سرفراو گردیدند - و دو القدر مخان از اصل و
 اضافه بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار فرق مباحات برافراخت *

نقره شهر ذی الحجه بگوهر اکلیل خلعت پادشاهزاده والا قدر
 محمد داراشکوه نبل از حلقه خاصه با یراق نقره عنایت شد -
 یثاکار بیگ ایلچی دارای ایران بانعام سی هزار روپیه توازش یافت *

خطریات بهره در گشتند - سریر آرای جهانبانی بمزید فیض مورد
آن محفوفه رحمت الهی تشریف فرموده بفاتحه نایکه پرداختند
و بائین مقرر بدست هزار روبه درین مجلس بمستحقین و بیست
و پنج دیگر فردای آن بمستحقات عطا نمودند - از چارم ذی القعدة
که روز نو روز بود تا بدست و دوم این ماه که روز شرف است از
پیشکش پادشاهزادهای کامگار والا مقدار و امراي نامدار مبلغ
ده لک روبه شرف پذیرائی یافت - ظفر خان ولد خواجه ابوالحسن
ناظم کشمیر که بعد از فتح تبت حسب الحکم با ابدال مرزبان تبت
روانه بارگاه جلال شده بود - درین تاریخ با زمیندار مزبور تقبیل
سده سنیه نمود - ابدال را بمکرمت خان حواله فرمودند - چون
یادگار بیگ که شاه صفی فرمان روی ایران پیش از در آمدن
قدهار بتصرف اولیای دولتی نامدار او را بعنوان سفارت روانه
درگاه خواقین پناه ساخته بود حوالی دارالخلافه رسید - بمیر خان
میرتوزک حکم شد که تا بهشت آباد استقبال نموده باستان معلی
رساند - او بعد از ادراک شرف استلام عذبه والا نامه شاه را که منبری
از اخبار و حقایق ایران و کیفیت تسخیر قلعه ایروان بود با
دوازده اسب و سه تغلک کلاں که فرمان روی ایران درین
فتح از رومیان بدست آورده بود و محکوب سفیر مزبور فرستاده
از نظر انور گذرانید - و بمعایت خلعت با تاج نزلایشی و جیفه
مربوع قاصت اعتبار و فرق افتخار برانراخت - پیشکش
بلکنوش اتالیق والی بلخ از اسب و اسباب مخصوصه آن دیار که
ده هزار روبه ارزش داشت بنظر مقدس در آمد - از پیشگاه

و غیره که از بلخ و بخارا آمده معادن تقبیل آستان خلانت اندوخته
بودند چارده هزار روبه انعام شد - بمشار علیه چار هزار بخواجه
سنگی ده بیدی سه هزار - بمحمد علی مه هزار - بخواجه عارف
دو هزار - بهریکی از حاجی بیدگ خویش شاه قلی و قل بیدگ
هزار - مهیس داس راتهور از اصل و اضافه بمنصب هزار
ذات و شصت سوار مهابه گشت - چون عبد اللطیف مخاطب
بمعقیدت خان که سربراهی دفترتن بار متعلق بود از اسمبلی
بیماری بخدمت مرجوعه نمیتوانست پرداخت - دیانت رای
دفتن دار خالصه را بمنایت خلعت و منصب هزار
ذات و صد و پنجاه سوار از اصل و اضافه برنواخته خدمت دفترتن نیز بار
تقریض فرمودند *

هفتم [ذی القعدة] آنا افضل مه فیل و هفت اسپ بطریق
پیشکش گذرانید - مید الهدان بخدمت قلعه دار
معرین گشت *

یازدهم [ذی القعدة] علیمردان خان را که در سلک دولت
خواهان منسلک گشته بمنصب پنج هزار
از سال علم و نفاذ نواختند - و منشور عاطفت گلچور مشتمل برین
علاایات شرف صدر یافت *

هفدهم [ذی القعدة] که تاریخ رحلت حضرت مهد علیا است
از رؤس مقدمه آن مفرگزین ملک تقدس برسم هزار سال مجلس
عرین منعقد گشت - و حضار آن محفل فیض منزل از مادیات
و تشنه و ملحا و حفلا با تمام اطعمه و انواع حلوی و اصناف

اقبال - سپهر خورشید جلال - برآزنده سرور جهانجانی - قرار داده
اکلیل کشور ستانی - تخت مرصع را بجلوس منیلت مانوس
پایه اعتلا برافزوده رفعت آسمانی بخشید - درین روز فرخنده
سروجوبیار خلافت پادشاهزاده والا گهر محمد دارا شکوه را باضافه
هزار سوار بمنصب پانزده هزاره ذات و ده هزار سوار - و اکثر برج
جهانداری پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر را باضافه هزار
سوار بمنصب دوازده هزاره ذات و هشت هزار سوار سرافراز
فرمودند - علامی افضل خان باضافه هزاره ذات بمنصب هفت
هزاره ذات و چار هزار سوار بلند پایکی یافت *

بنجم [ذي القعدة] بالله ویزدی خان نیل عنایت شد -

میرزا حسن ولد میرزا رستم صفوی را بعنایت خلعت و اضافه
پانصدی ذات بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هزار سوار
و مرحمت اسپ و فوجداره میان دو آب سربلند ساختند - آگاهان
فوجدار این روی آب چون که بمنصب هزاره ذات و هزار
سوار سرافراز بود بفوجداری آن روی آب نیز نوازش یافت - و چار
صد سوار در اچده سه اسپه مقرر شد - انور پسر ملاح خان را که
داروخته قورخانه است بخدمت داروغگی نیلخانه والا نیز و مرحمت
خلعت و اضافه منصب و خنکاب عنایت خانگی سربرافراختند -
میرک حسین خوانی که نزد نذر محمد خان والی بلخ بآئین
سفارت رفته بود بتلیم عتبه علیه سعادت اندوخته لختی اسب و شتر
پیشکش گذرانید - حاجی عاشور و مرحمت خلعت و خدمت
بخشیدگی شاگرد پده سربلند گردید - سعید بیگ میرزا باشی

میرزایان آن سرزمین را منقاد گردانیدند - و با چند سوار اینان
یکوه هتد آمده داخل لشکر اقبال گشتند - و چون این ماجری
از عریض اسلام خان و منهیان ولایت بداند بمسامع جاء و جلال
رسید - از سواران منصب اسلام خان که پنجهزاری پنجهزار سوار
سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه بود هزار سوار دیگر دو اسبه سه اسبه
مقرر شد - و بالتبسی او الله یار خان باضافه پانصدی دویست سوار
بمنصب سه هزار سوار - و از اصل و اغافه محمد زمان
طهرانی بمنصب دو هزار سوار و هشتصد سوار - و میرزین الدین
علی بمنصب هزار سوار دویست سوار و بخطاب سیادت خان - عز
افتخار اندوختند - و رحمان یار و عبد الوهاب نیز باضافه منصب
نوازش یافتند -

اکفون عثمان سمند برق کام براق خرام خامه بشاه
راه گزارش و قایع حضور منعطف میگردداند

گذارش نوروز

دوین هنگام که بنوبهار فیض افضال حضرت خاقانی از چمن
هلبا گرد غم رفته بود - و در باغ خاطرها رباعین شادی شکفته
نوروز عالم امروز رایت زینت کارخانه دنیا برانواخت - و طلیمه
سپاه ربیع لشکر دی را آئینم ساخت - نرازدند پایت سر بر چارم -
خروازند به طاق نه طارم - بعد از انقضاء پنج ساعت و چل و پنج
دقیقه شب یکشنبه چهارم ذی القعدة سده هزار و چهل و هفت
بیست و هفت روز به پرتو آوازی اقبال برانروخت - فردای آن مهر مهر

اقبال - سپهر خورشید جلال - براننده سریر جهانجانی - قرارنده
اکلیل کشور ستانی - تخت مرصع را بجلوس منیلت مانوس
پایه اعتلا برافزوده رفعت آسمانی بخشید - درین روز فرخنده
مروجوبیار خلافت پادشاهزاده والا گهر محمد دارا شکوه را باضافه
هزار سوار بمنصب پانزده هزاری ذات و ده هزار سوار - و اختر برج
جهانداری پادشاهزاده محمد اورنگ، زیب بهادر را باضافه هزار
سوار بمنصب دوازده هزاری ذات و هشت هزار سوار سراقراز
فرمودند - علامی افضل خان باضافه هزاری ذات بمنصب هفت
هزاری ذات و چار هزار سوار بلند پایکی یافت *

بنجم [ذی القعدة] بالله ویزدی خان فیل عنايت شد -
میرزا حسن ولد میرزا رستم صفوی را بعنايت خلعت و اضافه
پانصدی ذات بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هزار سوار
و مرحمت اسب و فوجداري میان دو آب سر بلند ساختند - آگاه خان
فوجدار این روی آب چون که بمنصب هزاري ذات و هزار
سوار سراقراز بود بفوجداری آن روی آب نیز نوازش یافت - و چار
صد سوار دو اچده صد اسبه مقرر شد - انور پسر صلاح خان را که
داروغة تور خانه است بخدمت داروغگی فیل خانه والا نیز و مرحمت
خلعت و اضافه منصب و خطاب عنايت خانی سر برانراختند -
میرک حمید خوانی که نزد نذر محمد خان والی بلخ بآئین
سفارت رفته بود بتلقیم عتبة علیه سعادت اندوخته لغتی اسب و شتر
پیشکش گذرانید - جامی عاشر پسر رحمت خلعت و خدمت
بخشیدگی هاگرد پده سر بلند گردید - سعید بیگ جیروا باقی

میرزایان آن روزمین را منقاد گردانیدند - و با چند مردار اینان
یکوه هتّه آمده داخل لشکر اقبال گشتند - و چون این ماجری
از عریض اسلام خان و منیدان ولایت بدگله بمسامع جاء و جلال
رسید - از سواران منصب اسلام خان که پنج هزار و پنج هزار سوار
سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه بود هزار سوار دیگر دو اسبه سه اسبه
مقرر شد - و بالتبانی او المی یارخان باضافه پانصدی دویست سوار
بمنصب سه هزار و دو هزار سوار - و از اصل و اغاضه محمد زمان
طهرانی بمنصب دو هزار و هشتصد سوار - و میرزین الدین
علی بمنصب هزار و دویست سوار و بخطاب سیادت خان - عز
افتخار اندوختند - و رحمان یار و عبد الوهاب نیز باضافه منصب
نوازش یانند -

اکنون عثمان سمند برق کام براق خرام خامه بشاه
راه گزارش و قایع حضور مذهب میگرداند

گذارش نو روز

درین هنگام که بنو بهار فیض اضال حضرت خاقانی از چمن
دلها گرد غم رفته بود - و در باغ خاطرها ریاحین شادی شگفته
نوروز عالم امروز رایت زینت کارخانه دنیا برافروخت - و طلوعه
چاه ربیع لشکر دی را منهنز ساخت - فرازیده پایت سر بر چارم -
فرازیده بهشتاق نه طارم - بعد از انقضای پنج ساعت و چل و پنج
دقیقه شب یکشنبه چهارم ذی القعدة سده هزار و چل و هفت
بیست الشرف به پرتو لاهی انعقاد برافروخت - فردای آن مهر مهر

برم پتر و اطراف سگانه آن بکوه پیوسته است - و آبی بر
عظیم از وسط آن گذشته به برم پتر ملحق میگردد - و ازان رو که دهانه
ولایت آشام است آشامی بسیار همراه سردار عمده در انجا می بود -
راهی گشته جمعی را از سوار و پیاده بمالش بلدیو مقهور بصوب
درنگ روانه ساختند - و چون لشکر منصور محاذی کجلی رسید نخست
مغایر را با آنطرف آب فرستادند - و پانک تبرد حارمان آن مکان
را شکست داده بودی گریز انداختند - پس ازان از دریا عبور
نموده حصون مخاذیل را که از دیر باز بنا نهاده بودند خراب
گردانیدند - و دو جانب آب کجلی دو قلعه استوار برافراخته هزار
سوار و سه هزار پیاده تفنگچی و دوهزار پایک و لختی زمیندار
پیاپیانی آن گذاشتند - و نزدیک سه ماه برای تنظیم و تسبیق
مهام آن حدود و ایل ساختن - مرزبانان و تبرد پیشگان توقف
نموده از انجا بکوه هده که در سمت اوترکول میان سری گهات و کجلی
واقع است و پیشتر شهری بود بغایت معمور و زمینهای دارد مرتفع -
آمده برای انقضای ایام بارش رحل افامت افگندند - و چون
فوجی که به تنبیه بلدیورنده بود بدرنگ رسید - آن منکوب به شعاب
جبال و درهای تنگ درخزید - و از بیم آنکه دلارزان نبرد خود دست
از تعاقب باز نمی دارند از راه کوه داهن گریخته بموضع سینگری
از مضافات آشام که میان کوه و دریای برم پتر واقع شده درآمد -
و در اندک وقتی با دو پسر خود بعلل شاقه رهگرای جهنم گردید -
غزاة عسکر منصور بعد از گریختن او خاطر از ضبط درنگ و توابع
آن فراهم آورده و باحتیصال لختی نغده بهمنجان دیگر را برداخته -

مهمات رسانیده تسخیر آن را وجه همت ساختند و الله یار خان و محمد زمان نیز برای استظهار کند اوزان ظفر شعار از عقب راهی گشتند و مبارزان عرصه شهادت از هرجانب قلعه ها را احاطه نموده جمعی کثیر را برهنه تیغ و سنان بادیه نورد عدم گردانیدند - و معادل مذبوره نیز بر کشاده بقیة السیف را براه فرار انداختند - و چون مردم سفاین همگی غراب و کوسه بصوب پاندو روانیده با صخدران آن در پی آب که بحصوات حصن پاندو و کثرت نواره قدیم استبداد فشرده بودند نایب قتال برافروختند - این گروه خسارت پزوه نیز تاب نبرد پیگار گزینان ظفر آئین نیارده مانند مقههیر دیگر راه گریز سپردند - دراننای این کارزار معصوم زمیندار بسرعت هرچه تمام تر کشتیهایی خود را برده راه برآمد سفاین آتامیان بدست - آن اجل ستیزان لختی از بدم سطوت افواج قاهره خود را در دریا انداخته بگرداب ممات در شدند - و برخی سفاین را بساحل رسانیده خاک فرار بر فرق روزگار و اوزن آثار خود ریختند - و قریب پانصد سفینه از قسم بچه آری و کشتی کلان و کوس جنگی و سه صد توپ غنیمت غنایه دین و کماة نصرت قرین شده ازین دستبردهای پی در پی سایر مرزبانان و گردن کشان آن نواحی عبرت برگرفته بمنهج مستقیم اطاعت و فرمان پذیری درآمدند - و از آتامیان بد فرجام دران نزدیکی اثری پدید نیامد - و ایایی در امت قاهره تمامی محال و مواضع کوچ هاجو را از فتنه گزینان آشامی و پراخته بدستور سابق بتصرف درآوردند - و بعزم تسخیر تجلی که مکذمت بساحل دریایی

در مری گهاگ و پاندو فراهم شده بودند اصلاح و اهم دیده بصوب
 هاجوراهی گشتند - و بهاجو رسیده بسبب آمدن نواره از چلند کوه
 و فوجی که در بشن پور بود درنگ نمودند - و بعد از پیوستن
 جماعه کشایش سری گهاگ و پاندو پیشنها همت گردانیدند -
 بیست و چهارم رجب لشکر نصرت اثر حوالی اکیده بهاری نزل
 نمود - روز دیگر هنگام ظهر تباشیر صبح اقبال سردار لشکر منصوره
 قشون ترتیب داده بر قلعه کوه فرستاد تا بسرکوب حصار بر شده
 بلند اخترن تیر و تفنگ غلوه بختان را مغلوب گردانند - و محمد
 بیگ اباکش و میر محمد قاسم سمفانی و مید محمد بخاری و چندی
 دیگر را از بندهای پادشاهی از نهب کوه محافلی قلعی که سر
 راه بود روانه نمود - و خود بالله یار خان و محمد زمان و جمعی
 دیگر از عقب ایقان راهی گشت - و چون فوج پیش نزدیک رسیده
 گروه ضلالت گزین بفرمان توپ و تفنگ آتش کارزار برافروخته
 بغوغا و غلغله و متخیزی برانگیختند - از آنجا که حراست کار ساز
 حقیقی و حمایت نصرت پرداز تحقیقی همواره شامل حال اولیای
 این دولت بلند صواب است بهیچ یکی از مجاهدان دین آزادی
 و آسیبی نرسید - و افواج مگانه بر فراز کوه برآمده سرکوب را بدست
 آوردند - درین میان نواره مبارزان فیروزی نهان رخیده با سفای
 بد اندیشان که مراد بر لشکر اسلام گرفته بودند هنگامه نیرو
 گردید - و جمعی کثیر بدلالت تیر و تفنگ راه گری جهنم گشت
 و نواره اشامیان متفرق و منتشر گشت - دلیران نصرت نهان
 پس از انقح قلاع مذکوره با جوتی خود را بمحکمهای سری

ساختند که نواره از طرف آب آمده و له آن گزیده گمراه بردند.
 بعد از یک و نیم مهر روز هر فوجی از انواع سنگه از راهی که رفتی
 بود بر تلاح بهم پیوسته یورش نمود. مخازیل بحصانت حصون و
 کثرت جمعیت بای قرار نشزده هنگامه پیکار گرم گردانیدند. در اثنای
 آنکه بمصاعی مبارزان ظفر آئین نطایق طاقت معاندان سیه گلیم تذب
 شده بود برخی از جدکاران نبرد گزین از جانب جنگل و طایفه از
 جوانب دیگر بحصار درآمده نگهبانان را به تیغ آبدار انبروزینه جهنم
 ساختند. و جمعی کثیر از آشامیان مقتول گشتند. و گروهی از
 غلبه یاس و فزونی یاس ادوات نبرد انداخته از دیوار بزرز افتادند.
 و روبوسی غیاض و دیگر امکنه که سهارب این فیه ضاله بود نهادند
 چون آن اماکن را مساجدان اسلام گرد گرفته بودند بهر جانبی که رو
 آوردند به نیران تیغ خاکستر گشتند. و جمع غزیر تاب این آتش
 نیارده خود را بدریا زدند. و از راه آب بآتش دوزخ شتافتند. و داماد
 مرزبان آشام که پیشوای آن گروه ضلالت آئین بود با جمعی ماسور
 گشت. دلاوران نبرد آرا این گرفتاران را نیز به تیغ خون ریز از هم
 گذرانیدند. و تا آخر روز در آجام گشته هر کرا می یافتند کار او
 بانجام میرسانیدند. بالجمله از کشته و خسته در صحرا و دریا
 مرغ و ماهی را نزلی بغوا میداد بسزا پدید آمد. مذاکب ازین
 دستبرد بعلی در پی هراسان شده هرجا بودند. فرار نموده خود را
 بسوی گنات و پاندو که سردار و بنه و یار و نواره اینان آنجا بود
 رسانیدند. و بدین مظهر از جای که بود بدرنگ رفت. بعد از
 حصول این نتیج اولیای دولت استیاحت آشامیان مباح الیم کی

دستیاری شهامت خود را درون انداختند - و بهیچری از حصار
گزینان را به شیرآبدار رهنمایی دار البوار گشتند - برپای ازان
گروه ضلالت پڑوه که ساعتی چند از سرگردانی اینان باقی بود و چون
قلاع مقاهیر باهم پیوسته بود باضطراب و اضطراب تمام بقلعه دیگر گذر
آمدند - مبارزان دین دست از تعاقب باز نکشیده همراه آن گمراهان
بحصار در شدند - و جمیع کثیر را ره گرای جهنم گردانیدند - از اینجا
که مخازیل را دل از دست رفته بود در اینجا نیز ثبات نورزیده بمحکم
سیوم در آمدند - و همچنین مجاهدان نصرت آئین آن سرگشتگان
بادیه ادبار را از قلعه بقلعه می روانیدند - و جمعی را علف تیغ
بیدریغ میگردانیدند - چنانچه در عرض دو بهر پانزده حصار برکشادند
و زاده از چار هزار آشامی شوم نهاد مقتول گشتند - درین میان
چندی از معتبران که هر کدام قریب پنج شش هزار کس همراه
داشت بقتل رسیدند - و سه سردار نامور مامور گردیدند - توپ و
تفنگ و دیگر اسلحه بسیار غنیمت کنداوران جد کار شد - و جمعی
دیگر را که بزخمهای منکر و دیعت حیات بخازقان در زخم سپرده
بودند در میان غیاض و کنار میاء یافتند - مقاهیر از مشاهدۀ تائید
ربانی و دید نیرنگی اقبال حضرت خاقانی سایر قلاع این روی آب
را با حصون آنروی آب سوخته و بهزیمت در ساخته به بلدیو شوریده
بخت پیوستند - دولتخواهان فسخ عزیمت بشن پور نموده و استباحت
این جمع واجب القمع را بر مهمام دیگر مقدم داشته بصریعت
مردانه بآن صوب راهی گشتند - و دوازدهم رجب المرجب این سال
لهوکر توزک ساخته سه فوج از سوار و پیاده پراہ خشدی فرستاده مغرور

حصون حصینه برافراخته یلهینند - و خود با سایر سوار و پیاده یک کوه عقب در مکانی نا هموار برکنار آبی عمیق عبور و جنگلی صعب المرو و قلع ساخته رحل اقامت امکنند - و فرستاده های آن مقهور در تاریکی شب که بروی و رای شان مناسبت تمام دارد از آب گذشتند - و محاذی محکمهای لشکر فیروزی قلعه چند ساخته نشستند - و فی الجمله کار برین گروه اخلاص پزوه تنگ گردید - بعد از چندی سرگ دیو مرکرد آشامیان که در پاندو بود بنوشته بلدیو داماد پسر خود را با قریب بیست هزار آشامی فرستاد - آن مردود صورت و معنی حصار ی ساخته نشست - و جمعی را فرستاده راه چندن کوته بر بنست - و چون از کمی میاه هنگام تردد سپاه اسلام رسید - لشکر فیروزی که در چندن کوته بود روانه بشن پور گردید - بلدیو و رفقای مرده او باندیشه آنکه هرگاه درین فرصت کاری از پیش نرود بعد از پی هم رسیدن کومک لشکر اقبال عیان تدبیر از دست خواهد رفت - شب یکشنبه بیستم جمادی الثانیه این سال که یازدهم سال جلوس میمنت مانوس است جمعی را که درون روی کالپانی بودند تحریرض نمودند - تا از قلاع بر آمده بر حصون کندانوران ظفر یاور شیعخون آوردند - و پس از دست و پا زدن بسیار دو قلعه را که هنوز اختتام و استحکام چنانچه باید نگرفته بود متصرف گشتند - هنگام دمیدن صبح محمد زمان و دیگر بندها ازین ماجرای ناسزا آگاه گردیده قصد مالش آن گروه غفوده بخت نموده - و جمعی را به نگهبانی حصون خود گذاشته بر قلع مخاذیل رفتند - و از هر دو دیوار قلعه که نزدیکتر بود بهامردی شجاعت و

اول سال

(۸۳)

محل وقوع

بکنار آب همواره رسیده حاصلی را که مخازیل بر ساحل آب شیرین
ساخته بودند مفتوح گردانیدند - و از آنجا به بدنگر - که بودن بلد
سینه بخت بادیگر بقاوت اندوزان دران ضلع گمان داشتند - آمدند
چون دریانند که آن برگشته روزگار از استماع توجه لشکر فیروزی باوجود
حصون حصینه که در بدنگر ساخته بود به چوتهری که زمیندار
آن نیز به سردابر متعلق بود رفته در دامن کوه که درخت راز
درهم پیوسته دارد قلم بر افراخته نشسته است - و بچنگلی
که آن گمراه را دران نشان میدادند نهادند - و در بشن پور که
زمینش ارتفاعی داشت و نزدیک بآن جنگل بود برای انقضای
یام برحمت و اعداد اسباب اهلاک آن مطرود توقف گزیدند - و چون
بلدیو و خیم الخاتمه دریافت که گروه نبرد خودست از گشش و کوشش
باز نخواهند کشید - ناگزیر چاره کار درین منحصر دید که بعد از آنکه
جوشش انبار و شورش بحار اطراف و اکناف را فروگیرد و راه آمد و شد
مردم و رسیدن غله و آنچه عساکر ظفر مآثر از احوال یکدیگر بسته شود -
و آذوقه لشکر ستاره حشر بقلیت گراید هرچه از تردد و تلاقی ممکن
باشد بتقدیم رسانند - و آن شوریدگی رسیده طالع باین اندیشه خام و فکر
نا تمام با دیگر مخازیل که در سپردن راه خسران بار همراه بودند از
جنگل کوه دامن چوتهری قدم جمارت پیش نهاد - و جمعیت
این برانگیزه روزگار بعد از رسیدن کوهی که سرگرد آغامیان از مری
نگاهات و بانو فرستاده بود بپهل هزار رسید - و آن متدبر حیل گز
چند مردار را با جمع کثیر روانه گردانید - تا بر ساحل آبی که
یک و نیم کره هفتی بهن پور واقع شده و پلهای استوار دارند

روانه گرای و بال کده جهنم میگرداند - چناندر نراین سرآمد نهادن کیده آن
 دکن کول بجدری روانه نهانخانه نیستی گردید - بعد از آنکه آن روی
 آب و برم هتزر که باوتر کول موسوم است بعجز لشکر منصور و دکن کول
 به شهری گشتن چناندر نراین از مفاصل و مکاره مصفا گردید - اولیاء
 دولت قاهره چنان مصلحت دیدند که جوتی از دلیران گزیده و
 هزاران پیکار دیده بآن روی آب فرستاده آید تا هر که از سرزبانان
 دکن کول بقلازیی بخت و ره نمونی دولت به عادت فرمان پذیرمی
 میستعد گردد مستمال ساخته نزد سران لشکر بیاروند - و هر که سر از
 انقیاد برتابد عرصه هستی از لوٹ وجود نصاد آمد و از پاک گردانند
 بنایران محمد زمان را با هزار سوار و چهار هزار پیاده آن روی آب
 فرستادند - او در اندک وقتی تهر گزینان محال دکن کول را ره گرای
 اطاعت گردانیده بمعسکراقبال آورد - بعد از معارفت محمد زمان
 سپاه قلعه کشا از انجا روانه چندن کوته گشت - در راه نکاشته اوتم نراین
 بهر سردایر زمین دار بده نگر رسید - که بلد یو برگشته بخت با سی
 هزار کوچی و آشامی بده نگر آمده راین هوا خواه بقدر مکنت
 و مقدور تکلان نموده - چون نیروی مقاومت در خود ندید از آنها
 بهاس گذشته بکهنونیه گهات روانه شد - تا بصرعت هر چه تمامتر
 خود را بشما برساند - سر کرده لشکر محمد زمان و جمعی دیگر از
 بلدهای درگاه را بانوجی از سوار و پیاده تغلجی و کماندار بدفع
 آن مختول فرستاده خود در چندن کوته توقف گردید - درین اثنا
 اوتم نراین نیز رسید آمد - و چون در مداخل و مخارج آن سرزمین
 نیکر آگاه بود به همراهی اینان معین گردید - دلیران لشکر منصور

در محلی که به هیرو پور مشهور است قلعه محکم بنا نمودند و حسن گروه مقاهیر سه هزار پیاده پاسبانی جوکی کپه باز داشته بقیه را همراه خویش به هیرو پور برد - و خود با پیاده ها درون حصه درآمده نواره را برابر آن حصار در کنار باز داشت - و چون عساکر فیروزی با پاهی که پیشتر در دهو پری بودند متوجه پیش گشتند و بساحل دریای خانپور که از کهن تنه گهاگ گذشته به پرمپتر ملحق میشود رسیده آغاز عبور نمودند - بوسی که با زمینداران و پیاده های بسیار برای قطع جنگل و راه کردن راه پیش پیش لشکر میرفت - بجز نمودار گشتن جمعی از مخالفان رسانید - زین الدین علی و الله یارخان او را با همهران و سه هزار پیاده تغنکچی و تیر انداز روانه کردند که بجهال و غیاث آن حدود در شده مقاهیر را تنذیه نمایند - او بحمله نخستین مقهوران را بگریز انداخته قریب شش کروه تعاقب نمود - و گروهی را از هم گذرانیده سرهای ایمان بمعسکر آورد - روز دیگر که عسکر نصرت گرا بجوکی کپه فرود آمد چون نگاهبانان قلعه از دست برد روز گذشته دل بای داده بودند - همین که کنداوران ظفر طراز بقلعه نزدیک رسیدند از حصار برآمده بکوه و جنگل پناه بردند - دولت خواهان معصوم زمیندار و جمعی را با نواره بمالین مقاهیر آن روی آب فرستادند - اینان بسرعت هرچه تمامتر رویکار نهادند و برخی به نبرد نواره اشتغال نمودند - و بختی از سفن برآمده بر قلعه تاختند - مقاهیر بنای فرار از حصار بیرون آمده بنباض و جهال زینهاری گشته لشکر ظفر اثر از آب پنداس عبور نمود - و از آنجا که نیرنگی اقبال دشمن سال همواره بداندیشان این دولت بی زوال را بی غلبه برآید

اول سال

و جمعی که بعد از شیخ علاء الدین بصوبه داری بنگاله معین گشتند
 هزاره طلب می نمودند بارمال پیشکش و اظهار مقدمات اطاعت
 آمیز دفع الوقت میکرد - و چون درین عهد معادت مہد اسلام خان
 ناظم بنگاله گردید - آن ناپکار بی ہنجار را بجد تمام طلب نمود -
 اورا مکر ہر دازی و حیلہ گذاری مسدود دانندہ پسر خود را کہ
 در جہانگیر نگر می بود طلبیدہ بجای خود گذاشت - و کام و ناکام
 نزد خان مذکور آمد - و با شیخ محی الدین و لشکری کہ بہاجو نامزد
 گشتہ بود مرخص گردید - و از نفاق کیشی با زمینداران آشام و بدلہ
 برادر ہر بچہ بہت بزازش پرداختہ اسہای اخ بار اینحدود می نمود -
 و ہمت ہر اغوی اصحاب فساد و اغرای ارباب عناد مصروف
 میداشت و برین اندیشہ ناپسندیدہ اکتفا نمودہ زمینداران دیگر را از راه
 رشک و جادہ سداد باز می داشت - انجام کار این بر گشتہ روزگار در
 جہانگیر نگر زندانی شدہ بہزاران ناکامی و گہرایی نیدمتی گشت - و چون
 بمقتضای حکم الہی کہ ہر عقل بان پی نہرد - در ہاجو قضیہ
 نامرضیہ گرفتار شدن شیخ عبد السلام و برادر او با ہمراہان صورت
 وقوع گشت - مخاذیل کوچ و اعوام مغرور گشتہ غافل از آنکہ
 ہر گاہ مور را پر براید بسر در آید - یکی از سرداران را با دوازده
 ہزار پیادہ و پنچاہ کشتی جنگی و کوس بسیار روانہ گردانیدند
 قادر جوکی کہہ کہ دراز کویست و این روی آب پناس در بانی گہ آب
 مذکور بدریای برم پتر پیوستہ واقع شدہ - و غیاض متراکمہ دارد -
 راہ بر لشکر ظفر اثر بہ بندند - آن مدعوہان بادہ نادانی در جوکی کہہ
 اجتنوار جہانگیر پر امرانند - و دران سوی برم پتر پیوستہ مقابل آن

و حال خویش معصوم زمیندار را با چارصد نفر سوار و پاسبان و پاسبانیت
آن گذاشته باز از آب گذشتند - و برابر برگشتن مردنگی از مضایقات
دکن کول آمده مرزبان آن مرز زمین را که او نیز پریچیت نام دارند
برای آنکه میداد در مدد چند نرایی که داماد او بود سعی نمایند
به بیم و امید نزد خود طلبیدند - پریچیت آمده سرگروه عسکرها
در ریاست - درینوقت زمیندار برگشتن سول ماری نیز که از خوف چند
نرایی بکهنه گهات فراری شده بود - عسکر فیدروزی از آنجا
بدهویری شتافته جماعه را که بواسطه کمک لشکر هاجو آمده بودند
و پس از شغفن قتل و امر اینان همانجا مانده - و مترجیت مقهور
با سفاین غله و دیگر کشتیها بطایفه مذکور پیوسته بود استظهار
بخشید - و چون ظاهر شد که مترجیت خسران گرای از نفاق
کدشی و ضلالت اندیشی بارانهای تباہ شب هنگام بر کشتی
نشسته از میان غایب میگردد - و اسلام خان نیز در باب گرفتن
او مبالغه نموده بود - غزاة دین آن نکوهیده اثار را دستگیر
ساخته بجهانگیر نگر روانه نمودند - او پسر مکندر زمیندار
بسنه است که از جهانگیر نگر سه منزل اینجانب واقع شده شیخ
علاءالدین او را بالشکری که بکشایش کوچ هاجو فرستاده بود - همراه
گوده بود - چون از ترددات نمایان بروی کار آمد بعد از تعخیر
بمنگ و مراجعت افواج ظفر امتزاج تهاه داری پاندر و کوه منی
برو مقرر گردید - و او در آنجا بوسیله تبع و اتباع اکبر باشامیان
آشنائی بهم رسانید و باجود در زبانی بسنه با زمینداران کوچ اختلاط
تمام نمود - و در آن مرز زمین نیز جاگیر کرده طرح اقامت انداخت.

در تیرماه ستیزه‌جیت فتنه آما مقرر گردید - آن نیزه‌گ ساز لفاق بردار
 گوی ناته برادرزاده خود را بتهانه داری و عمل گذاری پرنه‌گری
 پاره - که حصاری استوار دارد و تهانه مقرر است - فرستاد - از آنجا
 که رعایای کری باری از بی هنجاری و ناهمواری گوی ناته منته
 آمده بودند چندر نراین را بکری باری طلبیدند - گوی ناته تاب
 مقاومت درخود نیافته تهانه را خالی گذاشت - و در اندک وقتی
 قریب شش هفت هزار پیاده کوچی و آشامی بر سر چندر نراین که
 در موضع منته از لواحق کری باری اقامت گزیده بود فراهم آمدند -
 و او بتحریک جمعی فساد اندیش بر ساحل دریای برمپتر در زمینی
 که اشجار متراکه داشت قلعه ساخته باراد شورش و فساد نشست
 مجاهدان دین بسرعت هر چه تمامتر بدان صوب شتافته دهم شعبان
 سال دهم از جلوس میمنت مانوس از سمت اوترکول که جانب
 چپ دریای برمپتر باشد محاذی کری باری آمده خواستند که گروهی
 از دوران نبرد آرا از دریا گذرانیده برای تنبیه چندر نراین بفرستند -
 و بملاحظه آنکه در پایان روز رسیده بودند - این یورش را بروز دیگر
 موقوف داشتند - درین اثنا چندر نراین که غنود غفلت بود از رسیدن
 پیگارگزینان جدکار بخطر اب و اضطراب افتاده راه سلامت جز کوچ فرار
 نیافت - و از بیم اسار بحصارگری باری در نیامده به پرگه سول ماری
 که پیشتر نیز در آنجا اقامت داشت رفت - مبارزان لشکر اسلام هنگام
 طلوع نیر اعظم از آب عبور نموده مران این پرگه را از پایک و رعیت
 در دایره انقیاد در آوردند - و قلعه چندر نراین برانگذاشتند و جنگل حوالی
 آنرا بریده برگزیده که میان حصار مزبور بود قلعه ای بتهانه ساختند

به فراوان مواد پیکار در صفاین آذوقه بودند شقاوت گمروندان ادبار و سستی
چیره نکشتی - و بلذیو مقهور با حشری آشامی و کوچی دلیرانه از
سری گهات ویاندو محدود هاجور و نهاد - و برسم و ائین خود در هر منزل
قلعه ساخته پیش می آمد - و به هاجور رسیده آن را آن چنان محاصره
نمود که از هیچ راه بحصار نشنیدان آذوقه نمی رسید - ناچار شیخ
عبد السلام و شیخ محی الدین و سید ، زین العابدین بیرون آمده مکرر
کارزار نمودند - و آن مقهور را عقب روانیده و چند قلعه ادررا منهدم
ساخته و جمعی بقتل آورده بحصار درآوردند - و چون از کمی آذوقه
و نا رسیدن کومک و فزونی ارباب ضلالت امید زندگی منقطع گردید
و مقاهیر پی هم گفته فرستادند که دل از پیکار برگرفته خود را بما
پرسانید - شیخ عبد السلام و برادر او به امن ، پژوهی و حیات سکالی
با تبعه و لحقه از هاجور برآمده هنوز مخذیل رفتند - آن گروه عذر
پژوه عرو و نقای عهد و پیمان از دست و اهشته طایفه مذکور را بشام
کسایل نمودند - و سید زین العابدین مقالات مزوره و کلمات مزخرفه
شقاوت منشان از نظر اعتبار انداخته با هم رهان بمجادله و مقاتله
پرداخت - و در عرصه شهادت لوای شهادت برافراخت - و زین الدین
عالی و الله یار خان و محمد زمان طهرانی و دیگر منصب داران که
بروی مالش اهابار گزینان و از آن آثار راهی شده بودند - چنانچه
گزارش یافت - از راه ساحل دریای برم پتر روانه شده بخصت استیصال
چندر فراین پسر پر بیعت زمیندار کوچ هاجور را وجه همت گردانیدند
او سابقا در هر گنه مول ماری از مضافات دکن کول که عبارت است
از جانب راست آب برم پتر می بود که چون اکثر محال سرکار دکن کول

اول سال

می کوشد - به کومک لشکر هاجو زاهی گردد - اتفاقاً پیش از رسیدن
 رحمت شیخ عبد السلام بصری گهاگ شتافت - تا حید زین العابدین
 را که در اینجا اقامت داشت و بواسطه آنکه آب از پای حصار هاجو
 دومیه کروه دور رفته بود کومک شیخ عبد السلام با دو مدد او به شیخ
 مذکور بصحبت میدر نبود با همزهان بهاجو آورده آنچه رای یکدیگر
 تقاضا کند بعمل آرند او اگرچه در آغاز از قبول این معنی سر بر تافت -
 اما آخر کار بمبالغه شیخ عبد السلام فکربانی نواره بردم محمد صالح
 کنه و سترجیت تیره درون و مجلس با یزید مرزبان هرکار فتح آباد
 که در نواحی جهانگیر نگر واقع است و جمعی دیگر باز گذاشته مصحوب
 شیخ عبد السلام بهاجو آمد - چندی نگذشته بود که مقاهیر که قریب
 پانصد کشتی بسازم - امان همراه آورده بودند از راه دروا و خشکی
 بر نواره پادشاهی شبخون آوردند - و طرفین نایره افروز جدال گشته
 تا ظهور تباشیر صبح هنگامه کشش و کوشش گرم گردانیدند - درین اثنا
 سترجیت شقاوت نهاد که ماده این شورش و فساد بود با نواره خود
 برگشت - و از مشاهده آن طایفه دیگر نیز متزلزل گشته برگردیدند با آنکه
 محمبصالح پسران خود را فرستاده در باب معاودت او کوشید قبول ننموده
 راه فرار بیمود - و نیت باغیه محمد صالح و مجلس با یزید را با شرمه
 قلیله دیده از هرجانب رهنه کردند - محمد صالح تره دات مردانه نموده
 نقد حیات در باخت و محاس با یزید اسیر شد - و باره نواره پادشاهی
 بتصرف مقاهیر درآمد - و سترجیت بداختریه جماعه که کشتیهای
 آفریده بشکر میبردند در راه دو چار هده آنها را بمکر و تزویر برگردانید -
 اغلب آن بود که پس از وصول گره ناصوس جوشه نبرد خو که

از کومکيان بنگاله و تايينان خود و بسياري از زمينداران آن صوبه جمع ساخته خواست که براي دفع فتنه پژوهان خود راهي کردند. بملاحظه آنکه کوچ هاجو از جهانگير نگر که حاکم نشين بنگاله است دور تر واقع شده در برآمدن خود و خالي گذاشتن صوبه مصاحبت ندیده - مير زين الدين علي برادر خود را با اللهيار خان و محمد بيگ اباکش و عبد الوهاب و مير قاسم سمفاني و اميره ساسان و سيد محمد بخاري و جوتي ديگر منصبدار و احدى کومکي بنگاله و هزار و پانصد سوار و چهار هزار پياده تفنگچي و کماندار از نوکران خود تعيين نمود - تا باطل کيشان بطالت انديش را بجزاء افعال قبيله و اعمال شنيعه برسانند - و محمد زمان طهراني فوجدار و قبولدار مهلت را نيز طلبیده همراه اين مردم روانه ساخت - و مقرر نمود که صوابديد او را بعمل مي آورده باشند - و چون آگهي يافت که تلامي پايگان و کشاورزان آن سرزمين با مخدورون يکرو شده ببلشکر هاجو و سري گهاٲ آذوقه نميرسانند - بنابران غله بسيار بر کشتيها انداخته شست و پنج کوسه جنگي آورده بجهانداز و کماندار از سقاير معصوم زميندار همراه نمود - تا آذوقه را با خزانه و سرب و باروت و تخني اسلحه بهاجو برسانند - و بخواجه شير و فوجدار گهواره گهاٲ که فوجداري کهيله لئيز بدو تفويض يافته بود نوشت که باجمعيست شايسته باتفاق مير حسيني ملازم خان مزبور که با دويست سوار و صد پياده براي تحصيل پيشکش نزد زميندار کوچ بهارزفته بود بتمانه دهو پري رسیده با بشيتي زميندار باتکا و ديگر محال که از تفويضان پريجهت است - و در هواياري اولياء اين دولت است

بهارزان عسکر ظفر پیکر وزید - و بهادران مرغه دلیری بیابانی
شهامت و نیروی شجاعت جمعیت مخالف را باوجود نزدیکی آ
دوهم شکسته و جمعی کثیر به تیغ آب سان و سنان آتش افشان
از هم گذرانیده هر دو حصار را پیر انداختند و پنج توپ بدست آوردند
و سید زین العابدین با رفقا بصوب مری گشت که مخافیل درار
مکان بعزیمت نبرد با طایفه شکست دیده گردآمده بودند. برة نوریدی
درآمد - و بسرعت برق و باد بدانجا رسیده بر سطح آب و صحن خاک
آتش گاز را مشتعل گردانید - و خرمن زندگنی گروهی بیاد فنا برداد -
از انجمله بهوکی که بزبان آن طایفه سالار را گویند و پیشوایی ده دوازده
هزار آشامی بود - با جمعی ضلالت گرائی شقارت پدرا اندر وزینه جهنم
شد - از لشکر اسلام نیز نیز لختی بمعدات شهادت نایز گشتند - و طایفه
مجرور گردیدند - و پنج کشتی کلان که آن را بچهاری نامند با چند
کوس که کشتی یک چوبه است بدصرف دلوران ظفر انتما درآمد -
و مقهوران سایر کشتیهایی خود را گریزانیده روز دیگر باز مانند مرغ
و ماهی هجوم آوردند - و چون جنگ در پیوست و مجاهدان
فیروزی لوا قریب سه صد آشامی بد فرجام را با سه مردار ابدار
آثار بر آب و خاک عاف تیغ ساختند - و جماعت کثیر را بزخمهایی
گران آماده دارالبوار گردانیدند - بقیة السیف و هائی خود دو گریز
داشتند با نواره گریختند - و دوازده بچهاری و چهل کوس بدست
فرات دین اندک - و ازالرو که نوشتجات جماعت که بکوچ حاجو شتافته
بودند مشعر بر کثرت مقامیر که دوران وقت از چهل هزار افزون بود
و رسیدن کوچک مرزبان آشامی هم میزدید - اسلام خان گروهی انبوه

گرفت. مترجیت مکر پرداز محمد صالح بر گزارد که تا من خبری از تهانه بگیرم تو اینجا توقف نمایی - و تا صباح او را معطل داشته خبر نفرستاد - محمد صالح در آغاز طلوع نیر اعظم بصوب تهانه آن حیل و نفق پرور روانه شد - در اثناء قطع طریق دید که بانواره خود می آید - پرسید چرا درنگ کردی - مترجیت ادبار گرای که از دروئی تهانه گذاشته بود پاسخ داد که مقهوران بکثرت و استیلا تهانه از من گرفته اند - از بیم آنکه مبادا بر نواره نیز دست تصرف دراز گردانند کشتیه را گریزانیده آورده ام - و یک شبانروز در آن مکان بوده روز دیگر خبر آمدن سید زین العابدین و غبیره شنگفته بهاجو برگشتند - و رایها بران قرار گرفت که شیخ عبد السلام از هاجو برنیاید و شیخ محی الدین برادر او و فضیل بیگ ملازم اسلام خان که با او صد سوار و همین قدر پیاده تغلجچی از تابینان خان مومنی الیه مصحوب شیخ عبد السلام بهاجو رفته بود - هر کدام بحراست یکی از تهنجات حوالی هاجو پردازد - و سید زین العابدین با همراهان نواره گرفته به مری گهاک که سر راه آشام است بروند و سعی نمایند که مقاهیر قدم پیش نگذارند - پس از آنکه خاطر از ضبط و استحکام هاجو و مضامین آن فراهم گردید - سید زین العابدین و محمد صالح کنبو و سایر بندگان پادشاهی و تابینان اسلام خان و بسیاری از زمینداران با نواره بقصد مالش غنیم عاقبت و خیم راهی گشتند - گروه مقهور که از تهانه پاندر دو کوره پیش آمده دو قلعه ساخته بودند و بحصانیت آن پرداخته بمجرد وصول لشکر منصور از قلع بیرون آمده بمحاربه آزای جنگ و پیگار گردیدند - آخر کار نصیم فیروزی بر هر چه رایان

از پیشانی والا درگاه و تابینان خود و ده غراب و نزدیک دویسم
گوسفند و جلیه باتولچی بسیار و سایر ادوات پیکار نزد افرستاد - یکی
را برگماشت که بسوزمت هرچه تمامتر بگهواره گهاگ شناخته کشتی
بمباران فراهم آورد - تا هر قدر کشتی که مردم لشکر ظفر اثر برای
سواری و باربرداری در کار داشته باشند آماده باشد - و از آنجا که در
آغاز بارش این سال بز جبال ساحل رودهایی که از آن صوبه بنگاه
می آید محاب دریا بار گشته بود و پیش از رسیدن موسم طغیان
رودها لبریز گردیده - چندانکه تمامی زمینهای اطراف آنجا را آب
فرو گرفته طرق و سیل بر مترددین مسدود گردانید - و نیز ازین ممر
که بالا روی آب بایستی شناخت - و کشتی بزرگ را که اسب و آدم
تواند برداشت بواسطه بندی و تیزی آب روانه نمیداختند - جماعت
مذکور امجان خود را با بنه و بار در گهواره گهاگ گذاشته بر کشتیهای
کوچک راهی گشتند - و مقرر شد که اسب و اسباب ایشان بعد از
فرو نشستن طغیان آب از عقب برسند - درینوقت محمد صالح کنبو
که کوسهای تیز رو زود روی یافته بود - در روز پیش از دیگران بهاجو
می رسد - و همان روز سترجیت تیره ایام آمده بشیخ عبدالسلام
و امیدماید که از گفتار جواسیس چنان ظاهر شد که امشب مخازیل
بر تهانه من میریزد - جلمی بزم کمک با من باید داد و تا
بمیانظمت تهانه و دنع مقامیر پرداخته آید - شیخ مزبور محمد
صالح را با پاهمراهن او بمدد سترجیت و اثرن آثار تعیین نمود - چون
همان روز راهی شده بودند همین که اختی از راه نور دیدند آفتاب
جهان افروز در نهان خانه خورشید در آمد و تلیق ظلم روزگار را فرو

بهر آدای ز راهال می ورزیدند - و چون تمام خلن در ایام صریحه داری
خود چفت بردار عمده ده دوازده هزار پیاده شمشیر دار و سپردن که
دران دیار این طایفه را پایک خوانند - و پیش ازین در کوچ هاجو
و آن حدود بوده - بجایگبری که حکام بنگاله داده بودند - روزگار
نمیگذرانیدند - و بزراعت نیز می پرداختند - و هرگاه کهبیده که صید
فیل باشد درمیان می آمد - مراسم خدمت بجای می آوردند - برای
آنکه کهبیده از قرار واقع نشد بجایانگیر نگر طلبیده در زندان انحراف
و شی هزار روپیه جرمانه گرفته خلاص نمود - و سنتوس لشکر و حیرام
لشکر که سران این طایفه بودند با گروهی از همراهان گریخته نزد
سرگ دیو زمیندار آشام رفتند - او این جماعه را مستمال ساخته
پیش خود جاداد - پس ازان که نظم بنگاله باسلام خان مفوض گشت -
سازجیت فساد کیش تهاه دار پالدو که از لوث باطن پنهانی
با مخالفان موافق بود به بلدیو گفته فرستاد - که درین هنگام که
حاکم جدید رسیده اگر تردیدی بروی کار آری مطلب بحصول می
انجامد - بلدیو مردود بگفتار نکو هدیده آن مطرود با گروه آشامی و
کوجی از درنگ پیش آمده بجماعه که شیخ عبدالسلام حارس
کوج هاجو برای کهبیده فرستاده بود در آویخت - شیخ عبد السلام این
شوریده سری و خبرگی او را باسلام خان نوشته کمک خواست -
او در سال نهم از جلوس میمنت مانوس شبنم محی الدین برادرش
و با محمد صالح کذبونه از دلیران جان - پاد درگاه خواجه پناه بود
فیضیرزا محمد بخاری و گروهی دیگر منصب دار - وحید زمین العابدین
ملازم عده خود را باقریب هزار و هشتاد نفر پیاده تفنگچی

فروری برند - تا گذر از آن بر خصم متعذر گردد - و چون بلدیو مذکور
 هنگام غلبه لشکر منصور بر پریچیت و ولایت او به آشام گریخته بود -
 چنانچه گزارده آمد - و آن مخدول مرزبان آشام را بر تسخیر کوچ
 هاجو تحریض نموده برگزارد - که اگر مرا با سوجی بران ولایت بفرستی
 از تصرف بندهای پادشاهی بر می آرم - بشرطی که حکومت آن
 ملک بمن مفوض سازی - آن پادشاه دیونزاد بتسویلات بلدیو پرمکرد
 دیو مغرور گشته او را با گروهی بصوب کوچ هاجو فرستاد - و مقرر گردانید
 که وقت کار و هنگام پیکار بسر انجام لوازم اقامت پرداخته هر قدر
 لشکر خواهد بی توقف بفرستد - و بلدیو شرک بنیاد در هر چ و سرچ
 عزل حاکم سابق و نصب ناظم لاحق فرصت دست انداز یافته به
 درنگ که در تصرف زمینداران آن نواحی بود و به ده کرویعی
 هاجو در دامن کوه جنوئی آب برم پتر رافع شده - آمد - و در اندک
 وقتی آنها بحیطه ضیط در آورده بمحال دیگر دست اندازی آماز
 نهاد - و زمینداران پرگنات را بفسانه و بسون ناخورد همدستان ساخته
 قریب ده دوازده هزار پیداء آشامی و بنگای گرد آورد - و تهنه آشامیان
 و آنکه در ایام مرزبان پریچیت بمسافت بعیده می بود نزدیک
 رسانید - و در حکومت خان زمان که بنیابت پدر خویش مهابت
 خان حاکم بنکاله بود از تسلسل و تغافل او بیش از پیش استقلال
 یافت - و هر گشت لوی و بهاومنتی را نیز بتصرف در آورده - و
 زمین و ملک اکثر محال رو بویاری نهاد - و خذل عظیم در ملک زده
 یافت - چه رعایای فرست جوی آن نواحی هنگام طلب خراج
 بهمان ایوان می آمدند - و لختی از مرزبانان دیگر نیز آنها دیدند

بودند - پوضوح پیوسته - که آشام ولایتی است وسیع و فیل و غود که از آن به هندوستانی زبان پاگر گذارش دهند و میاه و حیاض خراولن دارد - و نیز در آن سرزمین طلای کم عیار می که قیمت آن قریب بنصف قیمت تمام عیار است از ریگ شویی بهم میرسد - اقصای آن بغور ولایت خطا متصل است - شمالی کوهستان دارد که از کشمیر و تبت گرفته بخطا پیوسته - و بهر ایچ و ترهت و مورگ و کوچ بهار و کوچ هاجو نزدیک آن است - مرزبان این ملک سرگب دیو نام کنریست که هزار فیل و زیاده بر صد هزار پیاده دارد - سکنه آن بوم سر می تراشند و ریش و بروت بمنقاش می چینند - و از چاقداران بری و بحیری هر چه می یابند میخورند در صورت یا قراقلق مشابیه دارند - سیاهی روی شان ظلمت آرای شب دیجور - تباهی خوبی شان نفرت افزای نزدیک و دور - همراه این خود سران وازون آثار بر فیل و اسب تانگهن ملک خود سوار میشوند - اما سیاهی در کل پیاده است - و سفاین آماده حرب آمده آلتی ضرب بسیار دارند - در روز قتال بیشتر سلاح ایشان تیر و کمان و تفنگ است اگر چه در جنگ میدان حریف بهادران صفدر و مبارزان صفدر نیستند - اما در حرب کشتی بغایت ماهر و مردانه اند - در اثنای راه خود می بتصد جنگ و پیکار در ملک خود و در ولایت بیگانه هر جا میرسد - بکمر وقتی قلعه مدین از گیل و چوب و نی و کاه بر می اندازند - و غرابت آنرا به تختهای عریض مرتب ساخته برای مردان توپ و تفنگ در آن رخنه میکنند - و بر دور آن محبت عمیق حفر نموده بر روی خندق خیمهات مرتب بر زمین

میرزا بدیع طلبه پرچیت را روانه درگاه معلی گردانیدند - و چون
 به حکومت بنگاله رسید قاسم برادر شیخ علاء الدین که بخطاب مستقیم
 خان نامور بود و بنظم سرکار منگیر می پرداخت - تفویض یافت -
 و بجهانگیر نگر شتافته مکرّم خان را بمحافظت کوچ هاجو فرستاد -
 مشاورا الیه یکمال درانجا اقامت نمود - انجام کار از بدسلوکی شیخ
 قاسم که از مراسم مردلوی بل لوازم ساز گاری بیه بهره بود - رنجیده
 از راه گهوا گهات روانه حضور گردید - شیخ قاسم سید حکیم را که
 از بندهای معتمد پادشاهی بود - و سید ابا بکر ملازم خود را با قریب
 ده دوازده هزار سوار و پیاده و چار صد ساری بیکاری روانه ساخت
 تا ولت کوچ هاجو بضبط درآورده بتسخیر ملک آشام بپردازند - و بمان
 بها جو رفته بود از سپری شدن ایام بشکال بسمت آشام متوجه گشتند -
 همین که سه چهار منزل نور دیده آمد - آشامیان شام نهاد شبی خون
 آورده بیشتر اهلر پادشاهی را هلاک گردانیدند - و چون این شان
 بشنید از خرد کوتبی و بی تدبیری شیخ قاسم بوقع آمده بود صحنه
 داری بنگاله ازو تغیر یافت -

حقیقت آشام و شاهیان نکوهیده فرجام

ولایت مذکور از یک الجانب بکوچ هاجو پیوسته است - چون
 شالیت پیشگان آن ملک بیدگان را بمرزبوم خود راه نمی دهند -
 و بر مداخل و مخارج کما می حاصل نشده - از گفتار لختی
 سکن آن مرزستان که برای انجام خویش زندگی بکوچ هاجو آمد
 شده دارند - و طایفه که بقید اسار از آنها بگرفتند باید از بر آمده

راهی گشتند - و پس از رسیدن ایقان بآبی که آبراهه سوانه گجادر نامند پریچیت با کشتی بسیار آماده کارزار از پیش نمایان گشته با سفین پادشاهی بر سطح آب آتش جدال پراوردخت - انجام کار تاب شمشیر بهادران ظفر لوا نیارده و بغاین خود را بنصرف دلاوری عرصه شهادت داده از راه خشکی گریخت - و چون آن خائب خاسر بکپله شتافته آگهی یافت - که لچمی فراین با شاه منصور یگرو شده از جانب دیگر بر سر او می آید ناچار از انجا برآمده به یدنگر که بر ساحل دریای بناس آباد است - رفت - مبارزان انواج قاهره بدوروزه ره نوردهی داخل کپله شدند - و صباح آن باز تعاقب نموده خود را بکنار بناس رسانیدند - درین اثنا وکیل پریچیت آمده برگزارد - که او از کردار نکوهیده خود باز آمده اراده دیدن سران لشکر دارد - شیخ کمال برای تسکین خاطر او خود زفته آورد با همگی انبال و اموال نزد مکرم خان آورد - و بلدنیو برادر پریچیت بوسیله وصلتی که با سرک دیو مرزبان اشام داشت - درین گیر و دار فراری شده نزد او رفت - ازین رهگذر بیشتر ولایت کوچ هاجو بنصرب اولای دولت قاهره در آمد - مکرم خان باشاره علیخ علاء الدین عبدالسلام برادر خود را با جوتی در کپله گذاشت - و با شیخ کمال و طایفه دیگر پریچیت را با اموال هدیه گرفته بجهانگیر نگر راهی گردید - اتفاقا رسیدن مکرم خان بجوالی جهانگیر نگر و ارتعالی شیخ علاء الدین بیک مرتبه دست بهم میدهد - و ازان رو که حاکم بالاستقلال در محال نبود هوشنگ خلف شیخ علاء الدین و مکرم خان بگونگی امور پریچیت حاضر بوقت مکانی عرصه دعویت نمودند - و پس از

مکبر و طایفه غزبر مخالفین مقتول و مجروح گردید - و چندی تاب
آتش تیغ آبدار نیاورده سه سپر فرار گشتند - ناگزیر پریچیت بومیله
همچو واستکانک وکیل خود را از موضع کهنه که قرارگاه بود نزد سران
مشرک ظفر فرستاد - و بداندن صد فیل و صد اسب تا بگن و بدست
من مود برسد بدشکش و سپردن عیال رگنهاته باولیای دولت
قاهره ابراز مصالحه نمود - مکرم خان و شیخ کمال ملتومات او را
پذیرفته به شیخ علاء الدین نوشتند - هنوز جواب آن نرسیده بود
که پریچیت مود بوصول رسانید - درین اثنا نوشته ناظم بلگاله رسید
که تا ولایت کوچ و پریچیت را بدست نیارید دست از قتال و اسار
باز ندارید - بنابراین لشکر منصور در حصن دهوری تا انقضای ایام
بازش توقف گردید - و همین که آبها رو بکمی نهاد پریچیت بایست
فیل و قریب چهار صد موار و ده هزار پیاده دیو صورت ده سیرت بحصار
دهوری روانه شد - و از نیرنگ سازش این دولت روز افزون تمام
شب بیراهه نور دیده روزانه بقلعہ رسید - از آنجا که مردم قلعہ برین
عزیمت نازوا و همت ناهزای او آگهی نداشتند - از ناگهان رسیدن
او باضطرار امتدادند - و نزدیک شد که کفار بر حصار مستولی گردند -
مکرم خان و شیخ کمال از کار طلبی و بیکار پڑوهای بر فراز خاک زیر حصار
قدم استمداد فشرده سپاه یلر روزی را بچنگ و پیکو گرم گردانیدند -
مجاهدان لشکر اسلام از قلعہ برآمده نخست فیل مست مخالفین
را بقلعہ روانیده نزدیک بدیوار رسانیده بودند بضر بایون و طین
صاح بر گردانیدند - و فوج مخالف را دزهم شکسته بصوب کهنه
که مخزن بود بدین سو گردانیده بودند از دهوری بقصد مالش

علاءالدین فتح پوری ملقب باسلام خان مغرض بود - رگه‌ناتنه رسیدند و
 برگشته سوسنگ نزد او آمده بر پرچمیت فریادی شد - که به تهرود واستیقه
 زنان و فرزندان او را در شکنجه حبس و زندان انداخته است - از آنجا که
 از گفتار و کردار رگه‌ناتنه جز راستی ظاهر نمی شد - و دران ایام
 لچمی نژاد نیز بقواتر و توالی اظهار فرمان پذیری و ابراز خدمت
 گذار و اربابی دولت قاهره نموده - شیخ علاءالدین را بر تسخیر کوچ هاجو
 تحریض می کرد - او مکرم خان خلف معظم خان خویش خود
 را که از معتمدان بارگاه سلطنت بود بانشین کمال سرآمدن و کران خود
 و جوتی دیگر از منصب داران باتاییدان اینان و هزار سوار کومک
 صوبه بهار که همگی شش هزار سوار بودند - و ده دوازده هزار پیاده
 و نزدیک پانصد ساری پیگاری که بر باد - بقیه جستی - بمالش
 پرچمیت و تسخیر ولایت او تعیین نمود - چون دلبران عرصه کارزار از
 موضع هتله از مضامات برگشته کری باری که سراغاز ولایت کوچ
 هاجو ست گذشتند - شیخ کمال که سرانجام لوازم این یساق
 بدو وابسته بود مراتب حزم و آگهی در حل و ترحال صریح داشته
 دو گروه می نوردید - و هرجا منزل میشد - بدستور سپاه آن سرزمین
 باره ازنی و خاک بر دور لشکر برآورده در محافظت می کوشیدند -
 و بدین گونه طی منازل و مطع مزاحل نموده بحصار ده پری که بر
 ساحل دریای برم پتراسی یافته ست - و پرچمیت مواد استحکام
 آفران سرانجام داده - قریب پانصد سوار و ده هزار پیاده - بدست
 آن گذاشته بود - و پیچیده محاصره نمود - و تا یکماه جنگ توپ و تفنگ
 برداخته آخر کار بقویو آهسته حصار از دست ایشان برآورد - و جمعی

مملکت باغی اند از پنجاه تا شصت - یوز باشی از پانزده تا سی دیگران چار و پنج غلامان یوز باشی از پانزده تا سی - از انجماعه نیز چندی چل پنجاه تومان مواجب دارند - المنة لله که درین دولت پانصد از حاصل جاگیر هر یکی از بندهایی که بمنصب هفت هزار و هفت هزار موار پنج هزار موار دو صد و سیه سرافراز اند و ایلک کرور دام انعام دارند - که مجموع طلب دوازده کرور دام باشد - مالی می لک روپیه است که صد هزار تومان عراق است - و محصول قبول دیناچه صحیفه مکرم و معالی یمین الدوله آصفخان خانخانان سیه سالار پنجاه لک روپیه •

سربر تافتن مرزبان کوچ هاجو از جاده اطاعت و انقیاد
باغواء اشامیان بد فرجام و فتوحانی که بتائید ربانی و
و تیسیر آسمانی جلوه ظهور نموده

برخوانندگان اخبار - و پژوهندگان آثار - پوشیده نماند - که شمالی صحت بنگاله دولایت واقع شده یکی کوچ هاجو آن بر ساحل دریای هرم پتر که رود خانه است پس عظیم بعرض دو کروزه و از وسط ولایت آشام بصوب بنگاله می آید - آباد است - و از آنجا تا جهانگیر نگر یک ماه راه - درم کوچ بهار که از دریا بغایت دور است - و ازین ملک به بیست روز داخل جهانگیر نگر میگردند - این دولایت را مرزبانان آن ملک در تصرف داشتند - چنانچه در اوایل سلطنت حضرت جنت مکانی کوچ هاجو به پرست - و کوچ بهار بطایفه می فرایند برادر جد او متعلق بود - در مالی هفتم جلوس آن حضرت که نظیر مهمات بنگاله به شیخ

گزین بلند پایه گردانند - و دراهم و دنانیر را بسکه این پادشاه حقیقت آگاه گرانمایه - بمنه و کرمه .

قلیچ خان از سرانجام ناگزیر قلعه داری بهمت و توابع آن خاطر واپداخته نگاهبانی بست و گرشک را بعد از یکی از نوکران عمده خویش باز گذاشت - و پانصد تفنگچی و تیرانداز بالو معین ساخت - و هشتم جمادی الاولی خود با همرهاں بقندهار برگردید - همگی لشکر علوفه خوار ایران مطابق آنچه از حقیقت دانان آنجا بظهور پیوسته می هزار خوار است - بیست هزار سوار ملازم دارایی آنجا - هفت هزار قورچی - سه هزار غلام - ده هزار تفنگچی - و ده هزار دیگر جمعیت امر است - و هوای آن هنگام یساق قریب پنج هزار کس - بامید اینکه اگر جمعی از وظیفه خواران بکشتن روند ایدان بجای آنها معین گردند تهرام آیند - و آن گروه را نوکر ارادت نامند - حاصل کل ایران هفت لک تومان است که دو کردرو چهل لک روپیه باشد - و هر یکی از دارالخلافه اکبر آباد و دارالملک دهلی و دار السلطنه لهور که قریب صد کردرو دام جمع دارند نزدیک به دو کردرو و پنجاه لک روپیه حاصل آنست - یافک وزیر ایران که او را در آنجا اعتماد الدوله خوانند سالی بطریق علوفه یک لک روپیه ست - و بارسم الوزاره که آنرا وزرا پیشکش شاه می نمایند دو لک حبه ساق - و ملک قورچی باشی - پنج لک بیکلر بیگی خراسان که از همه زیاده می یابد قریب ده لک - اولکه داران دیگر ازین کمتر درخور حال هر اولکه هر یکی از قلع آقامی و تفنگچی آقامی یک لک مالیانه قورچیان یوز باشی از ده تاسی تومان - چندی ازین جمله چهل پنجاه تومان نیز می یابند - مایه هفت تا پنج تفنگچی چندی

مطربانی - مدکوفه - فتح آباد - شال - محتنگ - قلات - لیچاره - تل -
 قلعه زمین دار با چارده قلعه - وایستان - درفتی - موسی - بند زیزک -
 شهرک - ساربان - ملبون - نوزان - برزان - دهنه - لرغر - سیاه آب -
 فولاد - دلخک - قلعه تیرین با قلاع دهگانه - و زرکن - اولنگ - درنهان -
 چار شنبه - نوح - تمران - تمزان - گزیو - شیر - قلعه ده راوت - قلعه بست
 با هشت قلعه - خلیج - هزار اهیپ - هزار جفت - شملان - ملخان -
 صفار - لکی - خنشی - قلعه گرشک با هشت قلعه - مالگیر -
 هیرمنداب - تیزی بابا - حاجی - سنگین - دژ غوری - دژ سفید -
 که سابقا داخل مرز بود و آخر برای اختصار قلعه بزرگ را باضافه
 لفظ قلعه و قلاع متعلقه آنرا بمحض نام نوشته شد - لله الحمد که
 بکار سازی تقدیر ایزدی و کام پردازش اقبال هرمدی همگی ولایت
 قندهار که در ایام خالیه و اعوام بالیه باولایی این دودمان مقدس متعلق
 بود بحکم قدر جمیع الحق الی مکنه مسخر اصفیای این دولت ابد بقا
 گشت - از عذایات بیکران دادار کارماز - و عواطف بی پایان کردگار
 بی انبار - که همواره پیشکار این دولت ابد بنیاد امت - و کار
 گزار این سلطنت دوام نهاد - امید آنست که همگی ممالک اقالیم
 مدیه که در عهد دولت خان کبیر حضرت صاحب قران ممالک گیر
 قطب الدنیا و الدین انار الله برهانه مسخر و مغدوح گشته بود - ضمیمه
 ممالک محرومه و تلمه بلاد معموره این سکندر زمان شهشاه دوران
 که آریا و اشیای لازما و رتبه رفیع جهاندار است - و امتداد او و امتداد
 شایسته درجه ضمیمه فرمان گذاری - گردانید، مورد عدل و امان -
 و شاه فیض و احسان - سال - و منابع آنرا : : : : : خط این تخت نشین حق

بظهور پیوست - که قلعه فولاد که از گرشک ده بفرسنگ و قلعه
 دلخک که از بست دوازده فرسخ فراه رفته واقع شده - و میان هر دو
 حصار چار فرسخ راه است - اگرچه از مدت مدید تعلق بفراه دارد
 اما در سالف اوقات از مضامین قندهار بود - قلیچ خان احشام
 ملکی و باختری و دلخکی را که از توابع آن دو قلعه امتوار اند و
 قریب پانصد خانه وار - بمقالات دل نشین مستمال و مطمئن
 ساخته نزد خود طلبید - و خلعتها پوشانیده بآبیاری امیدواری
 عنایت و نوازش خدیو زمان ریاض آمل و امانی اینان مرمرزو
 شاداب گردانید - پیشوایان قبایل مذکور جمعی از تابندگان قلیچ خان
 همراه گرفتند - و هر دو محکمه را از تصرف مردم خاندان قلی حاتم
 فراه که سیاهوش بیهوش او را به کومک صفی قلی محافظ قلعه گرشک
 فرستاده بود بر آورده باینان باز گذاشتند - و چون خبر تسخیر این
 دو معقل منیع و خدایان محراب خان قلعه دار بست و آوای ملک
 کشای توجه ادواج نصرت گرا پناخت فراه بخاندان قلی رسید -
 حراست قلعه گرشک با وجود کشایش زمین داور و بصفت از حیز
 قدرت و اندازه مکنت خویش بیرون دیده چهارشنبه بیست و یکم
 ربیع الثانی آن مویل را وا گذاشته با صفی قلی و دیگر همراهان
 بفراه نهاد - و جمعی که از قبل قلیچ خان در مالگیر بودند بقعه
 گرشک در آمدند - و تمامی ولایت قندهار با قلاع مستحکم مفتوح
 گردید - تفصیل اسمی قلاع مذکوره اینست - قلعه قندهار - با قلعه
 کوشت نخود که میان قندهار و بست است - قلعه قلات با قلعه
 ملر - شهر صفا - هوله و باط - قلعه غورخان با قلعه - دوکی - چنبالی

اول سال

دست نبرد باز نگرفتند - و از تنگ ضاعقه باز آن گروه تباہ کار محلی
 بی نگرفته بدیوار چوب بست رسیدند - و بعد از آن که به نیروی
 دلیری و بازی دلاوری درهم شکستند - برخی از مخادیل بدالت
 تیغ و حنای بادیه پیمای بوار گشتند - و بازماندگان فرار نموده
 به پناه ارک در آمدند - و چون گروه نصرت پژوه شروع در کندن
 اساس ارک نمودند محراب خالی قلعه دار راه رهایی محدود دیده
 و چاره رستگاری مفقود دانسته از روی تضرع زینهار جو گشت -
 و بعد از رسیدن امان نامه بیست و سیوم ربیع الثانی ارک را
 باریبای دولت و الاصولت سپرده با همراهان نزد قلیچ خان آمد -
 از آنجا که از شمول رافت و عموم عطفوت بسعید خان بهادر ظفر جنگ
 و دیگر سران لشکر فیروزی حکم شده بود که هر که از غنیمت بومیله انکسار
 که در حضرت آسمان رتبت از مهین ذرایع جرم پوشی و عذر نیوشی
 است بزینهار در آید امان داده او را مطمئن خاطر گردانند - اگر
 بر همنوئی بخت اراده بندگی این والا آستان نماید روانه درگاه
 خواجین پناه سازند - و الا باز گذارند که بهر موئی که خواهد سفرگزین
 گردد - و دم تیغ مجاهدان اسلام بخون کسی که در اثناء کارزار گرفتار
 اسیر شود آلوده نگردد - قلیچ خان محرابخان را که از غلامان ارمنی
 معتمد والی ایران است با مینگ باشیان و یوزباشیان که همراه
 او بودند یکرؤز مهمان داشت - و روز دیگر خلعت داده روانه عراق
 که ظهار خولعش آن نمودند گردانید .

قرین این فتح قلمه گرشک نیز گشایش یافت - تفصیلش
 آنکه چون در پناه محاصره قلعه بست و گزیر شکل آن سرزمین

پانصد و بیست و یک سال پیش از دیگران قلعه در شدند - و بروقی قرار دادند
 مردم ملچار دیگر علی الخضوص ملچار راجه جگت سنگه بشنیدند
 آوای کرنا از راه نردبانهایی که ترتیب داده بودند بحصار در آمدند -
 و بسیاری از جهال کوتاه بین که پایی حمیت به پیکار استوار
 بر نهاده و دست حماسه بکارزار بازگشاده هنگامه قتال و معرکه جدال
 گرم گردانیدند - به تیغ خونبار کشته شدند - از معاضدان اسلام نیز
 نزدیک صد تن در کار ولی نعمت جان فانی در باخته بدوالمک
 جاردانی شتافتند - و سه صد کس زخمها برداشته جوهر بسالت و
 اصالت بروی روز انداختند - بقیده گروه ضلالت پژو بعد از تگدو
 بسیار خاک هزیمت بر فرق روزگار خود ریخته بارک در شدند - غزاة
 دین به سماعی جمیله قلعه بیرون را با چارصد اسپ برانی و دیگر
 غنیمت بتصرف در آوردند - محراب خان قلعه دار از تگمک ارک و کمی
 آب که بیش از یک چاه نبود با جماعه از سپاهیان حصار ی شد -
 دلاوران نصرتمند شیر حاجی را که استحکام ارک دران منحصر بود
 گرد گرفته از هر سو نقبها درآیدند - حصار گزینان درون شیر حاجی
 خندق کده دران طرف خندق از تخته و چوب و سبدهایی خاک
 آکنده دیواری بر امراختند - و برای تفنگ انداختن رخنه گذاشتند
 سه بعد از پریدن دیوار شیر حاجی در پناه آن مجال تردد داشته
 باشند - شب پنجشنبه بیست و دوم ربیع الثانی جد گزینان ظفر آئین
 به نقب را یکی از راجه جگت سنگه دوم از مرض خان میوم از
 میرزا محمد آتش دادند - بنقب راجه یک برج با دروازه قلعه و
 دیو نقب دیگر دو برج پریدند - مهازلان قلعه کشته شدند و کشته شدند

الحق مقرر گردانید - گردان شجاعت آئین بنقب کشیدن و ملچار پیش بردن همت بسته - و بیداری از خواب باز ندانسته لحظه دست از کار باز نمی کشیده - و حصار نشینان در مقاومت و مدافعت جد جدید بتقدیم رسانیده هر لقبی را که مبارزان اقبال به بن برج و بیخ دیوار میسر نمایند پی برده نمی گذاشتند که بانجام رسد - اگرچه چند بار بروچ و جدرانی که نه آنرا کشته بودند فرو ریخت - اما چون بیخ برج می بود - و راه دخول چنانچه باید و نمي شد - جراس حصن بانداختن سنگ و تفنگ و استعمال آلات آتشبازی و دیگر ادوات جنگ طریق در آمد مسدود میگردانیدند - انجام کار دو نقب یکی از طرف ملچار قلیچ خان دیگری از جانب ملچار یوسف محمد خان و جان نثار خان بزر دیوار رمید - اتفاقا نقب ملچار یوسف محمد خان و جان نثار خان را هم مقهوران یافتند - و نقب ملچار قلیچ خان بیارتو انپاشته شد - و چون صبح چهار شنبه هفتم ربیع الثانی باشاره خان مشار الیه بنقب آتش دادند خاطر خواه بکار در آمد - و راهی وسیع را شد - پیکار پرمندان هر دو ملچار که بحسب قرار داد پایان شب روز مسطور سلاح پوشیده مستعد یورش بودند - با اینکه از ارک و حصار بیرون تفنگ و دیگر آلات آتشبازی در بارش بود ازین راه دویدند - محمد یار محویش یوسف محمد خان نیز باتابینان خان مومنی الیه خود را بجان نثار خان که بقلعه دویده بود رسانید - میرزا محمد خویش قلیچ خان باتابینان خان مذکور و شاه محمد اوزیک و نظر بیگ برادر زاده بلنگتوش و خواجه باتی و نظر بیگ قدیمی و چنگی دیگر همه تباری شجاعت و

قلعه همتی برآورده رهنمای صحراء نیستی گرداند - و چون بتندوار
خبر رسید بود که مران لشکر چنانچه باید در مقام سازگاری نیستند
سعید خان بهادر ظفر جنگ خواست که بدانصوب بشتاید - قلیچ خان
برگزارد که از آنجا که صوبه داری و نظم و نسق این ولایت بمن
مفوض گشته جمعی از تابینان خود بحراست قلعه گذاشته روانه میشوم -
و بشاوه سعید خان بهادر ظفر جنگ - سعد الله و عبد الله بهران
خان مومی الیه را نیز در قلعه نگاهداشته هژدهم صفر رو بزمین داور
نهاد - و بسرعت هرچه تمام تر رسید به صوبه نیریزی دلهای
کارطلبان گشت - پیشوایان الوس روزبهانی و دیگر احشام حدود
خراسان که درین محکمه بودند از غلبه مجاهدان اسلام بنصایح صواب
نما پنبه غفلت از گوش و پرد نخوت از هوش روشن جملطان برگرفته
رهنمای شاه راه اطاعت و انقیاد گشتند - و یکی از معتمدان فرستاده
التماس زینهار نمودند - قلیچ خان بصواب دید دیگر بلد کان والا
درگاه امان نامه بمهر خود و مهر دیگر مران لشکر ارسال داشته تسلیم
دلهای وحشت دید که قلعه گزینان نمود - ششم ربیع الاول بعد از
محاصره بیست روز روشن سلطان با کدخدایان قبائل مذکور از حصار
برآمده قلیچ خان و دیگر اعیان لشکر را دید - روز دیگر قلیچ خان
با مران سپاه قلعه را حیر نموده فولاد بیگ نوکر عمده خود را با پانصد
تفنگچی و تیر انداز به نگهبانی آن گذاشت - و خاطر از ضبط مدخل
و مخارج آن موئل متین و دیگر حصون مضامات آن را برداشته رو
به تسخیر قلعه بست نهاد - و چهاردهم ربیع الاول پیلای آن حصار
استوار رسید هژدهم ملچار بر دور آن حصن حصین و لشکر سابق

گرفتاران را قید نهوده روانه قلعه‌ها نمایند - چون ظاهر شد که این جماعه بدسیرت دد - و برت قدر جان بخشی ندانسته اندیشه در سر دارند به شمشیر خون ریز از هم گذرانید - خیرخواهان دولت ابد میعاد همت بز فتح قلاع دیگر بستند - و شانزدهم صفر بر سر قلعه زمین داور که قلعه محکمی است بارفته دایره وار دور آنرا فرو گرفتند - نخستین روز گروهی از آن محکمه برآمده در پناه عمارات حوالی حصار بانگدن تفنگ برداختند و مبارزان فیروزی آثار از روی جلالت ناخته ضلالت کیهانرا درون حصار درآوردند - و خرمین چندی را از اجل رحیدگان که پای ثبات نشردند بصاعقه تیغ خاکستر گردانیدند - مقاهیر از دید این جرات دیگر از چار دیوار حصار سر برنیارردند - و راجه جگت سنگه برگرد قلعه دوازده ملیچار مقرر ساخته اتمام یکی را بعهده مردم خود و سرانجام یازده را بحسن معی بندگان درگاه خواندین پناه باز گذاشت - قلعه گزینان بغرور و نور آلات قلعه داری بسر دادن توپ و تفنگ و انداختن حقه و سنگ راه مدامت می پیمودند - و فدویان اخلاص آئین همت بر تقدیم خدمت خداوند حقیقی بسته و اوقات شب بساعات روز پیوسته بکندن نقب و انراختن سرکوب روز بروز کار را بانجام نزدیک می رسانیدند - و چون راجه جگت سنگه دریافت که بدین آئین کار بدرازی می کشد - از طرف ملیچار خود برای برآوردن آب جریع کند - و از آنرو که آب ازین راه کم بر می آمد قرار داد که از چوب و شعله آستوار جری ساخته بران کوچه سلامت ترتیب دهد - و بجزر ثقیل بر روی خندق کعبه لشکر از آب بگیرند - تا دیوار حصار پرانیاده بدان متکفل حصین درآیند - و حصین گزینان را از تنگنای

از هم گذرانیدند - و نزدیک مد و چل امپ عراقی با دیگر مدافع
که در آن حصار بود بدست آوردند - چون صدای تفتنگ قلعه
نشینان از دور بشکر منصور رسیده بود راجه جگت شکر و خوف
خان و میرزا محمد بسرعت تمام هنگام در آمد بهادران جانباز
بحصار رسیدند - و دستبرد های مردانه و تلاشهای گرد آید این جماعه
دیده بنکسین و آفرین که حمیت گزینان غیرت آئین را جزان
مطمح نظر نباشد زبان کشوند - و چون دران هنگامه جانبازی
واجبوتان راجه جگت سنگه کمال دلیری و دلاوی بروی کار آورده
بودند - و نزدیک سی تن مقتول و چندی مجروح شده - و اویزان
امپ بسیار بزخم تفتنگ از کار باز مانده بود - و راجه امپ
و اسباب قلعه را باین جماعه باز گذاشت - درین ضمن آگهی
یافتند که جماعه از زمین دادر بکومک حارسان ساربان قلعه
رسیده اند - راجه با جمعی از همراهان جلوریز بران مقامیر
تاخت - باطل کوشان بی ثبات برخی را بکشتن داده بدست
نامردی عنان از میدان نبرد بر تافتند - و پهای مردی هیوانان
سرعت جان بسلامت بدر بردند .

از نیرنگی اقبال کهایش قلعه هیرمنداب است که در نواحی
گوشک واقع شده - صورت قیسر این تسخیر آنکه - قلیچ خان زاهد بیگ
را از تابینان معتمد خون باسه مد سوار بحراست قلعه کشک بخود
فرستاده بود - و نزدیک مد کس دیگر از الوس آن نواحی بخود
منتفق ساخته بر قلعه هیرمنداب تاخت - و بموافقت تقاضای آن حصار
را تسلیم نموده حراسان آنرا زندان بدست آورد - و خواست که این

بصورت هشتم محرم [۱۰۴۸] سرخس گردانید - و خود با پسران و جمعی از تابینان خویش و رای کاسیدان بخشی صوبه کابل و احمال در انتقال لشکر در ظاهر قندهار طرح اقامت انگذد - و یوسف محمد خان و جان نثار خان را که بعد از رخصت این گروه کار پزوه رسیدند نیز روانه گردانید - چون هوا جویان این دوات بعد از و مول بموضع گشت نخود شنبادند که مقاهیر میخواستند که غلات دروید محال متعلقه حصون مذکوره را پاک نموده درون حصار برند - بابت صواب یکدیگر پندل خان و عزت خان و شادخان و عاقل ترین و حیات ترین را با تابینان سعید خان بهادر ظفر جنگ و اهدیان بصوب قلعه بست و راجه جگت سنگه و یوسف محمد خان و عوض خان و جان نثار خان و میرزا محمد را با جمعی دیگر بطرف زمین داور روانه ساختند - راجه جگت سنگه در انهای راه نزدیک هزار سوار و دو هزار پیاده از راجپوتان خود و مردم قلیچ خان بر سر ساریان قلعه پیش از خود برسم استعجال فرستاد - اینان بتعجیل تمام شب هنگام بیای قلعه رسیدند - نگاهبان قلعه بانداختن تغنگ پرداختند - و مبارزان کار طلب تسخیر آن حصن حصین را پیش نهاده همت ساختند - و از اول شب تا دو پهر روز هوای کلزار آتشبار بود - انجام کار راجپوتان تهور شعار که در روز بازار جان بناموس را بزندگی خریدن و زندگی را بناموس فروختن تجارت راجه دانند - پیش درویدند - و چندی بیکبار درویده نقد زندگانی دریاختند - و چون دیوار آتش زده شد و راه در آمد باز گردید - مبارزان چند نفر از منول و راجپوت بحصار در آمده همگی آن گروه فاجه پزوه را

با سیوان لشکر استشاره نموده - که درین هنگام که غلّه ربیع رسیده است اگر تسخیر قلعه بست و زمین داور و دیگر قلع بچستی و چالاکي بروی کار نباید - غنیم غلات را در دره درون حصار خواهد کشید - و آذوقه که از مهین مصالح قلعه داری امت سرانجام خواهد داد - درین صورت هم تردد مجاهدان دین در مرز زمین بی قضیم و علیق - و هم محاصره قلاع اگر میسر شود بدشواری خواهد بود - هم و کمی آذوقه قندهار که صرف هواپیما لشکر شده - و سرانجام آن بی اخذ این غلات صورت پذیر نیست قلعه نشینان را باعث اضطراب و اضطراب خواهد گشت - و چون وقت تنگ است - و فرصت بی درنگ - تکیه بر تائید آسمانی و اقبال خاقانی نموده پیش از رسیدن کومک از کابل بتاخت نواحی قلعه بست و زمین داور و گرشک و تازاج احشام این قلعه سیگانه باید پرداخت - هر که از شاه راه اطاعت و انقیاد بیرون رود ره گرای تنگدای نیستی گردانیده آید - و هر که از روی یکدلی و ابله جاده مستقیمه مطاوعت پیماید بچان و مال زینهار باید - و درین تردد هر قلعه را که قابو اقتضای تسخیر آن کند بتصرف در آورده نتج حصون دیگر را بوقتی که مقتضی آن باشد موقوف داشته شود - و بدین راهی صوابی راجه جگت سلطه را به پهل خان و عوض خان و عزت خان و همت خان و شاد خان و دیگر جماعه مغول و افغان - و ملک مندرد را با سایر زمینداران و همگی سعادت و راجپوتان کومک صوبه کابل - و یعقوب وکیل خود را بتانوجی از تابندگان خویش - و میرزا محمد خورشید قلیج خان را با جمعی از از مریم خان مهارالیه و احمدیان و توبخانه و دیگر اوقات قلعه گیرین

بهادر خان و مبارز خان و نظر بهادر خوبشگي و لهرامپ خان و جانسپار خان و ذوالفقار خان و چندی دیگر از بندهای معتمد درگاه آسمان جاه و باحترام فرستادند - و خان دوران بهادر نصرت جنگ نیز باشاره علیه تا بیرون دروازه دیوانخانه پذیره شده دریافت - و روش کورتش و تسلیم و دیگر آداب ملازمت که درین دولت معروف متعارف است آموخته درین بزد - خان مشاورالیه رسم ملازمت بتقدیم رسانید و بحکم آن نور حدیقه اقبال خان دوران بهادر نصرت جنگ و راجه محبی سلگه جانب راست - و علیمردان خان جانب چپ - نشستند - و آن والاگهر علیمردان خان رباقسام الطاف و اصناف اعطاف دلجوئی نموده خلعت گرانمایه با چارقب زردوزی و جمدهر مرصع و نیل با یراق نقره و ماده نیل با زین نقره مرخمت فرمودند - و پس از چندی در کمال عزت و احترام روانه درگاه فلک احتشام گردانیدند و بیست و یکم بالتماس سعید خان بهادر ظفر جنگ چنانچه گذارش یافت بهادر خان را با نظر بهادر خوبشگي و لهرامپ خان و سلطان نظر برادر سیف خان و بهادر بیگ و خواجه ابوالبقا و جمعی دیگر از بندگان درگاه عمرش اشتباه و پانصد ترق انداز و جانسپار خان بخشی احدیان را با پانصد احدی و پانصد بیلدار و سقا و پنج لک روپیة نقد از کل بقندهار راهی ساختند .

کشودن حصار حصین بست و حصن حصین

زمین داور و دیگر معاطل منیع و موائیل رفیع

چون آب میرسد رو بکشی نهاده - سعید خان بهادر ظفر جنگ

و اجتماع از حصار برآمده بیرون شهر منزل گزید - در جمعی از اهل کابل
ظفر جنگ خان سرپور را بصوب کابل راهی ساخته خانه زاد بخار و عوض
خان را با دوازده هزار موار همراه نمود - و قرار داد که عوض خان با هزار و
پانصد سوار از مقر بقلندهار برگردد - و خانه زاد خان با پانصد موار همراه
علی مردان خان بکابل رود - و علی مردان بعد از ملازمت قره باصره
دولت بقلندری بخت بیدار - و رهنمونی ثونیق کار گزار - بعزیمت
استلام آستان حرم احترام رو بدرگاه سلاطین پناه نهد - و خود بتعبیه مواد
تسخیر قلاع - و تهیه اسباب تصفیه آن بلاد از اهل فساد - پرداخت -
و منتظر سکون آب هیرمند نشست - و چون علی مردان خان برمی
حصول دولت نایب عمده آستان رتبه بجناح آرزو در پرواز بود - و از
عجلت گاه و بیگاه درنوردیدن راه با باد انباز - پیش از رسیدن اختر برج
جهانداری پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر بنزعت گاه کابل
رسید - و لز آب گوارا در هوای دلکشای آن مرزمین منشرح گشت
و پس از اجتماع خبر مسرت انروصول قره باصره جهانداری بحوالی
کابل روز پنجشنبه هفدهم ربیع الاول روانه موضع بنخاک که محط
رایات پادشاهزاده والاوهر بود گردید - چون پادشاهزاده های سعادت
پیدا که هریک بر جویبار جهانداری سهلی سروی است بالا بلند -
و بر توجّه کامکاری تازه شاخی است - برومند - از حسن تهذیب و
لطف تربیت حضرت خاقانی - که اکسیر اهل بیت - و جان داری
آدمیت - است - مراسم غریب پروری که شیعه کریمه این دردمان
اقبال است - و حقیقه رضیه این خاندان انضال - چنانچه جلالت را
گفته اند - پادشاهزاده بلند اختر محمد بن موسی خان بن خواجه

از طرف مخالف دیگر از آنکه بدین آمدن از خرابان بر تفرقه
 از عراق بدینکه بدل هوس انتم و باطن امل گرا راه نخواهند داد -
 بعد از بدینکه این عسکر با شکر زابلستان - و نشستن آن نونال
 چمن اقبال در سر زمین کابل - عساکر نصرت متأثر بکمک و جمعیت
 تمام همت بر فتح قلعه بخت و زمین داور - خواهند گماشت - و چون
 سیاهوش شقاوت کوش در خود استطاعت مقاومت ندید و از عزیمت
 مردانه و صریحت گردانده سعیدخان بهادر ظفر چنگ دریانت - که بعد
 از فرونشستن جوش و غروش دریای هیرمند - پناه ظفر دستگاه خود
 را پروانه واری پروا بر شمع و غا زند - و معتمد سار بی محابا بر آتش
 هیجا - پی اخلاص پیدا از پیروان راه تماقب - و دست عقده کشا
 از گشودن حصون مستوره باز نخواهند کشید - حصار زمین داور را
 بروشن سلطان مرزبان آن حدود باز گذاشته - و جماعت از تفنگچیان
 همراه بکرمک قاعه دار بخت و خاندان قلی حاکم مراد ابد قلع دارگر شک
 داشته با اعوان و انصار خاک فرار بر فرق روزگار خود ریخته رو بفرار نهاد
 و چون حقیقت کار از عرض داشت سعیدخان بهادر بمصاحبه حقایق
 مجامع رسید - حکم جهان مطاع صادر شد - که در قندهار توقف نموده
 همت بر کشایش قاعه بخت و زمین داور و دیگر قلاع ولایت قندهار
 بمرکاز - و هرگاه قلیچ خان برسد - قلعه قندهار را باو سپرده علی مردان
 خان را با خانه زان خان بمر خود بعتبه علیه روانه گرداند - و تدبیرهای
 وایق و مصالحتهای نایق که در عقده کفانی مهمات آن ملک بکرو
 آمد در مله و جمع المور درج فرمودند - پس از ورود این فرمان دلا و
 سعیدخان قلیچ خان بنو لعلی قندهار علی مردان خان هر دو هم فی الحقیقه

و تئبیلر قلی ککهرلو جگرم واد هر دیرام - و برخی دهکتر بندها باقانه
 مناصب بر افرازی یافتند - و چون مقدر خان از ایران مراجعت
 نموده بقندهار آمد - به سعید خان بهادر ظفر جنگ برگزارد و گه
 شاه صفی از در آمد قندهار بمصرف اولیای دولت ابد مدت نهایت
 آشفنگی دارد - چنانچه مکرر گفته که از ابروان و بغداد میتوانم
 دل برگرفت - اما تا مقدر است حمت از تسخیر قندهار باز
 نخواهم کشید - و نیز گفت که جانی خان قورچی باشی را که در
 امرای اعتبار تمام دارد - درین نزدیکی بالشکری از عراق
 خواهد فرستاد - که لشکر خراسان همراه گرفته بر سر قندهار
 آید - و از آنجا که امسال اوزک بر خراسان تاخت زیورده طن غالب
 آنست که حسن خان حاکم هرات نیز بار همراه شود - بنابراین سعید
 خان بهادر ظفر جنگ در ظاهر قندهار اقامت قرار داد - که اگر شاه
 صفی باین اندیشه بی جا و وسیع ناسزا لشکر بفرستد بتوفیق یزدانی
 و تائید انبال حضرت خاقانی - مراسم جد و کد بتقدیم رسانیده همت
 بر مدامت و محاربت آن فیه طایفه مصروف نماید - و اگر از پیش
 بینی و انجام گزینشی عاقبت را غنیمت دانسته باین کار نپردازد
 رد بکاشیش قلعه بست و زمین داور نهد - و این حقیقت را مصحوب
 مستحق علی بدرگاه خواجهین پناه عرضه داشت نمود - و به دره التاج
 خلعت پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر مشرف داشت - که درین
 وقت صواب چنان می بیند که آن اختر برج سپهر بکابل رسیده
 توقف فرمایند - و گروهی انبوه از هواکب غیروزنی توپ خانه در
 فیروز کوه و با باین صواب روانه نمایند که در این رسیده این لشکر

و محمد هر مرصع و اسب و فیل - و پهلوان خان به نمایندگی خلعت و باضافه
 بهانصدی ذات و دو دست سوار به منصب دو هزار و پانصدی ذات و دو هزار
 و دو دست سوار و به نقاره و اسب - و عوض خان قاقشال به عطای خلعت
 و خنجر مرصع و باضافه هزارین ذات و پانصد سوار به منصب دو هزار
 و پانصدی ذات و دو هزار سوار و به نقاره و اسب و فیل - و عزت خان
 به نمایندگی خلعت و باضافه پانصدی ذات و صد سوار به منصب دو هزار
 و پانصدی ذات و هزار و ششصد سوار و به مرحمت اسب - و ابو البقا
 و برادر سعید خان به خلعت و باضافه پانصدی ذات و دو صد سوار به منصب هزار و
 پانصدی ذات و هزار سوار و به خطاب افتخار خانی و اسب و خانه واد
 خان به نمایندگی خلعت و خنجر مرصع و باضافه پانصدی دو صد سوار
 به منصب هزاری چار صد سوار و به اسب نوازش یافتند - و علول ترین
 به خلعت و منصب هزاری ذات و هشتصد سوار - و گوپال سنگه
 به خلعت و منصب هزاری ذات و هفتصد سوار - و سید ولی به خلعت
 و منصب هزاری ذات و هفتصد سوار و خطاب دلیر خانی - و سید
 محمد الواحد به خلعت و منصب هزاری ذات و شش صد و پنجاه سوار
 و خطاب دیندار خانی - و از شیر برادر زاده سعید خان بهادر ظفر
 جنگ به خلعت و منصب هزاری ذات و ششصد سوار - و یوسف بیگ
 کلبلی به خلعت و منصب هزاری ذات و پانصد سوار و خطاب همت
 خانی و رای کسیداس به خلعت و منصب هزاری ذات و دو صد و پنجاه
 سوار - و مقتدر گشتند - جمیع این مناصب از اصل و اضافه است -
 و بهر یکی از پهلوان اسب نیز مرحمت شد - و سید اسد الله و محمد الله
 و محمد الله پهلوان سعید خان بهادر ظفر جنگ - و محمد پافر بخاری -

آنکه جنگ سعید خان نیز در همان سرزمینکه مصالحت این دو میزوا
بر روی کار آمده بود دست بهم داد - و نام شاه صفی نیز نام است
القصة سعید خان قرین فتح و فیروزی نقاره شادمانی نواخته
معاودت نمود و بیست و هشتم ذی القعدة ظاهر بلده قندهار
معسکر ساخت - سکن قندهار بل سائر قطان آن دیار از غلبه مجاهدان
دین و شهرام لشکر بدعت گزین که باعث آوازی این جماعه از
تطاول و تعدی سپاه جور دستگاه قزلباش گشت هزاران مسرت و
فراوان عشرت اندوختند - و مساجد و معابدی که اوراد و اذکار آن
جز سب اصحاب و شتم احباب نبود - بتذکار مذاقب خلفای راشدین
و تعداد مفاخر پادشاه حق گزین عدالت آئین معمور گردید - و
چون بتاریخ بیست و یکم ذی الحجه عرضه داشت سعید خان
محبوب عبد الرحمن ولد عبد العزیز خان بدرگاه هواقین پناه رسید
و حقیقت ترددات و تدبیرات هوا خواهان این دولت بلند صواب
معروض بار یافتگان محفل قدس گردید - خدو قدر دان هرایک ازین
بندهای جدکار خدمت گذار را بقدر رتبت و منزلت بالطاف گرانمایه
بلند پایه گردانیدند - سعید خان را بخلعت خاصه با چار قف و
جمده مرصع با پهلوانه و شمشیر مرصع بر نواختند - و منصب
اورا که پنجهزاری ذات و پنجهزار سوار سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه
بود شش هزار شش هزار سوار تمام دو اسبه سه اسبه مقرر ساختند
و بخطاب بهادر ظفر جنگ و مرحمت دو اسب از طویل خاصه یکی
با زین طلا دیگری با زین مطلا و فیل از حلقه خاصه با یراق نقره و
مانده فیل عز امتیاز بخشیدند - راجع جنگ سنگه پرمهرت خدمت

لشکر اسلام گشت - اگرچه برخي بنه‌اقيب پرداختند اما چون پرده
ظلام شام آفاق را درگرفت مبارزان نصرت قرين برگزيده درخيمهانی
لشکر سياوش که همچنان ايستاده بود شب گذرانيدند - اگر تاريخی
شب حایل نگردیدی مقهوران رستگار نگشته لختي بذل اسار و برخي
يعل يوار گرفتار آمدندی - و سياوش بي هوش از ديد ضرب و حرب
مجاهدان عسکر منصور که جان نهانی در کار خديو درجهای عمر
فاني دانند شباسب از آب هيرمند بی آنکه گشتي بدست آرد يا
گذر معلوم نماید با - يمه سري گذشته جمعی از همراهان را غريق
بحر فنا گردانيد - ايلیای دولت ابد ميعاد - و اصفيای سلطنت خدا
داد - برين فتح گزين که از مواهب جايله ايزدي است زبان بنه‌ادای
شکر و دست بادی شکرانه باز کشودند - و لویای دعای ازدياد
اقبال بی زوال اورنگ آرای جاه و جلال بلندي گرا ساخته باين ترانه
مترنم گشتند *

ازان بيشتر کوري در زمير * ولايت ستان باش و آفاق گير
زمان تا زمان از چهر بلند * بفتحي دگر باش فيروز مند
پيش ازين بيک صد و پنچ سال فرمان رواي ايران شاه
طهماسب سام ميرزا پسر خوار بندهاير قندهار (که خواجه گلان بيگ
ملازم ميرزا کامران بحراست آن می پرداخت) فرستاده بود - ميرزا
کامران بهنيدن اين خبر وحشت اثر از فرط حميت و حماست بايلغار
از ديوار سلطنت عبور بقندهار رسيد - پس از گرمی هنگام قتال سام
ميرزا تاب دستبرد و طاقت زد و خورد مبارزان نبرد گزين و
کنند آرايه زلم آئين نياوردند بناکهي رو بفرار نهاد - لڑ اتفاقات غريبه

دوران نیفتگنده به ندامت برگردید - فوجی که بر طوط جوافار تاخته
 بود نیز تاب ضرب شمشیر آبدار و طعن سنان آتش بار موف خاں
 و دیگر فدویان شجاعت نشان نیاورده رو بگریز نهاد - و جمعی عار
 فرار برخود نه پسندیده رهگرای عدم گشتند - و از تاخت فوج سیوم
 بر مردم عالی مردان خان بقدر تزلزلی در فوج خان مشار الیه پدید
 آمد سعید خان بعد از دید این تذبذب و تزلزل بدستگیری تائید ایزد
 دادار - و مددکاری انبال خانان جهان دار - با فرزندان و برادران و
 دیگر مبارزان صف قول بر فوج غنیم تاخته بسان گران سیلی که رو براه
 نهاد و تندبادی که رخ بتودکاه - بیخ استقامت غنیم برگزیده جمعیت
 لشکرش را پراکنده گردانید - گروهی ازین قوم شوم بگوی نیستی شتافتند
 و باز ماندگان بپامردی خیل باد خرام ازین معرکه ننگ و نام نیم
 جانی بدر بردند - و تا آن روی آب ارغنداب که مخیم و خما بود
 عثمان باز برگرفتند - و آن سرزمین ناهموار دشوار گذار را مانع تعاقب
 شیران بیشه پیکار که در کار خداوندگار دین و دنیا لیل از نهار و
 آسان از دشوار باز ندانند پنداشته امید وار حیات و نجات گشتند -
 سعید خان و دیگر هواخواهان چنان صواب دیدند که کار امروز بفردا
 نگذاشته و غنیم هزیمت دیده را فرصت درنگ و مجال آهنگ جنگ
 نداده امروز از آب باید گذشت - و باین اندیشه صایب همان روز
 مهله باد حرکت آتش هیبت از آب عبور نموده بلشکرگاه مقاهر
 متوجه گردیدند - همین که عسکر فیروزی عبور نمود مخاف باین
 دید احوال و ائقال بجا باز گذاشته رو بگریز نهاد - و همگی اسباب
 و اشیای این گروه بی شکوه مگرتو شکخانه میلوش که آتش زد غنیمت

شایان است که در عمر و غا دلیران خون ریز اند - و در بیدار هیجا شیران
 اجل متیز - قوی گردانید - و جرانغار را به بسالت پردل خان و
 و عزیز خان و علول توخ و حیات ترین و حسن و چندنی دیگر از
 منصب داران با سه صد اهدنی حکم نمود - و فوج علی مردان
 خان را بسرداری حسین بیگ خورش خان مذکور و علی بیگ نوکر
 معتمد او طرح دست راست - و عوض خان قاقشال با برادران و موسف
 بیگ کابلی و چند منصب دار دیگر را با سه صد اهدنی طرح دست چپ
 قرار داد - و پهلوان بهاء الدین را با سه صد سوار تغنگچی قرار ساخته
 بیشتر روانه کرد - افواج نصرت امتزاج بآئین پسندیده روانه کارزار
 شدند - و از آن مو شیاوش هرزه گوش با بیرام علی خان حاکم نساپور
 و خاندان قلیخان حاکم مرله و دوست علی سلطان حاکم خواف و یوسف
 سلطان چمش گزک و صفی ملی سلطان قلعدار بست و جمعی دیگر که
 همگی پنج شش هزار سوار بودند بتوزک صفوف پرداخته و تغنگچیان
 را پیش رو داشته بعزم پیکار راهی گردید - در یکساعتی قندهار
 قراولان هردو معمر با یکدیگر نبرد اراگشته داد جلاوت و جسامت دادند -
 هر دو افواج سه گانه هراول و برانغار و جرانغار قزلباش باشا
 سردار سخاگار جلو ریز رسیده هراول بر سر هراول آمد - و برانغار
 از جانب راست هراول - پناه ظفر دستگاه با طرح برانغار رو بر شد -
 و جرانغار بمقدم علی مردان که طرح برانغار مبارزان دین بودند
 صف بندی گشت - چون فوج هراول بدلیبری راجه جگت متنگه
 و دیگر زاهدان ناموس جوی نبرد خوبان هکندر که به تدبیر
 جوادان نرزش نپذیرد پا بر جا بود یا جوج هراول غنیم نامستقیم شدند

روز مبارک دو شنبه با قریب هشت هزار سوار از همریان خود و نوکران
 علی مردان خان بعزم پیگار سیاوش بدکردار که موضع منجری را که
 در آن نشیب و فراز بسیار دارد لشکر گاه ساخته بود - روانه شد - و
 صفوف معاضدان دین بمردان وزم آزمای نبرد آرا - که بنوک همگان
 عقد جوزهر از هم باز کشایند - و بسروشان بها از سما بسپهریاریا بیدند -
 و فیلان کوه انگن صف شکن که از خشت و کین گاه که خرطوم فراز کنند
 گویی ستونیدست که آسمانه آسمان برپا دارد - و وقتی که دراز نمایند
 پنداری کمندی است که گردن شیر گردون بآن خواهد بست - و هنگامی
 که در پیچاندانگاری پیچان از دهائے ست که کره زمین بدم در خواهد کشید -
 بر آراخته هر قشونی بمقامی مناسب و مکانی لایق تمیید نمود -
 فوج قول را بخود و ابو البقا برادر خویش وارد شیر برادر زاده و
 پسران خود سعد الله و عبدالله و رای کامیداس بخشی کابل و حسن
 ترکمان و جمال بنگشی و دیگر منصب داران و اهدیان تعینات موبه
 کابل مستظهر ساخت - و قشون هراول را به ثبات پائی راجپوتان
 نبردگزین تهور آئین که جانبازی را بازی و سراندازی را کار سازی
 دانسته در معرکه که رنگ از رخ مردان بریزد و رنگ بر روی روزگار جنگ
 باز آرند نیز دامه - محکم سنگه و گویال سنگه و اوگرین و رام سنگه
 برادر او و جگرم و گچ سنگه ولد بهاریداس و همت سنگه و میدیمل
 بهدوریه و ایندربهان و دیگر راجپوتان کومک موبه کابل را باچار صد
 برق انداز درین فوج مقرر ساخته - راجه جگت سنگه را سرکرد این
 گروه گردانید - و برانغرا را به لالیری و دالیری سادات باره و بخاری
 و ... مثل سیدولی و سید عبد الواحد و سید محمد برادرش و دیگر

رده آرا گشتن مجاهدان دین - با قرباشان باطل گزین - و انهرام آن گروه ضلالت آئین

چون سعید خان بعد از وصول بقندهار مرزبانان و رعایای آن ملک را در موافقت و موافقت منشئت العزیمه دید - و دانست که تا این سرزمین از ثروت و جوده سیارش که در حوالی قندهارنشسته باغوا و اغرای ساده لوحان کوتاه بین بفساد آمیزی و فتنه انگیزی اشتغال دارد - پاک بشود - و سلك جمعیت او زهم نکسلد سکان آن ولایت چنانچه باید اطاعت و انعیاد نخواهند نمود - وضبط این ملک دلخواه دولتخواهان صورت نخواهد بست - بذبران تنگی فرصت در نظر داشته و راه رسیدن ملیح خان از ملتان و یوسف محمد خان و جان نثار خان از بهکرو سیوستان تدبیر باستصواب علیمردان خان مقرر ساخت - که هنگامه جنگ با سیارش باطل آ هنگ گرم گرداند - و محمد شیخ مخاطب به خانه زاد خان را با دو هزار حوار بنگاهبانی قلعه معین گردانید - و قلیلی از معتمدان علی مردان خان را باخان گذاشته سایر جمعیت او را که فریب سه هزار کس بود همراه گرفت - نشود که ازین گروه فسادی دو قلعه بر سر کار آید - اگرچه علی مردان خان خود نیز اراده بر آمدن نموده خواست - که رده آزایی قتل شود - اما چون در درئی و در رنگی نوکران نفاق پیشه او بروی روز افتاده بودند - معتمد خان باندیشه آن که مبادا در اندای زن و خورد یکی ازان گزوا تبه کار بد کردار فرصت یافته بخان مزبور گزندی رساند - به برآمدن او را اصرار نموده او را ازین خواهش بازداشت - و بیست و ششم ذی القعدة

برسانند - و ده لک روپیج با خود نگاه دارند - و بدست هزارموار خونخوار
از پیشگاه عظمت و جلال در خدمت پادشاهزاده بخت پیدا و معین
گشته که اگر اتفاقا والی ایران از نقصان عقل و طغیان جهل خود
متوجه بیکار شود بهزاران ناکامی برگردد - چون سیاوش مدهوش
دران ایام بنواحی قندهار رسیده بجهت آنکه نوشتجات بدست آرد
و بر حقیقت مطلع گردد سر راهها گرفته بود - فرمان قضا جریان
بجست او میرسد - و از آگاهی بر نحوای آن سر رشته صبر و سکون از
دست رهاشته در روز مصحوب مهرعی نزد شاه صفی میفرستند -
شاه مضمون منشور معلی دریافته از فرستادن لشکر و اندیشه آمدن
خود باز می آید - و چون این معنی بزوی رزق افتاد دل اخص
منزل مجاهدان دین را جمعیت تازه بهم رسید - و باطل گمان
ادبار آئین را ثبات از دل رفت .

و از اشراقات ضمیر خورشید تنویر خاغان نهفته دان آنکه - سعیدخان
همواره آرزو داشت که محمد شیخ بخطاب خانه زاد خانن سربرافرازد
و ازان رو که کاری از بوقوع نیامده بود که وسیله ابراز این متمنی
گردد باظهار آن نمی پرداخت - چون درین یساق کار طلبی از بظهور
پیوست و خدمت گذاری او در پیشگاه خلافت و تبت پذیرائی یافت
سعیدخان آرزوی خود را عرضه داشت نمود - خدیو حقیقت آگاه پیش
از وصول عرضه داشت بدرگاه خلیف پناهی پایه اعتبار او باین خطاب
برافزوده بودند - و این معنی بصبرت افزای همگان گردید .

محمد مراد سلطان مرسل گشته بود و در راه بسعید خان رسیده بر
 فوق مناهات گذاشت - و آداب تسلیم بطلبی که درین دولت بلفه
 دولت متعارفست بتقدیم رسانید - و مقدم سعیدخان را که از دیرباز
 چشم انتظار در راه آن باز داشت فوز عظیم دانسته بمظلم و تفحیم
 تلقی نمود - از تدابیر صایبه و آراء ثانیة این نور پرور الهی آنکه
 منشور هدایت گنجوری ینام سعید خان بکرامت مدور پیوست - که
 مضمون نوازش مشحون آن مشتمل بود بر تلقین طریق محاربه و ارشاد
 سیپل مدافع لشکر عراق و خبر روانه شدن درة الناج بختیاری قرة العین
 جهانداري پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر - و بران که میاوش
 باطل کوش به شغل و وصول گنایب ملک کشای گیتی پدما از
 کشک نخود بغراه برگشته باشد - و اگر از روز بدو تباهی خرد برهنمونی
 ادبار که نصیبه بدسکالان نابکار است از انجا پیش آمده باشد - آن
 ارادت کیش عقیدت اندیش چنین قابو را غنیمت پنداشته قلیج خان
 را در قلعه قندهار باز گذارد - و خود باندویان جانباز به پیگار آن برگشته
 روزگار بصیرت هرچه تمام تر شناخته اساس هستی آن - زوار نیستی
 از بیخ و بن براندازد - و از رهگذر - رانجام ناگزیر این یساق تشتت
 بضاطر راه نهد - چه از سپاه آذوقه و خزانه آنچه باید چنانچه باید
 آماده است - مبالغ بیست لک روپیه با پادشاهزاده کامگار و خان
 دوران بهادر نصرت جنگ ارسال نموده مقرر فرموده ایم که از انجمله
 پنج لک روپیه همراه جمعی نزد قلیج خان فرستند - که از راه ملتان
 با خود ببرد - و پنج لک روپیه بجان سپهرخان بخشی اعدیان حواله
 نمایند - که با همدیگر همراه گرفته این مبلغ را بآن عمدة المملک

سعید خان قوال قدر خان را با نقدی بیگ بدرگاه عرض اشکبار رخصت نمود - روز دیگر احمد بیگ که علیمردان خان زور مستحکم با اسم و لقب گراسی همراه او فرستاده بود رسید - سعید خان مشاور الیه راه نیز فرستاد که در کابل بذوالقدر خان و نقدی بیگ پیوسته با اتفاق رو بدرگاه والانهند - و خود بغزنین رسیده چار روز برای آمدن راجه جگت سنگ و جمعی که عقب مانده بودند تموقف گزید - و بعد از پیوستن آجماعه بکمال استعجال متوجه قندهار گردید - و چون حوالی قلات رسید مکاتیب محمد شیخ و عوض خان آمده که سیاهش با برخی حکام خراسان که بکومک او آمده اند در موضع سنجری که شش گروهی قندهار است نشسته - و اختی از قزلباشان علیمردان ها خاک نفاق برفرق روزگار خود ریخته باو پیوسته اند - و جمعی که در قلعه اند اگرچه بظاهر با علیمردان خان در مدد وفاق و اتفاق اند اما پنهانی با سیاوش سلمه جنبدان دوستی گشته نوشتجات و داد و اتحاد ارسال میدارند - و بر آمدن قندهار تحریض نموده بامداد و اعانت خود که در حقیقت اغوا و اضلال است قوی دل میگردد - و نیز مذبذب بود که این طرف قلات در حال و ترحال کمال دور بینی و خرم گزینی مرعی گردد - و مطابق آن نوشته علیمردان خان که همراه معتمدی حاضر آقا نام فرستاده بود نیز رسید - سعید خان در کوچ و مقام مراسم خبرداری و هوشیاری که ناگزیر سری و سرور رخصت چنانچه باید بروی کار آورده هفدهم ذی القعدة بحوالی قندهار رسید علیمردان خان استقبال نموده فرمان والا را که با خلعت نامیده و جیند مرمع و خنجر مرمع با همو کتاره و شمشیر مرمع

مرصع با بولنگتار و شمشیر مرصع و در اسب از طویلۀ خاصه یکی
 با زین طلا دیگری با زین مطلا و نیل از حلقۀ خاوه با پراق نقره و ماده
 نایل عنایت فرموده - و مدار جنگ و جدال و حل و تر حال بر رای
 و دیت او باز گذاشته با مید هزبرخان و نظر بهادر خویشگی که
 پایمان نیز خلعت و اسب مرحمت شد رخصت نمودند - و فرمان شد
 که بزودی بخدست پادشاهزاده نامدار مرید بختیار برسد - و حکم
 اقدس بصدر پیوست که بهادر خان مبارز خان و برخی دیگر
 بندها از نیل خود آمده بمسکرافیل ملحق گردند - و بوزیرخان ناظم
 پنجاب فرمان نضا جریان صادر گشت که بسرانجام غله پرداخته
 مردم خود را تعیین نماید که از محال صوبۀ پنجاب غله فراهم آورده
 بی هم بکابل بفرستند - قادر راه بلشکر منصور آذوقه می رسیده باشد
 و خود از دار الحلفۀ لاهور بدرا ملک کابل روانه گردد - سعید خان
 با همراهان از پشاور یلغار نموده در عرض پنج روز بکابل رسید - و چون
 هنگام مقتضی سرعت بود از اسباب پیکار و مواد کارزار زیاده از قدر
 ضرورت برنگرفته روانه شد - در پانزده گروهی کابل نقدی بیگ که
 عرضه داشت علیه مردان خان بدرگاه عرش اشتباه می آورد سعید
 خان را دریافته مکتوب علیه مردان خان بار رسانید و چون خواهش
 علی مردان خان آن بود که ذوالقدر خان را که بقتله ها آمده حقیقت
 بگوئی و یکرنگی و کیفیت اخلاص او چنانچه باید دریافته بود
 همراه نقدی بیگ بدرگاه گردن جاه روانه سازد - تا عرضه داشت
 او از نظر اقدس گنجانیده آنچه از مدارج ارادت و عقیدت و مراتب
 هرجا جوئی و درخواستی او دیدند بمصالح حقایق مجامع برسانند -

سوار و بمرحمت صد اسپ از انجمله دو اسپ از طوبله خاصه
یکی با زین مربع دیگر با زین طلای میناکار و قیل از حلقه
خاصه با یراق نقره و ماده قیل و ده لک روپیه نقه بطریق انعام
سواران ساخته یا بیست هزار سوار نبرد آرا مرخص گردانیدند -
و هنگام رخصت بزبان دربار فرمودند که اگر شاه صفی خود
بقندهار آید آن فرزند والا گهر با لشکر جرار بدان صوب شتافته معرکه
آرای پیکار گردد - و اگر لشکر بفرستد فوجی از مبارزان خونخوار
بسرکردگی خان دوران بهادر نصرت جنگ تعیین نماید - تا به تپیده
و تادیب آن گروه ضلالت پرتو پذیرد ازند - و هر یکی از امرا که در خدمت
پادشاه و بلند مقدار بمالش قزلباش و ازون آثار دشتوری یافته بودند
بمراحم پادشاهانه فرق مباحات برافراختند - راجه جیسنگه بمذات
خلعت خاصه و اسپ از طوبله خاصه با زین مطا و قیل از حلقه
خاصه - نجابت خان به خلعت و اسپ با زین مطا - و هر کدام از امر
سنگه - ولد راجه گجسنگه - و ماده هوسنگه ولد راورتن - بخلعت و اسپ
با زین نقره و نقاره - و لهر اسپ ولد مهابت خان بخلعت و اسپ و
خطاب خانی - مفتخر و مهابی گشتند - و جانشینان و ذوالفقار خان
و هریسنگه و کرپارام و گروهی دیگر از منصبدار نیز بنوازشی درخور
القتصاص یافتند - و دیانت خان را دیوان - و در حکم پسر معتمد
خان را بخشی و واقعه نویسن این لشکر گردانیده بمرحمت خلعت
بر نواختند - و خان دوران بهادر نصرت جنگ را که از بارگاه شرف
برلیغ طلب بنام او رفته بود - و پس از رخصت پادشاه و پسر
بجست بر روزی چند شرف ملازمت انورخت - خلعت خاصه و جامه

با عساکر آقبال درین نزدیکی تفرین خواہیم فرمود - بالفعل بلیج
 یک روپہ از خزائن کابل باخود ببرد : از انجمله یک لک روپہ بعد
 از رسیدن قندهار بعلمیردان خان برساند - کہ باو انعام فرمودہ ایم
 و در لک روپہ بصیغہ مساعدت خود منصرف شود - و از تئمہ
 مبلغ مذکور دیگر بندہای پادشاهی را هنگام احتیاج بقدر ضرورت برسم
 مساعدت - و ملک مغدود و برادر او و تبعہ علمیردان خان را درخور
 حال ہر ایک بطریق انعام بدهد - و چون قلیچ خان بقندهار رسد
 و خاطر از سیاش و گرد آدری آذوقہ و سایر ناگزیر قلعه داری فراهم
 آید حصار بقلیچ خان حوالہ نمودہ علمیردان خان را با توابع و بندہ
 دیار بکابل آرہ - و از انجا پسر خود محمد شیخ را ہمراہ دادہ روانہ
 حضور گرداند - و با فوجی مستعد پیکار در کابل بنشیند - ہر گاہ
 لشکر قزلباش حرکت کند - بمک قلیچ خان پردازد - و از پیشگاہ
 نوازش خانانی بعلمیردان خان منشور سعادت گنجور با خلعت خاصہ
 و جیفہ مرصع و خنجر مرصع با پہولکنارہ و شمشیر مرصع گران بہا
 بدست محمد مراد سلدوز فرستادند - و ملک مغدود و کمران را
 کہ بیخت یاروی طریق ہواجوئی این دولت اند بخیال می بیندند
 نیز بمعنایت خلعت مرافرا گردانیدند - و چون احتمال آن داشت
 کہ شاہ صفی از شنیدن خبر تسخیر قندهار متوجہ آن دیار گردد - ہر گاہ
 خاصیت خلعت پادشاہ زادہ کامگار محمد شاہ شجاع بہادر را در ہر
 آغاز شاہ ذی القعدہ بمجستہ ساعتی بخلعت خاصہ با چاروقب
 طادوزی و جیفہ مرصع و جندہ مرصع با پہولکنارہ و شمشیر مرصع
 و باضافہ ہزار ہزار بمنصب گوآردہ ہزاروق ذات و عہد ہزار

بود - محمد عیخ را اعزاز نموده بقلعه در آورد - و لوازم بدن ضرور
 مراسم ضیافت بتقدیم رسانیده محمد امین قاضی قندهار را که
 مکرر مکاتیب نزد سیارش بی هوش فرستاده باغراه آن ادبار اندام
 می پرداخت - بقتل رسانید - و برج و داراهصار را به بندهای پادشاهی
 سپرده تا رسیدن سعید خان که عریضه علیمردان خان را با عرضه
 داشت خود منصوب رفیع الله ملازم خویش روانه درگاه معلی
 ساخته بود - و پیش از ورود برایغ جهان کشا با قریب پنجهزار سوار
 بصوب قندهار راهی شده - منتظر نشست - و چون بیست و چهارم
 شوال رفیع الله شرف اندوز ملازمت گشته هر دو عرضه داشت را
 از نظر اقدس گذرانید - چنانچه گزارش یافت - اعلی حضرت قلیچ
 خان ناظم ملتان را که بمنصب چار هزارچی ذات و چار هزار سوار
 سرانراز بود از اصل و اضافه بمنصب پنجهزاری ذات و پنجهزار سوار
 دوهزار سوار در اسبه سه اسبه بر نواخته بتقدویض خدمت موبه داری
 قندهار و حراست قلعه آن بلند پایگی بخشیدند - و حکم شد که
 با لشکر ملتان بقندهار بشتابد - و بنوسف محمد خان تاشکندی
 حاکم بهکرو جان نثار خان حاکم سیوستان فرمان شد - که از آن ۳
 بقندهار خود را برساند - و یرلیغ جهان مطاع بسعید خان منصوب
 رفیع الله شرف حدود یافت - که از کارطایبی و پیکار پزوهی او میداند
 که بمجرد رسیدن نوشته علیمردان خان بی امحال روانه قندهار
 شده باشد - و اگر تا ورود منشور واجب الادعای راهی نماند نزدی
 روانه گردد - که انواج نیروزی بمک تو معین گشته - و گویا
 سلطان پادشاهزاده بخت بدید محمد شاه شجاع بهادر را

قلعه و نگهبانی هفان مزبور بپردازند - عوض خان نهم شوال با هزار
سوار خونخوار از غزنین متوجه قندهار گردید - و محمد شیخ نیز
بموجب اشاره عوض خان با هزار سوار جلالت آثار از کابل برة نوردی
در آمد - و چاردهم شوال چون عوض خان بمقرر رسید - نقدی بیک
نوکر معتمد علیمردان خان کدبا دیگر عرضه داشت خان مشارالیه رو
بدرگاه جهان پناه آورده بود - و برای - پیرن قلعه مقرر بعوض خان
از علی مردان خان دستوری یافته - حصن مقرر را خالی کرده بعوض
جهان باز گذاشت - عوض خان گروهی را بمحافظت قلعه نگاهداشته
بیمست و یکم شوال بقندهار رسید - علیمردان خان از آمدن عوض
خان مستظهور گشته او را با احترام تمام بقلعه در آورد - و برای یاس
میدوش و برآمدن قلعه گزینان از تذبذب بیمست و سیو شوال خطبه
بالقاب گرامی خاقان کشور سنان حضرت صاحب قران ثانی بلند
آوازه گردانیده وجوه دراهم بنام نامی و اسم ساسی فروغ آگین ساخت -
و بحصول این امینت جبین اخص بسجده نیدایش دادار کار - از
قر امروخته نه اشرفی مسکوک بسجده مبارک با عرضه داشتی منبى
از ابرار خواهش استلام عتبه گردون آثار - و در آمدن عوض خان
بجسار - مصحوب لحمد بیک ملازم خود پدایه - ریر خلافت ارسال
داشت - و محمد شیخ خلف - معید خان بقلات که پنج منزلی
قندهار واقع است رسیده قلعه آنها از گماشته علیمردان خان که خان
مزبور بمراتب پیرن آن نیز باو نوشته بود بتصرف در آورد - و طایفه
وایسم شهابت گذاشته بیمست و پنجم شوال بقندهار رسید -
علیمردان خان که از پی هم از آنجا قاهره نوردی دیگر یافته

و از استحکام قلعه ارک و حصن و مطهر و دهنار کردن آن و محکم
 فراز جبل لکه و پنداختن بدرگاه آسمان جاه که قبله اقبال و کعبه
 اتصال است عرضه داشت نمود - که چون شاه بتحریر جمعی مکن
 اندیشه نساد پیشه خدمات گزیده و ترددات پسندیده مرا و پدر مرا
 از نظر اعتبار انداختن در اهلاک من میکوشد لاجار بان آستان کیوان
 مکان زینهارى شده و اعتصام بعرو و رفقای معبود بیت آن سده سلمیه
 نموده میخواهم که قندهار را با ولایای دولت پایدار بسپارم - و تارک
 افتخار به ادراک سعادت تقبیل عتبه والا که منتهای امانی و
 مبتغای آمال این عقیده کیش ارادت اندیش است بر افرازم
 امیدوارم که یکی از بندها با لشکری آماده پیکار بدینصوب مرخص
 شود - تا بصیرت هرچه تمامتر آمده قلعه را متصرف گردد - و عرضه
 داشت نزد سعید خان به پشاور فرستاد - و بار نوشت که بمجرب
 وصول روانه درگاه معلی ساخته التماس مشهور عاطفت -
 که تمیم گردن مباهات - و وحیده نجات من باشد - نمایند -
 و انتظار صدور یرلیغ قضا نغان فکشدید خود بدین جانب
 راهی گردید - و عرض خان قانها که بار نزدیک بود و قلیچ خان
 ناکم ملتان را نیز بر ارسال عرضه داشت و طلب لشکر ظفر طراز
 آگهی داده تحریر نمود - که منتظر حکم نبوده روانه شوند - و تفرقه
 اهل قلعه بجمعیت گراید - و خاطر این نیازمند از نگرانی براید -
 از آنجا که سعید خان بیشتر با عرض خان در غزنین و بدینصوب
 مصر خود در کابل جمعیت نگاهداشته مقرر ساخته بود که هرگاه نوشته
 علیمردان خان برسد با همراهم بقندهار روانه تا رسیدن او پناهنده

فرمان درای ایران رو مطلق بر تافته بنای بارلیدی دولت گردید
 و این پادشاه ممالک متان برده - و سپاه کواکب شمار متوجه نصیبر
 این دیار است - بقدم ادبار پیش آمده در موضع کوشک نخود
 فرود گش کرد - و بذریعه مکر و تزویر لختی قزلباشان حامل الذکر
 را از علی مردان خان روگردان ساخته بجانب خود باز کشید - و ازین
 رهگذر تشتت و تذبذب تمام بچال قلعه نشینان راه یافت - و آثار
 اختلاف آراء که منتهی عدم نظام است بروی روز افتاد - و علامات
 غیر و نفاق رو بتزاید نهاد - ناگزیر علی مردان خان گروهی را که
 طریق بگنائی بسیارش باز کشاده نهانی حقایق آنها می نمودند
 را از رک بر آورده با طایفه دیگر که نقوش دورنگی از ناصیه احوال
 کثیر الاخلال شان نیز می دیدم بود بمحال بعیده فرستاد - و برخی از
 خویشان صداقت نشان و غلامان جان نشان را در ارک نگاهداشت -
 در خلال این حال سرآمد مرزبانان قندهار ملک مفدود و برادر
 او کمران که بطلب علی مردان خان آمده بودند برهم کنکاش برگزاردند -
 که اگر متابعت و هوا جوئی پندهای پادشاه سکندر جاه و شهشاه
 فلک بارگاه پیش نهاد خاطر عاقبت بدین است - درین وقت که
 فارابی ایران در مقام کین قوزی و خور ویزی است - و وفا و وفای
 حصار نشینان صورت نفاق گرفته - باسراء صوبه کابل که مدد ایقان
 زود تر میرسد باید نکشت - که هنگام طلب خود را برسانند - او
 منتهی نزد خود نگاهداشته بکمران گفت که نخست موضع خان
 قاتقال حکم غزنوی و سعید خان را آگاه گردان تا جمعیتی در کابل
 و غزنوی میسر داشته هرگاه می آید و می آید بچال استعمال می نمایند

بیگ را که بدید بدین عمرش بیفکده رسیدند بود و نیز بدین طریقی
 او را آنکه بصر را با بغایس آنصورت فرستاد شاه از قلع خود باز
 نیامده بخواست که بحیله سازی و خدعه پردازی او را بکشد و بدین
 آرد - و بدین عزیمت میاوش قولمراقسی را که بمشرد مقدس
 فرستاده بود حکم نمود که بصوب قندهار بشتابد - و پیش از وصول
 خود بعلی مردان خان بنویسد که از اجتماع توجه مرا اگر هندوستان شاه
 مرا بکمک تعیین نموده است و بهر ازان که بقلعه درآید خاطر او
 استحکام حصار را پرداخته اگر تواند او را دستگیر ساخته روانه حضوری
 سازد و الا همانجا بقتل آورد - و رقی می مشعر بر گوناگون عواطف و
 مراحم و ارمال کمکانز علی مردان خان فرستاد - تا بمجوبه و تامل
 او را غافل گرداند - از آنجا که بیدار مغز آنگاه دل بدینگونه دیوانه
 نغزود - ناظم قندهار بعد از رسیدن رقی نوشته میاوش بسیارش بیفکده
 داد که الحاح آمدن بدین جانب مصلحت نیست - چه اگر
 پیش از ورود مواجب هندوستان با لشکر خود بحصار درائی از کثرت
 مردم کلو بعصرت میگردد - و اگر در فناء قلعه بنشیند بیم آنست
 که بعد از ورود افواج با همراهان بی سپر غذا گردی - میاوش آنها
 بگوش قبول نشنوده بفرا آمد - و برقی در شدن خویش بحصار
 قندهار دیگر باره بعلی مردان خان نوشت - خان مومی الیه پاسخ
 داد - که بهتر آنست که از گرد راه بخزامان بر گردی تا سر برقی
 و جان در بدن دارم ترا گرد قلعه نخواهم گذاشت - و او بدین
 آگاهی بر حقیقت حال میاوش را پیش از بدین تاکید نمود - او
 بقلعه بست رسیده چون بدین حال رسید که علی مردان خان از اطاعت

جدا شد و تنهایی بود و هنگام بیکار و وقت کار از اهل حصار را منتظر
گردانده شاه صفی اینمعنی را بران که او جزائی رواج کار و رونق
بازار خود نگاشته است حمل نموده و زنی نفیاد و مکرر در اقلای
بیاده پیمائی که زمان غنودگی خرد است با قدماء مجلس برگزاده
که علمبرداران خان از فزونی مامان و دستگاه به گرای خیالت نامده
گفته او را باعیال پیاما رسانیده اموال او را بدست باید آورد - خان
مزبور از نوشته لختی خور سگالان خویش برین قصد فاصواب آگاه
گردیده بخود اندیشید - که درین هنگام که تعخیر قندهار وجهه
مریمت اقلیم کشای فرمان فرمای هندوستان گشته و نزدیک امت
که افواج قاهره بحرکت دراید شاه صفی بتحریرش برخی از هنگامه
آریان فساد چشم از حقوق دیرین خدمت من و پدر باز بسته در فکر
جان و مال من افتاده امت چرا خود را بمعرض تلف در آورم - و باچنین
پادشاهی که درگاه خواندین سجده گاهشن پناه خداندان تخت و
دیهیم و آرامگاه نیاز مندان هفت اقلیم است براه مخالفت شتابم -
و بموقع کمک لشکر قزلباش که مکرر دستخوش عسکر روم شده -
مبیل هوا چون شاه صفی که در عهد جور مهدش از بسیاری سفلت
دشاهر سرانی نوحه برائی است و هر کاشانه غم خانه - بوم - اولی
آنکه قایمباز مکنون ضمیر من بزمه نیفتد چندی در ظاهر بطریقه
مطامعت شاه مملوک داشته پنهانی تخم اخلاص در زمین عبودیت
در خاک پنهان داشته باشم - و راه ارحان زحل و رحایل به اولیای
میراث ابدی و خیر السراء بتقریر کل گذاشته دارم - و چون شاه هر
انحراف استغاثه خلی مزبور آگاهی یابد بخلف او عهد و عهد ملی

پناه رسانیده ناصیه سعادت بخاک آن آستان عرش ممکن برانمودند.

و او زود باشد که پورود جنود اقبال و جوش نیروی مالی جمع •

• همه سپه شکن دیو بند قلعه کشا •

نمامی ملک زابلستان با مضامین آن مستخر گردید - حاکم قندهار

یا ذوالقدر خان سلوک پسندیده نموده مرخص گردانید - و گفت -

که پاسخ این مقدمات بزبان یکی از معتمدان خود سهرده او را نزد

سعید خان میفرستم - و از آن رو که در ایام دولت حضرت جنت

مکانی ظفر خان پسر خواجه ابوالحسن که به نیابت پدر بنظم مهام

موبه کابل می پرداخت بجهت قرب جوار ارمغانی بعلیه مردان خان

ارسال داشته بود - و خان منور در برابر آن چیزهای نفیسه درویش

علی بیگ را که از آقایان معتمدان بود بالختی از اشیا روانه ساخت

که هم بایصال هدیه ظفر خان بپردازد و هم پاسخ گزاری معتمدان

قیام نماید - و چون در دهم سال جلوس عالم آرا نهضت اعلام اسلام

بصوب پنجاب بعزم تسخیر قندهار مقرر شد - عرضه داشت وزیرخان

ناظم پنجاب مشعر بر قحط و غلامی آنصوبه بدرگاه سلاطین مآب رسید -

لواحق که نیک پسچی کافه بویا و مهر آثار این دولت بایدار

مهر اقتدار است - این رکعت خجسته را بسال دیگر باز گذاشته

و علیه مردان خان پس از آگاهی بتهیه مواد حصانت حصار پرداخته

قلعه منیمی بر فراز جبل لکه که مشرف است بر حصار قندهار

بر فراخت - و بوالی ایران نوشت که منقریب انوار هفتونقان

بقندهار میروند - من اگرچه امباب قلعه دارم از تو حاکم را ندیده

و دیگر نگذر میبارم بخته آستان حسن که نام اما شاه مندرج

بهروز پسر پادشاه و پسر پادشاه دهنده باشد بقندهار بفرستند و تعلیم
 هر یک به یک حصار و کمین لشکر آن دیار آگهی یابد - و بهم الطوار
 این سلطنت گردون آثار بعلي مردان خان و انموده او را به بندگی
 درگاه آسمان جلا مستمال گرداند - سعيد خان باصطلام مفسدان صوبه
 کابل که لختی ازان نگاشته آمد را پرداخته پدری آقا ملقب
 به ذوالقدر خان را پنهانی نزد علیمردان خان فرستاد - او بقندهار
 شتافته مراتب جهان کشائی و گیتی پیرائی اقبال روز افزون -
 و وسعت مملکت - و وسعت دولت - و فراوانی اسباب قدرت و
 دستگاه - و فرزندی مواند حشمت و بجا - و کثرت خیل بادها - و
 بیستای فیول کوه ربا - و خزاین موفوره - و عساکر منصوره - و دیگر
 امارات فیروزی - و علامات بهروزی - بعلمردان خان بیان نمود -
 و باعطاف بی پایان و الطاف نمایان خاقان ممالک بتان امیدوار
 ساخته برگزارد - که چون از ریمان برنائی و عبقوان کار آزمائی
 حضرت شاهشاهی هر مهم دیر برا که اختتام آن پیش نهاد همت
 واک و عزیمت جهان پیرای بادشاه جهان کشا گردید بتائیدات ربانی
 در مختصر زمانی مطابق خواهش اولیاء این دولت دوجاهانی
 انجام پذیرفت - و هر مملکت دشوار کشا که کشایش آن معلوم
 نظر بلند و همت آمان پیوند این شاهان پین پناه گشت بدین صیقل
 آسمانی دو کمتر وقتی مواثق آرزوی اصفیای این سلطنت جاودانی
 انقلاص اولی آنکه بقدم اخلاص ره سپر جاده مستقیم بندگی گشته
 حصار قلعه را که بهشت نیز باولیاء دولت این دودستان را از غلظت
 مطلق برد به بندگی پادشاهی پیوسته - و خود را بدو راه خواستی

جنگ مکه مطابق هزار و سی و دوم هجری از قندهار فرار کرده شاه را آید و قلع را بپسند - شاه عبدالعزیز خان را با همراهان رخصت مراجعت کند و مکان داده تنظیم امور قندهار بکنجعلی خان زیگ که سابقاً حکومت کرمان داشت و شاه او را بابا میگفت و منی نوشت تفویض نمود - و خود بایران برگشت - و پس از مدتی شدن کنجعلی خان خلف او علیمردان خان را ناظم آن ولایت گردانیده بابای ذاتی می نگاشت - و چون قوایم اورنگ خلافت بجلوس عالم ارای حضرت خاقانی آسمانی پایه گردید مهم قندهار اهم دانسته خواستند که اعلام ظفر اسام بصوب دار الملک کابل برافرازند - و آن بلد را محظ مرادق عظمت و جلال و مرکز ریاست بهت و اقبال گردانیده و از درازی فلک سلطنت را با فساگر ستاره همار و توپ بسیار و فیلان کوه سار بدان صوب بفرستند - درین اثنا فتنه آمیزی افغانه تیره ایام - و شورش انگیزی بندیلهای بد نرجام - و نفاق گزینی و ضلالت آئینی دکنیان ذاکم - روی نمود - و یساق قندهار چندی در توقف افتاد - و بعد ازان که خاطر اولیای دولت قاهره از تنبیه و تادیب این فساد پیشگان بجمعیت گرائید بسعید خان حاکم کابل یرلیغ رفت که تعیین جنود نصرت آمود بکشدان حصار قندهار معمر کرده ایم باید که از تنظیم و تسبیح صوبه کابل و هر دو بلکش و فرو نشاندن فتنه افغانه جهان نشین آن صوبه نارغ گشته چنان آماده باشد که بمجرد رسیدن فرمان والای بی توقف و تعلل در خدمت پادشاه ازاده کامکار والای تبار که علقه بپسندید خواهد شد بکابل حاکم راهی شود - و بکابل از کوهستان کابل و لکن

فرمودند - حضرت جنت مکانی این رای نقیب را پسندید و در
 برای خویش او جوابی نفرمودند - و مقرر شد که خانجهای یقندهار
 بپشتانند - او از کهل مذهبی و تن آسانی به شکاران دولت که از و نیز
 به پزدائی حضرت جنت مکانی در معاملات سلطنت مدار کار
 بر آنها بود ساخته صوبه ملتان برای خویش و حرمت قلعه برای
 عبدالعزیز خان التماس نمود - و تعهد کرد که هرگاه احتیاج افتد
 خود را از ملتان بمدد عبدالعزیز خان برساند - ملتتمس او بقبول
 موصول گردید - شاه این ماجری از نوشته زینل بیگ دریافته پیوسته
 در کمین فرست می بود - و انتظار قابو میکشید - تا آنکه خدیو
 در سال پانزدهم سلطنت حضرت جنت مکانی بسببی که
 در تضاعیف و قایع نهم سال از دور اول جلوس اقبال مانوس بتفصیل
 تمام نگارش یافته بار دوم بدکن تشریف فرمودند - و زینل بیگ
 سفیر ایران که هنوز از درگاه گردون جاه رخصت انصراف نه یافته
 بود پنهانی بشاه عباس نوشت - که درین هنگام که پادشاهزاده والا
 مکن که نظام ممالک سواد اعظم هندوستان بآرای صواب انتما و
 تدبیرات گیتی کهای او باز بخته است بهم دکن مشغول است -
 اگر اندیشه قندهار در دل باشد به ازین قابو نیست - شاه فرصت
 غقیمت شمرده بر مر قندهار آمد - و چون عبدالعزیز خان قلعه دابکه
 از مراتب سده داری و کارگزاری و مدارج زرم آرائی و نبرد آزمائی نصیبه
 قندهار از مقاومت شاه و کمک صوبه دار ملتان برای افغان
 موصول گردید - بعد از محاصره چل و بلجروزه با چندی دیگر از
 پندهای پادشاهی در شهر ریز صاء - " - مقدم جلوس حضرت

بهبهالرحمن ایران رسید با خان عالم که از بهشکام حضرت جناب
 مکانی بهرمالت رفقه بود بعنوان مفارت فرستاده اظهار این مطلب
 نمود - حضرت جنت مکانی چون از اعیان دولت کنکاش خواستند
 و ایشان در جواب ماندند - آنحضرت که همواره در حل مشکلات
 و کشف معضلات از رای رزین و رویت دربین خاقان خوررعید
 ضمیر احتضاب می نمودند درین باب نیز ازان فرورغ اعلی در میان
 جلالت مصلحت جستند - اعلی حضرت معروض داشتند که هرچند
 در اعطاء این حصن دکن جز دوائی آرزوی فرمان روائ ایران
 امری دیگر ملحوظ خاطر حق گزین نیست - اما ظاهر بینان جهان
 و صورت گزینان کیهان از فزونی استیلا دارای ایران خواهند انگاشت
 اولی آنکه مد ابواب این گفتار نموده خاطر از حصار بسرانجام مواد
 و لوازم قلعه داری را پرداخته خانجهان لودی را که بکثرت قبيله
 و فزونی سامان و دستگاه و عزت و اعتبار امتیاز دارد بدانصوب
 بفرستند - که اگر دارای ایران به تسخیر آن پردازد پای ثبات
 نشوده چندان مقاومت نماید که این مرید اخلاص برزده خود را
 برساند - و کيفر این حرکت نکوهیده و رکضت ناپسندیده در کنار
 آمانی و آمالش گذارد - بیدار بخمی که پتانیدات آسمانی و
 توفیقات ربانی تسخیر اقالیم مبعده پیش نهاد همس والا و نهست
 بلند می گرامی خود گردانیده باشد - و باسعاد اقبال روز افزون
 امیداد طالع همایون - تذلیل رقاب ملاطین روزگار و تعفیر جلاله و تعفیر
 بهر اقتدار وجه عزیمت ساخته چگونه و انی خواهد شد - که
 جزین از اجزای ملکش با برکتی از گلزار دینش جنس و نسل

و هویت سوار و انعام شش هزار روبه نرق عزت بر او داشت
از خوانج این سال فرخنده مال فتح قلعه ندهار است
با دیگر قلاع آن دیار

چون ایزد جهان پر از و دادار بی انباز حدوث هر امری از
امور دولت و جهانبانی و سنوح هر اثری از آثار سلطنت و کشور
مسانی را بوقتی مخصوص و مصلحتی خاص منوط گردانیده است -
و به تجلی صفتی از صفات علیا و تاثیر اسمی از اسماء حصنی مربوط -
اگرچه توجه اقدس بر تسخیر حصار قندهار که از حصون حصینه
ایستاد و کهایش دیگو قلاع آن دیار همواره میبذول بود -
تا چندی حصول این امنیت بحیب درود لختی موانع و وقوع برخی
عواقب که اشتغال بدفع آن ناهنر بود در پرده توقف ماند - و بعد
از آن که کار گزاران تقدیر مواد تحصیل این کام و انبواب تسهیل این
مرام آماده گردانیدند - و هنگام آن شد که شکرکاری اقبال جهان
امروز و پیرنگ سازی دولت عدو موز - نقاب تعویق از چهره مقصود
برگیرند - درین سال فرخ حال کهایش آن موید رفیع با دیگر معانی
ملیحه جلوه ظهور داد - چنانچه بتفصیل گزارش می یابد - این
حصار استوار از سال چهل سریر آرائی حضرت عرش آشیانی به
از التجاء میرزا مظفر مغوی بدرگاه سلاطین مطاف در تصرف بندگان
این آستان گردون نشان بود - پس از اوردن نشینی حضرت جنت
مکتبی شاه عباس که همواره ثمنی این محکمه در دل داشت و فیصل
بیعت حکمی متوجهان باغی را که در اول امر در راه شاه به موجب

خان که بحکم خدیو هفت کشور از مہترا آملیہ صفات ہمزہئی
 رکاب فیروزی اندوخته بود بعنائیت خلعت واسپ بازمین مہلا مفتخر
 گشته دستوری معاودت یافت *

بیست و چہارم [سوال] ساحل دریای جون بہ نزول اقدس
 مہبط برکات گرہد - راجہ جیسنگہ کہ از وطن آمدہ بود - و سیف
 خان و مکرمت خان و دیگر ہندہا کہ در دار الخلافہ اقامت داشتند
 بادراک شرف ملازمت مستعد گشتند - نجابت خان بہ کول مرخص
 شد - ہر یسنگہ ولدکش سگہ را تہور باضافہ پانصدی ذات بمنصب
 ہزار و پانصدی ہشت صد سوار فرق عزت برافراخت *

درین تاریخ رفیع اللہ برادر زادہ قاضی خان از تہناتیان کل
 اہراز دولت تقبیل عتبہ مہر مرتبہ نمودہ عرضہ داشت علیہمردان
 خان مشتمل بر زمینہاری شدن بدرگاہ خلیق پناہ و تمسک بچول
 متین ہندگی و ارادہ تعلیم قلعہ قلندہار باولیای دولت پایدار و
 عرضہ داشت سعید خان کہ مضمون آن نگارش می یابد از نظر
 اقدس گذرانید *

روز دوشنبہ بیست و ششم شوال بادشاہ گیتی پناہ کھنی سوار
 دار الخلافہ توجہ فرمودہ حریم خلافت را بانوار ظی اللہی برافروختند
 قریب روز مبارک فیل موصوم بمقبول شامی سرآمد انیل
 عادل خان کہ با حاز طلا و جل زر بغت ولی دور و مادہ فیل
 بر بیل پیدکش روانہ آستان معلی ماختہ بود بنظر والد آمد
 و محمد امین ولد شاہ قلیخان کہ بہاڑگی از قوزان آمدہ سعادت
 آستان ہوس دریافته بود بموصوفت خلعت و منصب پانصدی ذات

و دیگر آلت جنگ پرداخته نایره قتال برانروختند - و مبارزان لشکر منصور از در و دیوار درون حصار رنخته مقهوران را به تیغ آبدار از هم بگفزانیدند - و عیال و اطفال اینان بقید امار در آوردند - چون بهرجان سپاه خایه درین کارزار بزخم تفنگ در گذشت - اعلی حضرت او را پس از مراجعت بخلعت بر نواخته بمراحم پادشاهانه تحلیه بخشیدند *

چاردهم [شوال] بخان عالم دو اسپ راهوار مرحمت شد یوسف محمد خان تاشکندی نیولدار سرکار بهکر بمنصب سه هزارى ذات و دو هزار و پانصد سوار از اصل و اضافه سرانرازی یافت - مادهو سگه و هری سگه پسران راورتن از زاد بوم خویش آمده هر کدام یک فیل برهم پیشکش گزانیید - خاقان شیر شکار از چهارم ماه تاهزدهم در مضامات پرگنه سهندوان نوزده ببر بتفنگ و صد چرز به باز و بسیاری از دیگر جانداران چرنده و پرنده شکار نموده نوزدهم عدان یکران بصمت داراخانه منعطف ساخته از دریای گنگ عبور نمودند - و حوالی قصبه مورون معسکر اقبال گردید - درین روز جمال خان قراول را که درین شکار خدمت نیکو بجا آورده بود بزر سنجیده مبلغ ۵۰۰ سگ او را که هشت هزار روپیه شد بدو مرحمت نمودند *

بستم [شوال] از عرضه داشت سیومین پور جلال بمصانع مطابق مصانع رسید که روز پنجشنبه دهم شوال آن والا کهر را از ختم شاه نواز جان صفوی صیغه سعادت مرشد بوجه آمده - اعلی حضرت آن پاک نواز را بزینت انعام رسوم ساختند الله ویردی *

گردیدند. میر خلیق الله مخاطب بر حجت خان به اضافه پانصد
ذات بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار مهانی گشتند.
پنجم [شوال] هزار سوار شایسته خان را دو اسبه به اسبه
مقرر نموده اور بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار و دو اسبه
اسبه به اسبه بر نواختند. خلیل الله خان میر آتش که خدمت
قوال بیگی نیز بدو مفوض اامت بعنایت نیل بلند پایگی
یافت.

هشتم [شوال] میرزا رسیم معوی که یرلیغ معلی بطلب او
شرف صدور یافته بود بدولت ملازمت فایز گردید. رستم خان را
خلعت خاصه و اسب از طویل خاصه با زین مطلا و بغل از حلقه
خاصه عنایت نموده رخصت انصراف به سنبل دادند.

نهم [شوال] یمین الدوله و علامی افضلخان با ارباب دفتر
و گروهی دیگر از بندهای پادشاهی که پس از انتهای ریاست
عالیات از دارا خلفه راهی شده بودند باردوی گنجان بوی ملحق
گشته سعادت آستان بوس دریافتند. چون جوقی از فساد پیشگان
آن مرزستان در موضع کراوی از مضافات پرگنه جدوار گرد آمده
باعتماد استواری جا پا از جاده اطاعت و انقیاد بیرون گذاشته بودند
اصالتخان و عینی فرید ولد قطب الدین خان را تابینان و خلیل
الله خان میر آتش با جمعی برق انداز و جان سپار خان بخشی
احدیان با ایدیان از پیشگاه خلافت معین شدند. تا اسب زندگنی
مخدولان از بیخ بر اندازند. دلبران عرصه شهادت بصرمت تمام
سواران عصار مقامی شدند و حلقی گزینان پانداختن تیر و تنگ

مجتبای پیمایان از دار الخلافه بصوب مورون که مضطاعی است مشهور.
 بانواع مباح و امناف و وحوش و طیور برة نور دینی درآمد. و حوالی
 دار الخلافه خیام گردنند احتشام بر افراختند. درین روز میمنت
 اندرز حراست دار الخلافه بسیف خان و فوجداری این روی دریای
 چون باگاه خان خواجه سرا مقروض شد. و نخستین بخلعت خاصه
 و دومین بخلعت و ثیل نوازش یافته مرخص گشتند.

بیست و ششم [رمضان] موضع نجابت پور که در اقطاع
 نجابت خان است بضیاء لواء ظفر انتها مذکور شد.

بیست و نهم [رمضان] ظاهر تصبیه مورون که از اکبر اباد
 بیست و چهار کوه بادشاهیست محط سراق فلکی ارتفاع گردید.
 و رستم خان تیولدار سنبل درین منزل سعادت ملازمت دریافت.
 سالخ این ماه [رمضان] ساحل دریای گنگ که آبش در
 شیریلی و گوازی گزیده ترین میاه سواد اعظم هندوستان بهشت
 نشان است مخیم اقبال گفت. و درین ماه مبلغ سی هزار روپیة
 مقرر بفضلا و ارباب تقی تقسیم پذیرفت.

غره شوال بعرض اقدس رسید که درین نواحی ببری چند در
 پیشه فراهم آمده بقطان ورة نوردان آن سرزمین ایذا می رسانند.
 خاقان دادگر که خیر سگالی برابا کنگ پیش نهاد همت پادشاهانه
 دارند بدار مو متوجه گشته یازده ببر به تغنگ شکار فرمودند.

دوم [شوال] نجابت خلی دولت ملازمت اندوخت.

سیوم [شوال] از دریای گنگ برآه جسر عبور مرمره بصید
 یرو دیگر جانداران صحرایی در محال هر نیمه منول عشرت اندرز

سلطان مراد خان بکوچک احمد پاشا ناظم مومل نوشت که بخیر
رسیدن نوشته بهار آلیه با لشکر خود بدان صوب عتافته کرد چنان را
متصرف گردد - و از راه روانه حضور سازد - فرمان روی ابراهیم
الضمیر خان احمد دریافته سیارشی غلام شاه عباس را که پیش از
آمدن قیصر با رستم خان در سرحد ایروان ترددات نموده بمرتبه
قوللراقاسی رسیده بود با شاه ویردینخان لرو سلیمان خان خوبش
خان احمد و گروهی دیگر بمالش خان احمد فرستاد - او برینمعنی
آگهی یافته کوچک احمد پاشا را نزد خود طلبید - کوچک احمد
یا چند سردار دیگر که دران نواحی اقامت داشتند بخان احمد
پیوست - و در پای حصار مزینوان که بنگاه خان مزینور بود فرود
آمد - درین اثنا میاوش با لشکر خود بغتة جریین افواج می ریزد -
و کوچک احمد را که بمرض مبتلا شده بود و ازین رهگذر لشکر روم
از توزک افتاده با در پاشا و دیگر گروه انبوه بقتل آورد چندی از
مردم معتبر امیر میگردد - خان احمد جز فرار چاره نیافته بموصل
گریخت - و درانجا باجل موعود در گذشت - و میاوش گردستان را
بسلیمان خان چواله نموده ماسوران را نزد شاه صفی در حین مراجعت
او از ایروان بصفاهان آورده گذرانید *

بفرافراختن رأیات گیتی پیم بقصد صید و شکار از

دار الخلافه اکبر آباد بصوب سورون و گذارش

برخی دیگر وقایع

بیست و نهم و فصل در سعه ماعت و احسن اوقات مروت

هنگام ریزش برف و باران آنها محاصره نموده تا سه ماه متحرک

اندر روز پیکر گردید - و قریب بیست هزار قزلباش بکشتن داد -

درین اثنا مرتضی پاشا باجمل طبیعی رخت هستی بر بست -

قلعه گزیغان بعد از نهمی شدن قلعه دار تا چارده روز آنها پنهان

داشته داد مردانگی می دادند - پس از آن تنگ آمده و طاقت

صرامت حصار بی مردار در خود ندیده امان طلبیدند - شاه قلعه

را متصرف گشته اقسام محترمه و دیگر رعایا را رخصت نمود - و

کنداولن لشکر روم را از اعالی و امافل همراه برده هر طایفه را بجائی

فرستاد - چنانچه گروهی که بقندهار رسیده بودند همراه علیمردان

بخان که سبب آمدن او گزانش خواهد یافت بهندوستان آمده

تارک بخت باسلام مدد نمیه برانراختند - و خاقان گیتی مغان

از عراطف ملکانه بیشتری را در زمره بندگان در آورده چندی را

که هوای وطن در سر داشتند زر نقد عنایت فرمودند - و فرمان

شد که متکفلان بندر سورت بر جهازات - رکار والا روانه نمایند -

دیگر بنی ورزیدن خان احمد خان اردلان حاکم کردستان - که

از بلاد معموره مشهوره آن حسن آباد و شهر زور و مریوان است -

چون خان مزبور نینوا از خونریزی شاه صفی خایف گشته پنهانی

بمسلک مطامعت و منهج موافقت در میان در آمده بود - درین هنگام

که یساق ابروان در میان آمد کمک اشکر قزلباش نفموده بقیصر نوشت

که بیکمی از نظام ولایات قریبه این ملک یرلغ رود که هرگاه من

اشاره نمایم زود خود را رسانیده این ولایت را بحصون حصینه آن

به تصرف در آورم - و مرا با ترویج و ترقی روانه حضور گردانند -

این آمدن و رفتن مفاکی و بی باک شاه صفی که در راه بود
 و در آن زمان دولت بروی کار آورد و در هر ایالت
 بمطابق مراد خان پیغام داد - که ما و قلعہ نشینان بجای و قلعہ ایستاد
 و من یا چندی که آرزوی مملکت داشته باشند
 نوکران منسلک کردم - و دیگران مطلق العنان شوند - قلعہ را حصار
 می نمایم - و چون مخلص او به پذیرائی رحیم پور بالارد هم از قلعہ
 محاصره حصار برده سلطان را دیدند - و از آنجا که در قریبش موقوف
 حسن شهرت داشت بدو صفی پاشا مرسوم گشت - سلطان ضبط ایراد
 را به یزت خود غلامی مرتضی پاشا بنام باز گذاشته بمنزمت بفرست
 دیگر ولایات که درین یساق پیش نهاد همت گردانیده بود و گفت
 نمود - و به تبریز که آهالی آن مکان از شهر پر آمده بجدال زمینداریه
 شده بودند رسیده سه روز توقف کرد - درین اثنا از نوشته و ادب خود
 که از استنبول ارسالی داشته بود دریافت که چون درین غیبت
 فرنگیان ضلالت آهنگ بر نفور مملکت روم هجوم آورده رعیت و ممالک
 را از دوری فرمان گذار در تذبذب انداخته اند و نزدیک است
 که قزاقی بقواعد ملک و دولت راه یابد - بمجرد آگهی برین ملاحظه
 باحتیاجال تعلم معاودت نماید - بقایای قیصر از تبریز مراجعت
 نموده بمصر عهده تمامت باستنبول شدافت - و فرمان بران
 اهالی که در حال غرضی تبریز اقامت گرفته و در آنجا
 موقوف و مایل آن سرزمین قدم بجای نهاده اند
 بفرمان فرستاد که در آنجا بمانند و در آنجا
 بفرمان فرستاد که در آنجا بمانند و در آنجا

• رستم خان در بستی - رستم خان هر چند در جدال و قتال کوهید اما گزینی از پیش نتوانست برد - و جمعی را دران آوردگاه بکشتن • داده ناکام بصوب تبریز برگشت •

دیگر واقعه ایروان - در عهد سلطنت شاه عباس که باضانت رای و اصابت تدبیر - و فزونی حفظ - و هراست مملکت - و فراوانی ضبط - و سیاست بهایی و رعیت - از دیگر سلاطین صفویه امتیاز داشت - هرگاه لشکر روم بر قزلباش می آمد - از آنرو که شاه از پیکار شاه اسمعیل و سلطان سلیم که تاریخنامه ازان باز گوید عبرت بر گرفته بود - جنگ مواجهه نمیکرد - و با حکام حصون و تخریب محال بر راء لشکر غنیمت و احراق قلعیم و علیق آن مواضع و سد طرق آذوقه می پرداخت - و بدین سبب رومی ناکام بر میگشت - درینوقت که سلطان مراد خان که دوفور شجاعت و بسالت اتصاف داشت فرمان روی ولایت روم گردید - و شاه صفی حکم فرمای ایران - قیصر روم باراد تحسیر ایروان و تبریز و بغداد که شاه عباس آنرا بفکر و تدبیر و حرب و پیکار از دست رومیان کشیده بدصرف در آورده بود متوجه گشت - و برخلاف قانون نیاکان خویش که بی هائت عظیم و حادثه جسمی از مستقر اورنگ فرمان دهی حرکت نمی نمودند با لشکر جرار از حوار و پیاده و توپچی قدر انداز و توپخانه با سامان و هزار نخست بر ایروان آمده حصار آنرا که در ضبط طهماسب قلی خان ولد امیر کؤنه خان بود محاصره نمود - تا یک هفته بسر دادن توپ و تفنگ هنگام کارزار گرم داشته دیوار حصار از چند جا بزمین هموار گردانید - طهماسب قلی خان که از شدت محاصره و غلبه انواج روم

درینولا عرضه داشت صفدر خان که در ششم سال میلادت اشتغال
 اورنگ آرائی خاقان ممالک سدان بعدوان سفارت نزد شاه صفی
 فرمان رومی ایران رفته بود مشتمل بر بعضی سوانح آن مملکت که
 باعث درنگ صفدر خان دران ملک و موجب تاخیر دیدن شاه صفی
 گشته بدرگاه خواقین پناه رسید - و ازان رو که دانستن سوانح مذبوره
 در بعضی و نایغ آئیده مدخلی دارد آنرا درین نگارین نامه بومی نگردد
 یکی ساحت پلده وان است - تفصیلش آنکه پاشای وان از قیصر
 روم سلطان مرادخان متوهم گشته بشاه صفی نوشت - که اگر فوجی
 از دلیران کار آزموده روانه این حدود مازید حصار حواله نموده
 بیایم - شاه برای حصول این امنیت که مرکز طبیعت او بود
 به تبریز شتافته رستم خان گرجی ناظم آنرا که دران هنگام حمله
 ایران بود با لشکر آذر بامجان و گروهی دیگر بحسن وان فرستاد - و
 چون قیصر روم بر اراده حاکم وان و توجه افواج ایران آگاه گردید -
 رومی منبی از اقسام تلافی نگاشته بار پیغام داد - که بی وقوع امری
 که موجب اصراف ازین دودمان و باعث التیام بوالی ایران باشد
 حصار بقزلباش سپردن از عقل و دانش دور است - باید که ازین
 خواهش ناز را و عزیمت ناخواسته باز آمده دیگر پیرامون چنین
 آه پشاهی باطل نگردد که ما آن ولایت را برای توطن بار مقوض
 مینمایم - چل هزار سوار بکمک او فرستادیم که اگر لشکر قزلباش
 نزدیک وان آید به نبرد و پیگار دمار از روزگارش بر آورند - اتفاقا وصول
 لشکر ایران و حشر روم یکمرتبه واقع شد - و پاشای وان که بر رسیدن
 حکم سلطان مراد خان از عهد خود پشیمان گشته بود قلعه را بر روی

و چون دلاوران پیکار گزین داخل نعر گردیدند - کوره‌ها کروه مردن
 آنجا بوساطت نیک - کالان این دولت بلند دولت آمده ملحق
 گشتند - مگر الوس ملکن و دیگر دو قبیلۀ ویدله که کور کریم‌داد
 با دیگر مقاهیر بی بنیاد دران گروه بی رشاد بسر می برد -
 و چون از فزونی حراس روی آمدن نداشتند راه زینهار جز
 کوچۀ فرار نداشتند بکوه‌های مسیر العبور و دره‌های تنگ پناه بردند -
 غزاة فیروزی فراوان انبار غلغ مرده بتاراج برده منازل و مساکن آن
 خانه خرابان دین و دینی از بین و بین بر کردند - و از آنجا که مخالفان
 این دولت آسمان رقیب را جز ناکامی نصیبۀ نیست دران جبال
 مرتفعه و شعاب ضیقۀ از بالا برف و باران مانند نوازل آسمان بر مغارق
 شان می بارید - و از پائین سیلاب شمشیر آتش افشان پیاده‌های
 کوه پیمای که چون باد بر کنکره محاب بلندی گرا گشتی کلخ هستی
 گروه خاکسار از پا می انداخت - چون مقاهیر از شدت برودت هوا
 و تیزی آب تیغ مجاهدان فیروزی انکما بستوه آمده بودند - و هر روز
 جمعی مرحله پیمای نیستی میگشتند چاره رستگاری جز میگردن
 کور کریم‌داد با اهل و عیال ندیده آن داورون طالع را دستگیر ساخته
 با توابع و لواحق حواله نموده - و جنگ آبران نصرت مند از آنجا
 مراجعت کرده به پیداور نزد سعید خان رسیدند - خان حقیقت حالی
 بدوگاه معلی عرضه داشت نمود - اورنگ نشین اقبال او را بعزایت
 ارجال مصلحت خاصه سر برافراختند - و فرمان شد که آن تبه کار حید
 روزگار را به یاسا رسانند - او پس از درویر یلغ جهان مطاع آن غفوده
 یخست قیره اختر را بقلل رسانید

گشته در حدود نوهانی فروکش کرده بودند طلسم داشتند در کفین
انتظار نشستند - تا هنگام فرصت به تیراه آمده باتفاق مردم تیراه
که در ظاهر بنور دیدن جاده اطاعت و فرمان پذیری پیرایه نجات
سرانجام می دادند - و در باطن باندیشه مخالفت و عصیان مواد
خسروان ابدی و خدایان سرمدی می اندوختند - و برای دفع ملک
نور اورک زنی و شاه بیک انریدی و میرادران و خوششان آنها که ببدتره
معادت و رهنمونی دولت غاشیه انقیاد دولایی این سلطنت خدا داد
بردوش دارند بهانه می طلبیدند - هر بشورش بردارند - سعید
خان صوبه دار کابل که برسم هر سال قشاق در پشاور نموده بود قریب
پانزده هزار پیداد کوه سیو کماندار از عشایر افغانه آن دیلر که بسطوت
اقبال خاقان فلک بارگاه همه را ایل و منتقل ساخته بود گرد آورده
با راجه جگت سنگه و پر دل خان دعوت خان و مید ولی و برخی
دیگر کنداوران خونخوار و دوهزار سوار از تابستان خود همراه یعقوب
کشمیری وکیل خویش بمالش مقاهیر معین کرد - اتفاقا پیش
از وصول انواع قاهره محدود نعلختی کوه نشینان آن مرزمین برای
حراست مال و جان از دست انداز بهادران فیروزی نشان برادر
کریمداد را که سابقا بلخ فرار نموده بود و درینوقت باغواي نذر محمد
خان دالی بلخ پوشیده در قبایل نعل درآمده آتش فتنه ملتهب
میگردانید - و آن طایفه حق شناس را بر معاصدت و موافقت خان
مزبور تحریض مینمود - با برادر هزار میر اورک زنی که با کور
کریمداد نردی یکرنگی می باهت از هم گذرانیدند - و بدین دست آویز
اکثر حران نعل و کمر اقبال را پذیرفته نموده در جنگش با او دیدند -

از اصل و اضافه نوازش یافت - ملا عبد اللطیف دفتر دار تن
بخطاب عقیدت خانی مختصر گردید - و چون این مجلس فردوس
آکین بنشاط و شادمانی و مسرت و کامرانی بانجام رسید - خاتان
خورشید انصال شهاب نوال مشکوی مینو مثال را بفروغ عظمت
و جلال نور آکین گردانیدند - و نواب فلک نقاب عرش جناب
پادشاهزاده جهانیاں بیگم صاحب اقسام جواهر و دیگر اصناف
نغایس برهم پیشکش گذرانیدند - و بشرف پذیرائی رسید •
بانزدهم رمضان پیشکش میرزا عیسی ترخان پانزده اسب
کچی که از جونا گده فرستاده بود - و پیشکش محمد شریف
جالوی باقرخان سه فیل که از اردیسه روانه درگاه معلی ساخته -
از نظر اقدس گذشت • • •

بیست و چهارم [رمضان] عبدالرحمن روهیله که داخل لشکر
منصور دکن است بمنصب هزاری ذات و هشتصد سوار از اصل
و اضافه سر افتخار برافراخت - کلیان جهالا ملازم رانا جگت سنگه
بعنایت احب و فیل سرافراز گردیده دمتوری معارفت یافت - و
از فزونی عاطفت برانا خلعت و فیل همراه فرستادند •

گشته شدن کور کردداد پسر جلالت هم احدات

چون جمعی از اوسات لغز که رقم ضلالت برپاشایی ظلمانی
اینان مثبت بود از تباہ پمپچی و غدر خواهی که لازم شکیمت
فتنه بر وقت آن بدسکالان خسارت آکین است بخیال محال انتاده
کور کردداد معصیت نهاد را با منتهمان و لختی از انهار و اعوان
سخت پنیان که بجد و جهد بهادوان ظفر نشان اواره دشت ابدار

بیدار محمد دارا شکوه - و هرو جویبار سلطنت پادشاهزاده محمد
 شاه شجاع بهادر - و پادشاهزاده والا تبار مراد بخش - مع امیر
 از طوبله خاصه با زین طلای میثا کار عذایت شد - و دو امیر از
 طوبله خاصه یکی با زین طلای میثا کار دیگری با زین طلای ساده
 بواسطه العقد فرمان روانی پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر
 که در دولت آباد بودند ارسال داشتند - به یمین الدولة نیز دو امیر
 از طوبله خاصه یکی با زین طلای میثا کار دیگری با زین طلای ساده -
 و بهید خان جهان و راجه گجنگه خلعت مرحمت فرمودند -
 پیشکش خان دوران بهادر نصرت جنگ صوبه دار مالوه دو هزار
 دودامی بنظر انور در آمد - اگرچه در مرزمین مالوه از دیر باز
 بنسج آن می پرداختند اما درین دولت خدا داد که روز بلال هنر
 پروریست بپایه عالی رسیده - چنانچه قیمت جامه واری ازان که
 بود در ارتکین باشد هشتاد روپیه - و ساده چل روپیه مقرر شده - و
 نعمت و نعامت هیچ پارچه از پارچه های مفید که خاصه سواد
 اعظم هندوستان بهشت نشان است بآن نمیرسد - و در هوای تابستان
 لباس اقدس از آنست - بخان دوران بهادر و شایسته خان و لختی دیگر
 از امرای تعینات جنوبی ممالک - مانند سپه دار خان - و رفیع خان -
 و غیر ایشان - خلعت زمستانی فرستاده آمد - بسید جلال و در پسر
 او فرجی و دستار شال مرحمت نموده رخصت گجرات دادند - و
 چار صد اشرفی با و شصت مهر مصحوب او بزاریه نهینان گجرات
 عنایت شده ملاقات خان از اصل و اضافیه بمنصب دو هزار و
 دویست هزار در از افرخت - حکیم سیدنا بهالیا نیز بهشت هزار روپیه

• ده هزار روزه کامیاب گشت - و بنام مولایکمی فیلی عطا فرمودند •

• شب پانزدهم [شعبان] بدستور معهود نضال و هلاک را بنیاد

ده هزار روزه دامن اعیان بر آوردند •

دوم رمضان عمارات روپاش محط حشمت و اقبال گردید •

درین مکان نزه چهار روز مسرت مید و شکار اندوخته از راه فتح پور

بدار الخانه اکبر اباي مگوجه گشتند •

هفتم [رمضان] خان خاندان پهبالار و علامی افضلخان و

مکر منجان و دیگر بندهای اخلاص نشان که بامر خاقانی در دارالخانه

مانده بودند پذیرفته شده در نو منزل بتقیدل آستان ملایک آشیان

احرار معاداند و نجبانی نمودند •

نهم [رمضان] مطابق ششم بهمن صبح روز مبارک دو شنبه

آفتاب فلک خلافت با فرایندی ساخت دارالخانه را بورود معهود

سعادت آورد گردانیده فروغ افزای دولتخانه معلی گردید - و از اینجا

که ساعت فرخنده شمسی وزن اختتام سال چلو و ششم و افتتاح

سال چلو و هفتم از زندگانی جاودانی بعد از انقضای پنجم و نیم

گری این روز مبارک بود - پیشکاران بارگاه اقبال حریم دولت را

بسایه بانهای رنگارنگ - و بشاطهای گوناگون - و اصناف ازانی

زربین - و حیمین - آراسته بودند و درین ساعت خجسته آن گرانمایه

گوهر بزر و حیم و دیگر اشیاء معبوده برتخته آمد - و حید و

دامان امیدمبانیان بزر نثار بر آورد - خدیو هفت اقلیم بر سریر

مهرتخت بر تخت مرصع زبان زن برنا روپیر است جلوس

نرموده دست بر آستان بیدل و عطا بر کشیدند - پادشاهزاده بخت

دارالحکوه - و گوهر صدف جهانبانی پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر - خلعت زمستانی - و بمهین پور خلعت دو لک روپیه نقد نیز - بطریق انعام مرحمت فرمودند - و بمهین الدوله آصف خان خان خانان سپهسالار - و علامی افضلخان - و دیگر امرای عهد حضور خلعت زمستانی عنایت شد - شاه علی بخلعت و خدمت فوجدارچی اجمیر از تغبیر آفروده پسر راجه بیتهداس که نیابت بآن می پرداخت و امانت منصب و مرحمت امپ عز افتخار اندوخته بدان صوب مرخص گردید *

گزارش توجه موکب اقبال بصوب باری و جشن شمسی وزن اقدس بعد معاودت

هشتم [شعبان] اعلام ظفر اتسام جنبشاط حیر و شکار از دارالحکوه اکبر آباد بصوب باری بر افراخته آمد - و باغ نور منزل معروف به دمره به ورد اقدس نصارت و طرارت فردوسی یافت - راجه بیتهداس را بخلعت بر نواخته بوطن رخصت دادند *

نهم [شعبان] از نور منزل کوچ شد *

دوازدهم [شعبان] منازل ساحل تالاب باری به نزول اشرف پایه آسمانی یافت - پنجم روز درباری و هشت روز در نواحی آن عشرت اندوز مید و نخچیر بوده سه قلاده شیر نر که از هول حمله آن زهره شیر آسمان آب گشتی - و چندین ذبله گاو و آهو و جز آن طعمه نهنگ تغنگ گردانیدند - میزرا مراد مغوی مخاطب بالتفات خان بمنصب دو هزاره وار از اصل و اضافه و بانعام

۱۳۷۵ (۸) اول سال

آن سرزمین که تمام گزینان آنحدود در آن گرد آمده بودند بر سرین
تفکک جهان را بدرون نمود *

چهاردهم [رجب] الله و دیرد بخان را بفوجداری و تیولدار
آن محال بر نواخته دستوری دادند *

پنجاهم [رجب] راجه پیتهداس از دهندهیره که بطریق وطن
باو مرحمت شده - و هفدهم راجه کجسنگه با پسر خود جسونت سنگه
از موطن خویش بنارگاه معلی رسیده دولت کوروش دریافتند -
شکر الله عرب بخدست کوتوالی دارالخلافه اکبر آباد از تغیر شاه
علی و اضاة منصب مباهی گردید *

بیست و پنجم [رجب] کلیان جهالا ملازم رانا جکت سنگه که
رخی از احوال او در نخستین جلد گزارده آمد بدرگاه جهان پناه
آمده لختی از اشیا که رانا بکوان پیشکش مصحوب او ارسال داشته
بود بنظر اکسیر اثر در آورد *

بیست و ششم [رجب] حکیم حاذق را از منصب باز داشته
پانزده هزار روبیه سالداده عنایت فرمودند *

شب بیست و هفتم [رجب] ده هزار روبیه مقرر بارباب
استمعتاق رسید *

شماره شعبان امانت خان که نسخ خط او خط نسخ بر اوراق نسخ
توکلان وقت کشیده - در جایزه کتابه که درون گنبد آسمان رفعت
مزا و عطا آنحضرت مهد علیا ممتاز زمانی نگاشته بود بمناسبت
عیل هم انور گردید *

چهارم [شعبان] میرزا الحاج محمد باقر باقر

گفرانید - آخر الامر سلطان بهادر گجراتی از شنیدن احوال عزیزت اشتیاق نایک فریفته گشته از راجه کیرت طلب نمود - راجه کام و نا کام دل از نا یک بر گرفته پیش او فرستاد - سلطان بهادر بر رسیدن آن یگانه زمانه نشاط بی پایان اندوخت - و نایک بخت عمر همانجا بسر آورد - بعد از آن آوای نغمه دلکشای تانمیین دلونب گریزایی که منظور شیخ محمد غوث بود گوش جهانیان بر افروخت - او سابقه نزد راجه ملک پته و قلعه باند هورام چند بکیده اسباب کامیابی آماده داشت - چون یکتائی او درین فن دقیق در مجلس بهشت آئین پادشاه فلک بارگاه حضرت عرش آشیانی - که مجمع دانشوران روزگار - و مرجع فرماندهان هنر دیار - بود - مکرر مذکور گردید - منشور طلب او مصحوب معتمدی نزد راجه فرستادند - راجه با وجود کمال خواهش از روی فرمان پذیري تانمیین را روانه حضور گردانید - بعد از آنکه شرف آفتابوس دریافت - و نغمه پردازی و لطف آواز او خاطر اقدس را نشاط آگین ساخت - از پیشگاه عنایت مشمول نوازش بیکران فرموده نسبت بهمهران پاینده اعتبارش بر افزودند - امروز مدار خنیا گران هندوستان بهشت نشان بر تصانیف بخشو و تصانیف اومت *

درین تاریخ [غره رجب] میرنخان میرتوزک از اصل و اضافه بمنصب وزارت داد و ستد موار مفتخر گردید *

هشتم [رجب] مراندازخان قلماق بمنابت نقاره بلند آوازه گشت - چون بعرض اشراف رسید که مرشد قلی خان فوجدار مهتر و مراد و کامران و بهادر و آغای تاخت بر یکی از مواضع زمین

و امثال آن نامیده است - و خیال بیش از میر نیز یکچندی بر
 میرانیده اند - پس از آن راجه مان توفوز که قلعه گوالیار در تصرف
 او بود - و بر مذاق نضات و تصنیفات هندوستان آگاهی تمام
 داشت - معانی تازه بزبان گوالیار گزارش داده - طرز جدید در میان
 آورد - تادیفات آن بر همگان آسان گردد - و تصنیف متضمن ذکر
 کهن را که پیشوای دین کفر بود بشنید نامید - و هرچه در
 ستایش دیگر بزرگان کیش یا تعریف ارباب ثروت یا تفصیل
 مراتب عشق فراهم آورد - است و دهر بد - نایک بخشوی کلونیت
 که از تربیت کردهای راجه مان بود - دهر بد را بجزالت مضامین
 رنگین - و سلاست عبارات نو آئین - و حسن نغمه دل نشین - و
 لطف تصرفات گزین - بیپایه کمال رسانید - چنانچه آهنگ بی
 همبائی او روزگار را در گرفت - و رهایی آواز او بمرتبه بود که برخلاف
 سائر نغمه سریان که افل مرتبه تا دو کس هم آواز نشوند نیکو
 بتوانند خوانند - تنها در کمال خوبی و سیر آهنگی میخواند - و
 شد بغایت بلند را که بزبان هندوستان تیپ خوانند - بنوعی
 او میکرد همه دانایان دشوار پسند این فن تحسین و آمیزش می
 نمودند - و متاثر میگشتند - و در وقت خواندن پکهاچ نیز میدواخت
 و در ای که ادای نغمه صرف احوال - و هنگام سرانیدن بان آغاز
 گفتند - طرز یکتائی داشت - پس از آنکه راجه مان رخت هستی بر
 بست چندی نما پسر او راجه بکرماجیت بصر برد - و چون قلعه
 گوالیار را وایش از تصرف راجه بکرماجیت بر آمد - نیز راجه
 کیرت مرزبان قلعه بالهر رخت و در آن روزگار بکامرانی

هزار و پانصد سوار - و عوض خان قاقشال بمشعب هزار و پانصد سوار
هزار و پانصد سوار از اصل و اضافه سواران گشتند

غره زجب - لعل خان کلونت را که درین عهد سعادت عهد
سرامد فغمه سربان هندوستانی زبان امت بمرحمت خلعت و خطاب
گن سمندر بر نواختند - او داماد بلاس پسر تان سین امت که
حالش گزارش می یابد - و طرز او را از شاگردانش نیکو فرا گرفته -
و در خواندن دهرید های او بروش او عدیل ندارد - او چهار پسر
دارد که هنگام خواندن با او انبازند - بهترین ایها خوشحال است و
بسام - ایشان در خوانندگی قرین یکدیگرند - و نخستین چون فهمی
و ملیقه درستی دارد بنام ناصی خدیو اقبال تصنیفات می بلند -
اما سردنتر مصنفان درین زمان عشرت آگین بهجت تزئین جگذاشته
مهاکب رای امت - اگرچه مداره استانی خوانندگان هندوستان
بهشت نشان بر تصانیفی که آنرا گیت و چند و دهر و است
گویند بود - لیکن از انرو که این فغمت شگرف آئین بزبان کرناتک
شیوع داشت - و مردم این مرزمین از عدم ادراک معانی آن
بجز نغمه و آهنگش در نمی یافتند - میر خسرو هزاره نژاد که از
سربان شیخ نظام الدین بدوینی مولد دهلوی منشاء است - چهار
گونه بر سرانید - یکی قول که بقانون گیت مشتمل است بر عربی
و فارسی بنظم یا به نثر - و بناء آن بر یک تال است یا دو یا سه
یا چهار - دوم فارسی که اشعار فارسی با ترانه مبنی بر یک تال
فراهم آورده - سیوم ترانه کلاسی اشعار اساس آن بر یک تال گذاشته
چهارم تصنیفی است که بهندوستانی زبان برگزیده - و آنرا خیال

و خلعت برنواخته نزد رشید خان که این هم احوال است - و خلعت
نظم ولایت تلنگانه باو مفوض - و از سعادت یاورمی و حسن عقیدت
• بوالهابة مارت رسیده - فرستادند - و کفالت ایشان برو مقرر گردیده
• نهم [جمادی الثانیه] پسران راجه انوب سنگه که برخی از
احوال او در نخستین جلد این - پانس نامه در اثنای گزارش موانع
سال ششم نگارش یافته پس از سپری شدن پدر باسلام عقبه فلک
رتبه ناصیه طالع برافروختند - جیرام نخستین پسر به رحمت خلعت
و منصب هزارمی ذات و هشتصد سوار از اصل و افسانه و خطاب
راجگی و اسب وفیل - و چهار پسر دیگر او فراخور حال بمناصب
• پرافرازی یافتند •

چاردهم [جمادی الثانیه] دوازده فیل پیشکش معتقد خان ناظم
صوبه اوربده از نظر اشرف گذشت - و یک ملک روپیه قیمت مقرر شد •
نوزدهم [جمادی الثانیه] حکیم صالح برادر حکیم فتح الله
شیرازی که بنازگی از ایران آمده بود ناصیه بخت بتقبیل آستان
• مرش مکان برافروخت - و از بهشگاه نوازش بعنایت خلعت و انعام
• هزار روپیه کامیاب شده در زمرة بندگان درگاه و لا ملخروط گشت •
بیستم [جمادی الثانیه] بسالة دودمان اصطفی سید جلال
خلف الصدف سید محمد گجراتی - که لختی از همو منصب و علو
حسب و فضایل و کمالات او و نیاکان او در آخر جلد اول گزارش
یافته - ده هزار روپیه - و به هاشم کاشغری دو هزار روپیه - و بزاهد
• یک کاشغری هزار روپیه - عطاوت شده

• پنجم [جمادی الثانیه] عزت خان به منصب دوهزاری

آغاز سال اول .

دوم دور از ادوار خلود آثار جلوس مقدس

۴۶ ۱۱.

روز سه شنبه غره جمادی الثانیه میل هزار و چل و هفتم مطابق بیست و هشتم مهر نخستین سال از دوم دور جهان افروزی جلوس عالم آرایی 'خافان' معدلت پدرا آغاز شد - نسیم افضال باهتزاز در آمد - غنچه کامرانی بشگفت - دل‌های زمانیان مانند کف دریا سان خدیو اقبال منبسط گشت - درین تاریخ شاه نواز خان قوش بیگی را چون لوازم شکار قعل کم چکوبگی آن در وقایع سنه هشت گذارش یافته نیکو سرانجام داده بود - بمعامت خلعت خامه و اسپ از طویله خامه بازمین مطلا و فیل از حلقه خامه بر نواختند *

چهارم [جمادی الثانی] دو داماد اهداد یکی محمد زمان پور پیر داد دوم صاحب داد با قادر داد ولد محمد زمان و نواسه اهداد و علایی زن اهداد والدۀ عبدالقادر ، و اهر رشید خان ولد جلاله و گروهی دیگر از هم‌رهان عبدالقادر که در صوبه کابل گرد نرفته می انگیزند - و پس از فرو رفتن عبدالقادر سعید خان همه اینان را بسعی و تدبیر بدست آورده روانه درگاه آسمان جای ساخته بود بآستین سبلی رسیدند - بلاشاه جرم پوش عذر ندوش محمد زمان و صاحب داد را بمردهات خلعت و اسپ - و دیگران را بمعافیت

بخن اینست و گرس به ازین داند گفت
گو بیا اینک ارکن و بزرگان دیار
حاش الله که نه من بنده همی گویم زان
که چرا پار نبود این مخنم یا پیرار
اینها اقبال شاه است ورنه تو میدانی نیک
که چو من شاخ کهن میوه کجا آرد بار

اکنون که گلگون تیزگام آسمان خرام خامه در مضمار نگارش
وقایع نخستین حال از دور دوم جلوس آید پیوند خاقان قیصر غلام -
و خدا یگان سلیمان احتشام - بجوان در آمده - اگر روزگار بیوفا
سازگاری کند - و زندگی گریز پا پایداری - این صحیفه اقبال را
که جلد ثانی پادشاهنامه نامی است - بنهجی که دشوار پسندان
مگر گاه سخن طرازی را بحیرت اندازد - و به نمطی که جادو گران
کارخانه معنی پردازی را بنیورت - بزبور حسن اختتام مزین گردانم -
و بطغیل گذارش وقایع درین نگارین نامه که تمیمه گردن هوشیاری -
و تعویذ بازوی جهاندار است - نامم که بکم نامی نامور بود بسان
صیت مکرّم و صورت مفاخر اولیای این دولت فزاینده مشهور جهان
گردد - و بختم که بنامی در آفاق شمر بولا چون دولت اصفیای
این سلطنت پاینده محمود جهانیان - ایند عطیه بخش این
فاخر پیرامن و امانی - و ناگزیران دولت جادوانی - را بطول عمر -
و طبیب پیشین - و نشر مفاخر - و حشر عساکر - و جمع بلاد - و
جمع امداد - کمکار صورت و معنی داشته سایه آسمان پاینده این
آفتاب دیر جهاندار بر ادانی و اناسی مبدود و مبسوط دارد

۱۹
۱۳۰۵

سپاس والا اساس دادار کار ساز - و کردگار بي انباز - را که
 بمددکاری اندیشه سخن - و دستياری خامه سحر آهنگ -
 نگارش نیرنگی اقبال جهان کشای شاهنشاهی - و شگرفی دولت
 گیتی آرای ظل الهی . یعنی احوال مقدس نخستین دور از
 جلوس اقدس - که وقایع ده ساله سلطنت ابد میداد خدیو زمین و
 زمان - و خداوند مکین و مکن - است - بهزاران خجستگی - و
 فراوان فرخندگی - حسن انجام گرفت - بی نی کو اندیشه و کدام
 خامه - نه آرا در خور این کار بزرگ بضاعتی - و نه این را باندازه
 چنین شغل متبرک استطاعتی - این همه از انوار نظر خورشید اثر
 پادشاه کان دستگاهست - و آثار تربیت اکسیر مرتبت شهشاه فلک
 بارگاه - ازان سنگ بی رنگ فطرتم شعله حسرت در دل جوانیت
 آبدار برافروخته - و ازیں ارزیز ناچیز لطیفتم زبانه رشک در جان تبر
 محبوب برافروخته - افتتاح معضلات امور بتوجه دشوار کشای آن
 صورت لطف ربانی که زمانه بخواهش او کارگذار است - و چرخ
 بقرمان او در گیر و دار - منوط است - و انحلال مشکلات شیرین بنظر
 عنایت آن معنی رحمت بیحسابی که گردش فلک یکم اوست -
 و آرام زمین بآرام او - مربوط -

کلیفیت	۷۰۶
آتشچه نبراهیم آمده بودند - و حروب آن والا گهر با عبد العزیز	
خان و برادران او	۷۰۶
گذارش باعث کمی سپاه	۷۰۶
ذکر چند امور نا شایسته که در یساق بلخ روی نمود	۷۰۷
ذکر حدود مملکت شاه جهان بادشاه	۷۰۹
تفصیل مویجات	۷۱۰
ذکر جمع تمامی مملکت	۷۱۱
شرح خزاین و ذخایر شاه جهان بادشاه	۷۱۳
بیان مواجب شاه جهان بادشاه	۷۱۵
ذکر مناصب بادشاهزاده ها	۷۱۷
ذکر مناصب نوئیندان نه هزاره	ایضا
ذکر مناصب امرای هفت هزاره	ایضا
شش هزاره	۷۱۸
پنج هزاره	۷۱۹
چهار هزاره	۷۲۰
سه هزاره	۷۲۲
دو هزار و پانصدی	۷۲۳
یک هزاره	۷۲۴
هزار و پانصدی	۷۲۸
هزاره	۷۳۲
پانصدی	۷۳۸

۹۵۰	کلیفیت
۹۵۱	نخستین سانحه بلخ
۹۵۲	سانحه دیگر
۹۵۳	نخستین حادثه حدرت بدخشان
۹۵۴	حادثه دیگر که جنگ طالقان است
۹۵۵	اولین سانحه غوری
۹۵۶	سانحه دوم
۹۵۷	واقعه سوم
۹۵۸	سانحه چهارم
۹۵۹	نخستین واقعه حوالی بلخ
۹۶۰	واقعه دیگر
۹۶۱	گزارش رفتن نذر محمد خان از اندخود بصفاهان نزد والی ایران بامید کمک - و از اینجا بخایت نچلچکتو و مینه آمدن - و محاصره نمودن حصار مینه - و ازان مایوس بر گردیدن
۹۶۲	گزارش جبل و مصالح از کابل به بلخ - و رفتن پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بهادر از راه آب دره بجانب بلخ - و نبرد دروغ
۹۶۳	جشن قمری دزن (۸ ربيع الثاني سنه ۱۰۵۷)
۹۶۴	فکر و تات شیخ ناظر
۹۶۵	ویدان پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بهادر به بلخ - و توجه شهر به تیره بیگ ارغلی و غیره که با حشری در نواحی

کیفیت	مفصل
حقیقت ارهار و ریاضین و فواکه کابل	۵۹۱
معاودت شاه جهان بادشاه از کابل بدار السلطنه لاهور	۵۹۴
ارحال فتح نامنه بلخ و بدخشان مصحوب ارسلان بیگ	
بفرمان روی ایران	۵۹۵
نقل فتح نامنه مذکور که علامی سعد الله خان قلمی نموده	۵۹۹
وفات یامتن سلطان نسا بیگم	۶۰۳
ذکر علی اکبر بازرگان	۶۰۴
موانع صوبه بلخ بعد معاودت علامی سعد الله خان	۶۱۳
سابقه جوانب بلخ	۶۱۶
سابقه دیگر	۶۱۷
گزارش احوال المانان	۶۱۸
واقعه رفتن خسرو بیگ از اندخود بخراسان	۶۲۰
سابقه آمدن امان بیگ شقاول ریش سفید الوس قباچاق و آتش قلماق برادر کفش قلماق به بلخ نزد بهادر خان و اصالت خان	ایضا
سابقه دیگر	۶۲۳
جهن وزن شمسی (۲۴ ذی الحجه سنه ۱۰۵۶)	۶۲۶
وفات یامتن حتی النساء خانم	۶۲۸
ذکر نمب او	۶۲۹
جشن نوروز (۱۴ صفر سنه ۱۰۵۷)	۶۳۵
توجه شاه جهان بادشاه بصوب کابل نوبت سوم	۶۳۷

- کیفیت ۵۳۵
- کهایش قلعه کهمرد و حصار غوری ۵۴۰
- ذکر تسخیر پذیرفتن قلندرو بلخ و فرار ورزیدن نذر محمد خان ۵۴۵
- نقل نامه شاه جهان بادشاه به نذر محمد خان - از منشآت
- علامی سعد الله خان ۵۴۶
- آغاز سال دهم (غره مجنابی الذانیه سنه ۱۰۵۶) ۵۴۶
- تاریخ تسخیر بلخ ۵۴۶
- نبرد نمودن بهادر خان و اقبالخان با نذر محمد خان - و
- حکومت یافته گریختن او بصوب خراسان ۵۴۸
- گزارش التماس بادشاه زاده مراد بخش رخصت مراجعت
- به درگاه شاه جهان بادشاه و آنچه بران مترتب شده ۵۵۶
- ارسال سعد الله خان برای تفسیق ملک بلخ و تنظیم احوال
- مپاه و رمایا ۵۵۹
- ذکر وقایع بدخشان ۵۶۶
- واقع اند خود ۵۶۸
- نهایی از احوال خسرو بیگ ۵۷۰
- ساخته جنگ المانان ۵۷۰
- دستوری یافتن میر عزیز بصوب ایران نزد نذر محمد خان ۵۷۲
- نقل نامه شاه جهان بادشاه به نذر محمد خان - از منشآت
- علامی سعد الله خان ۵۷۳
- ذکر امهات اولاد نذر محمد خان ۵۸۱
- حقیقت و باطن و منازل دارالملک کابل ۵۸۵

کیفیت	صفحه ۴۶۰
آمدن عبد الرحمن دیوان بیگی و تردیعلی بر کهمرد ..	۴۶۰
شنانن راجه جگت سنگه بحدود مراب و اندراب و ساختن ..	۴۶۳
چوین قلعه و پرداختن به نبرد اوزبک	۴۶۷
مراجعت شاه جهان بادشاه از کشمیر بدارالسلطنه لاهور ..	۴۷۵
وفات یانن نور محل	۴۷۸
ذکر مرقد یمین الدوله آصف خان	۴۸۲
جشن شمسی وزن (۴ ذی الحجه سنه ۱۰۵۵)	۴۹۱
نهضت عساکر شاه جهان بادشاه بفتح بلخ و بدخشان ..	۴۹۲
گزارش جشن نوروز (۳ صفر سنه ۱۰۵۴)	۴۹۳
ارسال جان نثار خان بر سر رسالت بایران	۵۰۰
نقل نامه شاه جهان بادشاه بشاه عباس متضمن تعزیت پدرش شاه صفی و تهنیت جلوس او - از منشآت علامی ..	۵۰۴
معد الله خان	۵۱۲
توجه شاه جهان بادشاه از دارالسلطنه لاهور بصوب دارالملک کابل	۵۰۵
جشن قمری وزن (۸ ربیع الثانی سنه ۱۰۵۶)	۵۰۶
ذکر ضوابط معین شاه جهان بادشاه برای صوبه داران ..	۵۱۲
روانه شدن بادشاه زاده مراد بخش از چاریکاران به تسخیر بدخشان	۵۱۵
رسیدن خسرو پسر دوم نادر محمد خان از بدخشان نزد شاه جهان بادشاه	۵۱۵

صفحه	تاریخ
۳۹۱	وفات مرید گرانمایه شاه جهان بادشاه
۳۹۲	تحقیق جواهر خانه شاه جهان بادشاه
۳۹۳	جشن شحت یافتن ملکه ملقبه به بیگم صاحب از داد موختن
	بهادر فرمانان علی مردان خان امیر الامرا از کابل به تنبیه
۴۰۱	تردیف علی قطعان و مغلوب شدن او
۴۰۵	جشن شمسی وزن (۲۴ شهر ذی القعدة سنه ۱۰۵۴)
	عزیمت شاه جهان بادشاه از دارالخلافه اکبر آباد بدارالسلطنه
۴۰۷	امور و از انجا به کشمیر
۴۱۲	جشن نوروز (۲۱ محرم سنه ۱۰۵۵)
۴۱۹	رخصت نمودن اصالت خان میر بخشی را به هم بدخشان
۴۲۱	جشن قمری وزن (۹ ربیع الثانی سنه ۱۰۵۵)
۴۲۳	آمدن میر ابوالحسن سفیر عادلخان نژاد شاه جهان بادشاه
۴۲۴	فرستادن راجه جگت سنگه را به کومک برای تسخیر بدخشان
	واقعه در نوردیدن خان دوران بهادر نصرت جنگ
۴۲۶	بساط حیات
۴۲۸	سال نهم (غره جمادی الثانیه سنه ۱۰۵۵)
۴۳۳	اعلی علامی معتمد الله خان بدرجه والی وزارت کل
۴۳۴	بلند اختر پسر بادشاه زاده محمد شاه شجاع بهادر
	طایفه
	ملی از احوال نادر محمدخان با ساجه چند
	مجلد
	ایضا
	هفتم (غره جمادی الثانیه سنه ۱۰۵۴)

- کیفیت صفحه ۳۴۱
- رفتن شاه جهان بادشاه بدیدن سلطان مستشار شکوه .. ۳۴۱
- توجه شاه جهان بادشاه از دارالخلافه اکبرآباد بدارالسعادت
- اجمیر ۳۴۳
- مراجعت شاه جهان بادشاه از اجمیر بصوب دارالخلافه
- اکبر آباد ۳۴۴
- مرفرازی علامی سعد الله خان از خدمت میرسامانی که
- در تحت عهده وزارت است ۳۴۷
- جشن شمسی وزن (۸ ذی القعدة سنه ۱۰۵۳) ۳۵۰
- عزیمت شاه جهان بادشاه بصوب سوکر بقصد میرو شکار
- ۳۵۳
- کشایش ولایت پلامون و اطاعت پرتاب بترزبان آن ملک . ۳۵۴
- جشن نوروز (۱۰ محرم سنه ۱۰۵۴) ۳۶۱
- حادثة عظیمه سوختن بیگم صاحب از رسیدن عطف دامن
- بشمع و صحت یافتن ۳۶۳
- کشایش قلعه کفور بتدبیرات خان درران بهادر نصرت جنگ ۳۷۰
- جشن قمری وزن (محرم ربیع الاول سنه ۱۰۵۴) ۳۷۵
- تفرق تادیب بل ترشیع و تهذیب بادشاهزاده محمد
- اورنگ زیب بهادر باعث عزت از امور دولتی ۳۷۶
- ساختن کشتی راو امر ملکه بهر راجه فتح ملکه صلابت خان
- را و کشته شدن او نزد شاه

کیفیت	۲۹۸
مفتوح گشتن ده قال و تهازی	۲۹۸
جشن ششمی وزن (۱۹ شوال سنه ۱۰۵۱)	۲۸۰
فرستادن ظفرخان به تنظیم صوبه کشمیر از قنیر تربیت خان	۲۸۲
جشن نوروز (۱۹ ذی الحجه سنه ۱۰۵۱)	۲۸۴
شرح داستان مورجمل	۲۸۵
توجه بادشاه زاده محمد دارا شکوه بصوب قندهار	۲۹۱
لغتی از احوال شاه صفی و کیفیت وفات او	۲۹۷
جشن قمری وزن (۴ ربیع الثانی سنه ۱۰۵۲)	۳۰۳
جشن ازدواج بادشاهزاده عالی منصب مراد بخش	۳۰۴
آغاز سال ششم (غره جمادی الثانی سنه ۱۰۵۲)	۳۰۷
توجه شاه جهان بادشاه بدیدن عمارت نو	۳۱۱
توجه شاه جهان بادشاه از دار السلطنه لاهور بدار الخلافه
اکبر آباد
جشن وزن ششمی (غره ذی القعدة سنه ۱۰۵۲)	۳۱۷
شرح عمارات روضه ممتاز الزمانی مهد علیای شاه جهان	۳۲۱
بادشاه واقع اکبر آباد	۳۲۲
جشن نوروز (سلج ذی الحجه سنه ۱۰۵۲)	۳۳۲
جشن قمری وزن (۱۲ ربیع الثانی سنه ۱۰۵۳)	۳۳۵
وفات سلطان ممتاز شکوه پسر محمد دارا شکوه	۳۳۷
قانون مجلد در تعیین گریهائی عبا رطوبی
سال هفتم (غره جمادی الثانی سنه ۱۰۵۳)

تاریخ

(۵)

۲۱۹	توجه شاه چ	کنفیت	رفتن شاه چ
۲۲۲	میردن م	سعد الله نزد شاه جهان بادشاه	اجمیر
۲۲۴	جشن شمسی وزن	(۱۹ شوال سنه ۱۰۵۰)	مراجعت
۲۲۶	جشن نوروز	(۹ ذی الحجه سنه ۱۰۵۰)	اکبر آباد
۲۳۰	مالش دادن	اعظم خان صوبه دار گجرات فتنه پزهران	مهر نزاری
۲۳۵	جشن شمسی	جشن قمری وزن (۴ ربیع الثانی سنه ۱۰۵۱)	در تخت
۲۳۷	پیدایش و	پیدایش انعام نکو هدیه	عزیمت شاه
۲۴۳	جشن نور	آغاز سال پنجم (غره جمادی الثانی سنه ۱۰۵۱)	اکشایش
۲۴۵	حادثه عظیم	ولادت پاک نهاد بانو بیگم دختر شاهزاده محمد دارا شکوه	جشن نور
۲۴۸	بشمع و صبح	اشکر کشیدن شایسته خان نظام صوبه پنده بر مرزبان پلاسون	حادثه عظیم
۲۵۱	کشایش قلعه	برگشتن میر برکه از کابل و گذارش نبذی از پراگندگی	بشمع و صبح
۲۵۲	جشن قمری	احوال امام قلی خان جاکم توران	کشایش قلعه
۲۵۶	تفر	تاد لختی از احوال امام قلیخان و ملوک ناشایسته نذر محمد خان	جشن قمری
۲۵۷	اورنگ زیب	توجه شاه جهان بادشاه از دار السلطنه به شکار گانور آهن	تفر
۲۶۰	ساخته کشت	وفات یحیی بن یحیی الدوله آصف خان خانان پده سالار	اورنگ زیب
	نقل فرمان	شاه جهان بادشاه به شایسته خان خلف	ساخته کشت
	یمین الدوله	آصف خان موصوف در تمیزیت	نقل فرمان
	کشایش	پندیر رفتن حسن مؤنور و باقی حصون متعلقه	یمین الدوله

کیفیت

- ۱۱۷ بر زمین‌های شدن مانکن‌های برادر زمیندار ملک با حوادث دیگر
- ۱۲۵ تغیرات ایالت صوبه کشمیر بمقامی مردان خان
- ۱۳۱ حقوق عارضه جسمانی بمقامی افضل خان وزیر با تدبیر
- ۱۳۲ وفات یافتن علامه افضل خان
- ۱۳۳ جشن وزن شمسی (۱۸ رمضان سنه ۱۰۶۸)
- تغویض ایالت صوبه پنده بشایسته خان از تغیر عبد الله
- ۱۳۴ خان جهادر فیروز جهان
- ۱۳۸ بزمیت شاه جهان پادشاه از دار السلطنه بصوب کابل
- ۱۴۲ جشن نوروز (۱۵ ذی القعدة سنه ۱۰۶۸)
- میں شدن سعید خان بهادر ظفر جنگ بمالش هزار
- ۱۴۸ ت حوالی کابل
- ۱۵۲ دن منصور حاجی سفیر نذر محمد خان نزد شاه جهان
- ۱۵۵ بن قمری وزن (۱۴ ربیع الثانی سنه ۱۰۴۹)
- ۱۵۶ شاه جهان پادشاه از کابل بدار السلطنه لاهور
- بر کشیدن سنگی بمحل زمیندار تجت کلان و راه گریز
- ۱۵۹ بی بد صقاته و مومن زمین‌های شد
- ۱۶۱ مال سوم (غرق جمادی الثانی سنه ۱۰۴۹)
- ۱۶۳ شاه جهان پادشاه بدار السلطنه لاهور
- ۱۶۵ محمد پسر شاهزاده محمد شاه شجاع
- ۱۶۶ زمین کابل و مومن بجزای کردار نکوینده
- ۱۶۷ اهتمام علی مردان خان

- کیفیت
- ۱۶۹ مانجه غریبه ابکم ظاهر ساختن عبد الرحیم بیگ خود را
- ۷۵ ولادت محمد سلطان پسر شاهزاده محمد اردنگ زیب ..
- آمدن سپاه سیستان بسرزمین قندهار و در گذشتن قلعه
- خنشی بعد تسخیر ایف
- ۷۵ جشن شمسی وزن (۴ شوال سنه ۱۰۴۹)
- آتش افندان در ارک اکبر نگر و سوختن بسیاری از
- ۷۷ کارخانجات بادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر
- ۱۹ توجه شاه جهان بادشاه بخیر کشمیر ملک آسا
- ۳ جشن نوروز (۲۶ ذی القعدة سنه ۱۰۴۹)
- رفتن ظریف بملک روم و مراجعت او با فقیر فرمان روائی
- آن مرز و بوم
- ۸ استیلاء سلطان مراد خان بر قزلباش و تسخیر بندان
- ۲ سیر باغ فرح بخش و فیض بخش
- گرفتار آمدن پرتیراج ولد چهار سنگه بندیده
- آمدن ارمان اقا سفیر ملتان مراد خان
- جشن قمری وزن (۳ ربیع الثانی سنه ۱۰۵۰)
- توجه شاه جهان بادشاه بسیر ییلاق بینظیر سنگ سنید
- آغاز سال چهارم (غره جمادی الثانیه سنه ۱۰۵۰)
- توجه شاه جهان بادشاه بنماشای سیر کاهلی شرقی هندی
- کشمیر و از آنجا بدار السلطنة رهبر

کتابت

یغی و زدن احمد خان اردلان حاکم کردستان ..
 عزیمت شاه جهان پادشاه از دارالخلافه اکبر آباد بصوب سرور ..
 بقصد رسید و شکار با وقایع دیگر ..
 ولادت زینت النساء دختر شاهزاده اورنگ زیب ..
 فتح قلعه قندهار با دیگر قلاع آن دیار ..
 مقاتله با قزلباشان و انهزام آن گروه ..
 کشودن حصار حصین بخت و حصن حصین زمین داور ..
 تسخیر قلعه هیرمنداب ..
 کهایش قلعه گرشک ..
 مربر تافتن سرزبان کوچ هاجو از جاده اطاعت شاه جهان ..
 پادشاه باقواء اشامیان با فتوحاتی چند ..
 حقیقت آشام و آشامیان ..
 جشن نوروز (۴ ذی القعدة سنه ۱۰۴۷) ..
 ترتیب دادن چرتخان در باغ جهان آرا ..
 تولد شهر شکوه پسر شاهزاده محمد دارا شکوه ..
 جشن قمری وزن (۱۵ ربیع الثانی سنه ۱۰۴۸) ..
 کهایش یافتن ولایت بکلان از حسن سعی پادشاهزاده ..
 محمد اورنگ زیب بهادر ..
 فتح رام نگر از مضامین بکلان ..

عزیمت شاه جهان پادشاه بصوب دار السلطنه

... ..

فهرست جلد دوم بادشا نامه موصوم بدور دوم

جمعیت	۱
حمد خدایتعالی عزوجل	۲
آغاز سال اول (غره جمادی الثانیه سنه ۱۰۴۷)	۳
خطاب دادن شاه جهان بادشاه لعل خان گلونیت را	۴
به گن سمندر	۵
توجه شاه جهان بادشاه بصوب باری	۶
جشن شمشوی وزن (۹ رمضان سنه ۱۰۴۷)	۷
شته شدن کور کریمداد پسر جلالت	۸
مدنی عرضه داشت صفدر خان که بعنوان سفارت نزد شاه	۹
سای روای ایرلی رفته بود	۱۰
ک	۱۱
ایه	۱۲

B. 1.9

DATE LABEL

THE ASIATIC SOCIETY

1, Park Street, Calcutta-16

The Book is to be returned on the date last stamped :

Voucher No.	Date	Voucher No.	Date
4640	27 NOV 1952		
8555	18 JUN 1964		
10217	30 1965		
116			
	NOV 17 1967		
	12776		
272/2	5 JUL 1973		

BI
19.

